

Kun Ákos

Ezoterikus körkép

(II. kötet)

Mottó: „Ne higgy a csodákban, támaszkodj rájuk.”

Finagle¹

**„Ha az evolúció nem tud érvényesülni, jön a revolúció;
A természet nem törölte el a halálbüntetést!”**

¹ Kiejtése: finegl

A hátsó borító szövege (2. Kötet):

Ebben a kötetben részletes képet kaphatunk a világegyetemet működtető lények hierarchiájáról, a mennyország csodálatos világáról. Fény derül az univerzum születésének és szükségszerű pusztulásának rejtélyére, valamint az idő lényegére, s kialakulásának okára. Egy átfogó aforizma-, és közmondásgyűjtemény rávilágít a fejlődésünket segítő, illetve hátráltató erők lényegére. A szubatomi energia hasznosítási módjain túlmenően szó van még ebben a műben a rák legyőzésének, valamint a vírusok és baktériumok fizikai úton történő elpusztításának feltehetően egyetlen lehetséges eljárásáról, az antigravitációs erőgép kivitelezési módjáról, a külső áramforrást nem igénylő villanymotorok működési elvéről, valamint az UFO-építés szabályairól. Az új fizikai törvények lehetővé teszik, hogy villamos áramot nyerjünk ki az anyagból anélkül, hogy primer energiát fektetnénk be. Ezeknek a szubatomi alapon álló készülékeknek a gyártásba vételével végtelen mennyiségű ingyenenergiához jutunk, ami nem csak olcsóbbá teszi az ipari termelést és a közlekedést, hanem megszünteti a környezetszennyezést is. Az antigravitációs hajtómű teljesen új alapokra helyezi a légi közlekedést, és lehetővé teszi a nagy távolságú űrutazásokat. A továbbiakban be fogjuk látni, hogy a fizikusok által tagadott éter nagyon is létezik, és szabályozza a világegyetem működését. Stabilizálja az égitestek haladásának irányát, sebességét, és létrehozza a tehetetlenségi erőt. Az éternek köszönhető, hogy az univerzum nem omlik össze, és hogy az összehúzódása ugyanannyi ideig fog tartani, mint a tágulása.

VI. fejezet

VILÁGUNK KOZMIKUS TÖRVÉNYEI; MAGNETOPRESSZÚRA

Az előző fejezetekben az Agykontroll fő alkalmazási területeivel foglalkoztunk. Ez a pszichoorientációs módszer azonban nem csupán gyógyításra használható.

Periférikus alkalmazási területek

Egyre idegesebbé váló társadalmunkban mások lecsillapításának és jobb belátásra térítésének legcélszerűbb módját szintén az Agykontroll segítségével sajátíthatjuk el. A legtöbb ember mások agresszivitásától szenved a legjobban, családon belül pedig a bajok fő forrása a megértés hiánya. Többször tapasztalhattuk már, hogy ezekben a „nehéz” esetekben hiába próbáljuk bétában megoldani a problémát, ebben a tartományban a másikhoz való közeledés, a lelki rábeszélés rendszerint csak olaj a tűzre. A közös nevezőre jutás kizárólag szubjektív kommunikációval valósítható meg. Célunk elérése érdekében ki kell használnunk az emberi agynak azt a tulajdonságát, hogy amíg a bal agyfélteke a szembefordulást, a sarkítást, az elkülönülést képviseli, addig a jobb agyfélteke a világ minden egyes élőlényével való megértésre, az egységre, a tökéletes harmóniára törekszik. Ha agyunk alfa tartományában felvesszük a kapcsolatot mások elméjével, akkor gondolati úton eljuttatott érveink már nem fognak leperegni az illetőről, hanem meghallgatásra találhatnak. A másik fél jobb agyféltekéje akaratlanul is foglalkozik a hozzá eljuttatott üzenettel, és ha úgy találja, hogy a javasolt megoldás számára is előnyös, tudatalatti befolyást gyakorol a bal agyféltekére, vagyis megváltoztatja a számunkra problematikus személy viselkedését.

Ez a képzeletbeli beszélgetés azonban csak akkor lesz sikeres, ha a másikat egyenlő félként kezeljük, mondandónkat pedig röviden, tömören, az agresszivitás legcsekélyebb jele nélkül fogalmazzuk meg. Ügyeljünk arra, hogy az eljuttatott üzenet a számunkra előnyös érveken kívül azt is tartalmazza, hogy a másiknak milyen haszna származik abból, ha megváltoztatja a viselkedését. Pl. az agresszív emberek lecsillapítása során ne csak azt hangsúlyozzuk, hogy lecsendesedésével kímélné a környezetében levők idegeit, hanem hozzuk fel neki érvként azt is, hogy ha megnyugszik, akkor lecsökken a vérnyomása, visszatér a normális ítélőképessége, és nem ragadhatja magát olyan tettek-re, amelyeket később megbánna. A szubjektív kommunikáció segít mások rossz szokásainak megszüntetésénél is. Ha őszinte átérzéssel és szeretettel fogalmazzuk meg üzeneteinket, akkor elérhetjük, hogy családtagjaink, szomszédaink, kollégáink vagy más számunkra fontos személyek elhagyják rossz szokásaikat, jobb belátásra térjenek, és mindkét fél számára előnyös módon megváltoztassák a viselkedésüket.

Az Agykontroll gyakorlatok közül az egészségünkön túlmenően a sorsunkat, az életünket is a Képzeletbeli Képernyő technika segítségével tudjuk a legmélyrehatóbb módon befolyásolni. A vizualizálás útján történő programozás során azonban legyünk tekintettel arra is, hogy gondolkodásunk ne probléma-, hanem megoldáscentrikus legyen. Ne korlátozzuk gondjaink rendezését egyetlen lehetőségre. Vegyük sorra a lehetőségeinket, és igyekezzünk a legjobbat kiválasztani. Ne ragaszkodjunk problémáink legkézenfekvőbb megoldásához, a lehetőségek keresése során adjunk minél nagyobb szabadságot mind a tudatalattinknak, mind a Gondviselésnek, mert könnyen előfordulhat, hogy a bennünket ért baj egy új, számunkra jóval kedvezőbb megoldást készít elő. Így a régi állapot helyreállításához való görcsös ragaszkodásunkkal lehetetlenné tesszük az előnyös változások bekövetkezését. Legyünk tehát rugalmasak céljaink megfogalmazásakor, és ha nem rendelkezünk elegendő diplomáciai érzéssel, sorsunk alakulását bizzuk a Magasabb Intelligenciára.

Mind az önszuggesztiós, mind a vizualizálás útján történő programozás során gyakori gond még, hogy nem következik be a kívánt változás. Ennek legtöbbször az az oka, hogy nem hiszünk eléggé a sikerben. Az előző fejezetekben több alkalommal is szó volt a hit nélkülözhetetlen szerepéről ebben a folyamatban. Sajnos minél modernebbé válik egy társadalom, minél felvilágosultabbak lesznek az emberek, annál kevésbé hisznek a csodaszerű változásokban, a tudatukban eluralkodó racionalitás egyre kevesebb teret enged a hitnek. Ez ellen a kortünetnek tekinthető káros jelenség ellen úgy védekezhetünk, hogy mindig csak annyi változást irányozunk elő, amennyinek a megvalósulását reálisnak véljük. Hiába programozunk ugyanis hirtelen változást életünkkel kapcsolatban, ha nem hiszünk fenntartás nélkül a megvalósulásában, semmi sem fog történni. Az erősen bal agyfélteke orientáltak számára tehát az a legjobb módszer, ha lépésről lépésre haladva, egyszerre csak kis változásokat programoznak be maguknak. Így ha lassabban is, de biztosan elérik a céljukat.

Az önszuggesztió lezárásaként feltétlenül fel kell hívni a figyelmet ennek a módszernek a bukatóira is. Sokan nem gondolnak arra, hogy a pozitív gondolkodás szinte már rutinná váló, szüntelen alkalmazása veszélyes is lehet rájuk nézve. Az ösztönszerű előnyökre törekvés, sorsunk jobbra fordításának folytonos erőltetése hosszú távon nem biztos, hogy boldoggá tesz bennünket. Könnyen megeshet, hogy vágyaink és elképzeléseink intenzitása olyan helyzetet kényszerít a valóságra, ami számunkra csapdának bizonyul. Előfordulhat, hogy a hön szeretett partner valójában nem illik hozzánk, vagy az az állás amire annyira áhítozunk végső soron nem a szakmai előmenetelünket, hanem a bukásunkat fogja eredményezni. A vágy ami hatalmába kerít bennünket csalétek is lehet, így önmagunkat erőszakoljuk bele egy későbbi sorscsapásba. Emlékezzünk csak a hajdani történetre, amely arról az emberről szól, aki minden gondolatenergiáját arra koncentrált, hogy még helyet kapjon a zsúfolt Titanicra. Meg is lett az eredménye. Az utolsó pillanatban visszalépett egy utas, és ő boldogan foglalta el a helyét. A történet folytatása már közismert.

A pénz, a meggazdagodás ily módon való kieszközlése is káros lehet számunkra. Az úgynevezett „Pénzkontroll” tanfolyamok elvégzése után sokan kerültek a túlvilági erők segítségével olyan helyzetbe, hogy megszűntek anyagi gondjaik; zavar-talanul élvezhették az életet. Ez az állapot igen kellemes és vonzó, de a gondok nélküli élet nem más, mint luxusvegetálás. A túlzott jómód munka és erőfeszítés nélküli elérése megakadályozza lelki fejlődésünket, és sok esetben lehetetlenné teszi élettervünk teljesítését. Ennek árát aztán a következő életünkben fizetjük meg azáltal, hogy a jelenlegi életünket meg kell ismételnünk a korábbi kiindulási feltételekkel.

Érdemes lenne elgondolkozni azon is, hogy a túl könnyen jött vagyon vajon nem a sátáni erők műve? Beszűkült gondolkodásmódunkkal fel sem merül bennünk, hogy így akarja vakvágányra futtatni az életünket.

A pozitív gondolkodás alkalmazása során tehát nem árt, ha figyelembe vesszük az élettervünket. Semmiképpen ne erőltessünk magunkra olyan változásokat, amelyek a sorsunkkal ellentétesek. Ennek a módszernek az intenzív alkalmazása előtt mélyedjünk el magunkban, és próbáljunk ráérezni életünk valódi értelmére, arra hogy mi okból születünk erre a világra. Nem lehetetlen, hogy a jelenlegi inkarnációnkat éppen azért választottuk, hogy korlátozott helyzetünkben nyert tapasztalataink által

fejlődünk. A helyzetünk javítására irányuló pozitív gondolkodás könnyen tönkretelheti a sorsunkat, meggátolhatja a lelki fejlődésünket. Ha tisztában vagyunk hibáinkkal, gyarlóságainkkal, akkor előbb-utóbb rájövünk arra, hogy azok a nehézségek, amelyeket most próbálunk átprogramozni nem azért léptek fel az életünkben, hogy szerencsétlenné legyenek bennünket, hanem azért, hogy a leküzdésük által jobbak váljunk, megszabaduljunk jellembeli fogyatékoságainktól. Ez persze nem jelenti azt, hogy legjobb lenne elvetni ezt a módszert, de alkalmazása során körültekintően járjunk el, hogy elősegítője, és ne gátolója legyen az életünknek.

A teljesség kedvéért meg kell még jegyezni, hogy az Agykontroll nem az egyetlen módszer, amely az agy kihasználásával gyógyítja betegségeinket. Számos, az Agykontrollhoz hasonló (sokszor azt csupán leutánozó) gyógyító eljárás közül leginkább említésre méltó az Alexander-módszer. Matthias Alexander ausztrál előadóművész közel 70 évvel ezelőtt alkotta meg korának zseniális öngyógyító módszerét, amely mind a mai napig hódít, és világszerte több százezerre tehető híveinek száma. Ennek a módszernek a lényege, hogy lépésről lépésre segít feltárni testünk rögzült szokásait, amelyek felnőtté válásunk során évről évre alakultak ki. A terápia alatt tanári segítséggel megtanuljuk feloldani ezeket a rossz beidegződéseket, és ezáltal mind fizikailag, mind mentálisan lazábbá, könnyedebbé válunk. Az ellazulás, a görcsös akarat leküzdése azáltal jön létre, hogy a terápia során képessé válunk mind befelé, mind kifelé egyszerre figyelni; ennek következtében a test és a lélek között egy olyan harmónia alakul ki, amely visszavezet bennünket természetes állapotunkba, eltüntetve korábbi panaszainkat. A gyakorlatok alatt agyunk közvetítésével olyan korrekciós mozdulatokat alakítunk ki, melyek által minden egyes szervünk feloldódik a káros rögzülések okozta torzulások alól. Ettől mozgásunk és gondolataink feszteletlenebbé, kiegyensúlyozottabbá válnak, egész lényünkön a felszabadultság érzése lesz úrrá. A korábbi kizökent lelki egyensúlyunk ismét helyreáll, ami háttérbe szorítja a külvilágból hozzánk érkező harsány ingereket és félelmeket.

Érdekessége még ennek a módszernek, hogy nem tilt meg semmit, nem beszél le senkit sem az alkoholfogyasztásról, sem a dohányzásról. Ennek ellenére azok, akik végigcsinálják ezt a kurzust, és képessé válnak lelkük belső jeleit felfogni, egy idő után önkéntelen vágyat éreznek az egészséges életmód, a természetes táplálkozás iránt, és maguktól lemondanak káros szenvedélyeikről. A türelemre szoktatás gyógyító eljárásának is nevezett Alexander-módszer annyiban hasonlít a korszerűbb és célratörőbb gyakorlatokat alkalmazó Agykontrollhoz, hogy mindkét tanfolyam elvégzése után kiegyensúlyozottabb, derűsebb és egyúttal megfontoltabb személyiséggé válunk.

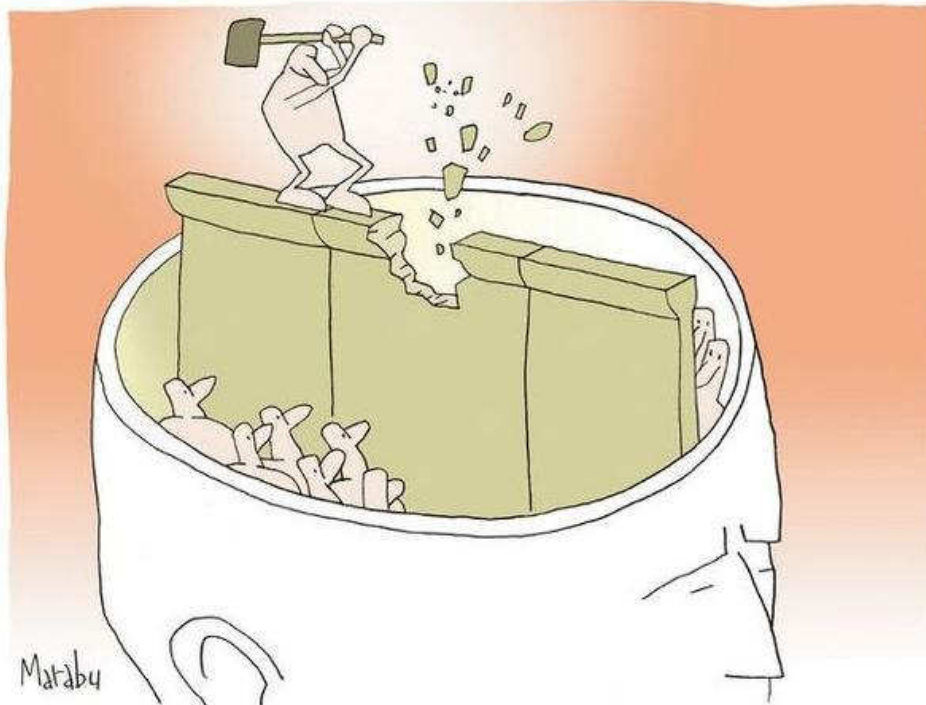

A pszichoorientációs gyógyítás távlatai

Mint tudjuk, agyunk bal agyféltekéje az anyagi, vagyis az objektív világgal tart kapcsolatot, míg a jobb- a szubatomi energia tér és idő nélküli világával áll összeköttetésben. Ahhoz, hogy a jobb agyféltekénket aktivizáljuk és pszichoorientációs úton gyógyíthassunk, vagy parapszichológiai jelenségeket keltsünk, le kell csökkentenünk agyunk működési frekvenciáját. Szellemi fejlődésünk jelenlegi szintjén még nem tudjuk teljes mértékben birtokba venni, és a bal agyfélteke hatékonyságát megközelítő módon használni agyunk jobb féltekéjét. Vannak azonban már ma is olyan emberek,

akik béta szinten is képesek jobb agyféltekéjükkel tevékenykedni. Ez a tulajdonság többnyire úgy alakult ki náluk, hogy korábban gömbvillám-beecsapódás, vagy erős áramütés érte őket. Az intenzív elektromos sokk hatására valószínűleg egy közvetlen csatorna nyílt meg agyuk bal és jobb féltekéje között, amely az agyfrekvencia lecsökkentése nélkül is lehetővé teszi jobb agyféltekéjük használatát. Az ijedtség, a mély lelki megrendülés is nyithat csatornát a két agyfélteke között. Egy spanyol férfi pl. azt követően érezte meg előre a jövő eseményeit, hogy elesett, és egy bikacsorda átszáguldott felette. A jobb agyfélteke ily módon való aktiválásának azonban az a hátránya, hogy nem lehet kikapcsolni, az így kialakult összeköttetés tudati úton nem befolyásolható. Ennek olyan kellemetlen következményei is lehetnek, mint a spontán pszichokinézis, (közismert nevén: Poltergeist²) ami sokszor örületbe kergeti mind a jobb agyféltekéjét uralni nem képes egyént, mind a környezetét. (A Polter népnyelven zajt jelent. A Geist ugyancsak német eredetű szó. Jelentése: szellem. A Poltergeist tehát zajongó, kopogó szellemet jelent.)

A két agyfélteke közötti kapcsolat ma már mesterséges úton is létrehozható. Ennek módját a Virginia állambeli Faber³-ben, a Monroe⁴ Intézetben lehet elsajátítani. Az 1 hetes Kapuutazás program (Gateway Voyage⁵ Program) célja a „távolbalátás” megtanítása, a Robert Monroe által szabadalmaztatott „Hemysync”-módszer segítségével. Az eljárás lényege, hogy a módosult tudatállapotot, vagyis a két agyfélteke közötti közvetlen kapcsolatot hangok segítségével, rezonancia útján hozzák létre. Ennek során az egyik fület 100 Hz, a másikat 104 Hz frekvenciájú hanghullámokkal ingerlik, melynek következtében 4 Hz-es frekvenciájú lebegőfrekvencia keletkezik. Az alacsony frekvenciás hangot a fül nem érzékeli, de az agy bizonyos részei igen. A feltaláló szerint ennek hatására elektrokémiai reakció keletkezik az agyszövetekben, így szinte egy kattintással a nagy látnokokhoz hasonló állapot lép fel az alany elméállapotában. Sokkal nagyobb azonban a valószínűsége annak, hogy a kívánt hatást nem elektrokémiai változások idézik elő, hanem a rezonancia mozgásba hozza az agyalapi mirigyét. Az alacsony frekvenciás hanggal stimulált (rezonanciába hozott) hipofízis aktiválódása megnyitja a zsilipet a két agyfélteke között, módot adva a különböző parapszichológiai jelenségek előidézésére. Előnye ennek a módszernek, hogy a két agyfélteke közötti kapcsolat

nem válik véglegessé, a stimuláció leállítása után megszűnik. A Monroe Intézet kutatói sokféle finom felbontású hangkeveréket állítottak elő a különböző agyfrekvenciák generálásához. Ezek egyike a Focus 21-nek nevezett eljárás, ami egy olyan átjárót hoz létre, amelyen keresztül betekintést nyerhetünk a transzcendens világokba, és Földön kívüli lényekkel kommunikálhatunk. Érdemes még megemlíteni a Focus 12 eljárást, ami a telepatikus kapcsolat létrehozását segíti elő. Itt nincs szükség Hatékony Érzékelés

² Kiejtése: poltergeiszt. A Poltergeist jelenséget már a tudósok is kezdik komolyan venni. Mivel ez esetben a tények nem tagadhatók le, kénytelennek vele foglalkozni. A Poltergeist nevet azonban felváltották az RSPK kifejezéssel (Recurrent Spontan Psychokinezis, azaz Ismétlődő Spontán Pszichokinézis).

³ féber

⁴ monró

⁵ gejtvej voidzs

Kivetítésre, mert a gondolatok (szavak, képek) adása és vétele az éter útján történik.

Evolúciós fejlődésünk jelenlegi szintjén agyunk fiziológiailag kialakultnak tekinthető. Már minden agysejtünk megvan ahhoz, hogy teljes értékű kozmikus lényként tevékenykedjünk az univerzumban. Most már csak agyunk szellemi kifejlődése van hátra. Az elkövetkezendő évszázadokban meg kell tanulnunk jobb agyféltekénk képességeit is maximálisan kihasználni, és tevékenységét tudati úton, természetes formában szabályozni. Az abszolút világ által nyújtott előnyökről azonban addig sem kell lemondanunk. Agyfrekvenciánk előzőekben tárgyalt módon való lecsökkentésével – ha egy kicsit nehezebben is – de már ma is munkára tudjuk bírni agyunk jobb féltekéjét.

A théta és delta tartományok aktiválása

Általános tapasztalat, hogy minél lejjebb megyünk az alfa tartományba, annál hatásosabban tudunk mind magunk, mind mások baján segíteni. A krónikus betegségeket az alfa és a théta szint határán tudjuk igazán gyógyítani. A delta tartományban végezhető tevékenységről még keveset tudunk. Egy azonban biztos, hogy a mély alvás delta tartományban alakul ki. Sokan tapasztalták már, hogy ha mély álomba zuhannak, utána frissen, kipihenten ébrednek, és úgy érzik, mintha teljesen regenerálódott volna szervezetük. Tulajdonképpen ezt a hatást használják ki a jógik is, amikor önhipnózissal delta szintre juttatják az agyukat, és ebben az állapotban fél óra alatt tökéletesebben kipihenik magukat, mint egy átlagember egész éjszakán át tartó théta szintű alvással.

A théta és delta tartományok aktiválásának azonban van egy hatékonyabb módja is, melynek ötlete szintén egy ősi rituáléból, az indián törzsek beavatási szertartásából ered. Ennek a táncnak az a lényege, hogy miközben a transzban lévő ifjú körbe-körbe rohan a tűz körül, két sámán szegődik melléje, akik a jobb és a bal fülébe két különböző történetet mesélnek. Egy idő után a sámánok helyet cserélnek, és most a másik oldalról folytatják a történetüket. Ennek a fura szertartásnak az elemzése során a tudósok rájöttek arra, hogy ha a jobb és a bal agyféltekét a két fülön keresztül egymástól eltérő információzuhataggal árasztják el, akkor az agy túlterhelődik, nem képes már feldolgozni a hallottakat. Amennyiben a történetekbe rafináltan elhelyezett metaforákat, gyógyító üzeneteket ültetnek be, ezek a programok az agy összezavart állapotában szinte akadálytalanul, szűrés nélkül zuhannak be a tudatalattinkba. Mostanában a nyugati természetgyógyászok is kezdik átvenni ezt a módszert. Ők úgy modernizálták a szertartást, hogy a pácienseket hátrafelé futtatják az udvaron. Ezáltal ugyancsak szokatlan információk érik az agyat, ami hasonló zavart kelt benne.

Ha a jobb agyféltekét a bal fülön keresztül zenével terheljük le, akkor ez a módszer alkalmas a tanulás hatékonyságának növelésére is. Ma már mind gyógyítási, mind tanulási célra olyan technikai bravúrral elkészített „műfejes” sztereó felvételeket készítenek, amelyek a legegyszerűbb kazettás magnóba behelyezve is nagymértékben képesek aktivizálni tudatunk alsó tartományait. Létezik ennek az eljárásnak egy egyszerűbb formája is, amikor mély álomban a beteg fülébe szuttognak, és így juttatják tudatalattijába a gyógyító üzeneteket. Különösen jól alkalmazható ez a módszer gyermekeknél. Éjszakánként 10-15 perces szuggerálással könnyen megszabadíthatjuk őket a félelmeiktől, káros szenvedélyeiktől. Megszüntethetjük a körömrágást és egyéb helytelen viselkedést. Sok szülőnek sikerült már ily módon felszámolni a rengeteg gondot okozó étvágytalanságot, vagy az ágybavizelést. Elősegíthetjük az iskolai előmenetelt, szorgalomra és szófogadásra is buzdíthatjuk őket. Mivel a gyermek nagyon mélyen alszik, nincs szükség szuttogásra, a fejétől kb. egy lépésnyire fennhangon is beszélhetünk hozzá. A gyógyító, leszoktató vagy ösztönző mondatok megfogalmazása során vegyük figyelembe az előző fejezetekben, az önszuggesztióval kapcsolatban elmondottakat. Arra is ügyeljünk, hogy a határozott kijelentéseket tartalmazó mondatainkat szeretettel adjuk elő. A segítő szándékkal és hittel áthatott szuggesztió mindig meghallgatásra talál. Ne alkossunk bonyolult mondatokat, az egyszerű, képszerű elvárások hamarabb jutnak célba. Természetesen ebben az esetben sem nélkülözhető a türelem, a kitartás, a naponkénti ismétlés előbb-utóbb meghozza a sikert.

A tudat alsó szférái az agy összezavarásán kívül úgy is elérhetők, hogy a páciens felfokozott izgalmi állapotba hozzuk. Pl. ilyen szituációt idézhetünk elő akkor, ha a betegnek egy rendkívül izgalmas történetet vagy viccet mesélünk, és a poénál váratlanul szünetet tartunk. Silva szerint ha-

sonló izgalmi állapot áll elő veszélyhelyzet esetén is. Ekkor a tudat minden figyelmét a túlélésre koncentrálja. Az előbbi esetben az elvárás, az utóbbinál az ijedség olyan aktív, illetve alarm állapotot hoz létre az agyban, amely kontroll nélkül engedi át a gyógyító programot a tudatalattiba. A tudatalattival való közvetlen kapcsolatteremtésnek a keleti vallások tulajdonítanak legnagyobb jelentőséget. A hajnaltól késő estig tartó meditálás, a mantrázás, a szellemi joggyakorlatok mind azt a célt szolgálják, hogy eljussanak a „szamádhí” vagyis a megvilágosodás állapotába. Érdekes módon próbálják elérni a tudatalatti megnyílását a Zen-buddhisták. A szokásos meditációs gyakorlatok során gyakran egy-két kóan (rövid rejtvény jellegű kérdés) megoldásával foglalkoznak. Ezek egyike: Milyen hangzása van a tapsnak, ha csak egyik tenyerünket „ütjük össze”?

Az álomban történő szuggerálás speciális változata az alva tanulás, vagy hivatalos nevén a hivatalos nevén a hipnopédia. Az alva tanulás során a megtanulandó szöveget vagy idegen nyelvű szavakat magnószalagra rögzítjük, és a párnánkba épített vagy annak közelébe elhelyezett hangszórók segítségével a fülünkbe sugározzuk. Szükség van egy vezérlő áramkörre is, amely a magnetofon kibekapcsolásával hosszabb-rövidebb megszakításokkal többször is lejátsza a megtanulandó anyagot. Alkalmazásnak előfeltétele az önszuggesztió, vagyis lefekvés előtt agyunkat rá kell hangolni erre a tanulási módra. A hipnopédia hatékonysága elő- és utótanulással fokozható. Ilyenkor éber állapotban el kell végezni a megtanulandó anyag analízisét és szintézisét. Az Agykontrollhoz hasonlóan ez a módszer sem használható mindenkinél. Az alva tanulást ugyanis az ún. éberségi góccok teszik lehetővé, amelyek a nagyagy óriási tömegű és gátlás alatt lévő sejtjei között nem kerülnek teljesen gátlás alá. Tehát viszonylagos éberséggel rendelkeznek, külső ingereket tudnak felfogni és a megfelelő helyre továbbítani. Aki túl mélyen alszik, vagy lefekvés előtt nem képes az agyát erre tanulási módra felkészíteni, az nem sok hasznát veszi az éjszakai felolvasásnak.

A teljesség kedvéért itt célszerű megjegyezni, hogy az éjszakai alvásnak az előző nap eseményeinek feldolgozásán (a jelentéktelen információk kiselejtezésén, és a fontosak elraktározásán) túlmenően a legfőbb szerepe az, hogy a tudat alsó tartományaiban feltöltse a test meridiánjait energiával. A fáradtság ugyanis nem más, mint energiavesztés, amely legegyszerűbb módon az agyfrekvencia lecsökkentése útján pótolható. Ennek legkönnyebb és biológiailag legtermészetesebb módja az alvás. Van azonban az alvásnak még egy igen fontos, sorsunkat is meghatározó szerepe az életünkben. Alvás közben, amíg a testünk pihen, az agyunk fokozott és zavartalan kapcsolatba kerül a lelkünkkel. Ennek során olyan igazságok tárulnak fel előttünk, amelyek a tudat számára rejtve vannak. Ebben az állapotban felelevenednek bennünk előző életeink tanulságai, lehetőségünk van a korábbi leckék átismétlésére, és a tudatalattink olyan következtetéseket vonhat le ebből, amelyeknek a jelenlegi életünkben komoly hasznát vehetjük. Gyakran előfordul az is, hogy mély álomban a lélek elhagyja a testet, és közvetlen kapcsolatot létesít más emberek lelkével, vagy túlvilági lényekkel. A fejlettebb civilizációk által hozzánk küldött személyek időszakos elszámoltatása is ily módon történik, habár erre ők egyáltalán nem emlékeznek. Ezek az események ugyanis a tudat szintjén maximum zavaros álmokképek formájában rögzülnek, a részletekre csak a regresszív hipnózis képes fényt deríteni.

A pszichoorientáció kiterjesztése

Ma még egyszerűen felfogni sem tudjuk, hogy az abszolút világ micsoda határtalan lehetőséget ad a kezünkbe. Tudjuk, hogy a Hatékony Érzékelés Kivetítés technikájával bárhol, bármit megkeverhetünk. A hétköznapi életben ennek lépten-nyomon hasznát is vesszük majd. A háztartásunkban pl. a kilyukadt, eltört csővezeték nem hálózatterképek böngészése, vagy fémdetektorok segítségével fogjuk megkeresni, hanem minden eszköz nélkül, csupán a pszichikai képességünkre támaszkodva. A csővezeték javításához sem kell vízvezeték-szerelőt hívnunk, mert agyunk théta tartományában az Agykontroll laboratóriumában megalkotott eszközökkel a javítást mi is el tudjuk majd végezni. Az elromlott rádióinkat sem kell már többé szervizbe vinnünk, hanem saját magunk fogjuk a képzeletbeli műhelyünkben megjavítani. Persze ehhez továbbra is elengedhetetlen, hogy némi

alapfogalmunk legyen a megjavítandó szerkezet belső kialakításáról. Akinek sejtelve sincs arról, hogy egy rádió hogyan működik, milyen alkatrészekből tevődik össze, és milyen eszközökkel javítható, az nem lesz képes megalkotni képzeletbeli laboratóriumában azokat a szerszámokat, amelyekkel a javítás elvégezhető, e nélkül pedig nem fog sikerrel járni.

Vannak viszont olyan személyek, akik béta tartományban, képzeletbeli laboratórium nélkül is

képesek arra, hogy elromlott eszközöket megjavítsanak. Ők semmi mást nem tesznek, mint a kezükből kiáramló, az átlagosnál intenzívebb energiával besugározzák az elromlott tárgyakat, és ezáltal újra megindulnak az órák, vagy ismét működni kezdenek az üzemképtelen zsebalkulátorok. Ennek a jelenségnek a legismertebb interpretátora a magyar származású Uri Geller, aki nyilvános fellépésein túlmenően elektronikus úton, több millió tévénéző otthonában is képes ezt a hatást előidézni. Erősen gyanítható azonban, hogy ez a javulás demonstrációs céllal, a Magasabb Inteligencia közreműködésével jön létre. Később, ha majd hiszünk ebben az erőben, akkor elromlott tárgyaink javításához vár-

hatóan már szükség lesz a tevékeny közreműködésünkre is.

Az abszolút világnak ezt a fantasztikus lehetőségét az otthonunkon kívül a munkánk, a hivatásunk során is használni fogjuk. Ma még elképzelni sem tudjuk, hogy a későbbiek során a lélek munkára fogásának lehetősége, valamint a materializáció és a dematerializáció jelenségének kihasználása milyen határtalan távlatokat nyit majd az emberiség továbbfejlődése szempontjából. Ezen az úton haladva egyszer csak rádöbbenünk, hogy egyre kevésbé van szükségünk azokra a feltételekre, környezeti adottságokra, amelyeket a jelenlegi világunk biztosít nekünk. Lehet, hogy ez lesz az a pillanat, amikor rájövünk arra, hogy kinőttük az emberiség bölcsőjét, és ideje átadnunk a földi világot egy újonnan kialakuló civilizációnak, akik lelki és szellemi fejlődésük kezdetlegességénél fogva még képtelenek lennének előrehaladni a Föld evolúciós szempontból ideális adottságai nélkül. Ekkor lehet, hogy majd mi is lemegyünk a földkéreg alá, mint az elődeink, de az is lehet, hogy átköltözünk egy másik bolygóra, amelynek a felszínén korántsem lesznek olyan előnyösek az életfeltételek, mint a Földön. Ez azonban a rendelkezésünkre álló képességeink folytán már nem fog zavarni bennünket, mert más fejlett civilizációkhoz hasonlóan ennek a bolygónak a belsejében egy új világot alakítunk ki magunknak. Ez a világ semmivel sem lesz rosszabb, mint a jelenlegi. A mesterségesen alkotott égbolton minden valószínűség szerint egy koncentrált energiagömb helyettesíti majd a napot, a talajt pedig kisebb-nagyobb tavakkal tarkított ideális növénytakaró fogja borítani, amely mentes lesz minden kártevőtől. Ebben a világban már nem tombolnak az elemek, a művi úton létrehozott természet eszményi rendjét semmi sem fogja zavarni.

Világunk kozmikus törvényei

Az előző fejezet gondolatmenetét folytatva a fejlődés előfeltétele tehát a rend és a harmónia. Azonban nem csak a természetben kell rendnek lennie, hanem a társadalomban is. Ezért a társadalmakat is hasonlóan szigorú törvények irányítják, mint amilyenek az alacsonyabb rendű élőlényekre, vagy az élettelen tárgyakra hatnak. A társadalom rendszabályai természetesen mások, jóval bonyolultabbak, mint a természet törvényei, hatásukat tekintve azonban ugyanolyan könyörtelenek, mint a fejlődés többi törvénye. Ahhoz, hogy egy társadalomban rend legyen, irányításra van szükség. Mivel az ember egy bonyolult intellektuális lény, a közvetlen irányítást már nem lehet kizárólag statikus erőkre bízni. Az emberiség fejlődésének irányát a Mindenható határozta meg, az elvi irányítás a

Magasabb Intelligencia feladata, a fizikai jelenlétet igénylő közvetlen irányítást viszont a Mindenható rábízta az emberre. Az emberiség tehát ebből a szempontból két részre oszlik, irányítókra és irányítottakra. Annak érdekében, hogy az irányítók feladatuknak maradéktalanul eleget tehesse, hatalommal kell hogy rendelkezzenek a többi embertársuk felett. A hatalom azonban nem szerezhető be, nem lehet rá tanulás útján szert tenni, mint a tudásra, és nem is tartható meg a végtelenségig. **A hatalom nem más, mint Isten mindenhatóságának egy darabja, amelyet átmenetileg átenged az emberiség egy csoportjának, hogy vezetői feladataiknak maradéktalanul eleget tehesse nek.** Mivel a hatalom isteni eredetű, ezért támadhatatlan, védett minden földi ármánykodással szemben.

A hatalom azonban nem hitbizomány, hanem súlyos felelősséggel járó átmeneti megbízatás. Akinek Isten hatalmat ad, annak egy idő után el kell számolnia arról, hogy mire használta fel a mások feletti uralmát, hogyan élt a számára biztosított lehetőséggel. A Mindenható árgus szemekkel figyeli, hogy ki mire használja hatalmának ideiglenesen átengedett részét. Egy képzeletbeli mérleg egyik serpenyőjébe helyezi a hatalommal felruházott személy jó, a másikba pedig a rossz tetteit. Eközben nem kerüli el figyelmét a legkisebb mozzanat sem; a tetteken kívül a szándékot, a rossz gondolatokat is figyelembe veszi. Egy idő után a mérleget szemrevételezi, és ha annak nyelve erőteljesen a rossz irányba billen, véget vet az illető hatalmának. Az elszámoltatás során fejére olvassa bűneit, és letaszítja az uralkodásra méltatlan embert a társadalmi ranglétra legalsó fokára. Eközben megalázza, meghurcolja őt, kiforgatja mindabból a vagyonból, amelyet hatalma tetőfokán harácsolt össze magának, és ha a büntetés még ekkor sem áll arányban az elkövetett bűnök súlyosságával, akkor az életét is elveszi. Hatalmat azonban nem csak kapni lehet, hanem a történelem bizonyossága szerint erőszakkal is hozzá lehet jutni. Az erőszakkal vagy csellel megkaparintott hatalom viszont mindig „pünkösdi királyság”-

**– Egy korty alkoholt sem ivott...
Csak a hatalomtól részeg a
képviselő úr!**

nak bizonyul, és szintén dicstelen véget ér.

A hatalommal való visszaélés következményei az egyéneken túlmenően rendszereket, népeket, sőt egész világbirodalmakat is sújthatnak. Isten nem kizárólag kisebb embercsoportok számára választ ki vezetőket, hanem kontinensnyi kiterjedésű országcsoportokon belül is kijelöl egy-egy nemzetet, amely a többi vezetőjévé, politikai, gazdasági irányítójává válik. Valamely nép másik fölé rendelésének az a célja, hogy az adott régióban a Mindenható által kiválasztott legtehetségesebb nemzet összefogja, fellendítse a többi tevékenységét, és magasabb szintű életvitelével példát mutasson a körülötte élők számára. Mindaddig, amíg a kiválasztott nemzetek képesek eleget tenni történelmi küldetésüknek, semmi sem ingathatja meg a más népek feletti hatalmukat, befolyásukat. Történelmi példák bizonyítják azonban, hogy ezek a nagy vezető nemzetek egy idő után ugyanabba a hibába esnek, mint a személyes hatalmukkal visszaélő diktátorok. A korábbi vezető szerep zsarnokságba torkollik, hatalmukat a befolyásuk alatt álló népek leigázására, ellentételezés nélküli kiszípolozására használják fel.

Természetesen ezek a bűnök az egyéni esetekhez hasonlóan társadalmi méretekben sem maradnak megtorlatlanul. A közelgő bukás előjeleként a pusztulásra ítélt birodalomban megindul az erjedés, a társadalom erkölcsi fellazulása. Ebben a folyamatban élenjáró szerepet játszanak a központi hatalom legfőbb vezetői, akik korlátlan lehetőségeiktől megittasulva semmiféle tiltást, törvényt nem tartanak érvényesnek önmagukra nézve. A rohamos hanyatlás, az erkölcsi züllés végül a más népek

feletti hatalom szertefoszlásához, végleges megszűnéséhez vezet. Ez a folyamat legtöbbször nem áll meg a környező nemzetek feletti befolyás elvesztésénél, hanem szétrombolja az anyanemzet társadalmát is. Ennek következménye alól még a világbirodalmak sem mentesülnek. Gondoljunk csak a Római Birodalom pusztulására. Mivel ez a hatalmas, kontinenseket összekötő birodalom nem tudott megfelelni a kor követelményeinek, nem volt képes felszámolni az elavult rabszolgatartó társadalmi rendszert, úgy pusztult el, hogy még hírmondó sem maradt belőle. Nyelve, a latin fennmaradt ugyan orvosi szaknyelvként, de ma a világon egyetlen ember sincs, aki az anyjától tanulta volna ezt a nyelvet: Így nem egy latin szónál képtelenek vagyunk eldönteni, hogy a bennük található „c” betűt a régi rómaiak „k”-nak, vagy „c”-nek ejtették, vagy a „t” betűt hol kell „c”-nek, és hol „t”-nek mondani.⁶

A népek feletti vezető hatalmat azonban nem csak elveszteni lehet, hanem ennek lehetőségét ki is lehet hagyni. Jó néhány olyan esetről tudunk, hogy egyes nemzetek nem éltek a sors által felkínált lehetőséggel, ezért nem váltak a környező országok vezető hatalmává. Erre a legismertebb példa Attila király vándorló országa. Ha a hunok a Római Birodalom hanyatlása idején felhagytak volna a barbár kalandozásaikkal, és fő állomáshelyükön, a Kárpát-medencében letelepedtek volna, akkor lehet, hogy most ők lennének Közép-Európa legnagyobb és leghatalmasabb nemzete. Miután nem ismerték fel a történelem által felkínált lehetőséget, nem voltak hajlandók felvenni a keresztséget és beilleszkedni a feudális társadalmak sorába, így nem lett belőlük más, mint egy legenda.

Nem kevésbé tanulságos az amerikai kontinens meghódításának végbemenetele. A történelmi feljegyzések szerint a sors ezt a határtalan meggazdagodást eredményező lehetőséget először a portugál János királynak ajánlotta fel. Az ismeretlen genovai hajós, Kolumbusz Kristóf a portugál udvar merev elutasítása után fordult segítségért Izabella spanyol királynőhöz. Ily módon került Közép- és Dél-Amerika a spanyol hódítók uralma alá, és így vándorolt az indiánok tengernyi kincse Spanyolországba. Mire a portugálok feleszméltek, már csak egy országot tudtak megszerezni maguknak, Brazíliát; azt is a spanyoloktól hódították el egy véres polgárháborúban.

Az elnyomott, leigázott nemzetek a legtöbb esetben csak súlyos harcok, óriási véráldozatok árán képesek szabadságukat kivívni. A szabadságharc kezdetéhez többnyire egy robbanásszerűen végbemenő forradalom adja meg az indító lökést. A forradalmak kirobbanásának oka mindig ugyanaz, a nép egy idő után megelégedi a zsarnokságot, nem képes már elviselni az elnyomást, nem akarja tovább eltűnni az embertelen körülményeket. A forradalom közvetlen kiváltó oka azonban már sok minden lehet, a robbanást előidéző szikra a legtöbbször egy jelentéktelen esemény, amely normál körülmények között még említésre sem lenne méltó.

Ezzel kapcsolatban érdemes megjegyezni, hogy a forradalmi légkör kialakulása sok esetben egy rendkívül érdekes okra, a pszichológusok által „kigyózó remény”-nek nevezett effektusra vezethető vissza. Ez a különös jelenség főleg ott szokott fellépni, ahol a szokásosnál is nagyobb az elnyomás, ahol a hatalom könyörtelenül lesújt a legkisebb engedetlenségre is. Ezekben az országokban a despotizmus fojtogató légköre egy idő után teljesen megbénítja a társadalmat. Miután a zsarnokoknak nem áll érdekükben, hogy utolsó szálig kiirtsák a népet – mert akkor nem lenne, aki eltartsa őket –, ezért végveszély esetén engednek egy kicsit a „gyeplőn”, kinyitnak egy szelepet a robbanásig feszült „palackon”. Ekkor lép fel a „kigyózó remény” effektus. A kis könnyebbség láttán a nép egyre több és több engedményt akar, és a hosszú időn át elfojtott indulatok következtében a szabadság, a könnyebb élet utáni vágy olyan elementáris erővel tör ki belőlük, amely megállíthatatlanul forradalomhoz, a zsarnokság megdöntéséhez vezet. A pszichológusok ennek a jelenségnek a lényegét nagyon találóan úgy szokták kifejezni, hogy a börtönlázadások gyakran a koszt feljavítása után törnek ki. Jung szerint ami el van fojtva, az nincs megszüntetve, csak összenyomott állapotban van, mint egy rugó. Így amikor megszűnik, vagy a szorító erő kisebbé válik mint a belső feszítő erő, hatalmas erővel kilökődik.

Gyakori társadalmi jelenség, hogy az összeomló világbirodalmak bukásuk során olyan eszméket is maguk alá temetnek, amelyeket korábban a világ egyetlen üdvözítő társadalmi berendezkedésének nyilvánítottak. Pl. a Római Birodalom felbomlása egyben a rabszolgatartó társadalmi rendszer végét is jelentette. Azok az eszmeáramlatok, amelyek nem állják ki az idő és a gyakorlat próbáját, a

⁶ Ennek tudható be, hogy pl. Julius Caesar ismert győzelmi jelmondatát: Veni, vidi vici! Háromféle módon mondják. Az olaszok „vicsi”-nek, az angolok „viki”-nek, a németek „vici”-nek ejtik. (Nálunk a „vicsi” formula terjedt el.)

történelem süllyesztőjébe kerülnek, az utókor pedig úgy könyveli el ezeket a próbálkozásokat, mint az emberiség elvetélt kísérleteit. Rendszerint azonban nem az életképtelenség okozza egy társadalmi rendszer bukását, hanem a túlhaladottság. **Az univerzum alaptörvénye szerint a világ folyamatos és töretlen fejlődését semmi sem gátolhatja meg.** Ennek a törvénynek az érvényre jutását tehát nem lehet megakadályozni, mivel a természeti törvények érvényesülésének szükségszerűsége olyan erős, hogy minden gátat szétrobbant. Az a rendszer, amely ezt nem veszi figyelembe, és megpróbál akadályokat gördíteni a változás, a megújulás elé, saját magát ítéli halálra, pusztulása elkerülhetetlen. Ennek a folyamatnak törvényszerű következménye, hogy az összeomlás után a letűnt rendszer képviselői, a hatalom korábbi birtokosai nem mentesülhetnek a felelősségre vonás alól. A hatalommal való visszaélés, a sors által kínált lehetőségek ki nem használása, vagyis a fejlődés menetének lassítása, illetve a változtatás szükségszerűségének figyelmen kívül hagyása miatt a karma kollektív büntetésben részesíti ezt a réteget és kiszolgálóit. Az ítélet végrehajtóivá a hatalom új birtokosait teszi meg, akik évszázados elnyomásukra emlékezve szívesen eleget is tesznek ennek a megbízásnak.

Nem mindegy azonban, hogy ez az elkerülhetetlen folyamat miként megy végbe. Ismert tény, hogy a rabszolgatartó társadalmi rendszert felváltó feudalizmus szintén nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Ezért az arisztokráciának át kellett adnia a hatalmat az új polgári rendszereknek. A feudális társadalom erjedésének, az arisztokrácia életképtelenné válásának talán legjellegzetesebb példáját a magyarországi „urambátyám” világ szolgáltatta. Az elszegényedett arisztokraták által alkotott dzsentrális társadalom, valamint a nemesi réteget mindenáron majmolni akaró vitéz urak képtelenek voltak megérteni az idők szavát, nem voltak hajlandók átadni a hatalmat egy új, demokratikus polgári rendnek, és ez, valamint a kisebbségeket semmibevevő politika törvényszerűen vezetett az első, majd az ebből eredő második világháború kirobbanásához. Ezek a világméretű megrázkódtatások viszont véglegesen elsöpörték a régi rendszert, szétrombolták az arisztokrácia egzisztenciális alapjait. A hatalom új képviselői felszámolták a régi rend maradványait, megszüntették korábbi kiváltságaikat, de ez nem mindenütt ment végbe egyformán. Az illető nemzet civilizációs szintjétől függően az átalakulásnak – a véres leszámolástól a csendes hatalomátvételig – többféle módozatára is találunk példát, amelynek következményei mind a mai napig éreztetik hatásukat.

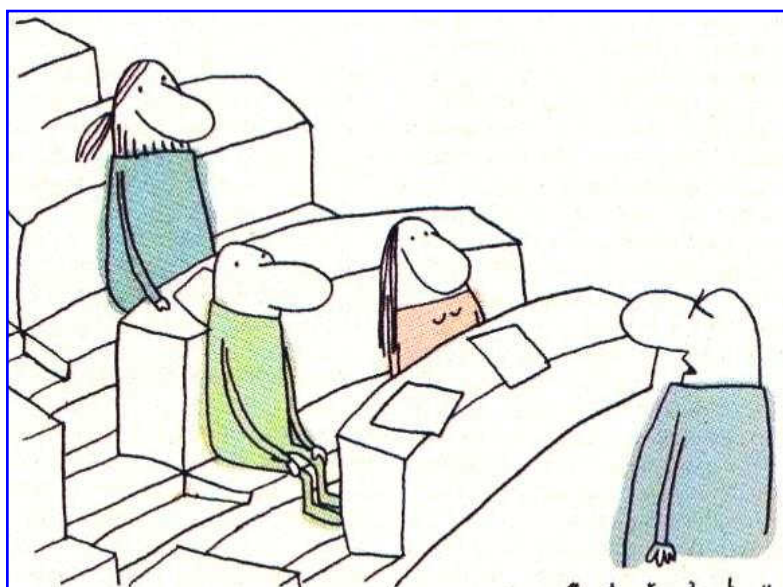
A kelet-európai országok a társadalmi rendszer átalakításának drasztikus formáját választották. Ez abból állt, hogy engedve a nép haragjának szabályszerűen agyonverték az előző rendszer azon képviselőit, akik nem tudtak idejében elmenekülni, nem akarták az emigráció útját választani. Nem vették figyelembe azt sem, hogy egy nemzet vagyonához a földön és a termelőeszközökön kívül a hátrahagyott kastélyok és a kiszolgáló létesítmények is hozzátartoznak, amelyek a gyűlölt rend szimbólumaként idővel az enyészet martalékává váltak. Arra sem gondoltak, hogy egy ország kulturális értékei nem kizárólag a népi ihletésű művekben, hanem a volt arisztokraták kifosztott könyvtáraiban, az elégetett irattárakban, valamint az elhurcolt festményekben, bútorokban és egyéb értéktárgyakban is megnyilvánulnak. Azonban nemcsak több évszázados pótolhatatlan értékek mentek így veszendőbe. Sokkal nagyobb veszteség keletkezett azáltal, hogy ezek az országok szinte egyik hónapról a másikra elvesztették társadalmuk legműveltebb, legszélesebb látókörrrel rendelkező rétegét, s velük együtt a szellemi és kulturális élet uniformizálástól tartó kiválóságait is. **Az a nemzet viszont, amelynek nincs valódi értékeket felmutatni tudó, átlagon felüli képességekkel rendelkező elitje, olyan, mint a test fej nélkül.** A hatalom volt urai bűnösök voltak ugyan, hiszen kis híján sírba vitték a nemzetet – sőt Magyarország esetében az elvakult nemzetiségi politikájuknak tudható be, hogy elcsatolták az ország területének és lakosságának kétharmadát⁷ – de az a tudás, amely a fejükben volt, az a kulturáltság, az a viselkedési norma, amely beléjük nevelődött és a génjeik által átöröklődött, pótolhatatlan veszteséget jelentett. Ez a felbecsülhetetlen értékű kincs ment veszendőbe, lett áldozatává egy rövidlátó, gyűlöletre és bosszúra alapozott politikának számos országban.

A nyugat-európai országok idejében felismerték, hogy nem a föld, a pénz, és nem is az állami tulajdonba vehető termelőeszközök mennyisége a legfőbb érték egy országban, hanem az intelligens, nagy kulturális hagyományokkal rendelkező milióból származó gondolkodó ember. Ők a bukott

⁷ Magyarország az egyetlen ország a világon, mely körös-körül önmagával határos. A több mint ezeréves Magyarországot a trianoni szerződéssel körbevégték. A 64 megyéből 19-et hagytak meg nekünk.

rendszer képviselőit átmentették, beillesztették őket a polgári életbe, ami azzal a következménnyel járt, hogy a vegyes házasságok révén kitermelődött egy olyan új elit réteg, amely ötvözte magában az arisztokrácia magas színvonalú kultúrájának és neveltetésének eredményeit az alacsonyabb néprétegek egészséges tenni akarásával. Isten meglehetősen szűkmarkúan méri a javakat, nem csak egyes személyeknek, de a nagyobb közösségeknek, népeknek is csupán annyit ad, amennyi éppen elég a boldoguláshoz. **Az a nemzet, amely nem jól sáfárkodik a neki juttatott értékekkel, előbb-utóbb a saját romlását idézi elő.**

Az átlagon felüli adottságú, magas színvonalú értékeket alkotni képes emberek kellő elismerése és megbecsülése terén azonban nem csak Kelet-, hanem Nyugat-Európában is tapasztalhatók hiányosságok. Ez a folyamat vezetett oda,

– Van egy rossz hírem. Ahhoz, hogy a diploma után önök is az agyelszívás áldozatai lehessenek, agy is kell!

nevezik, de ők is tudják, hogy ez nem felel meg a valóságnak. A kivándorlókat ugyanis nem erőszakkal vitték az Újvilágba, a legtöbbjüket az elismerés vágya, képességeik magas fokú kamatoztatásának lehetősége, és nem utolsósorban a szabadság sehol másutt nem tapasztalható mértéke vonzotta a korlátlan lehetőségek hazájába.

Az emberiség történelmét végigkísérő különböző eszmék szakadatlan harcából az a következtetés vonható le, hogy nincs egyedül üdvözítő, időbeli korlátok nélkül alkalmazható társadalmi forma. Az ókorban a primitív, az állati sorból éppen hogy csak kiemelkedett, és rendszeres kötelezettségekhez nem szokott embert csak erőszakkal lehetett munkára bírni. Ebben az időszakban tehát szükség volt a rabszolgatartó társadalom intézményrendszerére. Később, a feudalizmusban, amikor az ember már megszokta a rendszeres tevékenységet, elég volt őt érdekeltté tenni a munkában úgy, hogy az általa termelt javak bizonyos hányadát meghagyták neki. Ekkor megindult az emberiség fejlődésében egy egészséges önzésen alapuló verseny, amely végül a kapitalizmus keretein belül csúcsosodott ki. A világot tehát az emberi önzés vitte előre; ha ez nem lett volna, akkor lehet, hogy még most is a fa tetején ugrálnánk a majmok között. Ekkor jött a kommunizmus eszméje, amely alapjában véve egy rendkívül humánus és igazságos társadalmi rendszert akart megvalósítani, de nem számolt azzal, hogy az emberek ma még nem állnak a fejlődésnek azon a fokán, hogy hajlandóak legyenek másokért önzetlenül tevékenykedni. Ez az elvárás pedig a legfontosabb alappillére ennek a rendszernek, e nélkül a kommunisztikus elvek megvalósíthatatlanná válnak.

A kommunizmus, illetve a létező szocializmus ma már kétségtelenné vált bukását azonban nem csak az emberek önzése, és az érdekeltség hiánya okozta, hanem jelentős részben ennek a rend-

ságok. Ez a folyamat vezetett oda, hogy Európából emberek milliói vándoroltak át az Újvilágba, ahol mind anyagilag, mind erkölcsileg kellő megbecsülésben részesültek. Az Egyesült Államokat nem az indián őslakosság tette nagygyá, hanem Európa szellemi és kulturális elitje, akiket korábban a nyomor és az üldöztetés, jelenleg pedig a társadalmi megbecsülés nem megfelelő szintje kényszerít az óceánon túlra. Ennek tudható be pl. hogy Magyarországnak mind a tizenhárom Nobel-díjas tudósa külföldre kényszerült. De ennek a folyamatnak lett az eredménye az is, hogy Európa elvesztette több évszázados vezető szerepét a világban, így nem tekinthető már sem gazdasági, sem tudományos téren szuperhatalomnak. Sokan ezt a folyamatot egyszerűen „agyrablásnak”

szernek a megvalósítási módja. A kommunista vezetés a legtöbb országban nem demokratikus úton, hanem egy véres leszámolásba torkolló puccs révén került hatalomra. Mint minden diktatúrában, itt is a társadalom alja, szemete került felülre; és foggal-körömmel küzdöttek azokért az előnyökért, kiváltságokért, amelyeket képességeik alapján, normális körülmények között sohasem érthettek volna el. Ennek a helyzetnek természetes következménye volt, hogy rettenetesen féltek azoktól az emberektől, akik képesek voltak ezen a szituáción átlátni. A veszélyt úgy próbálták csökkenteni, hogy a társadalom gondolkodó rétegét, az értelmiséget osztályellenségnek kiáltották ki, és hogy a mozgásterüket minimumra szűkítsék, a legmélyebb gazdasági nyomorba taszították őket. (Mivel mindent köztulajdonba vettek, az emberek egyetlen jövedelmi forrása az államtól kapott fizetés volt. A proletárdiktatúra irányítói pedig úgy döntöttek, hogy az értelmiségiek fizetése csupán fele annyi lehet, mint a munkásoké.) Ez viszont azt eredményezte, hogy a haladás lefékeződött. Nem volt ugyanis, aki felemelje a nemzetet, így ezeknek az országoknak a fejlődése fokozatosan elmaradt a világszínvonalától. (A volt Szovjetunióban annyira féltek az értelmiségtől, hogy a tudományos fokozattal rendelkező fiataloknak megtiltották a katonai szolgálatot. A funkcionáriusok ösztönösen érezték, hogy a fegyveres testületekben folytatott „felvilágosítás” létében veszélyeztetni a diktatúrát, így inkább lemondtak a szolgálatukba állításukról.)

Ennek a helyzetnek a következményeit érzékelve a proletariátus kezdeti politikai lelkesedése egyre alábbhagyott. Az emberek ráébredtek arra, hogy a korábbi ígéretekből semmi sem valósult meg, és ez nem a reakciós elemeknek is nevezett belső ellenségnek tudható be. Nem vezetett eredményre a külső ellenség rémével, az imperialista ügynökök cselszövésével való fenyegetés sem, amellyel a pártaktivisták demagóg szónoklataikban próbálták a tömegek elégedetlenségét lecserezni. A kommunista rémuralom országaiban a megfélemlítő propaganda szinte ontotta magából a pártzsargonban íródott uszító szövegeket, amelyek a legtöbbször így kezdődtek: „Eltársak! A nemzetközi helyzet egyre fokozódik, így nincs időnk a saját sérelmeinket dőltetni. A külső ellenség aknamunkája egy percre sem szünetel.” Ezek a bikkfanyelven megfogalmazott ijesztgetések azonban nem sokáig voltak hatásosak, mivel az emberek hamar rájöttek, hogy sehonnan, semmiféle reális veszély nem fenyegeti őket; sorsukra nézve az egyetlen félnivalójuk „botcsinálta” vezetőik személyében keresendő.

A kötelezővé tett politikai szemináriumokon naponta sulykolták az emberekbe a tudományos szocializmus alapelveit, és minden alkalmat megragadtak, hogy bebizonyítsák a „burzsoá” társadalmak életképtelenségét. Azonban ez a felvilágosítás is csak azt eredményezte, hogy a nép egyszerű fiai a politikai főiskolákon rádöbbentek arra, hogy ők nem kommunizmusban, hanem a tanultak alapján a legvadabb állam-monopolkapitalizmusban élnek. Amikor aztán az egész társadalom ráeszmélt a tényleges helyzetre, arra, hogy a valóság a legcsekélyebb mértékben sem felel meg a meghirdetett elveknek, megpróbálták a helyzeten forradalmi úton változtatni, de a vörös fasiszta diktátorok nemzetközi összefogása, valamint a félelem diktálta esztelen fegyverkezés által előállt óriási katonai potenciál reménytelenné tette az ellenállást. A nép nevében uralkodó, de valójában soha meg nem választott zsarnokok ugyanis a nép „védelmére” létrehozott roppant katonai arzenál

segítségével vérbefojtottak minden megmozdulást. Ez azonban a jövőre nézve nem oldott meg semmit.

A hatalom megszilárdítói a fokozatosan rosszabbodó gazdasági helyzeten úgy próbáltak úrrá lenni, hogy sorozatosan nagy összegű külföldi kölcsönöket vettek fel a „rothadó kapitalizmus” országaitól, de a kölcsönök felvételének üteme nem tudott lépést tartani a gazdasági romlás mértékével. Eközben a kiváltságos réteg feledve, hogy honnan származik, egyre fényűzőbben élt, és egyre gátlástalanabban bántak országaik egyébként is szűkös javaival. Ekkor ezek a nemzetek a tiltakozásnak egyetlen lehetséges módját választották, az államosított vállalatok kiszolgáltatott dolgozói – sokszor nem is tudatosan – több évtizeden át tartó munkalassító sztrájkba kezdtek. Ez nem látványos munkamegtagadásban nyilvánult meg, mert ez veszélyes lett volna, és nem is volt rá szükség. Ahhoz, hogy a céljaikat elérjék, tulajdonképpen semmi mást nem kellett tenniük, mint maradéktalanul végrehajtani azokat az esztelen, hozzá nem értő intézkedéseket, amelyeket a hatalom szakmailag dilettáns, ostoba káderei adtak ki. A nép tehát csak a lelkesedését, és józan eszének használatát tagadta meg ettől a rendszertől, amely totális gazdasági csődöt idézett elő. Gazdasági alap nélkül pedig nem létezhet semmilyen politikai rendszer, pénz nélkül minden földi hatalom szertefoszlik.

A kommunizmus bukásának oka tehát elsősorban nem az elvben, hanem a megvalósításban kereendő, mivel ennek a rendszernek még a legelvakultabb ellenzői sem találhatnak semmi kivetnivalót abban a kinyilatkoztatásban, hogy: „*A kommunizmusban a legfőbb érték az ember!*” Mint tudjuk, a valóságban ezekben az országokban – ugyanúgy, mint más diktatúrákban – éppen az emberélet volt a legolcsóbb. A saját törvényeiket az élet minden területén lábbal taposó intézkedéseken, az ártatlan emberek megrágalmazásán, és az ezt követő politikai kirakatpereken majd kivégzéseken kívül a proletárdiktatúrák lényegéhez tartozott az is, hogy semmibe vették az emberi individuumot, és a társadalomra rákényszerítették a legfőbb kommunista vezetők által kreált „proli” uniformizáltságot. A legszörnyűbb azonban az volt, hogy a hatalmi túlkapások ellen semmilyen módon sem lehetett védekezni. A „népi demokratikus” rendszerek uralomra jutása után ugyanis szögesdróttal és aknazárral körbevették a keleti tömb valamennyi államát, így ezekből az országnyi méretű koncentrációs táborokból még elmenekülni sem lehetett.

A kisemberek teljes kiszolgáltatottsága nemegyszer szélsőséges cselekedetekre ragadtatta a hatalom kiszolgálóit. A kommunista diktatúra legvadabb évei alatt elég volt, ha valakit egy rágalmozó megjegyzéssel illettek, és a szóban forgó személyt az éjszaka leple alatt már el is hurcolták. Az ezt követő kegyetlen vallatások során még azt is beismerte a véres húscsafattá vert szerencsétlen áldozat, amire még gondolni se mert volna soha. Amennyiben valaki az Államvédelmi Osztág vizes pincéiben sorakozó 1×1 méter széles és 80 centiméter magas celláiban sem tört meg, akkor a pufajkás pribékek a vallatást sósavval telt betonkádakban folytatták, majd a tetemet ledarálták, és a Dunába engedték.

A másik nagy eszme, a „bőség kosara”, amelyből mindenki a szükségletei szerint vehet, szintén sajátosan, csak a hatalom birtokosai számára valósult meg. Azért, hogy az elvtársak ne érezzék a saját bőrükön az általuk létrehozott rendszer hiányosságait – a mindennapos áruhiányokat, az állami vállalatok által készített áruk rossz minőségét – létrehoztak egy bolthálózatot, ahol csak ők és családtagjaik vásárolhattak. Ezeket a kantinokat nyugati országokból importált minőségi áruval töltötték fel, és a bennfentesek ezekért a kurrens cikkekért az eredeti árak csupán töredékét fizették. A kiváltságosok számára fenntartott boltokban egyébként megtalálhatók voltak mindazok az árucikkek, amelyeket a törzsvásárló kommunista politikusok agitációs beszédekben a burzsoá társadalom kispolgári csökevényének nyilvánítottak, amely „azt a célt szolgálja, hogy lerombolja a munkásosztály öntudatát, és csökkentse a fogyasztói társadalom posványába süllyedt dolgozó emberek éberségét a kizsákmányoló kapitalistákkal szemben.”

A krónikus lakáshiány nehézségein úgy tették túl magukat, hogy a főváros legelőkelőbb negyedeiben soron kívüli telefonvonalakkal ellátott, és fényűző bútorokkal berendezett luxusvillákat építettek maguknak, államköltségen. Mindezek után természetes, hogy a legdrágább nyugati kocsikon közlekedtek – amelyek kiutalására sem kellett 5-10 évet várniuk, mint az átlagpolgároknak a korszerűtlen keleti gépkocsikra – a jól megérdemelt szabadságukat pedig szintén közpénzen épített és karbantartott zártkörű luxusnyaralókban töltötték. Az elvtársaknak a külföldi utazások sem jelentet-

tek gondot. Amíg a közönséges halandó csak háromévente, és túsok (családtagok) hátrahagyásával mehetett Nyugatra, addig kádereink szolgálati útlevelemmel, államköltségen utazgattak. Rájuk nem vonatkozott a maximálisan kivihető 70 dolláros keret, rajtuk nem takarékoskodott az állam a valutával.

Öreg napjaik gondtalanságának biztosítása érdekében a derék bolsevikok olyan kitüntetésekkel osztogattak egymásnak, amelyek feljogosították őket arra, hogy nyugdíjba menetelük után is megkapják a teljes fizetésüket, és megtarthassák korábbi kiváltságaikat. Emellett létrehozták a nyugdíj melletti „szaktanácsadás” intézményét is azok számára, akiknek ezek után még anyagi nehézségeik támadtak volna. Kitüntetésekkel arra is feljogosították őket, hogy gyermekeiket a pályaaalkalmassági vizsgán elért eredményre való tekintet nélkül felvették az ország bármely egyetemére, vagy főiskolájára. Idővel a párt hű katonái sem maradtak diploma nélkül. Amikor kezdett kínossá válni, hogy az országot csupa elemi iskolát, illetve inasiskolát végzett tökfilkó vezeti, létrehozták a Marxizmus–Leninizmus Esti Egyetemet. Ezen a népnyelv által csak Foxi Maxi Egyetemnek nevezett kétéves ideológiai továbbképzésen nem lehetett megbukni, Itt még a legostobább fajankó is „diplomát” szerzett. Azt ugyan nem tudták elintézni, hogy a dínomdánomokkal összekötött vadászatokból is kiiregedve ne kelljen egyszer eltávozniuk ebből a földi Paradicsomból, de arról még haláluk előtt gondoskodtak, hogy a temetésük katonai díszpompával történjen, és hogy a néptől jól elszeparált, államköltségen karbantartott temetőben hajthassák fejüket örök nyugalomra.

Mindez azonban semmi ahhoz képest, amit az 1950-es évek elején vittek végbe az elvtársak. Miután 1947-ben a kékcédulás választási csalással magukhoz ragadták a hatalmat, „szalámitaktikával” elkezdtek felszámolni az ellenzéki pártokat. 1950-re végeztek vele. Totális kommunista diktatúrát vezettek be. Hatalmuk teljében nekiláttak a „nép ellenségeit” kigyomlálni a társadalomból. Az előző rendszer vezető tisztségviselőit, katonatisztjeit és az arisztokrácia emigrációra képtelen maradványát B-listára helyezték. Aztán bírósági tárgyalás nélkül teljes vagyonelkobzásra és száműzésre ítélték őket. Egy ávós tiszt kiment a lakásukra, letett egy hivatalos papírt az asztalra, amelyben az állt, hogy pakoljanak össze 2-3 bőröndnyi holmit, és másnap kitelepítik őket. Másnap hajnali 4 órakor valóban megjelent egy leponyvázott teherautó, és összeszedte a környék száműzésre ítélt lakóit. Levitték őket vidékre, a kulákoktól elkobzott gazdaságokba, ahol istállókban és disznóólakban szállásolták el őket. Évekig sínylődtek állati körülmények között, és dolgoztak rabszolgaként a helyi termelőszövetkezet földjein. Eközben házukat, vagyontárgyaikat az elvtársak szétosztották maguk között.

A kitelepítettek száma országszerte a 20 ezret is elérte. (A vidéki nagyvárosokból is sok embert elhurcoltak.) Köztük ártatlan embereket is.⁸ A jobb lakásra vágyó elvtársak körülnéztek Buda elit kerületeiben, és ha megtetszett nekik egy ház, felkeresték a helyi párttitkárt, aki küldött egy jelentést a Magyar Államrendőrség Államvédelmi Osztályának a házban lakók megbízhatatlanságáról. Az ÁVO már másnap elhurcolta „nép ellenségét”. Az elvtárs pedig boldogan beköltözhetett a villába. Arról is gondoskodtak, hogy a volt tulajdonosok soha ne követelhessék vissza házukat, javaikat. A Belügyminisztériumban már szervezték a kitelepítettek „keletre” száműzését. Valószínűleg Szibériába akarták deportálni őket. Ettől Sztálin 1953-as halála mentett meg őket. Ezt követően szabadon távozhattak, de kitiltották őket Budapestről. Látogatóba sem utazhattak a fővárosba, így még messziről sem nézhették meg, hogy kik laknak a lakásukban, házukban. Vagyonukat soha nem kapták vissza, mert a konszolidáció évtizedeiben a pártállam ezeket az akciókat gazdasági bűncselekménynek minősítette, és a gazdasági büntettek egy idő után elévülnek. A rendszerváltás után az új, demokratikus kormányok sem tartották szükségesnek, az ily módon meghurcolt, kifosztott emberek kártalanítását.

Sokak megrökönyödésére négy évtizedes rémtetteikért sem kellett felelniük a kommunistáknak. A rendszerváltás után az új, demokratikus kormány úgy döntött, hogy nem vonják felelősségre az előző rendszer főkolomposait. Mindenki arra számított, hogy ezrével akasztják fel a párttitkárokat és a Központ Bizottság tagjait. De nem történt semmi. Pedig maguk az érintettek is erre számítottak. Már bőröndökbe pakolták a személyes holmijaikat, és várták a leponyvázott teherautót. Olyanok is voltak, akik öngyilkosságot követtek le, hogy elkerüljék a megtorlást. Helyette az új rendszer meg-

⁸ Közülük egy esetről a Fehérvár hetilap 2019 január 27-i száma számol be. A 21. oldalon megjelent cikk mellékelten itt is olvasható.

jutalmazta őket. A rendszerváltás zűrzavarát kihasználva az elvtársak a valós érték töredékéért felvásárolták a privatizált gyárat, földeket. Most multimilliomos tőkésként pöffeszkednek és elősködnének a társadalmon. Azt csinálják, amit negyven éven át üldöztek, ők is kizsákmányoló kapitalistává váltak. Ez azonban nem okoz bennük ideológiai zavart. Többségük ugyanis az előző rendszert is érdekből támogatta, akkor mi kifogásuk lehetne az új rendszer ellen. Most ők a kapitalizmus legfőbb támogatói, mert gazdaggá tette őket. Az új rendszerben is szegénységre kárhoztatott kisemberek pedig már csak abban reménykedhetnek, hogy a túlvilági bíróság nem lesz ilyen elnéző velük szemben.

Az emberi gyarlóságon túlmenően ideológiailag ennek a rendszernek a legalapvetőbb tévedése az volt, hogy nem számolt az emberi önzéssel. Aquinói Szent Tamás már a XIII. században megmondta, hogy: **„Az ember igazán csak azzal törődik, amit a sajátjának mondhat.”** Ennek tudható be, hogy a kommunista ideológusok által erőltetett össznépi tulajdon nem vezetett eredményre. A személytelen állam a legrosszabb gazda. Régi igazság ugyanis, hogy ami mindenkié, az tulajdonképpen senkié; a gazda nélkül maradt jószág pedig előbb-utóbb ebek harmincadjára kerül. A közös célok megvalósítása érdekében ma még kevés ember mozgósítható. A ma embere a fejlődésnek még nem áll azon a fokán, hogy önzetlenül munkálkodjon mások érdekében. Jelenlegi szintünkön természetes ösztöneink még arra készítetnek bennünket, hogy gyarapodjunk, küzdjünk a jóléért, a sikerért, az erkölcsi elismerésért. Ahhoz, hogy az ember másokért dolgozzon, az egész univerzum fejlődése érdekében tevékenykedjen, előbb el kell érni az anyagi jólétnek azt a fokát, amikor a mindennapi szükségletek kielégítése már senkinek sem jelent gondot. Amíg természetes ösztöneinket nem tudjuk kiélni, amíg negatív, földhözragadt gondolkodásmódunkat nem tudjuk legyőzni, addig nem lehet elvárni az emberektől, hogy magasabb rendű szempontok szerint cselekedjenek.

Egyébként erre már Lenin is rájött. Amikor a hadikommunizmus bevezetése után a gazdaság összeomlott és elviselhetetlenné vált a nyomor, elindította a NEP⁹ reformot. (A hadikommunizmus alatt minden élelmet elkoboztak a parasztoktól. A végsőig elkeseredett vidéki lakosság sok helyen felgyújtotta a gabonarakárokat, hogy a rekvirálók ne tudják elvinni a terményt. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy 1919-ben több mint 5 millió ember halt éhen a Szovjetunióban.) A piacgazdaság részleges visszaállítása és a kötelező beszolgáltatás megszüntetése azonban normalizálta az életet. Megszűnt a kenyérhiány, a piacokon ismét lehetett zöldséget-gyümölcsöt vásárolni. A kisipari tevékenység engedélyezésével a boltok megteltek áruval. Visszaállították a pénzforgalmat, új rubelt vertek, és állami felügyelet alatt ugyan, de ismét működtek a bankok. Nyugati tőkések hívtak az országba, hogy fellendüljön az ipari termelés. A belkereskedelem mellett beindult a külkereskedelem is. Lenin halála után azonban Sztálin visszatért az eredeti szovjet eszmékhez, és az ortodox kommunista elveknek megfelelő gazdaságot alakított ki. A kisipart államosította, a mezőgazdaságot pedig kolhozosította. A fordulatnak meg is lett az eredménye. 1932-ben és '33-ban több mint 3 millió ember halt éhen Ukrajnában. Abban a tagországban, ahol a világ legjobb minőségű, legtermékenyebb fekete földje, a humuszban gazdag csernozjom található, több millió hektárnyi területen. Lenin reformeszméi csak 70 évvel később éledtek újra. A Gorbacsov által meghirdetett Peresztrojka azonban már nem tudta megmenteni a kommunizmust a bukástól.

Itt a Földön a kommunisztikus elvek megvalósítása évszázadok múlva lesz csak lehetséges, akkor is kizárólag abban az esetben, ha a társadalom irányítását arra érdemes, kiváló képességekkel és kifogástalan erkölcsi érzékkel rendelkező emberek végzik. Erre egyébként már akadt példa az emberiség történetében. Történeti leírások szerint az Inka Birodalomban csírájában már fellelhetők voltak a jövő kommunisztikus elvei. Az inkák jól szervezett társadalmában is állami tulajdonban volt a föld, az épületek és egyéb javak, ennek ellenére az ott élők nagyobb létbiztonságban éltek, és több szabadságot élveztek, mint az általunk létrehozott kommunizmusban.

A kommunista eszmék megvalósításának újkori kísérlete azonban nemcsak az emberi gyarlóság miatt fulladt kudarcba. Ebben a formában már maga az idea is eleve halva született. Egy ismert magyar író, Müller Péter szellemesen kifejtett hasonlatával élve az élet nem más, mint egy nagy sakkjáték. A sakkbán ugyanúgy ahogy az életben csak akkor lehet sikert elérni, ha az ember felismeri

⁹ Novaja Ekonomicseszkaja Polityika (1921 és 1927 között)

a mozgató erők működési mechanizmusát, amelyek nem mások, mint az univerzum törvényei, az isteni erők színre lépése. A fekete-fehér kockás sakktábla és a szimbólumrendszert alkotó bábuk az élet titkát sűrítik magukba. Ezen a terepen zajlik a Jó és a Rossz, a fehér és a fekete erők küzdelme. Ennek a szemléltető eszköznek a létrejötte korántsem a véletlen műve, mivel a sakk eredetileg nem társasjáték volt, hanem egy ősi brahman beavatási szertartás része. Ebből kiindulva Karl Marx a kommunizmus szülőatyja meglehetősen gyenge játékosnak bizonyult, mert nem ismerte fel a szimbólumrendszert. A klasszikus kapitalizmus embertelenségét és a klerikalizmus képmutatását látva úgy vélte eljött az idő egy humánus társadalom létrehozására. Igazságtalannak tartotta, hogy ebben a játékban kiváltságos futók, bástyák és más vezérek vannak. Felháborította, hogy a figurák többsége csak egyet léphet, a kisebbség viszont átszeli az egész táblát. Úgy gondolta, hogy ez a visszasság csak abban az esetben szüntethető meg, ha minden bábu egyenlővé válik. Szociális érzékenysége odáig ragadtatta, hogy az összes figurát egy szürke uniformizált masszába olvasztotta. A termelőerők fejlődésének és az osztályharcnak a folyamata ahhoz a felismeréshez vezette, hogy ennek a világdramának a végső kimenetelét a paraszttá lefokozott bábuk fogják eldönteni. Eszméinek vezérfonalává tette, hogy a világ népei csak akkor válnak egyenlővé, azután szűnik meg a különbség ember és ember között, ha elhal a „királyság”, sőt végül a „fekete-fehér kockák is összerosódnak”.

Ennek a sajátos szabályok szerint elindított játszmának azonban példa nélküli következménye lett a világtörténelemben. A parasztokat nem kellett biztatni, hogy leüssék a tábláról a vezéreket, ezt már a parti kezdetén kíméletlenül megtették. A helyüket a saját fajtájukkal töltötték be, és elkezdtek játszani. Ebben a felállásban viszont az élet törvényei sehogy sem akartak működni. Ezt látva egy darabig még kínlódtak, majd végül felhagytak a játékkal anélkül, hogy bárki is mattot adott volna nekik. Hiába volt rengeteg paraszt a táblán, nem volt aki hatékonyan mozgassa őket, saját képességeik pedig nem tették lehetővé, hogy megszervezzék a játszmát. Ez a rendszer tehát ebben a formában életképtelen volt. A bevezetésével járó tengernyi kín, szenvedés és tragédia némi előrelátással elkerülhető lett volna, de a megalkotója nem rendelkezett kellő kombinációs készséggel.

Jogilag minden ember egyenlő. Faji, felekezeti vagy társadalmi hovatartozás alapján nem lehet különbséget tenni ember és ember között. A minőséget tekintve azonban óriási különbség van az egyének között. Ennek oka a lélek eltérő fejlettségi szintje. A sakk szimbólumrendszerénél maradván a bástya olyan személy, aki elsáncolja magát, és képes megvédeni az övét a frontális támadásokkal szemben. A futó gyors helyváltoztatásával tűnik ki a többiek közül. Keresztirányú mozgásával gyakran okoz váratlan meglepetést az ellenfél háta mögött. Ugyanakkor rugalmas, mert amilyen gyorsan támad, ugyanolyan gyorsan képes a visszavonulásra. A ló olyan embert szimbolizál, aki át tudja ugrani az élet akadályait. Nem torpan meg a váratlan nehézségek előtt, hanem istenadta tehetsége révén felülemelkedik a problémákon. Nincs értelme tovább folytatni a hasonlatot, hiszen mindenki sejti már, hogy miről van szó. A legfontosabb feladatot betöltő figura szerepére azonban érdemes még kitérni. A király született vezető, aki arra hivatott, hogy nagy tömegeket irányítson. Érdekesség, hogy ennek a figurának a létjogosultságát a kommunizmusban sem vitatták, mivel bőven akadtak olyan hat elemit végzett funkcionáriusok, akik erre a posztra ácsingóztak. A királyné figurája sem maradt kihasználatlan a diktatúrákban. Ezt a szerepkört a mindenkori diktátor felesége, szeretője töltötte be a maga primitív szintjén.

Marx csak a bábukat látta, amikor az eszméit megalkotta. Nem vette észre a mögötte munkálkodó erőket. Az igazi profik játéka azonban nem csupán figuratologatás. Így vélekedik erről egy nagymester: *„Én nem bábukat, hanem erőviszonyokat látok magam előtt. Számomra a futó nem fényesre csiszolt bábu, amelynek egy kis fekete gömb van a fején, hanem egy ferde erő, ami átszeli a világos mezőket. A király sem az a fabábu amit lehet leütni, hanem a szívem, amit védelmeznem kell. Minden partinak van egy dinamikus sémája. Ez leginkább egy sűrű szövésű energiahálózathoz hasonlítható, ahol pontosan látom, hogy ha az egyik szálát meghúzom, mi minden rándul össze benne. Akkor is erőket látok, ha a sakktábla előtt ülök, számomra minden figura egy speciális erőforrás jelképe. A bábút ugyan a kezem fogja, de a lelkem irányítja. Ezért van az, hogy a jövőbe látok. Pontosán megjelenik előttem, hogy miként alakul a játszma az elkövetkező tizenkét lépés során. Aki csak a figurákat látja maga előtt, az nem sakkozó, hanem dilettáns.”*

Marx sajnos nem rendelkezett ezzel a képességgel, ő csak amatőr játékos volt. Ahhoz, hogy valaki átlássa a világunkat mozgó láthatatlan erők szövevényes rendszerét, spirituális tudással kell rendelkeznie. Marx azonban meg sem kísérelte ennek a mechanizmusnak a felderítését, ateista beállítottsága alapvetően gátolta őt abban, hogy a problémát ebből az irányból közelítse meg. Így nem csoda, hogy eszméi zátonyra futottak a történelem viharos tengerén. Az általa meghirdetett demokratikus elvek azonban nem veszték el örökre. A következő évezredben élő utódaink tudati fejlődési szintje biztosan elérkezik arra a szintre, amikor már nem okoz gondot az emberközpontú, kizsákmányolás-mentes társadalom megvalósítása. Ez a rendszer nem csak az általános jólétet fogja biztosítani, hanem az emberi önrendelkezés maximális tiszteletben tartását is. Remélhetőleg addigra megszületik az a teoretikus is, aki képes lesz kidolgozni ennek az univerzális társadalmi rendszernek a sikeres működtetéséhez szükséges szabályokat.

A világ társadalmi rendszereit azonban minden időben működtetni kell, és ennek sikere nem függ a politikai pártoktól, és nem függvénye a politikai berendezkedésnek sem. A társadalmi haladás előfeltétele ugyanis az új érték létrehozása, a birtoklási forma, a tulajdonos személye másodrendű kérdés. Bármennyire meglepő, de egy ország, egy társadalom boldogulása szempontjából teljesen mindegy, hogy a termelőeszközök, vagy a megtermelt javak kinek a kezében összpontosulnak. Semmi jelentősége sincs annak, hogy egy ország nemzeti jövedelme össznépi tulajdonban van, vagy X illetve Y nevén a bankban, mert hiába van bárkinek bármekkora összeg a nevén, egy bizonyos szint felett az illető már nem tud mit kezdeni a pénzével. Kissé leegyszerűsítve ez azért van így, mivel senki sem tud egyszerre két ebédet megenni, két autóra ülni, két lakásban lakni, és senki sem tudja pénzét halála után magával vinni a túlvilágra. A nemzetgazdaság szempontjából tehát mindegy, hogy a pénz kinek a nevén van, a lényeg az, hogy az országban maradjon, mert így a nemzeti vagyon részévé válik. Ha valaki nem hajlandó forgatni, befektetni a pénzét, akkor ezt megteszi helyette az állam a bankon keresztül, de befektetni csak azt lehet, ami megvan.

Az sem probléma, ha a tulajdonos halála után az örökösök esztelen költekezésbe kezdenek, mivel az így felszabaduló pénz nem vész kárba, hanem bekerül a gazdaság vérkeringésébe, tovább pezsdítve a vállalkozási kedvet. Ebben a folyamatban tehát a lényeg nem a tulajdonos személyében van, hanem hogy a gazdaságot milyen módon tudjuk a leghatékonyabban működtetni, hogyan tudunk minél több értéket előállítani. Meg kell tehát keresni azokat a személyeket, akik rátermettségükkel fogva a legtöbbet képesek kihozni az ország iparából vagy mezőgazdaságából, és a szó szoros értelmében nekik kell adni az országot. Ha a polgárok zöme csak úgy hajlandó szívvel-lélekkel és maximális erőfeszítéssel dolgozni, ha munkahelye a saját tulajdonában van, akkor a lehető leg szélesebb körű privatizációt kell végrehajtani. Mindent annak kell odaadni, aki a legtöbbet képes abból a dologból kihozni. A megtermelt javak ugyanis végső soron össztársadalmi tulajdont képeznek, ahol a polgárok gazdagok, ott előbb-utóbb az állam is gazdag lesz.

Ezek az elvek a tulajdonviszonyokon kívül a gazdasági tevékenység minden egyes mozzanatára érvényesek. Sok országban még ma sincsenek tisztában azzal, hogy a megtermelt javak értékesítése, díjazás ellenében való átengedése során nincs meghatározó szerepe az áraknak. Az árutermelő vagy szolgáltató tevékenységnél a nyereség, a hatékonyság a fontos, nem pedig az ár. Az árucikkek egységárát, vagy a szolgáltatások díjtételét úgy kell megszabni, hogy a termelő, illetve szolgáltató egységek maximális hatékonysággal üzemeljenek. Nem az a fontos tehát, hogy minek mennyi az ára, hanem hogy az a bizonyos tevékenység mennyi nyereséget hoz. Egy példával alátámasztva, hiába emelik valamely országban a vasúti díjtételeket, ha az utasok nem tudják megfizetni a jegy árát. A vonatnak kevés utas esetén is indulni kell, az üzemeltetési, pályafenntartási és egyéb rezsiköltség ugyanakkora marad, a bevétel pedig elenyésző. Ilyenkor a józan ész szabálya szerint nem növelni, hanem éppen ellenkezőleg, csökkenteni kellene a jegy árát. Ha megtelnek a vonatok, akkor ebben az esetben még akkor is nagyobb a nyereség, ha fél áron adják a jegyeket. Még fokozottabban érvényesül ez a hatás a kulturális szolgáltatások terén. Pl. a mozikban akkor is le kell vetíteni egy filmet, ha csak néhány ember tudja megváltani a jegyet.

Ennek ellenére rövidlátó politikusok inflációval fenyegető gazdasági tendenciák esetén rögtön elkezdik emelni az árakat, katasztrófába sodorva ezzel az országot. Ha ugyanis a béreket nem növelik

– Ez neked küzdelmes élet? Emlékeztetnélek, hogy az otthoniaknak közben a megszorító csomaggal kell megbirkózniuk.

senek el azért, hogy felszínen tarthassák magukat és családjukat.

Tovább súlyosbítja a helyzetet, hogy mivel a világban minden mindennel összefügg, a nehezedő életkörülmények tönkreteszik az élet más tevékenységeit is, pl. a kultúrát, a sportot, az egészségvédelmet. Ezzel együtt fokozatosan romlanak az emberi kapcsolatokat, amely visszacsatoló hatást gyakorol a hibás mechanizmust elindító okra, egyre lehetetlenebbé téve a belőle való kilábalást. Sajnos ma még számos olyan ország van a Földön, ahol nem képesek átlátni ezt az egyszerű folyamatot. Ez az ok-okozati összefüggés pedig olyan alapvető közgazdasági szabályon alapul, amelyet a piacgazdálkodásra vonatkozó tanulmányaik alapján minden politikusnak és gazdasági szakembernek illene ismerni. Ezt a folyamatot tehát nem az univerzális törvények irányítják, az események csak a végkifejtet után kerülnek a külső, egyensúlyt helyreállító erők hatáskörébe, a felelősségre vonás és az újrakezdés ugyanis már a karma törvényei szerint zajlik. A dualizmus törvényét, az univerzum egyensúlyra, kiegyenlítődésre irányuló törekvését tehát életünk legkisebb megnyilvánulásában sem hagyhatjuk figyelmen kívül, mivel ez a továbbfejlődésünket veszélyeztetné, amely nem marad következmények nélkül.

Az árakon túlmenően az adók meghatározásánál is körültekintően kell eljárni, mert nem az az állam lesz a leggazdagabb, amely a legnagyobb mértékű adót veti ki a polgáraitra. A tőkés országok már régen rájöttek arra, hogy a magas adók visszafogják a gazdaságot. Tulajdonképpen egy ország boldogulása szempontjából az adók számszerű mértékének nincs meghatározó szerepe. Az adóhatárok megállapítását optimumszámítások alapján célszerű végezni. Sok országban tapasztalták már, hogy minél alacsonyabb a vállalkozásokra kivetett adó százalékos aránya, annál nagyobb az államkincstár bevétele. Az alacsonyabb adók mozgásba hozzák a gazdaságot, növelik a megtermelt javak mennyiségét, és nem utolsósorban csökkentik a munkanélküliséget. Az egzisztenciális problémák megszűnésével az embereknek nem csak a munka-, hanem az életkedvük is növekedik, amely tovább mobilizálja a társadalmat. Az adókat tehát mindaddig csökkenteni kell, amíg a bevételek növekednek.

az árakkal együtt, akkor csökken a fogyasztás, melynek következtében megtelnek a raktárak, és üresen maradnak a szolgáltató egységek. Ennek törvényszerű következménye a tömeges elbocsátás és a létbizonytalanság. Akinek nincs munkája, jövedelme, az nem tud vásárolni, ráadásul azok is korlátozzák fogyasztásukat, akiknek van pénzük, mert félnek a bizonytalan jövőtől. Ez a folyamat egy idő után öngerjesztővé válik, és az ország gazdaságának teljes lerombolását eredményezi. A gazdasági káosz törvényszerű következménye még, hogy ijesztő mértékben romlik a közbiztonság, mivel ebben az egyre bizonytalanabbá váló időszakban nem csak a profi bűnözők aktivizálódnak, hanem megjelenik az egzisztenciális bűnözés is. Az elszegényedés miatt rohamosan nő azoknak a száma, akiket a szükség, a nyomor visz rá, hogy kisebb-nagyobb bűncselekményeket köves-

Az sem baj, ha az állam az adókulcsok további csökkentésével mesterségesen alacsony szinten tartja az adóbevételeit. Ebben az esetben ugyanis a vállalkozók öntevékeny országépítésbe kezdenek. Az alábbi példák alapján ennek bekövetkezése könnyen belátható. Amennyiben valakinek sok a pénze, hiába veszi meg magának akár a legdrágább kocsit is, ha nem tudja hol használni. A pénzből tehát utat épít a környezetében, később kulturális, oktatási célokra nyújt támogatást, hogy a

– Igen, tudom hogy a hídvámost már a túlparton beszedtük, de értse meg, nekünk sem megy valami jól. Innentől külön útdíjt kell fizetnie.

gyerekeinek legyen hol tanulni, vagyis olyan feladatokat vállal magára, amelyek tulajdonképpen az állam kötelességei lennének. Ráadásul ily módon többet ad, mint amennyit az állam többletadóval elvonhatna tőle, mivel ezt személy szerint ő adja, és ez jogos büszkeséggel tölti el. Előbb-utóbb azok az újjgazdag vállalkozók is erre az útra lépnek, akiknek korábban nem volt lehetőségük arra, hogy beleváljanak a jólétbe. Először még össze-vissza vásárolnak maguknak mindent, de egy idő után rájönnek arra, hogy ezt is meg lehet unni, és amikor már csömört kapnak a fogyasztói társadalom örömeitől, elkezdnek gondolkodni, hogy milyen módon költhetnék el pénzüket hasznosan. Ekkor rendszerint felébred bennük a közösséggel szemben érzett felelősség, és alapítványok vagy adományok formájában rend-

szereken segítik az arra rászorulókat.

Az ember természetes ösztöneit tehát nem elnyomni kell, hanem maximális mértékben ki kell használni, építeni kell rá, mert csak így lehet egy társadalmat hatékonyan működtetni. A jövő politikusainak alkalmazkodniuk kell az emberek változó ösztöneihez, és mindig olyan gazdaságpolitikát kell folytatni, amely az adott fejlettségi szinten a legtöbbet képes kihozni belőlük. A politika van ugyanis az emberért, és nem az ember egy öncélú politikáért. Az ember nem azért született, hogy elvakult, dogmává merevedett eszméket szolgáljon, hanem a politikának kell szolgálnia az embert, hogy képes legyen minél magasabb fokon megvalósítani önmagát. Az ilyen politika nem csak azt teszi lehetővé, hogy a világ természeti kincseit minél több ember élvezhesse, hanem hozzájárul a társadalmi feszültségek mérsékléséhez is, mivel a magántulajdon csökkenti az állampolgárok egyéni kiszolgáltatottságát, és biztosítékot nyújt az állam esetleges túlkapásaival szemben.

Ennek a politikának a követése természetesen nem jelenti azt, hogy bele kell nyugodnunk az emberi gyarlóságokba, és ne tegyünk semmit ellenük. Az ember negatív tulajdonságainak megváltoztatása, az önzés, a haszonlesés, a kapzsiság, a bosszúállás és más primitív ösztönök leküzdésének elősegítése rendkívül fontos feladata minden társadalomnak. Az embereket azonban nem lehet egyik napról a másikra megváltoztatni. Ha az állam maximális mértékben támogatja a kulturális és vallás-oktatást, akkor az általános műveltség szintjének emelkedésével fokozatosan érettebbé, kulturáltabbá válik a társadalom. Mind több negatív tulajdonságától szabadul meg az egyén, és egyre közelebb kerül ahhoz a szinthez, amely a magasabb rendű embertípusra jellemző. Ekkor már nem alantas ösztönök fogják irányítani az emberiséget, nem lesz szükség olyan politikára, amely kénytelen az emberek negatív tulajdonságait is pozitív célok szolgálatába állítani, mert mindenki a közösségi boldo-

gulás útját fogja keresni, és minden erejével, képességével azon lesz, hogy az univerzális fejlődést elősegítse.

Ma még azonban messze vagyunk ettől. A politikai és a gazdasági élet irányítói jelenleg nem alkalmazzák ezeket az elveket, még nem tudatosult bennük cselekedeteik mindenre kiható követke-

– Látja aranyoskám, vásárlóerő még csak-csak lenne, a gond az, hogy pénzem nincsen!

ménye. Ennek tudható be, hogy a szegénység mind nagyobb méreteket ölt, miközben a gazdagok egyre gazdagabbá válnak. Sokan nem is sejtik, hogy ez a folyamat ugyanolyan következményekkel fog járni, mint a korábbi évszázadok társadalmi visszasságai. Mivel a büntetés mindig a kor szokásainak, elvárásainak megfelelően megy végbe, ez most sajátságosan fog alakulni. Nem lesznek vérengzések, kivégzések, mint az előző társadalmakban, mert ma már a pozíciójukkal visszaélők sem ölnek meg senkit. Sorsuk az lesz, amit embertársaikkal tesznek. A tömegek elnyomorítása végső soron az ő elszegényedésüket fogja eredményezni. Kövessük nyomon ezt a folyamatot egy témába vágó területen.

Furán hangzik, de az egészséges táplálkozást elősegíti a szegénység is. Akinek nem telik húsrá, az szóját eszik; és nem fogyaszt élvezeti cikkeket. Először csak kényszerből teszi ezt, de később, amikor rájön, hogy ez az életmód milyen kedvező hatást gyakorol az egészségére, már nem is bánja, hogy így alakultak a dolgok. A széles néptömegeket nyomorba taszító gazdagok nem gondolnak arra, hogy jelenlegi magatartásukkal „maguk alatt vágják a fát”. Aki egyszer megtapasztalta az egészséges táplálkozás előnyeit, az soha többé nem fog húst és hústartalmú termékeket enni, nem fogyaszt alkoholt, nem kezd el újból dohányozni, s nem veszi meg a cukorral, valamint különféle vegyszerekkel preparált gyári édességeket. Ehelyett önellátásra rendezkedik be, és ezt az életvitelt akkor is tovább folytatja, ha később lehetősége nyílna a gyári termékek megvásárlására. Minél nagyobb mértékű tehát egy országban a szegénység, annál nagyobb a valószínűsége a piac tartós zsugorodásának. Ha valaki kiesik a fogyasztói társadalomból, az többé már nem fog oda visszatérni. Vagy azért, mert lecsúszik, elzúllik, végleg keresőképtelenné válik; vagy mert nem akar visszatérni. A szegénység ugyanis megváltoztatja az emberek gondolkodásmódját, értékítéletét is, melynek következtében nem csak a gyári élelmiszerek, hanem a feleslegesnek ítélt ipari termékek vásárlásától is tartózkodni fognak.

A folyamat eredményeként rohamosan csökken a potenciális vásárlók köre, melynek következtében mind több vállalkozás jut csődbe. A gazdag gyárosok, ban-

– Aggódom, Annuskám! Szegény illetékesek nehogy sérvet kapjanak ezektől a hirtelen, nagy ármelésektől!

károk és egyéb pénzemberek tehát a jelenlegi magatartásukkal önmagukat teszik tönkre, taszítják nyomorba. Előbb-utóbb ők is ugyanarra a sorsra jutnak, mint a mostani fogyasztásképtelenségre kényszerített tömegek. Embertársaik szegénységbe taszításának következménye az lesz, hogy ők is megismerik a szegénységet. Az ő helyzetük azonban nehezebb lesz, mert őket nem csak a nélkülözés, hanem vagyoniuk elvesztésének tudata is sújtja. Ez olyan lelki teherként fog rájuk telepedni, ami megakadályozhatja a tudati átalakulásukat, a megváltozott helyzethez való alkalmazkodásukat, ami törvényszerűen családi tragédiákhoz fog vezetni. Végső soron ők is ugyanarra a sorsra jutnak, mint a feudalizmus arisztokratái, jelenlegi magatartásukkal önmagukat likvidálják. Tartós hatalomra, jólétre csak egy igazságos társadalomban lehet szert tenni. A hatalmukkal visszaélőket, az élősködőket a karma minden korban kiselejtezi, még akkor is, ha ezzel az érintettek nincsenek tisztában.

Az élet mozgatórugói

Hawking elméletének alapján könnyen megérthetjük az anyagot összetartó legréjtélyesebb erő, a kohézió hatásmechanizmusát is. Fizikai ismereteink alapján tudjuk, hogy minél kisebb részecskékre bontjuk az anyagot, annál erősebb az alkotóelemei közötti kötőerő. Az atomok világában az atommag olyan erős vonzerőt gyakorol a körülötte keringő elektronokra, hogy az atom csak magfizikai eszközökkel rombolható szét. Molekulán belül az összetartó erőt a különböző atomok legkülső elektronhéjának elektronhiánya, illetve elektrontöbblete hozza létre. Ez az úgynevezett kémiai illetve kristályszerkezeti kötés már nem olyan erős, mint az atomi, de a molekulák megbontása itt is csak jelentős energiabefektetés útján lehetséges.

A molekulákat a kohéziós erő tartja össze. A kohéziós erő nem más, mint az anyagrészecskék – jelen esetben a molekulák – egymásra gyakorolt vonzóereje, amely az anyag negatív energiakisugárzásának a következménye. A kohéziós erő már olyan gyenge, hogy az egyes molekulákat mechanikus úton is el lehet választani egymástól. Ha azonban egy anyag molekuláit egyesíteni akarjuk, vagyis egybefüggő formában növelni akarjuk az anyag tömegét, akkor a molekulákat szoros érintkezésbe kell hoznunk egymással. Gázok és folyadékok esetén ez nem jelent problémát, szilárd anyagoknál azonban ez csak úgy oldható meg, ha az egyesíteni kívánt anyagrészecskéket előzőleg megolvasztjuk, vagy az egyes molekulákat nagy nyomáson egymáshoz préseljük.

Az anyag molekuláinak összetartó ereje tehát az egynemű energiakisugárzás következménye. Az előző fejezetekben már láttuk azt is, hogy a pozitív energiakisugárzás taszítólag hat az anyagra. A szubatomi energiasugárzás azonban kellő koncentrációban nem csak arra képes, hogy eltaszítsa magától az anyagot, hanem arra is, hogy az anyagot besugározva csökkentse, semlegesítse a molekulák közötti összetartó erőt. A pozitív energiasugárzásnak ezt a tulajdonságát használják ki a Fülöpszigeteki healerek is, amikor a testünket felépítő molekulák közötti összetartó erőt semlegesítve az ujjainkból kiáramló energiával szétnyitják a bőrt, és kés nélkül elválasztják egymástól az egészséges és beteg szöveteket.

Ennél a fajta operációnál sokak számára érthetetlennek tűnik az is, hogy a szétnyitott testrészek hogyan képesek varratmentesen összezárodni. Ennek a jelenségnek az a magyarázata, hogy a seb két szélén, a szétnyitott és az egybefüggő szövetek határán álló molekulák átmeneti állapotban vannak. Ezekre a molekulákra már nem hat olyan erős energiasugárzás, amely teljes mértékben semlegesítené a közöttük ható kohéziós erőt, így az energiabesugárzás megszüntetése, vagyis az operáció befejezése után a határhelyzetben lévő molekulák ismét szorosan egymáshoz tapadnak. Ez a szoros kötődés viszont azzal a következménnyel jár, hogy a mellettük lévő szomszédos molekulák is olyan közel kerülnek egymáshoz, hogy közöttük is érvényesülni tud a kohéziós összehúzó erő. A kohéziós kötést helyreállító folyamat azután láncreakciószerűen végighalad a szétnyitott testfelület teljes hosszában úgy, hogy mindkét irányból egyre szűkül a seb, míg végül minden nyom nélkül cipzár-szerűen bezáródik.

Ennek a típusú műtétnak a másik érdekessége az, hogy varratmentes összeforradás akkor is létrehozható, ha a healerek az egyes testrészek szöveteit teljes keresztmetszetben elválasztják egymástól. Tudjuk, hogy szilárd anyagok esetén két egymáshoz illesztett test normál körülmények között nem képes „egybeforrni”, mert a felületi egyenetlenségek megakadályozzák, hogy az egymással

szemben fekvő molekulák olyan közel kerüljenek egymáshoz, amely lehetővé tenné a kohéziós kötést. A pozitív energiabesugárzás azonban csökkenti az összeillesztendő szövetdarabok közötti kohéziós erőt, és ezzel az anyagegyesítés felületi egyenetlenségből eredő gátja megszüntethető. A Yang jellegű szubatomi energiabesugárzás hatására a tézstaszerűen egymásba gyúrt szövetek összeforrnak. Az energiabesugárzás megszüntetése után az egymással érintkező molekulák közötti kohéziós kötés stabilizálódik, ami a továbbiakban biztosítja az összeillesztett szövetek hegképződés nélküli folytonosságát. Aki részletekbe menően is tájékozódni szeretne erről a fajta műtétről, olvassa el Shirley MacLaine: Benső útjaimon című könyvét. Nagy értéke ennek a személyes tapasztalatokon alapuló műnek, hogy minden elfogultságtól mentesen, hitelesen számol be az eseményekről.

A földönkívüliek is alkalmazzák ezt a technikát. Agyműtétek esetén egy Yang jellegű energiával körbevágják a koponyát, majd leemelik a fejtetőt. Így az agy bármely része könnyen hozzáférhetővé válik. Ezután a szubatomi manipulátorral kivágják az agydaganatot, vagy agyvérzés esetén elgőzölögtetik a sérült eret, majd visszahelyezik a koponyatetőt. Végül a Yang jellegű energiakeltővel körös-körül besugározzák az érintkezési felületeket, ahol a lecsökkent kohéziós erő lehetővé teszi az elválasztott molekulák szoros érintkezését, ami nyom nélkül összeforrasztja a szöveteket. Ennél a max. fél órás műtétnél még a haját sem kell leborotválni. Elég kétfelű fésülni, és az ideiglenes választék, valamint a homlok körül elvégezhető a koponyaszétválasztás. Utókezelésre, kórházi ápolásra itt sincs szükség. A többi pszí-sebészeti beavatkozáshoz hasonlóan a beteg az operáció után ebben az esetben is hazamehet.

A hírek szerint a sebhelymentes operációk széleskörű elterjedésére már nem is kell olyan sokáig várnunk. A hivatásos orvosok idegenkednek ugyan a pszichotronikai módszerek alkalmazásától, ennek ellenére már megtették az első lépést a varrat nélküli sebgyógyulás irányába. Ennek alapjául egy magyar találmány szolgál. Dr. Juhász Zsuzsanna, a Kun utcai kórház sebészének eljárása szerint két szilikonba ágyazott szupermágnest ragasztanak fel a megnyitandó testfelületre, és közöttük metszik fel a bőrt. A műtét elvégzése után a felső bőrréteget nem varrják össze, hanem a rendkívül erős mágnesrudakat egymáshoz illesztik, amelyek a kohéziós erőt lecsökkentve elősegítik a bőr molekuláinak szoros illeszkedését. Az eredmény: a seb gyorsabban gyógyul, elmarad a fájdalmas varratkiszedés, és ennek nyomaival sem kell számolnunk. A szikével megsértett sejtek azonban itt is csak varratképződéssel tudnak gyógyulni úgy, hogy ebben az esetben kismértékű sebhellyel még számolnunk kell. A módszer sikeres alkalmazásának alapvető feltétele, hogy a mágneseknek ne az északi, hanem a déli, vagyis a Yang jellegű szubatomi energiárészecskéket kibocsátó pólusával sugározzuk be a sebfelületet, különben a kohéziós erő csökkenése nem jön létre. Ügyelni kell arra is, hogy a mágnesek ne kerüljenek akupunktúrás pont fölé, mert tartós és intenzív stimuláló hatásuk komoly egészségkárosodást okozhat.

Mellesleg a kohéziós erő semlegesítésének lehetősége a sebészeti eljárásokon kívül a fogászati beavatkozásokat is leegyszerűsíti. Ennek legmeggyőzőbb bizonyítéka, hogy a Fülöp-szigeteki healerek fogó nélkül húznak fogat úgy, hogy az ujjaikból kiáramló energiával felpuhítják a fogágyat. Ezután a fájdalom és a vérzés legcsekélyebb jele nélkül, pusztán kézzel emelik ki az elszuvasodott fogat. Érdekességgé megemlíthető még, hogy a Fülöp-szigeteki gyógyítók ezt a különleges képességüket nem tanulják, hanem velük születik. Azt tartják róluk, hogy ők a lemuriáiak leszármazottai, akik napjainkban is képesek arra, amire több tízezer évvel ezelőtt élt őseik. Valami lehet ebben a dologban, mivel a Luzon-szigeti törzs körében ma is sok gyerek születik azzal a különös képességgel, hogy az ujjuk alatt szétnyílik a megérintett emberek bőre. A Földön kívüli civilizációk ennél is többre képesek. Nem egy bizonyítható esetről tudunk, hogy felnőtt emberek fogínyét koncentrált energiával besugározták, melynek hatására a kihúzott fogak helyén újak nőttek.

Az ellentétes előjelű kisugárzások speciális megnyilvánulási formáját figyelhetjük meg az akupresszúránál. Mint az I. fejezetben láttuk, ennél a gyógyítási módnál a Yin jellegű meridiánokat Yang-os, míg a Yang jellegű meridiánokat Yin-es ujjal kell kezelni. Ez első hallásra kissé meglepően hangzik, mivel az akupresszúra szakkönyvek a legtöbb esetben olyan formában említik ezt a fajta kezelést, hogy ujjainkkal „energiát adunk be” a meridiánokba. Márpedig, ha egy Yang jellegű

meridián üres, akkor a logika szabályai szerint Yang energiát kellene beadni, vagyis a normális az lenne, ha Yang-os ujjal végeznénk a kezelést. A hatásmechanizmus alapján azonban azt a következtetést lehet levonni, hogy az elektrostimulációhoz, a lézerakupunktúrához, vagy az ultrahangos akupunktúrához hasonlóan az akupresszúránál sem történik energiabeadás, hanem a töltéskiegyenlítőds stimulálás útján megy végbe. Az akupresszúra tehát nem tölti, hanem csak ingerli az energiapályáinkat, vagyis érintés útján szabályozza a meridiánokon áthaladó energia sebességét és mennyiségét. Amennyiben a Yang-os ujjunkkal Yang, a Yin-es ujjunkkal pedig Yin jellegű meridiánjainkat kezelnénk, akkor a kölcsönös vonzás következtében nem energiakiegyenlítőds, hanem energiaelvonás jönne létre, mert ha a meridiánban túl kevés az energia, akkor a kívülről rákapcsolt energiaforrás még azt a keveset is elszívja, ami benne van. Ha viszont túl sok, akkor a telített energiapálya az erős vonzás következtében még több energiát szív magába az azonos jellegű ujjból, így még jobban feltöltődne. Akupresszúrás kezelésként tehát a meridiánok energiaszintjének egyensúlyát csak stimulálás, jelen esetben töltéstasyítás útján lehet biztonságosan, és melleleg a legcélszerűbb módon helyreállítani.

Akupresszúrás kezelés mágnesrúddal is végezhető, mert a permanens mágnesek elektronokban feldúsult vége nem más, mint egy koncentrált Yin energiaforrás, míg az ellenkező vége Yang energiával telített. Ha a mágnesrúd Yin energiát kibocsátó végével Yang jellegű, míg a Yang energiában dús végével Yin jellegű meridiánt kezelünk, akkor ezzel a módszerrel ugyanazt a hatást érvük el, mint akupresszúrás kezeléssel. Azt, hogy egy mágnesrúd melyik vége az elektronokban dús Yin jellegű, és melyik az elektronhiányos Yang jellegű, egy iránytűvel dönthetjük el. (Az iránytű északi, feketeire festett pólusát a mágnesrúd Yin energiát kibocsátó vége magához vonzza. Vigyázat, túl közel ne vigyük a mágnest, mert átpolarizáljuk vele az iránytűt!) Az összecszerelés elkerülése érdekében a mágnesrúd Yin jellegű végének oldalpalástjára fessünk egy fekete, a Yang energiában dús végére pedig egy fehér színű gyűrűt. Ezt követően már csak azt kell megjegyezni, hogy stimulálás esetén a rúd fehér színű vége a Yin jellegű, fekete színű vége pedig a Yang jellegű meridiánok töltésére szolgál.

AlNiCo alapanyagú rúdmágnest alkalmazva rendkívül egyszerűvé és bárki számára alkalmazhatóvá válik az akupunktúras kezelés. Egy ilyen oldalán leszigetelt olcsó mágnesrúd ugyanis könnyen beszerezhető, és mindenki számára lehetővé teszi, hogy önmagát kezelje. Ez az egyszerű eszköz áramot nem fogyaszt, kis helyen elfér, és ha az illető betartja a színkódra vonatkozó szabályt, akkor folyamatosan egyensúlyban tudja tartani meridiánjai energiaszintjét. A meridiánpontok szimmetrikus kezelhetősége, azaz a kezelési idő lerövidítése érdekében egyszerre 2 db, a II. fejezetben vázolt méretű mágnesrudat célszerű beszerezni. (A magyar mágnesgyártók közül legismertebb az Euromagnet Kft. Ferrit, AlNiCo, Neodímium és Szamárium mágnesek előállításával egyaránt foglalkoznak. Címük: 1172. Budapest, Rétifarkas u. 8. Tel: +36 1 257 7119 és +36 1 260 0799. E-mail: info@euromagnet.hu Honlap: <http://www.euromagnet.hu> és <http://www.magnes.hu>

Neodímium és Szamárium-kobalt alapanyagú szupermágneseket alkalmazva a hatás tovább fokozható. Ezt a fajta mágnest azonban csak az akupunktúrában kellő jártassággal rendelkező szakemberek (orvosok, természetgyógyászok) alkalmazhatják, mivel a szupermágnesek térereje olyan erős, hogy használatuk megfelelő szakismeret hiányában tragikus következményekkel járhat. A Szamárium-kobalt mágnes azonban nagyon drága. Ezt csak 2-5 mm vastag tárcsában érdemes alkalmazni úgy, hogy az AlNiCo mágnesrúd két végére fektetjük. Másik megoldás, hogy egy 120 mm hosszú, és kb. 12 mm átmérőjű műanyag rúd két végét néhány milliméter mélyen kifúrjuk, és ezekbe a lyukakba pillanatragasztóval beragasztjuk a két mágnes tárcsát. Egyébként az amerikai Ovonic-Synthes Mat. Co. kifejlesztett egy mágnesanyagot, amelynek a térereje tízszeresen felülmúlja a Szamárium-kobalt, illetve a Neodímium-vas-bór mágnesek erősségét is. Ráadásul ennek a nagy jövő előtt álló mágnesanyagnak az előállítási technológiája is igen gazdaságos.

A Neodímium-vas-bór mágnes viszonylag új fejlesztés. Szintén a ritkaföldfém mágnesek közé tartozik. Nagy népszerűségnek örvend, mert még a Szamárium-kobalt mágnesnél is erősebb, ugyanakkor jóval olcsóbb. (Másképpen erősebb a Szamárium-kobalt mágnesnél, és fele annyiba kerül, mint a meglehetősen gyenge AlNiCo mágnes.) Nagyszerűen ellenáll a külső mágneses tereknek, és

mágneses tulajdonságait évszázadokig megtartja. (Az AlNiCo mágnesek erőssége 15 év alatt 5%-kal csökken.) Hátránya viszont, hogy nedves közegben korrodál, és rendkívüli keménysége folytán törekeny. (Nem szabad engedni, hogy egy másik mágnessel összezsapódjon. Ha ez megtörtént, ne próbáljuk széthúzni, mert nehezen megy, és az erőlködés balesetet okozhat. Helyette toljuk le őket egymásról. (Helyezzük az asztal szélére, és a túlnyúló mágnesdarabot toljuk le az asztalon fekvőről. Ne üssünk rá! Ne törjük, hanem határozott mozdulattal húzzuk lefelé.) Leejteni sem célszerű. (Kőre ejtve a Neodímium mágnes eltörik, vagy a széle megsérül. (Ha lepattan róla a nikkelréteg, elkezd rozsdásodni. A rozsdásodás ellen gyárilag nikkelbevonattal látják el.)

A tárolásuknál nagyon fontos, hogy ne tegyük órák, okostelefonok, mágnesszalagos kazetták, mágneslemezek, újírható kompaktlemezek, pendrive-ok, memóriakártyák, hitelkártyák, telefonkártyák vagy beléptető kártyák, illetve bioemetrikus útlevelel, chipkártyás személyi igazolvány közelebe, mert nagy térerejük folytán megrongálják, illetve törlik a rajtuk levő információt. (A mechanikus órák pedig a felmágneseződés folytán megállnak. Ha ez megtörtént, vigyük el óráshoz, ahol egy váltakozó áramú elektromágnesbe lógatva demagnetizálják.) A szívritmus szabályozóval vagy automatikus inzulin adagolóval élők se tartsák testközelségben ezt a mágneset. Ha nem használjuk vagy magunkkal visszük, tegyük lágyvasból készült, szivaccsal bélelt dobozba. A vas leárnyékolja térerejük túlnyomó részét. Az árnyékolás határfoka függ a kazetta lemeztvastagságától. (Az AlNiCo mágneset egy 2 mm vastag vaslemezről készült tok szinte teljesen leárnyékolja.)

A hazai gyárak inhomogenitásra hivatkozva nem tudják ezeket a mágnesrudakat 120 mm hosszúságban előállítani, ezért három darabból kell összerakni őket. (Azért van szükség erre a hosszúságra, mert a mágnesrúd túlsó végének túl kell nyúlni a kézfejen. A kezünkön ugyanis hat meridián is húzódik (három Yin és három Yang), melyek kezdő- és végpontjai ujjaink körömágyánál találhatók. Ha ezekbe a meridiánokba a mágnes nem kívánt energiát sugároz be, ez felboríthatja meridián-egyensúlyunkat, ami komoly egészségügyi zavarokat okozhat.) A részmágnesek az alábbi weblapon rendelhetők meg. (Házhozszállítási díj előrefizetéssel: 1660 Ft, de személyesen is átvehető a forgalmazó Budapest - XII., telephelyén. Nyitvatartás: 8 - 16:30)

3 db 8mm x 40mm ALNICO RÚD MÁGNES Bruttó ára: 1800 Ft/db.

Cím: <https://www.euromagnet.hu/index.php?route=product/search&search=ALNICO+mágnes&description=true&fa6=8%20x%2040%20mm>

3 db 8mm x 40mm NEODÍMIUM RÚD MÁGNES N48 Bruttó ára: 1210 Ft/db

(Ez a változat olcsóbb ugyan, de a neodímium mágnes olyan erős, hogy ezt csak orvosok és természetgyógyászok alkalmazhatják. Laikusok helytelen kezelés esetén komoly zavart okozhatnak vele a szervezetükben, ami különböző betegségek kialakulásához vezethet.)

Cím: <https://www.euromagnet.hu/neodímium-mágnesek/neodímium-henger/neodímium-rúd-mágnes-8mm-x-40mm-n48>

A mágnesrudak megérkezése után oszlopszerűen illesszük őket egymáshoz, és egy iránytű segítségével végezzük el a pólusmeghatározást, az előzőek szerint. A mágnesrúd Yin energiát kibocsátó végére szorosan tekerjünk két-három réteg fekete szigetelőszalagot. A mágnesrúdnak az a Yin vége, amely az iránytű északi, fekete nyelvét vonzza. A mágnesrúd Yang energiát kibocsátó vége a mágnesrúd festetlen, fémszínű nyelvét vonzza. Erre fehér szigetelőszalagot tekerjünk. Egyszerű, műanyagházas iránytű olcsón kapható a fotó-látszerész (Ofotért) boltokban. Mivel az AlNiCo mágnes nem annyira erős, előfordulhat, hogy a három darabból álló oszlop szétcsúszik. Ennek megelőzése érdekében az egyes darabokat egy csepp ciánakrilát-tartalmú pillanatragasztóval rögzítsük egymáshoz. A mágnesrudak tárolásával és szállításával kapcsolatos intelmeket vegyük komolyan, mert könnyen tönkretelhetjük vele értékes elektronikus eszközeinket. (Csak vastag falú vaskazettába zárva szállíthatók.)

A nagyon lemerült vagy túltöltődött meridiánok csak többszöri kezeléssel harmonizálhatók, ami sok időt vesz igénybe. Ennek megelőzésére szolgál a korongmágneses kezelés. Ennél az eljárásnál vékony mágneskorongot helyeznek pólushelyesen a kezelendő meridiánpontra, és ragtapasszal rögzítik.

zítik.¹⁰ Mivel ebben az esetben a kezelés időtartama elhúzódhat, erre a célra csak kis térerejű mágnes szabad használni. Legjobb megoldás a ferrit mágnesek alkalmazása. Ezek mágneses indukciója nem haladja meg a 0,4-0,5 T értéket, és olcsón beszerezhetők. Legkönnyebben ezek is az Euro-magnet Kft. webáruházában rendelhetők meg.¹¹

3 db **10mm x 3mm Stroncium-Ferrit korong mágnes** Bruttó ára: 60 Ft/db.

Webcím: <https://www.euromagnet.hu/korong-magnes-10mm-x-3mm-stroncium-ferrit>

A pólushelyes alkalmazás érdekében a mágneskorongok két végét is jelölni kell. Közelítsük az iránytű déli, festetlen, fémszínű nyelvéhez. Amelyik felülete vonzza, azt fessük fehérre. A Yang pólus jelöléséhez kopásálló festéket (pl. nitrolakkot) használjunk. Legalkalmasabb erre a célra a gépkocsik lakkrétegének javítására szolgáló **Color Mix Színes autójavító festék – Szín: C03 White Primer 12,5 ml.** Autófesték webáruházakból rendelhető. Cím: <http://www.emag.hu/holtz-color-mix-autojavito-festek-javitostift-polar-white-12-5-ml-c07/pd/D8KJ6MBBM/> Ára: 689 Ft. Szállítási díj csupán 800 Ft. Ha ezt nem tudjuk beszerezni, a fehér körömlakk is megfelel erre a célra. A másik pólust (Yin) most nem kell jelölni (feketére festeni), mert a ferrit mágnes önmagában fekete. (A mágneskorongra felhordott vékony festékréteg nem okoz számottevő indukciócsökkenést. Helyezzük őket egymástól távol, hogy festés közben ne ugorjanak össze. A tárolás során ne rakjuk a mágneskorongokat egymásra, mert a festék megszáradása után is összeragadnak. Tegyük őket egymás mellé.)

Ágynban ne alkalmazzuk ezt a kezelési módot, mert könnyen elalhatunk, és a több órán át tartó besugárzás túltöltheti vagy teljesen lemerítheti a meridiánpontot. Ez súlyos zavarokhoz, betegségek kialakulásához vezethet. Szigetelőszalag helyett a rúd-mágnesünket is jelölhetjük ezzel az akrilgyanta alapú kopásálló festékekkel. Ez esetben rendeljük meg fekete színben is, és fessünk a mágnesrúd két végére kb. 2 cm széles csíkokat. Rendelési cím: <http://www.emag.hu/holtz-color-mix-autojavito-festek-javitostift-gloss-black-12-5-ml-c15/pd/DTNJ6MBBM/> (Jusson eszünkbe, hogy a festett szakaszoknál már nem szabad megfogni a mágnesrudat, mert itt már oldalirányban is erős a kisugárzása.)

FIGYELEM: A magnetopresszúrás kezelést mindenki csak a saját felelősségére végezheti! Az egészségben bekövetkező esteleges károkért sem a módszer kidolgozója, sem a mágnesrudak gyártója, forgalmazója nem vállal felelősséget!

Ezért a kezelést csak az akupunktúra szabályainak alapos tanulmányozása után kezdjük el. (Ha ezt elmulasztottuk, rosszullet esetén fordítsuk meg a mágnesrudat, és a tévesen elvont energiát pótoljuk, illetve a túltöltött meridiánpontból a felesleges energiát vonjuk ki. Nagyon fontos még, hogy ne kezeljük össze-vissza magunkat. Egyszerre csak egy pontot kezeljünk, így baj esetén tudni fogjuk, hogy hová kell visszatérni korrigálás céljából.) Célszerű írásban rögzíteni, hogy melyik meridián hányadik pontját kezeltük, és hogyan (energiátadtunk be, vagy energiát vettünk el belőle.) A naplózás azért is előnyös, mert így hónapokra visszamenőleg ellenőrizhetjük, hogy mit csináltunk. Meridiánjaink állapota ugyanis nem stabil. Előfordulhat, hogy az energiával telített meridián egy idő után energiahányos lesz. Ilyenkor ellenkező irányú kezelést kell végeznünk. A helyzet tisztázásához jó ha tudjuk, hogy mi merítettük le a meridiánt gyakori kezeléssel, vagy környezeti behatás okozta a változást. Ennél a gyógymódnál ugyanis előfordulhat a túlkezelés.

Ezeknek a mágneseknek a fentiekben ismertetett beszerzési módja nem csak az olcsó vásárlást segíti elő, hanem remélhetőleg felszámolja a mágneses kezelések során tapasztalható szélhámosságokat is. Az ezotéria alapjai, elmélete ma még tisztázatlan. Ezért ez a szakterület a szélhámosságok kedvenc terepe. Se szeri, se száma a mágneses karperecek, mágneses ágybetétek és egyéb csodasze-

¹⁰ A műanyag fóliás sebtapaszkok meglehetősen rossz minőségűek. Ha víz éri őket vagy izzadás esetén hamar leválnak a bőrről. Az egyetlen jól tapadó ragtapasz az eredeti textilszalagos Leukoplast. A gyógyszerházakban kapható. Nem drágább, mint az agyonreklámozott, díszes csomagolású műanyag sebtapaszkok.

¹¹ Mivel ezek az apró mágnesek könnyen elgurulnak, eltűnnek, érdemes több darabot is rendelni belőlük.

rek forgalmazásának. Közös jellemzőjük ezeknek a termékeknek, hogy rendkívül drágák. Mivel az átlagemberek nincsenek tisztában ezeknek az eszközöknek az előállítási költségével, több ezer százalékos haszonkulccsal árusítják őket. A legkirívóbb eset az Életfa Egészségvédő Központ által forgalmazott Magnapress készülék. Igazgatója, Kövesdi Natália meglátta ebben a gyógyzómodban a gyors meggazdagodás lehetőségét, és behízelt a módorával, kiváló kommunikációs készségével alaposan ki is használta.

Az akupresszúrában a mágneskoronggal történő stimuláció nem új dolog. Külföldön már évtizedek óta használnak műanyag csőbe ragasztott mágneseket az ujjnyomás kiváltására. Ezt az ötletet lovagolta meg Kövesdi Natália. Az Euromagnet Kft-től vásárolt három 12 mm átmérőjű mágneskorongot, darabonként 60 forintért, és beragasztotta őket különböző színű műanyag csövekbe. (Ezek az olcsó golyóstollak szárához hasonló minőségű PVC csövek.) Tett rájuk egy vékony vaslemezről sajtolt perselyt, amely leárnyékolja az oldalirányú mágneses erővonalakat. A három mágneses eszközt színes kartondobozba rakta, és Magnapress MX néven 350 ezer forintért árusítja. A három mágneskorong, az oldalukra ragasztott árnyékoló vaslemezek, a műanyag tokozás és a kartondoboz előállítási költsége nem több 2000 forintnál. Ebben már benne van a használati útmutató füzet nyomtatási költsége is. Ha ehhez hozzászámoljuk az ÁFA-t, a reklámozási költséget, a tisztes haszonkulcsot, akkor ez a szett nem kerül többé 3500 forintnál. Ezzel szemben Kövesdi Natália százszoros áron forgalmazza. Profitját növeli, hogy saját bevallása szerint: „Eddig csak kevesen hozták vissza a már kifizetett terméket.”

Mivel ő egy természetgyógyász stúdiót vezető szakember, a betegek hisznek neki. Pedig nem kellene. A mágneses kezelés módszere ugyanis kidolgozatlan. Az akupunktúra szabályai szerint nem mindegy, hogy a mágneskorong melyik felével történik a kezelés. Megfelelő ismeretek hiányában előfordulhat, hogy a kék tokozású északi mágnessel egy lemerült Yin meridiánpontot kezelnek, amittől súlyosbodik a betegség. Ez az eszköz tehát nem csak anyagilag teszi tönkre az alkalmazóját, hanem gyakran még betegbé teszi. Nem egy kisjövedelmű beteg akadt, aki a látványos árubemutatók után személyi kölcsönt vett fel 28%-os kamatra, hogy kifizethesse a csillagászati árát. A remélt gyógyulás persze többnyire nem következik be, mert nem ismerik az akupunktúra szabályait, nem tudják pozícióhelyesen alkalmazni a déli és északi pólusú mágneseket.

Kövesdi Natália éveken át zavartalanul folytatta a dilettáns módon kidolgozott gyógyzómod népszerűsítését, egyre több beteget csapott be. Egy idő után már oly sok volt a panasz ellene, hogy a Gazdasági Verseny Hivatal vizsgálatot indított ez ügyben. Szakértői 2004 júliusában megállapították, hogy Magna Vitapress Kft. a fogyasztókkal szemben tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, ezért 7,6 millió forint bírságot szabtak ki rájuk. Mivel időközben más vállalatokat is bevontak a forgalmazásba, őket is megbüntették. Az összes kirótt bírság meghaladja a 10 millió forintot. Ez azonban nem rendítette meg a társaságot. Kifizették a büntetést, és tovább folytatták tevékenységüket. Úgy látszik, jól megy az üzlet, mert a „küldetéstudattal rendelkező” Kövesdi Natália és „krisztusi korban” lévő fia Pozsa Gábor már így népszerűsítik terméküket: „Minden családban legyen Magnapress, mely a legkisebb kortól a legidősebbekig segít az egészség helyreállításában.” Jelenleg a 60 forintos mágneskorongokat nem henger-, hanem háromszög alakú műanyag tokba ragasztva árusítják. A szett új ára 479 ezer forint, de akciósan már 295 ezer forintért is hozzá lehet jutni.

Az előbbieken kiderült, hogy akupresszúrával nem lehet a telített meridiánok energiaszintjét csökkenteni, mert – önmagunk kezelésekor azonos jellegű ujjak használata esetén – az energiahíányos meridiánból elvonódik, telített meridiánok esetén pedig fokozódik a töltésszint. Mágnesek alkalmazása esetén azonban módosul a helyzet, mivel egy erős permanens mágnes a nagy térerőkülönbség következtében már képes arra, hogy a telített meridiánokból energiát vonjon ki, azaz a tús kezelésekhöz hasonlóan csökkentse a meridián energiaszintjét. Ebben az esetben a Yang meridiánokat a mágnes Yang jellegű, azaz a fehér színnel jelölt pólusával, a Yin meridiánokat pedig a fekete színű, azaz Yin jellegű pólusával kell kezelni. Az egyenmű töltések közötti vonzóhatás természetesen energiahíányos meridiánok esetén is érvényesül, ezért a töltésvonó módszer alkalmazásakor fokozott gonddal járjunk el. A nagy térerejű AlNiCo valamint a szupermágnesek akupunk-

túrás célra való alkalmazásával megoldható lesz a befogadó és a kormányzó vezetékbe stimuláció útján bevitt káros energia utólagos kivonása is.

A magnetopresszúrás kezelés nagy előnye, hogy ezzel a módszerrel ellentétes irányba is lehet befolyásolni a meridiánok állapotát. Ha pl. nem találjuk valamelyik energiapályánk tonizáló pontját, akkor a meridián töltöttségi szintjét oly módon is növelhetjük, hogy a szedáló pontból energiát vonunk el. Természetesen ez fordítva is igaz. Ha a tonizáló pontot energiaelvétellel kezeljük, akkor ez a meridiánra szedáló hatást gyakorol. Arról azonban ne feledkezzünk meg, hogy ezeknek a pontoknak csak az energiaszabályozó szerepe cserélhető fel, az egyes betegségekre gyakorolt hatása nem. A tonizáló pont mellett feltüntetett betegségek nem enyhülnek azáltal, hogy a szedáló pontot ellenkező módon kezeljük. Ebben az esetben a szedáló pont mellett felsorolt betegségek tünetei fognak változni aszerint, hogy milyen a meridián telítettségének szintje. Ha tehát a kezelt meridián energiahányos, akkor a szedáló pontból elvont energia nem csupán az energiapálya töltöttségi szintjét fogja előnyösen befolyásolni, hanem az ehhez a ponthoz tartozó betegségeket is.

A nagy térerejű-, de különösen a szupermágnesek alkalmazásakor legyünk tekintettel arra, hogy a mágnes nem kizárólag a beteg meridiánjába, hanem az ellenkező végén keresztül a kezelést végző személy kezébe is sugározhat energiát, ezért az energiazavarok elkerülése érdekében mindig a mágnesrúd középső, semleges tartományát fogjuk meg. Szupermágnesek esetén ez a veszély minimumra csökkenthető azáltal, hogy nem hosszú rúdként alkalmazzuk őket. Tökéletesen megfelel 2 db 10 mm átmérőjű és 2-5 mm vastag lapka is belőlük. Ezeket ragasszuk egy 12 cm hosszú műanyag rúd két végéhez. Az eredmény ugyanaz, mintha mágnesrudat használnánk, és nem kell számolnunk szórt mágneses térrel. Mivel most a mágneslapkák túloldali mágneses sugárzása nem hasznosul, külön is választhatjuk a Yin és a Yang jellegű rudakat. Ez esetben 2 db 8-10 cm hosszú műanyag rúd egyik végéhez ragasszuk a mágneslapkákat. Az egyik rúd fehér, a másik fekete legyen. Ezáltal elkerülhető a szigetelőszalagos jelölés. Így kényelmesebbé és biztonságosabbá válik a magnetopresszúrás gyógy mód alkalmazása. Hagyományos mágneseknél nem érdemes mágneslapkás szerelést alkalmazni, mert a két műanyag rúd vagy tok előállítási költsége meghaladja a mágnesrúd beszerzési árát.

A barkácsoló hajlamú ezermesterek nagyon olcsón készíthetnek maguknak különálló mágnesrudakat. A legközelebbi Papír- Írószerboltban vásároljunk két Parker típusú kínai golyóstollat, darabonként 230 forintért. Az egyik fehér, a másik fekete tokozású legyen. Csavarjuk le róluk a műanyag házat, távolítsuk el belőlük a spirálrugót, és vasfűrészszeljük le a menetes nyakukat, majd reszeljük simára. Ezt követően már semmi mást nem kell tenni, mint egy-egy 10 mm átmérőjű és néhány milliméter vastag mágneskorongokat pillanatragasztóval a simára reszelt felületre ragasztani. Most kíváncsiságból állítsuk elő az Életfa Egészségvédő Központ által forgalmazott Magnapress rudakat, házilag kivitelezve. Ehhez vásároljunk az Euromagnet Kft.-től 2 db Stroncium-ferrit mágneskorongot. (Nem szükséges 12 mm átmérőjűt venni, mert az akupunktúrás pontok stimulálásához a 10 mm átmérőjű is elegendő. A testfelület egyes részein olyan közel haladnak egymás mellett a meridiánok, hogy ha túl nagy a mágnes, akkor a szomszédos meridiánba is besugároz.)

2 db 10mm x 3mm Stroncium-ferrit korong mágnes Bruttó ára: 60 Ft/db.

Webcím: <https://www.euromagnet.hu/korong-magnes-10mm-x-3mm-stroncium-ferrit>

A ferrit mágneseket északi, illetve déli pólusukkal kifelé ragasszuk rá a 10 mm vastagságú fekete és a fehér tollszárakra. Máris kész a Magnapress, házilagos kivitelben. Előállítási költsége nem 479 000 Ft, hanem csupán 580 Ft. (Ebből vonjuk le a két visszamaradt golyóstollbetét árát, melyeknek darabja 80 Ft. Ezeket írásra szolgáló tolljainkban később elhasználhatjuk. Így a végösszeg 420 Ft.)

A Magnapressben is Stroncium ferrit mágnes van. Kövesdi Natália a vele készült interjúban büszkén emlegeti, hogy készülékük mágneses ereje 5600 Gauss. Valószínűleg fogalma sincs a mágneses remanenciáról¹², a koercitív erőről¹³, mert ha lenne, akkor tudná, hogy az 5600 Gauss csupán 0,56

¹² A remanens (vagyis visszamaradó mágneses) indukció a $H = 0$ térerősséghez tartozó B indukció az első mágnesezés után.

¹³ A mágneses térerősség azon foka, amikor a mágnesezett anyag mágnességét elveszíti.

Tesla. (A Gauss mértékegységet már nem használják.) Ez a mágneses indukció vagy fluxussűrűség meglehetősen gyenge mágnesre utal. Ennél az AlNiCo mágnes is kétszer, a Neodímium mágnes pedig ötször erősebb. A mágneses indukció egyébként önmagában még nem sokat mond, mert a mágnes erejét a koercitív erő is befolyásolja. (Az AlNiCo mágnes maximális remanenciája 1,25 Tesla, a ferrit mágnesé 0,4 T, a Neodímium mágnesé pedig 1,2 T. Ennek ellenére a Neodímium mágnes ereje többszöröse az AlNiCo mágnesének. Ennek oka, hogy az AlNiCo mágnes koercitív ereje, vagyis mágneses térerőssége 600 Oersted¹⁴, a ferrit mágnesé 2400 Oe, míg a Neodímium mágnesé 11 000 Oe.)

A szakmai hozzá nem értés következménye a 3 db mágnesrúd is. Az akupunktúrás kezeléshez nem kell két Északi pólusú, vagyis Yin jellegű mágnesrúd. Egy is bőven elég. A Kövesdi Natália által adásznak tekintett Déli pólusú mágnesrúdban pedig nincs semmi különleges. Ez ugyanolyan, mint az Északi pólusú. A meridiánban áramló energia jellegétől függően mindegyikkel lehet energiát beadni és elvenni, szükség szerint. Mielőtt elkezdi valaki ilyen jellegű készüléket kifejleszteni és forgalmazni, nem ártana megtanulni az akupunktúra szabályait. A téves ismertek, a hiányos szakmai képzettség gyakran vezet zavaros megoldásokhoz. Az általunk készített két tetszetős mágnesrúd tehát ugyanolyan, mint a félmillió forintos változat, de nem sokat ér. Sokkal jobban járunk, ha AlNiCo mágnesrudat használunk. A tömör mágnesrúd használata azért is jobb, mert baj esetén (túlzott energiaelvonás vagy energiaelvétele) semmi más nem kell tenni, mint megfordítani a mágnesrudat, és korrigálni a hibát. Nem kell keresgélni a másik mágnesrudat, idővesztés nélkül cselekedhetünk. Az akupunktúrában jártas szakemberek elkészíthetik ezeket az egyszerűsített mágnesrudakat 3 mm vastag Neodímium mágneskorongokkal is. Ez sem kerül sokkal, mint a többé a ferrit mágneses változat. A két mágnesrúd ára csupán 604 Ft lesz, és életük végéig használhatják.

2 db 10mm x 3mm Neodímium korong mágnes Bruttó ára: 152 Ft/db.

Cím: <https://www.euromagnet.hu/index.php?route=product/search&search=Neodímium+korong+mágnes&description=true&fa6=10%20x%203%20mm>

A töltéselvonásos módszert egyébként eredményesen alkalmazhatják olyan healerek is, akiknek ujjjaiból erős energiasugárzás áramlik ki. Ily módon azonban csak másokat képesek kezelni, önmaguk kezelésénél a töltéselvonás ugyanúgy nem jön létre, mint ahogy egy átlagember sem képes akupresszúrás úton a saját telített meridiánjaiból energiát elvonni. (Ha ez nem így lenne, akkor lépten-nyomon megbetegítenék magukat bőrük meridiánpontjainak véletlenszerű megérintésekor.) Hasznos szabály még, hogy, akár természetes úton gerjesztett energiával, akár mágnessel gyógyítunk, az energiaegyensúly helyreállításának ezt a módját csak végszükség, vagyis heveny betegségek fellépésekor alkalmazzuk. Energiaelvonás esetén meggyógyul ugyan a beteg, de csökkenni fog a bioenergia-szintje, ami azzal a hátránnyal jár, hogy a betegség később visszatérhet. Az energiahányos meridiánok feltöltése útján történő gyógyítás viszont a beteg megnövekedett vitalitása következtében a legtöbbször végleges javulást eredményez.

Energiafeltöltésre főleg a Yin meridiánoknál van szükség. Ennek oka, a Föld csökkenő mágneses kisugárzása. Mint tudjuk a földgolyó egy mágneses dipólus, melynek mágneses mezeje fontos szerepet töltött be az élet kialakulásában, és mindmáig véd bennünket a káros kozmikus sugárzás távoltartásában. Ennek a mágneses mezőnek a térereje korábban 1 Gauss volt, amely mostanra lecsökkent 0,4 Gaussra. A változás okát pontosan nem tudjuk. A tudósok szerint egy újabb pólusváltás várható, melynek következtében átmenetileg akár meg is szűnhet ez a védőköpeny a Föld körül. Ez az élet kihalásához is vezethet.

Egyelőre azonban csak az életerő csökkenését tapasztaljuk magunkon, ami szaporodó betegségekben is megnyilvánul. Testünk éltető energiája ugyanis a kozmoszban mindenütt jelen levő éterből és a Föld mágneses kisugárzásából ered. Szerencsére a Yang energiát szolgáltató éter szintje nem változott, a Yin energiát adó Földgolyó energiaszintje azonban a felére csökkent. (Nálunk pontos értéke jelenleg 0,47 Gauss.) Ennélfogva a Yin meridiánok nem tudnak kellőképpen feltöltődni. Szervezetünk még nem tudott hozzászokni a Yin energiaforrás lecsökkent szintjéhez, meridiánjain-

¹⁴ Az SI mértékrendszerben a mágneses térerő mértékegysége az A/m, de ezt nem nagyon használják a mágneskatalógusokban.

kat töltő csakraink továbbra is az évmilliók során megszokott rend szerint működnek. A Yin energiahiány csak mesterséges úton pótolható. Lehet, hogy ennek tudható be, hogy manapság sok a túlmozgásos, hiperaktív gyerek. A Yang energia dinamizmust, aktivitást, extrovertáltságot visz a szervezetbe. A Yin energia viszont bezártságot, passzivitást, óvatosságot teremt. Mivel egyre kevesebb Yin energia áramlik a szervezetünkbe, nincs ami kiegyensúlyozza a dinamizmust.

A Fülöp-szigeteki healerek ujjjaikból kiáramló erős energiasugárzással nem az akupunktúrák pontokat kezelik, hanem közvetlenül a beteg szervet sugározzák be. Így nem kell arra várni, hogy a helyreállított energiaegyensúlyú meridián a beteg szervben pótolja a hiányzó energiát, vagy kivonja belőle az energiafelesleget. Ezt ők maguk teszik meg. Ezáltal a hatás azonnal megnyilvánul. Az intenzív energiakezelés hatására a páciens pár percnyi kezelés után gyógyultan távozik. Annak ellenére, hogy az átlagember nem képes ily módon gyógyítani, mégis használhatjuk ezt az eljárást. Az ujjainkon ugyan nem áramlik ki intenzív energiasugárzás, és ha így lenne, sem tudnánk önmagunkat gyógyítani, mégis megtehetjük ezt. A magnetopresszúrás kezeléshez javasolt neodímium alapanyagú szupermágnesek képesek arra, hogy besugározzák a belső szerveinket.

Ha pl. lebénult az egyik karunk, nem tudjuk felemelni, ennek többnyire az az oka, hogy megrekedt, felhalmozódott a bioenergia benne, vagy helyi energiahiány lépett fel a vállízületben. A csontig ható fájdalmat úgy szüntethetjük meg, hogy a szupermágnes Yin energiát kibocsátó fekete végét karunknak ahhoz a pontjához nyomjuk, ahol mozgás közben a legjobban fáj. Már 5-10 perces kezeléssel megszüntethető vagy jelentősen csökkenthető a fájdalom. Ha a fájdalom növekedne, ne esünk kétségbe. Ez esetben a gyulladást nem a Yin, hanem a Yang energia hiánya, illetve megrekedése okozza. Másnap fordítsuk meg a mágnesrudat, és ismételjük meg a kezelést. A felesleges energia kivonásával, illetve az energiahiány megszüntetésével megszűnnek a kínjaink is. (Arra azonban ügyeljünk, hogy a mágnesrudat ne érintsük akupunktúrák ponthoz, mert akkor egy egészen más energiaáramlási folyamatot indítunk el a szervezetben.) Ezzel a módszerrel jól kezelhető a prosztatagyulladás is. Nyomjuk a szupermágnes Yang energiát kibocsátó fehér végét a gáttájékra, a prosztatával szemközti felületre. Már az első kezelés után tapasztalni fogjuk, hogy csillapodik az égető, csípő érzés, és jóval kevesebbszer kell kijárnunk WC-re. Ha a helyzet rosszabbodna, most is fordítsuk meg a mágnesrudat, és néhány óra eltelte után vagy másnap ismételjük meg a kezelést. (Prosztatanagyobbodás esetén igen hatékony a CV2 pont kezelése is a befogadó vezetéken.)

Egyébként ugyanezt teszik az Interneten árult különböző „csodaeszközök” is. A kosmodisk, gyógylepedő és más eszközök szintén mágneset tartalmaznak. Ezek hatásossága attól függ, hogy beteg szerv energiahiányban vagy energiatúltengésben szenved. Mivel a mágneset nem tudjuk megfordítani bennük, hatásfokuk max. 50%, vagyis vagy használnak, vagy nem. Ez a gyógyulási arány előállítóikat már felbátorítja arra, hogy terméküket csodaeszközként reklámozzák, és meglehetősen magas áron a vevőikre sózzák. A hagyományos orvoslás ugyanis nem tud mit kezdeni a bioenergia egyenlőtlen eloszlásából eredő betegségekkel. Ezért fájdalomcsillapító szereket írnak fel, ami nem gyógyítja meg a beteget, csak elviselhetővé teszi a fájdalmait. A felülvizsgálaton pedig azzal a „bölcstanáccsal” bocsátják útjára, hogy tanuljon meg együtt élni a betegségével. Ennél is kellemetlenebb következmény, hogy a különféle szervek gyulladása egy idő után krónikus elváltozásokat okoz, amely aztán elkerülhetetlenné teszi a műtéti beavatkozást.

Közbevetőleg megjegyezve ez az eszköz arra is alkalmas, hogy végleg eloszlasson minden kétséget az akupunktúra hatásosságával kapcsolatban. Ehhez semmi másra nincs szükség, mint két mágnesrúdra, melyekből az egyiket le kell mágnesezni. (Ez bármelyik órásnál elvégezhető az erre a célra szolgáló váltakozó áramú tekerccsel.) Ezt követően akár magunk is meggyőződhetünk arról, hogy melyik fémrúd vált ki a szervezetünkben pozitív, illetve negatív hatást. A tudományosan végzett kettős vakteszt pedig az elfogultságtól mentes szakembereket is képes lesz meggyőzni a meridiánok létezéséről. Ennek lebonyolítása rendkívül egyszerű, mivel sem ránézésre, sem tapintásra nem tudja megállapítani még maga az alkalmazó orvos sem, hogy milyen acélrúddal dolgozik. Ezek után a kötözködők már csak azzal hozakodhatnak elő, hogy a szervezetre gyakorolt változást az acélrúd mágneses kisugárzása okozza. Ez az állítás oly módon cáfolható meg, hogy a vakteszt során a kezelést 1-2 centiméterrel az akupunktúrák pontok mellett végezzük.

A nagy térerejű permanens mágnesek energiaregenerálási célra való alkalmazása valószínűleg radikális változásokat fog okozni az egészségügyi ellátás terén, mert ezzel a módszerrel a legtöbb ember képes lesz arra, hogy teljes mértékben karbantartsa és uralja szervezete energiaegyensúlyát, és ezáltal megőrizze, illetve visszaszerezze egészségét. Ezentúl nem kell költséges akupunktúrás kezelésekre járni, megszűnik a tűk esetleges gondatlan kezeléséből eredő fertőzésveszély, és miután nem hatolunk be a testbe, így elmélyült anatómiai ismeretekre sincs szükség a kezelések során. Arról azonban ne feledkezzünk meg, hogy a mágnesrúddal végzett magnetopresszúrás kezelés dokumentálása során az egyes akupunktúrás pontok mellett indexben tüntessük fel azt is, hogy a kezelés energiabeadás, vagy energiaelvonás formájában történt. Mivel ez az eljárás a legcsekélyebb fájdalommal sem jár, előnyösen alkalmazható gyermekeknél is. Ezzel a módszerrel még a laikusok sem tehetnek kárt magukban, mivel a mágnesrúd megfordításával a tévesen bevitt energia utólag könnyen kivonható, a kivont energia pedig pótolható.

Kicsit komplikáltabb a helyzet, ha a téves kezelés hatása késleltetve jelentkezik. Pl. rekedtség esetén feltöltjük az egyik tudómeridiánunkat, de ezt a problémát nem ennek az energiapályának a zavara okozta, ezért a rekedtségünk nem múlik el. Könnyen előfordulhat azonban, hogy a kezelt oldalon a túltöltött tudómeridián másnapra vállfájdalmat okoz. Ez esetben a bevitt energia kivonásával, illetve célzottan a Lu2 akupunktúrás pont energiaszintjének csökkentésével a panasz megszűnik ugyan, de a fájdalom szintén nem fog másnapnál előbb enyhülni; és még néhány nap eltelhet, amíg végleg elmúlik. A gyulladási folyamatok megszűnése ugyanis a természetéből eredően nem megy egyik percről a másikra. Erre tehát számítsunk. A tévesen bevitt energia kivonásával a baj elhárítható, de a regenerálódás több napig is elhúzódhat. (Más úton azonban gyorsítható a gyógyulás folyamata. Ez esetben pl. gyógynövénykivonatos borogatással vagy reumakenőcs alkalmazásával rendszerint másnapra elmúlik a panasz.)

Komplikációk tehát ennél az eljárásnál is felléphetnek. Ennek ellenére nincs okunk az elkeseredésre, mivel a magnetopresszúrával okozott baj még mindig könnyebben elhárítható, mint a hagyományos gyógyítással elkövetett orvosi műhiba. Egy téves diagnózis alapján alkalmazott rossz gyógyszer ugyanis beépül a megtámadott szövetekbe, ahonnan jóval nehezebben távolítható el, mint a helytelenül bevitt energia; és ez a megbetegített szerv életfunkcióinak fokozatos megszűnését eredményezheti. A magnetopresszúra tehát nem csak olcsóbb, hanem jóval biztonságosabb is, mint a vegyszerekkel történő gyógyítás, mert esetleges helytelen alkalmazása esetén nem okoz mérgezést a szervezetben.

Mellesleg 5000 évvel ezelőtt, amikor a kínaiak megkapták az akupunktúrát, eleinte ők sem tűket használtak a meridiánok harmonizálásához, hanem mágneses köveket. Isteneik tehát eredetileg a magnetopresszúrát ajándékozták nekik, amit később ők alakítottak át akupunktúrára. A váltás oka feltehetően az volt, hogy a kis kövek mágneses kisugárzása nem volt elegendő, a nagy kövekkel pedig nem lehetett pontos kezelést végezni. Akkoriban még nem ismerték a vas- és acélöntés technológiáját, nem is szólva az elektromágneses indukcióról (felmágnesezésről), így nem tudtak mágnesrudat előállítani. Így a meridiánok energiaáramlásának befolyásolásához hatékonyabb ingerlési módot kellett találni, és erre a tűszúrás bizonyult a legjobbnak. Európai kortársaik hegyes csontokat használtak erre a célra. Mint már szó volt róla az osztrák Alpokban talált jégbefagyott ősemlék (Ötzi) testén több helyen is felfedezték az akupresszúrás kezelés nyomait.

A görögök azonban már visszatértek a mágneskövek alkalmazásához. Hiteles feljegyzések bizonyítják, hogy az ókori görögök (pl. Hippokratész és Arisztotelész) szintén ismerték a mágnesek gyógyhatását, és használatának módját le is írták. A mágnesesség kifejezés is tőlük származik. A „Magnezia” szó egy olyan vidék neve, amely különösen gazdag volt mágneses kövekben. A későbbi tudósok is átvették ezt a nevet. A tudományos közetmeghatározásban használt magnetit¹⁵ elnevezés is ebből ered. A mágneskö gyógyászati alkalmazását az tette lehetővé, hogy határozott északi és déli pólussal rendelkezik, vagyis negatív és pozitív kisugárzásával képes szervezetünk Yin és Yang energiáinak befolyásolására. Paracelsus oly nagyra tartotta a mágneses gyógyítást, hogy ezt írta róla: „Aki mágneseket használ, hamar rájön, hogy nélkülük sok betegséggel szemben tehetetlen lesz.

¹⁵ Mágneskö (F₃O₄). Fémes fényű kristályai nagy tömegben találhatók magmás kőzetekben, vulkanikus tellérekben.

A mágnesesség az orvoslás csodája, amelyhez hasonlót messze távol sem találhatunk.” Ő tehát már 500 évvel ezelőtt tudta, hogy a magnetopresszúra olyan tökéletes egészségmegőrző és gyógyító módszer, amihez egyszerűbbre és hatékonyabbra a távoli jövőben sem fogunk szert tenni. Elektromágnesek alkalmazásával növelhető ugyan a hatásfoka, de a gyógyítás elve ugyanaz marad.

A magnetopresszúrás kezeléssel csupán egyetlen gond van, hogy még nem találták fel azt a készüléket, amely pl. egy színes tévé videobemenetére csatlakoztatva bárki számára láthatóvá tenné meridiánjaink töltöttségi szintjét; vagy azt a szemüveget, amelyen át közvetlenül beleláthatnánk a testünkbe. Így az apró kis csakraként megnyilvánuló kezelési pontok megtalálása ma még kizárólag bőrellenállás-mérés útján lehetséges. Egyébként az akupunktúrás pontok felett a bőrfelület széndioxid-kibocsátása is nagyobb, de ennek érzékelése még a villamosellenállás-mérésnél is körülményesebb. Nagymértékben segíti a magnetopresszúra széleskörű elterjedését, hogy nemrég a mágnesesterápia hivatalosan elfogadott gyógymóddá vált. 2013-ban felvették az Országos Képzési Jegyzékbe is. Így már szakképesítés is szerezhető a gyakorlására. Részletes információ a tanfolyamról a <http://www.ezokurzus.hu> honalapon található. Sikeres elvégzése esetén OKJ sorszámmal ellátott kétnyelvű oklevelet állítanak ki, amely feljogosítja tulajdonosát, hogy bármely természetgyógyászati vagy orvosi intézményben praktizáljon.

Mivel egyelőre nem áll rendelkezésünkre semmilyen segédeszköz, amellyel beleláthatnánk a testbe, láthatóvá tehetnénk meridiánjainkat, csak bőrellenállás-méréssel vagy próbálgatással tudjuk megállapítani az akupunktúrás pontok helyét. Ehhez azonban szükség van szakkönyvekre, amelyek megmutatják nekünk, hogy hol húzódnak a fő- és a másodlagos meridiánok, és tájékoztatnak arról, hogy az egyes pontok kezelése milyen hatást gyakorol a szervezetre. Ilyen szakkönyv nálunk eddig csak kettő jelent meg, közülük az egyik csupán akupresszúrával foglalkozik. Ez a **dr. Eőry Ajándok** által írt **Akupresszúra** című könyv. Mivel az akupresszúra hatásmechanizmusa megegyezik az akupunktúrával, jól használható a magnetopresszúrás kezeléshez is. Különösen jók az akupunktúrás térképei. A másik, jóval részletesebb mű **dr. Simoncsics Péter** sebészorvos alkotása, aki Kínában sajátította el az akupunktúra szabályait, és jelenleg gyakorló akupunktőr. A **kínai akupunktúra régen és ma** című műben már jóval részletesebb tájékoztatást kapunk az akupunktúra testünkre gyakorolt hatásáról, és a kezelés módjáról.

Mindkét mű a rendszerváltás idején jelent meg, és három évtizeden keresztül csak az antikváriumokban lehetett őket beszerezni. 2016-ban azonban dr. Eőry Ajándok megjelentette a bővített kiadást, CD melléklettel. Ára: 3200 Ft. (A természetgyógyász webáruházakban szerezhető be.) Dr. Simoncsics Péter műve nem jelent meg új kiadásban. (Valamiért nem engedélyezi.) A hiány pótlására lefordítottak és megjelentettek néhány külföldi könyvet is. Többségük akupresszúrával foglalkozik. Közülük legjelentősebb **dr. Franz Wagner: Akupresszúra otthon** című műve. Eltérő kezelési javaslatok jól kiegészítik dr. Eőry Ajándok könyvét. A különböző könyvesboltok központi adatnyilvántartója a Libri-Bookline Zrt. Webcím: <http://bookline.hu> A Bookline Könyváruház honlapján aktiváljuk az **Antikvár** fület, majd rá az **akupunktúra** és az **akupresszúra** kulcsszakkal keressünk rá a műre. E-mail: info@bookline.hu Tel: (+36 1) 235-6070

Az akupunktúrás művek közül új kiadásra vár **Carl-Hermann Hепен** 2000-ben megjelent **Atlasz Akupunktúra** című műve. Meridiánpontokat mutató ábrái rendkívül pontosak, precízen rajzoltak. Hátránya, hogy nem használja az angol szakkifejezéseket, rövidítéseket. Túlságosan kötődik a kínai terminológiához. Ezért nagy szükség lenne egy részletes, meridiántérképekkel teletűzdelt modernizált akupunktúrás könyvre. Amíg ez nem születik meg, csak az Internetre támaszkodhatunk. Hosszas keresgélés helyett töltsük le az **Ezoterikus körkép** tömörített mappáját, a **Kun Elektronikus Könyvtárban**. Az **Akupunktúrás térképek** almappában több mint 200 kép mutatja be a meridiánokat, és a hozzájuk tartozó akupunktúrás pontokat. Itt az akupunktúrás kezeléshez segédábrák is találhatóak.

Az univerzum kialakulásának van egy rejtélyes és nehezen megközelíthető kísérőjelensége is, az idő. Sokan külön dimenzióknak tekintik az időt, és úgy vélik, hogy az univerzum egészének szerves összetevője. Ez azonban nem így van, az idő létezése ugyanis csak a világmindenség egy meghatá-

rozott részére jellemző, az univerzum ettől elhatárolható régiójában, az abszolút világban az idő ismeretlen fogalom. Az idő tulajdonképpen az anyagi folyamatok lezajlásának visszatükröződése egy kényszerűen létrejött dimenzióban. Ennélfogva idő csak ott létezik, ahol anyag van. A valóságban az idő nem különálló dimenzió, hanem az anyagi világ következménye; az anyag mozgásának, változásának kényszerű velejárója.

Az anyagi világban lezajló események egymástól való leszármazottságát, egymás utáni sorrendjét hívjuk időnek. Ezt úgy is megfogalmazhatnánk, hogy az anyagi világ történései, az egyes fázisok elkülöníthetősége az eseményeket belekényszerítik egy látszólagos dimenzióba, amit időnek nevezünk. A fizikusok szerint az idő az események láncolatának szerveződési útja. Az anyag konkrét mozgásjelenségei és a sorrendiséget kifejező idő csak gondolatban különülnek el egymástól, a valóságban elválaszthatatlan egységet képeznek. Az idő tehát az anyagi világ eseményeinek csak formai oldala, nem a lényege. Az időt a térben végbemenő mozgással mérjük. Minél nagyobb tömegű egy anyaghalmaz, annál több, annál időigényesebb folyamatok játszódnak le az erőterében. Az események szaporodása azonban nem a mozgások felgyorsulása, hanem az élet ritmusának növekedése által megy végbe. Másképpen fogalmazva az idő gyorsulásával egyre több esemény mehet végbe a szóban forgó objektumon. Egy kisebb bolygón élő megfigyelő szemszögéből nézve, ha a másik bolygón egy nagyságrenddel gyorsul az idő, akkor ott egységnyi időtartam alatt tízszer annyi esemény történik. A tízszer annyi eseményhez azonban tízszer annyi idő kötődik, ami azt jelenti, hogy az ott élők tízszer gyorsabban öregsznek a megfigyelőhöz képest. Ez a tágulási folyamat, az események lezajlásának idődimenzióba való belekényszerítése minden valószínűség szerint a gravitációs kisugárzásnak tudható be. Ha az okát tekintjük, akkor úgy is fogalmazhatnánk, hogy **az idő nem más, mint az anyag negatív energiakisugárzásának kényszerű kísérő jelensége, amely az anyag erőterében lejátszódó folyamatok egymásutániságára utal.**

Alapvetően más a helyzet azonban az abszolút világban. Ebben a régióban az események lezajlásához, az egyes fázisok egymásutániságához nem képes kötődni az idő. A szubatomi energiárszezske olyan kicsi, hogy gyakorlatilag nincs, vagy legalábbis nem számottevő a tömege, így tömegvonzás sincs az egyes energiakvantumok között. Tömegvonzás, vagyis gravitációs kisugárzás hiányában pedig nem lép fel eseménygyorsulás sem, vagyis itt nem jut szerephez az időtényező. A szubatomi energia világában tehát ismeretlen fogalom az idő. Az energia összesűrűsödése, anyaggá válása esetén azonban már egyre nagyobb lesz az objektum negatív energiakisugárzása, ami élenkítőleg hat a rajta, illetve a körülötte lejátszódó eseményekre. Nem az események sebessége gyorsul fel, hanem azok menete. Az idő tehát a tömegtől függ. Minél nagyobb tömegű egy test, annál több időt igényelnek az erőterében végbemenő események. Ennek alapján nem zárható ki, hogy a Földnél két és félszer nagyobb tömegvonzású Jupiter bolygón intenzívebben érvényesül az idő, gyorsabban járnak az órák. Ez a valóságban úgy nyilvánul meg, hogy 1 földi nap alatt ott több mindent lehet elvégezni, mint nálunk.

Egyébként a földönkívüliek jóvoltából egy alkalommal már mi is megtapasztalhattuk ezt a sajátos jelenséget. Az eset Chilében történt 1977. április 25-én. Egy nyolctagú katonai járőr fényes objektumot látott leereszkedni a talajra. Ahogy megközelítették egyértelművé vált, hogy a kissé ovális szerkezet nem földi eredetű. Ekkor a parancsnok előre ment, majd hirtelen eltűnt a jármű által keltett fényburokban. Kb. 15 perc múlva került elő. A sor végén állt több napos szakállal, holott aznap reggel borotválkozott. A karórájába épített naptár április 30-át mutatott. Teljesen meg volt zavarodva, csak arra emlékezett, hogy a fényburokba érve elálmosodott. Ezért utólag már nem állapítható meg, hogy elrepültek-e vele egy nagyobb bolygóra, vagy itt a Földön idézték elő az időtágulást a gravitációs kisugárzás mesterséges növelésével.

Megállapíthatjuk tehát, hogy **az idő** egy olyan faktor, amely a tömegvonzás következtében lép fel az anyagi világban, és tulajdonképpen **nem más, mint egy objektum gravitációs erőterében lejátszódó események ritmusának fokmérője.** Az anyagi világgal ellentétben az abszolút világot a tér sem kényszeríti korlátok közé. Mint tudjuk, köznapi értelemben a tér egy fizikailag körülhatárolható háromdimenziós űr, vagy gáz halmazállapotú közeg. A mi fogalmaink szerint határokat azonban csak anyag képezhet, a szubatomi részecskék számára viszont az anyag akadálytalanul át-

járható. Az abszolút világ tehát egy tér és idő nélküli korlátlan tartomány, míg az anyagi világ lehetőségeit mind a tér, mind pedig az idő áthághatatlan korlátok közé szorítja.

Einstein megállapítása szerint az idő ugyanúgy relatív, mint a mozgás. Ahogy nem létezik abszolút vonatkoztatási rendszer, amelyhez viszonyítva a mozgás mérhető, úgy nem létezik abszolút idő sem. Az idő függ az anyaghalmaz tömegétől, így az anyagi világban az univerzum minden egyes pontján más és más az idő. Abszolút idő nincs, csak sajátidő létezik, ami minden gravitációs térben más és más. Az idő azonban nem csupán az egyes égitestek közötti viszonylatban térhet el, hanem ugyanazon az égitesten is létezhet a normálistól eltérő idő, mert mozgásban levő anyaghalmaz esetén az idő múlásának mértéke a gravitációs kisugárzás intenzitásán kívül, annak sebességétől is függ. Ezt a tényt Einstein híres relativitáselmélete tárta fel, amely az időeltolódást, az idők különbözőségét a sebesség függvényében vizsgálta. Einstein megállapítása szerint az anyagi részecskék sebességének növekedésével ezeknek a részecskéknek az órája lassabban jár. Minél nagyobb tehát az anyaghalmaz sebessége, annál kevésbé múlik rajta az idő. Jelentős időtágulás azonban csak igen nagy, a fényt megközelítő sebesség esetén lép fel.

Az Einstein által sugallt okfejtés alapján sokan arra a következtetésre jutottak, hogy felfedeztük az örök élet titkát. Csak be kell ülnünk egy minden kényelemmel ellátott űrhajóba, amely közel fénysebességgel száguld a világűrben, és soha nem fogunk meghalni. (Tudósaink számításai szerint, ha az űrhajó sebessége eléri a fénysebessége 99%-át, a személyzete mindössze 14 évet és 5 hetet öregedne, miközben a Földön 100 esztendő telik el.) Erre a megállapításra alapozva sokan azt hiszik, hogy a közel fénysebességgel haladó űrhajókkal megvalósítható a csillagközi utazás is. Eddig azért tartottuk lehetetlennek a hosszú távú utazásokat a kozmoszban, mert a legközelebbi űrszomszédaink is több tíz-, illetve száz fényévnnyire vannak tőlünk, így mire odaérnénk, véget érne az életünk. A relativitáselmélet megszületése után már nem láttuk reménytelennek a kozmosz megismerését. Az általánosan elterjedt nézet szerint az idő zsugorodásával ennek a távolságnak az áthidalása életünknek csak töredéknyi részét veszi igénybe.

Arra azonban nem gondoltak, hogy a fénysebesség megközelítéséhez irdatlan mennyiségű üzemanyagra lenne szükség. A számítások szerint a Föld összes energiakészlete sem lenne elég ahhoz, hogy egyetlen űrhajót közel fénysebességre gyorsítsunk. A fénysebesség elérése pedig lehetetlen. Bármely anyag fénysebességre történő gyorsításához végtelen mennyiségű energiára van szükség. Végtelen energia pedig még az univerzumban sincs. Arról nem is szólva, hogy a közel fénysebességgel való utazáshoz szükséges tengernyi üzemanyagot mivel szállítanánk el, mi hozná utánunk? Jelenlegi technikai fejlődési szintünkön ez olyan próbálkozás lenne, mintha lovas szekérrel akarnánk eljutni Amerikába, a sivatagon keresztül. Ehhez annyi szénát és vizet kellene magunkkal vinni, amit a lovak megmozdítani sem tudnának. Ekkora rakománnyal elindulni sem tudnánk. Csillagközi utazásokat csak olyan járművel lehet tenni, amely az anyagba zárt szubatomi energiát, vagy az univerzumban mindenütt jelen levő éteri energiát használja üzemanyagként.

Űrkutatóinkat az is aggasztja, hogy fénysebességgel történő utazáskor nem tudnánk kikerülni a kozmoszban száguldó meteoritokat. Az előttünk álló akadály képe ugyanis szintén fénysebességgel érkezik a szemünkbe, emiatt nem maradna időnk a kikerülésére. Az észlelést követően már neki is csapódnánk az objektumnak. Az ily módon előálló katasztrófa ellen a legkeményebb anyagból készült védőpajzs sem óvna meg az űrhajónkat, mivel fénysebesség esetén már akkora tehetetlenségi erő lép fel, hogy egy porszem is ágyúgolyóként hat a járműre. Az űrtörmelék nagyságrendekkel kisebb sebesség esetén is komoly gondokat okoz. Már a Föld kerületi sebességével megegyező sebességgel haladó műholdjainkban is nagy kárt tehet. Egy 1 mm átmérőjű űrtörmelék pl. olyan átütő erővel rendelkezik az űrben, mint egy puskagolyó, egy mogyoró nagyságú vasmeteorit pedig képes átütni űrhajóink falát. A teniszlabda nagyságú törmelék pedig katasztrofális hatású. Ez akkora kárt okoz az űrjárműben, mint 25 dinamitrúd felrobbantása. Ez ellen csak az UFO-kat körülvevő plazmaburok védene, de mi egyelőre nem tudjuk koncentrált energiasugárzással körülvenni a rakétáinkat. Ez a burok pozitív jellegénél fogva félretolja, eltaszítja magától a negatív kisugárzással rendelkező anyagi részecskéket, a nehezen észlelhető űrtörmeléket. A nagyobb objektumok (csillagok, bolygók, üstökösök) pedig már messziről is érzékelhetők, így azokat ki lehet kerülni.

Ha azt akarjuk, hogy az általunk érzékelt idő lassabban teljen, akkor egy kis tömegű égitestre kell költöznünk, mert ezen az alacsony tömegvonzás miatt zsugorodik az idő, vagyis az események zajlásához jóval kevesebb idő kötődik. Sokra azonban nem megyünk ezzel, mert ha annyi mindent szeretnénk elvégezni itt, mint amennyit a tízszer nagyobb tömegű Földön, ehhez tízszer annyi időre van szükség. Amennyiben beérjük annyi eseménnyel, ami az itt rendelkezésünkre álló időbe belefér, akkor számunkra valóban lerövidül az idő. A célunkat azonban így sem érjük el, mivel csak a Földön maradt családtagjainkhoz képest, relatíve élünk tovább, önmagunkhoz képest az életünk nem hosszabbodna meg. Testünk és tudatunk ugyanis továbbra is normális tempóban öregedne, mert a múlt idő relatív eltolódásával egyidejűleg nem tolódik el a biológiai óránk. A kis tömegű objektumokon tehát csak a földi megfigyelő szempontjából élünk tovább, mivel az életidőnk mindig, mindenütt ugyanannyi. A relatív időnek annyira nincs szerepe az életünkben, hogy észre sem vesszük, hogy más idősíkon élünk. Bárhol vagyunk is, ugyanúgy éljük az életünket, ugyanolyan tempóban öregszünk, mint a Földön. Az időtágulás (tudományos nevén az idődilatáció) csak azzal a következménnyel járna, hogy ha közben meggondolnánk magunkat és visszatérnénk a Földre, akkor egy egészen más korba kerülnénk, mivel korábbi életterünkben hozzánk képest relatíve gyorsabban múlt az idő, és lehet, hogy amikor visszatérünk, már egyetlen hozzátartozónkat sem találjuk az élők sorában.

Az idő befolyásolhatóságára jellemző, hogy nem csak növelni lehet relatív tömegnöveléssel, hanem ugyanazon a rendszeren belül le is rövidíthető a múlása. Ennek módja, hogy pozitív szubatomi energiasugárzással semlegesíteni kell az égitest gravitációs kisugárzását, vagyis relatíve csökkenteni kell a tömegét. Ez a jelenség már nálunk is előfordult. A szakirodalom beszámolt róla, hogy egy UFO-baleset során az egyik szemtanú bemászott a jármű belsejébe körülnézni. Amikor kijött a társai rátámadtak:

- Hol voltál ilyen sokáig?
- Mi az hogy sokáig, hiszen csak 10 percig voltam bent.
- Na ne szórakozz velünk, már két órája várunk rád.

Kiderült, hogy az UFO belső terében uralkodó intenzív pozitív energiasugárzás semlegesítette a külső gravitációs erőt, ami relatív időzsugorodást hozott létre. Nem lehet szó érzékszalódról sem, mert a felderítést végző személy órája is csak 10 perccel mutatott többet. Megállapítható tehát, hogy amíg a gravitáció lassítja, a koncentrált éteri sugárzás gyorsítja az időt. Nem kell tehát jóval kisebb bolygóra utaznunk ahhoz, hogy megtapasztaljuk az idő gyorsulását. Itt a földön is előidézhethetjük ezt a jelenséget, ha a tartózkodási helyünket Yang jellegű mágneses sugarakkal árasztjuk el. Minél erősebb a pozitív előjelű sugárzás, annál jobban gyorsul az idő.

Összegzésként megállapítható, hogy **az idő nem a mozgás sebességére, hanem az élettartamunkba sűrítendő események lezajlásának ütemére gyakorol hatást.** Egy kívülálló szemszögéből nézve minél nagyobb egy égitest, annál intenzívebben zajlik rajta az élet. Az előzőekben használt „gyorsulás, lassulás” fogalmakra csak azért volt szükség, hogy megértsük ennek a folyamatnak a végbemenetelét. A lényeg azonban az időtágulás fogalma fejezi ki legtalálébban. A gravitációs kisugárzás növekedésével az idő mind jobban kitér, csökkenésével pedig zsugorodik, fokozatosan elveszti jelentőségét. Az időtágulás tulajdonképpen azt fejezi ki, hogy az univerzum egy adott térségben egy adott feladat elvégzésére relatíve mennyi időt kell fordítani más térségekhez képest. Bárhol vagyunk is az univerzumban egy meghatározott mennyiségű teendő elvégzéséhez életünknek ugyanannyiad részét kell fordítanunk, függetlenül attól, hogy más térségekben eközben milyen szaporán halad az idő. Ebből az következik, hogy az idő tulajdonképpen semmi szerepet sem játszik az életünkben. Jelentősége csupán fizikai értelemben van. Megmutatja, hogy az univerzum különböző pontjain egymáshoz képest milyen intenzitással folynak az események. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy **az idő nem más, mint a változás mértéke.** Csupán látszólagos fogalom, de számunkra valós jelenséggé nyilvánul meg.

Ez a megállapítás egybevág Einstein relativitáselméletével. Einstein szerint nincs se tér, se idő, amely mindenki számára egyformán múlna. Minden mozgó test magával viszi a teret és az időt. A gravitációs idő nem más, mint mozgás és téridő. Ha egy tömeg megváltoztatja a gravitációs mező struktúráját, akkor maga a téridő is megváltozik. A téridő megszabja a tömegnek, hogyan mozog-

jon, a tömeg pedig a téridőnek, hogy miként alakuljon. Kölcsönösen szabályozzák egymást. Egyik a másik nélkül nem létezik. Téridő csak ott van, ahol tömeg van. Einstein ezt a jelenséget a téridő görbülésének nevezte. Kétségtelen, hogy ez a képzettársítás igen szemléletessé teszi a téridő és tömeg egymáshoz való viszonyát, de lehetőséget teremtett téveszmék létrejöttéhez is. Ennek legismertebb vadhajtsa a „galaktikus féregjárat elmélet”, amit nem csak a fizikusok tettek magukévá, hanem alaposan meglovagolták a sci-fi szerzők is. Ezért ez a képzettársítás többet ártott, mint használt. Féreglyukak ugyanis nincsenek. A téridőt nem lehet annyira meggörbíteni, hogy a „két szélük összeérjen”.

Ezt ma már a fizikusok is belátják, de nem tudnak tőle szabadulni. Képtelenek beletörődni, hogy a szinte végtelen univerzumban az utazási sebesség maximuma a fénysebesség. Ezzel a sebességgel ugyanis nemhogy galaxisunk másik végébe, hanem a szomszédos csillagokra sem juthatunk el belátható időn belül. Azt el sem tudják képzelni, hogy utazni nem csak fizikai testben lehet. A nálunk fejlettebb civilizációk nem fizikai testben, hanem étertestben teszik meg a csillagászati távolságokat. Így jutottak el hozzánk is. A fizikai test átmeneti dematerializálása és újramaterializálása azonban ezoterikus ismereteket igényel, az ezotéria kifejezés emlegetése pedig „vörös posztó” a fizikusok szemében. Mivel a hivatalos tudomány az ezotériát kuruzslásnak tekinti, így most egy helyben topognak. Saját korlátozottságuk akadályozza őket az előbbre jutásban.

Végezetül érdemes filozófiai szempontból is megközelíteni ezt a témát. A IV. fejezetből tudjuk, hogy Brahma isten 1 napja 4 320 000 000 földi évnek felel meg. Ebből könnyen kiszámíthatjuk, hogy az istenek világának egyetlen másodperce alatt a földi világban éppen 50 ezer év telik el. A lélek eredeti, természetes közegében tehát meglehetősen összezsugorodik az idő, jócskán leszűkítve az eseményeket. Az idő kitágításával azonban folyamatosan bővül létezésünk cselekvési köre. Ennek alapján anyagi világunk úgy is felfogható, mint a Teremtő ajándéka a fejletlen lelkeknek, hogy minél nagyobb mértékben fejlődhessenek. Azáltal, hogy létrehozta az anyagot és a fizikai testet, nem csak a lelki fejlődést tette hatékonyabbá, hanem a bolygók átlagát tekintve $1,58 \times 10^{12}$ -szeresére növelte az univerzum teljes élettartamát. Ez a csodának is tekinthető kegy a Mindenható ajándéka a kis lelkeknek, hogy legyen elég idejük ahhoz, hogy nagyvá váljanak, mielőtt még az univerzum megsemmisülne. A lélek persze ekkor sem semmisül meg, de a következő periódusba már kellően kifejlődve, fénylénnyként lép be, akinek az a feladata, hogy segítse a fejlődést, nem pedig az, hogy ő maga is fejlődjön. Így nagyságrendekkel megnövekedik Isten segítőinek tábora, és ezáltal periódusról periódusra mind tökéletesebb világokat tudnak létrehozni.

Nem kevésbé rejtélyes megnyilvánulása a múló időnek a biológiai óra. Bizonyára sokan elgondolkodtak már azon, hogy az egyes élőlényeknek miért annyira eltérő az élettartamuk. Miért van az, hogy amíg egy elefánt 200 évig él, addig van egy olyan rovarfaj, a kérész, amelynek az élettartama csupán egyetlen nap; ezért megszületésük után egész élettevékenységüket maximum 24 órába kell belesűríteniük. Ez biztosan nem a testsúllyal függ össze, hiszen a jóval nagyobb tömegű ló az ember átlag élettartamának csak a felét éri el. Ennek a jelenségnek a korábbi tudományos magyarázata az, hogy minden élőlényben eltérő intenzitású a sejtek élettevékenysége. Ennél fogva a fokozott élettevékenységet végző élőlények sejtjei hamarabb használódnak el, gyorsabban öregszenek meg, mint a többi élőlény sejtjei. Ausztrál tudósok fél évvel ezelőtt rájöttek arra is, hogy az öregedés folyamatáért közvetlenül a sejtekben található mitokondrium DNS-e a felelős. Mint ismeretes, a mitokondrium egy sejten belül elhelyezkedő kis szervecske, amely a sejt légzését és anyagcseréjét irányítja.

Elképzeltető az is, hogy a sejtek eltérő mértékű öregedését nem belső, hanem külső hatások váltják ki. Nem lehetetlen, hogy a sejtek elhasználódásának illetve a mitokondrium DNS-ének leromlása sebességét a sejtből áramló energia mennyisége szabja meg. Ennek a mechanizmusnak a lezajlását legszemléletesebben a progéria nevű betegségben szenvedőknél figyelhetjük meg. Ennél a betegségnél a felfokozott élettevékenység láttán önként kínálkozik a magyarázat, hogy itt hozzávetőleg nyolcszor annyi energia áramlik a sejtekbe, mint normális esetben. Ez a jelenség a sejtek életműködését abnormális mértékben felfokozza, és látszólag ennek tudható be a korai öregedés. A fokozott energiafelvétel nem okoz betegséget, mert mint tudjuk, egészségkárosodás csak akkor lép fel, ha a

Yin és a Yang jellegű meridiánok energiaegyensúlya megbomlik. Ebben az esetben a kórosan felfokozódott energiafelvétel rákot sem okoz, mivel ez a betegség – mint már szó volt róla – csak akkor alakul ki, ha a test egészén belül sejtek szigetelődnek el a meridiánrendszerrel, és ezek az önálló sejtek többletenergiát vesznek fel. Itt azonban a test minden egyes sejtjére egyformán jellemző a fokozott energiabeáramlás, ami önmagában nem vált ki betegséget. Ennek a biológiai óra átállítódása miatti intenzív energiafelvételnek elvileg egyetlen abnormális következménye az, hogy az illető élettartama lerövidül. A progériában szenvedők élete fizikailag ugyanúgy zajlik, mint más embereké, azzal a különbséggel, hogy náluk nyolcvan év eseményei összesűrítve, tíz év alatt mennek végbe. Ez viszont azt eredményezi, hogy az illető tíz éves korában aggkori végelgyengülésben fog meghalni.

Sokkal valószínűbb azonban, hogy ebben az esetben a sejtek korai öregedésének nem az intenzív energiafelvétel, hanem éppen ellenkezőleg, az energiahány a kiváltó oka. Az is lehet, hogy a hibáért az energiaellátást szabályozó meridiánrendszeren kívül a sejtek szaporodását irányító szerv is felelős. Tudjuk, hogy normál körülmények között az emberi test összes sejtje hétvévenként kicserélődik, megújul. Feltételezhető, hogy a megújulási intervallum hossza szintén összefüggésben van az élettartammal. A progériában szenvedők sejtmegújulási ciklusának tanulmányozása valószínűleg jelentős mértékben elősegítené ennek az élettani folyamatnak a végleges tisztázását. Egyébként a progéria közvetlen kiváltó oka a helikáz enzim meghibásodása, amely a sejt osztódásakor a DNS spirál két szálát szétszakítja. (A genetika rohamos fejlődése következtében ez a betegség génterápiával már gyógyítható.) Ez azonban önmagában még nem indokolja a rohamos sejtöregedést. Ha egy sejt hibás, életképtelen, akkor elpusztul. Az élettartamcsökkenés, az elerőtlenedés szinte mindig együtt jár a szervezet bioenergia-szintjének csökkenésével. Ezért továbbra sem ártana a progériában szenvedők bioenergiáját, meridiánrendszerük energiaellátottságát, csakráik aktivitását megvizsgálni.

Vannak kutatók, akik ezt a kérdést egészen más oldalról közelítik meg. Szerintük korai öregedésünk oka, hogy a tobozmirigy az életkor előrehaladtával egyre kevesebb fiatalságmegőrző melatonin-hormont termel. Egy másik irányzat szerint fiatalságunk gyors elmúlásának előidézője a thymuscsozó, vagyis a csecsemőmirigy elkorcsosulása. Mivel a csecsemőmirigy a serdülőkor után fokozatosan visszafejlődik, ezért ettől a kortól kezdünk el öregedni. Mindenesetre progériában szenvedők csecsemőmirigyének különböző életkorban való tanulmányozása ennek a feltételezésnek a helytállóságát is egyértelműen tisztázhatná.

A másik járható út a rákos sejtek tanulmányozása lehetne. Ismeretes hogy a ráksejtek örök életűek. A végtelenségig tudnak osztódni, illetve addig, amíg a gazdasejtek vagyis az ember ebbe a túlburjánzásba bele nem pusztul. A normál sejtek csak addig képesek osztódni, amíg a génjeik kromoszómái ezt lehetővé teszik. Három amerikai tudós negyvenévi szorgalmas kutatással rájött arra, hogy a sejtek osztódását a kromoszómáik végén található telomerek szabályozzák. Észrevették, hogy valahányszor osztódik a sejt, ezekből a kis farkincákból 5-20 alkotóelem elvész. Ha a telomerek elfogynak, akkor a sejt elpusztul, a test meghal. A rákos sejtekben azonban nem ketyeg ez a könyörtelen biológiai óra, nem fenyegeti őket az előrepedés előre beprogramozott menetrendje. Ennek oka, hogy a ráksejtek kitermelnek maguknak egy telomeráznak nevezett enzimet, és ennek segítségével azt csinálják amit a gyík, osztódás után azonnal kinövesztik az elveszett részüket a farkukon. Most már csak az a kérdés, hogy a rákos sejtekben mitől termelődik ez az örökkévalóságot biztosító enzim, talán a felfokozott energiafelvétel az oka?

Bármennyire hihetetlen, de az „örök fiatalság” állapota embereken is tanulmányozható. Jelenleg is élnek közöttünk olyanok, akik nem öregszenek. Ezt a jelenséget a tudósok Turner¹⁶-szindrómának nevezik. Ez a fejlődési rendellenesség a progéria ellentéte. Aki ebben szenved, annak testi fejlődése megáll egy szinten, és nem nő, nem öregszi, testileg egész életében fiatal marad. A brit Lisa Austin¹⁷ pl. nem néz ki többnek 12 évesnél, pedig már 21 is elmúlt. Számára megállt az idő. Központi szabályozásra utal az a megfigyelés is, hogy az „örök fiatalság” nem csak születési adottság lehet, hanem átmenetileg is elő lehet idézni. Ezt támasztja alá egy 46 éves olasz nő, Elena esete. 1983. január 13-án az akkor még 30 éves asszony egy régi szekrényt polírozott. Munka közben hir-

¹⁶ törner

¹⁷ lájz(á) osztin

telen összeesett, és súlyos légzési nehézségei támadtak. Kolléganője a kórházba szállította, ahol megállapították, hogy kómába esett. Máig nem sikerült kideríteni, hogy mi váltotta ki az eszméletvesztést. 2 hét múlva ébredt fel. Orvosai közölték vele, hogy a kómának valószínűleg lesznek következményei, de nem tudják mi. Az évek múltával az ellenőrző vizsgálatok semmi rendellenességet nem mutattak ki, kivéve azt, hogy az asszony nem öregszik. 16 évvel az eset után egyetlen ránc sincs az arcán, mellei akár egy 20 éves lányé, és annak ellenére, hogy álló munkát végez, tökéletesek a lábai. A kóma valahogy végtelenre állította a sejtmegújulás mechanizmusát. Dr. Saverio Palazzi professzor szerint az öregedést szabályozó genetikai kódot érte károsodás.

A harmadik „időmegállási” eset szintén a kómával függ össze. August Langgaard¹⁸ a norvégiai Torsen¹⁹ városka lakója 1919. február 8-án, a helyi klinikán egy kislánynak adott életet. A szülés után hat órával az anya elaludt, és nem ébredt fel. Mesterséges táplálásra nem volt szükség, mivel a mechanikus ingerekre reagált. A szeme is nyitva volt, de a fájdalomérzete megszűnt, és egyfolytában aludt. Eddig semmi különös nincs a dologban, mert sokan kerülnek éveken át tartó kómába, ő azonban ez idő alatt egy percet sem öregedett. 1941. november 23-án ébredt fel, és azt kérte, hogy hozzák oda a csecsemőjét, mert szeretné megszoptatni. Az elmúlt 22 év alatt azonban a kislányából felnőtt nő lett. Amikor egy őszes férfival együtt az ágya fölé hajolt, nem akarta elhinni, hogy a lányát és a férjét látja. Kezdetben úgy tűnt, hogy a lányával egykorú nő állapota továbbra is megmarad. A férje büszkén mutogatta a „konzervált” fiatalasszonyt, akin egyetlen ránc sem volt, egy ős hajsza sem árulkodott a koráról. De az asszony hamarosan elkezdett változni, és a felébredését követő egy esztendő alatt 22 évet öregedett. Az ő esetében az idő nem hagyta magát becsapni, kamatostól behajította az adósságot.

Az alábbi anekdota alapján úgy tűnik, hogy a kreativitás, a rendkívül elmélyült alkotói munka is képes megállítani az időt. Gibbonról a nagy francia történészről feljegyezték, hogy az alatt a 33 év alatt, amíg a világtörténelem feldolgozását végezte, semmit sem változott. Olyan önfeledten és boldogan dolgozott, hogy nem ért rá megöregedni. De amikor elkészült a hatalmas művel, elsírta magát. Felesége értetlenül nézte:

– Te sírsz? Boldognak kellene lenned, táncolnod kellene örömdben! Sikerült elérned életed nagy célját.

– Igen, a mű elkészült. De most nem maradt semmim. Befejeződött az életem.

Ezután öt év alatt megöregedett, és a hetedik évben meg is halt.

Létezik fordított progéria is. Egy jól dokumentált és utólag is ellenőrizhető eset szerint Benjamin Button 80 esztendősen született. 1918-ban, az első világháború végén látta meg a napvilágot New Orleansban. Amikor a szülészorvos meglátta a kis szörnyet, majd halálra rémült. Az anyja belehalt szülésbe, az apja pedig nem volt hajlandó felnevelni, ezért örökbe adta. (Lerakta egy szeretetotthon lépcsőjére, és sorsára hagyta.) A kis csúfság azonban megemberelte magát. Ahogy nőtt, mind fiatalabb lett. Az idő múlásával egyre kevésbé volt visszataszító. Kiderült, hogy más emberekkel ellentétben ő nem öregedik, hanem fiatalodik. Huszonevesen kifejezetten vonzó lett, így felfedezte a szereelmet, kalandos életet élt. Tengerészként a világ számos helyén megfordult, ezért sokan láthatták, hogy fiatalodása nem szemfényvesztés, fordított élete nem csalás. Az elmúlás szükségszerűségén azonban ő sem tudott kifogni. Csecsemővé visszafejlődve végül ő is meghalt. (Pólyában, a volt felesége karjaiban örökre lehunyta szemét.) 85 évig élt. 2003-ban temették el New Orleansban. Egy lánya született, aki most is él, és nem örökölte apja fura „betegségét”. (Érdemes megnézni a történetet feldolgozó filmet, Brad Pitt főszereplésével, amelyet 2009-ben 13 Oscar-díjra jelöltek. Közülük 3-at meg is kapott. Az egyik szoborral a sminkesek és maszkmesterek felülmúlhatatlan teljesítményét jutalmazták.)

Bizonyos jelek arra vallanak, hogy a biológiai óra lerövidülésének nem csupán egyes személyek lehetnek szenvedő alanyai, hanem a múltban az egész emberiség áldozatául esett egy ilyen energetikai beavatkozásnak. Ennek legkézenfekvőbb nyomai a Bibliában fedezhetők fel, mivel a régi krónikások feljegyzései szerint több ezer éven keresztül szinte hemzsegték a bibliai kort megért emberek a Földön. Az Ótestamentum pontosan feltünteti, hogy ebben az időszakban az emberek hány

¹⁸ ogüszť lángárd

¹⁹ torszen

éves korban távoztak az élők sorából. Eszerint Ádám 930 évet ért meg. Ádám harmadik fia, Séth, 912 évig élt. Séth fia Enos pedig 905 éves korban halt meg. Az ő fia Kénán, szintén magas kort, 910 évet ért meg, és így tovább nemzedékről nemzedékre, az utódok legtöbbje közel 1000 évig élt. Természetesen a hosszú élettartam arányában kitolódtak az életfunkcióik is. Matuzsálem pl. 187 éves volt, amikor Lámeket nemzette, de még ezt követően is származtak tőle utódok. Földi pályafutását illetően ő a csúcstartó, mert 967 évet ért meg. Nem véletlen, hogy ő lett később a hosszú élettartam jelképe. A Biblia szerint Noé 500 éves volt, amikor fiaikat nemzett, és ő is 950 évig élt, annak ellenére, hogy 600 éves korában át kellett élnie egy óriási kataklizmát, a vízözönt.

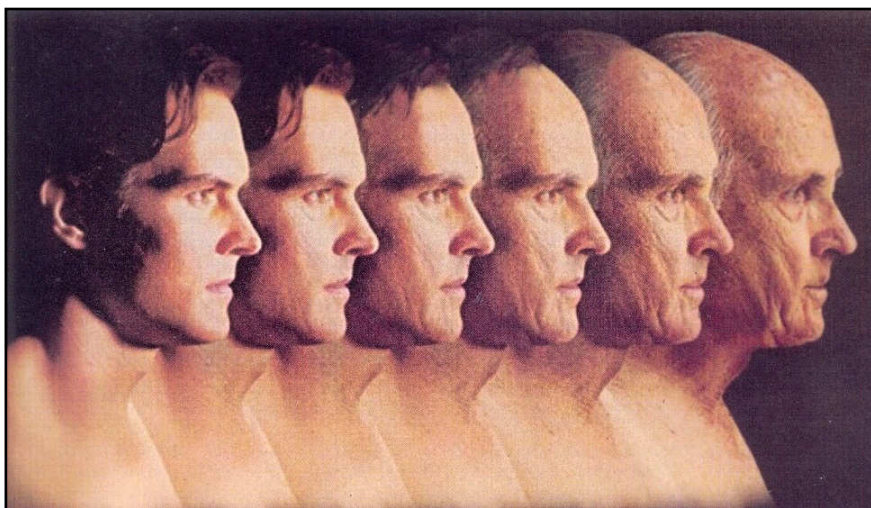
Ezt követően azonban történt valami. Erről a Biblia a következőképpen ír: Amikor Isten megteremtette a világot, az emberek elkezdtek szaporodni a Földön, és ezzel együtt a gonoszság is elhatalmasodott rajtuk. Ezt látván az Úr nagyon elszomorodott és szó szerint idézve a következőket mondta: „*Ne maradjon lelkem örökké az emberben, hiszen csak test ő. Legyen az ember életkora 120 esztendő.*” Vajon mit tett Isten ekkor, mitől csökkent le az emberek átlagélettartama a nyolcad-részére? Átállította a biológiai óránkat? Mindenesetre tény, hogy ettől kezdve az emberek élettartama rohamosan csökkent. Noé legidősebb fia, Sém már csak 600 esztendőig élt. Sém fia, Arpaksad 438 évet élt. Ugyancsak a Biblia szerint Ábrahám már csak 175 évig élt, felesége, Sára pedig 127 éves korában halt meg. Ábrahám fia, Izsák 132 esztendőt ért meg, és ezt követően a matuzsálemi életkor elérése képletesen szólva is igen ritka esetnek számított a Földön. Az előző fejezetben említett 1000 éves maximális élettartam újbóli eléréséhez tehát valószínűleg meg kell majd találnunk azt a módszert, amellyel a biológiai óránkat lelassíthatjuk. Fel kell fedoznunk azt az eljárást, amely lehetővé fogja tenni, hogy ismét sejtjeink biológiailag lehetséges élettartamának legvégső határáig élhessünk.

A korábbi magas élettartamunkat nem csupán a bibliai feljegyzések igazolják, hanem anatómiai adottságaink alapján is arra a meggyőződésre juthatunk, hogy szervezetünk eredetileg 1000 éves életciklusra volt felkészítve. Ezt támasztja alá az a tudományos megállapítás, hogy jelenlegi élettartamunk alatt agykapacitásunknak maximum 12%-át tudjuk kihasználni, agyunk tároló kapacitásának hétényolcad része kihasználatlan marad.

A Biblián kívül a védikus irodalom is megemlíti, hogy 10 ezer évvel ezelőtt az emberek élettartama elérte az 1000 évet is. Emellett említést tesz több tízezer, illetve néhány százezer évig élő emberi fajokról, akik más bolygókról érkeztek hozzánk, eónokkal ezelőtt. A vízözön előtt ők irányították a Föld népeit, és istenként tisztelték őket. Az írásos bizonyítékok ellenére a tudós társadalom naptári tévedésnek tartja ezeket az időtartamokat mondván, hogy ilyen hosszú ideig senki sem élhet. Nem zárható ki azonban az idődilatació alkalmazása. Magas technikai színvonalukat kihasználva lehet, hogy ezek az „istenek” olyan szubatomi energiagenerátorokat hoztak magukkal, amelyekkel az életterüket, tartózkodási helyüket besugározva nagyságrendekkel csökkentették az idő múlását. Így amíg a kinti világban 100 ezer év telt el, ők csupán 1000 évet vagy még kevesebbet öregedtek. Csak akkor hagyták el a kastélyukat, amikor erre elengedhetetlenül szükség volt. Ekkor ők is szabályos ütemben öregedtek, de pár nap múlva visszatértek az általuk létrehozott „élettartam-meghosszabbító” időzónába. Egyébként a Biblia is említést tesz az idődilatacióról: „Az én Atyám házában egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap.”

A hosszú élet titkai után kutatóknak érdemes lenne vizsgálatot folytatni egy kis tibeti faluban, ahol az utóbbi 50 évben senki sem halt meg. Nem zárható ki, hogy egy geológiai anomália folytán olyan sugárzás áramlik ki a földből, ami kismértékben előidéz valamilyen időzavart. De az is lehet, hogy egy rejtélyes sugárzás az ott élők sejtjeinek telomereit befolyásolja kedvező módon. Dzongki legöregebb lakosa 138 éves, de további százhusz falubeli is idősebb 120 évesnél. A hongkongi CNS hírügynökség jelentése szerint a közösség valamennyi tagja egészséges, és mentes az öregkori nyavalyáktól. Az elhalálozás megszűnése miatt a lakosság száma az 1940-es évektől kezdve kis híján megtízszereződött. 680-ról 6176-ra emelkedett. Mindezek ellenére 15 éve nem született egyetlen gyerek sem a faluban, mert az előregeredés folytán mind kevesebb fogamzáskorú nő található a közösségben.

Az átlaghalandó egyelőre nincs kitéve az örök fiatalság „veszélyének”. Így nem marad más számunkra, mint az öregedés elviselése, felkészülés a halálra. Az érintettek azzal szokták vigasztalni

egymást, hogy az öregségnek is megvannak a maga előnyei. Erre a társaság valamelyik tagja rendszerint ezt feleli: Mik azok? Csak egyet mondjál közülük! Török Sándor író derűs humorral fűszerezve így jellemezte az öregedés folyamatát: „Ötvenéves korom táján, ha nagy ritkán orvoshoz mentem, a nővérke így fogadott: Tessék jönni Török úr, csak nincs valami baj? Ahogy teltek az évek, a nővérke mó-

dosított. Változatlan kedvességgel szólt ki az orvosi rendelő ajtaján, de már így: Török bácsi következik. Aztán az idő múlásával meg kellett érnem azt is, hogy a mindenkori nővérke meglátva engem karon fogott, és egyszerű közvetlenséggel csak ennyit mondott: Csüccs.”

Talán nem jelent szentségtörést, ha itt megállunk egy pillanatra, és elgondolkozunk ezeken a beavatkozásokon. A Bibliában is többször előfordul az a kijelentés, hogy: „**Isten a maga képére teremte az embert.**” Isten azonban hozzánk képest örökéletű; mindig volt, van és lesz, s emiatt nem ölt testet, mert a test halandó. A Mindenható tehát halhatatlan, így materializált formában nem létezik. Ezért Istent még soha senki nem látta. Ő az univerzum legfejlettebb lény, az egész világmindenséget létrehozó és működtető törvények megalkotója. Ennélfogva olyan képességekkel rendelkezik, amelyek lehetővé teszik számára, hogy mindenütt ott legyen, ahol csak akar, ugyanakkor senki sem ismeri tényleges tartózkodási helyét. Ezek után máshol kell keresnünk a hasonlatosságunk okát. Ha elfogadjuk az emberi faj hibridizáció útján való kialakításának hipotézisét, akkor ez csak egy módon jöhetett létre: úgy, hogy történelmünk hajnalán egy fejlett civilizáció hozzánk látogatott, és a saját génjeikkel keresztezték az itt talált primitív őslakókat. Génjeikkel együtt azonban átadták egyéb biológiai adottságaikat is, így pl. a rájuk jellemző hosszú élettartamot. Ezek a civilizált lények magasan fejlett technikai és szellemi képességeik birtokában olyan csodával határos dolgokat produkáltak a látogatásaik során, amelyek az akkori emberek számára megmagyarázhatatlanok voltak, így teljesen természetes, hogy istenként tisztelték őket.

Ennek a sajátos beavatkozásnak ma már egyre több nyoma ismerhető fel. Az UFO-megfigyelések összegzése során pl. kiderült, hogy a bennünket rendszeresen látogató civilizációk küldöttei között van egy olyan csoport is, amelynek tagjai ugyanúgy néznek ki, mint mi, és testmagasságuk sem tér el a miénktől. Még ennél is konkrétabb áruló nyomokra bukkantunk azáltal, hogy az úgynevezett negyedik típusú találkozások során már több földi embernek is volt alkalmuk személyes tapasztalatokat szerezni ezeknek a hozzánk hasonló lényeknek az életéről. Nem bizonyítható ugyan, de vannak, akik azt állítják magukról, hogy felvették a kapcsolatot ezekkel a velünk szemben rendkívül barátságos idegenekkel, akik UFO-ikon elvitték őket abba a világba, ahol ők élnek. Ez a világ, bármennyire meglepő, állítólag a Vénusz bolygón van. Ez első hallásra hihetetlennek tűnik, mert ismereteink szerint a Nap közelsége folytán a Vénusz felszínén meglehetősen kedvezőtlenek a klimatikus viszonyok. A fejlett civilizációk azonban előszeretettel költöznek egy-egy bolygó belsejébe, és az anyag feletti korlátlan hatalmukat felhasználva a kéreg alatt kiépítenek maguknak egy ideális világot, amely védve van a szélsőséges klimatikus változásoktól, és a kozmikus sugárzások káros hatásától. Lehet, hogy a földi vendégek ebbe a világba látogattak el? Élménybeszámolójuk számunkra leglényegesebb mondata az, hogy a Vénusz-lakók teljesen szabadon és boldogan élnek egy fejlett, kommunisztikus alapokon álló társadalomban, élettartamuk pedig átlagosan 1000 év, vagyis ugyanannyi, amennyi a miénk volt korábban.

Ennek alapján sok minden világossá válik. Úgy látszik, a hibridizáció nem hozta meg a kívánt eredményt, ezért mondhatta a beavatkozást végző lények vezetője, hogy: „**Ne maradjon lelkem örökké az emberben**”, vagyis, hogy ne legyen az ember olyan hosszú életű, mint ők, illetve a hibridizációt közvetlenül végrehajtó közbülső fejlettségi szintű civilizáció tagjai. Egyúttal döntésének okát is megadta az idézet folytatásában: „**hiszen csak test ő**”, vagyis csak a testének él, bűnös hajlamai uralkodnak rajta, így nincs értelme az embert olyan hosszú ideig életben tartani. Lehet, hogy ez a logikai alapokon álló eszmefuttatás sokak hitét megingatja majd Isten létezésével kapcsolatban. Azt, hogy valójában történt-e a Földön ilyen jellegű beavatkozás vagy sem, a tudomány egyszer majd kideríti. Ennek az eseménynek a beigazolódása azonban senkiben se támasszon kételyt Isten létezésével kapcsolatban. Mint ahogy Isten nem egy esetben embereket választ ki arra a célra, hogy akaratát érvényre juttassa, ugyanúgy megbízhat Földön kívüli lényeket is azzal, hogy a nevében tevékenykedjenek egy olyan cél érdekében, amely az univerzális fejlődés érdekeit szolgálja. Ha pl. a bibliai Jónást felszólíthatta arra, hogy a nevében prófétáljon, akkor miért ne bízhatna meg fejlett kozmikus lényeket azzal a feladattal, hogy egy primitív társadalmat felemeljenek. Aki annak idején ezeket a hozzánk látogató idegeneket istenként tisztelte, az tulajdonképpen a Mindenhatót tisztelte, hiszen ezek a lények Isten nevében jártak el, isteni küldetésüket teljesítették. A kozmikus beavatkozás tényének beigazolódása nem csorbítja, hanem inkább megerősíti Isten mindenhatóságát; azt bizonyítja, hogy a Teremtő hatalma végtelen, mivel nincs olyan eszköz, amelyet ne alkalmazhatna annak érdekében, hogy akaratát, jobbító szándékát érvényre juttassa.

Ezek után már érthető a kereszténységet megteremtő „istenek” rejtőzködő magatartása is. Nem csak az ősatyák, hanem később Mózes sem tudta, hogy ki az a férfi, aki Istennek mondja magát. Valahányszor rákérdeztek, hogy kicsoda ő tulajdonképpen, következetesen kitért a válasz elől. Korábban Jákób sem járt jobban. Ő is kérlelte Istent, hogy: „*Mondd meg kérlek a nevedet!*” Az pedig mondá: „*Ugyan miért kérded az én nevemet?*” Végül Mózesnek is be kellett érnie a következő utasítással. „*Így szólj Izrael fiaihoz: Az Úr, a ti atyáitok istene, Ábrahámnak istene, Izsáknak istene és Jákóbnak istene küldött engem tihozzátok. Ez az én nevem mindörökké, és ez az emlékezetem nemzetségről nemzetségre.*” Az annyira áhított név körüli huzavona az istenek végleges távozása után is fennmaradt. A Szentírás formába öntésével foglalkozó egyházfiak végül abban egyeztek meg, hogy Istent „Jahve”-nek nevezik. Ezzel azonban nem mentek sokra, mert Jahve azt jelenti héberül, hogy: Isten. Ráadásul ez a szó (יהוה) évezreden át szentnek számított a zsidók számára olyannyira, hogy sem kimondani, sem leírni nem volt szabad. Így amikor Istenre hivatkoztak, körülírták a személyét.

Nevének eltitkolásánál is nagyobb gondot fordított Isten ábrázatának elfedésére. Ábrahám idején még közöttünk éltek az istenek. Később, Mózes korában azonban már távol tartották magukat az emberektől. Nagy valószínűséggel Mózes sem látta az Urat szemtől szembe. Legalábbis erre utal az alábbi bibliai párbeszéd: „*Kérlek, mutasd meg nékem a te dicsőségedet.*” Erre az Úr így felelt: „*Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el. Orcámat azonban nem láthatod, mert nem láthat engem élő ember. Állj a kösziklára, és amikor átmegy előtted az én dicsőségem, kezemmel betakarlak téged, míg átvonulok. Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról megláthatsz engemet, de orcámat nem láthatod.*” De vajon miért? Nem valószínű, hogy az eltelt évszázadok során Isten annyira megváltozott, hogy veszélyessé vált volna a megpillantása. Sokkal valószínűbb az a magyarázat, hogy az emberiség változott meg, felvilágosultabbak lettünk. Ebben a fejlődési stádiumban már deheroizáló lett volna, ha az emberek látják, hogy Isten valójában semmiben sem különbözik tőlünk. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a nimbusz fenntartása miatt volt szükség a rejtőzködő magatartásra. Ábrahám idejében ez még nem okozott gondot. Egy ízben meg is jegyezte ősatyánk: „*Úgy néz ki az Úr és angyalai mint mi, akár a fiaim is lehetnének.*”

Később, a magukat isteni eredetűnek tartó uralkodók is átvették a rejtőzködő magatartást. Megtiltották, hogy a nép egyszerű fia rájuk tekintsen. Egyiptomban az életével lakolt az, aki a fáraóra mert pillantani. Egyébként a fénylények sem mutatkoznak előttünk teljes valójukban. Az ő esetükben azonban ez érthető. Szubatomi energiarészecskékből álló testükből ugyanis olyan erős sugárzás áramlik ki, hogy ez azonnal megvakítaná az illetőt. A Mahábhárata szerint Krisna, Visnu isten kilencedik reinkarnációja is erre hivatkozva hárította el barátja Judhisthira kérését, hogy megmutatkozzon neki eredeti alakjában.

Isteneink származásával kapcsolatban a másik árulkodó nyom a közlekedésük módja. Ezékiel próféta a Bibliában részletesen leírja az Úr Földre érkezésének körülményeit: „A jármű aljából lángnyelvek csaptak ki, és óriási porfelhőt kavart maga körül.” Korábban Énok próféta is hasonló megfigyelésekről tesz tanúbizonyságot a harmadik könyvében. Ő a „tüzes szekér” égbe történő felszállását írta le részletesen: „Amikor az Úr elkezdte a visszafelé számolást, akkor egy trónon ül, előtté nyitott könyvek.” Nem kell túl nagy fantázia ahhoz, hogy magunk előtt lássuk a parancsnoki széket, és miközben folyik a visszaszámlálás az űrhajó fellövéséért felelős személy összehangolja beosztottai tevékenységét a forgatókönyvnek is nevezhető műveleti utasítás alapján. Miközben az „Úr az angyalok fölött bíraskodott”, vagyis a földi személyzetnek parancsokat osztogatott, „nagy forgószél, és hatalmas zaj keletkezett”. Nyilvánvaló, hogy ekkor gyújtották be az űrhajó hajtóművét. A 28. fejezetből azt is megtudjuk, hogy az indítás alatt a jármű belsejében is szorgos munka folyt. A leírásból arra következtethetünk, hogy a pilóta egy fotelban ült, fehér kezeslábast viselt, és előtte egy check lista volt, ami a start előtti utolsó ellenőrzés pontokba szedett szabályait tartalmazta.

Az út során átéltekről is meglehetősen valószínű módon számol be az ősatya. Egy alkalommal őt is magukkal vitték az égiek. Eközben lángokat észlelt az űrhajó körül. A rakéta belsejében is elfojtott dörgést hall, és földrengésszerű rázkódást érez. Ezékiel ekképpen fogalmazta meg a hajtómű dübörgését: „És a lélek felemelt, s hátam mögött nagy földrengés moraját hallottam, amikor az Úr dicsősége felemelkedett helyéről.” Ennél is meggyőzőbb, hogy mindketten beszámolnak a gyorsulás szervezetükre gyakorolt hatásáról. Énok úgy érezte, hogy belepréselődik az ülésbe, ég a teste, szemei előtt pedig villámok cikáznak. Ezékiel a tehetetlenségi erő fellépését megfelelő ismeretek hiányában így magyarázta: „Az Úr keze súlyosan nehezedett rám.” Összegzésként elmondható, hogy itt nem isteni megnyilvánulásról van szó, hanem egy Földön kívüli civilizáció bábáskodásáról. A korabeli szemtanúk egy bolygóközi utazás módjáról számolnak be, ami ráadásul nem is a legmagasabb technikai színvonalon zajlott. A Mindenhatónak aligha lenne szüksége egy fülsiketítő lármát csapó, füstölgő rakétára ahhoz, hogy eljusson hozzánk. A valódi Isten nem szokott valamely meghatározott irányból érkezni valahová. Sőt arra sincs szüksége, hogy egyáltalán megérkezzen valahová, hiszen minden pillanatban mindenütt ott van. Amikor Isten el akar érní valamit, azt mondja, hogy: Legyél! – és az van. Nincs szüksége technikai eszközökre ahhoz, hogy akaratát érvényesítse.

Ismét visszakanyarodva az élettartam megváltozásának feltételezett okára, a fokozott energiafelvétel II. fejezetben is tárgyalt élettartam-meghosszabbító hatását támasztják alá azok a régi történeti leírások is, amelyek a világ legkülönbözőbb pontjain lényegében ugyanazokat a jelenségeket jegyezték fel. Ezek szerint történelmünk kezdetén úgynevezett „istenfiak” éltek közöttünk, akik megtanítottak bennünket a földművelésre, a kézművességre és egyéb hasznos dolgokra. Ezek a más bolygókról származó idegenek átlag 1000 évig éltek. A hindu mitológia azonban megemlíti, hogy néha ellátogattak hozzánk „valódi” istenek is, akik levitálva jártak a földön, és testükből szikrázóan fényes sugarak áradtak ki. Az ő élettartamuk állítólag a 12 000 évet is elérte. A testnek ez a tündöklő hatást keltő erős energiakisugárzása valószínűleg a sejtek fokozott energiafelvételének a következménye, amely összefüggésben lehet a magas élettartammal. Minden bizonnyal ennek tudható be az a jelenség, hogy a későbbiek során a vallási tárgyú festményeken a szenteket glóriával a fejük felett ábrázolták. A glória tulajdonképpen a fej energiakisugárzása, amellyel minden ember rendelkezik, ezekből a szuperlényekből azonban olyan intenzív energia áramlott ki, hogy a fejaura és a test csillogó energiaköpenye szabad szemmel is láthatóvá vált. A szubatomi energiasugárzás ugyanis egy bizonyos szint felett ionizálja a levegőt, ezért látjuk pl. az UFO-k energiaburkát is a sebességtől függően különböző színűnek.

A testből kiáramló fokozott energiasugárzás azonkívül hogy különös fénnel vette körül ezeket a lényeket, a hangjukat is megváltoztatta. Vallástörténeti feljegyzések szerint a hozzánk látogató szenteknek visszhangszerűen zengő „égi harsonák”-hoz hasonlatos hangjuk volt. Ezek a rendkívül magas fokon álló emberek a civilizáció elindítói lehettek a Tejútrendszerben. Feltehetően ők voltak az első ember formájú lények a galaktikában, és ma már szerepük csak az irányításra, a fejletlenebb civilizációk sorsával kapcsolatos döntések meghozatalára korlátozódik. A Bibliában több olyan megjegyzés is található, amely valószínűvé teszi, hogy Jézus is ennek a világnak volt a küldötte. A különböző szintű civilizációk időszakos beavatkozásainak az írásos emlékeken kívül tárgyi bizonyí-

tékai is vannak. Ezek feltárásában a magyar származású Erich von Däniken igen jelentős eredményeket ért el. Évtizedek óta folytatott kutatómunkájának eredményei jól nyomon követhetők a világszerte nagy visszhangot kiváltó könyveiben.

Nem zárható ki, hogy a civilizáció forrásának tekinthető – tőlünk 400 fényévnyi távolságra, a Plejádok (Fiastyúk) csillagrendszerben található – ősbolygó lakói fejlődésük során levetik majd fizikai testüket, és tiszta energiából álló „fénylényy” válnak, hogy a jelenleginél is magasabb rendű feladatot láthassanak el az univerzumban. Ez a szerep valószínűleg a halottak lelkének fogadása, tetteik elszámoltatása és az új életükbe való visszairányítás lesz. Azok a fénylények, akik jelenleg ezt a tevékenységet végzik, a jövőben feltehetően már csak felügyelni fogják ezt a folyamatot, vagy az egyes civilizációk között koordinációs feladatot fognak ellátni. A fejlődésnek ez a menete azonban több millió évet is igénybe vehet, így a mi alig 12 000 év óta létező civilizációnk még csak az elején tart ennek a folyamatnak.

Aki továbbra is kételkedik egy mindennek felett álló, és ezt az egész fejlődési láncot átfogó Isten létezésében, az próbálja meg filozófiai alapon megközelíteni a kérdést. A materialista gondolkodók is azt vallják, hogy a semmiből semmi sem keletkezik. Ahhoz, hogy valami létrejöjjön, azt valakinek, vagy valaminek létre kell hozni. A semmi semmire sem képes. Mivel a világ létezik, keletkezése, fejlődése objektív valóság, ezért a világot létre kellett hozni. Sokan mondhatnák erre, hogy ehhez semmi kétség nem fér, de minden jel arra vall, hogy ez a folyamat különböző természeti erők következménye. Sőt, az előző fejezetben még azt a következtetést is levontuk, hogy Isten közvetlen közreműködése még a világegyetem kialakításánál, a periodikusan bekövetkező ősrobbanások elindításánál sem szükséges. A modern kozmológia művelői is azt vallják, hogy a világegyetem mai arculatának kialakulása meglepően kevés paramétertől függ. Elég csupán néhánynak a kezdeti értékét beállítani, és a Nagy Bumm „gombjának” megnyomása után az összes többi automatikusan beáll.

Mi bizonyítja tehát Isten létezését, hiszen a világ keletkezik és működik nélküle is. Ez igaz, de ahhoz, hogy az univerzum kialakuljon, fennmaradjon, sőt fejlődjön, olyan fizikai erőkre van szükség, mely erők ezt a folyamatot kiváltják. Isten nem a világot alkotta meg, hanem azokat az erőket hozta létre, hívta életre, amelyek az Isten által megszabott tulajdonságaik, hatásmechanizmusuk révén, a kívánt formában alakítják ki és működtetik az univerzumot. Az anyagi világot tehát nem Isten teremtette, egyedül a lélek az, amely isteni teremtmény. A természeti erők lelket nem képesek sem létrehozni, sem pedig elpusztítani. Az univerzum természeti erői egyébként olyan erők, hogy senki, még a Mindenható sem képes őket figyelmen kívül hagyni, neki is alkalmazkodnia kell az általa létrehozott rendhez. A különböző rendű és rangú istenek is a mindent átható fizikai törvények igénybevételével tudnak csak megnyilvánulni. Semmi olyat nem képesek megtenni, ami ellenkezik a világmindenségben uralkodó fizikai törvényekkel, de maximálisan ki tudják használni ezeket az erőket. A Teremtő megtehetné ugyan, hogy pillanatnyi érdekeinek megfelelően megváltoztassa a fizikai törvényeket, de ezt nem teszi. A világegyetem ugyanis csak a jelenlegi rendkívül precízen behangolt természeti törvények mellett működőképes. A legcsekélyebb változtatás megbénítaná az univerzumot, és megakadályozná újabb világok létrejöttét.

Akinek a képességei lehetővé teszik, hogy fizikai törvényeket alkosson, és ezeket az erőket olyan tulajdonságokkal ruházza fel, amelyek a legapróbb részletekig az előre eltervezett hatást váltják ki, felette áll minden általa alkotott törvénynek. Valós világunk láttán ennek a lénynak a létezése tagadhatatlan, minden emberi képzeletet felülmúló képességeit pedig a körülöttünk lévő univerzum végtelen kiterjedése bizonyítja. Ráadásul ez a gigantikus alkotás rendkívüli bonyolultsága ellenére harmonikusan, a legapróbb részletekig kidolgozott rend szerint működik. Aki képes arra, hogy egy ilyen hatalmas és tökéletes művet a képzeletében megalkosson, és minden feltételt létrehozzon ahhoz, hogy ez a mű megszülessen, nem érdemli meg, hogy istenként tiszteljük? Miért tartják sokan megalázónak térdre borulni egy olyan lény előtt, aki megteremtette azt a világegyetemet, amelynek mi csak egy parányi kis része vagyunk?

Ezek után felmerülhet bennünk a kérdés, hogy a „mű” megszületése után Istennek mi a szerepe a továbbiakban? Isten azt teszi most, amit egy jó konstruktőr az alkotásával; állandóan fejleszti, csi-szolja, tökéletesíti. A Mindenhatónak olyan a kapcsolata a világgal, mint a szülőnek a gyermekével. Ahogy a világot, úgy a gyermeket sem a szülője hozza létre, hiszen a magzat különböző természeti

erők következtében az anya közreműködése nélkül fejlődik ki. Az anyának a szülés után sem az a feladata, hogy fizikailag életben tartsa gyermekét, ezt elvégzik helyette azok az erők, amelyek a testükre hatnak. Az anya, illetve a Mindenható feladata az, hogy nevelje, irányítsa lényének gyümölcsét, szüntelenül vigyázza lépteit, és szükség esetén beavatkozzon a sorsába. Isten jelenlegi szerepe tehát nem a világ működtetése, hanem az általa kijelölt segítőtársakkal együtt annak intelligens irányítása, az ember figyelmeztetése a szabad akaratának gyakorlásából eredő esetleges káros következményekre. Isten tehát nem azzal foglalkozik, ami a természeti törvények uralma alatt áll, az ugyanis nélküle is működik, hanem a világnak, sorsunknak azt az 50%-át felügyeli és irányítja, ami rajtunk múlik.

Az ortodox hívők valószínűleg fenntartásokkal fogadják ezt az elméletet, és ragaszkodnak a Föld teremtésének Bibliában leírt változatához. A teremtéstörténet azonban nem más, mint egy mese, legenda. Egy 3 éves gyereknek nem szokták szabatosan elmagyarázni, hogy születik a gyerek; és főleg azt nem, hogyan készül. Ezért kitaláltuk a káposzta- illetve a gólyamesét. A teremtéstörténet hozzávetőleg 4000 évvel ezelőtt diktálták le nekünk. Fejlődésünknek azon a szintjén erre a magyarázatra volt szükség. A Mózes korabeli műveletlen pásztorok aligha értették volna meg az evolúciót.

Egyébként már a katolikus egyház sem ragaszkodik ennek a történetnek a megkérdőjelezhetetlenségéhez, bár egyes tudósok szerint a Biblia ezen a téren is fedi a valóságot. Szerintük a teremtés napjai valójában földtörténeti korszakok voltak. II. János Pál pápa egy 1999-ben kiadott enciklikájában elismerte az evolúciós elmélet helytállóságát; és egyúttal megkövette mindazokat, akiket évszázadokon át üldözött az egyház ennek az elméletnek a terjesztése miatt. Tehát már „Isten fiának földi helytartója” sem tagadja, hogy úgy keletkezett a Föld és a világegyetem, ahogy azt a tudomány állítja. Érdekes, hogy az evolúció klasszikus változatának elfogadása a társadalomban semmilyen akadályba nem ütközött. Erwin Chargraff szerint: „Az emberek különös módon örömmámorban úsztak, amikor megtudták, hogy a majomtól származnak; Addig azt hitték, csupán Isten alkotta őket.”

A teremtéstörténet tehát történelmi szükségszerűség volt. A Biblia is világosan utal arra, hogy az akkori emberek szellemi fejlettsége még nem állt azon a fokon, hogy magas szintű ismereteket lehetett volna átadni nekik. Jézus is gyakran említette tanítványainak, hogy: **„Mondhatnék többet is nektek, de nem tudátok elhordozni.”** A tudásnak ugyanis súlya van. Ez a helyzet azonban változni fog. A Mindenható is tisztában van azzal, hogy az új kor új információkat igényel. Ezek nem is maradnak el. A Biblia szerint „új könyvek nyitvatnak”. Ez azonban a Jelenések könyvében megjelent katasztrófa után fog megtörténni. Csak a megmaradók, az arra érdemesek juthatnak hozzá a kórházhoz igazított, fejlődésünket tovább segítő ismeretekhez, az új Szentírásokhoz.

Vissza a Bibliához

A keresztény társadalmakban az emberi humánus legrégebbi és legtökéletesebb tankönyve a Biblia. A Biblia intelmeinek mély értelméhez és emberközpontúságához a keleti vallások közül csak a brahmanizmus tanait hirdető Rámájana végtelenül szelíd és bölcs tanításai hasonlíthatók. Mint minden igaz vallásnak, a Bibliának is legfőbb tanítása a szeretet mindenhatósága. Jézus a szeretet parancsát az összes többi törvény fölé helyezte. A szeretetből fakadó tetteket sokkal többre értékelte, mint a kiüresedett hitbuzgalmi előírások formalitásait. A Biblia azért nem vált szöveggé merevedett gondolatok tárházává, szertartássá lecsapódott hittételek gyűjteményévé, mert az egész művet átszővi a szeretet, a megértés és az egymás iránti megbocsátás szelleme, amelynek végső soron az a célja, hogy meggyökereztesse az emberiség gondolkodásában a testvériség eszméjét. A testvériség evangéliumán kívül Jézus tanításaiban központi szerepet kap még a test vágyainak, az ösztönöknek a megzabolázása, a lélek tisztaságának megteremtése és megőrzése, valamint a fenntartás nélküli hit csodatevő erejének hirdetése. Jézus szenvedése, halála és feltámadása adták tanításainak hitelét; és ebből ered a keresztény vallás szilárd alapja is. A Biblia eszmevilágából eredő következtetések érzékeltetésére ragadjunk ki néhány idézetet ebből az örökbecsű műből.

A Szentírás kinyilatkoztatásai közül a tízparancsolat mindenki előtt ismert, nem szorul magyarázatra. Nem csak a hívők, de még az ateisták is elismerik ennek az erkölcsi alaptörvénynek az örökérvényűségét. A Biblia azonban az egyértelmű intelmeken és erkölcsi tanulságtételeken kívül az is-

teni bölcsesség végtelen tárháza is. Jézus példabeszédeiben úgyszólván kivétel nélkül feltárta mindazokat a rejtett törvényeket, amelyek az emberiség életét irányítják. Ne restelljük tehát elővenni a Bibliát, és tüzetesen megvizsgálni a benne található mély értelmű kijelentéseket. Még azok is, akik ismerik ezt a művet, újbóli alapos áttanulmányozás után meglepetéssel fogják tapasztalni, hogy mennyi olyan rejtett utalás található benne, amely segíthetne bennünket a mai modern világunkban való eligazodásban, az egyre bonyolultabbá váló problémáink megoldásában.

Jézus tanításai közül nem egy már annyira ismertté vált, hogy időközben közmondás, szállóige lett belőle. Ezen példabeszédek egyik legismertebbje: **„Amit szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük!”** Ugyancsak ismert szállóigévé vált Jézusnak az a kijelentése, mely szerint: **„Nem egy ember mások szemében észreveszi a szálkát is, a saját szemében azonban a gerendát sem látja.”** Ki ne ismerné az alábbi bibliai eredetű közmondást: **„Aki másnak vermet ás, maga esik bele; és aki követ dob el, arra hullik vissza.”** Nem a vallási fanatizmusnak, hanem az életünket irányító túlvilági erők létezésének egyértelmű bizonyítéka az a történelem során többször helytállónak bizonyult jelszó is, hogy: **„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?”** Vagy: **„A hit hegyeket mozgat.”**

A karma törvényének keresztény megfogalmazását rejtik az alábbi intelmek: **„Ne kárhoztassatok és nem lesz kárhoztatásotok! Úgy cselekednek veletek, ahogy ti cselekedtetek; tetteitek tulajdon fejetekre hullanak.”** A karma érvényesülésére utal a Bibliának a bajok, betegségek kialakulására vonatkozó magyarázata is. A legtöbb esetben a körülmények arra vallanak, hogy a sorscsapások, és az életünk során szerzett betegségek legtöbbje karmikus eredetű. Ennek keresztény hitbe ágyazott menete a következőképpen olvasható az Ószövetségben: **„Nem Isten büntet minket, nem ő sújt betegséggel, hanem a Sátánnak nyújt lehetőséget a kísértésre”,** azaz engedi a sátáni hatalom érvényre jutását. Egyébként sincs szükség arra, hogy előidézze a romlásunkat, mert ezt megteesszük mi helyette. Neki nincs más dolga, mint teret engedni állati ösztöneinknek. **Isten sok esetben azáltal bünteti a bűnöst, hogy nem védi meg önmagától.** Egyéni problémáink eredetén túlmenően jelenlegi világunk egyre bonyolultabbá váló nemzetiségi problémáinak gyökerére, a szomszéd nemzetekkel való bánásmód egyedül üdvözítő módjára is találhatunk hasznos utalásokat a Bibliában: **„Amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek nektek is, sőt még ráadást is adnak. Ne ítéletek, hogy ne ítéltessetek!”** Az az ember tehát, aki minden jogalap nélkül egy másik ember felett mond ítéletet, szintén ítélet tárgya lesz.

A Szentírás korábban a karmán kívül a reinkarnációval kapcsolatban is tartalmazott utalásokat. A Konstantinápolyban 533-ban összehívott zsinaton azonban az egyházatyák úgy döntöttek, hogy ezeket a „zavaró kitételeket” eltávolítják belőle, azt gondolván, hogy az ember elkerülheti vétségei következményeit a bűnbánaton keresztül. Ezt megelőzően azonban a keresztény hit szerves része volt, melynek nyomai mind máig fellelhetők a Bibliában. Péter és János például azt kérdezték egyszer Jézustól: Miért mondják az írástudók, hogy a Megváltó előtt Illésnek kell eljőnnie? Erre Jézus felvilágosította őket, hogy *Illés már eljött Keresztelő Szent János személyében, de nem ismerték fel őt, és ezt mívelték vele.* (Hogy mit, azt a Biblián kívül számos irodalmi alkotásból is tudjuk.) Ha a zsidó vallás tagadta volna a reinkarnáció létét, akkor sem ez a kérdés, sem a rá adott válasz nem lett volna olyan természetes az ókorban élők számára. (Egyébként az ezoterikus titkok kutatói szerint Jézus is élt korábban a Földön, annak idején ő volt Énok próféta.)

Az előbbinél is egyértelműbb utalás található a reinkarnációra a gnosztikus evangéliumban. Ez a keleti és ókori hellenisztikus elemek átvételével kialakult őskeresztény vallásfilozófia, amelyet többek közt a Jó és a Rossz dualizmusa jellemez, így őrizte meg Jézus reinkarnáció melletti hitvallását: **„A lelkek a világban egyik testből a másikba öntetnek.”** Ezzel kapcsolatban hasonló tartalmú utalásokat találtak a kutatók a holt-tengeri tekercsekben. Az esszéusok Kumranban elrejtett iratai többek között megörökítették egy bizonyos Jézus testvér prédikációját az életről. Ennek egy részlete így hangzik: Jézus a templom előcsarnokában ült, és sokan jöttek hozzá, hogy meghallgassák tanácsait. Valaki megkérdezte tőle: Uram, mit tanítasz az életről? Ő így felelt: **„Boldogok akik sokat tapasztalnak, mivel szenvedéseik által tökéletessé válnak. Olyanok lesznek ők, mint Isten angyalai az égben, és sohasem halnak meg. Nem kell többé újraszületniük sem, mert születésnek és halálnak nem lesz már hatalma felettük.”**

Ezeknek a tanoknak a megsemmisítése sokkal prózaibb okokra vezethető vissza. Történelmi kutatások egyértelműen bizonyítják, hogy a reinkarnáció eszméjét két démoni eredetű zsarnok, Justinianus bizánci császár, és Theodora, a kurtizánból lett császárné távolította el a Bibliából. A Sátánnak úgy látszik nem tetszik a reinkarnáció tana, mert ennek ismerete megbabolázná az emberiséget, ami lényegesen csökkenti a gonosz erők befolyását a világra. Azért küldte ezt az ördögi hatalommal felruházott párt a Földre, hogy fondorlatos praktikáikkal megfosszák a keresztény világot annak az univerzális érvényű rendszernek a megismerésétől, amely racionális alapon is képes lenne visszatartani az embereket a bűnözéstől.

Justinianus alvilági szférával fenntartott kapcsolatát igazolja egy korabeli feljegyzés, mely szerint egyszer egy palesztin szerzetes kopogtatás nélkül lépett be a császár konstantinápolyi palotájának dolgozósobájába, de azonnal ki is rohant onnan halálra rémülten, mert egy ördögszerű szörnyet látott a társaságában. Ilyen tanácsadók láttán nem csoda, hogy 4 évvel korábban Justinianus császár bezáratta Athénban a neoplatonikus iskolát is, így a reinkarnáció fogalma szinte teljesen eltűnt a keresztény Európából.

A középkorban a vallás, a keresztény hit még képes volt kordában tartani az ösztönöket. A felvilágosodás azonban ateistává tette az embereket, és ezáltal megszűnt az a belső fék, ami gátat szabott a bűnözésnek. Ez a folyamat mára oly mértéket öltött, amely az elviselhetetlenség határát súrolja. A reinkarnációs tan megismertetése, terjesztése tehát soha nem volt olyan időszerű, mint jelenleg. Nem ártana, ha a keresztény egyházak is bekapcsolódnának a felvilágosítás folyamatába. Ahelyett, hogy agyonhallgatják ezt a kérdést, felül kellene vizsgálniuk az álláspontjukat, és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ki kellene nyilvánítaniuk, hogy a reinkarnáció kezdettől fogva szerves része volt a Szentírásnak.

A Nag-Hamediben talált kopt szövegek is félreérthetetlenül igazolják ezt. Ezek az ősi aranémus írások a legrégebbi bibliaszövegek. Közvetlenül Jézus keresztre feszítése után, az I. században keletkeztek. Annyira hitelesek, hogy János evangéliumát sem tartalmazzák, mert ezt ő később, 92 éves korában írta. Nagy értékük, hogy sohasem „korrigálták” őket, mert keletkezésüktől napjainkig nem hozták nyilvánosságra, és nem fordították le más nyelvre. Így most eredetiben tanulmányozhatjuk Krisztus tanításait. Nézzük meg pl. hogy valójában mit mondott Jézus a földi életéről: **„Amiképpen minden teremtmény a láthatatlanból érkezik erre a világra, azonképpen a láthatatlanba tér vissza. Így jönnek újra és újra el, amíg csak meg nem tisztulnak. Van feltámadás a testből, és van feltámadás a testben. Az élet felszáll a húsból, és leszáll a hús életébe. Az a test, amit a sírba fektettek vagy elégettek nem az a test amivé lesz majd, mivel akik visszajönnek más testet kapnak, de az is az övék lesz. Amit az egyik életükben vetettek, azt aratják le a következőben, és ha jól cselekedtek nagy lesz az ő örömük az eljövendő életükben. Boldogok, akik az igaz utat járók ebben az életben, mert ők megkapják az élet koronáját.”** Ebből az idézetből is látható, hogy a későbbi biblia-szerkesztők milyen módszeres munkát végeztek. Ennek a tanításnak is csak az utolsó mondatát hagyták meg a Szentírásban.

Az egyházi vezetők mind a mai napig nem tudnak elszakadni a feltámadás tanától. Ennek a megkérdőjelezhetetlen keresztény dogmának a lényege, hogy korábbi testünkben támadunk fel. A holtak kiszállnak a sírból, és a végítélet napján elnyűtt testükben nyernek „örök életet” Ateista tudósok ezt a Jézusnak tulajdonított tanítást támadják leginkább. Ennek a nyilvánvaló képtelenségnek a támadásával próbálják a Bibliát, a keresztény vallást lejáratni. Ez a felvilágosult emberek esetén sikerült is, mert a jelenlegi természettudományi ismereteink szerint ez fizikailag lehetetlen. Arról nem is szólva, hogy értelmetlen lenne. Ha bekövetkezne a feltámadás, akkor is kinek lenne kedve beteg, öreg, elhasznált testében ebben a világban tovább szerencsétlenkedni? A feltámadás eszménye a II. században élt Szent Iréneusz egyházatyától származik: „Újraszületés nincs, a halottak az Utolsó Ítéletkor testben fognak felkelni a sírokból.” Neki ez volt a vesszőparipája, és minden létező fórumon terjesztette tanait. Mivel a zsinati egyházatyáknak ez a változat jobban tetszett, mint a gnózisokban olvasható eredeti tanítás, ezt emelték be a Bibliába. Jézus viszont ezt tanította: „Ne várjátok a testi feltámadást, ami valójában pusztulás.”

A test végleg felbomlik, hiszen ez az anyag természete. Azoknak, akik tévesen várják a feltámadást, csak a testük marad ott üresen (megfosszva a lélektől, mely elhagyta). Nem ismerik Isten ha-

talmát, nem értik az írások magyarázatát, a misztériumait, melyről az Emberfia beszélt. A test tehát felbomlik, hiszen csak anyagból szőtt „ruha”, amit az adott inkarnációnkra magunkra öltünk. Szellemünk viszont halhatatlan, nincs felette hatalma a pusztulásnak, ahogy Jézus az apokrif iratok szerint tanította. Ezek a csonkítások jelentős mértékben hozzájárultak ahhoz is, hogy Jézus példabeszédei oly nehezen érthetők. Hiányoznak az előzmények, az utólagos megjegyzések, sőt sok esetben a gondolatok magva, legfontosabb mondata is.

A Biblia megreformálása, hitelessé tétele során azonban van mire támaszkodnunk. Nem a lebecsülő „gnózis” névvel kellene illetni ezeket az iratokat, hanem a segítségükkel fel kellene számolni a hamisításokat, csonkításokat, hogy 2000 év után végre teljes egészében megismerhessük a Megváltó tanításait. Az egyházatyáknak hivatalosan el kellene ismerniük, hogy az elmúlt évszázadok alatt a számtalan fordítás, átdolgozás során rengeteg utalás tűnt el a Biblia eredeti hitvallásából. Komplet szövegrészek kerültek ki belőle azért, mert nem feleltek meg az adott kor szellemiségének, vagy sértették egyik-másik érdekszféra hatalmi helyzetét. Az is gyakran előfordult, hogy a későbbi nemzedékek az ősi szövegeket kiegészítették, betoldásokat eszközöltek, hozzájuk költöttek egyet s más, azaz saját szükségleteikhez igazították. Ezek a hiányosságok illetve hamisítások azonban korrigálhatók. Az egyházi archívumokban őrzött régi írások, valamint a birtokunkba került legújabb leletek lehetővé teszik a Biblia rekonstruálását. Az eredeti tan ismerete és terjesztése a modern kor emberét is képes lenne visszatartani a bűnözéstől, mivel feltárná előtte az élet értelmét, valamint az univerzum végtelen racionalitását, és igazságosságát. Az Ó- és Újszövetség kimaradt és titkos üzenetei egyelőre csak Az elveszett Biblia című könyvben található meg. (Kiadó: Magyar Könyvklub - 2003.)

A gnózisok nem csak azért nem tetszettek az ókori egyházatyáknak, mert eredetiben írták le Jézus tanításait. Az ezoterikus eszmékkel vegyített szent szövegek, imák sem tetszettek nekik. A Nag Hammádi-kódexben talált arámi nyelvű Miatyánk például így szól:

„Isten, ki az Univerzum Atyja és Anyja vagy,

Te teremtettél mindent; ami a Fényben mozog.

Gyűjtsd egy pontba fényedet mibennünk!

Teremtsd most meg egységed uralmát, hogy a Te Egység-Vágyad a miénkkel cselekedjék,

Miképpen minden fényben, akképpen minden alakban is!

Minden nap add meg nekünk, amire szükségünk van kenyérben és szellemi látásban!

És oldozd ki hibáink szálait, melyek kötve tartanak minket;

Miképpen mi is eloldozzuk azokat a kötelekeket, melyekkel másokat tartunk!

Egyesítjük a Mennyet és a Földet.

Teljesítjük igazi célunkat:

A szeretet hatalmát megcselekedni, amely korról korra megújul.

Hittel és bizalommal megpecsételve egész lényünkkel megerősítjük mindezt.

Ámen.”

A Biblia jelenleg ismert szövege, gyakran idézett tanításai is átírásra szorulnak. Ezért megreformálása során a csonkítatlan részeket sem szabad szó szerint átmásolni. A Szentírásnak az üzenetét kell átvenni, továbbvinni. Az elmúlt 2000 év alatt óriási mértékben fejlődött az emberiség. Főleg a tudomány terén sok olyan ismeretre tettünk szert, amelyet már a katolikus egyház sem tagad. Ezért az eredeti szöveget nem csak korrigálni kell, hanem modernizálni is, hogy érthető, mindenki számára hihető legyen. Példaként emeljünk ki egy idézetet a Bibliából. Az Úr azt üzent nekünk, hogy: **„Ha megtartjátok a parancsolataimat, örök életetek lesz itt a Földön.”** Ezt az intelmet ma már nem lehet így továbbadni, mert a XXI. század felvilágosult embere csak mosolyog rajta. Hiszen természettudományilag bizonyított tény, hogy semmi sem élhet örökké, minden elpusztul egyszer. Az ezoterikus tanok is azt hirdetik, hogy ami egyszer létrejött, annak el is kell múlni. Az általunk ismert Földön kívüli civilizációk legfejlettebb tagjai sem élnek tovább 12 ezer évnél. Ennélfogva megtérésünk esetén nem az egyén fog „örökké” élni a bolygónkon, hanem az emberi faj. Még csak nem is a mi civilizációnk, hanem az utódaink, a kései leszármazottaink. Ám az ő életük sem lesz örökké tartó. Maximum addig fognak élni, amíg a Naprendszer össze nem roppan, meg nem szűnik. Ez azonban több milliárd év múlva fog bekövetkezni. Az ókor emberének ilyen hosszú időtartam

örökkévalóságnak számított. Ne felejtsük el, hogy ebben a korban a rómaiak még csak az ezres számig jutottak el a számolásban, pedig akkoriban ők alkották a világ legnagyobb és leghatalmasabb birodalmát. Ma már más a helyzet. Ezért újra kell értelmezni a Bibliát. Ki kell emelni belőle a lényegét, az isteni tanítást, és új, a modern kor emberének megfelelő szöveggörnyezetbe kell helyezni.

Jelenlegi formájában ugyanis a Szentírás tele van olyan kijelentésekkel, amelyeket ha egy iskolázott ember meghall, kapásból hárít. A rosszul, illetve szó szerint értelmezett idézetekből azt a következtetést vonja le, hogy ezt a művet nem érdemes elolvasni. Ezáltal nem jut el hozzá a Biblia magasztos üzenete, ami sohasem évül el. Amíg létezőnk, fennmarad. Ezért van oly sok ateista a világon, mert a felvilágosodás kora óta senki sem vette magának a fáradságot, hogy a szövegét modernizálja. Az előbbi kinyilatkoztatást pl. így kellene átfogalmazni: **„Az isteni törvény szerint élőket mindvégig segíteni fogja Isten megtartó ereje.”** A Biblia szó szerinti értelmezése, a leírtakhoz foggal-körömmel való ragaszkodás az oka a hit rendkívül rossz hatásfokkal való terjedésének is. Sok ember igényli azokat a tiszta gondolatokat, azt a nemes erkölcsöt, ami ebből a műből sugárzik. Sajnos a legtöbb hívőt tömörítő katolikus és protestáns egyház nem fordít kellő gondot a hitetlen, tájékozatlan emberek megnyerésére. Sőt újabban már a saját híveiket sem tudják megtartani. Ha ennek a folyamatnak nem sikerül gátat vetni, a nagy történelmi egyházak néhány évtized múlva széthullanak, megszűnnek, és akkor semmi sem lesz, ami visszatartaná az embereket a bűn útjára lépéstől. Az alapos reform tehát nem csak a különféle egyházak számára létfontosságú, hanem az egész emberiség jövője függ tőle.

A széleskörű, átfogó ismeretekkel szolgáló, csonkítatlan és modernizált Bibliát már nem tekintenek elavult műnek az emberek, amely „nincs összhangban a mai világgal”. Egyébként ennek az általános véleménynek tudható be, hogy a jelenleg kiadott könyvek közül a Biblia olvasottsága a legalacsonyabb. A nyugati országokban folytatott közvélemény-kutatások szerint a családok 42%-ban található Biblia, de csak 2%-uk forgatja rendszeresen. Ez a vizsgálat derített fényt arra a szomorú tényre is, hogy az emberek 72%-a nem olvasta a Bibliát. Ha a kezébe adják sem veszi magának a fáradságot, hogy végigolvassa. Az iskolázott réteg is jobbra azért olvassa, mert ismerete hozzátartozik az általános műveltséghez. A tartalmával nem tudnak mit kezdeni, mert a legfontosabb részek hiányoznak belőle. Mondanivalójának éppen attól a részétől fosztották meg, amely rámutatna modern korunk problémáinak eredetére. Ami benne van azzal sem értenek egyet, mert szó szerinti értelmezése ellentmond a tudomány állásának. Ezt a hiányosságot sürgősen orvosolni kell, különben a jövőben a Biblia nem lesz más, mint egy kultikus tárgy, a szobaberendezés része. Egy relikvia, amely hajdanán nagy szerepet töltött be a történelmünkben, de ma már csak vallási eredetünk szimbóluma. Ha nem teszünk semmit a megreformálása ügyében, a Biblia nem sokban fog különbözni a kabáthajtókára tűzhető „cuki kis jelvény”-től, vagy a nyakba akasztott aranykeresztől, amit az emberek legtöbbször nem vallási meggyőződésből, hanem a legújabb divathóbortot követve hord. Remélhetőleg a keresztény egyházak jelenlegi vezetői is belátják ennek a helyzetnek a tarthatatlanságát, és sürgős cselekvésre szánják el magukat, melynek eredményeként a legközelebbi ökumenikus zsinat fő napirendi pontja a megreformált Biblia kanonizálása lesz. Addig is térjünk vissza a korábbi zsinatok által szentesített szöveg tanulmányozásához.

A Biblia ugyan különböző helyeken említi, de szorosan összetartozik az alábbi két intelem: **„Ha megdobnak követ, dobd vissza kenyérrel”** mert **„Az erőszak erőszakot szül.”** Aki nem a szeretet, a megértés útján, hanem erőszakos úton próbál egy konfliktust megoldani, az előbb-utóbb szintén erőszak áldozata lesz. A modern nyelv ezt a következőképpen fogalmazza meg: **„Aki farkastörvények szerint él, magára vonja mások vadászszenvedélyét.”** Nézzük meg, mit mond erről még a Biblia: **„Ki kardot ránt, az kard által vész el!”** Ez a törvény nem csupán egyéni, hanem társadalmi viszonylatban is érvényesül. Figyeljük csak meg, hogy az egész világra kiterjedő háborúknak mindig az a nép volt a vesztese, amely kezdeményezte, amely elindította a véres eseményeket. Isten nem zsarnok, az alaptörvények kivételével nem diktál nekünk, hanem csak betartatja velünk a saját törvényeinket. Minden ember, minden nép önmagának szab törvényt. Isten elfogadja és szentesíti az ember által hozott törvényeket, és azok szellemében ítélkezik jó és rossz cselekedeteink felett. A

Földön ki lehet ugyan bújni a törvény felelőssége alól a hatóságok megtévesztése útján, de a Teremtő mindenre kiterjedő figyelmét nem lehet kijátszani. Egyszer minden bűnünkért felelni kell, és minél később kéri ezt számon rajtunk, annál keservesebb lesz a bűnhődés.

A fenti példabeszédek közül a szelídségre, jámborságra ösztönző tanácsok átvitt értelmére más magyarázatok is születtek. Ezek közül igen figyelemre méltó a híres amerikai látnok Edgar Cayce reinkarnációs értelmezése: Ha valaki igazságtalanságot szenved el egy másik ember kezétől, és emiatt „jogosan” bosszút áll, akkor ezzel az ellenségéhez bilincseli magát. Mindketten arra kényszerülnek, hogy elkövetkező életeikben együtt térjenek vissza, és újraéljék a negatív konfliktust, mindaddig, amíg el nem érnek arra a fejlettségi szintre, ahol már elegendő józan eszük lesz ahhoz, hogy elássák a csatabárdot, és felhagyjanak az ellenségeskedéssel. Eközben kettőjük közül a fejlettebb léleknek le kell lassítania saját spirituális fejlődését, mert rákényszerítette magát, hogy annak a kevésbé fejlett léleknek a tempójával folytassa útját, akinek kárt okozott. Ha viszont elég bölcs ahhoz, hogy ne alkalmazzon megtorlást, hanem „odafordítja másik orcáját is” akkor megszabadítja magát az ellenségével kapcsolatos minden további bonyadalomtól. A teher akkor a másik félre kerül, akinek a továbbiakban hozzá hasonló primitív lelkekkel kell konfrontálódnia ahhoz, hogy ledolgozza a karmikus adósságot, amelyet korábban felhalmozott.

Ez a sokak által együgyűnek látszó viselkedés tehát nem a vallásos vakbuzgóság által elhomályosított elme beletörődése az erőszakba, hanem egy alapvető kozmikus igazság felismerése. Az erőszak csapdájából csak a szelídség, a megbocsátás, a szeretet szabadíthat ki bennünket. Végso-ron így válik a látszólagos áldozat győztessé. Az erőszakmentesség univerzális eszméje egyébként a világ majd minden vallásában megtalálható. A hinduizmusban pl. így szól Krisna tanítása, amely az erőszaktól való tartózkodás harmadik indokaként is felfogható: **„A rosszért mindig jóval fizess, ezáltal megváltod a gonosz embereket indulataik rabságából.”**

A megbocsátás nem azt jelenti, hogy magunkba fojtjuk haragunkat, és úgy teszünk, mintha nem történt volna semmi. Tevékeny közreműködést sem követel tőlünk ez a gesztus. A megbocsátást nem valamilyen cselekedettel, viselkedéssel kell kifejezésre juttatni, hanem „elengedéssel”. Ha a szívünkben megbocsátunk valakinek, akkor békét teremtünk a bensőnkben. Ezáltal szeretet árad belénk, és mi is szeretetet árasztunk a környezetünk felé. A megbocsátás legfőbb célja: a harag, a szeretetlenség megszüntetése. Még arra sincs szükség, hogy eljuttassuk a földre szállt angyal szerepét, és bűnbocsánatot osztogassunk ellenségeinknek. Mind a nekünk ártóknak, mind önmagunknak akkor használunk a legtöbbet, ha megszüntetjük az ellenségeink iránt táplált negatív érzelmeket. Ezáltal megszűnik közöttünk a szeretetromboló lelki függőség, felszabadulunk abból a nyomasztó érzésből, amelybe a harag kényszerített bennünket. A negatív gondolatok útjára bocsátása áldást hoz mindenkinek, mert feloldja az emberek közötti karmikus függést. Ha „elengedjük” az ellenünk vétkezőket, nem kényszerülünk arra, hogy a következő életünkben ott folytassuk az ellenségeskedést, ahol abbahagytuk. Ez véget vet a harag, a gyűlölet, a bosszú és a viszálykeltés végtelen láncolatának, és egy idő után elvezet bennünket a hön áhított világbékéhez, a Biblia által hirdetett testvéri szeretethez, vagyis ahhoz az állapothoz, ahol minden ember testvérként szereti egymást.

Ez a világ azonban csak akkor jön el, ha megtanuljuk egymást önzetlenül szeretni. Az önzetlen szeretet nem személyválogató. Az igazi szeretet az, ha akkor is segítünk az elesetteken, amikor ezért csak sértés és megaláztatás a fizetségünk. Jelenleg nagyon kevés az olyan ember, aki ilyen körülmények között is képes a segítségnyújtásra. Ehhez nagyfokú tűrőképességre, és megértésre van szükség. Az önérzettel telített emberi lélek ma még nem tudja elviselni a reá vetített hamis képeket. Ezt tapasztalva a bennünk feszítő gőg megsokszorozódik, és máris kikérjük magunknak a rágalmakat, s követeljük, hogy az igazságnak megfelelően ítéljenek meg bennünket. Minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy a csorbát kiköszöröljük, mert nem ismerjük az önzetlen szeretet tűrőképességét. Ennek lényege, hogy bármit gondoljon rólam a másik ember, ha csakugyan szeretem, és segíteni akarok rajta, akkor nem haragszom meg azért, amit tévedésből vagy rosszindulatból ellenem tesz.

Példaként lebegjen szemünk előtt Isten velünk szemben tanúsított viselkedése: **„Nem hadakozom én a beteg emberrel azért, hogy engem nagyszerűségemben meglásson; hiszen éppen attól beteg, hogy látása eltorzult. Ha én tényleg őérte, és nem magamért teszem amit teszek, akkor kez-**

detben elfogadom a torzultságát, és mindazt ami ennek következménye. Az általa rám vetített sötét képekkel együtt fogadom őt a szívembe. Amikor már a látása tisztulni kezd, és képes lesz arra, hogy engem valódi mivoltomban felismerjen, akkor láttatom meg vele igazi arcomat. Ámde akkor sem úgy, hogy őt szemrehányásokkal illetem, és így korábbi tévedéséhez hozzákötözöm, mert ezzel megakadályoznám a megújulását. Ahhoz, hogy ő erre a tisztulási fokra eljusson, előbb nekem kell érte tennem, azaz a hibáival együtt meg kell őt értenem, és magamhoz kell emelnem. Mert az isteni alázat arra is képes, hogy lehajoljon a tévelygő emberhez, és ne érezzen önérzetet a szerencsétlen, bukott teremtménnyel szemben, még abban az esetben sem, ha hamisságot, ellenszegülést, vagy káromlást kell elviselnie tőle. Pedig nekem és segítőimnek bőven lenne okunk a sértődésre, amennyi gyalázkodást elszenvedtünk már az elbukott emberektől.”

A szeretetnek erre a szintjére nagyon hosszú idő alatt lehet csak eljutni. Előtte végig kell járnunk a megbocsátás alábbi fokozatait. Hét fokozatot különböztethetünk meg, attól függően, hogy azok mennyire vannak közel a valódi megbocsátáshoz:

A legalacsonyabb fokozata a megbocsátásnak az, amikor az ember akkor bocsát meg, ha valamilyen módon elégtételt kap. Ez a bosszúvágyó megbocsátás. A sértett fél akkor hajlandó megbocsátani, ha úgy érzi, hogy a másik kellőképpen megszenvedett azért, amit neki okozott.

Ehhez képest valamivel jobb a jóvátételi megbocsátás. A lényege, hogy akkor bocsátunk meg, ha a másik beismeri a bűnét, bocsánatot kér, és jóváteszi az ellenünk elkövetett rosszat.

A harmadik fokozat az, amikor az ember társadalmi nyomás hatására bocsát meg. Meg akar felelni a normáknak, a környezeti nyomásnak, mert tudatosan vagy tudat alatt attól fél, hogy kiközösítik, rossz embernek fogják tartani, ha nem engesztelődik meg.

A negyedik szint, amikor az ember valamilyen vallási elvárásnak való megfelelés miatt bocsát meg: pl. fél a pokoltól vagy a karmikus következményektől. Itt is egyfajta kényszer működik. Ehhez a szinthez tartozik az is, hogy amikor valaki lemond a bosszúról, gondolván, hogy Isten majd jól megbünteti az illetőt, vagy a karmája fogja sújtani. Megnyugtatja az embert az a gondolat, hogy neki semmit sem kell tennie, a sors majd úgy is megfizet az illetőnek.

Az ötödik fokozat a harmóniára törekvő megbocsátás. Ezen a szinten az ember azért bocsát meg, hogy visszaállítsa azt a harmóniát, amely a környezetében jelen volt a sérelem előtt. Az előző szinteken a megbocsátás bizonyos feltételekhez volt kötve, itt pedig vár tőle valamit az ember.

A hatodik szint az együttérzésből fakadó megbocsátás. Itt odáig jut el az ember, hogy képes együtt érezni azzal, aki ártott neki. Saját bőrén már tapasztalta a bántást, ezért lemond arról, hogy szenvedést okozzon a másinak. Ezen a szinten a következő alapelv működik: „Ne tégy olyat másval, amit magadnak sem kívánsz!”

A hetedik szint a tiszta szeretetből fakadó megbocsátás. Ez a magasabb Énből fakad, és a magasabb Énhez visz közelebb. Itt nincs semmiféle előfeltétel, nincs az emberben semmiféle elvárás. Nem remél égi vagy földi jutalmakat a megbocsátásáért, nem akarja, hogy a másik bűnhődjön, de még azt sem, hogy beismerje a vétkét, és bocsánatot kérjen. Ilyenkor teljes mértékben hajlandó elengedni azt, ami történt, s a világban annyi jót tenni, amennyi rossz odakerült.

A Mindenhatónak eme új keletű üzenetei után térjünk vissza ismét a Biblia tanításaihoz. Számos hívő számára is tanulságos lehet a Szentírásnak ez az intelme: „**A szeretet nem keresi a maga hasznát.**” Jótékonykodásunkat ne az erkölcsi haszonlesés motiválja. Ne azért segítünk a rászorulókat, hogy ezzel elnyerjük a Mindenható jóindulatát, vagy környezetünk elismerését. Istentől nem lehet jutalmat vásárolni. A Biblia arra tanít, hogy aki ad, az úgy adjon, hogy azt senki ne lássa. Képmutatástól mentes legyen a segítségnyújtásunk. Mások önzetlen megsegítése lebegjen a szemünk előtt, s ne az, hogy ebből milyen előnyünk fog származni. Isten számon tartja minden tettünket, így a jótéteményeinket is. Felesleges tehát naprakész számadást vezetnünk, ezt elvégzi helyettünk a Mindenható, és közli velünk a végelszámolásnál.

Jelentősen nehezítette Jézus küldetését, hogy az átadott tudásanyagot erősen korlátoznia kellett. Tekintettel kellett lennie arra, hogy mi még nem tartunk ott a fejlődésben, ahol ő. A mi szellemi befogadó- és teherbíró képességünk meglehetősen alacsony szinten áll, ami fékezően hatott ismeretei közlésében. Nem véletlenül említette egyszer azt, hogy: „**Sok mindent mondhatnék még, de nem**

tudnátok elhordozni.” Másutt nyersebben fogalmazott: **„Ne szórjatok gyöngyöt a disznók elé!”** A magasabb rendű tudás nem való mindenkinek. Nemcsak azért mert nem érti meg. Ha megérti sokkal nagyobb a baj, mert visszaél vele. Mint ahogy egy józan szülő sem ad gyufát a gyermeke kezébe, hogy kedvére játszadozzon vele; a szellemi vezetők is megválogatják, hogy kit avassanak be az univerzum titkaiba. Müller Pétert idézve: *„Sokan nem képesek az új gondolat befogadására. Az igazság megismeréséhez erkölcsi érzék, önuralom, és egyetemes felelősségérzet kell. A tudás birtoklása nagy felelősséggel jár. A tudás ugyanis valóban hatalom, de sajnos a méltatlanok kezében is. Ezért csak annyit szabad belőle átadni, amennyi az illető javára válik. Akkor lehetünk biztosak abban, hogy valaki kellően érett egy-egy ismeret átadására, ha szinte már magától rájön.”* Amikor kérdez, érdeklődik utána, már elindult a szellemi érés útján; és akkor ér célba, amikor a titkot magától kitalálja.

Az igazi szellemi vezetők feladata tehát nem a tanítás, hanem a rávezetés. Az alapok átadása után addig kell tanítani a tudásra szomjazókat, amíg lényegre törő kérdések fogalmazódnak meg bennük. Onnantól kezdve segíteni kell őket, hogy rátaláljanak a megismerés útjára. **„A vívódással járó megismerésre főként azért van szükség, mert a léleknek meg kell erősödni, fel kell nőni, ki kell teljesedni egy-egy igazsághoz. Maradandó értéket csak magunkból tudunk felhozni, nem lehet ajándékként megkapni. Ez az eljárás nem tanítás, hanem nevelés. Egy benső növekedési folyamat, amelyet kívülről csak elősegíteni lehet. Fokozatosan elő kell csalogatni a növendékből a titkot. Ha így jön rá az igazságra, akkor magáénak fogja érezni, sajátjaként fogja kezelni. Sokkal jobban fogja értékelni az ily módon szerzett tudást, mintha »tölcsérrel a fejébe töltötték volna«. A jó tanító, tehát nem tanít, hanem nevel, felébreszt és kibontakoztat. Végül szerényen visszavonul, mint akinek semmi köze sincs a dologhoz. Ez a feladat még a szokványos pedagógiai munkánál is hálátlanabb, mert köszönet sem jár érte. A tanítvány ugyanis az igazság felismerését önmagának tulajdonítja, és csak jóval később döbben rá, hogy mindent a mesterének köszönhet.”**

A mi világunkra azonban nem jellemző a szerénységtelenség. Ennek tudható be, hogy ma már nincsenek tanítók, hanem csak oktatók. Müller Péter szavaival élve napjaink tanítója produkálja magát. *A lényeg a hatás. Nem nevel, hanem a saját tudásában, hitében, műveltségében gyönyörködik. Állandóan prófétál, ígét hirdet. Számára nem a Tan a fontos, hanem hogy ő hirdeti. Önmagát tartja fontosnak, a hallgatósága nem érdekli. Tanítványait közönségnek tekinti. Hatásra tör, sikert akar. Az igazi tanító viszont lemond a dicsőségről. Átengedi annak, akit tanít. Nagy alázattal, nagy türelemmel, lépésről lépésre beavatja tanítványát a titokba. A tanítást a szakma ábécéjével kezdi, és csak lassan, a tanítvány befogadási ütemét követve halad előre. Azt akarja, hogy egyszer többet tudjál, mint ő. Hogy aztán büszkén mondhassa: – Ez az én tanítványom! Tanítványa kilép a fénybe, ő pedig ott marad az árnyékban.*

Egyébként a felvilágosítás hiányának nem csak hátrányai, hanem előnyei is vannak. Ha valakit ráébresztenek arra, hogy milyen nehéz helyzetben van, mennyire kilátástalan a helyzete, akkor kétségbe esik, pánikhangulat lesz úrrá rajta, és képtelen lesz elviselni a sorsát. Rövid úton távozna ebből a világból, öngyilkossá válna, vagy megőrülne. A felvilágosulatlan ember viszont tűr. Egyrészt azért, mert igazában nincs is tisztában azzal, hogy mi történik vele, másrészt reménykedik, hogy majd csak jobbra fordul a sorsa. Karmikus adósságok ledolgozása esetén ez persze nem történik meg, de ezt ő nem tudja, így várja a szerencséjét, és közben élete végéig küszködik. Úgy is mondhatnánk, hogy ezeket az embereket a tájékozatlanság élteti.

Nem is gondolnánk, hogy az aktuális politika jegyében az ateista politikusok által használt, és többször kiforgatott alábbi mondások szintén a Bibliából valók: **„Aki nincs velünk, az ellenünk van”**, vagy: **„Aki nincs ellenünk, az velünk van.”** Rákosi, majd Kádár ismert jelmondatait a jelenkor reformpolitikussai a következőképpen forgatták át: **„Aki ellenünk van, az velük van.”** A politikai viccgyártókat is megihlette ez a szólam: A Kádár korszak végén felsóhajt a párttitkár: **„Aki még most is velünk van, az nincs magánál.”** Sajnos nemcsak a Biblia eszméi estek áldozatul korunk mindent beszennyező, megszenteltségtelenítő viselkedésének. A legszentebb ősi szimbólumok sem menekültek meg attól, hogy a mindent profanizáló, vulgarizáló vagy áruvá silányító modern világ kisajátítsa, lealacsonyítsa, politikai vagy kereskedelmi védjeggyé alakítsa. A legízléstelenebb példákat mellőzve így vált a pentagramma vörös csillaggá, a kommunista diktatúra jelképévé, és így

lett az óindiai szvasztikából horogkereszt, a fasizmus szimbóluma azáltal, hogy a napkereszt szárait átforgatták. Sokan nem tudnak mit kezdeni Jézusnak azzal a meglehetősen antihumánusnak tűnő kijelentésével, mely szerint: **„Akinek van, annak adatik, akinek nincs, attól még az a kevés is elvéte-tik, amije van.”** Pedig ez a mondás szervesen beilleszthető a fejlődés törvényébe. **Az ember azért született a Földre, hogy harcoljon, törje magát, kihozza magából mindazt, amire képes.** A lusa-ta, nemtörődöm ember a fejlődés gátja, így büntetést érdemel, és a büntetés ily módon való kiszabá-sáról a Mindenható nem szokott elfeledkezni. A fejlődés szükségszerűségének globális értelmére utal Jézusnak az a kijelentése, hogy: **„Ti vagytok az élet sója.”**, mivel a földgolyó élővilága olyan lenne az emberiség nélkül, mint az étel só nélkül. A túlvilági hatalmak azért hozták létre a földi vi-lágot, hogy elősegítsék egy újabb civilizáció kialakulását, és ezzel az értelem fejlődését az univer-zumban.

Még kevésbé érthető, sőt egyenesen következetlennek tűnik a Megváltónak egy másik kijelenté-se. Köztudott, hogy Jézus mindig és mindenütt a szeretet fontosságát hangoztatta. A keresztény vi-lág eszmerendszerében olyan fontos szerepet tölt be a felebaráti szeretet, hogy alaptörvényébe, a tízparancsolatba is belefoglalták. Ennek ellenére a Biblia tanúsága szerint Jézus így beszélt tanítvá-nyaihoz: **„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a Földre. Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem azért, hogy kardot. Azért jöttem, hogy szembeállítsam a fiút apjá-val, a leányt anyjával, a menyét anyósával, és így az embernek ellensége lesz a háza népe.”** Mivel Krisztus földi küldetésének célja köztudottan nem az agresszió, a gyűlöletkeltés volt, ezt a fenyege-tő tartalmú kijelentést feltehetően egy magasabb rendű törvény érvényre juttatása mondatta vele. Fizikai megtestesülésünk legfőbb célja a fejlődés, és ez nem megy szenvedések nélkül. Ennek leg-kevésbé elkerülhető, tehát leghatékonyabb módja, ha a kínjainkat közvetlen környezetünk idézi elő. Olyanok, akiktől nem lehet megválni, sem elmenekülni tőlük, mert szeretet, sőt vérségi kapcsolat fűz bennünket hozzájuk. Azok sem tudnak elszakadni közvetlen családtagjaiktól, akik már nem éreznek szeretetet irántuk, mert egzisztenciálisan függnek tőlük. Fokozott terhet ró ez a jelenség azokra, akik nem azért vannak itt a Földön, hogy fejlődjenek, hanem komoly küldetéssel érkeztek ide. Ne-kik még a törekvéseikkel szemben megnyilvánuló társadalmi ellenállással is meg kell küzdeniük, így nem csoda, hogy egy idő után az egész világ ellenségükké válik. Eközben a Sátán sem feledke-zik meg a feladatáról, így a nagy emberek sorsa sokszor nem más, mint földi „pokoljárás”.

A fejlődés szükségszerűsége már civilizációnk kezdetén kinyilvánított. A keresztény valamint az iszlám hitrendszer szerint minden bajunk az eredendő bűnre, vagyis a tudás fájáról leszakított almára vezethető vissza. Az első emberpár bukása azonban sorsszerű volt. Isten tisztában volt vele, hogy teremtményei csak ezáltal járhatják be a tapasztalás útját a bölcsességig. Ezért lehetőséget adott Ádám és Éva bukására, amit ők ösztöneik által vezérelve ki is használtak. Ahhoz hogy ne az ösztöneik vezéreljék őket, hanem a bölcs belátás, fejlődniük kellett. A fejlődés elengedhetetlen kel-léke viszont a szenvedés, amit csak a Paradicsom kapuin kívül lehetett megtapasztalni. Így az Éden-kertből történt kiűzetés elkerülhetetlen volt. Tehát mindennek úgy kellett történnie, ahogy történt; az emberiség sorsa már a teremtésünk kezdetén eldöntetett.

Egyébként szenvedni a magasabb szintű világokban is kell. Attól hogy levetjük a fizikai testün-ket, nem szűnnek meg a problémáink. Számítalan gond, baj vár ránk asztrális szinten is, melynek megoldása rengeteg gyötrellemmel jár. Csak nem a „sárban fetrengve” kell szenvednünk, hanem kulturált körülmények között. Hogy kellemesebb-e így szenvedni? A kérdés úgy is feltehető, hogy ki szenved többet: a túlművelt értelmiségi, vagy a lerészegedett proli? A lelkek többsége azért vá-lasztja a testet öltést, mert a fizikai világban intenzívebben lehet fejlődni. Ez azonban nem kötelező. A mennyei szférákban több olyan lélek is található, akik még soha nem éltek fizikai testben.

Ugyancsak a fejlődést szolgálja mind egyéni, mind egyetemes értelemben, hogy Isten mindnyá-junkat próbának, kísértésnek vet alá. Az így ránk rótt teher azonban sohasem nagyobb annál, mint amit az egyén elviselni képes, mert Istennek nem az a célja, hogy megroppantson bennünket, hanem hogy a nehézségek legyőzése által elősegítse lelki fejlődésünket. Figyeljük meg, hogy az apostolok mit mondanak erről, és hogyan ötvöződnek ismét a Biblia kijelentései a karma tételeivel: **„Senki se mondja, amikor kísértésbe jut, hogy Isten gonosszal kísért engem, mert mindenki saját kívánsá-gától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogánva bünt szül, a bűn pedig**

kiteljesedve halált nemz. Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mivel kiállta a próbát, és elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknak.” Sajnos ma még nagyon kevés az olyan ember, aki pozitív módon reagál az élet nehézségeire, és képes meglátni a bajban a jót. A megpróbáltatások lényegét megértve a bibliai Dávid a következőképpen szólt az Úrhoz: „**Amikor megalázol, akkor teszel naggyá.**” Korunk felvilágosodott embere viszont így ad hálát a Mindenhatónak az őt ért viszontagságokért: „**Minden helyzet a mesterem. A dolgok azért történnek, hogy tanuljak belőlük. Hálás vagyok, hogy egy új tapasztalat részese lehettem. Ezt egyszer még a magam hasznára fordíthatom.**”

A fejlődés törvényének igazságosságára jellemző, hogy minden ember életében megadatik egyszer a nagy lehetőség. Más kérdés az, hogy ezt a legtöbb ember nem használja ki. A Mindenható szemében azonban a sors által felkínált lehetőség visszautasítása a harmonikus fejlődés szándékos akadályozásának minősül. Ezért az ilyen tett az ember által elkövethető legsúlyosabb bűnök kategóriájába tartozik, és elbírálása is ennek megfelelő szigorral történik. A visszautasítás azonban nem mindig tudatos. Sokan utólag jönnek rá, hogy mekkora lehetőséget szalasztottak el. A kishitűség, a szűklátókörűség, a passzivitás azonban szintén nem múlik el következmények nélkül. A hitetlen, sorsával szemben felelőtlen, vagy gögös felfuvalkodottságában az értéket meglátni nem akaró ember büntetése az, hogy soha többé nem lesz képes életét kimozdítani a szürke kisemberek világából.

A nagy lehetőség rendszerint az egyes népek történelmében is bekövetkezik egyszer. Ennek legismertebb példáit a perzsa, a mongol és az oszmán birodalom szolgáltatta. Nagy Sándor, Dzsingisz kán és az egymást követő szultánok azonban más népek rovására próbálták a saját nemzetüket felemelni, így világhódító törekvéseik törvényszerűen kudarcra végződtek. A Mindenható által felkínált lehetőség nem megfelelő módon való kihasználása következtében a perzsák, a tatárok és a törökök ismét visszasüllyedtek a népek tengerébe, ugyanarra a szintre, ahonnan elindultak. Egy újkori példát felhozva, ennek a jelenségnek lett az áldozata Szerbia is. Jugoszlávia négy évtizeden át a kommunista tömb mintaállama volt. Mindenki őket irigyelte Kelet-Európában. Itt volt legnagyobb az életszínvonal, nem akadályozták a nyugati turistautakat, sőt a polgárok még munkát is vállalhattak külföldön. Az 1990-es évek elején azonban Milosevics nem a békés átalakulás, az államszövetség önkéntes alapon történő megújítását választotta, hanem megtámadta a tagköztársaságokat, és erőszakkal akarta a „szerb birodalmat” fenntartani. Ennek során falvakat, városokat romboltak le és több százezer embert legyilkoltak. Céljukat azonban nem érték el, és Szerbia nagy árat fizetett a háborúskodásért. Bűneikért a fejlődésben való lemaradásért fizettek. Az elsőkből az utolsók lettek. Gazdasági, társadalmi fejlődésük annyira visszaesett, hogy még Albánia is hamarabb fog bekerülni az Európai Unióba, mint Szerbia.

Isten irgalmatlanul lesújt azokra is, akik felkarolnak egy pozitív ügyet, de nem mennek végig a megkezdett úton. Sajnos ma még kevés ember van a világon, akik a köz érdekében is hajlandóak cselekedni. A jó módban élők többsége meglehetősen részvétlenül szemléli a körülötte élők szenvedéseit. Segíteni még felkérés esetén sem hajlandóak. Ha ilyen jellegű kérelem érkezik hozzájuk, ösztönösen hárítanak: „**Mi közöm neked más bajához!**” Ezért a Teremtőnek minden egyes önkéntes segítőre szüksége van. Sokan azonban nem veszik komolyan a vállalt feladatot, és egy idő után abbahagyják a jótékonykodást, mások segítségét. Ez az árulásnak is beillő cselekedet felborítja az isteni tervet, és ilyenkor a túlvilági hatalmaknak át kell írniuk a jövőnk alakulását irányító „forgatókönyvet”. A kiesett szereplő helyére újat kell keresni, ami nem kis vesződséggel és idővesztéssel jár. Ezt természetesen nem veszik jó néven a túlvilági erők. Ők ugyan nem büntetik meg a vétkest, mert a Jó szolgálatában álló fénylények és segítőik nem képesek ártani, de teret engednek a gonosz erőknek. Ilyen esetekben a Sátán fokozott hévvel veti magát védtelen áldozatára, és alaposan „megtáncoltatja” kezdeti jó cselekedetei miatt. Az önként vállalt feladat tehát olyan kereszt, amit életünk végéig cipelnünk kell, sohasem szabadulhatunk meg tőle.

Különösen veszélyes a segítség megtagadása egy magasabb szférából érkezett közvetítő esetében. Ezekre a küldöttekre fokozott figyelmet fordítanak az égiek, hogy semmi se zavarhassa meg áldásos tevékenységüket. A túlvilági üzenetek szerint: „**Mi nagyon ügyelünk arra, hogy a két világ határán álló médiumot ne tegyük ki azoknak az ártalmaknak, melyeket a körülötte élő emberek**

figyelmetlensége, felelőtlensége, nemtörődömsége okoz. Mert a mi szócsöveink által közzétett információk terjesztését senki sem akadályozhatja meg következmények nélkül. Ez egy olyan szent dolog, ami ha nem lenne, ti még mindig sötétségben élnétek a Földön, és az emberiség többségéhez nem juthatnának el az isteni kijelentések. Ezért is számít egyik legnagyobb bűnnek az, ha valaki egy médiumot (akár szándékosan, akár tudatlanul) a tevékenységében akadályoz, vagy vele szemben olyan rosszhiszeműen nyilvánul meg, ami által annak lelke komolyan megsérül. Ez ugyanis olyan hálátlanság, és olyan hűtlenség, ami a szellemvilág szemében súlyos vétséget jelent. Ebből ne következtessetek arra, hogy mi a médiumainkkal kapcsolatban elfogultak vagyunk, és kivételes bánásmódban részesítjük őket. Mindössze arról van szó, hogy a szellemvilág nagy munkát fektet abba, hogy egy embert a Földön hiteles és állandó médiummá kiképezzen. Nem is szólva arról a sok energiáról, amit a médium a kényelme, sőt sokszor az élete árán áldozatkészen felajánl az égnek, és az embereknek. Ezt az óriási erőfeszítések által létrejött hiteles képviselőt senki földi ember nem korlátozhatja vagy semmisítheti meg büntetlenül.”

Ennek a nem éppen megnyugtató intelmeknek az ismeretében joggal teheti fel a kérdést az illető: Honnan lehet azt tudni, hogy egy hiteles médium, vagy egy átlagember kéréséről van szó? Ez egyértelműen kitűnik az általa közvetített információk minőségéből. Amennyiben ezek döbbenetes erővel hatnak az elbírálóra, akkor nagy bajban van: Ha elutasítja a kérést, akkor magára vonja az égiek haragját, ha elfogadja, akkor környezete rosszallásától kell tartania a kinyilatkoztatások mindent fenekestől felforgató, megreformáló tartalma miatt. A szponzorálás tehát nem veszélytelen tevékenység. Mindazonáltal szükség van rá, mert önzetlen, áldozatkész támogatók nélkül nem valósulhatna meg semmilyen pozitív törekvés a világban, és ez megbénítaná civilizációnk fejlődését. A jótekonkodás elkezdése előtt tehát alaposan gondoljuk át, hogy mennyire komoly az elhatározásunk, mert nem játékról, hanem súlyos felelősségvállalásról van szó, ahol nem csak a vagyonunk a tét, hanem néha az életünk is. Szeszélyeink, szalmalángszerű lelkesedésünk kiélésének nem ez a legszerencsésebb területe. Mindenesetre egy valamit ne tegyünk, azt, hogy agyonhallgatjuk az ügyet. A kérvényező semmibevétele még az elutasításnál is súlyosabb büntetést von maga után. A halogatás ugyanis alaptalan reményt kelt a kérvényezőben, ami végül keserű csalódásba torkollik. Ennél is nagyobb baj, hogy a tévhitben tartott alkotó nem tud tovább lépni. A tévhit nagy idővesztést okoz, ami lebénítja az ügyet.

Nem szerencsés megoldás a kapásból történő visszautasítás sem. A jótekonkodó, segítőkész emberekhez sokan fordulnak problémáikkal. Ez természetes dolog, hiszen a világban egyre sűrűsödnek a bajok, az önzetlen segítők száma viszont nem növekedik. Egy idő után azonban a legtöbb szponzor pánikba esik, megrémül a mind nagyobb halomban érkező kérvényektől. Ekkor fejvesztve igyekszik szabadulni a rá nehezedő tehertől, és elkezd vakon visszautasítani a kérelmezőket. A mecénás azonban nem fordíthat hátat a hozzá fordulónak. Bármilyen helyzetben arra kell törekednie, hogy a rendelkezésére álló pénzt minél hasznosabban költse el. Ezt csak úgy tudja megtenni, ha megismeri a kérelmezők panaszait, megtekinteni a támogatásra szoruló műveket. E nélkül nem lehet alapos és igazságos döntést hozni. Ha az elbíráló nem vizsgálja meg az összes alkotást, akkor hogyan tudja eldönteni, hogy melyik érdemli meg leginkább a támogatást? A felelőtlenül hozott döntés nem más, mint vagyonunk eltékozlása, és nem válik az emberiség hasznára. A beérkező kérvények egyenkénti módszeres átvizsgálása, a produkciók megismerése sok fáradsággal, kellemetlenséggel jár, de ez az egyetlen módja pénzünk hatékony elköltésének.

A kérvények elbírálása során nincs helye az elfogultságnak sem. Nem mellőzhetünk egyetlen kérelmezőt sem amiatt, mert nem a honfitársunk, vagy nem tetszik a nemzetisége, a bőre színe stb. Civilizációnk egyetlen nagy közösséget alkot, mindenki cselekedete kihat mindenkire; ezért a külföldiek támogatása ugyanúgy szükséges, mint a körülöttünk élőké. Ennélfogva ne azzal törődjünk, hogy honnan jött a kérvény; hanem azzal, hogy mire kéri a pénzt. Társadalmi körülményei folytán a messziről jött kérelmezőnek sokszor nagyobb szüksége van a támogatásra, mint a honfitársainknak; és nem, kizárt, hogy az alkotása is jelentősebb. Jusson eszünkbe, hogy a legnagyobb horderejű alkotások ott születnek, ahol a legtöbb a baj; így ezeken a helyeken van a legnagyobb szükség segítségre. Nagy kárt okoz a világnak, aki nem képes felülemelkedni a lokálpatriotizmusán, és nem kozmopolita szemlélettel teljesíti az önként vállalt feladatát. Nem ritka jelenség a túlcorduló ér-

zelmek által vezérelt szponzori tevékenység sem. Ilyenkor az önmaga nagyszerűségétől, segítőkészségétől eltelt személy elkezd boldog-boldogtalannak osztogatni a pénzét, ami egy idő után természetesen elfogy. Ekkor kénytelen felhagyni ezzel a tevékenységgel még akkor is, ha a támogatásra érdemes produkcióról csak ezután szerez tudomást. A kezdetben szétszóró és később megtagadott pénz nem sokat segít a világon. Vagyonunk eredményes elköltéséhez bölcsességre is szükség van.

Sajnos ma még nem az a legnagyobb gond, hogy az emberek felelőtlenül szétszórják a pénzüket, nem válogatják meg eléggé a támogatásra érdemes személyeket. A magánszemélyek és különféle szervezetek jótékonykodása évezredek óta abban merül ki, hogy etetik, és ruhával látják el a szegényeket. Ez a tevékenység azonban hasztalan, mert csak konzerválják vele a szegénységet. Pénzüket nem a szegények támogatására kellene fordítaniuk, hanem olyan állapotok teremtésére a társadalomban, hogy megszűnjön a szegénység. Az egész társadalmat kell felemelni, és akkor a szegények is felemelkednek, s nem lesz szükségük alamizsnára. A legnagyobb probléma azonban az, hogy az emberiség túlnyomó részének esze ágában sincs segíteni a rászorulókon. Meg sem fordul a fejükben, hogy másoknak is esélyt adjanak a felemelkedésre, az életben való boldogulásra.

Ezen a téren példát vehetnénk az Egyesült Államokról. 2007-ben az amerikaiak 306,4 milliárd dollárt adtak jótékonyági célokra. Erre persze sokan azt mondhatnák, hogy nekik van miből. Valóban, de ez nem volt mindig így. Kétszáz évvel ezelőtt még ott is szegények voltak az emberek. Most azért van nekik miből adni, mert felkaroltak minden pozitív kezdeményezést. Nem gáncsolták, hanem segítették egymást, mely által egyre gazdagabbá váltak. Ezt látva Amerikában annyira megnőtt a jótékonykodási kedv, hogy az adományozás körül valóságos iparág alakult ki. Civil szervezetek tucatjai adnak tanácsokat, hogy mely kezdeményezések használják fel leghatékonyabban a kapott pénzt. Az adományozási kedvet nem csak személyes jóérzés, hanem a társadalmi megbecsülés is növeli. Amerikában tisztelet övezi azt, aki nem csak magára gondol, hanem embertársai érvényesülését is elősegíti. Ők már tisztában vannak vele, hogy a világ szegénysége nőttön-nő, s ha nem tesznek ellene, előbb-utóbb őket is eléri. Ezt akarják elkerülni. Józan paraszti ésszel fogalmazva: Ha a faluban kitör a tűz, én is rohanok oltani, nehogy eljusson a házamig.

Figyelemre méltó módon közelíti meg ezt a témát Gonda István. Ő nem csupán erkölcsi kötelességnek tekinti az adakozást, hanem korunk legfontosabb követelményének: „*A Földön semmi sem a miénk. Az anyag pusztán eszköz a lelki fejlődéshez. Azért került a birtokunkba, mert a Teremtő ránk bízta. Ezért felelősek vagyunk, hogy mit kezdünk vele. Ha nem adjuk át többletünket a rászorulóknak, akkor a sors veszi el tőlünk. Megfoszt bennünket a feleslegtől. Ráadásul többet kér annál, mint amennyit magunktól adtunk volna; és többnyire azt kéri, amitől a legkevésbé szeretnénk megválni. Minden veszteség: betörés, lopás, szervkivétel, de még szereteteink elvesztése mögött is az áll, hogy többletet halmoztunk fel, és önként nem akartuk megosztani embertársainkkal. Ezzel az állapottal a lelkiismeretünk tökéletesen tisztában van, ezért aggodás formájában megpróbál figyelmeztetni bennünket. Ennélfogva ha attól tartunk, hogy anyagi veszteség ér bennünket, vagy valamilyen balesettől félünk, ez biztos jele annak, hogy elérkeztünk a 24. órába, amikor még önszántunkból adhatunk, és ezzel elkerülhetjük a sorscsapást. A szívből jövő kéretlen adással megválthatjuk önmagunkat.*

Ha figyelünk, észre fogjuk venni, hogy a környezetünkben ki szenved hiányt. Jutalmunk a megszabadulás, és az adakozás öröme. Akinek a szíve nyitva van, annak a keze is megnyílik. Ha keveset adunk a sokból, és azt is nyilvános elismerés vagy a hála reményében, akkor adományunk nem más, mint háborgó lelkiismeretünk megnyugtatója. Ha nem vagyunk képesek önként, tudatosan megválni feleslegünkötől, akkor látszólag érthetetlen okok miatt sorozatos veszteségek érnek bennünket. Egyszer mindenünket itt kell hagynunk a földi világban. Miért nem akkor adjuk át, amikor még megválthatjuk vele a sorsunkat? Az emberiség a lelki fejlődés iskolájában vizsgaidőszakhoz érkezett. Mindenről számot kell adnunk, amihez eddig hozzájutottunk: tudásról, anyagi- és lelki értékekről. Megtartani most annyi, mint elveszni. Kérdés, hogy időben vagyunk-e még egyáltalán ahhoz, hogy méltónak találtsunk adni?”

A teremtés tiszteletére és az anyagi értékek megvetésére tanít a következő kijelentés: „***Bálványimádást követ el az, aki a teremtményt imádja a Teremtő helyett.***” Az előző fejezetben leírtak alapján már pontosan tudjuk, hogy mi az értelme az alábbi intelemnek: „***Akik a test szerint élnek, azok***

nem lehetnek kedvesek Isten előtt.” Sokan, akik nem hisznek Istenben, mindezek olvastán talán háborognak, hogy milyen alapon szól bele Isten az életembe, holott én semmilyen közösséget nem vállaltam vele. A hitetlen emberek többnyire a karma elméletet is visszautasítják, és materialista alapokra helyezett filozófiai tézisekkel próbálják a létezésüket igazolni, és a világ keletkezését megmagyarázni. Ez a világnézet azonban gyökértelenségénél fogva képtelen a világ számos problémájával kapcsolatban kielégítő felvilágosítással szolgálni. Semmilyen elfogadható magyarázatot nem képes pl. arra a kérdésre adni, hogy miért éppen ilyennek születtünk, miért lettünk azzá, akik vagyunk. A materialista gondolkodás megingatására, a racionális alapokhoz való görcsös ragaszkodás megcsúfolására álljon itt az alábbi bibliai idézet a Teremtő mindenhatóságának bizonyítékául: ***„Ugyan ki vagy te ember, hogy vitába szállsz Istennel? Mondhatja-e alkotójának az alkotás, hogy miért formáltál ilyenre? Nincs-e hatalma a fazekasnak az agyagon, hogy ugyanabból az agyagból az egyik edényt díszessé, a másikat pedig közönségessé formálja?”*** Kiszolgáltatottságunkat tovább növeli az isteni szeszély, a korlátlan hatalom tudatából eredő önkény. A természettel, a karmával ellentétben az istenek nem mindig cselekszenek következetesen. Jób Könyvében ezt mondja Isten: ***„Én nem vagyok emberszerető, nem vagyok jószágos, nem vagyok igazságos. Én adok, akinek adok, és elveszek, akitől elveszek.”***

Nem lenne teljes a bibliai bölcsességek sora Salamon király példabeszédeinek felidézése nélkül. Bölcs Salomonnak számos olyan mondását jegyezték fel, amely még ma sem veszítette el az aktualitását. Ennek bizonyítékául soroljunk fel közülük néhányat „A példabeszédek könyvé”-ből²⁰: Az Úrnak félelme az ismeret kezdete, a bölcsességet és intést csak a bolondok vetik meg. Aki álnokságot vet, bajt arat. Belenyújtja kezét a rest a tálba, de a szájához már nem viszi. Az embert saját bolondsága vezeti félre, mégis az Úr ellen zúgolódik a szíve. Aki szereti az intelmet, az szereti a tudást. Aki szereti a fiát, nem kíméli a botját. Az igaz törődik még állatjának kívánságával is, a bűnösnek viszont az irgalma is kegyetlen. Nevetés közben is fájhat a szív, és az öröm vége is lehet bánat. Jobb a kevés az Úr félelmével, mint a sok kincs, ha nyugtalansággal jár. Ne törődj azzal, ha valaki meggazdagszik, ha sok kincs lesz is házában; Úgysem vihet magával semmit; ha meghal, nem követi kincse.

Napjaink demokratikus társadalmában fokozott jelentősége van ennek a felvilágosításnak: „A döntés, a választás hatalma kormányozza az embert; Minden a helyes döntésen múlik; Isten megadta a választás hatalmát az embernek, tőlünk függ, hogy miként élünk vele.” Az embernek az értelme terveli ki útját, de az Úr irányítja járását. Az Úr intését meg ne vesd fiam, és dorgálását meg ne utáld; Mert akit szeret az Úr, azt dorgálja. Utoléri a bűnöst az, amitől retteg. Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül. Könnyen szerzett vagyon hamar elfogy, de aki keze munkájával gyűjt, az gyarapodik. Önmagának tesz jót a szeretet embere, a kegyetlen pedig saját magának árt. Vihet-e valaki tüzet úgy a keblében, hogy meg ne gyulladjon? A nyomorultat a nyomorúság által menti meg az Isten, és sanyargatás által nyitja meg fülét. Aki tisztességet akar, előbb legyen alázatos. Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut.

Lépes méz a kedves beszéd, édes a léleknek, és gyógyulás a testnek. A viszály kezdete olyan, mint mikor megindul az árvíz, ezért tartsd magad távol a perpatvartól, mielőtt kitör. A bűnt szereti, aki veszekedni szeret. Jóllakott ember még a lépes mézet is eltapossa, de az éhes embernek a keserű is édes. Ne felelj az ostobának a bolondságához illően, mert magad is hasonló leszel hozzá. (Ma-napság ezt a tanácsot kevésbé fennkölt módon hangoztatják: „Hülyével ne állj szóba, mert előbb-utóbb összetévesztenek vele.”) Mint aki követ tesz a parittyába, úgy jár az, aki tiszteletet ad az ostobának. Az ostoba ajka perpatvart okoz, és szája vereséget idéz elő. Még az ostobát is bölcsnek tartják, ha hallgat; és értelmesnek azt, aki csukva tartja száját. Az ostoba nem leli kedvét az értelemben, csak saját eszének fitogtatásában. A higgadt válasz elhárítja az indulatot, de a bántó beszéd haragot támaszt. Az ezüstmáz bevonja az agyagedényt, a sima beszéd pedig a gonosz szívet.

²⁰ lásd Biblia: Ószövetség

A bűn elkövetője nem ismeri be jelleme torzulásait, nem látja bűne visszataszító voltát, mivel a bűn legyengíti erkölcsi ítélőképességét; Amíg meg nem nyitja szívét a lelkiismeret meggyőző hatalma előtt, elfogult vakságban marad bűnét illetően. A meg nem tért lélek bűnbánata nem őszinte, nem komoly; Ha beismeri is bűnét, mindannyiszor hozzátesz valamit védekezésésként, amivel eljárását mentegeti; Azt bizonygatja, hogy ha bizonyos körülmények nem úgy alakulnak, nem követte volna el tettét, amiért megrovásban részesült. A parázna nő csak egy darab kenyérre, de a férjes asszony drága életedre vadászik. Olyan a szép asszony, kinek nincsen okossága, mint a disznó orrában az aranypercec. Jobb egy tányér főzelék ott, ahol szeretet van; mint a hizlalt ökör, ahol gyűlölet van. Mint szüntelen csepegő háztető, olyan a zsémbes asszony. Aki jó feleséget talált, kincset talált. A derék asszony koronája férjének. Jobban megrendíti a dorgálás az értelmes embert, mint száz botütés az ostobát.” Ezeknek a Shakespeare-i stílusú bölcsességeknek a sorát zárjuk az alábbi idézettel: „Az összeomlást góg előzi meg, a bukást pedig felfuvalkodottság.”

Kiegészítés

A parajelenségek előző fejezetben ismertetett igen széles skálája feltehetően mindenkit meggyőzött már arról, hogy mégiscsak kell lennie valamilyen erőnek, amely lehetővé teszi ezeknek a jelenségeknek az előidézését. Az életben bármilyen megnyilvánulás kizárólag akkor lép fel, ha annak valószínű fizikai alapjai vannak. E nélkül semmilyen jelenség nem keletkezhet, semmi nem létezhet. A parajelenségek fizikai alapjai az abszolút világban vannak, és ezért nem illeszthetők bele a jelenlegi természeti világképünkbe, létezésükről csak közvetve szerezhethünk róluk tudomást. Aki az eddig elmondottak alapján még mindig kételkedik az abszolút világ alapját képező energiakvantumok létezésében, az győződjék meg saját maga ennek a rejtélyes erőnek a működéséről. A szubatomi energiasugárzás legegyszerűbb módon az ingás kísérettel mutatható ki. Ez az eszköz a varázsvesszőhöz hasonlatos eszköz, de felhasználási területe sokkal szélesebb. Az inga a felfüggesztésre szolgáló láncból vagy fonálból, és nehezebből áll. A nehezebb bármilyen anyagból lehet, a leggyakrabban azonban a mérőórhoz hasonló alakú, nagy fajsúlyú fémrudacskát használnak erre a célra. A tapasztalatok szerint ingának leginkább a 15-30 gramm súlyú sárgaréz függőn felel meg. Ahhoz, hogy működőképes legyen, törekedni kell arra, hogy a lánc és a nehezebb között minél kisebb legyen a súrlódó erő.

Házilag az inga legegyszerűbb módon egy karikagyűrűből és egy 40-50 cm hosszú vékony selemcérnából állítható elő. A specialisták szerint azonban felfüggesztés céljára legalkalmasabb a női hajszál. Fűzzük át a cérnát vagy a hajszálat a gyűrűn, a két végét kössük össze, és fogjuk a hüvelyk- és a mutatóujjunk közé oly módon, hogy a többi ujjunk behajlítva a mutatóujj mögött sorakozzon fel. Fontos szabály, hogy az ingát mindig jobb kézzel kell tartani, erre még a balkezesek is ügyeljenek. (A bal kézben tartott inga ugyanis a szabályokban rögzített iránnyal ellentétes mozgást végez.) Most oldalirányban mozdítsuk meg kissé az ingát, és hagyjuk ide-oda lengeni. Látni fogjuk, hogy hamarosan leáll, és a cérna vagy a lánc iránya a Föld gravitációs középpontja felé mutat. Ez az első bizonyítéka a szubatomi energiasugárzásnak. A Föld negatív energiakisugárzása vonzást gyakorol a gyűrű szintén negatív kisugárzására, megállítja annak a mozgását és megpróbálja a legrövidebb úton magához rántani.

Sajnos a körülöttünk lévő tárgyak a Földhöz képest elhanyagolható méretűek, ezért nem képesek ilyen látványos hatást gyakorolni az ingára. Más anyagokon kimutatható hatást csak akkor tapasztalhatunk, ha számottevő inhomogenitás található bennük. Ilyen inhomogén összetételű anyag a beteg emberi test. Ha az ingánkat egy beteg ember teste felett néhány milliméterrel végigvezetjük, akkor tapasztalni fogjuk, hogy a gyűrű különféle mozgást végez. Yin energiatelítettség esetén a beteg testrészt vonzást gyakorol a gyűrűre, míg a Yang energiatelítettség taszítólag hat rá. Miután a gravitáció a kilendített ingát visszatéríti, ezért ez a hatás egy idő után az inga folyamatos lengését, illetve forgását eredményezi. A gyűrű mozgása érbetegségek esetén a legintenzívebb, sokan vannak, akik ezzel a módszerrel viszonylag pontosan vérnyomást is tudnak mérni. A házilag kivitelezésű ingák közkedvelt alapanyaga még a vadgesztenye. Elkészítése rendkívül egyszerű. Középen szúrjuk át a gesztenyét zsákvarró tűvel, és a lyukon fűzzünk keresztül egy 20-25 cm hosszú, és legalább 1 mm

vastag fonalat. (Legalkalmasabb erre a célra a halászháló javítására szolgáló vékony spárta, vagy a horgászboltokban kapható maradék damil.) A végére kössünk csomót, hogy ne csússzon ki a gesztenyéből, és már el is kezdhetjük a kísérletezést.

Az inga használata során ügyeljünk arra is, hogy a bal kezünket lazán lógassuk lefelé. Ne érintsük meg vele a testünket, és az ujjainkat se zárjuk össze, mert ez energetikai rövidzárlatot okoz, amely leállítja, illetve bizonytalanná teszi az inga mozgását. Bármilyen vizsgálat során kerüljük a gyűrűk, órák, nyakláncok viselését, mivel ezeknek a tárgyaknak az energiakisugárzása zavarja az inga mozgását. A radiesztéziái vagyis az energiakisugárzásokra fokozottan érzékeny szakemberek szerint egyébként az inga szárának optimális hossza egyénenként változó. Ezért próbálgatással állapítsuk meg, hogy a mi esetünkben hol a legintenzívebb az inga kilengése, és ezen a helyen kössünk egy csomót a cérnára. (Túl rövid szárat ne alkalmazzunk, mert akkor össze-vissza ugrál, megbízhatatlanná válik a mozgása. Túl hosszú se legyen, mert ettől meg lelassul.)

Akit az inga különös mozgása nem győzött meg a szubatomi energiasugárzás létezéséről, találhat más példát is a gravitációs kisugárzás szokásostól eltérő megnyilvánulására. A természetben több gravitációs anomália (rendellenesség) is előfordul, melyek a Yin energiasugárzás fokozott fellépésének tudhatók be. Az előzőekben már említettük, hogy a Föld felszínén két tárgy között nem jön létre érzékelhető gravitációs vonzás, hiszen a tömegük túl kicsi ehhez. Ennek ellenére mégis tapasztalhatunk helyileg megnövekedett gravitációs vonzást különböző anyagok között akkor, ha eltérő a felületük. Ebben az esetben a gravitációs kisugárzás fokozódását az idézi elő, hogy az egyik anyag felülete nagyságrendekkel nagyobb a másiknál, így a tömegnövekedést a felületnövekedés helyettesíti. Ez a jelenség leglátványosabban a kapilláris csövekben figyelhető meg. Mint ismeretes a kis átmérőjű csövekben a folyadék jóval magasabbra húzódik fel, mint a körülötte levő nagy tömegű folyadék szintje. Ennek oka, hogy a cső felülete a benne levő folyadékoszlop tömegéhez mérten igen nagy, így megnövekedett vonzóerejénél fogva szinte felszívja a folyadékot. Itt a fokozott Yin energiasugárzást a gravitációs vonzás egy speciális megnyilvánulási módja a kohézió teszi lehetővé, amely csak akkor lép fel, ha a két anyag rendkívül szorosan érintkezik egymással.

Szintén a kohéziós erőnek tudható be, hogy a levegőben aláhulló vízcsepp gömb alakú, és nem kúp-, vagy kockaformát vesz fel. Külső vonzóerő hiányában ugyanis fokozottan fellép a belső összetartó erő, amely a folyadék molekuláit olyan alakzatban rendezi el, hogy a lehető legkisebb távolságra legyenek egymástól. A parapszichológiai képességgel rendelkezők a Yang energiasugárzás helyi eltéréseit is érzékelhetik, de nincs messze az idő, amikor különböző segédeszközökkel bárki meggyőződhet ezeknek az anomáliáknak a létezéséről. Az ingával és a varázsvesszővel ellentétben a mágneses kisugárzások érzékelésére alkalmas elektronikus készülékek használatához már nem lesz szükség semmilyen különleges képességre, így mindenki előtt feltárul majd a szubatomi energiarészecskék különleges világa.

Erre azonban még egy darabig várni kell, így azok számára, akik az ingával behatóan kívánnak foglalkozni, elengedhetetlen az alábbi szabályok betartása: A saját használatú ingánkat soha ne adjuk mások kezébe, mert az idegen érintés energetikai nyomot hagy rajta, amely a továbbiakban bizonytalanná teszi a használatát. Véletlen érintés esetén ettől a káros hatástól úgy szabadulhatunk meg, hogy az ingát néhány percig hideg folyó víz alá tartjuk, majd a kezünkben lógatva törlés nélkül megszáritjuk. A különböző tárgyakba impregnálódott sugárzást egyébként nem csak folyó vízzel, hanem erőteljes ütésekkel is el lehet távolítani. Ez esetben azonban nem célszerű ezt a módszert alkalmazni, mivel az ingánk könnyen megsérülhet.

A régi Kínában viszont bevett gyakorlat volt ez a művelet. Ha egy házban gyilkosság vagy más komolyabb bűncselekmény történt, akkor a hatóságok csak azt követően engedték vissza a lakókat, miután botütésekkel elűzték a „gonosz emlékét”. A buzgó tisztviselők addig püfölték a falakat, a gerendákat és a földpadlót, amíg a helyiség „el nem vesztette a memóriáját”. A Feng shui (a berendezési tárgyak közötti energiaáramlások, valamint a sárkányösvények tudományának) hazájában ez nem egy ördögűzési eljárás volt a lakók lelki nyugalmanak visszaállítása érdekében. Az állam által kinyilvánított indok nagyon is ésszerűnek tűnt, és szinte már tudományosan hangzott: „Az emlékeket kisugározzák a falak, és ez új bűnöket szül.”

Télen a lehűlt ingát használat előtt ajánlatos felmelegíteni, mert a meleg inga intenzívebb mozgást végez. Ezért a radieszteziológusok ingájukat állandóan a zsebükben hordják, így egyrészt mindig kéznél van, másrészt a test melege nem engedi kihűlni fontos munkaeszközüket. Radieszteziiai képességeink intenzitásáról oly módon győződhetünk meg a legegyszerűbben, ha az ingát kb. 10 centiméterre a gyomrunk elé tartva megszámoljuk a lengések számát, és figyeljük az intenzitását. Percenként 50 oda-vissza irányuló lengés felett már a gyakorlatban is használható képességekkel rendelkezünk. Egyébként érdemes próbálkozni, mert az előzőekben már említett Rocard professzor kutatásai alapján a széles körből válogatott kísérleti személyek 70%-a rendelkezett az ingázás képességével. Önmagunkat tesztelve az inga mozgása arccal kelet felé fordulva a legintenzívebb. Az ingával végzett vizsgálatok hatékonyságát nagymértékben rontja a felhős, nedves, szeles időjárás, a közelben található fémtárgyak, és a szobában lévő, konnektorba csatlakoztatott televízió is. A legjobb eredményeket meleg, szélcsendes időben, valamint holdtölte és telehold idején érhetjük el. A sikert tovább fokozhatjuk, ha a vizsgálatokat a délutáni és az esti órákban, és étkezés előtt végezzük. Ez utóbbi követelmény fontosságára jellemző, hogy amíg két pohár víz elfogyasztása tízszeresére emelheti az érzékenységet, egy kiadós étkezés három nagyságrenddel is csökkentheti. Az Agykontrollhoz hasonlóan az ingával végzett tevékenység eredményességének is előfeltétele a tökéletes ellazulás, és a lelki nyugalom.

Nagyon érdekes az inga mozgásának működési mechanizmusa. A jelek szerint a mozgatáshoz szükséges hajtóerőt a testből kiáramló energiasugárzás szolgáltatja, amely gyomortájékon, a CV9 akupunktúrás ponttal szemben a legerősebb. A vezérlést, vagyis a mozgás irányát nagy valószínűséggel a kézből, illetve a mutató- és a hüvelykujjból kiáramló ellentétes jellegű – az ingára, mint anyagra taszító, illetve vonzó hatást gyakorló – energianyalábok végzik. Azt, hogy melyik ujjból és milyen intenzitású sugárzás áramoljon ki, az agyunk irányítja. Erről könnyen meggyőződhetünk akkor, ha kezünkbe vesszük az ingát, és megpróbáljuk gondolatainkkal irányítani a mozgását. Amennyiben kellő mennyiségű energia áramlik ki a testünkől, vagyis alkalmasak vagyunk radieszteziiai tevékenységre, látni fogjuk, hogy ingánkat tetszőleges irányba mozgathatjuk anélkül, hogy agyfrekvenciánkat lecsökkentenénk. Ennek tudható be, hogy sokkal nehezebb magunknak jósolni, mint másoknak, mivel gondolataink, tudatalatti vágyunk óhatatlanul is a kívánt irányba mozgatják az ingánkat. Mások számára történő tudakozódás esetén viszont agyunk közömbös marad, nem lépnek fel ideomotorikus (önkéntelen) mozgások, így a Magasabb Intelligencia zavartalanul képes a választ az agyunkba ültetni, és ezáltal az ingát irányítani. Az inga mozgását tehát nem külső erők végzik, hanem mi. A mozgás valódisága, a jóslat, illetve az eldöntendő kérdésekre kapott válaszok megbízhatósága pedig attól függ, hogy agyfrekvenciánk lecsökkentése, azaz a jobb agyfélteke aktivizálása útján milyen mértékben tudunk kapcsolatot teremteni a Magasabb Intelligenciával.

A minél jobb hatásfok elérése érdekében az ingát mindig kelet felé fordulva használjuk. Amennyiben álló helyzetben, az előírt pozícióban tartjuk magunk elé, akkor igenlő válasz esetén jobbra, az óramutató járásával megegyező, nemleges válasz esetén pedig balra, az óramutató járásával ellentétes irányba kilendülve körkörös mozgásba kezd. Ha nem tudja a választ – mert ez a szabad akaraton múlik –, akkor előre-hátra leng. Akkor is ezt teszi, ha nem tud egyértelmű igennel vagy nemmel válaszolni. Pl. ilyen eset áll elő akkor, amikor azt kérdezzük, hogy a fogalmazásunkba beépítsünk-e egy gondolatot az általunk helyesnek vélt helyre, vagy ne. Ha azt válaszolja igen, berakjuk. Ha azt, hogy ne, elvetjük; holott szükség lenne rá, de máshol. Bizonytalanság esetén tehát érdemes puhatolózni, vagy kérdéseinket pontosítani, mivel ez váratlan segítséget, ötletet eredményezhet nekünk. Különben pontatlanul feltett kérdéseknél is hasonló reakcióra számíthatunk. Az oldalirányú kilengés vagy a mozgás leállása, az inga lebénelése viszont a tapasztalatok szerint azt jelenti, hogy a Magasabb Intelligencia valamilyen oknál fogva nem kíván a kérdésünkre válaszolni. Vagy azért, mert nem értenék meg a feleletet, vagy méltatlanok vagyunk annak közlésére. Az ingamozgás sebességéből is messzemenő következtetéseket vonhatunk le. Ha az eszköz erőteljesen megindul jobbra vagy balra, és mind nagyobb kört ír le, ez határozott igent illetve nemet jelent.

Az eljárás alatt ne mozduljunk el a helyünkről, és ne engedjük el az inga szárát se, mert akkor megszakad az energiakör, és kezdhettük előlről az inga behangolását. Meg kell még említeni, hogy a szemnek, mint érzékelő, visszacsatoló szervnek, nagyon fontos szerepe van az ingát irányító fo-

lyamatban, mert ha a gondolatainkkal történő irányítás közben lehunyjuk a szemünket, akkor a korábbi mozgás leáll, az ingánk nem működik tovább. Közbevetőleg megjegyezve még fokozottabb szerepe van a szemnek a théta tartományban történő gondolatátvitel során. Ennek tudható be, hogy a hipnotizőrök annyira mereven nézik a gondolati úton irányítani kívánt személyeket.

A világon több ezer olyan ember található, akik az ingás módszerrel asztalra terített térképek felett képesek megjelölni eltűnt személyek, vagy elásott kincsek hollétét is. Ehhez azonban már para pszichológiai képességek szükségesek. Az ingás emberek ilyenkor alfa tartományban felveszik a kapcsolatot a Magasabb Intelligenciával, és az általa adott válasz rajtuk keresztül olyan energiasugárzásokat vált ki, amelyek az ingát a megfelelő helyre mozgatják. Ez hasonlóképpen megy végbe, mint ahogy azt a Yi Ching²¹, vagy a kártyavetés esetében láttuk. A túlvilági tanácsadók mindig olyan formában válaszolnak, ahogy a kérdést feltesszük nekik. Az ingát azonban leggyakrabban betegségfeltáráshoz használjuk. Az ingával való diagnosztizálásnak terjedelmes szakirodalma van, és aki ezt elsajátítja, az néhány perc alatt képes olyan rejtett betegségeket is felismerni, amellyel sokszor a hivatásos orvosokat is elképeszti.

Teljes mértékben a túlvilági tanácsadók közreműködésével zajlik a teleradiesztézia. Ebben az esetben a radiesztéta több ezer kilométer távolságból állapítja meg a föld alatti vízfolyások, illetve az eltűnt személyek helyét. Érdekes, hogy ezen a módon egy fénykép alapján nagy távolságból is képesek pontos diagnózist felállítani az otthonában tartózkodó betegről. Sokszor hatásosnak bizonyult az a módszer különböző ásványok lelőhelyének megtalálása, és légi, valamint tengeri katasztrófák helyszínének pontos behatárolása során is. Az ásványkutatóknál a profik a „tanú” módszerét alkalmazzák, melynek lényege, hogy az egyik kezükben az ingát, a másikban a keresett fémdarabot tartják. Így az inga csak ennek az anyagnak a jelenlétében lendül ki.

A Magasabb Intelligenciával történő kommunikálás során azonban akár ingával, akár hipnózis vagy az Agykontroll tanácsadói útján történik a kapcsolatfelvétel, nagyon óvatosan kell eljárni, mivel az univerzum működését felügyelő testetlen fénylények még a hozzánk látogató kozmikus civilizációk képviselőinél is szigorúbban betartják a világegyetem fejlődését irányító törvényeket. Ha tehát a jövőnk alakulásával kapcsolatos kérdéseket teszünk fel neki, akkor számolnunk kell azzal, hogy a válasz a jelenlegi technikai fejlettségi szintünkre fog alapozódni. Amennyiben azt kérdeznénk, hogy miként alakul majd a jövőnk 300 év múlva, akkor a Magasabb Intelligencia gyors valószínűség-számítás alapján ki fogja nekünk kalkulálni, hogy az atomkor szintjéről indulva a technológiai fejlődésünk hová fog vezetni, vagyis megmutatja nekünk, hogy ebben a tempóban haladva hová juthatunk. Tehát nem veszi figyelembe azokat a jelentős műszaki eredményeket, amelyeket addig fogunk elérni. Ezt azért teszi, mert egyrészt bizonytalan, hogy kidolgozzuk-e a majdan felkínált ötleteket, másrészt pedig ezeknek az eredményeknek a válaszbba kalkulálásával egyértelmű utalásokat szolgáltatna nekünk a jövő felfedezéseire vonatkozóan.

Ebből kifolyólag ne is próbálkozzunk olyan válaszok kiero szakolásával, amelyek közlésére még nem érkezett el az idő, vagy olyan információk megszerzésével, amelyek forradalmi módon megváltoztatnák a fejlődésünket. A Magasabb Intelligenciától csak olyan válaszokat várhatunk, és olyan ötleteket kaphatunk, amelyek az adott fejlettségi szintünknek megfelelnek. A helytállónak bizonyuló tanácsokra, megoldásokra előbb-utóbb magunk is rájövünk, a Magasabb Intelligencia igénybevételével azonban jelentősen lerövidíthetjük ezt a folyamatot, hatékonyabbá tehetjük a tevékenységünket. Az ingát tehát soha ne tekintsük isteni kinyilatkoztatásnak, csak eligazító jelnek az élet tengernyi dilemmájában. Végül vegyük figyelembe, hogy a dualizmus, a Jó és a Rossz küzdelme a túlvilágon is érvényesül. Ezért ne felejtjük el megkérdezni, hogy a kapott válasz kitől származik, Istentől vagy a Sátántól, illetve a szolgálatában álló lényektől. Sorsdöntő problémák esetén nagyon akkurátusan járjunk el, mert ilyenkor a sátáni erők bármely pillanatban átvehetik az inga irányítását. Ha csak egyszer elfeledkezünk a válasz eredetének firtatásáról, könnyen porul járhatunk. Ezért nem árt, ha utólag visszakérdezzük; megerősítetjük mind a kapott tanácsot, mind annak forrását. (Jól bevált módszer, hogy a jelentkező szellemet megeskettetjük az életére, és mindenre, ami szent neki, hogy igazat mond-e.)

²¹ ji csing

Ezzel az egyszerű eszközzel azt is könnyen megállapíthatjuk, hogy valamely anyag (pl. élelmi-szer, kristály) hasznos-e számunkra, vagy kártékony hatást gyakorol az egészségünkre. Ennek módja, hogy a kérdés feltevése előtt bal kezünk mutatóujjával érintsük meg a vizsgált anyagot, vagy ha kisebb tárgyról van szó, helyezzük a tenyerünkre. A fentiekén kívül más problémák megoldására is alkalmazzák az ingát. Ezek közül talán a legérdekesebb, hogy Japánban egy selyemszálon függő gyöngyöt használnak a naposcsibék nemének meghatározására. Bármilyen meglepő, ez az eljárás 99%-ban eredményes. Mellesleg azt is könnyen meg lehet állapítani ezzel a módszerrel, hogy a tojás meg van-e termékenyítve. Becsapni sem lehet az ingát, mert ha főtt tojást tesznek eléje, leáll a mozgása.

A fejlődés ezen a téren is érezteti a hatását, mivel az ősrégi ingának néhány évvel ezelőtt született egy különleges, és igen hatékony változata, a bioindikátor. Ez az egykezes inga Erich Körbler bécsi tudós találmánya, amelynek feltalálásáért EUREKA aranyéremmel, és a Római Tudományos Akadémia Marconi aranyérmével tüntették ki. A bioindikátor egy 64,5 cm hosszú műanyag vessző, recézett nyéllel, és a végén egy fagolyóval. Az elastikus teflonszál antennaként, a nyél pedig erősítőként működik, és reagál a környezetben minden olyan szubatomi kisugárzásra, amely a nyelet tartó személyre hasznos vagy káros hatást gyakorol. Ehhez semmi más nem kell tenni, mint a bal tenyerünket a vizsgálandó tárgy fölé helyezni. Hasznos kisugárzás esetén a jobb kézben tartott bioindikátor horizontális, (jobbra-balra irányuló vízszintes), míg káros hatás esetén vertikális (le-fel mozgó függőleges) kilengést végez. Ha mindkét hatás együttesen van jelen, akkor a pálca vége körkörös mozgást folytat.

Ezt a hasznos diagnosztikai eszközt világszerte forgalmazzák, Ausztriában az ára 350 Schilling. Használata 2 heti gyakorlással bárki által elsajátítható, és életünk igen sok területén eredményesen alkalmazható. A Körbler-féle bioindikátor működési mechanizmusának részletes leírása, és mozgásának értelmezése a Természetgyógyász Magazin 2000. augusztusi számában található (22. oldal). A bioindikátor beszerzési módjáról és használatának tanfolyamon való elsajátításáról Sági Istvántól kérhetünk tanácsot. Cím: 1037. Budapest, Kalap utca 4. III. em. 14. Tel: 388 3483.

A továbbiakban foglalkozunk a parajelenségek talán legfantasztikusabb megnyilvánulási formájával, a mesterséges úton létrehozható teleportációval és az időutazással. Nemrégén megjelent egy érdekes újságcikk, amely beszámolt egy magyar parafenoménnek és meglehetősen bizarr találmányának kalandos életútjáról. A történet az I. világháború idején kezdődött, amikor az Osztrák-Magyar Monarchia keleti felében, a galíciai erdőben végrehajtottak egy titkos kísérletet. A kísérlet abból állt, hogy a tisztáson felállítottak egy ajtókeret formájú szerkezetet, amellyel egy katonai alakulat legénységét kívánták eltüntetni. A gépet üzembe helyezték és elsőnek maga a feltaláló lépett a keretbe, akinek eltüntetése sikeresnek bizonyult. Utána 12 önkéntes következett, de ők már nem jártak ilyen sikerrel, mert a keretbe való beállítás után mindegyikük égő fáklyává válva megsemmisült. A kísérlet tehát csaknem teljes kudarccal végződött, ezért az akció lebonyolításáért felelős osztrák tiszt a helyszínen föbe lőtte magát. A szerkezetre vonatkozóan a feltaláló semmiféle részletet nem közölt a visszaemlékezéseiben. Csupán feltételezhető, hogy ez a rejtélyes keret belül rendkívül vékony rézhuzalból készített sokmenetű tekercscsel volt kitöltve, és kívülről villanyárammal táplálták. Ennek az ember nagyságú szolenoidnak a feszültség alá helyezése után szubatomi energia áramlott ki a tekercset alkotó réz atomjaiból. A körös-körül kisugárzódó energia a kereten belül egységes energiamezőt alkotott, és ennek intenzitása olyan nagy volt, hogy képes volt ezt a misztikus fizikai jelenséget előidézni, melynek titkát még ma sem ismerjük igazán. Miután semmiféle tudományos magyarázat nincs arra vonatkozóan, hogy mi játszódott le ennek a szolenoidnak az erőterében, ezért csak feltételezhetjük, hogy a szubatomi energiasugárzás egy bizonyos intenzitásérték felett képes arra, hogy az erőterébe került tárgyat energiakvantumokra bontsa, vagyis az anyagot dematerializálja. Ez a fantasztikum világába illő szerkezet tehát egy olyan gép volt, amellyel a teleportáció jelenségét mesterséges úton is elő lehetett idézni.

Papp Lajos később kikerült az Egyesült Államokba, ahol a II. világháború alatt szintén katonai támogatással, és világhírű tudósok (köztük Einstein, Tesla és Neumann János) közreműködésével

1943-ban végrehajtott egy újabb kísérletet. A feladat az volt, hogy az amerikai haditengerészet Eldridge nevű cirkáló hajóját tegye láthatatlanná, teljes legénységével együtt. Ez esetben partról irányított óriási elektromágnesekkel sugározták be a hajót. A mágneses erőter által előidézett levegőionizáció kb. 90 méter átmérőjű zöld ködbe burkolta a hajótestet. Ekkor az Eldridge hirtelen eltűnt. Ez a kísérlet is felemás eredménnyel végződött, mivel a philadelphiai²² kikötőben horgonyzó csatahajó nem csak láthatatlanná vált, hanem teleportáció útján áthelyeződött a 350 kilométerre levő norfolki kikötőbe. A legnagyobb baj azonban az volt, hogy a legénység sorsa itt is tragikusan alakult. A szemtanúk elbeszélése szerint az akció lebonyolítása után a matrózok egy-egy csoportját különböző helyeken látták rövid időre felbukkanni, majd ismét eltűntek. A céltalan csapongás következménye az lett, hogy egy idő után a hajó csaknem teljes személyzete ugyancsak égő fáklyaként pusztult el.²³

Ez a megsemmisülés a spontán égéshez hasonló módon ment végbe. Ritka, de ismert jelenség, hogy ha valakibe belevág a gömbvillám, akkor úgynevezett spontán égés jön létre, mely egy pillanat alatt úgy elégeti az illetőt, hogy csak egy kupac zsíros hamu marad utána. Ez a kék lángokkal övezett égés oly módon megy végbe, hogy a közvetlen környezetben a tűzkár legcsekélyebb jele sem tapasztalható. További jellegzetessége még ennek a reakciónak, hogy lezajlása után a helyiséget kellemetlen, édeskés szagú kék pára lengi be. Feljegyeztek olyan eseteket is, amikor az ajtókon, ablakokon, és a berendezési tárgyakon gusztustalan, zsíros lerakódások keletkeztek. Mivel a gömbvillám feltételezhetően egy koncentrált energiagolyó, az anyagba való behatolása egyfajta dematerializációt okoz. Az égéshez azonban melegítő hatású szubatomi energiára van szükség, ezért nem zárható ki, hogy ezt a jelenséget Yin jellegű gömbvillám idézi elő.

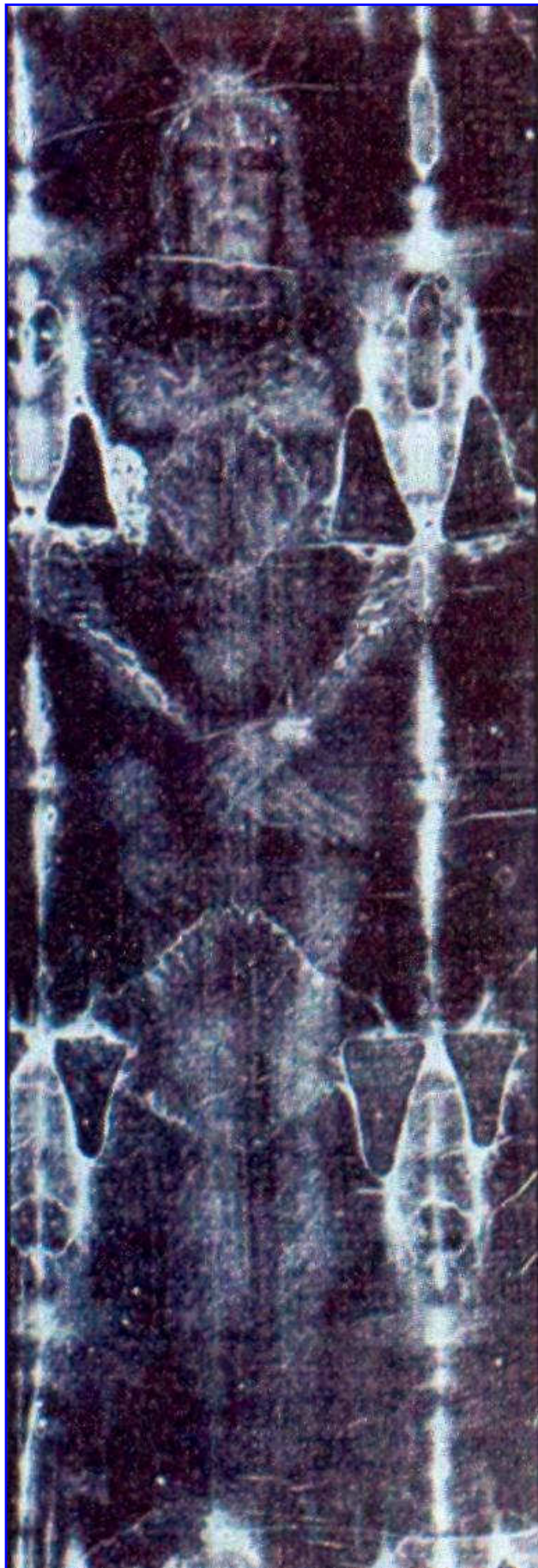
A kétféle gömbvillám létezését azok a megfigyelések is alátámasztják, hogy ez a fizikai jelenség nem csak zivatarok alatt, hanem napos, szélcsendes időben is megnyilvánulhat. A szemtanúk szerint ez a fajta gömbvillám a földből bújik elő, és feltehetően intenzív tektonikai mozgások hozzák létre. Eredete alapján nagy valószínűséggel koncentrált gravitációs részecskékből áll, vagyis Yin jellegű. Épületekben is okozhatnak kárt a Yin jellegű gömbvillámok. Speciális tulajdonságuk, hogy a zárt fal egyik oldalán felrobbanó gömbvillám hatása a másik oldalon is jelentkezik, miközben a fal sértetlen marad. Ha a gömbvillám a levegőben robban fel, akkor úgy felforrósítja a levegőt, hogy az épület minden helyisége „szaunává” válik, a benne tartózkodók fullasztó hőséget éreznek. Hagyományos hőforrás pillanatok alatt nem képes sokszor 100 méteres körzetben is tapasztalható intenzív hőmérsékletváltozást előidézni, főleg nem zárt falakon át. A Yin jellegű gömbvillámok gyújtják fel az épületeket. Afrikában egész falvakat égettek fel. Ami mellett elhaladnak, az lángra lobban. Miután a koncentrált energia nem az egész testet éri, nem alakul ki szabályos dematerializáció. A helyi dematerializáció, vagy a nem egyenletes energiamezőben végrehajtott dematerializáció úgy látszik egy olyan láncreakciót indít el az anyag energiasugárzásnak ki nem tett atomjaiban, amely a test belső égéséhez vezet. Ez a jelenség tehát úgy is felfogható, mint egy félresikerült dematerializáció. Lezajlásának bizonytalanságát az a megfigyelés is alátámasztja, hogy a spontán égés áldozatainak végtagjai (pl. a lábszárak a cipővel, sőt a nejlonzoknival együtt) gyakran teljes épségben megmaradnak. Ebben az esetben a szobában levő perzsaszőnyeg, a selyemtapéta, a faasztal és a rajta levő csipketerítő sem kapott lángra. A tűzoltók szerint ahhoz, hogy valakinek a csontjai is hamuvá égjenek akkora égéshőre van szükség, amittől a szomszédos házak is porig égnének. Hogy mennyire nincs szerepe ebben az égésben a lángnak egy különös körülmények között lezajlott spontán égés bizonyítja. A Szovjetunió egyik volt tagköztársaságában egy benzinkutast ért spontán égés munka közben. Csak fejének egy része maradt meg épen, a többi testrésze teljes egészében hamuvá vált. A fej maradványát egy benzines hordó tetején találták meg, arra ráborulva. Testének maradványai a hordó mellett voltak, egy kupac hamu formájában. Az energia, amely a testet megsemmisítette nem robbantotta fel a hordót, holott a záródugóján szivárgott a benzin.

A Magasabb Intelligencia közvetítésével végrehajtott teleportáció során a spontán égés fellépésének veszélyével nem kell számolnunk, mivel itt mind a dematerializáció, mind pedig az áthelyezés utáni materializáció kellő kontroll alatt megy végbe. Az előző két kísérletnél viszont egyáltalán nem volt megoldva az irányítás, és ilyen körülmények között a tragikus balesetek valószínűsége

²² filadelfia

²³ A kísérlet részletes leírása és utóhatása az Ufomagazin 2020 februári számában olvasható (31-33. oldalak)

igen nagy. Különös mellékhatása ennek a félresikerült teleportációnak, hogy az a néhány matróz sem érezheti többé biztonságban magát, aki túlélte ezt az akciót, és nem égett el, vagy már a kísérlet

elején nem ötvöződött egybe a hajó válaszfalainak anyagával. Ugyanis előfordul, hogy a legváratlanabb pillanatban eltűnnek úgy, hogy teleportáció útján áthelyeződnek egy másik helyre, vagy égő fáklyaként elégve ők is elpusztulnak. További rejtélye még ennek az esetnek, hogy ezek az emberek mindig megérik előre, hogy ez mikor fog bekövetkezni. A személyes beszámolók szerint, ha ilyenkor van valaki a közelben, akit megérinthetnek, akkor a bennük lévő töltéstöbblet levezetődik, és ezáltal megmenekülnek. Úgy látszik, hogy ezeknél az embereknél a teleportációs kísérlet során szubatomi energiarészecskék épültek be tartósan a testük atomjai közé, így állandó dematerializációs veszélynek vannak kitéve.

Ugyanez a hatás figyelhető meg azoknál a tárgyaknál, ahol a teleportáció nem kellő szakértelemmel lett végrehajtva. Ismernek pl. olyan kísértethajókat, amelyek váratlanul eltűnnek, és más helyen bukkannak fel, vagy a rakományuk egy része tűnik el rejtélyes módon, de az is előfordul, hogy öngyulladás következtében részben vagy egészben elégnak, hamuvá válnak. A teleportáció tehát hőfejlődéssel jár, és minél szabálytalanabban megy végbe ez a folyamat, annál nagyobb az égésveszély. A hozzánk látogató legfejlettebb civilizációk küldöttei esetében is többször feljegyeztek már olyan eseteket, amikor ezeknek a teleportáció útján megjelenő lényeknek az ujjai vagy egyéb testfelületük kisebb-nagyobb mértékben megsérült. Ilyenkor vizet kérnek a közelükben tartózkodó emberektől, ebbe belemártják az égett bőrfelületet, majd valamilyen zselészerű anyagot kennek rá, amitől rematerializálódnak az elhalt sejtek.

Egyébként nagy a valószínűsége annak, hogy a szabályosan lezajló dematerializáció sem mentes a kísérő fizikai jelenségektől. Talán egy ilyen jelenség adhat magyarázatot a torinói lepel rejtélyére is, arra, hogy miként kerülhetett erre a 4 m²-nyi vászonra a halott Jézus testének lenyomata. A leplet vizsgáló tudósok szinte kivétel nélkül egyetértenek abban, hogy a negatív kép nem festés, hanem valamilyen energiasugárzás útján vetítődött a vászonra, így nem zárható ki, hogy ez az energiakisugárzás a feltámadást, illetve újramaterializálódást megelőző dematerializáció következménye. A festékhipotézis azért sem tartható, mert a beható tanulmányozás során kiderült, hogy

a lenbolyhoknak csak a legvégei színeződtek el, a festék viszont beivódott volna a vászon mélyebb rétegeibe is. Egy amerikai fizikus, John Jackson megállapította, hogy a bőrrel érintkező pontok oldalirányban eltolódtak, elmozdultak. Véleménye szerint ez csak úgy jöhetett létre, hogy a képmás a testen való áthaladás során alakult ki, és a lepel a gravitációnak engedelmessé leereszkedett a sírpadkára. A textílián található vérfoltok is ezt az oldalirányú mozgást mutatják, sőt erősségük is annak arányában változik, minél nagyobb területen haladtak át a testen. Mágneses kisugárzás jelenlétére utal az a tudományos megfigyelés is, hogy ultraibolya fénnel megvilágítva a leplen levő kép fluoreszkálni kezdett, és a test szinte elvált, kiemelkedett a vászon síkjából. A zölden fluoreszkáló kép különlegessége volt még, hogy háromdimenziós információt hordozott, ami teljesen plasztikussá varázsolta Jézus alakját.

Bizonyos intenzitásérték felett a mágneses sugárzás ionizálja a levegőmolekulákat, ami fénysugárzásban nyilvánul meg. A Bibliából tudjuk, hogy Jézus tetemét egy hatalmas kőlappal lezárt sírkamrába tették. Ennek ellenére eltűnt a holttest, közben az őrzésére odarendelt katonákat elvakította a kiáramló fény, ami a dematerializációt előidéző koncentrált szubatomi energiasugárzás következménye. Miután a csodák nem mások, mint általunk nem ismert fizikai jelenségek megnyilvánulásai, így a tanúk által említett fényjelenség egyértelműen utal a feltámadás időpontjára. Matematikusok által végzett számítások szerint annak a valószínűsége, hogy a lepelbe burkolt ember nem Jézus volt 1 : 200 000 000 000 -hoz. Azok a sajátosságok, amelyeket a Biblia is leírt, kétszázmilliárd keresztre feszítés közül csupán egy esetben fordulhatnak elő. Ezt a valószínűségi arányt a matematika nyelvén bizonyosságnak nevezik.

A tudományos vizsgálatok során minden tekintetben eredetinek bizonyult lepel tanulmányozása fényt derített arra a tényre is, hogy az eddigi hiedelmekkel ellentétben Jézust nem a tenyerén, hanem a csuklóján átütött szegekkel rögzítették a kereszthez. A bal lábát pedig a jobb fölé tették, és egyetlen szeggel ütötték át a boka magasságában. A római katona lándzsája sem a bal, hanem a jobb oldalán sebesítette meg, a töviskoszorú pedig valójában tövises ágakból font süveg volt, amely az egész fejet beborította. Érdekes megállapítás még, hogy a vérfoltok alatt sehol sem látható a képmás kontúrja, vagyis úgy tűnik, hogy a vér leárnyékolja, vagy valamilyen módon tompítja ezt a fajta energiasugárzást.

Nem kevésbé rejtélyes módon jött létre a guadalupai tilmán látható Mária-kép. Keletkezésének története 1531-re nyúlik vissza, amikor egy szegény mexikói indián, Juan Diego²⁴ a Tepeyac²⁵ hegyen találkozott Szűz Máriával. Az eredetileg Cuauhtlatohuac névre hallgató azték indián csupán 6 évvel korábban tért át a keresztény hitre, de igen istenfélő életet élt, így nem véletlen, hogy a Szent Szűz őt választotta ki kérésének tolmácsolására. A megbízás így szólt: „*Mexikó püspöke építtessen egy házat nekem.*” Juan de Zumarraga püspök azonban nem adott hitelt az egyszerű indián szavainak, sem első, sem második alkalommal. Csodát követelt a Mária-jelenés bizonyítékaként, amit meg is kapott. A harmadik látogatás előtt a fénylő ruhájú, szikrázóan ragyogó tünemény felszólította Diego-t, hogy szedje le a hegy tetején pompázó virágokat, rakja a tilmájába (kendőszerű felsőruha), és vigye el a püspöknek. Juan Diego kissé elcsodálkozott azon, hogy télvíz idején mennyi

²⁴ huán diégó

²⁵ tepejác

sok kinyílt virágot lát a Tepeyac csúcsán, olyan helyen, ahol még nyáron sem termett más, mint számtalan virág a csupasz sziklacsúcs repedéseiben. Az összes virágot leszedte, és ahogy meghagyták neki, a tilmájából kiborította a püspök elé. Ezúttal más látogatók is voltak a társaságukban, így több szemtanúja volt annak a csodának, hogy a virágok földre hullása után a fehér tilmán hirtelen megjelent az Istenanya képe. A püspök, és mindenki, aki ott volt, térdre borultak, és imádkozni kezdtek.

Ezek után a kért templom természetesen felépült a Tepeyac-on. Először csak egy kis kápolna, majd 1695-ben egy nagy katedrális került aへgyre. Jelenleg 20 millió zarándok látogat el erre a helyre évente, hogy megcsodálhassa a keresztény világ egyik leghíresebb Mária-szentségét. Van is mit csodálni rajta, ugyanis a 142 cm magas, színes kép nem mindennapi tulajdonságokkal rendelkezik. Tudományos vizsgálatok kiderítették, hogy a torinói lepelhez hasonlóan a guadalupe-i kendőn látható kép sem festett. A Heidelbergi Egyetemen Richard Kuhn Nobel-díjas kémiai professzor megállapította, hogy a tilma szálaiban sem növényi-, sem állati-, sem ásványi eredetű festékanyag nem található. Azért sem lehet szó festékről, mert ez a kép hordozó anyagával együtt évszázadok óta ellenáll az enyészetnek. A mexikóiak népviseletét, a tilmát durva agavészálakból szövik, amely a legkíméletesebb használat esetén sem tart tovább 20 évnél. Juan Diego tilmája azonban már 450 éves, és az enyészetnek a legcsekélyebb jele sem látható rajta. Színei még most is frissek és élénkek. Ez azért is különös, mivel korábban a kendőt még üveglap sem védte. Évszázadokon át egy nyirkos templomban őrizték, ahol ki volt téve a tömjén és számtalan fogadalmi gyertya füstjének. Betegek helyezték a tilmát testükre, százezernyi ember érintette és csókolta meg. Ennek ellenére a színei nem fakultak, és az anyaga sem kopott meg.

Úgy tűnik, Juan Diego tilmája elpusztíthatatlan. A környezet káros befolyásán kívül a rongálások ellen is védett. 1785-ben egy munkás véletlenül 50%-os salétromsavval öntötte le, de a kép színes részeinek nem esett semmi baja. 1921-ben bomba robbant a tilma közelében, arninek következtében 150 méterrel odébb megrepedt a márványpadló, de az ereklyének nem esett bántódása. Ezen túlmenően még számos terrortámadást és szándékos rongálást sértetlenül megúszott. 1985-ben földrengés rázza meg Mexikóvárost, s 500 ház összeomlott, de a bazilika és a Szűzanya képe ismét épen marad.

1946-ban mikroszkópos vizsgálatot is végeztek a kendőn. Ennek során azt is megállapították, hogy semmilyen ecsetnyom sem látható rajta. Már csak azért sem lehet szó festett képről, mert fényképész szakértők felfedezték, hogy Mária jobb szemében egy újabb kép található, és nincs az az ügyes festő, aki ezt a miniatűr képet ecset nélkül el tudná készíteni. A nagyítás során kiderült, hogy ezen a képen nem csak egy emberi arc tükröződik vissza, hanem egy egész csoportkép figyelhető meg rajta. A szemorvosok, optikusok és fizikusok együttes vizsgálatai, valamint a korabeli leírások alapján rájöttek arra, hogy ez a kép a csoda létrejöttének pillanatát örökölte meg. A huszonötösörös nagyításon rekonstruálható volt az eredeti helyszín, és jól látható a jelenlévők mindegyike. Aki még mindig emberi kéz közreműködését gyanítja a dologban, az rossz úton jár, mivel a későbbi elektronmikroszkópos és számítógépes elemzések kimutatták, hogy a miniatűr képen is látható Mária-alak szemében újabb két szem tükröződik vissza. Nem valószínű, hogy egy 450 évvel ezelőtt élt festő elektronmikroszkóp nélkül képes lett volna egy olyan trükk megfestésére, mint amit mi látunk, amikor egy kamerát szembefordítanak a rákapcsolt tévéképernyővel. Ez a mi technikai színvonalunkat is meghaladó, feltehetően szubatomi alapon létrehozott és fenntartott ereklye nem egy ködbe vesző legenda szüleménye, hanem egy ma is létező bizonyíték, amely bárki által megtekinthető a guadalupe-i Mária-bazilikában.

Jelentősen nehezíti ezeknek az energetikai folyamatoknak a megértését, hogy spontán égést a koncentrált szubatomi energiasugárzáson kívül vírusfertőzés is előidézhethet. 1978-ban amerikai tudósok Zaireba utaztak, hogy megvizsgálják egy 70 éve lezuhant meteorit maradványait. A 29 tagú expedíciót dr. Alec Dexter²⁶ a NASA új-mexikói, Földön kívüli életet kutató laboratóriumának főnöke vezette. A helyszínre érve a kutatók megállapították, hogy a Bikunlában becsapódott meteorit bizonyos élőlények öröklődő tulajdonságainak megváltozását idézte elő. Amikor a mutánsok megjelentek, az őslakók elhagyták az őserdőnek ezt a részét. Később ezt a területet a zairei kormány tiltott

²⁶ elek dexter

zónának nyilvánította. Mielőtt az expedíció visszatért Amerikába két tudós erős fej- és nyakfájásra panaszkodott, és többször elájult. Hazaérve az új-mexikói titkos támaszpont kórházában kezelték őket. A csoport többi, egészségesnek látszó tagjait kétheti karantén után elengedték. A két kutató állapotuk nem javult, kómába estek, majd 2 hónap után egy ismeretlen anyagtól besűrűsödött a vérük.

Eddig semmi különös nincs a dologban, hiszen tudjuk, hogy a fokozódó környezetszennyezés következtében sok ismeretlen kórokozó aktivizálódik a Földön, sőt néha a légterünkbe becsapódó meteoritok is tartalmaznak halálos vírusokat. Ebben az esetben azonban a végkifejlet meglehetősen szokatlan és ijesztő módon ment végbe. A páciensek nem a vérkeringés leállása következtében haltak meg, hanem öngyulladás végzett velük. Még mielőtt a halál beállt volna, a testükben „belső tűz keletkezett”, ami villámgyorsan elhamvasztotta mindkettőjüket. Az orvosok abban reménykedtek, hogy ez a misztikus kór nem terjed tovább, de egy idő után az expedíció többi tagja, sőt az őket kezelő személyzet is ennek a gyógyíthatatlan betegségnek az áldozatává vált. Két év múlva ez a titokzatos kór magától megszűnt. Nem zárható ki, hogy a bennünket felügyelő Földön kívüli civilizációk figyelmét felkeltette az ismeretlen mikroorganizmus okozta pánik, és leküldtek hozzánk egy láthatatlanná tett űrhajót, amely a fertőzött zóna szubatomi besugárzásával elpusztította a vírusokat. Másként ugyanis nem magyarázható meg, hogy az a kórokozó amely 70 éven át igen aktív volt, mitől pusztult el, és szűnt meg ilyen hirtelen mindenütt.

Visszatérve a philadelphiai kísérlethez, a szubatomi részecskékre való lebomlás rendkívül érdekes kísérőjelensége volt az a ködszerű gomolyag, ami a gerjesztőáram megindulása után keletkezett a hajó körül. Nagyon valószínű, hogy a koncentrált energiasugárzás a levegővel érintkezésbe lépve hozza létre ezt a sajátos hatást. Ilyen ködgomolyagról egyébként már Kolombusz is beszámolt Amerika felé hajózva, és azóta is a Bermuda-háromszög térségében számtalan esetben láttak hasonló képződményt. A megfigyelések szerint ez a tejszerű közeg legfőképpen abban különbözik a hagyományos ködtől, hogy erős mágneses térereje van, ezért megbolondítja a hajók és a repülőgépek iránytűit, tartósan belélegezve pedig kellemetlen hatást gyakorol a légzőszervekre. Ez a sokszor köhögési rohamot okozó effektus feltehetően az ammóniagáz-képződésnek tudható be, amely szintén gyakori kísérőjelensége a koncentrált energiasugárzásnak.

Sokat hallani mostanában a Bermuda-háromszög rejtélyéről. A híradások számos hajó és repülőgép eltűnéséről számoltak be az elmúlt évek során a Bermuda-háromszögnek nevezett rombusz alakú négyszög körzetében. A műszeres megfigyelések és a személyes beszámolók hasonlósága arra enged következtetni, hogy a Bermuda-háromszög felett egy különleges energiazóna húzódik. Nem zárható ki, hogy a közel 12 000 évvel ezelőtt elsüllyedt Atlantisz tenger alatt élő lakói alakították ki ezt az energiamezőt a saját védelmük érdekében. Régi történeti leírásokból tudjuk, hogy előttünk élt már a Földön egy fejlett civilizáció, akik az özönvíz káros következményei elől náluk fejlettebb Földön kívüli civilizációk segítségével a tenger alá, a földkéreg belsejébe menekítették a világukat. Mivel a fejlődésük feltehetően azóta is tart, egyáltalán nem meglepő, hogy a rendelkezésükre álló technikai eszközökkel képesek ilyen nagy kiterjedésű energiamező létrehozására. Ennek az energiamezőnek a létét látszik igazolni néhány angol hidrológusnak az a megfigyelése is, hogy ebben a körzetben a víz mélyéből erős fényjelek világítják meg a tenger felszínét. Ezek a fényjelzések egy hatalmas küllős fénykerékhez hasonlítanak, melynek forgási sebessége kb. 130 km/h. A 16 küllő „foszforeszkáló” ragyogását csak a víz felszínén lehet látni, a levegőben már nem.

Nagyon valószínű, hogy ezek a legalább 100 méter, de néha több kilométer hosszú és kb. 10 méter széles aranyárga, zöldeskék valamint sötétvörös színű fényküllők navigáló jelzések, és arra szolgálnak, hogy a Föld légterébe belépő UFO-k megtalálják az atlantiszi civilizációhoz vezető le szállóhelyet. Ezt a feltevést támasztja alá az Apolló-12 földi űrhajó legénységének beszámolója is, akik a Bermuda-háromszög rejtélyes fényjeleit még akkor is észlelték, amikor a nagyvárosaink fényei már egyáltalán nem voltak láthatók. Ezeket a fényhullámokat valószínűleg mágneses sugárzás idézi elő, ami hatással van a tengervízre is. A Skylab űrhajó mérései szerint a Bermuda-háromszög területén a vízszint néha 25 centiméterrel alacsonyabb az átlagosnál.

Nem véletlen, hogy ebben a körzetben oly sokan figyeltek már fel víz alá merülő repülő szerkezetekre. Erről nem csak mendemondák szólnak, hanem hiteles feljegyzések is a rendelkezésünkre

állnak. Ezek egyike a Fort Salisbury²⁷ hadihajón készült 1902. október 28-án. A hajónapló szerint az éjszakai ügyeletet tartó másodtiszti és két matróz ugyanezt a fényjelenséget látták. A küllők hosszát 180 méterre becsülték. Beszámolójuk végén hozzátették, hogy érzésük szerint a fényköröket valamilyen mechanikus szerkezet hozta létre. Véleményüket arra alapozták, hogy ez a jelenség „az amúgy nyugodt felszínen” bizonyos hullámzást keltett, és ez megmozgatta a hajójukat is. Ezt követően egy meghatározhatatlan tárgyat vettek észre a sötétségben, amely lassan a víz alá merült, majdnem pontosan ott, ahol a fényköröket látták.

Mellesleg ezeket a fényköröket már Kolumbusz Kristóf is látta történelmi jelentőségű felfedező útján, sőt 1492 őszén ő is említést tesz egy titokzatos repülő objektumról. A felderítő jármű helyszínre küldése előtt azonban egy szondát bocsátottak fel. A mini rakéta tevékenységéről ezt írta Kolombusz: *„Hirtelen egy égő fáklya emelkedett ki a vízből. Lassan körberöpülte a hajónkat, majd lebukott a víz alá, és eltűnt.”* A tenger alatti fényjelenséget így örökítette meg az Indiába került eredeti naplójában: *„Egy másik alkalommal az éjszaka nappallá lett, és a hullámokból kiragyogó fény mellett könyvet olvashattunk a fedélzeten. Mindnyájan a fedélzetre szaladtunk és rémülten állapítottuk meg, hogy hajónkat alulról rengeteg fénykör világítja meg, amelyek ráadásul körbe-körbe forogtak. A fényküllők hol az egyik, hol a másik irányba futottak, mintha emberi kéz irányította volna őket. Gáspár atya a Szent Evangélium egy részletét olvasta fel hangosan, akárha maga Szent János üzné el az ördögöt. Amikor szavaiban odáig jutott, hogy a »fény pedig a sötétségben világít«, a fénykörök szétestek, majd kialudtak, és szinte a mélybe hullva eltűntek. Utána sokáig töprengtünk, hogy mi lehetett ez, de közülünk senki sem volt képes megfejtetni a rejtélyt.”*

Természetesen ennek a különleges térnek a létezéséről mi semmit sem tudunk, így naponta hajók és repülőgépek tucatjai kelnek át gyanútlanul ezen a térségen, zavarva elődeink légterét. Mivel az energiazóna nem alkot a Bermuda-háromszög teljes területe felett egységes teret, az esetek többségében nincs szükség ellenintézkedésekre. Időnként azonban előfordul, hogy egy-egy hajó vagy repülőgép bekerül a védett zónába és ekkor kezdődnek a bajok. Nem elképzelhetetlen ugyanis, hogy egy korszerű eszközökkel létrehozott, tehát megbízhatóan működő energiamező a bekerült járművet utasaival együtt dematerializálja, és teleportáció útján áthelyezi a tér egy másik pontjára. Szerencsés esetben ez csak olyan következményekkel jár, hogy az „illetéktelen behatolók” a zóna egyik széléről a túlsó szélére kerülnek. Ebben az esetben az utasok és a repülőtéri személyzet meglepetéssel tapasztalják, hogy gépük az előírt időpontnál hamarabb érkezett meg a célállomásra. Attól függően, hogy a repülőgép hol, milyen szélességben szeli át a védett területet, ez az időnyereség 10-40 perc között van. Félórás időnyereséget alapul véve, megérkezés után az utasok karórái kivétel nélkül fél órát késnek a repülőtér óráihoz, illetve a valódi időhöz képest, a repülőgépben pedig éppen félórányi időtartamra elegendő üzemanyag-többlet található. Az utasok és a személyzet ebből az egészből semmit sem vesz észre, mert a tudat, mint energia, tovább már nem bomlik, a körülöttük lévő anyag dematerializációja és a tér másik pontján való újramaterializálódása pedig a pillanat tört része alatt megy végbe, ezért nem érzékelhető.

Időnként azonban előfordul, hogy a védett zónába hatoló jármű nem érkezik meg a célállomásra, hanem nyomtalanul eltűnik. Ennek feltételezhetően az az oka, hogy ilyenkor a teleportáció célja nem a zónából való eltávolítás, hanem a műszaki tájékozódás. Ezekben az esetekben ez a földalatti civilizáció valószínűleg leirányítja magához a dematerializált járműveket. Magas fokú intelligenciájuk feltételezhetően tiltja az ellenséges magatartást, ezért nem ölik meg az utasokat és a személyzetet, nem semmisítik meg a járművet. Erre utal az a megfigyelés, hogy ilyen esetekben még órákon át lehet fogni az eltűnt hajó vagy repülőgép rádiójeleit, csak jóval halkabban úgy, mintha nagyon messziről érkeznének a jelzések. Ennek a hangerőcsökkenésnek feltehetően az az oka, hogy az Atlantisz világának mélységétől függő több kilométer vastag vízréteg már jelentős mértékben csillapítja a rádiójelek intenzitását.

Az atomfegyvereink is nagyon érdeklik őket. Ezeket a bevetésükre szolgáló repülőgéppel együtt szerezték meg. 1956-ban Marokkó légterében nemzetközi hadgyakorlat zajlott. Négy amerikai B47-es bombázó emelkedett a levegőbe, hogy a sivatag fölött gyakorlatozzanak. Az egyik gép fedélzetén

²⁷ fo(r)t szólszb(ö)ri

működőképes atombombák voltak. Éppen ez a gép készült légi üzemanyag-feltöltésre, amikor berepült egy felhőbe, és soha többé nem jött elő belőle. A ködgomolyagot kiváltó mágneses mezőben átteleportálták a vadászbombázót a saját világukba. Nem minden akció jár sikerrel. Néha előfordul, hogy a pilóta megússza az elrablást. A félbemaradt teleportáció különös nyomokat hagy maga után: 1967. augusztus 7-én este Lev Mihalkovics Vjatkin ezredes hirtelen egy objektumot pillantott meg amely lefelé irányuló sugárnyalábokat bocsátott ki magából. Megpróbált kikerülni a fénysugárból, de a MIG bal szárnya megsérült, és elvesztette a gép felett az ellenőrzést. A gépe megrázkódott, és műszerei összezavarodtak. Ahogy továbbrepültek, Mihalkovics technikus a jelentette, hogy a szárny izzik, és földre szállás után egy héttel még mindig izzott.

Ezeknek az akcióknak az lehet a céljuk, hogy a föld alá vonult elődeink közvetlenül is tájékozódhassanak technikai fejlődésünk színvonaláról. Az Atlantisz világába csöppent emberek sorsa azonban akaratukon kívül más irányt vesz; ha tetszik, ha nem, szakítaniuk kell korábbi életükkel. Ebbe a fejlett civilizációba kerülve ugyanis olyan ismeretekre tehetnek szert, amelyek átadását a kozmikus törvények tiltják. Visszatérésük megakadályozásának biztonsági oka is lehet, mivel hosszas lent tartózkodásuk alatt óhatatlanul is információt szerezhetnek ennek a világnak a méretéről, lakóinak számáról, és ezeknek az adatoknak a kiszivárgása védelmi szempontból nem lenne előnyös. Ez tehát egy olyan utazás, amelyre nem adnak ki retúrjegyet. A hozzátartozók vigasztalására szolgálhat viszont az a tudat, hogy az eltűnt utasok minden valószínűség szerint élnek. Könnyen megeshet az is, hogy a visszautazást az „eltérített” utasok nem is nagyon szorgalmazzák, mert a több mint tízezer évnyi fejlődésbeli különbség következtében elképzelhető, hogy ebben a világban már olyan paradicsomi állapotok uralkodnak, hogy nem vágnak vissza a mi sok gondtól terhes társadalmunkba.

Sokan állítják, hogy ehhez hasonló veszélyes hely nem csupán egy, hanem egyszerre 12 is található a Földön, 6 az északi, és 6 a déli féltekén. Az Egyenlítő alatt és felett a 30. szélességi fokon helyezkednek el, egymástól 72 hosszúsági foknyi távolságra. Közülük legismertebb a Japán melletti Ördög-tenger, a korábban elsüllyedt Mu-kontinens vagy Mukulia feltételezett helye, ahol már több hadihajó is nyomtalanul eltűnt, több száz főnyi legénységgel együtt. Érdekessége ennek a Sárkányháromszögnek is nevezett térségnek, hogy a Bermuda-háromszöggel megegyező szélességi fokon, és vele átellenben, a Föld túlsó oldalán található. Itt még több rejtélyes eltűnést jegyeztek fel. 1957 márciusában pl. 10 nap alatt 13 amerikai vadászgép és egy C-97-es szállítógép tűnt el nyomtalanul a Sárkány-háromszög felett repülve. Ma is megbénulnak a repülőgépek műszerei és felgyorsul az idő a térség felett repülve. Számos szénszállító hajó is elveszett már ebben a zónában. 1968-ban 521 kishajó tűnt el ebben a térségben. Több mint a Bermuda-háromszögben 1860 óta.

A veszélyes térségek közé sorolják még az Északi- és a Déli-sarkot is, mert a megfigyelések szerint ezeken a helyeken is számos tér- és időanomália fordul elő. A szakirodalom mágneses anomália-ként említi azt a megfigyelést is, hogy a Sárkány- és a Bermuda-háromszögben az iránytűk nem a mágneses északi pólusra, hanem pontosan az Északi-sarkra mutatnak. Erről a jelenségről azonban bebizonyosodott, hogy nem helyi rendellenességről van szó, hanem arról, hogy mindkét térség az agon-vonal közelében van. Ez azt jelenti, hogy ezek a földrajzi pontok egy egyenest alkotnak, így nem kell mágneses elhajlással számolni.

A technikai fejlettségünk iránti érdeklődés manapság is tart, bár mostanában csupán kisebb repülőgépekre korlátozódik. A jelenlegi vészterhes, terrorista akcióktól visszhangzó világban egy egész vadászrepülő raj eltüntetése túl nagy pánikot keltene, és akár egy globális konfliktus kiváltója is lehetne. 2004 márciusában eltűnt egy kétmotoros kisrepülőgép, amely a Bahamákról Haiti felé tartott. A kisgép öt utasának és a pilótának nyoma veszett. A Nassauról²⁸ felemelkedő gép irányítója utolsó üzenetében közölte, hogy elhagyta a Mayaguana²⁹-átjárót, és Mayaguana szigete felől több, igen erős fénnel világító azonosíthatatlan repülő objektumot lát közeledni. Ezt követően a repülőgéppel megszakadt a rádiókapcsolat, és a radarernyőről is eltűnt. A nyomozás egyetlen eredménye, hogy az

²⁸ nasszau (angolul: neszó)

²⁹ méjgvána

incidens helyétől 100 kilométerre levő Matthew Town³⁰ lakói négy hatalmas UFO-t láttak, amint nagy sebességgel távolodtak a kubai partok irányába.

1999. március 12-én egy Aero Commander³¹ 500-as típusú kétmotoros repülőgép Nassau felé tartott. Az irányítótornyból radaron követték a gépet. Egyszer csak egy különös, UFO-ra utaló jel suhant át a képernyőn. Ezt követően a kisgépnek nyoma veszett. Közel fél óráig keresték a radarok az égbolton. Már éppen riadót fújtak, és el akarták rendelni a kétmotoros gép felkutatását, amikor váratlanul megjelent a repülőtér felett, 40 méter magasságban. Tett egy 360°-os fordulatot, majd anélkül, hogy engedélyt kért volna, a 9-es kifutópálya felé vette az irányt. Az irányítók mindent megtettek, hogy szabaddá tegyék a kifutót a rendhagyó leszálláshoz. Közben rádiókapcsolatban voltak a pilótával, de ő egyetlen szóval sem utalt arra, hogy bármilyen probléma lenne a géppel, vagy a saját egészségi állapotával. Úgy viselkedett, mintha minden a legnagyobb rendben lenne, ám ahelyett hogy letette volna a látszólag sértetlen gépet, hirtelen felemelkedett, és elrepült egy távoli furcsa felhő felé. Feltehetően egy távoli hipnotikus erőnek engedelmeskedne egyenesen belerepült a teleportáló ködgomolyagba, és most már végleg eltűnt. Az eset hatalmas döbbenetet okozott a légi-irányítók között, és még hónapok múlva is azt találgatták, hogy vajon hová lehetett a kétmotoros repülőgép és pilótája.

Mai napig megoldatlan a Valentich rejtély. Egy 20 éves ausztrál pilóta Frederick Valentich³² 1978. október 21-én a King szigetre tartott a Cessna 182-es géppel. Hirtelen egy ismeretlen repülő objektum jelent meg alatta, ami néhány másodperc után hirtelen elhúzott felette. A melbourne-i repülési szolgáltatnak küldött jelentéséből kiderül, hogy úgy tűnt, mintha játszana vele. Kétszer, háromszor is elrepült felette, de a sebessége miatt nem tudta azonosítani. Szavait idézve: „Ez nem repülőgép... hosszúkás alakja van, és szinte elsuhan mellettem.” Nem sokkal később így folytatta: „Mintha megállt volna. Mit csináljak? Most forog, és a felső kupolája is forog. Zöld fénye van, valamilyen fémből készült, és az egész külseje villog.” Egy perc múlva a pilóta azt mondta, hogy az objektum most délnyugatról közelít felé. Ezt követően a Cessna³³ motorja furcsa hangokat kezdett kiadni. A pilóta ekkor jelentkezett utoljára: „A furcsa gép ismét felettem lebeg. Csak lebeg, és biztosan nem repülőgép.” A mikrofon még 17 másodpercig volt bekapcsolva. Fém hangokat lehetett hallani, majd csend következett. A térségben nem volt vihar, és kitűnőek voltak a látási viszonyok. Az ausztrál hatóságok több mint négy napig intenzív légi, szárazföldi és vízi keresést folytattak, eredménytelenül. Repülőgép-balesetnek semmi nyomára sem bukkantak. Frederick Valentich pilótát valószínűleg elrabolták az idegenek. Géppel együtt beemelték az UFO-jukba. Erre utal a fém, csörömpölő hang. Ezt követően a földönkívüli járműben uralkodó intenzív mágneses sugárzás lebénította a sportrepülőgép adó-vevőjét.

Már az utasszállító repülőgépek sincsenek biztonságban. 2009. szeptember 8-án egy UFO fényes nappal sokak szeme láttára rabolt el egy repülőgépet az Arizona állambeli Tucson³⁴ felett. Az esetnek több szemtanúja is volt, egyikük videokamerával örökítette meg az eseményeket. Hirtelen egy rendkívül fényes, ismeretlen repülő szerkezet tűnt fel a város egén, ami néhány másodperc múlva az utasszállító repülőgép után eredt. A szemtanúk kezdetben hatalmas léggömbre gyanakodtak, de ez az objektum nagyon gyorsan repült, és megközelítette a repülőgépet. Aztán 1 másodperc alatt mintegy 300 méternyit zuhant, majd hirtelen elnyelte a repülőgépet. Utána a földi géppel a belsejében egy szempillantás alatt eltűnt, mintha ott sem lett volna. A mentőalakulatok sokáig keresték az eltűnt gépet és utasait, de nem akadtak a nyomára. Valamelyik föld alatt civilizációban tanulmányoznak bennünket, és a repülőgépünket.

Az előző civilizációkat nemcsak a kíváncsiság vezérli. Gyakran segítenek is nekünk. Mint azóta kiderült, nem Gagarin volt az első űrhajós. Ő volt az első, akinek sikerült visszatérnie a Földre. Előtte legalább öt szovjet űrhajóst lőttek ki a világűrbe, de őket nem sikerült visszahozni. Mind a rakéták, mind a fedélzetükön tartózkodók nyomtalanul eltűntek. Remélhetőleg nem haltak meg, ha-

³⁰ meszju táun

³¹ eörou kömánder

³² fredrik valentich

³³ szeszna

³⁴ tuszon

nem úgy jártak, mint Gagarin közvetlen elődei. Gagarin fellövése előtt két hónappal, 1961. február 17-én egy férfi és egy női űrhajós járt a kozmoszban. Feladatukat sikeresen teljesítették, de egy műszaki hiba miatt nem tudtak visszatérni a Földre. A páros egy héten keresztül keringett a bolygó körül, és naponta küldtek jelentést a bajkonuri űrközpontnak, amit a svéd, nyugatnémet, francia és olasz nyomkövető állomásokon kívül több száz rádióamatőr is hangszalagra vett. Az utolsó napon a férfi kozmonauta azt jelentette, hogy az oxigénkészletük elfogyott, a világítás megszűnt, és a földi irányító központ is csak nagyon gyengén hallható. Már éppen búcsúzkodott, amikor a női űrhajós izgatottan vágott a szavába: „Nézz ki az ablakon, nézz ki az ablakon! Itt van!...” A férfi oldalra fordulva megdöbbsent a látványtól, majd szinte hisztérikusan kiáltotta: „Itt... van valami! Ha nem kerülünk vissza innen, a világ sohasem fog tudni róla! Itt van... már egész közel!...” Ezután néhány artikulálatlan hang hallatszott, majd végleg megszakadt a kapcsolat a szovjet űrhajósokkal. Valószínűleg őket is beemelték járművükkel együtt egy UFO-ba. Nem hagyták megfulladni őket, és most egy másik bolygón élnek az életüket. Talán egyszer majd visszaengedik őket a Földre, és beszámolhatnak arról, hogy valójában mi is történt velük.

Technikai fejlettségünk ellenőrzése mellett ezeknek az akcióknak másik célja a figyelemfelkeltés. Ezt támasztja alá a következő eset, amely szintén a Bermuda-háromszögben történt 1963-ban. A térségben éppen hadgyakorlat zajlott, amikor megjelent egy USO. Nem keltett nagy feltűnést, mivel az amerikai haditengerészet tisztjei azt hitték, hogy a hadgyakorlat részét képezi. Úgy gondolták, hogy egy kötelékükbe tartozó tengeralattjáróról van szó, amelyet felderítés után követni kell. Bár az USO gyakorta változtatta helyzetét, mélységét és sebességét, egy tengeralattjáró és egy rombolóhajó is felfedezte, és a nyomába eredtek. A felderítésbe a haditengerészet repülőgépei is bekapcsolódtak. A négy napon át tartó üldözés azonban macska-egér játéknak bizonyult. A végén már 13 tengeri jármű üldözte az USO-t, de képtelenek voltak utolérni. A követés minden fázisát hajónaplóban rögzítették. Ezek összevetése során egyértelművé vált, hogy az üldözött jármű nem lehetett földi tengeralattjáró, mert légcsavaros repülőgépekkel vetekedő 150 csomós (278 km/h) sebességgel száguldott a vízben. Egy alkalommal 6000 méter mélyre is lemerült, amire a mi tengeralattjáróink képtelenek lennének. Az azonosíthatatlan vízi jármű híre a KGB-hez is eljutott. Az oroszok elárulták, hogy korábban az ő hadihajóik és tengeralattjáróik is üldözték egy USO-t az Indiai-óceánban. A parancsnokság annyira komolyan vette a jelentéseket, hogy kutatóhajókat és atom-tengeralattjárókat irányítottak a térségbe. A tudományos expedíció célja az USO-bázisok felderítése volt.

A Földön kívüli civilizációkat szintén érdekelheti technikai fejlődésünk szintje, mert a világ más tájairól is gyakran tűnnek el repülőgépek. Egy esetet kiemelve, 1987. június 14-én az arhangelszki pilótaiskola repülőteréről hat MIG-23-as szállt fel. A vadászgépeket tapasztalt pilóták vezették. 18 óra 50 perckor az irányítótorony rádiója a következő furcsa üzenetet fogta: „Egymás mellett repülünk, de nem tudjuk, hol vagyunk. Az iránytű mutatója eszeveszesen ide-oda ugrál.” Vihar nem okozta a zavart, mert egész nap derűs idő volt. 19 óra 10 perckor az eltévedt repülőgépek közötti beszélgetések fokozatosan elhalkultak, és már csak foszlányokat lehetett hallani belőlük. Negyed órával később az egyik gép pilótája ezt az üzenetet küldte a toronynak: „Nem tudom hol vagyunk, nem látom az eget és a jégmezőt. Közeledik valami, ami...” Ekkor félbeszakadt a rádióadás, és a gépek eltűntek a radar képernyőjéről. Tekintettel a nagy veszteségre, és az ekkortájt még fennálló hidegháborús veszélyre, óriási apparátust mozgósítottak a keresésükre. Egy héten át 60 repülőgép és jégtörő hajó kutatta át a térség minden zegét-zugát, de nem találták meg sem a személyzetet, sem a gépek roncsait.

Néha előfordul, hogy csak az utasokra és a személyzetre van szükségük, a gépet otthagyják. Ez történt 1947. január 19-én is Oroszországban. Egy C46-os repülőgép pilótája az UFO-k közeledésekor fellépő szokásos zavarokat tapasztalta a gépén. Nem tudta mire vélni a dolgot, ezért vészjeleket adott le, és kényszerleszállást hajtott végre a tomszki jégmezőn. A földet érés szerencsésen lezajlott, de az útjukat nem folytathatták, mert a nem éppen sima pályán a repülőgép szárnya megsérült. A fedélzeten 39 utas tartózkodott. A mentőszolgálat a rádiós vészjelzések alapján betájolta a leszállás helyét, és hamarosan két repülőgép érkezett, hogy kiszabadítsa a szerencsétlenül jártakat a jég fogásából. A mentőcsapat tagjai meghökkentek, amikor felnyitották a törött szárnyú repülőgépet. A műszerek kifogástalanul működtek, a rádió is használható állapotban volt, de a 39 utas és a sze-

mélyzet nyomtalanul eltűnt. Az sem valószínű, hogy segítségért indultak, mert a poggyászaik a gépen maradtak. Semmi nem tűnt el, semmit sem vittek magukkal. Egyébként sem lett volna értelme elhagyni a gépet, hiszen a rádió működött, így a segítségkérés leggyorsabb módja a rendelkezésükre állt. Átkutatták az egész környéket, hátha mégis elhagyták a gépet, de sem rájuk, sem a maradványaikra nem leltek rá soha. A legmeglepőbb azonban az volt, hogy 800 kilométeres útja során a repülőgép csupán néhány kilométerre elegendő üzemanyagot használt el.

Igen gyakoriak a magzatrablások is. Ilyenkor csak azért viszik el a kiválasztott nőket, hogy a méhükbe ültetett hibridgyereket kivegyék belőlük. Utána törlik az emlékezetüket, és visszahozzák őket eredeti tartózkodási helyükre. Az alábbi történetben egy sokáig elhallgatott, teleportációval kombinált esetet ismerhetünk meg Osváth László tengerészkapitány beszámolója alapján: „1932-ben gép- és elektromérnöki diplomát szereztem a Genovai Tengerészeti Akadémián. Ezt követően egy olasz tengerhajózási vállalatnál helyezkedtem el, mint első géptiszt, a vállalat egyik 22 ezer tonnás hajóján. Genovától a gibraltári szoroson áthajózva, Szingapúrba tartottunk. Már két hete hajóztunk, amikor az Atlanti-óceánon megmagyarázhatatlan dolog történt velünk. Bár nem voltam szolgálatban, fent álltam a kormányos mellett a hídon. A fedélzeti korlát mellett tartózkodott, és gyönyörködött a tengerben egy harminc év körüli szőke asszony, az élelmezési tiszt felesége. (A tisztfeleségek évente egyszer elkísérhették a férjüket, részt vehettek egy úton a vállalat költségére.) Az asszony kb. három hónapos terhes lehetett. Volt már két gyereke, akiket a testvére gondjaira bízva otthon hagyott Genovában. A hölgy egyik oldalán két olasz gépkezelő, a másik oldalán – kissé távolabb tőle – két arab matróz állt.

Amint néztük a hullámokat, egyik pillanatról a másikra megjelent a hajó felett egy óriási, fehér színű repülő tárgy. 200-300 magasságban lebegett felettünk, és leginkább egy zeppelinhez hasonlított. Majdnem nappali fényességgel árasztotta el a hajónkat és környékét. Egyszer csak a felettünk lebegő járműből egy vakító fénysugár vetődött az asszonyra, ami elvakított mindnyájunkat. Két-három másodpercig tartott a jelenség. Amikor a fény megszűnt, az asszony eltűnt. Sehol sem találtuk. Először azt hittük, hogy a fény elkápráztatta, és a tengerbe esett. Volt nagy riadalom. A férje – aki futva érkezett a fedélzetre – teljesen kétségbe volt esve. Géptávíróon vészjelzést adtam a gépháznak, hogy »teljes gözzel hátra 150-200 métert!«. Reggelig kerestük az asszonyt, de nem lett meg. Utána átkutattuk az egész hajót. Sehol sem találtuk. Mást nem tudtunk tenni, tovább kellett mennünk. Miután visszatértünk Genovába, a kapitány jelentette a kikötő-parancsnokságnak az esetet. Partra szállás után a feldúlt férjet nem mertük egyedül elengedni. Én és az első tiszt hazakísértük. A két kisgyermeke az udvaron játszott. Belépve a lakásba, nagy meglepetésünkre ott találtuk a feleséget. Szörnyű haraggal fogadta a férjét. »Azt ígérted, hogy elviszel a hajóval erre az útra. De te megszöktél, itt hagytál.« A férj kétségbeesetten védekezett. Ránk mutogatva bizonygatta, hogy hiszen együtt voltunk. Mi is váltig állítottuk, hogy naponta találkoztunk vele, sőt együtt étkeztünk a hajón.

Végül az asszony testvére tisztázta az ügyet. Elmondta, hogy húga hajónk érkezésének reggelén került haza. Az ágyában ébredt. Az ezt megelőző időszakról nem tud semmit. Nem emlékszik rá, hogy hol töltötte az elmúlt heteket. Azt állította, hogy végig otthon volt. Ekkor a férj megkérdezte, hogy miért lapos a hasa. Miért nem terhes, hiszen a hajó megérkezésig már öthónaposnak kellene lennie a magzatnak. A terhességéből azonban semmi sem látszik. Az asszony nagyon elcsodálkozott, hogy miért kellene neki terhesnek lenni. Nem értette az egészet. Az újságok sokat cikkeztek az esetről. Akkoriban, a két világháború között még nem lehetett hallani az UFO-król, így nem tudtuk kapcsolatba hozni a manapság történő eltérésekkel. A történetemet eddig soha, senkinek nem mondtam el. Attól tartottam, hogy bolondnak néznek. De mindmáig élénken emlékszem minden mozzanatára.”

A jövőben minden esélyünk megvan arra, hogy részünk legyen ennél sokkal érdekesebb, és kellemebb utazásban is. Ez nem más, mint a galaktikus kalandfilmekben látott hiperűrsebességgel történő űrutazás, és az időutazás. Verne Gyuláig visszamenőleg többször bebizonyosodott már, hogy a sci-fi írók által kitalált eszközök nem a fantázia szüleményei, hanem egy elkövetkezendő jövő megérzése inspirálta ezeket az írásokat. Fizikai ismereteink alapján tudjuk, hogy anyagi vilá-

gunkban az elérhető legnagyobb sebesség a fénysebesség. Ez annak tudható be, hogy a fénysugárzást létrehozó fotonok feltételezhetően az anyagi világ legkisebb stabil részecskéi, így sebességüket semmilyen más anyagi részecske nem szárnyalhatja túl. A fotonok anyagi eredetét látszik alátámasztani az a tény is, hogy gravitációs erőterben a fénysebesség korántsem állandó, hanem függvénye a gravitációs kisugárzás intenzitásának. Ennek egyik bizonyítéka, hogy a Nap közelében a fénysugár elhajlik. A fény anyagi természetének másik bizonyítéka, hogy az erős negatív energiakisugárzással rendelkező fekete lyukak más anyagokhoz hasonlóan a fényt is magukhoz szippantják, és nem engedik visszaverődni a felületükről. A fény sebességét a fotonnál nagyobb méretű anyagi részecskék el sem érhetik, mert ebben az esetben a tömegük már a végtelenségig megnövekedne. A végtelen tömeg gyorsításához viszont Einstein ismert tömeg-energia képletének megfelelően végtelen mennyiségű energiára lenne szükség, amely még a szubatomi energia világában sem állna rendelkezésünkre. Anyagi mivoltunkban tehát jövőbeli szupergyorsaságú űrhajóinkkal is csak megközelíteni tudjuk majd a fény sebességét, elérni vagy túlhaladni lehetetlenség lesz.

Mivel a galaktika óriási kiterjedésű, és a legközelebbi csillagok is tíz meg száz fényévnnyire vannak tőlünk, hosszabb utazások tervezése esetén a fénnel összevethető sebességű űrhajóinkkal még az idődilatáció fellépése esetén sem megyünk sokra. Ahhoz, hogy galaktikánkat körbeutazzuk, a számunkra érdekes csillagokat közlőrl is szemügyre vegyük, olyan űrhajókra lesz szükségünk, amelyek hiperűrsebességgel közlekednek. Mint a filmekben is láthattuk, ennél a sebességnél az űrhajók egyszerűen eltűnnek a szemünk elől. Ennek a jelenségnek a megvalósítása nem csupán álom. Nem zárható ki, hogy jövőbeli űrhajóink képesek lesznek egy olyan erős energiazónát kelteni maguk körül, amely az egész űrhajót utasaival együtt dematerializálja. Ebben az esetben már csak az étertest irányítását kell megoldani, és pillanatok alatt oda juthatunk az űrben, ahova akarunk. Mivel ezekben az esetekben nincs valódi utazás, hiszen a helyváltoztatás teleportáció útján történik, ezért nem kell tartanunk a nagy sebességből eredő esetleges ütközésektől, vagy egyéb katasztrófától sem. Az „utazás” gyors lezajlása következtében mentesülünk a hosszú utaknál elengedhetetlenül szükséges élelmiszer, víz és egyéb kiegészítők magunkkal vitelétől is.

Ilyen jellegű utazásban egyébként már sok embernek volt része. Egyikük a következő módon élte át ezt a jelenséget, miközben a földönkívüliek elvitték a saját bolygójukra. „Három és fél óra alatt értük el az átlépési sebességet, és ugyanannyi időt vett igénybe a lassulás is. A köztes állapot viszont csupán néhány másodpercig tartott, ha egyáltalán eltelt valamennyi idő.” Ebből az élménybeszámolóból egyértelműen kiderül, hogy az étertestben történő utazás pillanatok alatt lezajlott, az azonban érthetetlen, hogy a dematerializálódáshoz miért kell a járművet maximális sebességre gyorsítani. Csak nem valamiféle kavitációs jelenség játszódik le az űrben is, mint a nagy sebességgel közlekedő vízi járművek körül? Itt ugyan nincsenek atomjaira bontható, gázköppennyé alakuló vízmolekulák, de vannak szubatomi energiárészecskék, amelyek egy bizonyos sebesség felett lehet, hogy az anyagot bontják fel. Ha túl sok éteri részecske szorul az anyagba, dematerializálják az atomjait?

Egyelőre az is rejtély, hogy milyen erő hajtja végre a dematerializációt. Az ehhez szükséges erőteret a személyzet állítja elő a járművön belül, vagy egy külső, intelligens erő a jármű körül? Az sem világos, hogy megérkezésük miként jön létre a rematerializáció. Alaposan átgondolva ezt a folyamatot nem zárható ki, hogy ezek az átalakulások a Magasabb Intelligencia közreműködése nélkül, automatikusan mennek végbe. Az űrhajó közel fénysebességre való felgyorsítása során már annyi szubatomi energiárészecske szorul az anyagba, hogy leszakítják majd „satuba” szorítva alkotóelemeire bontják az elektronokat és az atommagokat, ezáltal létrejön a dematerializáció. Az étervázzá „lecsupaszított” jármű irányítását és rematerializálását a lélek, az asztráltestben jelen levő személyzet végzi úgy, ahogy azt a hozzánk látogató túlvilági szellemek teszik, amikor látható formában kívánnak előttünk megjelenni. A megérkezés után folyamatosan csökkentik a sebességüket, amitől újramaterializálódnak, és lefékeződnek.³⁵

A IV. fejezetből tudjuk, hogy a szubatomi energiárészecskékből álló étertest haladási sebessége elérheti az ötvenezer fényévet másodpercenként. Sokakban felmerülhet, hogy mi van akkor, ha a

³⁵ A kis szűrőknek csupán 45 percre van szükségük ahhoz, hogy a tőlünk 68 fényévnnyire levő Quintumnia bolygóról eljussanak a Földre. (Forrás: Ufomagazin, 2015. január 6. oldal. Interjú: https://www.youtube.com/watch?v=VA3HV_gfq80)

dematerializált jármű éterteste nem anyaggal, hanem egy másik jármű étertestével ütközik. Ilyen örületes sebesség mellett már nem lehet kikerülni a szembe jövőt, és miután a két jármű energiarészecskéinek sűrűsége megegyezik, átszáguldani sem tudnak egymáson. Az aggodalom nem alaptalan, ennek ellenére nem történik tragédia. A világűr ugyanis olyan hatalmas, és olyan rövid idő alatt célba lehet érni, hogy egy ilyen találkozás valószínűsége szinte a nullával egyenlő. Ha mégis előfordulna, akkor sem lenne semmi baj, mivel a szubatomi energiarészecskéknél nincs tömegük, ennélfogva tehetetlenségük sincs. Így frontális ütközés esetén a két étertest egy pillanat alatt megállna, majd kikerülve egymást sértetlenül tovább folytatnák az útjukat.

Ennek a technikai színvonalnak az elérése azonban minden bizonnyal csak a távoli jövőben lesz lehetséges. Ez a szint annyira magas, hogy feltehetően még a hozzánk látogató idegen civilizációk egy része sem rendelkezik ezekkel az eszközökkel. Ezt látszik alátámasztani az a tény is, hogy a jelek szerint mind a Holdon, mind nálunk, a tengerek mélyén, illetve nagyobb hegyeink gyomrában hatalmas űrbázisokat alakítottak ki maguknak. Erre azért van szükség, mert ha fénysebességű űrhajókat használnak, akkor is (földi időben mérve) évtizedekig tart az út, és ez nem teszi lehetővé, hogy ingajáratban közlekedjenek a Föld és a saját bolygójuk között. Így elengedhetetlen, hogy több éves tartózkodásra alkalmas bázisokat alakítsanak ki maguknak a közelünkben. A fejlett civilizációk azonban már képesek a teleportáció jelenségét felhasználva közlekedni. Lehet, hogy ezeknek a civilizációknak számos képviselője tartózkodik jelenleg is a Föld légterében, csak nem látjuk őket, hiszen a technikai fejlettségnek ezen a szintjén már nem jelent megoldhatatlan feladatot, hogy megakadályozzák a fény és a radarhullámok visszaverődését az űrhajójukról annak érdekében, hogy zavartalanul figyelhessenek bennünket. Elképzelhető, hogy erre a célra koncentrált Yin energiaforrást használnak az V. fejezetben említett módon, amely képes elnyelni mind a fonsugárzást, mind az elektromágneses jeleket.

Ezek az objektumok azonban nem csak arra képesek, hogy a rájuk irányuló anyagi jellegű sugárzásokat elnyeljék, és ezzel láthatatlanná legyenek, hanem egyúttal átlátszóvá is válnak. Ez azt jelenti, hogy felettünk való keringésük során úgy lesznek láthatatlannak, hogy közben nem takarják el a napot, a felhőket, vagyis számunkra teljes mértékben érzékelhetetlenné válnak. Az anyag láthatatlanná tételének ez a fantasztikus módja csak oly módon képzelhető el, hogy a fotonok a szubatomi energiarészecskék segítségével átranzponálódnak az anyag túlsó oldalára. Tudjuk, hogy a különböző tárgyak felületére eső fény néhány anyag (pl. az üveg) kivételével nem képes továbbhaladni. A Magasabb Intelligencia segítségével azonban mód van arra, hogy a fénysugarak minden anyagon akadálytalanul áthatoljanak, vagyis bármely tárgy vagy élőlény átlátszóvá váljon, anélkül, hogy halmazállapota vagy térbeli helyzete megváltozna. A láthatatlanná válásnak ez a módja feltehetően úgy alakul ki, hogy a tárgy felületének ütköző fotonok modulálják az anyagban lévő szubatomi energiarészecskéket, amelyek könnyedén átszáguldván az anyagon ugyanolyan frekvenciájú és mennyiségű fonsugárzást váltanak ki az anyag túlsó felületén. A láthatatlanná válás során tehát a fény egy sajátos energia-átranzponálódáson megy keresztül, amelynek lezajlását egy magas fokú értelem engedélyezi és irányítja. Ennek a fantasztikus jelenségnek a kivitelezhetőségéről egyébként bárki meggyőződhet, aki megtekinti David Copperfield egyik műsorát, amelyben a New York-i szabadságszobrot tette ily módon láthatatlanná.

Könnyen lehet azonban, hogy a láthatatlanná válás ennél is egyszerűbben megy végbe. A védikus szakirodalom, valamint különböző mágusok tanításai szerint ez az effektus úgy alakul ki, hogy túlvilági segítők az anyagot alkotó szubatomi energiarészecskék rezgési frekvenciáját növelik meg, így az illető személy vagy tárgy megnyilvánulási hullámhossza kívül esik a mi érzékelési tartományunkon. Ez a magyarázat nem is olyan valószínűtlen ha belegondolunk abba, hogy szemünk az összes elektromágneses sugárzásnak csupán 1%-át képes érzékelni. A rádióhullámokat, a gammasugarakat nem látjuk, mert megnyilvánulási frekvenciájuk vagy kisebb, vagy nagyobb szemünk érzékelési spektrumánál. A folyamat fizikai lefolyását is megérthetnénk, ha alapos műszeres vizsgálatnak vetnénk alá a Franciaországban található chambordi³⁶ kastélyt. Itt ugyanis van egy lépcsőház, ahol a lefelé menő emberek sohasem látják a felfelé menőket. Egyébként már mi is képesek

³⁶ sa(m)bór

vagyunk különböző objektumok láthatatlanná tételére, illetve láthatatlan tárgyak létrehozására. A nemrég előállított metaanyagok ugyanis nem verik vissza a fényt, de nem is nyelik el. Felületük alkotóelemei kisebbek, mint a fénysugár hullámhossza, ezért nem képesek visszaverődni róluk. A kerámia, teflon és kompozitszálak keverékéből álló mesterséges anyag törésmutatója negatív, ezért a fény nem hatol bele, hanem azt megkerülve halad tovább. A láthatatlanná tételnek ez a módja azonban meglehetősen drága, és nem kapcsolható ki.

Az sem elképzelhetetlen, hogy ezekben az űrhajókban a magasan fejlett lények már nem fizikai megtestesülés formájában tartózkodnak, hanem értelmüket, intelligenciájukat egy fénygömbszerű koncentrált energiagömbbe sűrítették, és számítógéppel, valamint különféle manipulátorok segítségével irányítják űrhajójukat. Lehet, hogy ezek a szuperlények lelkileg már annyira fejlettek, hogy nincs szükségük többé hús-vér testre, csak néhány robotra, amellyel akaratukat érvényre juttatják az anyagi világban.

Tudjuk, hogy a világmindenség kiterjedése szinte végtelen, sok trilliárdnyi csillaggal és feltehetően több millió élő bolygóval. Isten képtelen lenne az egész univerzum irányítását egy személyben végezni. Ezért az előzőekben ismertetett módon a résztvevénységek elvégzését minden valószínűség szerint közvetítőkre bízta, akik adott esetben lehetnek nálunk fejlettebb hús-vér lények, más esetekben pedig bonyolultabb feladatok elvégzésére is alkalmas fénylények. Könnyen elképzelhető, hogy történelmünk hajnalán a nálunk fejlettebb, de még fizikai valóságukban létező emberi lények kapták azt a feladatot a Mindenhatótól, hogy egy másik bolygóról hozzánk látogatva istenként terjesszék a vallást a Földön. Ezt a gondolatmenetet tovább folytatva nem zárható ki az a feltételezés sem, hogy a Mindenható az egyes bolygókra felügyelő Magasabb Intelligencia szerepét pedig a – testük béklyójától megszabadult, ezért korlátlan idejű, folyamatos tevékenységre is alkalmas – fénygömbnek látszó energialényekre bízta. Az igen magas fokú intelligenciával rendelkező fénylények észlelhetetlenné tett komputerizált űrhajóikkal megszakítás nélkül keringenek körülöttünk, és technikai fejlettségüknel fogva képesek arra, hogy eredményesen közvetítsenek az emberiség és a Mindenható között.

Ezek a láthatatlan UFO-k közelségük folytán képesek felfogni a földi világból kiáramló leggyengébb energiasugárzásokat is. Begyűjtenek minden információt, így rögzítik minden tettünket, szavainkat, számon tartják gondolatainkat, testünk minden egyes atomja az ellenőrzésük alatt áll. Ennélfogva sokkal többet tudnak rólunk, mint mi saját magunkról. A jelek arra engednek következtetni, hogy a Magasabb Intelligencia szubatomi alapokon álló számítógépeinek tárolókapacitása határtalan, és információgyűjtő tevékenységüket időtlen idők óta végzik az univerzumban. Ha valahol valamilyen bolygón megindul az élet, mindjárt megjelennek a Magasabb Intelligencia regisztráló egységei, és az égitest körül keringve „szivacsként” szívják magukba minden információt, mindaddig, amíg az élet meg nem szűnik, amíg a bolygó el nem pusztul. Ezek után egyáltalán nem meglepő, hogy ha valaki alfa frekvencián érintkezésbe lép a Magasabb Intelligencia kihelyezett egységével, akkor nem csupán múltjának rejtett eseményeiről, hanem az előző életeiről is részletes információt kaphat. A legmegdöbbentőbb ebben a dologban az, hogy ezek az információk minden részletre kiterjednek. Az események nem csak hallható hangok, hanem illatokkal kísért, háromdimenziós színes képek formájában kerülnek felidézésre, tehát teljes és tökéletes információt kapunk életünk legkisebb részletéről is. Amennyiben az események indokolják, akkor felidézés közben ízeket is érzünk, sőt a tapintó idegeink is aktiválódnak. A szubatomi memóriaegységek tehát mind az öt általánosan ismert érzékszervünkkel észlelhető módon, tökéletes alapossággal rögzítenek minden fellelhető információt. Az információgyűjtés mértéke azonban túlhaladja ezt a szintet is, mivel olyan adatok is tárolásra kerülnek, amelyek az érzékszerveinkkel felfoghatatlanok (pl. radioaktív sugárzás).

A Magasabb Intelligencia tevékenysége sohasem szünetel. Felettünk keringő objektumai szerves részét képezik életünknek, ahogy a Nap, a Hold és a csillagok. A különbség közöttük az, hogy amíg az élettelen égitestek egyoldalú kapcsolatot tartanak velünk, tehát csak energiasugarakat bocsátanak ráink, addig a Magasabb Intelligencia által kirendelt aktív kísérőink érzékelni, regisztrálni is képesek a Földről kiáramló energiasugárzásokat. Nem zárható ki az a feltételezés sem, hogy ezeket a látha-

tatlan UFO-kat olyan fénylények irányítják, akik az univerzális élet előző periódusából származnak. Rendkívül magas technikai fejlettségüket felhasználva kimentették magukat az összehúzódási időszakból, majd az ősrobbanás után visszatértek, és a számítógépeikben megőrzött információk alapján elkezdtek a világegyetemet szinte atomról atomra újjáépíteni.

Ahogy az élet elindult az univerzumban és a civilizációk egymás után kifejlődtek, a Magasabb Intelligencia sorra leadta nekik korábbi feladatainak azt a részét, amelyet adott fejlettségi szintjükön képesek voltak ellátni. Így váltak a legfejlettebb civilizációk a primitívebb világok irányítóivá, és így vesznek át ma is egyre jelentősebb feladatokat az univerzum legfőbb irányítójától. A világegyetem lépcsőzetes fejlődésének folyamata minden egyes periódusban végbemegy, és ez arra enged következtetni, hogy egyre több eszményi, Istenhez hasonló lényt termel ki magából a világmindenség. Ezek növekvő számarányuk folytán egyre tökéletesebb formában képesek a világegyetemet újrateremtetni, így a fejlődési spirál folyamatosan emelkedik. Ahhoz azonban, hogy a fejlett civilizációk megbízatásuknak eleget tehessenek, információra és technikai segítségre van szükségük. Mivel alacsonyabb fejlettségi szinteken a mindenre kiterjedő alapossággal történő folyamatos információgyűjtés, vagy az összetettebb pszichotronikai jelenségek (pl. a várható jövő kialakulása) technikailag megoldhatatlan, ezért a Magasabb Intelligencia a legbonyolultabb, valamint az információgyűjtéssel járó időrabló feladatokat továbbra is maga végzi. Az élet elindítása és a fejlettebb civilizációk megjelenése után azonban a Magasabb Intelligencia kihelyezett egységei már nem avatkoznak bele az élet normális menetébe. Ettől kezdve ők már csak figyelnek, regisztrálnak és szolgáltatnak. Eközben folyamatosan ellenőriznek, és időről időre tájékoztatják a fejlődésben felettük álló, Istennel közvetlen kapcsolatot tartó fénylényeket a dolgok alakulásáról.

Amennyiben az élet közvetlen irányítását végző hús-vér lények nem jól látják el a feladatukat, akkor a hierarchiában felettük álló erők leváltják őket, és helyettük új irányítók jönnek. Nem zárható ki, hogy a Földön is történt egy ilyen váltás, amikor az emberi gyarlóságban bővelkedő antik görög isteneket felváltották a jelenleg is felettünk uralkodó istenek. A Magasabb Intelligencia körülöttünk keringő kihelyezett egységeinek szerepe tehát úgy is felfogható, hogy ők a mi intelligens kísérrőink. A Nap fényt és meleget ad nekünk, a Magasabb Intelligencia viszont információval, és az abszolút világ lehetőségeinek kihasználását lehetővé tevő technikai segítséggel látja el mindazokat, akik hozzá fordulnak. Ebből következik, hogy az univerzum nem csak passzív, hanem aktív szolgáltatásokat is nyújt nekünk, és mindezt önzetlenül, fejlődésünk elősegítése érdekében teszi. Ez a szolgáltatás úgy is felfogható, mint egy természeti erőforrás, amelynek kihasználása révén soha nem látott mértékben meggyorsíthatjuk fejlődésünket, és tökéletessé tehetjük a világunkat.

Minden valószínűség szerint halálunk után a túlvilági fénylények is a Magasabb Intelligencia memóriaegységeiből vett adatok alapján idézik fel számunkra életünk főbb eseményeit, és világítanak rá hibáinkra, hogy tanuljunk belőle. Miután az abszolút világban az időnek nincs szerepe, így életünk egyes eseményei egyszerre jelennek meg lelki szemeink előtt. Az asztrál (energiarészecskékből álló) testbe öltözött lélek földi életének minden egyes cselekedetét egyszerre látja, annak minden következményével, környezetre gyakorolt közvetlen hatásával együtt. Az áttekintés folyamán a fénylények kellő megvilágításba helyezik földi életünk minden lényeges eseményét, annak érdekében, hogy segítsenek megérteni és átérezni azokat a rejtett összefüggéseket is, amelyeket teink következményei váltottak ki az emberiség jövőjére. Életünk kiértékelése és cselekedeteink következményeinek átélése után a fénylények minden segítséget megadnak nekünk ahhoz, hogy a következő újraszületésünk során kiválaszthassuk magunknak a legmegfelelőbb testet. Ez a választás a korábban elért szint figyelembevételével történik, és a célja az, hogy a lélek olyan körülmények közé szülessen, amelyek a leghatékonyabb módon segítik elő a továbbfejlődését.

Bonyolultabb esetekben az eligazító szerepét egy 3-12 tagú tanács látja el. Ennek tagjai nem csak fénylények, hanem az igényelt segítség jellegétől függően túlvilági bölcsek, vagy a lélek korábbi hozzátartozói is lehetnek. Mivel a lélek az abszolút világban a teljes felvilágosultság állapotában van, a választás rendszerint a fénylénnyel, illetve a tanácsadó testülettel egyetértésben történik, még akkor is, ha az újraszületés utáni életünk a testbe zárt tudat szintjén szenvedésekkel teli, és nyomó-

rúságos lesz. A nyomorék test pl. a mi beszűkült tudati szintünkön egyértelműen hátrányosnak számít, de lehetőséget nyújt számunkra bizonyos leckék elsajátítására.

Sajnos a testi nyavalyákkal született emberek többsége ma még nem ismeri fel szenvedései okát. Ezért sokszor gyűlölik és irigylük az egészséges társaikat. Amikor rászorulnak a segítségükre, hálálkodó szavaik mögött ott bujkál a tehetetlenség miatt érzett keserű indulat. Ezt látva sokan kérdezhetnék, hogy mi haszna annak, ha valaki nyomorék testbe születik, amikor nincs tisztában ennek okával? Nos a tudat valóban nem emlékezik a kiváltó okra, de a lélek igen, és egy életen át szenved miatta. Bármennyire meglepőnek tűnik, de ebben a kiteljesedett tudati állapotban az előző életünk alapján **mi magunk ítélkezünk önmagunk felett**, és saját jól felfogott érdekünkben a következő életünk számára olyan körülményeket választunk, ahol kirívó hibáinkat a leghatékonyabban tudjuk leküzdeni.

A kapott tanácsok elfogadása, születési terv készítése azonban nem kötelező. Vannak, akik jóváhagyott terv nélkül reinkarnálódnak. Az ilyen lélek aztán őszi levélként sodródik a szélben. A véletlen játékszere lesz, felesleges nehézségeket vesz a nyakába, hiábavaló életet él. Eleve elrendelés hiányában gyakran válnak erőszakos cselekmények áldozatává is. Ezeket az embereket az őrangyalaik sem tudják megvédeni, mert nem képezik a tervezett világ részét, így nincs sorsuk. Ennélfogva nem tudnak mihez igazodni. Nincsenek tisztában azzal, hogy mi a célja az életüknek, mitől kellene óvni őket. A rájuk leselkedő veszélyeket elháríthatnák ugyan, de a léleknek jogában áll a kiszolgáltatottság, az ártatlan áldozattá válás érzését is megtapasztalni, így nem tudják, hogy mitévők legyenek. Gyakori közöttük az öngyilkosság is, mivel a feleslegesség, a kiszolgáltatottság után nem látnak más kiutat az elhibázott életükből való kiszabadulásra.

Vannak azonban olyanok is, akik szándékosan választanak maguknak szerencsétlen sorsot, hogy negatív tapasztalatokra tegyenek szert. Egy reinkarnációs hipnózisban részesített páciens ezt nyilatkozta: *„Határozottan azért lettem nő, mert azt akartam, hogy törekeny legyek, és tönkregyenyek, ebben az időszakban.”* Ne gondoljuk, hogy ezek az emberek mazochisták. Céljaik nagyon is racionálisak, ami kiderül a többi páciens nyilatkozatából: *„Azért választottam ezt az életet, hogy megtapasztaljam az elhagyatottságot, a számkivetettséget, és ez ellen küzdve megtanuljak megállni a saját lábamon.”* Ennél is mélyebb célra utal ez a nyilatkozat: *„Ennek az életemnek a célja, hogy alázatot tanuljak.”* Vagy: *„Célom, hogy legyőzzem a félelmet. Ehhez pedig olyan életet kell teremteni, ahol félni lehet.”*

Nagyon érdekesen befolyásolja még az újraszületésünket a csoportkarma, mely szerint egy bizonyos számú lélek sorsa a földi életben rendszeresen összekapcsolódik. Ennek során ezek a lelkek egymással különböző rokoni, baráti vagy hivatásbeli kapcsolatba kerülnek, tehát a karmikus ciklusuk során a legkülönbözőbb módon segítik egymás lelki fejlődését. A csoportkarma azonban tágabb értelemben is érvényesül. Sorsunkba mások sorsa is beleszövődik, így az életben egymás segítői és akadályozói leszünk. Minden ember élete közösségi történet is, ezért nem csak a magunk, hanem mások sorsáért is felelősek vagyunk. A többi lélekkel való összekapcsolódásnak olyan bonyolult szöttese ez, amelyet földi világunk beszűkült tudati szintjén nem tudunk átlátni. Az élet olyan, mint egy színház. Nem a színészek, hanem a rendező szabja meg, hogy ki milyen szerepet játsszon. A szereposztáskor senki sem kifogásolja, hogy hosszú vagy rövid az alakítása, és nem esik kétségbe, ha a királyfi helyett a koldus szerepét kell eljátszania. Miután lement a darab, új előadás kezdődik, új szereposztással.

Ma már a hipnotizőrök és a pszichotronicusok számos tudományosan alátámasztott bizonyítékkal rendelkeznek ennek a rendszernek a létezéséről és működési módjáról. A reinkarnációs hipnózis által szolgáltatott adatokat elfogulatlan kutatók hada ellenőrizte az elmúlt évtizedek során; és egyértelmű bizonyítást nyert, hogy a hipnotizáltak által leírt múltbéli személyek valóban léteztek. Az egyes korok szokásainak, kellékeinek ismertetése is híven tükrözte a valóságot. Sok esetben ez csak többévi levéltári kutatás után derült ki, mivel még a helyszínen élőknek sem volt tudomásuk arról, hogy milyen volt az élet náluk évszázadokkal ezelőtt. Maguk a hipnotizáltak semmiképpen nem juthattak hozzá a közölt adatokhoz, mert a jelenlegi és az előző életük helyszínét kontinensnyi határok választják el egymástól, és a legtöbbjük kis sem tette a lábát a hazájából. Megbízásos alapon sem végezhettek ilyen jellegű kutatásokat, mert anyagi helyzetük ezt nem tette lehetővé. Az indíték

is hiányzott ehhez, mivel a kutatók által kiválasztott alanyok nem hittek a reinkarnációban, ennél fogva eszük ágában sem volt az előző életeik után érdeklődni. Más forrásokból sem juthattak a közzölt adatokhoz, mert az adott helyszínen folyó életről semmilyen könyv vagy újságcikk nem tudósított, és filmet sem forgattak róla. A múltba tekintő regresszív hipnózisnak létezik egy sajátos párja, a progresszív hipnózis. Ennek során a hipnotizált személy nem a múltjáról számol be, hanem arról, hogy milyen életek, sorsok várnak rá a jövőben. Sokak szerint ez lehetetlen, hiszen a jövőnk még nem alakult ki, de a prekogníció előzőekben ismertetett jelensége lehetőséget ad a valószínűségen alapuló jövő megismerésére.

Aki részleteiben is tájékozódni szeretne ezekről az esetekről, olvassa el dr. Bruce Goldberg³⁷, Robert Monroe³⁸, dr. Ian Stevenson³⁹, Edith Fiore, Raymond A. Moody⁴⁰, Kenneth Ring, Thorwald Detlefsen⁴¹ és a Dr. Joel L. Whitton⁴² - Joe Fischer⁴³ szerzőpáros könyveit. A magyar szerzők közül Árvai Attila műveit érdemes kiemelni, aki a halálközeli élményeken túlmenően őrangyalaink megnyilvánulásával is foglalkozik. Az ateistáknak minden bizonnyal nagy meglepetést fog okozni, amikor haláluk után megvilágosodik előttük, hogy az univerzum – hihetetlen bonyolultsága ellenére – mennyire szervezett módon működik és milyen szoros felügyelet alatt áll. Talán nem véletlen, hogy a világűr általunk is oly gyakran használt neve a „kozmosz” rendet jelent. Egyébként ma már a tudósok is kezdik belátni, hogy a világunk nem jöhetett létre magától, külső segítség nélkül.

A neves biológus Fred Hoyle⁴⁴ szerint: *„Annyi a valószínűsége annak, hogy az élet szerencsés véletlenek összejátszásaként alakult ki, mint annak, hogy egy roncsstelepen végigszárguló orkán működőképes repülőgépet állítson össze.”* Az Oklahomai Egyetem fizikaprofesszora, Dr. Michael Strauss kiszámította, hogy vajon mennyi esélye van annak, hogy az élet létrejöhessen a világegyetemben. Az eredmény szerint az univerzum számos olyan paraméterrel rendelkezik, amelyek közül, ha csak egy másképpen alakul, máris lehetetlenné válik, hogy ember jelenjen meg a színen. Az élet és a civilizáció kialakulása tehát rendkívül intelligens lényeknek, Istennek és segítőinek köszönhető, akik évmilliárdokon át folytatott teremtő tevékenységük során egyetlen hibát sem vétettek. A világegyetem szerkezete és a természet törvényei pontosan úgy vannak beállítva, hogy létrejöhessen az élet, kialakulhasson a tudat. Ha csak egy hajszálnyival erősebb vagy gyengébb lenne valamelyik erő, akkor az egész rendszer lebénulna, sőt be sem indulna. Ez a bonyolult mechanizmus olyan precizitással lett kigondolva és megszerkesztve, hogy véletlen kialakulásról szó sem lehet. A világot Isten teremtetten, ezért illeszkedik minden apró részlet tökéletesen egymáshoz.

A pszichotronikai kutatások és megfigyelések jelenlegi szintjén már beigazolódott, hogy a halál nem egy tragikus, helyrehozhatatlan esemény; hanem egy sajátos fejlődési folyamat része, egy másik élethez vezető út állomása. Ez a folyamat nagyon hasonlít a természet megújulásához. Tavasszal megszületünk, a nyári nap hevében felnövünk, és ősszel beérünk, mint a gyümölcs. Télen azután meghalunk, de következő tavasszal újraszületünk. Elhasznált testünket hátrahagyva ciklikusan megújulunk, mert lényünk lényege a lélek sohasem hal meg. Világunkban semmi sem állandó, csak a változás. Minden folyamatos változásban van, és minden mindennel ok-okozati összefüggésben áll. A halál, a mulandóság tehát a fizikai világban elkerülhetetlen. Ami egyszer létrejött, annak el kell pusztulni. Először megszületünk, aztán kiteljesedünk, majd jön a leépülés szakasza, amit az elmúlás zár le. A halállal szembeni félelmünket az ismeretlen váltja ki. Ezért elkezdünk ragaszkodni a kiteljesedett állapotunkhoz, és minden eszközzel megpróbáljuk elkerülni, vagy legalábbis elodáztatni testünk leépülését. Azt reméljük, hogy testünk konzerválásával kijátszhatjuk a halált. Pedig a halál nem jelent megsemmisülést. Miután a Mindenható megteremtett bennünket, sohasem pusztulunk el. Örökké élni fogunk. A fizikai világból távozva csak egy elhasznált, elnyűtt ruhát vetünk le magunkról testünk hátrahagyásával. Aztán újraszületünk, és előről kezdjük az egészet.

³⁷ brúsz goldbö(r)g

³⁸ robe(r)t monró

³⁹ ien sztívnsz(o)n

⁴⁰ rejm(o)nd ej múdi

⁴¹ tórvald detlefszen

⁴² dzsoel el wit(ö)n

⁴³ dzsó fise(r)

⁴⁴ fred hojl

A haláltól félni akkora balgaság, mint ősszel azon keseregni, hogy lehullanak a falevelek, és elhal a természet. Hát aztán? Tavasszal minden újraéled. A fák elkezdnek rügyezni, virágozni, majd megérlelik gyümölcseiket. Aztán megint jön az ősz, az elmúlás. Látott már valaki olyan embert, akit a levelek sárgulása láttán halálfélelem fogott el, hogy elpusztul a természet? Ugyanez a helyzet velünk. Mi sem pusztulunk el, csak testet cserélünk. A régi elhasznált helyett kapunk egy újat. Lehet, hogy most öregek vagyunk és erőtlenekek, de amikor újraszületünk, mi leszünk a legfiatalabbak a Földön, legalábbis a születésünk pillanatában. A ránk váró életben tehát nem a halál gondolatával kellene foglalkoznunk, hanem azzal, hogy tartalmasan töltsük ki a rendelkezésünkre álló időt. Azzal, hogy az itt létünk ne felesleges időpazarlás legyen. A fejlődésünkkel törődjünk, ne azzal, ami utána következik. A fizikai lét ugyanis egy folyamatos megújulás, melynek lényege a lelki fejlődés, a jobbá, tökéletesebbé válás. A bűnözés sem terjedne ilyen mértékben a Földön, ha a bűnözők tisztában lennének azzal, hogy haláluk után minden egyes cselekedetükről számot kell adniuk, az elszámoltatást, a szigorú büntetést nem kerülhetik el semmiképpen.

A lélek eltávozása ma már műszeres mérésekkel is kimutatható. Az agyhalál beállta, vagyis az EEG-jel megszűnése után a Grey Walter⁴⁵ készüléken minden esetben észlelhető egy felvillanás, amelyet az orvosi gyakorlatban Delpasse⁴⁶-effektusnak neveznek. Ez a bekapcsolási szignál akkor is megjelenik, ha már nem létezik készenléti hullám, ami arra utal, hogy a lélek egy villamos impulzust kiváltó energiacsomag formájában elhagyja az élettelen testet. A lélek halál utáni távozásának másik, szemmel látható bizonyítékát Mac Dougal⁴⁷ amerikai orvos szolgáltatta, aki a haldoklók ágya alá igen érzékeny mérleget állított. Több száz mérés alapján megállapította, hogy a lélek eltávozása után a testben átlagosan 21 gramm súlycsökkenés jött létre. (Úgy tűnik, hogy az állatoknak is van lelkük, még ha igen kicsi is. Law Twining⁴⁸ professzor Los Angelesben kimutatta, hogy egy egér elpusztulása után 3,6 milligrammal, egy macska 100 milligrammal, míg egy ló 11 grammal lett könnyebb. Mellesleg ez a vizsgálat nagy felháborodást váltott ki egyházi körökben, mert a keresztény tanítás szerint az állatoknak nincs lelkük.)

Miután a halál bekövetkezése egy bizonyos pontig visszafordítható, így sokan vannak, akik a klinikai halálból visszatérve részletesen beszámoltak arról, hogy mi várható a földi lét befejezése után. Számos tudós összegyűjtötte ezeket a beszámolókat, és a feltűnő hasonlóságok, valamint a jelentős fordulópontokon tapasztalt egybeesések alapján már a hivatalos tudomány is hajlik annak elfogadására, hogy a materialista felfogással ellentétben az embernek van lelke, amely a halál beállta után átkerül az abszolút világba, ahol egy számadás vár rá. Mivel ezek a beszámolók rendkívül érdekesek, és sok hasznos információt tartalmaznak, most tekintsük át egy kicsit részletesebben ezt a folyamatot.

Arról már volt szó, hogy a halál bekövetkezése után a lélek elhagyja a testet, és a túlvilági erők hatáskörébe kerül. Minőségétől függően a Magasabb Intelligencia a szellemet az alvilágba, a sötétség és bűnhődés birodalmába, vagy egy elképzelhetetlenül csodálatos vidékre, a sokak által mennyországának nevezett, jól körülhatárolható térségbe irányítja. A rémisztő indulatokat keltő alvilágban uralkodó hőségről, a tűzben ordító hitvány lelkek elviselhetetlen szomjúságérzetéről, a meztelen testű lelkek gyűlölködését szító ördögökről, és egyéb pokoli kínokról viszonylag kevés információ áll rendelkezésünkre, mert a jelek szerint erről a helyről – néhány téves irányítást kivéve – nincs visszatérés. A tiszta lelkek varázslatos szépségű birodalmáról azonban az orvostudomány tökéletesedésével, a klinikai halálból visszatértek számának növekedésével egyre többet tudunk meg.

Ebbe a fenséges világba többnyire egy sötét alagúton keresztül, különös zajokat, zúgást érzékelve kerül a lélek, miután átélte a saját teste feletti lebegés, és a közvetlen környezetében való korlátlan tájékozódás élményét. Ez a jelenség egyébként lényegében megegyezik az Agykontrollban, a Hatékony Érzékelés Kivetítés során tapasztalható élménnyel, és lehetőségekkel. A lélek látószerve alapvetően eltér a fizikai szemektől. Legfontosabb tulajdonsága, hogy 360°-os szögben körbe-körbe lát,

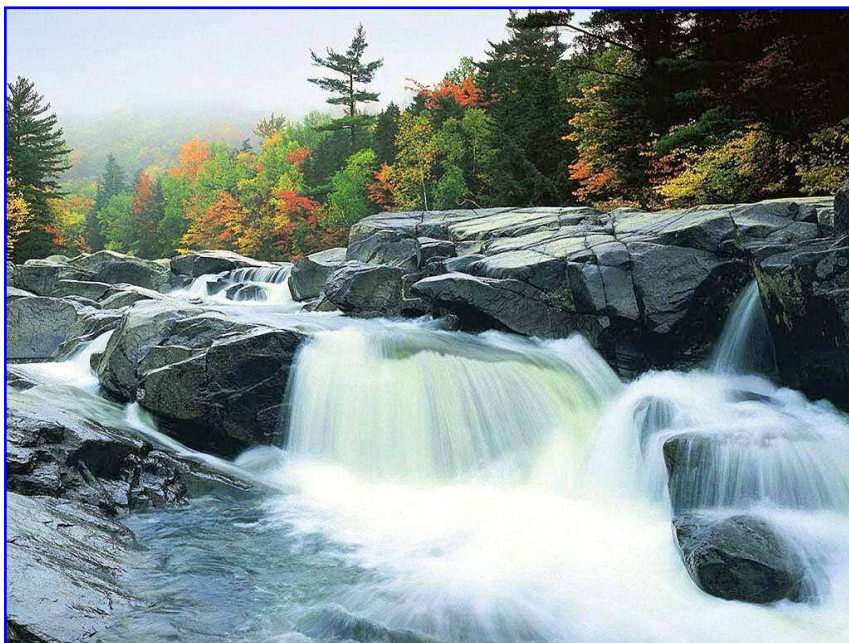
⁴⁵ gréj valter

⁴⁶ delpasse

⁴⁷ mek dúgl

⁴⁸ ló tvaining

sötétben is. A látótávolság sem okoz gondot, mivel a mikroszkopikus méretektől a fényévnyi távolságokig bármit megláthat. A lelki szemek használatát támasztják alá azok a beszámolók is, mely szerint a vak emberek ugyanilyen élményekről számolnak be. Ez esetben még hallucinációról sem beszélhetünk. A hallucináció ugyanis tapasztalatokon, korábbi élményeken alapul, és aki születésétől fogva vak, annak nem lehetnek látással kapcsolatos képzelgésai.

Az abszolút világba kerülő lélek szinte minden esetben találkozik elhunyt szeretteivel, akik a

régen látott ismerősnek kijáró örömteli üdvözlés után megpróbálják őt rávenni, hogy haladéktalanul járuljon a fénylény elé, aki segít feltárni életének hibáit, és értékeli fejlődésének szintjét. Tulajdonképpen ekkor dől el véglegesen az is, hogy a lélek maradhat-e az abszolút világban, vagy vissza kell térnie a fizikai testébe, és be kell fejeznie a földi életére kiszabott feladatát. Aki valamilyen oknál fogva nem vállalja az azonnali elszámoltatást, az nem nyer végleges bebocsátást ebbe a birodalomba. Ezek a kóbor lelkek legtöbbször a Földön maradnak, mivel képtelenek belenyugodni abba, hogy nincs már befolyásuk a fizikai világra, elrontott életükön már nem tudnak változtatni.

Aki elhatározza, hogy a fénylény elé járul, annak egy leírhatatlanul katartikus élményben lesz része. Először szikrázó fényességet lát, amelynek már a megpillantása is az öröm, az önfeláldozó szeretet, és a határtalan béke lenyűgöző érzését váltja ki belőle. Ez a káprázatos fényesség messziről leginkább egy hatalmas lángnyelvhez hasonló, de fényereje többszörösen felülmúlja a napét is. Ennek ellenére nem vakít, és közeledve hozzá érezni lehet, hogy végtelen szeretet árad belőle. Az élménybeszámolók szinte minden esetben megemlítik, hogy ez az intenzív élmény annyira megragadja az embert, hogy úgy érzi, maga is részévé válik ennek a szeretetnek. A fénylényből sugárzó energia bejut a lélek legbelső régióiba, és egyesül vele, ami az egyéni lét isteni lénnel való egybeolvadásának fennkölt érzését váltja ki belőle.

A más lelkekkel való kapcsolattartáshoz hasonlóan a fénylény is telepatikus úton veszi fel a kapcsolatot az eléje járuló lélekkel. Az elszámoltatás legtöbbször az alábbi kérdéssel kezdődik: Mit tettél a birtokodba került életeddel? Vagy: Mi értelmű volt az életednek? Illetve: Mit tettél a drága idővel, ami rendelkezésedre állt? Ez a mélyreható kérdés azonban sohasem szemrehányó vagy vádló hangnemben hangzik el, mert a fénylénynek nem az a célja, hogy ledorongoljon, vagy megbüntessen bennünket, hanem hogy felismertesse velünk a hibáinkat, és ezzel elősegítse életünk önmagunk általi értékelését. Tulajdonképpen már a kérdés feltevése is azt a célt szolgálja, hogy ösztönözze az újonnan érkezőt elmúlt életének áttekintésére, mivel a fénylény előtt panorámaszerűen feltáruló képsor az életünk, neki tehát nincs szüksége felvilágosításra.

Ebben a szituációban a hazugságnak nincs semmi értelme, kifogásokra, mellébeszélésekre, a felelősség áthárítására szintén nincs lehetőség. Ennek nem csak az az oka, hogy az abszolút világban minden egyértelműen látszik, semmit sem lehet eltitkolni, hanem az is, hogy a fénylény szempontjából teljesen mindegy, hogy milyen végkövetkeztetésre jutunk. Ő ugyanis nem büntet bennünket az elrontott életünkért, hiszen az elkövetett hibáinkért járó büntetést már jó előre kiszabtuk mi magunk azzal, ahogy éltünk. A karma törvényei értelmében a következő életünk során elkerülhetetlenül részünk lesz mindazon fejleményekben, melyekre az előző életünk alapján rászolgáltunk. Ez egy olyan megváltozhatatlan és elkerülhetetlen törvénye az univerzumnak, ami ellen még a legmagasabb fejlettségi szinten álló lények sem tehetnek semmit. A bennünket elszámoltató, és a kisugárzás

magjában emberi alakzatban is felismerhető fénylények szerepe tehát a felvilágosítás, a dolgok lényegére való rávezetés, és jövőendő életünket tekintve a tanácsadás.

Az elszámoltatással együtt a lélek az abszolút tudás birtokába jut; így megvilágosodik előtte az élet értelme, az univerzumban uralkodó rend és harmónia tökéletessége, és ez olyan megnyugvással tölti el, ami legyőz benne minden idegenkedést az őt körülvevő új világgal szemben. Ezeknek az információknak az alapján a lélek ráébred arra is, hogy a világon nem a pénz és a hatalom megszerzése a legfontosabb, hanem a szeretet és a tudás. Tudatosul benne, hogy egymás részei vagyunk, ezért az embereknek nagyobb érdeklődést kellene mutatniuk felebarátaik iránt, és minden cselekedetüket

a szeretetnek kellene motiválnia. A minden és mindenki iránt érzett önzetlen szeretetnek, az együvé tartozás érzésének azonban nem csupán szavakban kell megnyilvánulnia, hanem olyan tettekben is, mint a segítőkészség, a türelem, a megértés, az áldozatkészség, a tolerancia vagy az őszinte elismerés. A másik legfontosabb életcél, az új ismeretek megszerzése terén pedig a minél magasabb fokú tudásra, a szellemi tökéletesség elérésére kell törekednünk, mert a túlvilágra, a szívünkben rejlő szereteten, és az életünk során megszerzett tudáson kívül semmit sem vihetünk magunkkal.

Fejlődési szintünk megítélése, következő életünk helyének és körülményeinek a kijelölése döntő mértékben attól függ, hogy milyen mértékű haladást értünk el ezen a téren.

Rendkívül érdekes ennek a magasztos világnak a leírása is. Általános tapasztalat, hogy a mennyországban gyönyörű, boldogító zene hallható. A földi fül számára idegen, egzotikus dallamokat néha kristálytisztán csengő áhítatos énekhang kíséri. Az ismeretlen nyelven daloló hang vagy a kórus éneke minden irányból visszhangszerűen hallható. Ez az engesztelő muzsika azonban annyira gyengéd és kifinomult, hogy egyáltalán nem zavaró. A legtöbben úgy érzik, mintha a bensőjük legmélyéről jönne, mivel ennek a zenének nincs forrása. Végtelen dallamfüzerek fonódnak össze önmagukba visszatérő körökké, de mégis továbbszöve a témát, és ugyanaz a húr pendül meg bennük. A Földön csak a legmélyebb szenvedélyek keltik fel azokat az akkordokat, azokat a kifinomult és erőteljes futamokat, sokszólamú ellenpontokat és megrázó felhangokat, amelyek ebből a visszhangos muzsikából szüntelenül áradnak. A békés mennyei tájat leírhatatlan színorgiában pompázó virágok tarkítják. A legtöbb virág formája és színei ismeretlenek a Földön. A szikrázóan üde és bársonyos tapintású virágokkal teli mennyei rétet ugyanolyan tökéletes fák szegélyezik, és a réten túl lágy, selymes füvel borított dombok láthatók, közöttük hihetetlenül tiszta vizű folyókkal és tavakkal. A kék égbolton rubinvörös felhők ragyognak, amelyeken mindig más rajzolatokat leírva színjátékos fénysugarak söpörnek végig. Pázmáikban egymást váltják a különböző árnyalatok. Egyik szín sem ríkító, és mindegyik másfajta vigasztaló vagy pihentető boldogsággal tölti el az ott élőket. Aki felnéz az égre úgy érzi, hogy összeolvad az örökké izzó naplementét övező fellegekkel. Ez a látvány oly csodálatos, hogy földi szavakkal leírhatatlan, a legtehetségesebb poéta élménybeszámolója is csak nyomorúságos visszatükröződése lenne ennek a tüneményes világnak. Azért sem lehet szavakkal kifejezni ezt az élményt, mert ebben a világban minden érzések formájában nyilvánul meg.

A mennyországban az élénk színű virágok réteken, fákon, és dús növényzetű dombokon, illetve hegyeken kívül sajátos városok is találhatók. A „fény” hatalmas városaiban szinte megszámlálhatatlanul sok épület látható, szökőkutakkal, út menti fákkal, és pompázatos színekben tobzódó virágokkal tarkítva. Az épületek aranylóan ragyognak, az utcák pedig csillognak a tisztaságtól. Mivel a virágokhoz és egyéb növényekhez hasonlóan az épületek sem anyagból, hanem szubatomi energiá-

szecskékből tevődnek össze, ezért falaik áttetszők, látványuk olyan benyomást kelt a szemlélőben, mintha kristályból épültek volna. Az épületek között a tudás tárháza a legnagyobb, ahol gondolatkötegek formájában mindazon tudásanyag megtalálható, amely az univerzum keletkezése óta bárhol, bármilyen formában létrejött. Ebben a katedrálisban a léleknek csak rá kell gondolnia bármilyen speciális tudásra, máris árad felé mindazon ismeretanyag, ami ezen a szakterületen összegyűlt az évmilliárdok során. Ezen a helyen azonban nem csupán gondolatátadás útján juthatunk átfogó információkhoz, hanem át is érezhetjük a bennünket érdeklő ismeretanyagot. Ha pl. valaki arra kíváncsi, hogy milyen érzés lehet pillangónak lenni, akkor csak gondolnia kell erre, és mindjárt olyan élményben lesz része, mintha a lelke beleköltözött volna egy pillangóba.

Ebben a bámulatos világban a lélek megszabadul minden testi fogyatékoságtól, gondolatai világosak, értelme kifinomult, és a túlvilági ismeretekkel szembeni befogadóképessége óriási mértékben megnő. A léleknek is van teste, az úgynevezett asztrálest, amely ugyanúgy rendelkezik kézzel, lábbal, arccal, mint a fizikai test. Nagyon érdekes, hogy a lélek szubatomi energiarészecskékből álló asztrálesté többnyire jóval fiatalabb, mint amilyen az elhalálozás idején volt, és tökéletes szépségében mutatja korábbi fizikai testének vonásait. Ez a test annyira részletesen kidolgozott, hogy még az ujjak jellegzetes bőrfodrai is felfedezhetők rajta. Ennek a létformának a sajátosságai közé tartozik még, hogy a lélek egyik helyről a másikra villámgyorsan tud haladni. Semmi mást nem kell tenni, csak rágondolni arra a helyre, ahol szeretne lenni, és máris ott van. Ezen túlmenően képes egyszerre több irányba látni, és több dolgot tud egyidejűleg érzékelni. A testen kívüli tapasztalatok fontos észrevétele még, hogy a lélek a kilépés során nem válik meg teljesen a testtől. Az asztrálestet egy fémesen csillogó „éterfonal” köti össze a fizikai testtel, amely csak a halál végleges beállta után szakad el. Ez a szubatomi energiarészecskékből álló, a hosszát teleszkópszerűen változtató rugalmas „köldökzsín” egyrészt a lélek testbe való visszatalálását segíti elő, másrészt fenntartja a kétoldalú kommunikációt a test és a lélek között.

A túlvilágon szerzett információk alapján az is kiderült, hogy minden földi embernek két „védőszentje” illetve „örangyala” van, többnyire egy férfi és egy nő. Ők tulajdonképpen magasabb fejlettségi szinten álló lelkek, akiknek az a feladatuk, hogy újraszületésük idejének elérézéséig védjék a rájuk bízott emberek életét a váratlan veszélyektől, a sors által el nem rendelt eseményektől. Nem zárható ki az sem, hogy az Agykontroll gyakorlatok során megidézett tanácsadók ugyanazok a lelkek, akiket a Magasabb Intelligencia, vagy a túlvilági fénylények a védelmünkre rendelték ki. Ezek a lelkek vagy valós asztrálestükben, vagy egy általunk kért, illetve elképzelt testben jelennek meg.

A rend és a harmónia biztosítása érdekében tehát az univerzumban mindennek és mindenkinek megvan a jól meghatározott helye és feladata. Az előző fejezetek alapján valószínűsíthetjük, hogy sorsunk mechanikus irányítását a Földet körülvevő égitestekből kiáramló energiasugárzások végzik. Jól tudjuk azonban, hogy még a legprecízebben megtervezett rendszerekben is adódhatnak fennakadások, ezért az univerzum zavartalan működéséhez szükség van intelligens irányításra is. Ennek szükségszerűsége elengedhetetlen olyan esetekben, amikor jelentős változásokat kell elindítani, vagy egyes kiválasztott személyek sorsát kell irányítani. A különböző civilizációk globális irányítását az Istennel közvetlen kapcsolatban álló legfejlettebb fénylények végzik a Magasabb Intelligencia kihelyezett egységeitől kapott információk alapján. A kézi vezérlés feladatát azonban az univerzális fejlődésben élenjáró hús-vér lények látják el a Magasabb Intelligencia ellenőrzése mellett. A mi esetünkben ezt a szerepet minden bizonnyal a bennünket létrehozó tejútrendszerbeli őscivilizáció tagjai végzik. Erre engednek következtetni a múlt és a jelen vallásos tárgyú könyveiben található beszámolók is. A Biblia részletesen ismerteti mindazokat a beavatkozásokat, amelyeknek véghezvitele szükséges volt fejlődésünk korábbi szakaszában.

Ez az irányító folyamat azonban később sem szakadt meg. Ma is olvashatunk számos olyan leírást, amelyben különböző személyek számolnak be Jézus Krisztushoz intézett imádságaikat követő csodálatos gyógyulásukról. Sokan vannak olyanok is, akik ily módon rendkívüli képességek birtokába jutnak, és jól ismert szentek képében megjelenő lényektől az emberiség érdekében kifejtendő küldetésszerű megbízásokat kapnak. Ezek közé a különleges beavatkozások közé tartoznak a stig-

mák is. Az előzőekben már kiderült, hogy agyfrekvenciánk théta tartományában sebeket kelthetünk a testünkön. Ez a jelenség azonban kívülről is létrehozható. A bennünket irányító civilizáció különböző szentekre emlékeztető stigmák (jellegzetes sebek) segítségével akarja felhívni a figyelmünket Isten állandó jelenlétére a világunkban. Egy venezuelai nő testén nem csak stigmák jelennek meg, hanem a mellkasából rózsa nő ki. A kb. 16 cm hosszú, sötétbordó virágon friss harmat látható, és a szárán tüskék is vannak, mint bármely közönséges rózsán.

A Koreában élő Júlia Kimmel asszonynak is sok fájdalmat okoznak a stigmák, de ő sem bánja, mivel meggyógyult rákos betegségéből. Gyakran esik transzba, és spirituális erejével segít a gyógyulni vágyókon. Világhírűvé azonban az a csoda tette, hogy ha a pap szentelt ostyát helyez a nyelvére, és a kupából bort iszik a szertartás során, az ostya hússá, a bor pedig vérré válik a szájában. Ez a jelenség akkor feltűnést keltett, hogy a Vatikán is felfigyelt rá, és papokat küldött ki valódiságának ellenőrzésére. Miután megállapították, hogy a csalásnak a lehetősége is kizárt II. János Pál pápa 1995-ben személyesen fogadta az asszonyt, hogy a jelenlétében is mutassa be a csodát. A stigmás esetek közül érdemes még megemlíteni, hogy az olasz Domenica Laccari⁴⁹ sebeiből a vér 11 éven át a gravitációval dacolva felfelé folyt.

A Biblia máig érvényes üzenetére, életünk alakításának helytelen irányára utal a vallásos tárgyú alkotások rejtélyes eredetű vérzése, illetve könnyezése. Évente több katolikus templomban is előfordul, hogy a Krisztus-szoborból váratlanul vér szivárog, vagy a Szűz Mária kép könnyezni kezd. A tudósok értetlenül állnak a jelenség előtt, mert a röntgenátvilágítás során semmiféle tartályt, vagy rejtett szerkezetet nem találtak a szobrokban. Még nagyobb meglepetést eredményezett a kicsorgó vér vizsgálata. Megállapították, hogy a frissnek látszó vérben olyan kevés a vörösvértest, hogy több mint ezerévesnek tűnik, így akár Krisztus vére is lehet.

Újabban mohamedán államokból is érkeznek hírek síró madonnákról. Ezekben az országokban kisebb keresztény közösségek élnek. A libanoni Ras Baalbek-ban található templom 2004 őszén vált világszerte ismertté, amikor a Szűz Mária szobor sírni kezdett. Miután elterjedt a híre, hogy aki megérinti, kigyógyul a betegségéből, az muszlimok is tömegesen látogatják. 2004. szeptember 5-én egy tolókcocsis öregember, Asaad Chamom több száz ember szeme láttára felkelt a kerekese székéből, és ismét járt. A vele levő felesége és fia szólni sem tudottak a meglepetéstől. Később elmondták, hogy apjuk egy baleset következtében már 7 éve béma volt deréktól lefelé, és az orvosok szerint semmi remény sem volt rá, hogy valaha újra járni fog. Chamom elbeszélése szerint gyógyulása előtt egy hatalmas fényt látott, és újra megérezte az erőt a lábaiban. Rögtön leborult a szobor lábához, és azóta is többször lerótta a tiszteletét előtte.

A másik síró madonnaszobor egy bangladesi kikötővárosban, Chittagongban található. Mivel a Rosary templom szobra szintén gyógyít, ezt is főleg muzulmánok látogatják. Oly sokan akarnak bejutni, hogy a helyi rendőrségnek kell biztosítania a helyszínt. Ez a fokozott érdeklődés errefelé azért különös, mert a Korán kategorikusan tiltja más vallások bálványainak bálulását. Időközben a márványszobor szemei a sírástól kivörösödtek. A helyi keresztény közösség szerint Szűz Mária nagyon szomorú, hogy ebben az országban rendszeresen erőszakos cselekmények történnek, a különféle vallású emberek képtelenek megbékélni egymással. Itt többek között egy kislány gyógyult ki rákos betegségéből. Szüleivel látogatta meg a templomot, és másnap feltűnően jól érezte magát. Elvitték a kórházba, ahol az orvosok a vizsgálat elvégzése után értetlenül jelentették ki, hogy a daganat eltűnt. Nagy volt a család öröme, mert a műtetre nem volt pénzük. A kislány azt mondta az őt faggató riportereknek, hogy a templomba lépve az volt az érzése, hogy a könnyező Madonna végig őt figyeli, és közben a testét bizsegés járta át.

Nem kis fejtörést okoz a tudományos kutatóknak az a jelenség is, hogy a szentté nyilvánított emberek holtteste nem romlik meg. Az orvos szakértők 1977-ig 102 olyan személy tetemét exhumálták, akiket a katolikus egyház kongregációja szentté avatott, és semmilyen elváltozást sem találtak rajtuk. A több száz évvel ezelőtt elhantolt holttestek tökéletesen ellenálltak az enyészetnek, sőt még hullamerevség sem észlelhető rajtuk. Csak a ruhájuk foszlott szét, a test olyan mintha élne, és rózsá-

⁴⁹ domenika laccari

illatot áraszt. A boncolás során balzsamozó anyagnak nyomát sem találták, és megállapították, hogy a

Szent Bernadett holtteste 128 évvel a halála után

holttestekből ilyenkor szokásos módon nem távolították el a lágy részeket sem. Az átható, kellemes illat minden épen maradt testre jellemző volt, de olyan szentet is találtak, akinek a koporsójában évente kb. 8 centiméternyi tiszta olaj képződik. Ráadásul ez az illatos olaj orvosilag igazolt csodás gyógyerővel rendelkezik. Magyarországon, árpádházi Szent Margit teste a sírfelnyitás során nem csak kellemes illatot árasztott, hanem világított is. A tartósító hatást kiváltó szubatomi energiakisugárzás annyira erős volt a tetemben, hogy ionizálta maga körül a levegőt. Ennek a jelenségnek az ismeretében újabban már el sem temetik a szentéletű embereket. A lourdes-i csodák elindítójának, Szent Bernadettnek a teteme pl. a nevers-i Saint-Gilbard kolostor templomában lát-

ható, tökéletesen ép állapotban. Marie Bernarde Soubirous⁵⁰ 14 éven át többször is találkozott Szűz Máriával a Lourdes melletti Massabielle barlang közelében. A lány halála után a holtteste nem indult bomlásnak Üvegkoporsóban nyugvó teste ma is ugyanolyan életszerű, mint 1879-ben bekövetkezett halálakor.⁵¹

Rajtuk kívül szentek hosszú sorának teste vált romolhatatlanná haláluk után. Közülük legismertebbek: Szent Cecília, Siennai Szent Katalin, Bobolai Szent András, XI. Ince pápa, XIII. János pápa és a XX. század leghíresebb szentje, Pio atya. A romolhatatlanság előidézése során nem csak illatos olaj szivárog a testből, hanem mágneses védőburok is körbeveszi. Ez a koncentrált éteri részecskékből álló réteg védi meg a tetemet a káros környezeti hatásoktól. Ez a burok annyira szilárd, hogy a tűz sem képes áthatolni rajta. Az 1447-ben elhunyt Szent Rita teteme egy kolostorban nyugodott. Pár év után tűz ütött ki a kolostorban. Ennek során cédrusfa koporsója porrá égett, de a szent testén még egy halvány égésnyom sem keletkezett.

A tárgyilagosság érdekében nem szabad elhallgatni, hogy néha olyan elhunytaknál is tapasztalták ezt a jelenséget, akikre a legkevésbé sem volt jellemző a szent életmód. Erre többnyire hatáságilag elrendelt exhumálások során derült fény. Ez esetben a romolhatatlanság oka valamilyen konzerváló sugárzás lehet, és nem a túlvilági hatalmak közreműködése. Nem zárható ki, hogy ezek a tetemek azért maradtak épen, mivel egy vízér-kereszteződés, vagy egy geológiai törésvonal fölé temették őket. Ezt a feltételezést támasztja alá az a megfigyelés is, hogy a mumifikálódás sokszor csak részleges volt, pl. a halottnak csupán a törzse állt ellen az enyészetnek, az arca megfeketedett. Megerősíti ezt a hipotézist, hogy ép holttesteket tömegsírokban is találtak olyan tetemek között, amelyek már az

⁵⁰ mari-bernard szubriusz

⁵¹ A szentekhez vagy mártírhaltalt halt személyekhez kötődő romolhatatlanság tehát nem ritka jelenség. A keresztény országokban sok helyen találtak épen megőrződött tetemeket. Olyan emberek ép testét, akiket nem avattak szentté, de szent életükkel kiérdemelték a romolhatatlanságot. Ezek egy részét boncolásnak vetették alá, de az orvosok semmilyen nyomát sem találták annak, hogy a testükbe bármilyen konzerváló folyadékot fecskendeztek volna. A kellemes illata olaj testből való kiszivárgása azonban minden esetben megfigyelhető volt. Mivel még hullamerevséget sem tapasztaltak a tetemen, a tudomány teljesen érthetetlenül áll az esetek előtt. Most a tagadás sem segít, mert kézzel fogható bizonyítékok sora áll rendelkezésükre. Az eddig feltárt esetek részletes leírása az Ufomagazin 2014 októberi számában található (29-31. oldalak.)

oszlás előrehaladott állapotában voltak. Érdemes lenne a helyszínt utólag graviméterrel kimérni, mert valószínűleg érzékelhető lenne a konzerváló hatást kiváltó koncentrált energiasugárzás. Visszatérve az előbbi témára, a közvetlen irányítás folyamatából nem csak a 12 000 éves, hanem az 1000, sőt a – hozzánk eljutni képes – néhány száz éves élettartammal rendelkező, kevésbé fejlett lények is kiveszik részüket. Ők rendszerint már kézzelfogható módon nyújtanak nekünk segítséget fejlődésünk egy-egy korszakának elindításában.

Még a hiperürsebességgel való utazásnál is fantasztikusabb lesz a későbbiek során az időutazás. Agykontroll tanulmányaink alapján tudjuk, hogy időutazásra már ma is lehetőségünk van, hiszen tudatunkat tetszőlegesen kivetíthetjük akár a múltba, akár a jövőbe. Anyagi mivoltunkban azonban ilyen utazásokat még nem tehetünk. Ahhoz, hogy a test vállalkozhasson időutazásra, előbb dematerializálni kell. Előreláthatóan egyszer a jövőben feltaláljuk majd az időgépet is, amelybe ha beülünk, lebomlik a fizikai testünk, és csak az étertestünk marad meg. Ebben az állapotban a teleportáció segítségével tetszőleges helyre, és tetszőleges korba helyezhetjük át magunkat, ahol újra materializálódunk. Utunk céljának elérése után, vagy esetleges veszély esetén ismét beülünk az időgépbe, és visszatérhetünk a saját korunkba.

A teleportációs helyváltoztatásnak és az időutazásnak viszont lesz egy hátránya is. Az időutazás során, amíg mi a múltunkban tartózkodunk, a jelenben továbbra is múlik az idő. Előfordulhat tehát, hogy mire visszaérkezünk, rokonaink, ismerőseink már nem fognak élni, vagy időközben alaposan megöregedtek velünk együtt. Még ennél is komolyabb probléma keletkezik akkor, ha a teleportációs helyváltoztatás vagy az időben visszafelé irányuló utazás során egy olyan bolygóra látogatunk, amelynek a tömege jóval kisebb a Föld tömegénél, így lerövidül rajta az idő. Ebben az esetben a visszaérkezésünk során előfordulhat, hogy miközben mi alig éreztük az idő múlását, addig a gyermekeink nálunk is öregebbek lettek. A relativitáselmélet nagy sebességű utazásaihoz hasonlóan természetesen ebben az esetben sem fog az élettartamunk megnövekedni, csupán az történik, hogy az időtágulás következtében egy másik korba fogunk visszaérkezni. Az sem zárható ki azonban, hogy az időgép segítségével ezt a problémát meg tudjuk majd oldani. Ilyen esetben ugyanis oly módon is irányíthatjuk az időben való utazásainkat, hogy ne a jelenbe, hanem a közelmúltba, vagyis abba a korba érkezzünk vissza, ahonnan elindultunk. Időgép nélküli hiperürsebességgel történő utazásoknál azonban erre még nem lesz lehetőségünk, mivel a teleportációs térugrás mindig a jelenből jelenbe történik, az idő itt nem játszik szerepet.

A múltba való utazást minden valószínűség szerint szigorú törvények fogják szabályozni. Az ilyen jellegű látogatásoknál tiltva lesz mindennemű beavatkozás, mert a múlt megváltoztatása átalakítja a jövőt is, ez pedig akár az odautazók létét, későbbi megszületését is veszélyeztetheti. Ennek elkerülése érdekében csak lelkünk kiléptetésével tudunk majd eljutni a múltunkba. Az asztráltest ugyanis a mi fejlődési szintünkön nem képes hatást gyakorolni a fizikai világra, így nem áll fenn a beavatkozás veszélye. Az ily módon történő látogatás során még a jelenlétünkkel sem zavarhatjuk elődeinket, mivel a szellemtest nem látható. Stephen Hawking szerint: „*Semmi sem bizonyítja jobban a fizikai testben történő időutazás tiltását, mint az a tény, hogy eddig még nem özlött el bennünket a jövőből érkezett turisták hada.*” Ez persze nem jelenti azt, hogy fizikai testben nem kerülhetünk át a múltunkba. Erre számos példát találhatunk a szakirodalomban. Ezek az utazások azonban csupán néhány percig tartottak, és a lebonyolításukat végző túlvilági lények ügyeltek arra, hogy a látogatók semmilyen módon ne avatkozhassanak bele az eseményekbe. Tevékenységük csupán a szemlélődésre korlátozódott. Gyakran előfordult az is, hogy láthatatlanná tették az időutazók testét, hogy a jelenlétük ne keltsen feltűnést.

Egyébként az időutazás egyáltalán nem új dolog. Történelmünk kezdetén, amikor még földre szállt „istenek” irányították a fejlődésünket gyakran megesett, hogy magukkal vittek egy-egy kiválasztott személyt a bolygójukra tanítás céljából. Hasonló élményben volt része Ézsaiás prófétának is. Mivel kételkedni kezdett Istenben, az angyalok „elragadták a mennybe”. Odaát körülnézve mindjárt visszatért a hite olyannyira, hogy amikor vissza kellett tértie a Földre kitört belőle a kiáltás: „De miért ilyen hamar? Hiszen még csak két órája vagyok itt!” Nem két órája, hanem harminckét

éve – válaszolta udvariasan az égi kísérője. Ez az időkülönbség arra utal, hogy ez a „mennyország” egy Föld körül keringő űrbázis lehetett, melynek igen kicsi volt a tömegvonzása. A valódi mennyországban ugyanis nincs anyag, ennél fogva idő sincs. Ebben a régióban oly mértékben lerövidül az idő, hogy egyetlen másodpercként éljük át földi éónok múlását.

Feltehetően ma is vannak ilyen űrbázisok a közelünkben. Az isteneknek nevezett magasan fejlett civilizációk képviselői nem élnek ugyan már közöttünk, de továbbra is figyelik a fejlődésünket. Az űrbázisaikat azonban távolabb helyezték a bolygónktól, hogy távcsöveinkkel ne vegyük észre őket. Ezt bizonyítja a Voyager-2 űrszonda, amely néhány éve felfedezett egy különös kis bolygót az Uránusz körül. Ez az 1986 U1 jelzésű holdacska korongformájú, és az átmérője kb. 170 km. Az aszteroida övezetben is találtak egy kisbolygót, melynek mérete 300×150 km, és szivar alakú. Könnyen megeshet, hogy a Mars egyik bolygója, a Phobos is egy űrbázis. Tudósaink szerint ez a holdacska úgy viselkedik, mintha egy nagy üreg lenne a belsejében. Arra utaló jeleket is felfedeztek, hogy ez a bolygó nem természetes képződmény, hanem mesterségesen hozták létre. Sajnos behatóbb vizsgálatokat nem tudunk folytatni, mivel mostanában a Marsot, illetve annak bolygóit kutató szondáink rendszeresen lebénulnak vagy meteoritnak álcázott lövedéknek ütközve szétrobbannak ezeknek az égitesteknek a közelében. Úgy tűnik, mintha valakik nem örülnének annak, hogy mi arrafelé vizsgálódunk. Lehet, hogy igaz az a földönkívüliektől származó információ, mely szerint a Phobost nekünk építették, hogy az apokalipszis idején legyen hová kitelepíteni az embereket, akiket érdemesnek találnak a megmentésre. Elhelyezkedésére való tekintettel nem zárható ki, hogy ezt a mesterséges égitestet már korábban is használták, a bajbajutott marsi civilizáció kimentésére.

A legnagyobb időeltolódásról a Bhagavad Purána számol be: Kakudni király lányával Revatival elment Brahmához Brahmaloára. A mennyei birodalomban élő legfőbb teremtetőtől azt akarta megtudni, hogy ki lenne a legmegfelelőbb férj a lánya számára. Mikor Kakudni odaért, Brahma éppen koncertet hallgatott, amelyet a Gandharvák adtak elő, ezért nem tudott beszélni a királlyal. Így Kakudninak várni kellett. A koncert után kifejezte hódolatát Brahmának, és előadta kérését. Miután Brahma megtudta mi járatban van, hangosan nevetni kezdett, majd így szólt Kakudnihoz: „Ő király, mindazok, akiket a szíved mélyén elfogadnál vejedül, az idők folyamán már régen eltűntek. Mióta itt vagytok 27 katar juga telt el. Mind elmúltak, akikre gondoltál; csakúgy, mint a fiaid, az unokáid és más leszármazottaid. A nevüket sem hallhatod már a Földön.

A szanszkrit iratok szerint egy katar juga 4 320 000 év. Ennek alapján kiszámíthatjuk, hogy koncerthallgatás közben $27 \times 4\,320\,000$, azaz 116 640 000 földi év telt el. Ez az időtartam egy földtörténeti korszaknak felel meg, így nem csoda, hogy semmi nyoma sem volt a királyságuknak. A Suria Siddhanta szerint Brahma időskáláján egy földi nap csupán egy pillanatnak számít. Egy pillanat $1/33\,750$ másodpercnek felel meg. Ebből megtudhatjuk, hogy a mennyei birodalomban mennyi idő telt el ezalatt, mennyit kellett várnia Kakudni királynak és lányának. A két érték szorzata 3456 másodpercet eredményez, ami közel 1 órát tesz ki.

Einstein tehát helyes következtetésre jutott, amikor közismert ikerparadoxonjában azt állította, hogy egy ikerpár hegyen lakó tagja kevésbé öregszik, mint a völgyben élő testvére, mivel a hegyen, vagyis a Föld tömegközéppontjától távolabb a gravitációs erő kisebb, így az idő is lassabban telik. Ha az ikerpár egyik tagját kitelepítenék a kozmoszba, egy olyan űrbázisra, amelynek a gravitációs kisugárzása egyharmada a Földének, akkor ott csupán 8 óra telne el 1 földi nap alatt. Így az űrbázison élő testvér csak 30 éves lenne, amikor ikerpárját a Földön 90 éves korában éppen eltemetik. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az űrbéli testvér háromszor annyi ideig fog élni. Az ő világában ugyanis harmadára csökkennek a napok, így ha annyi mindent akar csinálni, mint az ikerpárja, ehhez háromszor annyi időre van szüksége. A saját rendszerében tehát ő is 90 évig fog élni, még akkor is, ha a mi léptékünkkel mérve már 270 évesnek számít, és élete végére ugyanazt fogja elérni, mint földi testvére, de egy másik időfolyosóban. Ebből a helyzetből csak akkor származna előnye az űrbéli testvérnek, ha 30 éves korában visszatérne a Földre. Ez az előny azonban relatív, mert csupán annyi történe, hogy 60 évvel túlélne ikerpárját. Életpályát tekintve ő is 90 évig élne. Az előbbiekben elmondott okok miatt az idődilatació tehát nem változtatja meg az élettartamunkat, az időfolyosók váltogatásával nem nyerhetünk örök életet.

Az érdekesség kedvéért megemlíthető még, hogy az időeltolódásnak van egy sokak által ismert esete is, ami valójában nem más, mint érzékcshalódás. Mindenki tapasztalta már, hogy ami üres vagy gyötrelmes, az végtelenül hosszúra nyúlik, a tartalmas órák viszont észrevétlenül elrepülnek. Nos ennek semmi köze sincs a fizikai törvényekhez, ez az érzet a fejünkben keletkezik. Ha kellemesnek találunk valamit, belefeledkezünk, nem vesszük észre az idő múlását, míg a kellemetlen dolgoktól szabadulni igyekszünk. Eközben folyton arra gondolunk, mikor lesz már vége. Már egy vicc is született erről a jelenségről: Ha egy szép nővel töltesz el egy intim órát, öt percnak tűnik; míg a fogorvosi székben öt percet egy órának érzel.

A dematerializáció útján végbemenő időutazás azonban elvileg lehetőséget nyújt egy sajátos időeltolásra. Ha a Magasabb Intelligencia megengedné, akkor a dematerializáció segítségével megvalósítható lenne a tökéletes hibernálás. Amennyiben valaki nem lenne megelégedve a saját korával, csak bele kellene ülnie egy időgéphe. Útirányt nem adna meg, csak az újramaterializálás időpontját, és ha elérkezne a beprogramozott idő, akkor újra testet öltene, tehát ugyanazon a helyen, de egy másik korban folytatná az életét. Nagyon valószínű azonban, hogy a hibernálásnak ez a módja soha nem fog megvalósulni, mert a Mindenhatónak az az érdeke, hogy mindenki részt vegyen az univerzális fejlődésben, és feltehetően nem fogja megengedni, hogy bárki is évtizedekre, vagy évszázadokra „leparkírozzon” az abszolút világban, kivonva magát ebből a folyamatból.

Pedig a hibernálás módszere lehetőséget adna a távolabbi jövőnkbe való utazásra is. A Hatékony Érzékelés Kivetítés módszerével ugyan már ma is megnézhetjük a jövőt, de testi mivoltunkban nem tudunk oda eljutni, mivel a HÉK során tudati úton látott jövő csak egy valószínűség számításra alapuló elképzelt jövő, amit a Magasabb Intelligencia vizualizál nekünk. A valódi jövőnk még nem alakult ki, ezért nem is utazhatunk el oda. Az, hogy valójában mi történik majd, rajtunk is múlik, a mi későbbi döntéseink fogják kialakítani a konkrét, végleges jövőnket. Ennek ellenére mégis van rá mód, hogy személyesen is elutazzunk a valódi jövőbe, de előbb hibernáltatnunk kell magunkat az időgéppel, majd megadva, hogy hová és milyen korba akarunk utazni, a gép a megfelelő időpont elérése után rematerializál bennünket a kívánt helyen. Ez a látogatás még olyan hátránnyal sem jár, mint a múltba való utazás, mert ha már kellőképpen körülnéztünk akár a saját, akár más civilizációk jövőjében, akkor ismét beleülve az időgéphe visszateérhetünk ugyanabba a korba is, amelyből elindultunk. Élettartamunkat illetően itt sem érne semmilyen veszteség bennünket, és ugyanott folytathatnánk az életünket a szeretteink körében, ahol abbahagytuk. Az egyetlen különbség az otthon maradottak és a jövőbe utazók között az lenne, hogy az utazásból visszatértek két részletben, időmegszakítással élnék le az életüket.

Előfordul ugyan, hogy valaki valódinak tűnő utazást tesz a jövőbe, de korábbi ismereteink alapján ez nem más, mint múltból jelenbe történő időutazás. Nem csak mi mehetünk vissza a múltunkba, hanem onnan is utazhatnak hozzánk, hiszen mi is visszatérünk onnan. Akár magunkkal is hozhatnánk az illetőt, de érkezhet egyedül is. A múltból hozzánk került személy számára ez jövőutazásnak tűnik, de valójában nem az. Az utas a mi jelenünkbe érkezik meg. Ennek a fajta utazásnak legjellemzőbb esete egy New York-i fiatalember kalandja, aki 1876-ban, az utcán sétálva hirtelen átkerült 1950-be. Az alábbi történet arra is rámutat, hogy a fizikai testben történő időutazás során nem csak nekünk kell kellő körültekintéssel eljárni. Az ott élőknek sem árt figyelni, amikor hozzánk érkeznek. Ha eközben halálos baleset éri az utazót, akkor nem tud visszatérni a saját korába, és élete ott ér véget, ahová került.

Ez a minden részletében tanúkkal igazolható eset úgy kezdődött, hogy 1950 júniusában a Times Square környékének egyik színházában éppen véget ért az előadás. Az utcára tóduló több száz néző nem sejtette, hogy a színház falain kívül is vár rájuk egy látványosság. Az egyik útkereszteződésnél álló férfi úgy nézett ki, mintha egy múlt századi divatlapból lépett volna elő. Kürtőkalapot, zsakettet, fekete-fehér kockás nadrágot és csatos cipőt viselt. Nem úgy tűnt, mint aki maskarába öltözött, mert meglehetősen zavartan nézte a közlekedési lámpát, és őt bámuló tömeget. Teljesen tanácstalan volt, hogy mit tegyen. Néhány perc múlva elgázolta egy autó, mert pechjére éppen akkor lépett az útestre, amikor pirosat mutatott a lámpa. A halállal végződött baleset után a 29 éves fiatalember zsebében az alábbi tárgyakat találták: egy Rudolf Fentz nevű úr névkártyáját, aki a Fifth Avenue-n lakott; egy levelet 1876-ban lepecsételt bélyeggel; 70 dollárt régi bankjegyekben, bronzból készült

XIX. századi pénzérmekeket; valamint egy számlát, amelyből kiderült, hogy a Lexington Avenue egyik istállójában három dollárért szállásoltak el egy lovat.

Az ügy bizarrsága folytán a rendőrség alapos nyomozásba kezdett. Megállapították, hogy a névkártyán szereplő címen egy üzlet található. A tulajdonos nem ismerte Rudolf Fentz-et, és a telefonkönyvben sem volt feltüntetve az áldozat neve. Robert V. Rihn, az eltűnt személyeket kereső New York-i rendőrtiszt azonban egy 1939-es telefonkönyvben felfedezte Rudolf Fentz fiának a címét. Megtudta, hogy az áldozat fia 1939-ben 60 éves volt, és egy bankban dolgozott. Nyugdíjazása után, 1945-ben halt meg. Az özvegye azonban még élt Floridában. Levelében a nyomozókat arról tájékoztatta, hogy férjének apja titokzatos körülmények között tűnt el 1876 nyarán. Miután Rudolf Fentz feleségét ingerelte a füst, a férfi lefekvés előtt mindig tett egy rövid sétát a ház előtt cigaretta- tázva. Egyik este azonban nem tért vissza. Sokáig keresték, de nyoma veszett. Eltűnését a rendőrség is bejelentették. Ennek bizonyítéka, hogy neve szerepelt az archívumban, a körözöttek 1876-os listáján.

Hongkongban 1987-ben felbukkant egy fiatal fiú, Jung Li. Azt állította, hogy a múltból érkezett. A nagyon régi kínaiak öltözékét viselte, és gyönyörűen beszélt az évezredekkel korábbi, ősi kínai nyelvet. Jól ismerte Ó-Kína történelmét, és olyan eseményekről tudott, amiket egyedül csak maroknyi történész ismer jelenleg. Némelyik eseményt a saját szemével látta, állította. A tudósok hónapokon át faggatták, és próbálták „megfogni” valamivel, ugyanis szentül hitték, hogy egy ügyes és nagyon felkészült csalóval van dolguk. Ezenközben Jung Li éppen úgy csodálkozott, mint azok, ő ugyanis a jövőbe érkezett, ahol döbbenetesen figyelte a modern nagyvárost. Végül is több mint egy évig volt itt, ebben az időben. Egy történész, Ing Shao foglalkozott vele, és keresett olyan adatokat a régi kolostorok krónikaiban, amelyek megerősítenék a fiú által elmondottakat.

1988 májusában a fiú váratlanul eltűnt. Ing Shao még nagyobb lendülettel kutatta át a kolostorok könyvtárait, és megtalálta, amit keresett! Az egyik réges-régi krónikában ezt a bejegyzést találta: „Jung Li Csen eltűnt tíz évre, aztán ismét megjelent, de már beteg elmével. Azt állította, hogy a keresztények kalendáriuma szerinti 1987-es évben járt, hatalmas fémmadarakat látott és varázstükröket, felhőkig érő házakat, többféle színű fényeket, amelyek maguktól gyulladnak ki és alszanak el. Márvánnyal díszített széles utcákról mesélt, és utazott egy olyan kígyóban, amely a föld alatt hihetetlenül gyorsan száguldott. Örültnek nyilvánították és három hét múlva meghalt.”

A józan ész szabályai tehát azt diktálják, hogy a múltból csak a már kialakult jövőbe, vagyis az éppen aktuális jelenbe lehet utazni. Valódi jövőutazásra nincs mód, mert az még nem alakult ki. Ami még nem történt meg, azt nem lehet megnézni. De meddig alakult ki a jövő? Az előbbi példa alapján 1950-ig, vagy napjainkig? Honnan tudjuk, hogy a mi jelenünk a múlt kialakult jövője? Mint ahogy Rudolf Fentz 100 évvel ezelőtti világa a mi múltunk, mi is lehetünk a következő évszázad múltja. A szakirodalmi utalások alapján nagy valószínűséggel ez a helyzet. Könnyen lehet, hogy kialakult múlt, jelen és jövő csak számunkra a létezik. A túlvilági szellemek szerint a múlt, a jelen és a jövő egyszerre zajlik. Nem egy időben, hanem egymással szoros kapcsolatban állva, egymásra folyton-folyvást kihatva.

Számtalan történet bizonyítja, hogy rendkívül szoros kapcsolat áll fenn az egyes korok között. Nem csak a múlt befolyásolja a jövőt, hanem a jövő, vagyis a mindenkori jelen is visszahathat a múltba. Ha visszamegyünk a múltba, és onnan bármit vagy bárkit áthozunk a jelenbe, ennek ott nyoma marad. Ez esetben pillanatok alatt átíródik az egész történelem, minden megváltozik, átrendeződik az új viszonyoknak megfelelően. Ezáltal a jövő, vagyis a mi jelenünk is megváltozik. Ezért van olyan szigorúan megtiltva a fizikai testben történő időutazás. Ha ezt megengednék nekünk az istenek, mást sem csinálnánk, mint átírnánk a történelmünket. Utólag ugyanis már egyértelműen látszik, hogy hol mit rontottunk el. Így semmi mást nem kellene tenni, mint visszamenni a múltba, megkeresni azokat az embereket, akik a hibát elkövették, és felvilágosítani őket. Az első ijedtség, és a kíváncsiságukból eredő jövőfirtató kérdések után minden biztonnyal hallgatnának ránk, és a tanácsainknak megfelelően cselekednének. Ezáltal minden téren megváltozna a jövőnk, paradicsomi állapotokat teremthetnénk magunknak a jelenben.

Nyilvánvaló, hogy ez megengedhetetlen, így nem lehet hatékonyan fejlődni. Nem rángathatjuk kényünkre-kedvünkre a múltunkat, nem változtathatjuk folyton a történelmünket. A múlt és a jelen

közötti közlekedés tehát elvileg kétoldalú, de fizikai testben szigorúan tiltott. Néha előfordul, de csak demonstrációs céllal. A túlvilági lények megmutatják nekünk, hogy milyen a világunk, hogyan működik az univerzum. A fizikai törvények megismerése azonban nem jelenti azt, hogy korlátlanul alkalmazhatjuk őket. Lehetőségeink kihasználására csak fokozatosan, lelki fejlődésünk függvényében kerülhet sor.

Még szigorúbban tiltott a jövőbe való utazás. A későbbi korok számára ugyan nem jelent semmi kockázatot a mi megjelenésünk, mert utódaink mindent tudnak rólunk, vagyis a múltjukról. Ennél fogva semmi használható információt nem kaphatnak tőlünk. Jelenlétünk csupán kuriózum lenne számukra. Megbámulnának bennünket, mint mi Rudolf Fentzet, de semmi hasznukat nem vennék. Mi azonban a jövőben szétnézve olyan ismeretekre tehetnénk szert, amelyeket visszahozva teljesen átalakíthatnánk az életünket. Ez viszont kihatna a jövőre is, megváltoztatná az egész emberiség történelmét. Azoknak az embereknek a sorsát is, ahonnan az információ származik. Ezért a jövőbe még asztráltestben sem utazhatunk el. Előfordultak ugyan kisebb kiruccanások a távoli korokba is szemléltető céllal, de ezek minden esetben szoros felügyelet mellett történtek. Túlvilági kísérőink nagyon ügyeltek rá, hogy semmi használható információhoz, technikai részlethez ne jussunk hozzá. Csupán azt akarták láttatni az időutazásban résztvevőkkel, hogy milyen lesz a jövőjük.

Ez a jövő azonban csak az éppen aktuális jövő, amely minden pillanatban változik. Döbbenetesen hangzik, de nincs stabil múlt, jelen és jövő. Csak történések láncolata van. Ha valahol beleavatkozunk a folyamatba, az utána következő láncszemek mindegyike megváltozik. Azt szokták mondani, hogy a múltat még Isten sem változtathatja meg. De megváltoztathatja. Sőt állandóan ezt teszi. De csak a körülményeket változtatja meg. Előkészíti a világot, a természetet a kíváncsú események lezajlására. A pangea, vagyis az egységes szuperkontinens kétszáz millió évvel ezelőtt nem véletlenül tört darabokra, és nem véletlenül ott, ahol a jelenlegi kontinensek létrejöttek. A földi élővilágot kialakító istenek, fénylények rendkívül precízen irányították a természeti erőket, hogy minden úgy menjen végbe, ahogy azt a történelmünk megkövetelte. Ha pl. Észak-Amerika keleti partvidékéből 100 kilométerrel nagyobb darab hasadt volna le, és került volna Európához, akkor most nem lenne New York, Philadelphia, Baltimore, Boston, Washington – a többi keleti parti településről nem is szólva. Ezen a keskeny partmenti sávon túl ugyanis az Appalache hegység magas csúcsai találhatók, amelyekre meglehetősen bajos lett volna metropolisokat építeni.

A Teremtő még az apró részletekre is gondol. A hegységek felgyűrődése sem a természeti erők szeszélyétől függött. A folyamatot irányító lények végignézték a térségben zajló történelmet, és hátszálpontosan úgy irányították a folyamatot, hogy ez a jövő létrejöhessen. Ha csak 10 méterrel magasabb lenne valamelyik domb vagy hegycsúcs, akkor 200 millió évvel később a rajta síelők sorozatos balesetet szenvednének. Erre azt mondhatná valaki, hogy könnyű úgy teremteni, ha valaki állandóan látja alkotásának hatásait. Belelát a jövőbe, ellenőrizheti, hogy bármely tette, mozdulata milyen következményekkel jár. Aki ezt gondolja, próbálja meg, hogy mennyire könnyű. Az ideális körülmények előidézéséhez ugyanis számtalanszor bele kellett nyúlni a múltba, míg végre a megfelelő kiindulási helyzet előállt. Most sokakban felmerülhet, hogy mi nevezhető megfelelő kiindulási helyzetnek? Miért éppen ilyen a világunk, miért nem másmilyen? Azért ilyen, mert alkotói ennél jobbat nem tudtak létrehozni. A mintát az előző univerzumból veszik. A teremtő istenek ugyanazt a világot hozzák létre, ami a korábbi univerzumban megsemmisült. Figyelembe veszik azonban a hibáit, és ezeket kijavítva alkotnak egy még jobbat, tökéletesebbet.

A földi világ esetében ennyire messzire sem kellett visszamenni az időben, mert ebben az univerzumban már létezett egy Naprendszer. A világegyetem kb. 13,7 milliárd éves, míg a jelenlegi Naprendszer nem idősebb 5,5 milliárd évnél. A mostani univerzum kezdetén már létezett egy Nap, ami kb. 7 milliárd évvel ezelőtt nagy vörös óriássá válva bekebelezte bolygóit, majd kis fehér törpe lett belőle. Végül szupernóvaként felrobbant, és a törmeléből alakult ki a jelenlegi Naprendszer. Előreláthatólag néhány száz millió év múlva a mi naprendszerünk is így fog járni, és a maradványaiból létrejön egy új. A világegyetem feltételezett élettartamát ismerve ez még legalább kétszer végbe fog menni. (Az univerzum összehúzódási periódusában vagy újabb földek alakulnak ki, vagy a naprendszert magába szippantja egy fekete lyuk. A galaxisok egymásba csúszása ütközést, csillagrobbanást is előidézhet.) A naprendszer periodikus újratemtése során már ebben az univerzumban is

egyre tökéletesebbé fog válni ez az élettér. Egyébként az előző naprendszer különböző katasztrófákat túlélt civilizációinak tagjai több száz kilométeres UFO anyahajókon itt keringenek a közelünkben, és láthatatlanná tett járműveiken figyelik a fejlődésünket. Életünkbe ugyan nem avatkoznak be, de a létezésükről már hírt adtak. Ebből az a következtetés vonható le, hogy nem csak a mi világunk, hanem az egész világmindenség teljes kifejelettségében létezik, sőt már pusztulásának, megsemmisülésének részletei is ismertek.

A Teremtés tehát egy nagy játszma, melynek fő befolyásolási eszköze az idő. Előre-hátra ugrálva benne az egész mű bármikor megváltoztatható, bármilyenné átalakítható. Ebből sokan azt a következtetést vonhatnák le, hogy mi is csak egy kellék vagyunk a világegyetemben. Elvileg valóban ez a helyzet. Bennünket is kezelhetnének úgy az univerzum létrehozói, mint a „díszlet” egy darabját. A Mindenható azonban nem ezt teszi. Amint megjelenik az ember az alkotásban, Isten átengedi neki a teremtés egy részét. Mint tudjuk, valószínűleg a felét. Ennélfogva mi is teremtünk. Ehhez a kezdeti feltételeket biztosították nekünk. Lehetőségeink azonban nem korlátlanok. Istennel ellentétben mi nem nyúlhatunk bele a múltunkba. Egyébként ezt ő sem teszi. Akár jól csinálunk valamit, akár rosszul, nem avatkozik bele a cselekedeteinkbe. Állandóan segíti ugyan a tevékenységünket, folyton tanácsokkal, intelmekkel lát el bennünket, de utólag nem javít ki semmit. Nem változtatja meg a múltunkat csak azért, hogy jóvátegye a botlásainkat. Akkor sem módosít a múltunkon, ha végveszélybe sodorjuk magunkat. Nem teremti más kiindulási feltételeket, hogy a katasztrófát elkerüljük.

A Teremtés ugyanis felelősséggel jár. Az elrontott mű pusztulást eredményez. Ha ezt nem látjuk be, majd megtanuljuk a saját bőrünkön. Erre azért van szükség, mert idővel, évmilliárdok múlva mi is fénylényekké válunk, és részt veszünk majd az eljövendő univerzumok létrehozásában. Most tanuljuk meg ennek módját. Ha állandóan kijavítaná valaki a hibáinkat, sosem tanulnánk belőlük. Később már nem lesz aki segítsen minket, mert mi leszünk a világegyetem egy-egy szektorának fő teremői. Nem lesznek mellettünk fejlettebb fénylények, akik irányítanak bennünket, mert a világegyetem állandóan tágul, és a közöttük létrejövő csillagközi térben újabb és újabb galaxisok alakulnak ki. Ezeknek a fejlődését is irányítani kell, és egy teljesen új élettér formálásához nagyobb tudásra, több tapasztalatra van szükség, mint az ismétléshez. Jelenlegi teremőink tehát ezzel lesznek elfoglalva, így naprendszerünk periódusonkénti újrateemtése majd ránk vár.

Ebből is látható, hogy milyen félelmetes felelősség hárul ránk. Amit egyszer elrontunk, azon nem tudunk változtatni, a Teremtő pedig nem hajlandó rajta változtatni. Jóvá tenni persze sok mindent lehet, de ahhoz hogy ez megtörténjen, fel kell ismerni szerepünket ebben az egész folyamatban. Lehetőségeink azonban még így is szinte határtalanok. Hatalmunkban áll mind a jelenen, mind a jövőn változtatni. Most is ezt tesszük, de nem vagyunk tisztában a világban betöltött szerepünkkel. Pedig ha tudnánk, hogy milyen izgalmas játszma részesei vagyunk, mindjárt másként ítélnénk meg a földi létünket. Bármilyen döntést hozunk, bármit teszünk, nem csak a környezetünket változtatjuk meg, hanem civilizációnk egész jövőjét. Sőt nem csak a saját civilizációnk sorsát, hanem az egész univerzum fejlődését. Elég a kisujjunkt megmozdítani, és máris mozgásba jön a körülöttünk levő hatalmas mechanizmus. A legkisebb tettünk is olyan változások sorozatát váltja ki, ami láncreakciószerűen megváltoztatja a világmindenséget. Semmi nem lesz olyan, mint volt. Minden megváltozik körülöttünk.

Az egészben az a legmeghökkenőbb, hogy a változás egy pillanat alatt lezajlik. Egy szemvillanás alatt megváltoztathatjuk az utánunk következő generációk, civilizációk sorsát. Minden azonnal megtörténik. A jövő nem később fog megváltozni cselekedetünk hatásaként, hanem azonnal. Minden rögtön végbemegy, csak mi nem látjuk. Az időzónában levő fizikai világ számára a jövő csak az események lezajlása után válik érzékelhetővé. A gravitációs tereken kívül azonban nincs idő, így minden egyszerre történik. Tehát egyetlen apró tettünkkel új univerzumot teremtünk. Aki azt hiszi magáról, hogy a saját erejéből a legegyszerűbb feladatot sem képes ellátni, bármely pillanatban létrehozhat egy új univerzumot. Egy egész világegyetemet. Elég ha kimond egy szót, útjára bocsát egy jó vagy rossz gondolatot, máris új világot alkotott. Ötlete, elképzelése ugyanis megfog, és láncreakciószerűen előre, vagy visszafelé lendíti a világegyetem fejlődését. Természetesen a változás mértéke függ az egyén képességeitől, vagy a rá ruházott hatalomtól. A változás létrejötté azonban nem. A legkisebb reakció is változtat valamit a környezeten, ennélfogva új, az előzőtől kü-

lönböző világmindenség jön létre. Isten gigantikus teremő gépezetét mozgatjuk életünk szinte minden másodpercében. Ebből is látható, hogy mekkora felelősség hárul ránk. Tetteinkkel nem csak a saját sorunkat szabjuk meg, hanem minden utánunk következő világét.

Fejlődésünk tehát úgy is felfogható, hogy amit megcsináltunk, az már beépült a jövőnkbe. Ahogy létrehozunk valamit, az azonnal átformálja az egész jövőnket. Számunkra azonban a fejlemények az idősíkon nyilvánulnak meg, ami azt jelenti, hogy ki kell várnunk az egyes események bekövetkeztét. A történések, az események menete viszont adva van. Ezt a korábbi tetteinkkel már meghatároztuk. Az idődimenzió kívől élő lényeknek azonban nem kell várni, hogy észleljék a dolgok alakulását, mert több ezer évre előre látnak mindent. De nem a valódi, hanem a pillanatnyi jövőnket, vagyis a jelen jövőjét. Egyébként erre alapulnak a jóslatok, és a prekogníciós látomások. A jósök nem a jövőt látják, hanem azt, ami felé haladnak az események. A jövő ugyanis állandóan változik. Tanácsadóinknak, a jövőnket ismertető fénylényeknek nem kell mást tenni, mint rápillantani a tudakolt időpontra, és már látják is azt, ami számunkra majd csak évszázadok, illetve évezredek múltán nyilvánul meg. Ez a jövő azonban az idő sodrásában még több ezerszer megváltozhat. Főleg rajtunk múlik, hogy milyen lesz, mivel a Teremő célirányosan, előre meghatározott módon, a maximális hatékonyságot szem előtt tartva jár el. Mindez nem mondható el rólunk, mert a mi döntéseinket a legritkább esetben határozza meg a logika és a célszerűség. Mi érzelmek és indulatok, valamint öns érdekeink alapján döntünk minden ügyben. Ennélfogva sokat rontunk, de néha javítunk is a jövőnkön.

Ebben az egészben az a legfélelmetesebb, hogy mi visszamenőleges hatállyal is megváltoztathatjuk a jövőnket. Ha idődimenzióban elérkezik ötletünk megvalósulási időpontja, és mi elönytelen módon mutatkozunk be azoknak, akiken a gyakorlati alkalmazás múlik, akkor végül is nem történik meg az a jövő, amit az alkotásunkkal meghatároztunk. Olyan marad minden, mintha semmit sem tettünk volna. Tetteinkkel tehát csak lehetőségeket, valószínű jövőket teremünk. A tényleges jövő, vagyis a jelen múlttá válása nem csak tőlünk, hanem embertársaink cselekedetétől is függ. Csak az a biztos, ami a pillanatnyi jelenhez képest már múlttá vált. Azon már nem tudunk változtatni. A jövőnk pedig abszolút bizonytalan. Esélyek, lehetőségek halmaza, amelyek vagy megvalósulnak, vagy nem. A sok pozitív tett, nagyszerű alkotás tehát nem teremt automatikusan fényes jövőt, csak növeli annak valószínűségét. Az viszont biztos, hogy amit nem hozunk létre, amit nem teremünk meg, az nem jön létre. Amit gondolatban, eszmei szinten sem hoztunk létre, az soha, semmilyen módon nem tud megvalósulni.

Ezek a korlátlan lehetőségek arra engednek következtetni, hogy az emberiség fényes jövő előtt áll. A harmadik évezred küszöbére érkezve már kezdenek kirajzolódni jövőnk távlatai. Egyre inkább a tudatára ébredünk annak, hogy az univerzum titkai milyen hatalmas lehetőséget kínálnak számunkra. Az elkövetkezendő évszázadok során olyan forradalmi változások elé nézünk, amelyek gyökeresen át fogják alakítani eddigi életünket, szokásainkat és életfilozófiánkat. Az anyaggal kapcsolatban ezt a szót, hogy „lehetetlen”, lassan el fogjuk felejteni. Az ősenergia birtokbavételével korlátlan hatalmunk lesz az anyag felett, tetszés szerint formálhatjuk a fizikai világot. Egyelőre azonban még csak úton vagyunk korlátlan lehetőségeink évezrede felé. Ahhoz, hogy a galaktikus fejlődés korszakába léphessünk, előbb úrrá kell lennünk jelenlegi világunk problémáin. Ha az egyre égetőbbé váló környezetvédelmi gondjainkat nem tudjuk megoldani, ha nem gátoljuk meg a fokozódó elidegenedést, és nem leszünk képesek feloldani a világ számos pontján robbanással fenyegető társadalmi feszültséggócokat, akkor nem sok esélyünk lesz arra, hogy átmentsük civilizációnkat a következő évezredre. Amennyiben nem tudjuk megszabadítani az emberiséget a fajgyűlölettől, a szovinizmustól, ha továbbra is a határtalan önzés, a haszonlesés, az anyagiasság és az arrogancia vezérli tetteinket, elkerülhetetlenül összeomlik a világunk.

A Biblia szerint az özönvíz után Isten szövetséget kötött a Földet újra benépesítő emberekkel, amelyben megígérte nekünk, hogy soha többé nem pusztítja el ezt a világot. Ennek a szövetségnek jelöl szivárványt alkotott az égen. Azt mondta, hogy ez a jelkép örökké emlékeztetni fogja őt az ígéreterre. A szivárvány azonban számunkra is figyelmeztetés. A fokozott környezetszennyezés miatt a Föld számos vidékén ma már egyáltalán nem képződik szivárvány. Ha ez így megy tovább,

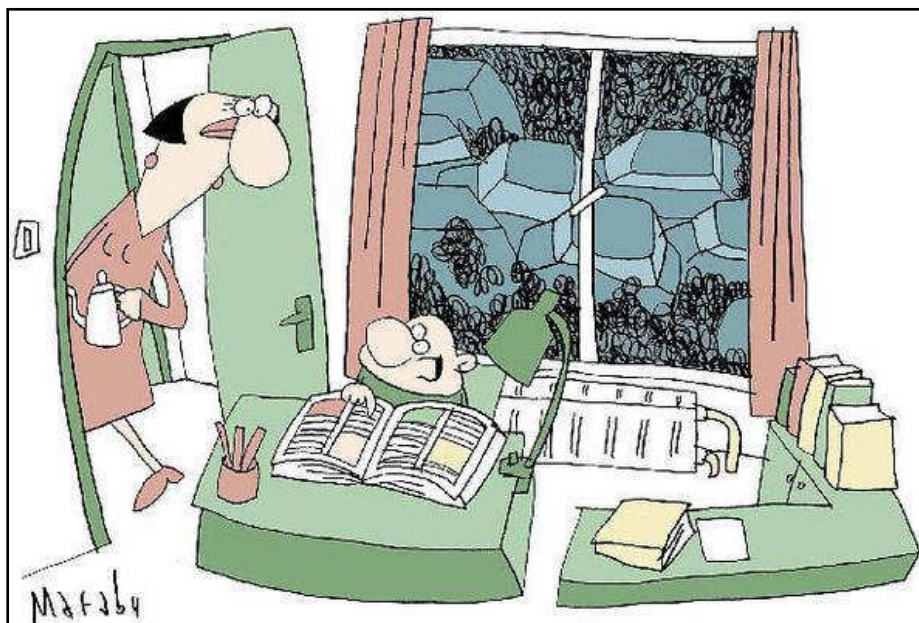
akkor a levegőszennyezés és vízkészleteink mérgezése olyan katasztrofális méretűvé válik, hogy most mi fogjuk elpusztítani világunkat. A levegő- és vízszennyezés következtében az időjárás is egyre inkább elveszti szabályos ritmusát, és a káosz mozgástörvényét követi. Az évszakok egymásba olvadnak; nincs már igazi tél, és nincs valódi nyár sem. Bármely évszakban előfordulhat egyik napról a másikra 25-30 °C-os hőmérséklet-ingadozás, ami korábban elképzelhetetlen volt, Földünk klímája ugyanis az összeomlás határán áll. Az üvegházhatás következtében iszonyatos szélvihar tépázza a korábban szélcsendes vidékeket is, egyre gyakoribb jelenség a hosszan tartó aszály, majd az azt követő özvíz-szerű esőzések. Ezt csak fokozza, hogy a savas esők miatt a lombos erdők több mint fele kipusztulóban van, így a folyamat önmagát gerjeszti.

A negatív visszacsatolást a fitoplanktonok is erősítik. Ezek a parányi tengeri élőlények naponta 100 millió köbméter szén-dioxidot vonnak ki a levegőből. A tengervíz melegedése miatt azonban rohamosan pusztulnak. Ezért kevesebb szén-dioxidot vesznek fel, mely által még intenzívebbé válik a globális felmelegedés. További veszélyt jelent a trópusi erdők esztelen irtása, amely nagymértékben hozzájárul Földünk elsivatagosodásához. Bolygónk növénytakarója tehát rohamosan pusztul, és egy idő után ez a folyamat megállíthatatlanná válik. A mérges gázok levegőbe engedésének további katasztrofális hatása, hogy a Földünket körülvevő ózonréteg egyre jobban elvékonyodik. Ezáltal a Napból kiáramló ultraibolya sugárzás akadálytalanul eléri a földfelszínt, tovább fokozva az üvegházhatást. Járulékos következménye még ennek a káros sugárzásnak, hogy rákot okoz a tartósan szabadban tartózkodó emberek bőrén.

Az üvegházhatás egyébként nem ártalmas. Nélküle -18 °C lenne a Föld átlaghőmérséklete. A légkör víz- és széndioxid-tartalma nélkül a talajban nappal elnyelődött hő éjszaka kisugározná az űrbe. A levegő páratartalma és a szén-dioxid azonban +10 °C átlagértékre növeli a Föld felszínének átlaghőmérsékletét. A baj tehát nem az üvegházhatással van, hanem annak mértékével. A levegő széndioxid-tartalmának nö-

– Azt én is látom, hogy pocsék a helyzet, de a hatályos rendelkezések szerint csak akkor rendelhetünk el szmogriadót, ha már nem tudjuk leolvasni a műszert.

– Találtam egy vicces sajtóhibát a tankönyvben! Véletlenül azt írja, hogy a levegő színtelen, szagtalan, átlátszó gáz.

vekedése és az üvegházhatást fokozó halogénezett szénhidrogének túlságosan felmelegítik a földfelszín hőmérsékletét. Ezáltal megzavarodott az időjárás és átrendeződik a bioszféra. Eltolódnak az éghajlati övek, felmelegszik a sarkvidék, megolvadnak a jéghegyek. Az Északi sark felmelegedése leállítja a Golf-áramlást, a trópusi övezetben pedig időjárási szélsőségeket okozó tengeráramlásokat vált ki a klímaváltozás. Tehát felborul az élővilág évezredek óta megszokott egyensúlya, ami a túlszaporodott emberiségre nézve végzetes következményekkel jár.

Mindez arra figyelmeztet bennünket, hogy a természet nagyon sérülékeny alkotás, nem sok kell ahhoz, hogy felboruljon az egyensúly, és elpusztuljon a Föld élővilága. Ha a rendelkezésünkre álló eszközökkel nem kezdjük el haladéktalanul a környezeti ártalmak visszaszorítását, ha nem teremtünk olyan viszonyokat a természetben, hogy a szivárvány ismét megjelenjen az égbolt díszeként bárhol a világon, Földünk növénytakarója ép és egészséges legyen, folyóink, tavaink vize pedig újból ihatóvá váljon, akkor nem sok reményünk lesz arra, hogy átlépünk a galaktika meghódításának korszakába.

Jézus az alábbiak szerint tolmácsolta Isten szavait az emberiségnek: **„Gyertek és vegyétek birtokba ezt a világot, amely kezdettől fogva nektek készült.”** A természet, valamint a földi életet irányító intelligens erők évmilliárdokon keresztül építették számunkra ezt az életteret. Az ember megjelenése után azonban ez a tökéletes mű fokozatosan pusztulásnak indult, és most ott tartunk, hogy egy katasztrofális kimenetelű környezetszennyezés, vagy egy nukleáris háború következtében bármely pillanatban végleg elpusztíthatjuk Földünk élővilágát. A Hirosimára ledobott atombomba még csak 15 ezer tonnányi TNT robbanóerejével ért fel. Ennek ledobása következtében 140 ezer ember halt meg, és 68 ezren megsérültek. (Az azonnal meghaltak száma hozzávetőleg 70 ezer, és legalább ennyien haltak meg később a sugárfertőzés miatt.) A Nagaszaki elleni atombomba-támadás hivatalos mérlege 72 ezer halott. (Itt kb. 30 ezer ember halt meg a radioaktív fertőzés következtében.) A Japánra ledobott bombák azonban csupán játékszerek a jelenleg hadrendbe állított nukleáris rakéták robbanóerejéhez képest. Ma már olyan nukleáris robbanófejeket is gyártanak, melyeknek a pusztító ereje 25 millió tonna TNT-nek felel meg. Nem is szólva a hidrogénbomba pusztító erejéről, mely olyan nagy, hogy háborúban még ki sem merték próbálni. Ma egyetlen amerikai tengeralattjárón annyi atomtöltetű rakéta van, amely 5300 hirosimai atombombának felel meg.

Nukleáris fegyvereink robbanóereje 6000-szer akkora, mint a II. világháború összes hadviselő fele által 7 év alatt elhasznált muníció robbanóereje. A teljes nukleáris arzenál robbanóereje 15 milliárd tonna TNT-vel egyenértékű. Ez azt jelenti, hogy minden egyes ember több mint 2 tonnányi robbanóanyagon üldögel. Ebből is látható, hogy civilizációnk maradéktalan kiirtása nem ütközik technikai nehézségekbe, ezen a téren fantasztikus fejlődést értünk el. Ezzel is sikerült bebizonyítanunk, hogy a gyilkoláshoz, a pusztításhoz nagyszerűen értünk; a rombolásban kiválóak vagyunk. Az emberiség büszke lehet önmagára, megtalálta a tudományos módszerét annak, hogyan vessen véget önnön pályafutásának.

Albert Einsteint megkérdezték egyszer, hogy szerinte a harmadik világháborút milyen fegyverekkel fogják megvívni. A válasz az volt, hogy „nem tudom, de hogy a negyediket mivel, azt igen: kőbaltával és bunkóval.” Ha egyáltalán túl fogja élni valaki az atomháborút. Nagy felelősség hárul tehát ránk, a jelenlegi generáció gondolkodásmódja és cselekedetei fogják eldönteni az emberi faj sorsát. Rajtunk múlik tehát, hogy kipusztul-e az emberiség, vagy egy új korszak határát átlépve tovább haladunk egy szebb és boldogabb jövő felé. Az atomkor küszöbén Winston Churchill így fogalmazta meg ennek a válaszütnak a lényegét: **„A világ vagy a kezdet végén, vagy a vég kezdetén áll.”**

Budapest, 1990. július

VII. fejezet

AZ EZOTÉRIA MŰSZAKI ALAPJAI;

ÉTERELMÉLET

Az Agykontroll módszerének, az abszolút világ birtokbavételének emberi életre gyakorolt hatása egyelőre felmérhetetlen. Jézus egy magasan fejlett – számunkra isteni szinten álló – civilizáció küldötteként teljes mértékben rendelkezett azokkal a pszichikai képességekkel, amelyeket további fejlődésünk során mi is elérhetünk majd. Beszédeiben ennek a fejlődésnek a lehetőségét a Biblia szerint az alábbi mondattal juttatta egyértelműen kifejezésre: *„Aki hisz bennem, az én tetteimet viszi majd végbe, sőt még az enyémenél is nagyobbakat.”* Sajnos kétezer év kellett ahhoz, hogy tökéletesen megértsük a krisztusi üzenet lényegét, de még most sem késő, hogy elinduljunk ezen az úton, és bejussunk a „mennyei országába” vagyis az abszolút világba, ahol minden problémánkra megoldást találhatunk.

A módszer története

Mivel a pszichoorientációs gyógyítás jelenét már ismerjük, nézzünk egy kicsit bele a múltjába is. A múltban a pszichikai úton történő gyógyítás mágikus tevékenységnek számított. A mágia tudománya szinte teljes egészében történelem előtti időkben élt elődeinktől származott ránk. Atlantisz lakóinak a módszeres pusztítások után megmaradt, és a nagyközönség elől elzárt mágikus könyvei ma már egyre inkább hozzáférhetővé válnak. Korunk embere számára ezek az írárok meglehetősen nehezen érthetők, tele vannak szimbolikus kifejezésekkel, és első olvasásra tömény kuruzslásnak tűnnek. Ennek ellenére érdemes őket tanulmányozni, mert fellelhető bennük néhány olyan eljárás is, amely modern eszközeinkkel továbbfejleszthető lenne. Ezekből a könyvekből kiderül, hogy elődeink jóval könnyebben fértek hozzá az abszolút világ által kínált lehetőségekhez, mint mi. Minden jel arra vall, hogy az atlantiak számára az abszolút világ eszközeinek használata mindennapos dolog volt. Ők már születésüknél fogva birtokában voltak azoknak a képességeknek, amelyeket nekünk majd az elkövetkezendő évszázadokban kell magunkban kifejleszteni.

Korunk tudósai felfedezték, hogy a földkéreg és az ionosféra közötti tér rezonáló üreget képez, amelyben 7,8 Hz frekvenciájú elektromágneses vibráció észlelhető. Ennek a Schumann-hullámoknak nevezett rezgésnek a kiváltója valahol az univerzum mélyén, feltehetően az ősrobbanás helyén rejlik; de az is lehet, hogy a föld mélyéből ered. Atlanti elődeink agyfrekvenciája valószínűleg erre a kozmikus vibrációra volt ráhangolva. Ezt a feltevést támasztja alá a régi történeti írásoknak az a megjegyzése, hogy Atlantisz lakói az ébrenlét és az álom határán, mai szóhasználatnál élve alfa tudatállapotban éltek, állandó kapcsolatot tartva a Magasabb Intelligenciával. Ez az állapot viszont azzal a hátránnyal járt, hogy a kreatív, gyakorlati képességeik nem tudtak kellő mértékben kifejlődni. Amíg mi bal agyfélteke-dominánsak vagyunk, addig ők mindennapi tevékenységük során a jobb agyféltekéjüket használták. Agyuk bal féltekéje szinte csökevényes volt, és csak oly mértékben tudták használni, mint mi jelenleg a jobb agyféltekénket. Ezzel a képességükkel viszont az atlantiak meglehetősen könnyen jutottak hozzá mindenhez, nem kellett semmiért megküzdeniük, mivel az abszolút világ folyamatosan ellátta őket tanácsokkal.

Ilyen körülmények között szinte természetes, hogy lelki fejlődésük elakadt, vagy legalábbis nem haladt a szükséges mértékben, hiszen nem voltak olyan nehézségek az életükben, amelyek leküzdése ezt elősegíthette volna. Romlásukat azonban nem ez okozta, hanem a gőg, az elbizakodottság, amely határtalan képességeik tudatából eredt. Az abszolút világból szerzett tudás hetvenkedővé, arrogánssá tette őket. Elvakultságukban képtelenek voltak reálisan szemlélni önmagukat. A jelekből arra lehet következtetni, hogy ennek a világnak a fejlődése vagy mellékvágányra futott, vagy már az indítás is eleve hibás volt. Úgy látszik, Isten nem volt megelégedve a társadalmi evolúciónak ezzel

a formájával, és ezért pusztította el ezt a világot özönvíz által. Utána következünk mi; de hogy ne eshessünk mi is ebbe a hibába, agyfrekvenciánkat már jó előre felemelte több mint duplájára, azaz 20 Hz-re. Lehet, hogy ez volt az a bizonyos kiüzetés a Paradicsomból? Ettől kezdve, ahogy Isten mondta, már „arcunk verejtékével” kellett a kenyerünket előteremtenünk, „fájdalommal szültük gyermekeinket”, és betegségek ritkították sorainkat. Viszont kétségtelen fejlődést mutattunk az objektív világban, ezért Isten bennünket már nem pusztított el.

Az isteni beavatkozás valószínűségét támasztják alá az indián legendák is. A maják szent könyve, a Popol Vuh szerint az embereket Földre szállt istenek alkották. Az eredmény azonban túlságosan jól sikerült. „Szétnéztek, és rögtön messzire láttak. Mindent megláttak, mindent ismertek, ami a világon létezett. Látták az ég csúcsait, és a föld belsejét, beláttak az erdőkbe, a tengerekbe, a hegyekbe, és a völgyekbe. Minden távolban elrejtett dolgot észrevettek anélkül, hogy oda kellett volna menniük. Onnan ahol éppen álltak átfogták tekintetükkel az egész világot. Még azokat a dolgokat is látták, amire sűrű sötétség borult. Nagy volt az ő bölcsességük.” Képességeiket azonban nem becsülték meg, sőt egyre inkább visszaéltek vele. Mind elbizakodottabbá váltak, és egy idő után tökéletesebbnek gondolták magukat létrehozóiknál. Nem csoda, hogy művük nem tetszett az alkotóknak, ezért úgy határoztak, hogy korlátozzák teremtményeik képességeit. Ekkor az „ég szíve” vagyis a három ősi isten, a tudományok nagy mesterei „fátylat” vetettek az emberek szemére. „Ettől a látásuk úgy elhomályosodott, ahogy a pára elhomályosítja a tükröt. Szemeik eltompultak; csak azt látták meg, ami közeli és világos volt. Így lett szétzúzva az emberek bölcsessége.” Némi féltékenység is szerepet játszhatott ebben a dologban, amire az alábbi megjegyzés utal. „Az emberek tökéletessége láttán így háborogtak az istenek: Vajon istenekké kell válniuk? Hát egyenlőnek kell lenniük velünk? És akkor az istenek visszavették az emberektől a fennkölt képességeiket és a tudást.”

Visszatérve a keresztény forrásmunkákra az abszolút világtól való eltávolításunkkal összefüggésben szükség volt egy apró technikai korrekcióra is. Miután agyfrekvenciánk a béta tartományba tolódott, elvesztettük a közvetlen kapcsolatot a Magasabb Intelligenciával. Ez viszont könnyen azaz a következménnyel járt volna, hogy a jövőben teljesen elharapózik a bűn a Földön. Ennek elkerülése érdekében Isten jellegzetes bőrfodrokat alakított ki az emberek ujjbegyén, hogy a bűnüldözés során kézzelfogható eszközökkel is könnyen azonosítani lehessen a bűnelkövetőket. Mellesleg a vénuszi civilizáció tagjai mentesek ettől az egyedenként eltérő rajzolatú stigmától. Bizonyos források szerint az ő ujjai begyén a bőr teljesen sima. A bőrfodor hiányának kísérő jelensége, hogy a vénusziak nem izzadnak.

Ezt Thor kapitánytól tudjuk, aki az 1950-es évek végén érkezett a Földre a Vénusz bolygóról. Bizonyosságul megmutatta a kezét, amin valóban nem látszottak a jellegzetes bőrfodrok. Egyébként teljesen úgy nézett ki, mint mi. Miután igen becses vendégnek, rendkívül fontos embernek számított, nagyon vigyáztak rá. A hadügyminisztérium épületében szállásolták el, és két fegyveres őrt állítottak az ajtaja elé, hogy senki idegen ne jusson a közelébe. Ez azonban nem korlátozta a mozgási szabadságát. Ez hamar kiderült, mert az örök rendszeres időközönként ellenőrizték a szobáját. Több ízben megrökönyödve tapasztalták, hogy nincs ott. A kívül-belül szigorúan ellenőrzött, cellaszerű helyiségből nem lehetett csak úgy kísértálni, de neki erre nem is volt szüksége. Teleportációs képessége révén akkor hagyta el a szobáját, amikor akarta. Nem tudták őt fogolyként kezelni. Egyébként Thor kapitány beszámolója szerint csak az Egyesült Államokban 77 vénuszi látogató tartózkodik, akik észrevétlenül beépültek a társadalmunkba. Ezt könnyen megtehetik, mert az évezredekkel ezelőtt Földre telepített hat rassz közül a fehér fajt a vénuszi civilizáció génkészletéből hozták létre.

A bőrfodor megjelenése valószínűleg genetikai beavatkozás következménye. Erre utal, hogy genetikai rendellenesség folytán nálunk is vannak, akiknek nincs ujjlenyomatuk, és hétköznapi társaikhoz képest kevésbé izzadnak. Egy svájci nőről (akinek a nevét titkosították) 1977-ben kiderült, hogy ujjbegyéről hiányoznak a papilláris vonalak. Családtagjainak vizsgálata során azt is megállapították, hogy rokonai közül még kilencnek nincs ujjlenyomata. Aztán további kutatások során fény derült arra, hogy ez nem is olyan ritka rendellenesség. Emberek ezrei élnek így szerte a világon. Sokszor maguk az érintettek sincsenek tisztában azzal, hogy ők genetikai rendellenességben „szenvednek”. A legtöbbjüknel ez akkor derült ki, amikor az Egyesült Államokba akartak utazni. Az

amerikai hatóságok ugyanis újabban megkövetelik a beutazóktól a biometrikus útlevelet, amelyben egy chip rögzíti az ujjlenyomatukat, illetve az ebből generált kódot.

Tel-avivi kutatók már azt is kiderítették, hogy a rendellenességről a SMARCAD1 elnevezésű gén hiánya tehet, ami az epidermisz (felhám) sejtjeiben öröklődik. Szerepe a papilláris vonalak kialakítása. Istennek tehát semmi mást nem kellett tennie, mint egy gént beültetni a szervezetünkbe, és máris megbélyegzettekké váltunk. Ezek után könnyen lehet, hogy eredetileg ezer éves élettartamunk Bibliában említett 120 évre (nyolcadrésze) csökkentése is csak egy gén beültetésére vagy eltávolítására vezethető vissza. (Ez feltételezés már be is igazolódott. Bizonyos hírek szerint Seymour Benza professzor megtalálta a „Matuzsálem” gént, amely az öregedésért felelős.)

Az atlantiszi mágia könyveiben mindaz megtalálható, amit ma az Agykontroll modern módszerekkel tanít. A különbség csupán az, hogy ezek a régi írások az egyes szabályokat misztikus köntösbe öltöztetik. Ennélfogva a kivitelezési mód nem mindig világos. A leírások kijelentéseit többféleképpen is lehet értelmezni; vagyis ez a fajta forrásanyag meglehetősen homályos, és a ma embere számára kissé zavarosnak tűnik. Ez esetleg azzal is magyarázható, hogy tevékenységük legsikeresebb eredményeit a megmenekülésre érdemesnek tartott atlantiak magukkal vitték az új világukba, és amit itt hagytak, annak is túlnyomó része időközben megsemmisült. Ráadásul a ma fellelhető írássok zöme emlékezetből íródott olyan személyek által, akik csak tanítványai voltak elődeinknek.

Ezeket a régi írásokat tanulmányozva úgy tűnik, hogy az „extázis”, vagyis az alfa állapot elérésének van még egy régtől fogva alkalmazott módja is, mégpedig a füstölők használata. A tömjén, mirha és egyéb intenzív illatot árasztó füst belégzése nagy valószínűséggel elősegíti az agyfrekvencia csökkenését. Elődeink ezt az eszközt feltehetően a theta szint eléréséhez használták. A korabeli füstölőknek azonban az a hátrányuk, hogy mérgező anyagot is bocsátottak ki magukból. A legújabb kori okkult szakkönyvek szerint ezen úgy segítenek, hogy megfelelően adagolt tiszta oxigént lélegezzenek be, és ebben az esetben már a legegyszerűbb növényi füstölőkkel is el lehet érni a kívánt hatást. A leírások szerint a többletoxigén elektrolízis, vagyis vízbontás útján nyerhető úgy, hogy a keletkező hidrogént gumicsővel a szabadba kell vezetni. Ennek a módszernek az alkalmazása azonban semmiképpen nem ajánlatos a durranógáz-képződés veszélye miatt. Azt azonban meg lehetne próbálni, hogy ha egy kórházakban használatos lélegeztető készülék maszkjába pótlólagos csövön keresztül bevezetnénk valamilyen ártalmatlan növény füstjét, akkor ez a gázelegy elősegítené-e a gyorsabb alfába jutást. Ilyen jellegű, tudományos alapon folytatott kísérletekről még nem számolt be a szakirodalom, de amerikai orvosok oxigén belélegeztetéssel már komoly eredményt értek el. Dr. Ladislav⁵² 30% szén-dioxid és 70% oxigén elegyét használta erre a célra. A laboratóriumokban egyébként palackozott gázt alkalmaznak, így nem fenyeget a robbanásveszély.

Az agyfrekvencia légzőszerven keresztül történő lecsökkentése az ókori Európában is ismert volt. Pythia⁵³ pl. a delphoi⁵⁴ jósdában etiléngáz belégzésével segítette elő az alfa állapot elérését. Ez a növényi hormonból képződött gáz a jósda alatti barlang ásványaiból szabadult fel forrásvíz hatására. A hallucináció kiváltásának igen gyakori módja volt még, hogy különböző növények hatóanyagát juttatták a szervezetbe. A világon szinte minden kultúrkör talált magának egy gyógynövényt, gyökeret vagy bogyót, hogy elmélyítse a meditáció állapotát. A perzsák pl. a szómának nevezett italt használták, ami egy szanszkrit krónika szerint „istenné tette az embert”. A vikingeket annak idején a bíborszínű légyölő galóca fanatizálta, Mexikóban viszont egy különleges kaktuszfajtaival, a pejot⁵⁵-al, és „isteni eredetű gombákkal” kísérleteztek. Az indián törzsek sámánjai napjainkban is különböző gombák főzetét használják fel a „révület” elérésére, vagy a meszkalintartalmú pejot szárított gumójának rágeszálásával juttatják magukat „transz” állapotba. A parapszichológiai képességek növelését idézi elő az Amazonas mentén termő növény, a banistoperis is. Kivonatát a harmalint már több laboratóriumban is tanulmányozzák. Egyelőre csak annyit sikerült kideríteni róla, hogy a pszí-tabletta a tobozmirigyre gyakorol hatást, jelentősen fokozza az aktivitását. Egyébként az agy kémiai úton való befolyásolása ma sem ismeretlen eljárás. A fogorvosok által használt

⁵² Ladislav

⁵³ Püthia

⁵⁴ Delphoi

⁵⁵ Pejot

dinitrogén-oxid belégzése szintén hipnotikus hatást vált ki a szervezetben. Tulajdonképpen a különböző narkotikumok (pl. az LSD) is hasonló hatást keltenek, de az agyfrekvencia ily módon való lecsökkentése nem ajánlott, mert ezek a szerek vissza nem fordítható függőséget alakítanak ki, ami előbb-utóbb teljes testi és szellemi leépüléshez vezet.

Az agyfrekvencia azonban nem csak kémiai, hanem a szemén keresztül, optikai úton is befolyásolható. Ennek legegyszerűbb módja a hipnotizőrök által használt különböző színű ábrák merev nézése, amely hipnotikus hatást gyakorol a páciensre. Hasonló elven működik egy német feltaláló szabadalma, a relaxációs nyelvtanulási módszer is. Ennek lényege, hogy egy külső fénytől védő szemüvegszerű maszkba két kis lámpát építettek be, és ezeknek a megfelelő szögben elhelyezett fényforrásoknak a nézése csökkenti le az agyfrekvenciát. A megtanulandó szöveg egy kazettás magnóról üzemelő fülhallgatón keresztül jut be, és rögzül az alfa szinten levő agyba oly módon, hogy a relaxáció elmélyülése után egy légzés-visszacsatoló mikrofon indítja el a készüléket.

Az agyfrekvencia légzőszervi és optikai úton történő csökkentésén kívül régóta ismert módszer még a hangokkal történő befolyásolás. Minden bizonnyal ennek a célnak az elérését szolgálta a valódi énekek zsolozmázó előadási stílusa, vagy a búcsújáró körmeneteken hallható zoltárok egyhangú kántálása. A bódító fűsthöz hasonlóan a zsongító énekek dúdolása ugyancsak minden kultúrában megtalálható. Ezek közül legismertebb a mantrázás, ami nem más, mint különböző szavak (pl. Krisnát éltető mondatok) éneklés formájában való monoton ismétlése. Az ezotériában kevésbé járatosak számára érdemes megemlíteni, hogy a mantra lényegében egy szakrális mondatba vagy szótagba foglalt egy, illetve több alaphangból álló tudatállapot-megváltoztató hangsor. A hindu mitológia szerint a mantra nem egy valamit jelentő szó, hanem a teremtető erő. Ennek tudható be, hogy ezeknek a szavaknak a kántálása különleges pszichés hatást eredményez. A mantrázás sokrétű, jótékony hatást gyakorol a testre, a szellemre és a lélekre. Megnyitja a szívet, erősíti az öntudatot, enyhíti a stresszt, és beindítja az öngyógyító mechanizmust. Mantrázás közben összhangba kerül a légzés, a pulzus és a vérnyomás.

A mágikus könyvek az alfába jutás könnyebb elérése, és a már elért szint elmélyítése céljából ajánlanak egy másik érdekes módszert is. Ez tulajdonképpen nem más, mint egy rendkívül egyszerű tornagyakorlat, amely az embrió anyaméhben elfoglalt helyzetét utánozza. A gyakorlat során guggoljunk le a földre, és fejünket hajtsuk a két térdünk közé amennyire csak tudjuk. Ez a pozitúra az agyban elhelyezkedő tobozmirigyre fiziológiai nyomást gyakorol. Az okkult tudományok szerint a lélek a tobozmirigyben lakik, ezért a reá gyakorolt nyomással a szunnyadó „mágikus” képességek felébreszthetők, illetve fokozott tevékenységre készíthetők. Huzamosabb tréning esetén ennek a technikának a segítségével állítólag mindazok a szubjektív képességek életre kelthetők, melyeknek gyakorlására jelenlegi fejlettségi szintünkön képesek vagyunk. Az I. fejezetben leírtak alapján igen nagy a valószínűsége annak, hogy a tobozmirigynek köze van a természetfeletti képességek megnyilvánulásához. Ezt látszik alátámasztani az a legújabb kori megfigyelés, hogy a paranormál jelenségek tinédzser korban jelentkeznek a legintenzívebben. Tudjuk, hogy a nemi érés befejeződése után a tobozmirigy aktivitása csökken, és érdekes módon ezzel együtt eltűnik ez a sok fiatalnál spontán módon jelentkező képesség is.

Mivel az átlagemberek ismeretei ezen a téren meglehetősen felszínesek, érdemes tisztázni a kuruzslók, a sámánok és a táltosok közötti különbséget is. Tulajdonképpen mindhárom szó azonos tartalmi azonosságot takar, mert mindegyikük a spirituális világot kutatja, és annak titkait próbálja feltárni. Mindhárman rendelkeznek a spirituális gyógyítás képességével, bár ezt más-más módszerekkel érik el. Kuruzslónak azt nevezik, aki nem használ semmiféle tudományos terápiát, emiatt a hivatalos szervek nem ismerik el gyógyító tevékenységét. Sarlatánnak, kontárnak tartják őket; és szakmai hozzá nem értés vádját alapján minden eszközt bevetnek működésük lehetetlenné tétele érdekében. A tapasztalatok szerint ezekre az óvintézkedésekre sok esetben szükség is van, mivel az engedély nélkül gyógyítók zöme a legalapvetőbb ismeretekkel sem rendelkezik ezen a téren, és emiatt gyakran veszélybe sodorják pácienseik életét. A képzetlen gyógyítók között azonban akadnak olyanok is, akik „természetfeletti” képességekkel rendelkeznek; vagyis olyan adottságokkal születtek, amelyek képessé teszik őket a betegségek elűzésére. Ők többnyire egy magasabb szellemi hatalom segítségével gyógyítanak. Miután a spirituális gyógyítás fizikai alapjai még nincsenek tisztázva,

őket is sarlatánnak minősítik, annak ellenére, hogy eredményeik néha a modern orvostudományt is zavarba ejtik.

Az orvostudomány kialakulása előtt a gyógyító szerepét a sámánok és a javasasszonyok látták el. Ez utóbbiak főleg gyógyfüveket és egyéb természetes gyógy módokat alkalmaztak, míg a sámánok elsősorban spirituális úton üzték ki a kórt a betegekből. Ennek módja meglehetősen látványos, mivel szellemi úton történő gyógyítás előfeltétele az agyfrekvencia lecsökkentése. Ezt szinte minden népcsoportnál dobolással, kántálással, illetve kereplők működtetésével érik el. A sámánok nem emberi, hanem állati szellemeket idéznek meg; és közben nem csak ők esnek révületbe, hanem a körülötte állók is. A kb. 7,8 Hz-es rezgésszámú dobolás járulékos előnye még, hogy az agyfrekvencia alfa szintre csökkentésén kívül a beteget körülvevő energiamezőt is pozitívvá változtatja, ami növeli a gyógyítás hatásfokát. Ezek a szertartások sok esetben tábortűz mellett történnek, mivel a lobogó láng hipnotikus hatást vált ki a jelen levőkben, és ez szintén hozzájárul a gyógyítás hatékonyságához. A legnagyobb hatásfokot azonban az előzőekben említett pszichedelikus szerek biztosítják, melyek használata főleg Közép- és Dél-Amerika indián sámánjaira jellemző.

A táltos kifejezés csak nálunk, magyaroknál létezik. A táltos több mint egyszerű gyógyító, ő egyben csodatevő is. Mindazt tudja, amit egy sámán; csak ő nem állati szellemek megidézésével, hanem gondolati úton gyógyít. Módszere leginkább az Agykontrollhoz hasonlít. Az emberek egészségének visszaadásán túlmenően sok más problémát is meg tud oldani spirituális képességével. Jövőbe lát, képes megidézni a halottak szellemét, elveszetteknek hitt személyekkel telepatikus kapcsolatot teremt stb. Egy bizonyos szint elérése után túlvilági szellemek sietnek a segítségére, akik tovább tanítják, szinte parafenoménné változtatják. Ekkor már olyan képességek birtokába jut, amit halandó ember nem képes ésszel felfogni. Ez a tudás azonban nagy felelősséget ró a táltosokra, mivel tisztában vannak vele, hogy a képességeikkel nem élhetnek vissza.

A parajelenségek előidézési módja nem csak koronként és népcsoportonként lehet eltérő, hanem az egyes civilizációk módszerei is jelentős mértékben különbözhetnek egymástól. Ennek egyik példája az a különös kommunikációs kristály, amelyet a hozzánk érkező kozmikus lények egy csoportja használ. A Zéta Reticuli csillagrendszer egyik bolygójáról ide látogató kis emberkék legfőképpen abban különböznek tőlünk, hogy hatalmas ferde vágású rovarszemük van, amelyben nincs szemféhárja és pupilla. Különleges ismertetőjelük még, hogy csak négy ujjuk van, a bőrük világosszürke, és a fejük teljesen kopasz. Ezenkívül csontozatuk igen vékony, testmagasságuk pedig alig haladja meg az 1 métert. Parapszichológiai képességük azonban igen fejlett, ennek ellenére nagyobb távolságok áthidalása esetén nem használják a Képzletbeli Képernyő technikát. Bolygóközi utazásaik során a Magasabb Intelligencia számukra egy kezükben tartott nyolcszögletű amorf kristályba vizualizálja a múltat, a jelent, vagy a jövőt. Ez a misztikus kristály ugyanazt a célt szolgálja, mint a mi üvegből készült varázsgömbünk, mivel a lényeg minden valószínűség szerint nem a kristály anyagában van. Ezeknél a bennünket legnagyobb számban látogató lényeknél egyébként a telepatikus üzenetek kb. 39 fényévnnyire, a saját bolygórendszereikbe való továbbítása, és a válasz regisztrálása is ezzel a módszerrel történik.

Rámájana; Mahábhárata

A világot uraló és mozgásban tartó dualizmus a vallásban a Jó és a Rossz örökös párharcában nyilvánul meg. Az emberiség jobb jövőért folytatott küzdelmeit periodikusan átszővi a csodavárás, az a népektől független hit, hogy Isten időnként egy-egy messiást küld a Földre, hogy megmentse az embereket az elnyomástól és a szenvedéstől. A Megváltó eljövételének várása és tetteinek leírása kultúrkörönként más és más történetbe ágyazódva jelenik meg. Ezek közül a legendák közül az egyik legismertebb és etikai értékeit tekintve a legértékesebb a brahmanizmus gyökereiből táplálkozó Rámájana, amely az i. e. 4-3. században íródott Indiában. India őslakosságának a vallása Visnu istenóriás köré fonódott, akit a mindenség megteremtőjének tartottak. Visnu földre szállt alakjai bámulatosan gazdag mondakincssel ajándékozták meg India népeit. A Rámájana Visnu hetedik, Ráma királyfi alakjában történt földre szállását jegyezte fel, és örökítette meg az utókornak.

Ennek az eposznak a legfőbb értéke az, hogy rendkívül színes és eleven nyelvezetével Ráma királyfi és felesége, a szépséges Szíta fordulatokban gazdag élettörténetébe beleszővi az emberi humanum örök érvényű törvényeit is. A Rámájana még a Bibliánál is részletesebben foglalja össze az emberi együttélés szabályait. A párkapcsolatokra vonatkozó intelmek itt nem azt hangsúlyozzák, hogy a szabályok megsértéséért milyen büntetés jár, hanem költői nyelven ecsetelik az erkölcsi törvények megtartásának előnyeit. Idézzünk fel az eposzból néhány szép részletet erre vonatkozóan: „A világi feladatoknak élő férfi csupán félemler, amíg sorsrendelte igaz asszonyát nem tudja oldalán. Ezt a mély univerzális igazságot korunk közmondása így fogalmazza meg: »Nő nélkül nem érdemes férfinak lenni.« A nemes lelkű asszony sohasem él vissza bűbájának hatalmával. Könnyű szeretni, amíg a boldogság örömei aranyozzák be napjainkat, amíg minden szép és üdítő; ám az igaz érzés akkor diadalmaskodik, amikor baj és szenvedés, keserv és megpróbáltatás zúdul a szeretőkre. Mint ahogyan az embert elválaszthatatlanul kíséri árnyéka, úgy tartozik urához a hűséges hitves. Nem érdemli meg a hitves nevet, aki egy pillanatig is gondolkodik azon, hogy mit kell tennie. Apa, anya elválhat a fiától, a gyermek szüleitől, de az asszony nem hagyhatja el a férjét, amerre ura tart, ott az ő helye is.”

Ma már ezek a mély és tiszta érzelmek szinte ismeretlenek. Érdemes lenne azonban elgondolkozni azon, hogy miért van ez így. Nem mi vagyunk az oka annak, hogy ennyire elsekélyesedett az életünk? Jó ez nekünk, hogy a modern élet álarca mögé bújva beszennyeztük mindazt az igaz értéket, amely megszépítette napjainkat? Egy népi mondás szerint: ki mint veti ágyát, úgy alussza álmát. Mindenkinek olyan az élete, amilyent csinál magának. Aki bemocskol maga körül mindent, az maga is mocskokban fog élni. Napjainkban az önmagukat civilizálni nevező országokban a házasságok fele válással végződik. A szabadság téves értelmezése erkölcsi szabadosságba torkollott. Lassan már semmi sem lesz szent az emberek előtt. Évezredes erkölcsi értékek feledésbe merülnek, és eszeveszetten követjük testünk zabolátlan ösztöneit. Eközben sokszor rosszabbak vagyunk az állatoknál is, mert még az állat sem piszkít bele a saját fészkebe.

Életbölcsségek a Biblián kívül a Rámájában is szép számmal találhatók. Lássunk ezek közül néhányat, kiegészítve a Mahábháratá című eposz legszebb gondolataival, amely Visnu nyolcadik, Krisna alakjában történt megtestesülését örökölte meg: „Csak az önámítás nem látja, hogy minden tettünk meghozza következményeit, és nincs az a hatalom, amely megakadályozhatná a tettek fájának termőre fordulását. A sors isteni törvénye ítélt mindenen. Az emberek nem látják a dolgok mély értelmét és a törvény érvényesülését a történetekben; De akinek a szeme látóvá vált, azt semmi sem zökkenti ki többé bölcs megértésének nyugalmaiból. Aki az erényt téhen gyanánt akarja megfajni, aki vásárra viszi a kötelességet, s aki teljesíti bár, de a hit ereje és a szív érzése nélkül, az nem ismerte fel az erény és a kötelesség valódi mivoltát, és minél inkább keresi, annál inkább elveszti jutalmát.

Amit az áhítatos szívű halandó hitének minden erejével kér, azt az istenek nem tagadhatják meg. A hit emeli az embert a többi teremtmény fölé, állatként tér vissza újabb születésében a Földre az, aki megtagadja a hitet. Ha nem látod az erény érzését földi szemekkel, akkor se kételkedj benne, hidd, hogy van igazság. Az igazság néha lassú léptekkel jár, de egyszer eljön. A vétek kártékony kotyvaléka nem árthat annak, aki rendületlenül kitart az egyenes úton. Csak a szellem nyugalma, egyensúlya mutatja tisztán a dolgokat. Ha szilárd lelked végleg lerázta az érzékcsalódás megtévesztő képeit, akkor már semmi sem zökkent ki többé nyugalmadból. A harag, a gyűlölet mindig elvakítja, megtéveszti az embert. Durva lelkű, elvakult, indulatos emberekkel nem helyénvaló a tréfa, mivel nem értik meg, és csak bosszúval fizetnek. A gyalázat a nemes léleknek a halálnál is teresebb.

A sors isteni törvénye irányít bennünket, hogy minden végbemenjen, aminek be kell következnie. Életünk csak eszköz sorsunk kezében. A tévelygés sokszor az igazság megtévesztő álarcát ölti magára. Az embert tettei teszik nagygyá, nem pedig származása. A tétlen megadás mindennél rosszabb, mert leveri, megtöri a szellemet. Az igaz barátság olyan legyőzhetetlen erő, amely minden akadályt leküzd. A nagy feladatra rendelt emberre nagy megpróbáltatásokat mér a sors, de nagy lelket is ad neki, hogy mindent diadalmasan elviseljen. Az uralkodót egyedül csak az igazság támogatja, de csak akkor, ha az igazságra támaszkodik. A földi élet rövid és bizonytalan, minden megfogha-

tó eredménye egy marék porként omlik szét; Ez azt bizonyítja, hogy az igaz valóság nem benne rejlik, hanem az ember lelkében él; Ha nem tévesztik meg lelkünket múltó és csalóka látszatok, ezt könnyen felismerhetjük. A legnagyobb és legnehezebb diadal önmagunk legyőzése.”

A Rámájana a mindenkori politikai vezetők számára is ajánl megszívlelendő intelmeket: „A kiemelkedő férfinak azért kell szigorúbban megtartania a törvény rendelkezéseit, mert magasabban áll a többieknel, ezért alakja messzire látszik. Példakép az ilyen ember, a gyengék és esendők sokasága őhöz tekint fel útmutatásért, csak az ő erejéből merítve tud továbbhaladni az egyenes úton. Amit a kimagasló ember cselekszik, a tömeg követi azt; ne taszítsd kétségbe az egyszerűbb lelkeket, mutass példát nekik rendületlenül. A kiemelkedő személy sokszorosan bűnös, ha eltévelyedik, és önös céljaiért elfelejti az igazság örök ígését. Hiszen ha a bűn fertőjébe bukik, nem csak ő maga bukik el, hanem magával rántja a sokaságot; mindazokat, akik bízva követték.”

Különös jelentőséggel bír ez az ősi intellem napjainkban, amikor az erkölcsök fellazulása mindennapossá, sőt a többség számára természetessé vált. Feltehetően az élet minden területén tapasztalható apokaliptikus állapotoknak, az emberek fokozatos elállatiasodásnak tudható be, hogy korunk kiemelkedő személyiségei sem képesek ellenállni a sátáni kísértésnek. Pedig ezt a folyamatot csak ők tudnák megállítani, vagy legalábbis fékezni, ha tudomásul vennék, hogy a népszerűség, a kiváltságos életmód áldozatokkal jár. Mivel az életben semmit sem adnak ingyen, a hírnév ára a lemondás, vágyaink önkéntes korlátozása, és sok esetben a boldogtalanság. Ezzel kell fizetni a sok jóért, a pazar életvitelért, a megkülönböztetett bánásmódért, több száz millió ember rajongó szeretetért, tiszteletért. A hírességek élete nem magán-, hanem közügy. A társadalmi tisztelet letéteményeseiként kötelesek példamutató életet élni. Az embereknek ugyanis ebben a lelki támasz nélküli világban példaképre, ha úgy tetszik bálványra van szükségük; és joguk van hozzá, hogy a kiválasztott személy elvárásainak megfelelően viselkedjen.

A sztárok botrányos magatartása, ösztöneik féktelen kiélése nem más, mint a bennük hívó kisemberek arculcsapása. Visszaélnék azzal a hittel, amit a sokaság a piedesztálra állított személyekkel szemben táplál. A társadalom peremén küszködő, számtalan sorscsapással vívódó tömegek a közülük kimagasló emberek cselekedeteiből merítenek erőt. Abban bíznak, hogy ha hasonló módon viselkednek, akkor egyszer ők is kiemelkedhetnek a környezetükből. A fejletlen, kiforratlan ember mintakövető. Miután előző életeiből nem rendelkezik megfelelő tapasztalatokkal, csak úgy tud beilleszkedni egy fejlett társadalomba, ha leutánozza kiváló egyedeinek viselkedését. Így ha kénytelen csalódnai példaképében, megzavarodik, tehetetlenné válik. Végső kétségbeesésében akár öngyilkosságot is elkövethet. Aki tehát elfogadja a hírnévvel járó anyagi előnyöket és kiváltságokat, de nem teljesíti az eszményképpel szemben támasztott követelményeket, az a boldogulás utolsó reménysugarától is megfosztja az egyszerű embereket, s a kétségbeesés olyan mélységébe taszítja őket, amit az égiek sohasem bocsátanak meg neki. Súlyosabb esetben akár halálbüntetést is kiszabhatnak az eltévelyedett sztárokra, a világszerte kedvelt politikusokra, a lélekmérgező magatartást folytató bálványokra. Erre az arisztokrácia világában is többször sor került már. Főleg azokban az országokban, ahol fennmaradt a monarchia, és az uralkodó család nagy megtiszteltetésnek örvend a nép körében.

Az erőszakot a Bibliához hasonlóan a Rámájana is szigorúan elítéli. Ezt ékes szavakba öntve a következőképpen fejezi ki: „Jaj annak, aki fegyverét szükségtelenül, tiszta és nemes cél nélkül emeli csapásra. A kard gyalázatos eszközzé aljasul, ha nem vezeti világos ítélet, önzetlen hősiesség, amely nem keres jutalmat, hírt, dicsőséget vagy hatalmat. A kard dicsó, ha méltó kéz emeli; de öngyilkosnál szennyesebbé válhat, ha hitvány, alantas célt szolgál. Erősebb az, aki a csapást nemesen elviseli, mint aki csapással sújt. Csak a legnemesebb lélek tud megbocsátani ellenségeinek, amikor kezében a bosszuló hatalom.”

Istennek a mindenkori világhoz fűződő kapcsolatát legérzékletesebben Visnu, a fenntartó isten következő megnyilatkozása fejezi ki: „Én vagyok a forrás; minden forma, amelyet a természet alkot, belőlem ered. Engem nem köt semmi; nincs már magasság, amit elérhetnék, nincs jutalom, ami kecsegtetne, mégis lankadatlanul munkálkodom, példaképet adva az embereknek. Nehéz áttörni a sokféle látszat megtévesztő fátylán mely engem eltakar, ám azok, akik felém emelik szellemüket, áttörhetnek rajta mégis.” Krisna a Mahábhárata talán legfenségebb költeményében a Bhagavad-Gitában az alábbi intelmekkel látta el a földi embert: „Élj a tettben, a kötelesség művében! Ne várd

az eredményt; a helyes cselekedet vezéreljen, ne pedig a gyümölcse, amit az majd hoz. Önzés ne kapcsoljon soha semmi tettehez; szabadon, szilárdan cselekedj, mert csak a silányok munkálkodnak azért, hogy jutalmat nyerjenek. Végezd el a műved, mely osztályrészed, de ne légy rabja tetteidnek. Minden cselekedeted áldozati mű legyen, amely a világegyetem nagy kerékforgását segíti továbblendülni. Uralkodj érzékeiden, légy önmagad ura, büszkeség és hiúság vétke nélkül haladj az utadon. Játssza mindenki a saját szerepét híven, áhítattal. Az elvakult, balga embernek nincs hite, csak saját véges eszében bíz; Üdvözülésre nem törekszik, romlandó érzékeit lakatja csak torkig, és nem lát mást a világból, mint ami gyarló szemei előtt áll.”

Krisna a mindennapi életünket befolyásoló viselkedési normákon kívül felhívta figyelmünket a mindenséget fenntartó erők emberi világunkra gyakorolt hatására is: „A bűnt éppoly bizonyossággal követi a bűnhődés, mint nappalt az éjszaka, vagy embert az árnyéka. A természet mozgat mindent a világon a sokféle erő kölcsönhatásával, csak az érzékvilág rabja véli balgán, önámítva, hogy ő cselekszik. A világ legfőbb jellemzője a változás⁵⁶; Az örökös kibontakozás, és a folytonos szétbomlás alaptörvénye uralkodik rajta; Ezért ami létrejött, annak el is kell múltnia. Amint kiteljesedik valami, máris hanyatlani, bomlani kezd, majd a pusztulásból új élet születik. A lélek törhetetlen és elpusztíthatatlan; csak a test, a tovatűnő keret, a foglalat pusztulhat el. Mint ahogy levetjük az elviselt ruhát, úgy veti le a lélek is test-köntösét, és cseréli fel újra. A test elmúlik, de a lélek örökké él; fegyver nem érheti, tűz nem égeti, víz meg nem fojthatja. A lélek hozzáférhetetlen, mindent elérő, mindenben átható; ez az ember igaz valója.”

Érdekes módon világítja meg a Mahábhárata a pokol és a mennyország kapcsolatát: „Aki kevés jót cselekedett, az kevés jutalmat nyer. Az egek védelmében részesül rövid időre, hogy azután a gyötrellem helyére szálljon. Aki sok jót tett, és csak kevés a vétke, az előbb a szenvedés honába tér, ahol hamarosan megtisztul csekély bűnétől, és akkor az örök gyönyörűség honába emelkedik. Édes a béke a kínok után, ám keservesebb a gyötrellem, amely az ég békéjét követi. A gonosznak nagyobb lesz szenvedése, ha előbb az égi létet megízleli, a megtisztult lélek viszont jobban gyönyörködik a mennyei létben, ha előbb megismeri a gyötrelmet, amelyet a bűnért kell fizetni.” Ennek a sajátos minősítő rendszernek a nyomai egyébként a keresztény kultúrkörben is fellelhetők. Az apostolok hitvallásának nevezett imádságuk, a „Hiszekegy” szerint Jézus sem került azonnal a mennyországba. Halála után a pokolba jutott, ahol három napot kellett eltöltenie. Egy mennyei üzenet így szól erről az elbírálási módról: „Amikor megszűnik a testi élete, a földi ember lelkének alá kell szállnia a kárhozat világába. A lelkére tapadt bűnréteg ott szenvedteti őt tovább. A testi létében megjavított, átszellemesített, magasabb frekvenciára emelt rezgési energiáját azonban magával viszi, mint az ő „kincsét”. A fejlett szellemek ezt képesek tudatosan átélni, és békésen figyelik a minősítő törvények munkáját.

Emberi bölcsességek

Életünket az isteni tanításokon túlmenően az egyszerű földi halandók által alkotott bölcs mondások is irányítják. A teljesség kedvéért lássunk ezekből a több évezredes tapasztalatokon alapuló szállóigékből is néhányat, melyek különböző híres emberektől származnak. Korok szerint haladva kezdjük a sort **Euripidész** örökérvényű mondásával: „Örült, aki halni vágy, még a rút élet is szebb, mint a szép halál.” **Konfucius**: „A csábítás a halál legfőbb szövetségese. Válassz olyan hivatást, amit szeretsz, és akkor egyetlen napot sem kell majd dolgoznod az életben.” Továbbhaladva **Kung Fu-ce**: „A bölcs büszke, de nem kevély, az ostoba kevély, de nem büszke. Mondd el, és elfelejtem; Mutasd meg, és megjegyzem; Engedd, hogy csináljam, és megértem. A bölcs mindent magában keres, a balga mindent másokban. Ha erőd kevés, akkor félúton kidőlsz, de ne feküdj le már az út elején.” **Lao-ce**: „Aki úgy szereti és becsüli az országot, mint önmagát, az méltó a kormányzásra. Aki vágytalan, a nagy titkot megfeytheti; de ha vágya van, csak a dolgokat szemlélheti. Az eredetehz visszatérni, annyi mint megnyugodni. Aki kapni akar, tanuljon meg adni. Aki kapni akar, annak

⁵⁶ Az ókori filozófus, Hérakleitosz ezt így fejezte ki: „Az egyetlen állandó a világban a változás.”

először adnia kell. Aki sokat gyűjt, sokat veszthet.” **Lia-Csin:** „Sokat kell olvasnod ahhoz, hogy megtudd, milyen keveset tudsz.”

Az ókori görög bölcse, **Hioszi Tatiosz** mindmáig érvényes mondása: „Nem lehet sorsának ura az, aki önmagát nem ismeri. Életed minden egyes napja a teremtés pillanata, és életed minden pillanata egy világ teremtése. A leghosszabb út is egyetlen lépéssel kezdődik; Kezdd hát az első lépcsőfoknál – magadnál. Innen indulhatsz tovább. Ha valakivel találkozol, gondold arra, hogy a találkozás mögött ezer és ezeregy ok rejlik; Minden emberi kapcsolat szent egymásra találás. Az első szónál, az első mondatnál, az első találkozásnál dől el minden, bármilyen kitérőt is teszel, mindig ugyanoda fogsz visszajutni. A jövő ebben a pillanatban kezdődik. Poshadt vizű kút mellett üldögélve sosem találod meg a tiszta forrást. Soha nem zárul be előtted egy ajtó úgy, hogy egy ablak ki ne nyíljon. Minél jobban menekülünk valami elől, annál félelmetesebbnek tűnik, de ha közel engedjük magunkhoz, porszemmé zsugorodik. Az embereknek szükségük van a kritikára, ha már önkritikájuk nincs.” **Thuküdidész:** „A hatalom valamennyi megnyilvánulása közül az önmérséklet a legnagyobb hatású.” **Zoroaszter:** „A világ a menny és a pokol erőinek küzdőtere.” **Rabbi Akiba:** „Nincs új a nap alatt.”

Pál apostol zseniális megfogalmazása szerint: „A hit a remélt dolgok bizonyossággá váló megélése.” Más megfogalmazásban: „A hit a nem látható dolgok bizonyossága.” Az evangélisták közül Pál jutott legmesszebb a „damaszkuszi úton” Erre vallanak ezek a megállapításai is: „Ha a szabadság nem minden ember sajátja, akkor csak kiváltság. Míg van, amit nem kaptál? Ha meg úgy kaptad, miért dicsekszel vele? A bűn zsoldja a halál. Az ember arra született, hogy szenvedjen.” **Buddha:** „Az élet szenvedés. Amíg elménk telítve van vágyainkkal, az élvezetek iránti sóvárgással, addig csak szenvedés lehet a sorsunk, mert minden élvezet mögött ott leselkedik a büntetés. Ha meg akarod ismerni múltadat, nézd meg a mostani életedet; Ha meg akarod ismerni jövődet, vess egy pillantást a jelenre. A tutaj arra jó, hogy átkelj vele a folyón; Utána már felesleges a hátadon cipelni. A hűség a legjobb kapcsolat. A gyűlöletnek csak a szeretet vethet véget.” **Arisztotelész:** „A műveltség jó sorsban ékesség, balsorsban menedék. Úgy gondolkodj, mint a bölcse, de úgy beszélj, mint az egyszerű emberek.” **Julius Caesar**⁵⁷: „Az emberek azt hiszik el, amit szeretnének.”

Ellenségei **Diogenész** szemére vetették, hogy tisztátalan helyekre jár. Erre a görög bölcse így válaszolt: „A Nap is jár ezeken a helyeken, mégsem mocskolódik be.” Barátai egyszer azt kérdezték tőle, hogy egy férfinak mikor érdemes gondolni a házasságra. A ma is helytálló válasz így szólt: „Fiatalnak még nem, öregnek már nem.” Ez a mondás is tőle ered: „A pír a jó erkölcs festéke.” **Démokritosz:** „Némelyek városok felett uralkodnak, de asszonyoknak szolgálnak. Élet ünnepnapok nélkül, hosszú út vendégfogadók nélkül.” **A delphoi jósdá üzenete:** „Ismerd meg önmagad, és tudni fogod a sorsodat; Mert a sorsod te vagy; Jellemed, személyiséged alakítja, formálja a jövődet; Fogadd el önmagad, és el tudod fogadni majd a sorsodat is; Változtass magadon, és változni fog a jövőd is.” Egy ókori bölcse így összegezte ezt a tanácsot: „Szeretné tudni, hogy mit hoz a jövő? Teremtsd meg a jövőt!” A modern kor ezzel a mondással egészítette ki az ókori bölcsességeket: „Csak az marad változatlan, aki változtatni tud.” **Agathon**⁵⁸: „A múltat még Isten sem tudja megváltoztatni.” **Epiktétosz:** Nem a dolgok határozzák meg az ember életét, hanem az a felfogás, amit a dolgokról alkotnak.” Korunk filozófusa, **Schopenhauer**⁵⁹ is foglalkozott ezzel a gondolattal. Ő erre az örök igazságra jött rá: „Egyedül a változás állandó.” A zseniális filozófus a párvalasztás terén is rámutatott egy örök igazságra: „A házasságban felére csökkennek az egyén jogai, és duplájára nőnek kötelei.” Minden bizonnyal ennek az igazságnak a felismerése okozza korunk emberének ódzkodását a házasságtól, ez vezetett a szingli életmódhoz.

Amikor **Antiszthenész** megkérdezték, hogy miért járnak a bölcsek a gazdagokhoz és nem megfordítva, így felelt: „Mert a bölcsek tudják, hogy mire van szükségük, de a gazdagok nem; Különbözően ezek is jobban vágyódnának a bölcsességre, mint a pénzre. Senki sem gyógyítja meg a bolondot azzal, hogy ő is megbolondul. Figyeljünk oda ellenségeinkre, mert ők az elsők, akik felfedezik hibáinkat. Mint a vasat a rozsdá, úgy emészti az irigy embert saját lelke. Olyan élvezeteket keress, amelyek

⁵⁷ cézár

⁵⁸ ágáton

⁵⁹ schopenhauer

a munka nyomában járnak, és nem előtte.” **Pinarius Rufus**⁶⁰: „Ki mint vet, úgy arat.” **Jézus**: „Az igazság szabaddá tesz benneteket. A gyertyát nem a véka alá kell rejteni, hanem a gyertyatartóba kell tenni, hogy világosságot adjon mindazoknak, kik a házban vannak. Amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. Mert ahogy fontolgat az ember, olyan ő. A kincsetek a szívetekben rejlik. Ahol a kincsetek, ott a szívetek. Aki velem van, összegyűjt; aki ellenem, szétszór. Őrizkedjete a hamis prófétáktól, mert juhok képében jönnek el hozzátok, holott ragadozó farkasok. A Paradicsomban több helye van egy megtérő bűnösnek, mint száz igaznak.” Ez az ősi igazság **Máté evangélista** nyomán vált közismertté: „Senki sem lehet próféta a saját hazájában.”

Már **Alkman** is tudta, hogy: „A tapasztalat a bölcsesség kezdete.” **Szophoklész**: „A némaságnak hatalmas súlya van. Az emberek versenyében mindenütt a nyelv győz, nem pedig a tett. Az önhittség nyomán csak balsiker terem.” Ennek az aforizmának a kevésbé fennkölt népi változata így hangzik: „Az öndicséret bűdös.” Napjaink intelme így szól: „Ne dicsérd magad, várd meg, amíg megdicsérnek!” **Cicero**: „Az elme betegségei sokkal pusztítóbbak, mint a test betegségei. A szokás második természet. A föld sohasem tagadja meg a szolgálatot, és kamatostól adja vissza, amit kapott. Jobb egy igazságtalan béke, mint egy igazságos háború. Két sírt kell ásnia annak, aki bosszúra készül.” A népi bölcsesség ezt a karmikus igazságot így fogalmazza meg: „Aki másnak vermet ás, maga esik bele.” A Biblia szerint pedig: „Amit mással teszünk, az történik velünk is.”

Sallustius⁶¹ tapasztalata szerint: „A félénket is bátorrá teszi a szükség. A gyávaság senkit sem tett halhatatlanná.” Ez a bölcs megállapítás később ezzel a mondással egészült ki: „A gyáva százszor hal meg, a bátor csak egyszer.” Korunk gondolkodói hozzátették még, hogy: „Bátor csak az lehet, aki ismeri a félelmet; Aki nem ismeri a félelmet, az nem bátor, hanem vakmerő.” **Horatius**⁶²: „Okos tanács nélkül az erő letör. Ragadd meg a pillanatot!” Az újkorban a Nobel-díjas **Carlo Rubia**⁶³ így fogalmazta meg a siker előfeltételét: „Adott pillanatban jó helyen lenni.”

A hálapénz már az ókorban is problémát okozott. **Szóránosz**, az I. század nőgyógyásza ezt a kompromisszumos megoldást ajánlotta: „Fogadd el, amit adnak, de ne követeld, amit nem adnak.” **Livius**: „A nyomor imára tanít. Jaj a legyőzötteknek. A késedelem veszedelem. Jobb később, mint soha.” A népi mondás is erre utal: „Jobb elhalasztani, mint elfelejtetni.” **Hésziódosz**: „Az ínség örök vendég annál, aki tétlen.” **Li Ta-po**: A rózsa nem élhet fény nélkül, a nő nem élhet szerelem nélkül.” **Propertius**: „Állhatatosság és hűség a szerelemben igaz kincs.” **Anakreón**: „Az istenek a nőknek fegyverül adták a szépséget.” **Platón**: „A szerelem vak. Hasonló a hasonlónak örül. Az ember hasonlónak válik ahhoz, amiben gyönyörködik. Annak ára, amelyet a jó emberek fizetnek azért, mert nem érdeklődnek a köz dolgai iránt az, hogy a rossz emberek irányítják őket.”

Íme egy ismert közmondás **Theognisz-tól**: „Tévedni emberi dolog.” Rossz nyelvek ehhez ezt tették hozzá: „Különösen akkor, ha mi tévedünk.” **Szókratész**: „A férfinak előnyös a házasság; Ha jó feleséget talál, boldog lesz; ha rosszat, bölcs lesz. Az ember legfontosabb feladata, megismerni önmagát. Aki változtatni akar a világon, önmagával kell kezdenie. A test a lélek hangszere. Az erény, a jó cselekedet tanítható; Az embereket meg kell tanítani arra, mi a jó. Megölhettek, de ártani nem tudtok nekem.” **Phaedrus**⁶⁴: „Király se lennék ott, ahol nem vagyok szabad.” **Publius Syrus**: „Gyorsan jön a veszedelem, ha lebecsüljük. A fontolgatással gyakran elmúlik az alkalom. Egyetlen hajszálnak is van árnyéka. A szerencsét könnyebb megtalálni, mint megőrizni. A szerencse üvegből van; amikor a legjobban ragyog, akkor törik el. Megkettőzi bűnét az, aki nem szégyelli. A nélkülözőnek sok minden hiányzik, a kapzsinak minden. Önmagát ítéli el a bíró, ha felmenti a bűnöst. A botlás másodszorra már hiba. Soktól kell félnie annak, akitől sokan félnek. Latolgatni tízszer kell, döntenie csak egyszer. Semmit sem szeret jobban a vágy, mint amit nem szabad. A vágy az ördög fegyvere. Amikor szerelmes vagy nem vagy eszednél, mert ha eszednél vagy nem vagy szerelmes. Az asszony vagy szeret, vagy gyűlöl; harmadik eset nincs. Nehezen adódik az alkalom, de könnyen elvész. Kedves a tövis is, ha mellette a rózsa.”

⁶⁰ pinariusz rúfus

⁶¹ szállusztiusz

⁶² horáciusz

⁶³ kárlo rubiá

⁶⁴ fédrusz

Nagy emberismeretre vall **Cato**⁶⁵ mondása: „Gyanakvással tele, kinek rossz a lelkiismerete.” Egy népi mondás ezt egyszerűbben fogalmazza meg: „A bűnös akkor is menekül, amikor nem üldözik.” Ez a sokak által közmondásnak hitt aforizma is **Cato**-tól származik: „A nő könnyekkel rejti az ármanyt.” **Milton** kijelentése szinte már közhelyszámba megy: „A nő a természet bájos tévedése.” **Seneca**⁶⁶: „Késő a takarékoság, amikor már fogytán a vagyon. Nem az a szegény, akinek kevés a vagyona, hanem az, aki többet kíván. A szalmafedél ugyanúgy megvédi az embert, mint az aranyos tető. A lovat nem teszi jobba az aranyos kantár. Az igazság beszéde egyszerű. A derűre ború jön, a borúra meg derű. A gyógyulni akarás a gyógyulás része. Aki nem tudja melyik kikötőbe tart, annak mindegy, hogy merről fúj a szél. Sehol sincs az, aki mindenütt van. A sors ritkán keresztezi a bölcs útjait. Az erényt tanulni kell. Ne annyit markolj, amennyit szeretnél, hanem amennyit a kezedben bírsz tartani.” Ma már ezt a mondást egyszerűbben használjuk: „Ki sokat markol, keveset fog.” A **Tao Te King** ezt tanítja az anyagi javakhoz való viszonyulásról: „Nincs nagyobb csapás, mint az eleget nem ismerni, se nagyobb veszély, mint szerzésre törekedni.”

Úgy látszik, már **Theophrasztoz** idejében is aktuális volt ez az aranyigazság: „Az idő pénz.” **Vergilius**⁶⁷: „A szerelem mindent legyőz.” **Petronius**⁶⁸: „Bármit tanulsz, magadnak tanulsz. Szükségben mutatkozik meg az igaz barát. Kéz kezét mos. Ami ma nincsen meg, meglesz holnap. Amilyen az úr, olyan a szolga. A hal úszni akar.” **Vespasianus**⁶⁹: „A pénznek nincs szaga.” **Plinius**⁷⁰: „Nincs olyan rossz, amelyben ne lenne valami jó is. Az irigység a kisebbségi érzés megnyilvánulása.” Korunk ismeretlen filozófusa ezzel a véleményével egészítette ki ezt a megállapítást: „Az irigység csodálatunk torzult megnyilvánulása a nagyság láttán.” **Quintilianus**⁷¹: „Semmi sem gyötör jobban, mint a megghiúsult remény. A lelkiismeret jobban vádol ezer tanúnál.” Ez utóbbi mondást ma már így használjuk: „A lelkiismeretnél nincs szigorúbb bíró.” **Martialis**⁷²: „Szeretetre vágysz? Szeress!” **Tacitus**⁷³: „Mindenki magának tulajdonítja a sikert, a balszerencsét viszont másnak róják fel. Messziről nagyobb a tisztelet. Inkább tisztos halált, mint gyalázatos életet.” **Suetonius**⁷⁴: „A kocka el van vetve. Lassan járj, tovább érsz. A róka megváltoztathatja a szőrét, de nem a természetét.”

A bibliai elvek a Római Birodalomban sem voltak ismeretlenek. Erre vall **Marcus Aurelius**⁷⁵ bölcs intelme: „Nem az a fontos, hogy velünk mit tesznek, hanem az, hogy mi mit teszünk. Életünk olyan, amilyenné gondolataink teszik.” **Balbus**⁷⁶: „Háborúban az embert a kard, békében a fényűzés sebzi meg. Gyakran a nagy tolvajok büntetik meg a kisebbeket. Óvakodj attól, hogy mások bajából örömmel támadjon. Erkölcseiddel tündökölj, s ne a vagyonoddal. Amit te magad nem tudsz elviselni, arra ne adj parancsot másoknak. A hallgatást ritkán, a beszédet gyakran megbánjuk.” A népi mondás szerint: „Ne szólj szám, nem fáj fejem.” Vagy: „Ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna.” **Khilon**⁷⁷: „Ne legyen gyorsabb a nyelved, mint az eszed.” Újkori bölcselők ezt az intelmet ezzel a megállapítással egészítették ki: „A száj az emberi test legnehezebb része. Kevesen tudják tartani.” **Nazianzénosz**: „Addig üsd a vasat, amíg meleg.” **Hieronymus**⁷⁸: „Amilyen a kezdet, olyan a befejezés. Ajándék lónak ne nézd a fogát.” **I. Leó pápa**: „Hatalmasabb a példa a szónál.” **Valluvar**⁷⁹: „Magának él, aki nem szeret. Ki a jót feledi, balga; de még balgább az, aki a rosszat feledni képtelen.

⁶⁵ kató

⁶⁶ szeneká

⁶⁷ vergíliusz

⁶⁸ petróniusz

⁶⁹ veszpázianusz

⁷⁰ pliniusz

⁷¹ kvintiliánusz

⁷² márciálisz

⁷³ tácitusz

⁷⁴ szvétóniusz

⁷⁵ márkusz auréliusz

⁷⁶ bálbusz

⁷⁷ kiló

⁷⁸ hieronímusz

⁷⁹ válüva(r)

A szerencse istenasszonya odatalál a szívósan igyekvő emberhez. Ahol a szemek beszélnek, ott szavakra már nincs szükség.”

„Más kárán tanul az okos, a saját kárán a bölcs.” Ennek a mondásnak az eredeti változata még így hangzott: „Magam kárán lehetek okos.” **Camus**⁸⁰ pedig ezt írta a botlások hasznáról: „Az ésszerű és az ésszerűtlen ugyanarra a tudásra vezet.” Az előző aforizmával szolgáló **Rollenhagen** további bölcs mondásai: „Vak tyúk is talál szemet. Aki a veszélyt szereti, általa vész el. Aki könnyen hisz, könnyen megcsalatik.” **Plautus**⁸¹: „Gyakorlat teszi a mestert. A megtörténtet nem lehet meg nem történné tenni. Ember embernek farkasa.” Szomorú, hogy ez a helyzet semmit sem változott az elmúlt kétezer év során. A jelenlegi farkasvilágban mondta valaki, hogy: „Minél több embert ismerek meg, annál jobban kedvelem a kutyámat.” **Alcuin**⁸²: „A nép szava, Isten szava.” **I. Lothar**⁸³: „Az idő változik, és vele együtt mi is.” **Firdauszi**: „A lét csak csaló kép, nem oszt, nem szoroz; hisz egyként elillan, mi jó, s mi rossz.” **Rusztaveli**: „Ki bánatot sosem ismert, az boldogságot meg nem ért.” **Eckhart**⁸⁴ **mester**: „A szenvedés a leggyorsabb paripa, amely a tökéletességhez visz benneteket. Legnagyobb tanító a szenvedés, mert oly gyorsan sodor bennünket a tökéletesség felé, amire egyetlen mester sem képes. Az élet legfontosabb pillanata a jelen pillanat.” **Albertus Magnus**⁸⁵: „Minden érv közül a tekintélyen alapuló a leggyengébb.” **Abelard**⁸⁶: A tekintély nem más, mint póráz. **IV. Károly**: „Ahány nyelvet beszélsz, annyi embert érsz.” Ezt az állítást később **Schopenhauer**⁸⁷ így módosította: „Nem az a fontos, hogy ki hány nyelven beszél, hanem az, hogy mit mond.” Véleményét arra alapozta, hogy egyszer bemutatott neki egy csodálatosnak mondott embert, aki hét nyelven beszélt. A filozófus így vélekedett róla: „Ez az ember valóban hét nyelven beszél, de mind a héten ostobaságokat.”

Bethlen politikusokhoz, uralkodókhoz intézett tanácsa: „Nem mindig lehet megtenni, amit kell; de mindig meg kell tenni, amit lehet.” **Bonaventura**⁸⁸: „Ahová az értelem nem hatol be, oda eljut az érzés.” **VIII. Bonifác**: „A hallgatás, beleegyezés.” **Dante**: „Ne kérdezz többet, mint amennyi a hasznodra válik. Hol nincs bűnbánat, ott nincs feloldozás sem.” **Boccaccio**⁸⁹: „Nem dicsősége a sasnak, ha legyőzi a galambot. Kemény élete van annak, aki hozzá nem illő asszonyba botlik. Amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten.” Vagy ahogy a közmondás tartja: „Goromba kérdés goromba feleletet érdemel.” **Kempis**⁹⁰: „Tűz próbálja meg a vasat, az igaz embert pedig a kísértés. Ember tervez, Isten végez. (Manapság ez a mondás inkább ebben a formában érvényes: „Ember tervez, Sátán végez.” Az elvesztett idő nem tér vissza. A láng nem csap fel füst nélkül.” **Michelangelo**⁹¹: „Te vagy életed alkotója.” **Leonardo Da Vinci**⁹²: „A természet nem szegi meg törvényét. Minden mindentől ered, és minden mindenné válik. A jól átélt élet derűsebb halálhoz vezet. Ha a szeretett lény alacsonyrendű, a szerető is lealacsonyul.” **Pathelin**⁹³: „Ha az ember nem lát utána, hamar felkopik az álla.” **Assisi Szent Ferenc**: „A boldogság ott található, ahol manapság senki sem keresi; az alázatban és a szolgálatban.” **Szent Ágoston**: „Szeressük embertársainkat; vagy azért mert jók, vagy azért, hogy jók legyenek. Semmi sem ment meg, csak a szeretet.”

Rabelais⁹⁵, a reneszánsz író szerint: „A kifogástalan neveltetésben részesült nemes lelkű embert olyan ösztön és tapintat vezérli, mely szüntelenül erényes cselekedetre készíti; A bűntől visszatartja, ez adja meg emberi méltóságát; A primitív lelkű ember viszont hajlamainál fogva mindig a

⁸⁰ kamü

⁸¹ plautusz

⁸² elkvin

⁸³ lotár

⁸⁴ ékhárt

⁸⁵ albertusz mágnusz

⁸⁶ abelár

⁸⁷ sopenhauer

⁸⁸ bonávéntúra

⁸⁹ bokacsó

⁹⁰ kempisz

⁹¹ mikelándzséló

⁹² léonárdó dá vincsi

⁹³ pátle(n)

⁹⁴ asszisi

⁹⁵ ráble

rosszra törekszik, a tiltott dolgokhoz vonzódik, bűnös gondolatok uralják elméjét. Evés közben jön meg az étvágy.” **Tob:** „Szép rózsát sem szakíthatsz szűrő tövise nélkül; méz, édes illat sincs fanyar társa nélkül.” Ma már ennek a szállóigének ezt a kevésbé költői változatát használjuk: „Nincsen rózsza tövis nélkül.” Vagy: „Nincsen öröm ürmök nélkül.” **Machiavelli**⁹⁶: „Legbiztosabb erődítmény a nép szeretete. Nem az az erős, aki sohasem bukik el, hanem az, aki mindig feláll.” **Montaigne**⁹⁷: „Nem benne lenni bűn, hanem benne maradni. A szokás elhomályosítja a dolgok igazi arcát. Minden mozdulatunk árulkodik mivoltunkról. Céltalan hajósnak nem kedvez a szél. Ennek az aforizmának közmondásként ismert változata így hangzik: „Aki nem tudja merre tart, annak mindig rossz felől fúj a szél.” **Chaucer**⁹⁸: „Kinek a szegénysége nem bilincse, akkor is gazdag, hogyha nincs egy inge. Férfiembernek a feleség hű társ, öröm kútja, s jó menedék. A nők legfőbb vágya az uralom, akár a kedvesen, akár a férjen, a feszes gyeplő ott legyen kezében.” Ha nem megy nyíltan, akkor a háttérből irányítanak. Ennek módjára utal a következő két közmondás: „A világot a nők irányítják, férfifülekbe sűgva. A döntő szót a férfi mondja ki, amit előtte a nő adott a szájába.”

Terentius⁹⁹ így biztatott bennünket: „Bátraké a szerencse. A nők szeszélyét ismerem; nem kíván, ha kell, de öledbe hull, ha nem kell.” Ezt az aforizmat a későbbiek során **Eca de Queiroz**¹⁰⁰ így fogalmazta át: „Az asszony olyan, mint az árnyék; Ha szaladsz utána, elfut előled; ha szaladsz előle, ő fut utánad.” **Kallimachosz**: „A szerelem üldözi azt, ami elillan, és elfordul attól, ami kínálja magát.” **Brant**¹⁰¹: „Ki pénzért nősül, sorsa nem lesz más, mint perpatvar, jaj, civakodás.” **Hésziodosz**: „Gazdag csúrt szimatolva törbe ne csaljon az asszony, se ringó derekával, se hízogató fecsegésével; mert tolvajban bíz az, aki ilyen asszonyban bíz.” Az erényes nő szépsége olyan, mint távoli tűz és kard; Az első nem égeti, a második nem sebz meg az illetőt. Nincs az a zár, felügyelet, retesz, ami jobban megőrizné a hajadont, mint tulajdon erénye.” **Addison**¹⁰²: „Mihelyt habozik, elveszett az asszony.” **Ninon de Lenclos**¹⁰³: „Minden férfi úgy bánik a nővel, ahogy lehet.” **Crebillon**¹⁰⁴: „Sok nőnek csak azért marad meg az erénye, mert sosem kérték tőle.”

Idézetek a **Talmud-ból**: „Uram, szabadíts meg a barátaimtól, az ellenségeimmel magam is elbánnok. Akit egyszer megmart az eb, az már az ugatásától is fél. Az igazság önmagáért szól. Aki egyetlen lelket megment, az egész világot menti meg. Aki az idegenben a testvérét nem látja, az előbb-utóbb a testvérét is idegennek látja. Ne az edényt, hanem a tartalmát nézd. Amilyen az anyja, olyan a lánya. Ennek a mondásnak a népi változata így hangzik: „Nézd meg az anyját, és vedd el a lányát.” **Lope de Vega**¹⁰⁵: „A szavak kerítők. Egy nőt feledni éppen azért nehéz, mert jólesik rá az emlékezés. A nők varázsának fele mindig dekoráció. Ha arra gondolsz csak, mi rajta csúnya, nincs ki iránt szerelmed el ne múlna. Ki nem hajol a józan ész szavára, mindig magának lesz belőle kára. A falnak is füle van. A pénz olvasva jó. A kishitűnek rosszul megy sora.” Újkori pszichológusaink már azt is kiderítették, hogy ennek mi az oka: „A hit teremtő és fenntartó erő.” Végül: „Mindent a maga idejében.” A spanyol költőnek ezt a mondása már az ókorban is ismert volt. A Prédikátorok könyve így fogalmazza meg ezt az isteni intelmet: „Mindennek rendelt ideje van.” **Marlowe**¹⁰⁶: „Az ember annyit ér, amennyit változtat a világon. Ki gyönyörnek él, gyönyör lesz a veszte.” **Luther**¹⁰⁷: „A pénz nem boldogít.” Jelenlegi anyagi világunk ezt az aforizmat így módosította: „A pénz nem boldogít, de nélküle nem boldogulsz.” Vagy: „A pénz nem boldogít, de a hiánya boldogtalanná tesz.”

⁹⁶ machiavelli

⁹⁷ mo(n)teny

⁹⁸ csósze(r)

⁹⁹ terenciusz

¹⁰⁰ esz(á) d(ö) keiros

¹⁰¹ bránt

¹⁰² ediszn

¹⁰³ nino(n) d(ö) lankló

¹⁰⁴ krébijo(n)

¹⁰⁵ lope de végá

¹⁰⁶ má(r)ló

¹⁰⁷ luter

Ez a gyakran idézett aforizma **Francis Bacon**¹⁰⁸-tól származik: „A tudás hatalom.” **Shakespeare**¹⁰⁹: „Szükséggel együtt nő meg a remény. Árulónk a kétség; Attól foszt meg, mit könnyen elérnénk, ha mernénk. Amiben hiszel, az van. A természet ingyen nem adja kincsét. Mit ér a tanács ott, ahol összevész a gonoszság és a józan ész. Derék ember számára nincs jobb céger, kérges kezénél. Vétkesek közt cinkos, aki néma. A bűn bűnt vonszol magával. A kalózhajóra könnyű a felszállás, csak leszállni nehéz róla. Színház az egész világ. Mindnyájan színészek vagyunk az élet színpadán, és az általunk választott szerepet játsszuk. A kaszással amely holnap elragad csak úgy dacolhatsz, ha gyermeked marad. Heves tűz hamar kiég. Korán nyíló virág, korán hervad. A természet csinos burokba gyakran csak férget rejt. A nyomor még a Vesta-szüzet is megtántorítja. Önmagában semmi sem jó vagy rossz, a gondolataink teszik azzá. Az állítás nem bizonyosság. Légy hű önmagadhoz mindenkinek felett. Tudjuk mik vagyunk, de nem tudjuk, mivé lehetünk. Több dolog van földön és égen, semmint azt bölcselmek felfogni képes lenne. Aki szereti a talpnyalást, méltó a talpnyalóhoz. Az öröm leghívebb szószólója a csend. A szó eszme nélkül sosem hatol a mennybe. Csapás előtt mindig vidám az ember, de a szerencsét gond előzi meg. A hencegőből könnyen ez marad: megtalálják benne a szamarat.” **Ben Jonson**¹¹⁰: „Rágalomra legjobb válasz a hallgatás.” **Riche-lieu**¹¹¹: „A nagy tűzvész is szikrából támad.” **Komensky**¹¹²: „A pénz könnyebben megy, mint ahogy jön.” **Descartes**¹¹³: „Hiába van valakinek esze, ha nem tudja használni. A beszédhez igen kevés ész is elég.” **Corneille**¹¹⁴: „Kettős a fájdalom, ha rejtjük kínjainkat.”

Ezt a modern közmondást, hogy: „A szükség törvényt bont.” **Cromwell**¹¹⁵ még így fogalmazta meg: „A kényszerűség nem ismer határt.” Tetteink mentegetésére gyakran használjuk ezt a mondást is: „A cél szentesíti az eszközt.” **Gracián**¹¹⁶: „Annyit érünk, amennyit tudunk. Légy előbb önmagad ura, azután másoknak is ura lehetsz. A bölcsnek több haszna van ellenségeiből, mint az ostobának barátaiból. Hagyd el a dolgokat, mielőtt még azok hagynak el téged. Akinek vaj van a fején, ne menjen a napra. A döglött oroszlán sörényét a nyulak is megcibálják. A citromot kifacsarják, és eldobják. Aki meg tudja mutatni mit ér, kétszer annyit ér. Ne tégy semmit első felindulásodban. Az átmeneti visszavonulás később még győzelmet hozhat. Aki magának tetszik, mindenki másnak viszsztatetszik. A tiszteletet nem lehet kierőszakolni, azt ki kell érdemelni. Ne kezdj olyannal, akinek nincs veszténivalója. Semmi sem kíván több tapintatot, mint az igazság; Elmondásához ugyanannyi hozzáértés kell, mint az elhallgatásához. Ha élni akarsz, hagyj másokat is élni. Még a legbutább embertől is lehet tanulni valamit. A baj nem jár egyedül. A szerencse is belefárad, ha sokáig a hátán kell hordania valakit.” **Lessing**: „Ne akarjunk bölcsnek látszani, amikor csak szerencsések voltunk.” **Mazarin**¹¹⁷: „Bizalmaskodásból lesz a szemtelenség.”

Ma is sok fiatal számára szolgálhatna megszívlelendő tanácsként **Vogelweide**¹¹⁸ intelme: „Az ifjak fő szabálya: jól ügyelj a szádra!” **Madame Pompadour**¹¹⁹: „Szerellemmel múlik az idő, idővel múlik a szerelem.” **La Rochefoucauld**¹²⁰: „A féltékenységekben több a hiúság, mint a szerelem. Semmilyen álarc sem takarhatja el a szerelmet ott, ahol van; és nem színlelheti ott, ahol nincs. Az ész mindig a szív balekja. A távollét a kis tüzeket kioltja, a nagy tüzeket fellobbantja. A szerelem akár csak a tűz, nem lehet meg örökös lobogás nélkül; mihelyt megszűnik remélni vagy félni, kialszik. Az ész nem sokáig tudja játszani a szív szerepét. Kevés tisztességes asszony van, aki ne unná a mesterségét. Sokkal könnyebb elfojtani az első vágyat, mint kielégíteni mindazokat, amelyek köve-

¹⁰⁸ franszisz békn

¹⁰⁹ sékszpír

¹¹⁰ ben dzsonszon

¹¹¹ ris(ö)liő

¹¹² komenszki

¹¹³ dékárt

¹¹⁴ kornejj

¹¹⁵ kromvel

¹¹⁶ grászián

¹¹⁷ mázáre(n)

¹¹⁸ főgelveide

¹¹⁹ mádám pompadúr

¹²⁰ lá rosfukó

tik. A házasság bizonyára szentség, de a papírt az ördög gyártja hozzá. A szerelemből mindig az gyógyul ki hamarabb, aki előbb szakít. Nem sok élvezetben lenne részünk, ha sohasem hízelegnénk magunknak. Semmi sem gátolja annyira, hogy természetesek legyünk, mint az, ha természetesnek akarunk látszani. Nagyobb erények kellenek a jó sors, mint a balsors elviseléséhez. A bölcsesség a léleknek az, ami a testnek az egészség. Az irigység engesztelhetetlenebb, mint a gyűlölet.” **Giordano Bruno**¹²¹: „Ha az első gombot rosszul gomboljuk be, az egész kabát rosszul lesz begombolva.” **Cervantes**¹²²: „Egy fecske még nem hoz tavaszt. Silány marad az, aki magát silánynak tartja. A kakas is úr a maga szemétdombján.” **Coke**¹²³: „Az én házam, az én váram.” Kivétel nélkül nincs szabály. **Spinoza**¹²⁴: „Mindenkinek annyi a joga, amennyi a hatalma. Minél többet tudunk a világ dolgairól, annál többet tudunk Istenről.”

Ez az örök érvényű szállóige eredetileg **Adam Smith**¹²⁵-től származik: „A becsületesség a legjobb politika.” **Logau**¹²⁶: „Ahova a szerelem beköltözik, onnan az ész kiköltözik. Ezt a megállapítást erősíti meg ez a spanyol közmondás. „A szerelem és az okosság nem járhat együtt.” A népi mondás ennél is egyszerűbben fogalmaz: „A szerelem sötét verem.” Önmagunkkal vívni a legszörnyűbb viadal; Önmagunkon győzni a legnagyobb diadal” **Grimmelshausen**¹²⁷: „Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér.” **La Fontaine**¹²⁸: „Mindig az erősebbnek van igaza. Ahol legnagyobb a veszély, ott van közel a segély. Soha ne mondd a kútnak, hogy nem kérsz a vízből. Lenin ezt a mondást később így módosította: Ne köpj a kútba, mert magad is ihatsz belőle.” **Racine**¹²⁹: „Nincs oly titok, amit az idő fel ne fedne.” **La Bruyère**¹³⁰: „A gúnyolódás gyakran csak a szellem hiányát leplezi. A hirtelen támadt szerelemből lehet a legnehezebben kigyógyulni.” Ekkor már csak az öreg bölcs tanácsa segít; Arra a kérdésre, hogy: Mit tehetünk, ha első látásra halálosan beleszeretünk valakibe? – ezt tanácsolta: „Nézzük meg másodszor is, de most már alaposan.” Egy közmondás ezt javasolja: „Ha ki akarsz ábrándulni az oroszlánból, keresd fel a barlangjában.” **Fénelon**¹³¹: „A közőmbösség a lélek legsúlyosabb betegsége.” **Lamarck**¹³²: „Könnyebb az igazságot felismerni, mint elismertetni. A tények makacs dolgok, de a tévhitek még náluk is makacsabbak.” **Fontenelle**¹³³: „Ha megfosztanánk az embereket ábrándjaiktól, akkor mi örömük maradna az életben? A boldogság egyik akadály, hogy mindig túl nagy boldogságot várunk. A boldogságnak az a legnagyobb titka, hogy egyetértésben éljünk önmagunkkal. Nehéz annyira dicsérni valakit, hogy hazugnak érezze a dicséretet. A mag sokszor becsesebb a növénynél.” **Janus Pannonius**¹³⁴: „Minek javítani ott, ahol csapnivaló az egész.”

Ezzel az elmés szójátékkal **Seume**¹³⁵ ajándékozott meg bennünket: „A lustaság a test ostobasága, az ostobaság a szellem lustasága.” **Rembrandt**: „Ha segítő kézre van szükséged, ott lóg a karod végén.” **Jevtusenko**: „Ne a tükröt átkozd, ha a képed ferde.” **Vauvenargues**¹³⁶: „A munka gyümölcse a legédesebb élvezet. A nagy gondolatok a szívből fakadnak. A világosság a mély gondolatok ékesége. Legbiztosabb támogatónk a tehetségünk. A magány az elmének az, ami a diéta a testnek.” **Paracelsus**¹³⁷: „A böjtölés a legjobb orvosság.” **Madam de Sévigné**¹³⁸: „A nagy hal megeszi a kicsit.

¹²¹ dzsordánó brúnó

¹²² szervántesz

¹²³ kuk

¹²⁴ spinózá

¹²⁵ ed(e)m szmisz

¹²⁶ lógau

¹²⁷ grimmelszhauz(e)n

¹²⁸ láfo(n)ten

¹²⁹ rászín

¹³⁰ lá brüjér

¹³¹ fén(ö)lo(n)

¹³² lámárk

¹³³ fo(n)t(ö)nell

¹³⁴ jánus pánóniusz

¹³⁵ zajme

¹³⁶ vov(ö)nárg

¹³⁷ párácelzus

¹³⁸ mádám d(ö) szövinyé

A halálos ágyon már késő megváltozni. A szívnek nincsenek ráncai.” *Francoise Sagan*¹³⁹: „Fiatalon elég szépnek lenni egy nőnek ahhoz, hogy szeressék, egy bizonyos kor után azonban szeretni kell őt ahhoz, hogy szép maradjon.” *I. Erzsébet*: „Egy nőnek sokkal többet kell elfelejtenie, mint amennyire egy férfinak emlékeznie kell.” *Destouches*¹⁴⁰: „A távollevőknek soha sincs igazuk.” *Pope*¹⁴¹: „Dühösnek lenni annyi, mint mások hibáját magunkon megbosszulni. A nő úgy tesz a férfiakkal, mint a sakkjátékos a bábukkal; Nyúl az egyikhez, de a szeme már a másikon van, hátha azal előnyösebb húzást tehet.” *Samuel Johnson*¹⁴²: „A pokol útjai jó szándékkal vannak kikövezve.” Nem kevésbé hasznos ez a sok száz éves tapasztalaton alapuló figyelmeztetés: „A Sátán a keserű pirulát mindig cukorral vonja be.” *Helvétius*¹⁴³: „Minden nép azzá válik, amivé törvényei teszik.” A fél Európát meghódító *Napóleon* így vélekedett a szerelemről: „A szerelemben csak futással lehet győzedelmeskedni.” Minden bizonnyal saját tapasztalatain alapul ez a mondása is: „A magasztostól a nevetségesig csak egy lépés”. Ez a megállapítása szintén figyelemre méltó: „A történelem nem más, mint elfogadott hazugságok összessége.”

A történelem már számtalan esetben igazolta *Beethoven*¹⁴⁴ megállapítását: „A gyűlölet magától visszaszáll azokra, akik táplálják.” Egy sokat szenvedett ember bölcsessége tükröződik ebben a mondasában is: „Tartós örömet csak magadban és hivatásodban lelhetsz.” *William Blake*¹⁴⁵: „Álló víztől csak mérget remélhetsz. Akinek az arca nem áraszt fényt, abból sosem lesz csillag. Egy madár sem száll túl magasra, míg saját szárnyain száll. Nem tudhatod mi elég, míg nem tudod mi több az elégnél. Gyönyör ejt teherbe, de a szenvedés szül.” *Voltaire*¹⁴⁶: „Az asszony olyan, mint a szélkakas, csak akkor állapodik meg, ha már megrozsdásodott. Az élet küzdelem. Ha tudni akarod, ki uralkodik feletted, elég kideríteni, hogy kit nem szabad bírálnod.” *Casanova*¹⁴⁷: „Valamit rosszul tudni, rosszabb, mint nem tudni. Két rossz közül azt válaszd, amelyiket még nem próbáltad.” *Goldoni*: „A nők állhatatosabbak a gyűlöletben, mint a szerelemben. Két veszekedő között a harmadik örül.” *Szuovorov*: „A gyorsaság szükséges, a sietség káros.” A következményekre ez a szólásmondás hívja fel a figyelmet: „Azon igyekezetében, hogy megmentsen egy csepp vaját, felborítja a vajas edényt.” *Wieland*¹⁴⁸: „Nem látni a fától az erdőt.” *Herder*: „Kinek sok adatott, attól sokat várnak.”

*Carlyle*¹⁴⁹ szerint: „A szemérem minden erkölcs anyja. Az erény csak akkor növekedik, ha nem vetődik rá fény; Ha világosság éri, vagy ha szemedet reá veted, a gyökér kiszárad, és a növényen nem nő több virág. A némaság mély, mint az örökkévalóság, a beszéd sekély, mint a tovatűnő idő. Minél többet ér egy beszéd, annál több mögötte a hallgatás. Az értéket nem az adja, ami látszik, hanem az, ami láthatatlan. *Lincoln*: „Ha valakit igazán próbára akarsz tenni, adj neki hatalmat. Mindenki annyira boldog, amennyire az akar lenni.” *Goethe*¹⁵⁰: „Aki sohasem ette kenyerét könnyezve, aki gondterhes éjszakán sohasem sírt az ágya szélén, az nem ismeri a túlvilági erőket. Aki nem próbálja meg a lehetetlent, az a leheletest sem fogja elérni soha. A merészségben bűverő van. Ki nagyot akar, magát zabolázza. A tudással nő a kételkedés is. Szép a tudás aranyága, de az élet fája zöld. Korlátok között mutatkozik meg, ki a mester. A művészet a kimondhatatlan tolmácsa. Amelyik asszonynak jó a párja, rá van írva az arcára. Boldogságot nem lehet kapni; Megszerzésének egyetlen titka: adni, mindig csak adni. *Hemingway*¹⁵¹: „Senki sem tudhatja mi rejlik benne, amíg meg nem próbálja kideríteni. Az embert el lehet pusztítani, de legyőzni nem.”

¹³⁹ fránszoá szágán

¹⁴⁰ dētus

¹⁴¹ póp

¹⁴² szemju(e)l dzsonszon

¹⁴³ elvészjűsz

¹⁴⁴ bétóven

¹⁴⁵ vilj(e)m blék

¹⁴⁶ voltér

¹⁴⁷ kászánová

¹⁴⁸ vílánd

¹⁴⁹ ká(r)láj

¹⁵⁰ göte

¹⁵¹ hemingvéj

Terrorcselekményektől hemzseggő korunkban nem meglepő **Edmund Burke**¹⁵² nyilatkozata: „Még egy patkány is képes arra, hogy akár egy országot elpusztítson, ha átrágja magát a gáton.” A hatalom ne beszéljen, hanem cselekedjen! Ha olyannak látjuk az embereket amilyenek, akkor rosszabbá tesszük őket; Ha viszont úgy kezeljük őket, mintha azok lennének, aminek lenniük kellene, akkor segítjük őket azzá válni, amivé képesek.” Annak idején már **Shakespeare**¹⁵³ is foglalkozott ezzel a nemes gondolattal, és ő a következő módon fogalmazta meg a tanácsát: „Ha valakiből ki akarsz hozni egy bizonyos tulajdonságot, tégy úgy, mintha az elérendő erény máris egyik alapvető vonása lenne; Előlegezd meg a jó hírnevet, amelyet ki szeretnél fejleszteni benne, és roppant erőfeszítést tesz majd, nehogy csalódást okozzon neked.” A felmagasztalástól azonban tartózkodjunk. Különösen a szerelemben kockázatos a bálványozás. Egy újkori bölcsélet szerint: „Ha a szerelmedet piedesztálra állítod, túl kicsi mozgásteret adsz neki.” **Molière**¹⁵⁴: „Az ész szavára füttyül a szerelem.” A hétköznapi gondjai a legnagyobb szerelmet is próbára teszik. **Molière** ezt a próbatételt költői szavakba öntve fogalmazta meg: „A szív kötéseit semmi úgy nem oldja, mint hétköznapiaink sok terhes gondja.” **Jókai Mór** így öntött lelket csüggedő szerelmébe: „Hogy volnánk mi szegény emberek, amikor nekem itt vagy te; neked meg itt vagyok én. A szerelem oltárán elhamvadnak a lángok, de a tűzhely vonzereje örökké tart.”

Benjamin Franklin¹⁵⁵-t elsősorban sikeres feltalálóként tartják számon, de íróként szintén nagy népszerűsége tett szert. Tőle származnak ezek a közmondássá vált aforizmák is. „Sok kicsi sokra megy. Ha jó vagy másokhoz, magadhoz vagy a legjobb. Segíts magadon, az Isten is megsegít. Ha nem támogatjuk egymást, egymás nélkül maradunk. Ami fáj, az nevel.” **Joubert**¹⁵⁶: „Ne vágd ketté, amit kioldhatsz. A bölcsesség a gyengék ereje. Nincs hasznosabb dolog, mint felismerni, hogy tévedtünk. Az ész figyelmeztet arra, hogy mit kell elkerülnünk; de a szív mondja meg azt, hogy mit kell cselekednünk. Nem lehet boldog az, aki nem akar az lenni. Aki tanít, az kétszeresen tanul. A nyomor elfojtja, a gazdagság felszítja a szenvedélyeket. Az ember nem más, mint testbe öltözött lélek.” **XVIII. Lajos**: „A pontosság a királyok udvariassága.” **Hegel**¹⁵⁷: „Érdek nélkül semmi sem jön létre. Szép az, ami érdek nélkül tetszik. Az esztétikum nem más, mint az anyagon átszűrődő eszme.” **Sullivan**¹⁵⁸: „A forma a funkció teste.” **Rousseau**¹⁵⁹: „Ember, ne kutasd a rossz okát, te magad vagy az. A sikert felejtse el, a balsikerekre pedig mindig emlékezz vissza. Nem az a szabadság, hogy azt tehetsz amit akarsz, hanem hogy nem kell megtenned, amit nem akarsz.” **Cabet**¹⁶⁰: „Mindenki egyért, egy mindenkiért.” **I. Lipót**: „Egységben az erő.”

Metternich¹⁶¹ nem csak híres politikus volt, hanem neki tulajdonítják ezt a mély emberismeretre valló mondást is: „Semmi sem sebez jobban az igazságnál.” **Kun Ákos**: „Legfájdalmasabb dolog az igazság; Főleg ha az ember szeme közé vágják.” **Heine**: „Azok, akik könyvek égetésével kezdik, emberek égetésével fejezik be. Csak az nem fél, aki balga. Sohasem lehet tudni a nőnél, hol végződik az angyal, és hol kezdődik az ördög.” **Rückert**¹⁶²: „A jó házasságnak a férfi a feje, de szíve a nő.” **Balzac**¹⁶³: „A nőknek megvan az a képességük, hogy egyetlen szempillantás alatt mindent meglássanak. A szerelem olyan, mint a szél; az ember sohasem tudja, hogy honnan támad rá. A nők, ha szeretnek, mindent megbocsátanak nekünk, még ballépéseinket is; De ha nem szeretnek, semmit sem néznek el nekünk, még erényeinket sem. Az emberek elköltik azt a pénzt, ami nincs is nekik, hogy olyan dolgokat vásároljanak, amelyekre nincs szükségük, és ezzel olyan emberek tettségét akarják elnyerni, akiket ki nem állhatnak.”

¹⁵² edmund bö(r)k

¹⁵³ sékszpír

¹⁵⁴ moliér

¹⁵⁵ béndzs(e)min frenklin

¹⁵⁶ zsobér

¹⁵⁷ hégel

¹⁵⁸ száliv(e)n

¹⁵⁹ russzó

¹⁶⁰ kábe

¹⁶¹ metternih

¹⁶² rükkert

¹⁶³ bálzák

Schopenhauer¹⁶⁴ szerint: „A véletlen is szükségszerűség. Ritkán gondolunk arra, amink van, és túl gyakran arra, amink nincs; Ez a magatartás több nyomorúságot okozott már az emberiségnek, mint az összes háború és járvány együttvéve. Az embert csak egyenes tartása és rossz jelleme különbözteti meg az állattól. A humor az ember egyetlen isteni tulajdonsága.” **John Keats**: Soha semmi nem válik világossá, amíg meg nem tapasztaljuk. **Kölcsényi**: „Minden ismeret kútfeje a tapasztalás. Hass, alkoss, gyarapíts; s a haza fényre derül.” **Schiller**¹⁶⁵: „Tiszteld a nőt, ők szövik és fonják földi sorsunkba a mennyi rózsát. A sors felemeli az embert, amikor szétmorzsolja. Jótékony a tűz ereje, amíg az ember bír vele. Gazdaasszonyi gond tart össze vagyont. Ki tudja, hogy az idő méhe mit rejt magában. A bűn feladja önmagát. A mór megtette kötelességét, a mór mehet.” Végül: „A változatosság fűszerezi a gyönyört.” Ennek a kétszáz évvel ezelőtt született mondásnak az általánosan ismert változata ma már így hangzik: „A változatosság gyönyörködtet.”

Idézzünk fel néhányat az újkorban keletkezett aforizmák közül is. **Vörösmarty**: „Határozz, és kimondtad sorsodat. Ábrándozás az élet megrontója, mely kancsalul festett egekbe néz.” **id. Dumas**¹⁶⁶: „Serches La Femme!”¹⁶⁷ (Keresd az asszonyt!)” **Victor Hugo**¹⁶⁸: „A jövő a gyengéknek elérhetetlen, a gyáváknek ismeretlen, a bátraknak nagy lehetőség. A legnemesebb boroknak is van seprőjük. Rettenetes, ha a gyűlölet a vizsgálóbíró. A népszerűség aprópénzre váltott dicsőség. Ó, hogyha elbukott, ne káromold a nőt! Ki tudja mily teher nyomá, s ejté el őt?” **Széchenyi**¹⁶⁹: „A szerelem nem okoskodik; ha okoskodik, akkor már nem szerelem. Akkor élsz, ha másokért élsz. Az ember annyit ér, amennyit használ. Semmi sem okoz annyi bajt a világban, mint egy hazugság, amely hasonlít az igazsághoz. Csak az tud hihetően hazudni, aki ismeri az igazságot.” **Kossuth**: „A múlt a jövő tükré. A félelem mindig rossz tanácsadó. A magyar még a saját kárán sem okul. Az eltiport nemzet újjászületik, de öngyilkos nemzetnek nincs feltámadás.” **Emerson**¹⁷⁰: „A természet kerekei nem rozsdásodnak be. Önbizalom a siker egyik titka. A tett erőt gerjeszt. Aki tudja a hogyant, mindig fog találni munkát; Aki ismeri a miértet, mindig a főnöke lesz. A jó modor apró áldozatokból épül fel. A legélesebb szemű vadász a világon a szerelem. A nagyság a jövőre apellál. A dolgok, amelyek neked vannak szánva, feléd gravitálnak. A hasonló csak hasonló által ismerhető meg.”

Samuel Butler¹⁷¹ a szürke eminenciásokról szólt, amikor kijelentette, hogy: „Az igazi nagyság láthatatlanná tevő köpenyt visel, melynek leple alatt csendesen, észrevétlenül járkal az emberek között.” **George Sand**¹⁷²: „Az asszony akkor a legerősebb, ha gyöngeséggel vértet fel magát. A megvetés és a szerelem gyakran édestestvérek.” **Emma Thompson**¹⁷³: „Az elején oltárt állítunk a kedvesünknek, a végén pedig örülhet, ha nem áldozzuk fel rajta.” **Andersen**¹⁷⁴: „Ahol a jólét megtelepszik, onnan nehezen áll tovább.” **Korr**: „Elkerült bajokból tevődik össze a boldogság.” **Tennyson**¹⁷⁵: „A létezés még nem élet.” Mások ezzel egészítették ki ezt a megállapítást: „Az emberek úgy élnek, mintha sose halnának meg, és úgy halnak meg, mintha sose éltek volna. Sok embert az tart életben, hogy elherdálja az életét.” **Rose Fitzgerald Kennedy**¹⁷⁶: „Az élet nem mérőföldkövekből, hanem pillanatokból áll.” **Dickens**¹⁷⁷: „A halogatás időlopás.” **Goncsarov**: „A ravaszság olyan, mint az aprópénz; nem lehet sokat venni érte.” **Kierkegaard**¹⁷⁸: „Két módon tehetnek bolonddá: Az egyik, hogy elhitetik veled a hazugságot; A másik, hogy visszautasítod az igazságot. Az ártatlanság tudatlanság.

¹⁶⁴ Schopenhauer

¹⁶⁵ Schiller

¹⁶⁶ Dumas

¹⁶⁷ Szécsényi

¹⁶⁸ Victor Hugo

¹⁶⁹ Szécsényi

¹⁷⁰ Emerson

¹⁷¹ Samuel Butler

¹⁷² George Sand

¹⁷³ Emma Thompson

¹⁷⁴ Andersen

¹⁷⁵ Tennyson

¹⁷⁶ Rose Fitzgerald Kennedy

¹⁷⁷ Dickens

¹⁷⁸ Kierkegaard

Az élet csak visszafelé érhető.” **Freitag**¹⁷⁹: „A politika alapja a kompromisszum.” **Garay**: „Boldog csak úgy lehet férfitársa, ha méltó hölgy a koronája.”

Isten semmit sem ad ajándékba. A kimagasló tehetséget vagy testi fogyatékkal, vagy az emberi gyarlóságok iránti ellenállhatatlan hajlammal terheli meg. Ennek a sorscsapásnak az elkerülhetetlenségét **Mommsen**¹⁸⁰ a következőképpen fogalmazta meg: „Szenvedély nélkül nincs zsenialitás.” **Malraux**¹⁸¹: „A tehetség nem jótéti adomány, hanem csapás; Átok, kolonc a nyakunkban; Átkelés égő, roskadozó hídon, vagy száguldás hegynek felfelé.” **William G. Milnes**¹⁸²: „Amint megértetted, hogy a kudarc mindössze egy kitérő, már a siker útján vagy.” **William Jones**¹⁸³: „Az emberi törekvés hajtóereje az elismerés utáni sóvárgás. **Sir Lloyd Simmons**¹⁸⁴: Ne mássz túl magasra, mert Isten néha megrázza a fát!” **Büchner**¹⁸⁵: „Sok jó ember kis helyen is elfér.” **Hebbel**¹⁸⁶: „Nem mind arany, ami fénylik.” **Pulsky Ferenc**: „A kutya ugat, a karaván halad.” **Charlotte Brontë**¹⁸⁷: „A szerelem mindenre talál mentséget, csak az aljasságra nem.” **Arany János**: „Jobb ízű a falat, ha mindnyájan esznek.” **Markusovszky**: „Ha valaki nem lehet a fény forrása, akkor legalább lámpavivőként világítsa meg mások útját.” – vagyis: Ha nem tudsz szert tenni a tudásra, segíts hozzá másokat. **Thomas Fuller**: „Ha a tudás fénye ragyogja be elmédet, engedd, hogy a lángjánál mások is meggyújthassák gyertyáikat.” **Lyard**¹⁸⁸: „Megfelelő embert a megfelelő helyre.” **Tompá Mihály**: „Pusztulunk, veszünk, mint oldott kéve, széthull nemzetünk. Szívet cseréljen az, aki hazát cserél.” **Tamási Áron**: „Házat bárhol, hazát csak otthon találisz.”

Ma is aktuális ez a **Herceg Ferenc**től származó figyelmeztetés: „A sajtó elnémításával csak csendet lehet teremteni, rendet nem.” **Amiel**¹⁸⁹: „A nagy lélek csak nagy dolgokra törekszik. Aki visszautasítja a keresztjét, csak súlyosbítja azt. A rossz példa lélekmérgezés.” **Eötvös József**: „Csak addig vagyunk szigorúak mások iránt, amíg magunkat meg nem ismerjük.” **Márai Sándor**: „Önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legtanulságosabb találkozás. Senki sem olyan veszélyes, mint egy bukott eszme haszonélvezője, aki már nem az eszmét védi, hanem a zsákmányt.” **Flaubert**¹⁹⁰: „A bizalmatlanság a biztonság anyja. (A bürokraták ezt a mondást így módosították: „Az ellenőrzés az alapja minden bizalomnak.”) Ha a lélek nem áradhat ki, magába sűrűsödik. Az emberi butaság határtalan.” **Petőfi**: „Hol a szabadság, ott van a haza. A virágnak megtiltani nem lehet, hogy ne nyíljék, ha jön a szép kikelet. A szerelem mindent pótol, de a szerelmet nem pótolja semmi. Sokat beszéltek, szépet beszéltek, de ebből a hon még nem él meg; Hiába minden szép és jó beszéd, ha nem fogjátok meg az elejét.” XX. századi költőtársa, Váczi Mihály ehhez azt fűzte hozzá, hogy: „A jót nem elég akarni, tenni kell!” Ide kívánczik az Indiában élő avatár, **Sai Baba**¹⁹¹ elgondolkodtató mondása is: „A dolgos kezek szentebbek, mint az imádkozó ajkak.”

„Az az ember, aki nem csinál hibát, rendszerint semmit sem csinál.” **Phelps**¹⁹²-nek ezt a mondását ma már egyszerűbben így használjuk: „Csak az hibázik, aki dolgozik.” **Madách**¹⁹³: „Nem a kakas szavára kezd el virradni, de a kakas kiált, mert virrad. A tett halála az okoskodás. Az élet értelme a küzdés maga. Ember küzdj, és bízva bízzál!” **Dosztojevszkij**: „A szerelem mindenható, képes újjáteremteni az embert.” **Tennessee Williams**¹⁹⁴: A szerelem vak, de a házasságban visszanyered látásodat. **Jókai**: „A férfi sorsa a nő, akit választ magának. Öregember, nem vén ember. A zseni nem

¹⁷⁹ frejtág

¹⁸⁰ momz(e)n

¹⁸¹ málró

¹⁸² vilj(e)m dzsíl milnsz

¹⁸³ vilj(e)m dzsónsz

¹⁸⁴ ször lojd szim(o)nsz

¹⁸⁵ bühner

¹⁸⁶ hebb(e)l

¹⁸⁷ sárlott bronté

¹⁸⁸ láj(e)rd

¹⁸⁹ ámjel

¹⁹⁰ flobér

¹⁹¹ szájl bába

¹⁹² félpsz

¹⁹³ madács

¹⁹⁴ teneszi vilj(e)msz

tanul, hanem tud. A hazugság a gyengék fegyvere. Aki ellenségével szövetkezik, saját testébe mártja a kést.” **Butulescu**¹⁹⁵: „A csúszómászók sohasem botlanak meg.” **Meyer**¹⁹⁶: „A napnak is van foltja.” **Ibsen**¹⁹⁷: „Nem baj, ha kutatni balga módon kezdesz, az eredmény annál érdekesebb lesz. Mindent, vagy semmit. Akinek küldetése van az életben, annak függetlennek kell lennie. Az ügy, amely bűnben fogant, nem győzhet soha. Az emberek nem hagyják megneemesíteni magukat.” **Sartre**: „A pokol bennünk van.” **Puskin**: „Az ősök iránti tiszteletlenség az erkölcstelenség első jele.”

Képmutató világunk ihlette **J. Pierpont Morgan**¹⁹⁸ aforizmáját: „Minden embernek két oka van bármely cselekedetre: Az egyik jól hangzik, a másik igaz. A jellem a hitelesség legfőbb biztosítéka.” **Jack Woodford**¹⁹⁹: „Kevés ember tud az elragadtatott figyelem burkolt bókjának ellenállni.” **Mark Twain**²⁰⁰: „Az egyik rendszer oltárterítője, a következő lábtörlője. Nem az számít ki honnan jött, hanem az, hogy hová tart. Vannak hazugságok, aztán vaskos hazugságok, és a statisztikák.” **Rodin**²⁰¹: „A szépség mindenütt ott van, nem rajta múlik, hogy nem látjuk meg.” **Renard**²⁰²: „Amikor már semmire sem számíthatunk, mindenre kell számítanunk. A szelídséggel szemben nincs ellenállás.” **Kljucsevszkij**: „A szépség jó dolog, de csak akkor, ha nem veszi észre önmagát. Aki nagyon szereti önmagát, azt nem szeretik mások, mert tapintatból nem akarnak a vetélytársává válni.” **Renoir**²⁰³: „Ne törekedj a gazdagságra, mert ha megszerezted, megöl az unalom.” A népi bölcsesség is óva int a pénz hajszolásától: „A gazdagság nem tesz többé, csak elvakultabbá.” A középkorban **Szent Ágoston** ezzel az intelmmel próbálta letéríteni az embereket a meggazdagodás felé vezető útról: „Az ember vagyonának szolgálja.”

Csak az önzetlen adakozó értheti meg ennek az aforizmának a jelentését: „Amit nem adtál oda, soha nem lesz igazán a tied.” **Lucy Maud Montgomery**²⁰⁴: „Nem az a fontos az életben, amit kapunk, hanem az, amit adunk.” **Bierce**²⁰⁵: „Az előítélet látható támasz nélküli kósza vélemény.” **Hardy**²⁰⁶: „Azok a próféták találnak meghallgatásra, akik olyan tanokat hirdetnek, amelyeket az emberek már egy idő óta éreznek anélkül, hogy azt pontosan meg tudnák fogalmazni. A szerelemre méltó férfi ritkán érkezik a szerelem órájában. Néha a kezdők látnak legtovább.” **Bernard Shaw**²⁰⁷: „A közgazdaság annak művészete, hogy az életből a lehető legjobbat hozzuk ki.” **Zola**²⁰⁸: „Az üzlet az üzlet.” **G. B. Shaw**²⁰⁹: „Ha egy ostoba ember szégyelli amit csinál, mindig a kötelességére hivatkozik. A demokrácia az a rendszer, amely garantálja, hogy egy nemzet sem kap jobb kormányt annál, mint amilyet érdemel. A pénz nagy semmi, de a sok pénz nem semmi. Egy nő még akkor is emlékszik az első csókra, amikor a férfi már az utolsót is elfelejtette. Azt szeretem, ha egy nőnek múltja van, egy férfinak meg jövője.” **Sardou**²¹⁰: „A házasság a férfiak számára végállomás, a nők számára első megálló.” **France**²¹¹: „A szerelemben az asszony inkább odakölcsönzi, mint odaadja magát. Aki jól szenved, kevésbé szenved. Aki okoskodik, sohasem fog repülni. A háború háborút nemz, a győzelem vereséget.”

¹⁹⁵ butuleszku

¹⁹⁶ mejer

¹⁹⁷ ibzen

¹⁹⁸ dzsék pí(r)point mó(r)gen

¹⁹⁹ dzsek vudfö(r)d

²⁰⁰ má(r)k tvén

²⁰¹ rode(n)

²⁰² r(ö)nár

²⁰³ rőnoár

²⁰⁴ lúski mód montgomeri

²⁰⁵ bí(r)sz

²⁰⁶ há(r)di

²⁰⁷ bernárd só

²⁰⁸ zolá

²⁰⁹ dzsí bí só

²¹⁰ szárdú

²¹¹ frá(n)sz

„Kis gyerek kis gond, nagy gyerek nagy gond.” **Frédéric Mistral**²¹² ezt az igazságot eredetileg így fogalmazta meg: „Gyermekkel együtt nő a gondod.” **Mistral** aforizmái közül igen találó a következő is: „A mély gyökerű fák nőnek csak magasra.” Ez a meglátás időközben közmondássá vált. Kissé átfogalmazva így hangzik: „Egy fa csak olyan magasra nőhet, amilyen mélyre nyúlnak le a gyökerei.” **Petit-Senn**²¹³: „A házasság kikötő a viharban, de gyakran vihar a kikötőben.” **Nietzsche**²¹⁴: „Aki sokáig néz az örvénybe, az örvény arra visszanéz. Az ellentmondás elviselésének képessége nagyfokú kultúrára vall. Az önbecsülést erősíti, ha az ember nem adja meg magát a sorsnak. A felsőbbrendű ember nem csak tűri a szükségét, hanem élvezi is.” **iff. Dumas**²¹⁵: „A balsors felmagasztalja azt, akit nem tud lesújtani. Ha pénzt kérnek tőled ajándékozz, és ne kölcsönözz; Az ajándék csak hálátlanokat szül, a kölcsön ellenséget. A házasság olya nehéz lánc, amelynek a hordozásához két ember kell.” **Bismarck**²¹⁶: „Sohasem hazudnak annyit, mint esküvő előtt, háború alatt, és vadászat után. A politika a lehetőségek művészete.”

Bertold Brecht²¹⁷ ezt tanácsolja az emberiség megmentésére vállalkozóknak: „Ha meg akarod változtatni a világot, akkor előbb el kell fogadnod olyannak, amilyen. Előbb a has jön, és utána a morál.” Korunk svájci frankos kölcsöneivel és a belőle származó kilakoltatásokkal kapcsolatban ma is aktuális a világhírű német drámaíró megállapítása: „A bankrablás súlyos bűncselekmény; Csak egy súlyosabb van nála, a bankalapítás.” **Mikszáth**: „Pénzen vett szerelemnek ecet az alja. Az író olyan, mint a havasi kürt, csak messziről jó hallgatni. Amit egy nő el akar érni, azt eléri, vagy kéreccsel, vagy sírással, vagy édes csókkal. A tanuló azt hiszi, hogy nehéz a munkája, pedig ő csak a kocsí, és a tanító a ló.” **Edison**²¹⁸: „A lángész: egy százalék ihlet, és kilencvenkilenc százalék verejték. A siker legbiztosabb módja, próbáljuk meg még egyszer.” **Mészöly Miklós**: „A jövő igazi tojásai nem gondosan előkészített fészekbe kerülnek.” **Eminecu**²¹⁹: „Ami növéstre termett, nőni sosem szűnhet.” **Maupassant**²²⁰: „Aki a célt akarja, az az eszközt is akarja.” **Picasso**²²¹: „Mindig a részletek a legizgalmasabbak. A jó művész másol, a nagy művész lop.” Persze nem mindent, és nem mindenkitől, mert ahogy a közmondás tartja: „Lopni csak azt szokták, amit érdemes.” **Pethe Márton**: „Nem való bokréta gyűrött süveg mellé.” Az ide vágó népi mondás is nagyon találó: „Szamárhoz nem illik a nyereg.” **Bródy Sándor**: „A bogáncs sosem fog rózsát teremni.” **Plehanov**: „A szerénység csaknem mindig egyenes arányban áll a tehetséggel.” **Csehov**: „A nők sohasem bocsátják meg a kudarcot.”

A nagy embereknek mindig kijutott az élet nehézségeiből. Talán azért, mert nem nagyon igyekeztek elkerülni a bajokat. Ezáltal rengeteg élettapasztalatra tettek szert. **Gárdonyi Géza** is a saját bőrén tapasztalta meg, hogy milyen a rossz házasság: „Isten azért adta a szerelmet, mert józanul nem házasodna senki. A házasság olyan, mint az egérfogó, az egér csak a benne lévő csemegét látja.” **Rákosi Viktor**: „A legtöbb ember csak azért panaszkodik, hogy leplezze, milyen jó dolga van.” **Feleki László**: „Csak a szellemi túltápláltságtól nem kell félni. Az egészség csak visszanyerve drága kincs. A legundorítóbb féreg szervezete is bámulatos. A papagáj nem felelős azért, amit betanítottak neki. Az állat nem vérszomjas, csak szomjas; nem gyilkos, csak éhes. Ellenség nélkül nincs vitézség. A lelkipurdalás a lélek bosszúja. Lehet szabálytalanul írni, de ahhoz tökéletesen ismerni kell a szabályokat. A színvonalas hazugság már irodalom. Nincs jó író, irónia nélkül. Én értem a kvantummechanikát, csak azt nem értem, hogy mi az, amit értek. A könyvégetők művelt emberek, tisztában vannak az irodalom jelentőségével. Mások előnyére boldogul az életben. Felejtani sohasem késő. Van, aki hosszan fejezi ki magát, hátha közben eszébe jut valami.” Az ezoterikus tanok szerint: „A sokat fecsegő ember nem a gondolatait közli, hanem annak hiányát.” A türelmesek így

²¹² frédéric misztrál

²¹³ p(ö)ti szen

²¹⁴ nícse

²¹⁵ dümá

²¹⁶ biszmárk

²¹⁷ breht

²¹⁸ edizon

²¹⁹ éminészku

²²⁰ mópásszá(n)

²²¹ pikasszó

biztatják beszélgetőpartnerüket: „Beszéljen minél többet!” – Közben ezt gondolják: „Előbb-utóbb csak mond valami értelmeset is.”

Carl G. Jung²²² egyszer megkérdezte egy idős rabbitól, hogy: „Manapság miért nincsenek csodák?” A bölcs rabbi egy darabig töprengett, majd csendesen válaszolt: „Mert ma már nincs olyan ember, aki elég mélyen meg tudna hajolni.” A szabad akarat azt jelenti, hogy önként teszem azt, amit tennem kell. Nem követem azt az ostobaságot, hogy csalásnak minősítsem mindazt, amit nem tudok megmagyarázni. Önmagunk megismerése kaland, amely előre nem látható magasságokba és mélységekbe vezet. A neurózis a nem vállalt szenvedés következménye. Aminek ellenállsz, azt fenntartod. Aki nem hatol át szenvedélyei poklán, sosem küzdheti le azokat.” A neves pszichiáter tapasztalatait egy amerikai kollégája **William Sadler**²²³ ezzel a megállapítással egészítette ki: „A tiszta lelkiismeret a legjobb védelem a neurózis ellen.” A népi bölcsesség tovább egyszerűsítette ezt a megállapítást: „A tiszta lelkiismeret a legjobb párna.” **Meredith**: „Nincs olyan testi szenvedés, amely ne válna a lélek javára.” **Cocteau**²²⁴: „Csak az igazságnak lehet megindító ereje.” **Jaurès**²²⁵: „Forradalom csak ott lehet, ahol öntudat van.” **Sadoveanu**²²⁶: „A meghajtott fejet nem vágja a kard.” **Lloyd George**²²⁷: „Az éhezőket nem lehet statisztikával táplálni.” **Kipling**: „A legártalmasabb kábítószer a szó.” **Manet**²²⁸: „Tedd a dolgod, az emberek pedig hadd beszéljenek.” **Reymont**²²⁹: „A nyomorúság jobban megedd az embert, mint a kovács a vasat.”

Konrad Adenauer: „Igazán fontos döntések előtt soha sem szabad megkérdezni a népet.” Ehhez az államférfiúi tapasztalathoz kapcsolódik **Goethe**²³⁰ bölcs meglátása: „Nem azt kell adni az embereknek, amit kérnek, hanem azt, amit kérniük kellene.” A közmondás szerint erre azért van szükség, mert: „A tömegnek sok feje, de semmi esze sincs.” **Rejtő Jenő (P. Howard)**: „Az fél igazán a jövőtől, akinek van fantáziája. Az óvatosság nem bizalmatlanság.” **Gorkij**: „Szabad embernek nincs elérhetetlen magasság. Ököllem nem lehet agyonverni az igazságot. Tengernyi vér sem olthatja ki az igazságot. Amit tollad leírt, fejsze nem vágja ki. A tudomány kulcs a világ titkaihoz. Ki hogy él, aszerint gondolkodik.” Ezt a szellemes mondást ma már így használjuk: „Ki mint él, úgy ítél” vagy pedig: „Mindenki magából indul ki.” **Davies**²³¹: „Koldus annak az élete, aki nem bámészkodhat sose.” **Maugham**²³²: „A békét az szolgálja, ha az utolsó szó az asszonyé.”

Móra Ferenc is sokat foglalkozott a női lélek titkával. A szerelem terén már egészen közel járt a megfejtéshez: „A szerelemben a nők nem haragszanak a tolvajra, de megvetik a koldust. A nő addig szép, amíg szeretik. Ne azt nézd, hogy mit tesz az asszony, viselkedésének az értelmét kutasd. Az asszony akkor fecseg leginkább, amikor hallgat.” **Rey**²³³: „A beteljesülés a férfi számára vég, a nő számára kezdet. Ha okos emberek közé belép egy szépasszony, kész a bolondokháza.” **Móricz**: „Aki éjszaka legény, az nappal is legyen legény!” **Rogers**²³⁴: „Minden mulatságos, míg mással esik meg.” **Tolsztoj**: „Az igaz hitves segítője, nem pedig akadályozója férjének. Az ég a bűneinkért haragszik ránk, a világ az erényeinkért. A jónak ellensége a jobb. A rossz munka rosszabb a lopásnál. Ha jót teszel, légy hálás érte, hogy megtehetted.” **Csokonai Vitéz Mihály**: Míg az eszköz megvan, addig kergessük a célt.” A közmondás ezt így fejezi ki: Aki nem akar, amikor tud; az majd nem tud, amikor akar.

Robert Schumann²³⁵ örökérvényű intelme: „Inkább légy minden valamiben, mint valami mindenben. A legtehetségesebbekkel szemben felesleges az udvariasság.” **Gonotasz**: „Az inasa előtt

²²² kárl gusztáv jung

²²³ vilj(e)m szedle(r)

²²⁴ koktó

²²⁵ zsóresz

²²⁶ szádovjánu

²²⁷ lojd dzsó(r)dzs

²²⁸ máné

²²⁹ rejmont

²³⁰ göte

²³¹ dévisz

²³² móm

²³³ rei

²³⁴ rodzse(r)sz

²³⁵ robert sümán

senki sem nagy ember.” **Einstein:** „A legszebb, amit átélhetünk, a dolgok titokzatossága. Az élet kimondhatatlanul unalmassá válna, ha nem próbálnánk megfejteni azokat a titkokat, amelyeket Isten elrejtett előttünk. A képzelőerő fontosabb, mint az ismeret. (Korunk közmondása ezt így fogalmazta meg: Logikával eljutsz A-ból B-be; Képzelettel viszont bárhová.) Nem oldhatunk meg egy problémát azzal a gondolkodásmóddal, amely azt előidézte; Ahhoz, hogy a világot meg tudjuk változtatni, előbb önmagunkat, a gondolatainkat kell megváltoztatni. A világot nem a gonosz emberek fogják elpusztítani, hanem azok, akik nem tesznek ellene semmit. Ahol akarat van, út is van. Sokat tudunk, de keveset értünk. Józan észnek az emberek azoknak az előítéleteknek az összességét nevezik, amelyeket felnőtté válásukig beléjük neveltek. Az első korty a tudomány serlegéből elválaszt Istentől, ám a pohár alján megtalálod Őt. Két dolog végtelen: A világegyetem és az emberi ostobaság, de az előbbi nem biztos.” **Matthäus**²³⁶: „Nem csak azok hibásak, akik az ostoba helyzeteket előidézik; hanem azok is, akik ezt nem akadályozzák meg.” **Wildgans**²³⁷: „Nincs olyan szegény, akinél ne lenne szegényebb.” **Joyce**²³⁸: „Aki éhes, mérges.” **Szabó Dezső:** „Éhes gyomorral nem lehet himnuszt énekelni.”

Müller Péter szerint: „Az okos és a bölcs ember között az a különbség, hogy az okosból hiányzik az alázat.” A hatalom, a vagyon és a hírnév az embert démonná teszi. Semmit sem lehet megismerni önmagunk megismerése nélkül. Minél többet tud valaki önmagáról, annál többet tud az életéről. A szellem, az ész birodalmában az a legnagyobb, aki a legalacsonyabban van. A sorsot akkor lehet meghatározni, amikor születőben van; Sorsunkat menet közben is befolyásolhatjuk, de az irány csak a dolgok indulásakor választható meg. Az életben nem az a legfőbb kérdés, hogy: Ki vagyok én? hanem hogy: Minek adom oda magam. Kétféle méltóság van: Az egyik, amit a világ ad az embernek; A másik, amit az ember teremt saját magának; Az előbbi elmúlik, az utóbbi még a halálunk után is tart. A világgazdaság nem más, mint a mohó zabálás és az éhhalál közötti kötéltánc. **Szinetár Miklós:** „Az ember legyen tudatában a saját jelentéktelenségének.” **Hamvas Béla:** „A boldogságot csak az bírja el, aki másokkal megosztja. A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle. A valóban nagy emberen nem látszik, hogy nagy ember; Egyetlen árulkodó jel a szerénysége, csendessége, rejtőzködő magatartása. A jól megfogalmazott mondat olyan, mint az eskü: nem lehet megváltoztatni. Manapság nincsenek találkozások, csak karambolok. Csak arról érdemes beszélni, amiről nem szabad. Ostoba, aki boldog, mert semmi oka sincs rá. Akik a boldogságot tekintik célnak, a lehetetlent keresik. Az élet maga a szenvedés, a szenvedés maga az élet. A fejlődés útján nincsenek kihagyható állomások.”

Ezt a gazdagoknak üzeni **Roth**²³⁹: „Vannak betegségek, amelyekre luxusadót kellene kivetni.” **Oscar Wilde**²⁴⁰: „A beteg halála a betegséggel együtt szűnik meg. Természetesnek lenni a legnehezebb póz, amit felvehet az ember. Ha egy könyvet nem lehet újra és újra elolvasni, az első olvasásnak sincs sok értelme. Az olyan ember, aki nem a maga módján gondolkodik, egyáltalán nem gondolkodik. Az emberek saját baklövéseiket nevezik élettapasztalatnak. A lélek öregnek születik, de megfiatalodik; Ez az élet komédiája. A test fiatalnak születik, de megöregszik; Ez az élet tragédiája. Amikor Isten az embert teremtette, némileg túlbecsülte saját képességeit. Az asszonyok adják életünk aranyát, de aprópénzre váltva azonnal vissza is követelik. Az ember először szereti a szüleit, majd meggyűlöli őket, és aztán megbocsát nekik. Az ember külleme mit sem számít, ha nem lelkének tükré.” **Chaplin**²⁴¹: „Ölj meg egyet, gyilkos vagy; ölj meg ezret, hős vagy.” Korunk ismeretlen szerzője ezzel egészítette ki ezt a félévszázados megállapítást: Aki megöl egy ártatlant, hős; aki megöl egy gazembert, bérgyilkos.

Napjaink reformpolitikusi számára intelmül szolgálhat **Pound**²⁴² alábbi mondása: „A rossz törvény a legrosszabb zsarnokság.” **Illyés Gyula:** „Hol zsarnokság van, mindenki szem a láncban.”

²³⁶ mátéusz

²³⁷ vildgánsz

²³⁸ dzsojsz

²³⁹ röt

²⁴⁰ oszkár vájld

²⁴¹ cseplin

²⁴² páund

Elődeinktől is lenne mit tanulniuk. A rosszul elrendezett múlt feltámad, visszajár. **Tibériusz** császár már kétezer évvel ezelőtt azt vallotta, hogy: „A jó pásztor nyírja, és nem nyúzza a nyáját.” Egy későbbi közmondás ugyanezt javasolja: „Fejd a tehenet, de ne szakítsd le a tőgyét.” **Lenin**: „Minden mindennel összefügg. Az értelmiséggel nem lehet forradalmat csinálni, mert örökké tépelődik. Ha a forradalom Németországban törne ki, és az valamelyik pályaúdvarról indulna, akkor a forradalmárok előbb sorba állnának peronjegyért. Az sem jó, ha egy tiszt nagyon megelőzi a csapatát, mert könnyen előfordulhat, hogy fenékebe lövik.” **Valéry**: „A jog a hatalom közvetítője.” **Bibó István**: „A szabadság ott kezdődik, ahol megszűnik a félelem.” **Rudolf Steiner**: „Az ember a világot megismerve önmagára talál, és magát megismerve föltáruul számára a világ. A dolgok általában úgy végződnek, ahogy kezdődnek.” **Thoreau**²⁴³: „Hiába vagdossuk le az ágait a rossznak, ha a gyökere sértetlen marad.” **Franklin D. Roosevelt**²⁴⁴: „Ha szörnyel van dolgod, bánj vele úgy, mint egy szörny.” **Eleanor Roosevelt**²⁴⁵: „Senki sem bánthat meg bennünket a beleegyezésünk nélkül.”

Korunk bonyolult eszmerendszerére jellemző **Thomas Mann**²⁴⁶ megállapítása: „Igaz ember is járhat hamis úton, és hamis ember is róhatja lépteit az igaz úton. Csak az alapos lehet igazán szórazótató. Bölcs az, ki honát hátrahagyja; mert nem tűri, hogy örökre leigázza. A szótlanság elszigetel.” **Josiah Gilbert**²⁴⁷: „Unatkozni annyi, mint unalmasnak lenni.” **Konstantin Wecker**²⁴⁸: „Aki maga nem tud élvezni, az élvezhetetlen.” **Pudovkin**: „Nincs füst tűz nélkül.” **Richard Hughes**²⁴⁹: „Ha a sors bevert már egy szeget a zsarnok koporsójába, akkor nem tart soká, amíg beveri az utolsót is.” **Tőkés László**: „Mi nem kiharcoltuk a szabadságot, hanem megszenvedtük. A hatalom mint a víz, csak addig megy el, amíg a part engedi; Rajtunk múlik, hogy a part hol húzódjon.” Ezt már az ókorban is tudták. Idézet a Caligula helytartója című drámából: „A hatalom parancsolhatna-e bármit, ha ti nem tennétek meg akármit?”

Karinthy: „A házasság egy szövetség olyan bajok közös elviselésére, amelyek egyébként nem keletkeznének. A nemek közötti kapcsolatban a férfi annyira lesz férfi, amennyire a nő nőnek tartja magát.” Ezt az ősi bölcsességre alapuló mondást mások ezzel egészítették ki: „Ahhoz hogy a férfi férfi maradjon, kell a nő mellette.” **Ady Endre**: A szépség börtöne egy okos nőnek.” **Géraldy**²⁵⁰: „A férfi azt hiszi, hogy ő választja a nőt, pedig majdnem mindig a nő választja a férfit.” **Cabral**²⁵¹: „Várni a legjobbat, felkészülni a legrosszabbra kell.” **Antoine de Saint-Exupéry**²⁵²: „Jól csak a szívvel lát az ember; ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan. A világos látáshoz néha elegendő a nézőpont megváltoztatása. Ha hagyod elszaporodni a csótányokat, akkor megszületnek a csótányok jogai, amelyek természetesen kétségbevonhatatlanok. Az ember ledönti a falakat, hogy szabaddá legyen, de ezzel lerombolt erődtéménnyé válik, amely a világ minden égtája felé nyitva van.” **Molnár Ferenc**: „Az asszony olyan, mint a monokli; Elegáns viselet, de nélküle jobban lát az ember.”

Sokszor bevált már ez a **Drabkiná-tól** származó stratégia: „Időnként hátra kell lépni, hogy nagyobb lehessen előre ugrani.” A népi mondás is helyesli az időleges visszavonulást: „Néha megnő az ember, ha letérdepel.” **William Strong**²⁵³: „Az egyetlen pillanat, amelyet nem mulaszthatunk el, a siker előtti utolsó próbálkozás pillanata.” **Kun Ákos**: A legbutább embert is meg kell hallgatni, hátha mond valami okosat. Ha az élet nehézségeit csapásként éled meg, belehalsz; ha kihívásként, szárnyakat ad. **Moore**²⁵⁴: „Ha sosem vallasz kudarcot, akkor nem igyekszel eléggé.” **Leonardo DiCaprio**: „Légy hálás a nehéz időknek, mert azzá tettek, aki ma vagy.” **Dobó Kata**: „Mindenkinek

²⁴³ toró

²⁴⁴ frenklin delánó rózevelt (magyar), vagy rózvelt (amerikai), vagy rúzvelt (angol)

²⁴⁵ elino(r)

²⁴⁶ tómasz mánn

²⁴⁷ jozsia zsilber

²⁴⁸ konsztantin vekker

²⁴⁹ ricsá(r)d hjúz

²⁵⁰ zséráldi

²⁵¹ k(a)brál

²⁵² antoán dö szá(n)tegzüpéri

²⁵³ vilj(e)m sztrong

²⁵⁴ mú(r)

meg kell fizetnie a siker árát; Ki előtte áldoz, kitől utólag hajtja be a sors.” **Görgey Gábor:** A profizmus alapja a pontosság.” **Andrew Carnegie**²⁵⁵: „Aki gazdagon hal meg, szegényben hal meg.” **Demján Sándor:** „Akinék tele van a zsebe, annak legyen tele a szíve is!” **Compton**²⁵⁶: „Életünk értelmé határozza meg életünk értékét.” **W. Charon**²⁵⁷: „Erényeink és gyengeségeink arcunkra vannak írva.” **Csathó:** „A női beszédben nem a szavak a fontosak, hanem az egésznek a muzsikája.” **Fekete:** „A nő győzelme, ha megadhatja magát.” **Jean Bart**²⁵⁸: A házasság aranylánc, amikor magadra veszed; ólomlánc, amikor viseled; acéllánc, amikor el akarod szakítani. **Kabos László:** „Aki megtalálta az igazit, törődjön vele!” **Kopjás Sándor:** „Van, aki azt hiszi magáról, hogy ő a világ nyolcadik csodája. Némely kakas erkölcsi talapzatnak tekinti a szemétdombot. Kellemetlen amikor rájön az ember, hogy a kenyere javát nem ő ette meg. Szörnyű, amikor a kivezető út soha nem akar véget érni.” **Pilinszky:** „Az igazság győzelme a szelídekre és a türelmesekre vár.” **Peterdi:** „Akinék nincs humorérzéke, az mindenre képes.”

Kahlil Gibran²⁵⁹ arab költő és filozófus számos jó tanáccsal látta el a fiatal házasokat. Örök érvényű intelmei közül a leginkább megszívlelendők így hangzanak: „Szeressétek egymást, de ne csínáljatok bilincset a szeretetből. Hagyjatok teret egymásnak az együttlétben. Álljatok egymás mellett, de ne túl közel egymáshoz, mert a fák sem nőnek egymás árnyékában. Legyetek olyanok, mint két oszlop, melyek ugyanazt a tetőt támasztják, de ne akarjátok birtokolni egymást. Hagyjátok meg a másik függetlenségét. Éljetek együtt, de ne egymásban. Örüljétek és táncoljatok együtt, de időnként engedjétek egymást egyedül lenni. Gondoljatok arra, hogy a lant húrjai is külön állnak, mégis ugyanaz a zene szól rajtuk. Adjatok egymásnak a kenyeretekből, de ne ugyanazt a szeletet egyétek. Töltsétek meg egymás poharát, de ne egy pohárból igyatok. A gyermekeid nem a te gyermekeid; Nyílvesszők ők, kiknek figyelheted röptét.” **Grace Kelly:** „Egyetlen szülői nevelés sem lehet olyan kemény, mint maga az élet.”

Danielle Darieux²⁶⁰ így vélekedett a szüfrazsett mozgalomról. „Ha kivívjuk az egyenjogúságunkat, elveszítjük a hatalmunkat a férfiak felett.” Korunk emancipált hölgyei szerint: „Egyenjogúságunk bizonyítéka, hogy a férfiak manapság aggodalom nélkül csapják rá az ajtót az orrunkra.” **Katharine Hepburn**²⁶¹: „Ha a házasság olyan jó lenne, nem kellene a köteléket papíron rögzíteni.” **Dalcsev:** „Egyeseknél a pesszimizmus csak ürügy a lustaságra.” **Joseph Murphy**²⁶²: „Az ember legnagyobb hatalma a választás lehetőségében rejlik. A félelem gondolata vészmadárként követi az embert. Megérteni annyi, mint mindent megbocsátani. Amit másokkal teszel, azt valójában önmagaddal teszed; Tudatalattid megteremti benned azt, amit érzel, és amit gondolsz másokról. A lélek békéje nélkül nincs boldogság. Amit gondolsz, azt megvalósítod; Amit érzel, azt vonzod; Amit elképzelsz, azzá válsz. Henry Ford: „Akár azt hiszed képes vagy rá, akár azt, hogy nem; igazad lesz.” **Richard Bach**²⁶³: „Bizonygasd saját korlátaidat, és egy idő után szert teszel rájuk.” **Louis Pasteur:** A szerencse csak az arra felkészült embernek kedvez.” **Viktor Hugo:** „Az emberekből nem az erő hiányzik, hanem az akarat.” **Zimbardo:** „Az vagy, amit teszel.”

Zabolátlan ösztöneink megfékezése nem könnyű dolog. Ennek helyes módjáról ad felvilágosítást **Weöres Sándor**²⁶⁴: „Ha vágyaidat megölnöd, kísértetként visszatérnek; Ha vágyaidat meghódítod, igába foghatod őket. Rossz dolog szabadjára engedett szenvedélyek között morzsolódnod, de visszafojtott szenvedélyekkel vánszorogni éppoly keserves. Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás: „Alattad a föld, feletted az ég, benned a létra.” **Pilinszky János:** „Nem az a fontos, hogy a madár hányat verdes a szárnyával, hanem hogy íveljen.” **Arthur Miller:** „Régen ha az emberek boldogtalanok voltak,

²⁵⁵ endrú kárnegi

²⁵⁶ káampton

²⁵⁷ viktor káro(n) = ez egy felvett név (Szepes Mária bátyja, valódi neve: Szepes Béla)

²⁵⁸ zsá(n) bár

²⁵⁹ Más írásmóddal: Khalil Gibran. Teljes arab neve: Dzsubrán Khalíl Dzsubrán.

²⁶⁰ dánjel darjö

²⁶¹ ketrin hebbö(r)n

²⁶² dzsózef mö(r)fi

²⁶³ ricsá(r)d báh

²⁶⁴ vörös sándor

templomba mentek; Ma vásárolnak.” *Shirley MacLaine*²⁶⁵: „Amikor imádkozunk, Istenhez szólunk; Amikor meditálunk, Isten szól hozzánk. Aki nem szereti önmagát, nem szerethet másokat sem. Ha jól érezzük magunkat a bőrünkben, akkor jó érzéseket táplálunk mások iránt is.” Ötszáz évvel ezelőtt *Avilai Szent Teréz* így fogalmazta meg ezt a tanácsot: „Bánj jól a testeddel, hogy a lelked szívesen lakjon benne.” *Sigmund Freud*²⁶⁶: „Minél több szeretet és jószág sugárzik belőled, annál több árad rád vissza. Az ezoterikus szakirodalom szerint: Ha jót adsz, ha rosszat adsz, végül mindent visszakapsz. Freud a nagy szakmai elhivatottsággal rendelkezőket is ellátta egy megfontolandó tanáccsal: Vagy élet, vagy alkotás!”

Multimédiától hangos világunkban *Yeats*²⁶⁷ ezt tanácsolta nekünk: „Az egyetlen út, amelyen érdemes elindulni, befelé vezet.” *Coco Chanel*: „Nem szárny nélkül születél, hagyd, hogy kinőjenek!” *Erich Fromm*: „Isten az ember lehetőségeinek végső határértéke.” *Szepes Mária*: Isten és én közötttem én vagyok az akadály.” *Szent-Györgyi Albert*: „Akkor tudtam meg, hogy zseniálisat alkotam, amikor első hallásra a sarki fűszeres is megértette.” *Aps István*: „Nem azon múlik, hogy milyen öreg az ember, hanem azon, miként öreg.” *Németh László*: „A tudósnek gyakran ökörként kell szántani, mert a szárny nem hagy maga után barázdát. A társaság mocsár a zseninek.” *E. Rerih*: „A tudással megszűnik a félelem.” A korszerű ismeretekkel felruházott embernek nehéz ártani, mert egy ismeretlen bölcselő szerint: A tudás megvédi önmagát. *M. Scott Peck*²⁶⁸: „Minél tisztábban látjuk a világ valóságát, annál könnyebben birkózunk meg vele.” *G. Bateson*: „Az egész több, mint részeinek összessége.” *Carlos Castañeda*²⁶⁹: „Az elme tisztasága eloszlatja a félelmet, de könnyen elvakít. A remény hal meg utoljára.” *Wartha Vince*: „A nagy emberek jellemző tulajdonsága, hogy bármivel foglalkoznak is, rátapasztják az eredetiség bélyegét.” A XIX. századi brit külügyminiszter, *Palmerston*²⁷⁰ szerint: „A nagyhatalmaknak nincsenek elveik, csak érdekeik. Az egyes nemzeteknek nincsenek örök barátai és örök ellenségei, csak örök érdekei.”

Korunk közállapotát szemlélve sokan osztják *René Guenon*²⁷¹ nézetét: „Az emberiség elsötétedése a felvilágosodással kezdődött.” *Henry David Thoreau*²⁷²: „A civilizáció megfosztja az embert attól, hogy a lét fontos kérdéseivel foglalkozzon.” *Deák Ferenc*: Csak az vész el végleg, amiről önként lemondunk; Amit elvesznek tőlünk, az később még visszaszerezhető. *Osho*: „Amit elveszítünk, azt nem is érdemes megtartanunk.” *Gandhi*²⁷³: „Az embertől csak akkor lehet elvenni az önbecsülését, ha ő maga lemond róla. A szegénység az erőszak legrosszabb módja. A természet a szükségleteinket ki tudja elégíteni, de a mohóságunkat nem. Légy te az a változás, amit látni szeretnél a világban. Az európai ember vasárnapi keresztény, mert két vasárnap között pogány módon él.” *Churchill*²⁷⁴: „Amióta a papok nem prédikálnak a mennyről és a pokolról, társadalmunk az erkölcsi földcsuszamlás tragédiáját éli. Az emberek néha belebotlanak az igazságba, de aztán visszanyerik az egyensúlyukat, és folytatják az utat. A pesszimista nehézséget, az optimista lehetőséget lát minden nehézségben. Semmi sem garantálja jobban a sikert, mint a kitartás. Az államférfi a következő nemzedékre gondol, a politikus csak a következő választásokra. A legjobb érv a demokrácia ellen egy ötperces beszélgetés egy átlagos szavazóval.” *Arthur Schopenhauer*: „Az igazságot először kigúnyolják, másodszor ádázan ellenzik, harmadszor magától értetődőnek tekintve elfogadják.” *Katz*²⁷⁵: „Az emberek csak akkor járnak el ésszerűen, ha már minden lehetőséget kimerítettek.”

A magyar származású világhírű író, *Arthur Köstler*²⁷⁶ így látta szülőhazáját: „Lövedékként lövi fel ez a nép zsenijeit, majd összeszedi a repeszeit.” *Szécsi Margit*: „A magyar géniuszok ragyogása

²⁶⁵ sö(r)li m(e)klén

²⁶⁶ zigmund frajd

²⁶⁷ jétsz

²⁶⁸ m. szkot pek

²⁶⁹ kárlosz kásztányéda

²⁷⁰ páme(r)szt(o)n

²⁷¹ röné geno

²⁷² henri dévid toró

²⁷³ gándi

²⁷⁴ csöröcsil

²⁷⁵ kác

²⁷⁶ ártur kösztler

csak a temetőben, a föld alól látszik.” **Clemenceau**²⁷⁷: „A temetők tele vannak pótolhatatlan emberekkel.” **Grillparzer**²⁷⁸: Az emberiség a humanizmusból kiindulva, a nacionalizmuson keresztül, a bestializmus felé tart.” **Albert Camus**: „Az ember az egyetlen lény a világon, amely nem akar az lenni, ami.” **Albert Schweitzer**²⁷⁹: „A világ jövője attól függ, hogy mennyire tiszteljük az életet.” **Gróf Klebelsberg Kuno**: „Abba még egy ország sem ment tönkre, amit a kultúrára költött.” **Kodály Zoltán**: „Akit korán megfog a jó, azon később már nem fog a rossz.” **Pascal**: „A legnagyobb betegség az érzéketlenség; Még a saját nyomorodat sem érzi a lelked.” **Paulo Coelho**: „Nincs rosszabb, mint úgy érezni, hogy senkit sem érdekel, hogy létezzünk; hogy senki sem figyel arra, amit mondunk; és hogy a világ tökéletesen működik a mi zavaró jelenlétünk nélkül is.” **Petőfi Sándor**: „A nyugalom, fél halál.” **Selye János**: „A stressz az élet sója.”

Végül **Lucien Bagou**²⁸⁰ ezt tanácsolja nekünk: „Miután rájöttünk, hogy az életnek nincs semmi értelme, nincs más hátra, mint értelmet adni neki.” **Gabriel García Márquez**²⁸¹: „Ne sírj, hogy vége lett; örülj, hogy megtörtént.” **John Fitzgerald Kennedy**²⁸²: „Ne azt lesd, milyen hasznos tudsz húzni a hazádból, hanem azt, mit tudsz adni neki!” **Vivian Fable**²⁸³: „Amit hajszolunk, az távolodik.” **József Attila**: „Érted haragszom, és nem ellened. Hiába fűrésztöd önmagadban, csak másokban moshatod meg arcodat. Aki dudás akar lenni; pokolra kell annak menni; Ott kell annak megtanulni; Hogyan kell a dudát fújni. A mindenséghez mérd magad. Még nem volt olyan disznó, amely elájult, amikor meglátta a moslékos vályút. Fecseg a felszín, hallgat a mély. Ne légy heves, bár munkádon más keres; Dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes.”

A mély emberi igazságokat tartalmazó elmés mondások jelentős hányadát a népi bölcsességek alkotják. Ezeknek a mindenkire szóló közmondásoknak a szerzője ismeretlen, vagy a gyakori használatból járó leegyszerűsítés következtében feledésbe merült. Lássunk ezekből a közszájon forgó szállóigékből is néhány tanulságos példát:

A rossz hír mindig igaz. Az értéktelen edény nem esik ki a kézből. A gyakran átültetett növény sose virul. Az elveszett ostornak mindig aranyozott nyele volt. Gyaloglónak nem társa a lovagló. Nincs olyan hosszú lándzsa, amelynek ne lenne hegye. A szó elszáll, az írás megmarad. A toll és a tinta a legjobb tanúk. Mérj háromszor, és vágj egyszer. Aki nem javítja meg az eresztét, az egész házat fogja megjavítani. Ne kérj szívességet senkitől, míg nem ebédelt. Ebéd után jön a számla. A táska alján találjuk a számlát. Aki fizeti a dudást, az rendeli a nótát. A megevett kenyeret hamar elfelejtik. Hurka, kolbász mit sem ér, ha nincs hozzá lágy kenyér. Nem jó a nagy urakkal egy tálból cse-resznyézni. Rút dolog a nemesnek nemtelenül élni. Nem a házak, hanem az emberek alkotják a várost. Ahol füst van, ott meleg is van. Ahol fát vágnak, ott hullik a forgács. Mindenütt jó, de legjobb otthon. Mikor az apa a fiát dicséri, önmagának hízeleg. Ha fiatal korodban rózsákon alszol, idős korodban tüskéken fogsz aludni. Foltos ruha nem szégyen, csak rongyos, piszkos ne legyen. Nem minden illik, ami szabad; de minden szabad, ami illik.

Ha őseinkben nem munkálkodott volna szüntelenül a fontossági érzés, ma nem lenne civilizáció. Minden ember számára a legédesebb és legfontosabb szó, a saját neve. A mocsár is azért bűdös, mert el van telve önmagával. A heves szenvedélyek mögött gyakran csupán gyenge akarat rejtőzik. Minden vitát megnyersz, amit el sem kezdesz. Sose próbálj békítgetni valakit örjöngése tetőfokán. A járt utat a járatlanért soha el ne hagyd. Ne áss mélyre, mert beletörik az ásód. Ki magasra repül, nagyot esik. Nagy ésszel nagyot lehet tévedni! Peches ember ne menjen a jégre. Nincs oly bánat, amely idővel ne csillapodna. Messziről jött ember azt mond, amit akar. Fogadatlan prókátorra nincs szükség. Az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó. Csak azok kerülnek az elkötelezettséget, akik tudják, hogy ez mekkora teher. Aki kíváncsi, hamar megöregszik. Csak az öregszik meg, aki nem tud

²⁷⁷ kléma(n)szó

²⁷⁸ grilpárce(r)

²⁷⁹ álbert svejcer

²⁸⁰ lüszien bagú

²⁸¹ gábrriel gárszia márkez

²⁸² dzson fidzseráld kenedi

²⁸³ vivien fébó

alkalmazkodni a folytonosan változó világhoz. Szégyen a futás, de hasznos. Fuss jobban, mint a csábító. A lopott cukor édes. Aki szitkozódik, nincs messze a megbocsátástól. Óvakodj az olyan embertől, aki nem adja vissza a pofont, mert az sohasem bocsát meg neked. Mérgeledtem, hogy nem volt cipőm, majd találkoztam egy emberrel, akinek nem volt lába. A meztelen lábra minden cipő jó.

Ez a közmondás szerencsére ma már nem igaz: „Kit milyen bölcsőben ringattak, olyan koporsóba fektetik.” Mindent lehet, csak akarni kell. Legjobb védekezés a támadás. A bölcs ember a mu-szájból is erényt csíhol. Egy bölcs többet lát a kút fenekéről, mint egy buta a hegy tetejéről. A bölcsesség a részletekben rejlik. Minél nagyobb a küzdelem, annál fényesebb a győzelem. A győztesek új célokat keresnek, a vesztesek kifogásokat. A győztes tele van tervekkel, a vesztes kifogásokkal; A győztes minden problémára talál megoldást, a vesztes minden megoldásra talál kifogást. Rossz lövész az, aki nem talál mentséget. Senki sem tapos azon, aki nem fekszik le előzőleg. Nem elég jól csinálni; jó időben, és jó helyen is kell csinálni. Más az életet élni, és más létezni. Az élet hossza a sorstól, teljessége tőled függ. Ma más életet akarsz, mássá kell válnod. Az élet küzdelem, vállald! Az élet jutalom, érdemeld ki! Nem ugyanaz ismerni az utat, és járni rajta. Amitől félsz, attól nem szabadulsz. A félelem a balsiker előfutára. Ha zúgolódsz a láncod miatt, félig szabad vagy. Az aranybilincsek is nehezek. Az aranylánc erősebb a vasnál. Aranykulccsal az összes ajtó kinyílik. Az aranykalapács a vaskaput is betöri. Egyetlen fal sem olyan magas, hogy az aranyrakománnyal terhelt öszvér át ne másszon rajta.

Aki keres, talál. Aki mer, az nyer. Ki a keveset nem becsüli, az a sokat nem érdemli. Egyszer hopp, máskor kopp. Kockázat nélkül nincs győzelem. Aki ma nem halad előre, azt holnap a valóság agyonnyomja. Ha valami megáll, máris visszafejlődik. Aki először ér a dombra, oda ülhet, ahová akar. Ha nem megy fel a dombra, sose tudod meg milyen a síkság. Elmenés nélkül nincs visszatérés. Bárhová mész, teljes szívvel menj. A lelkünk addig vágat, amíg hajtanak a vágyak. Aki mezítláb jár, kerülje a tüskéket. Vasakarat, sikert arat. Nincs fény, árnyék nélkül. Ha a fényt akarjuk, el kell fogadni az árnyékot is. A nagy ragyogás nagy árnyékot vet. Magas fának hosszú az árnyéka. A fehér liliomnak is fekete az árnyéka. Az ember nem tud kitérni a saját árnyéka elől. Nincs hegy lejtő nélkül. Ahol vas van, rozsdá is van. Nincs iparos szerszám nélkül. A jegenyefák sem nőnek az égig. Egy fa csak olyan magasra tud nőni, amilyen mélyre hatolnak a gyökerei. A nagysághoz nagyszerűség is kell.

Aki nem akar magának dolgozni, másoknak fog. A munka nem szégyen. Ki dolgozni nem szeret, nem érdemel kenyeret. Ki nem dolgozik, ne is egyék. Ki hogyan dolgozik, úgy veszi hasznát. Az ember annyit ér, amennyit a tettei, és a tettek, amennyit az eredménye. Minden ember annyit ér, amennyit a munkája. Amilyen a munka, olyan a fizetség. Előbb a munka, utána a fizetség. Amilyen a fizetség, olyan a sietség. Hamar munka ritkán jó. Jó munkához idő kell. Előre fizetés, a legrosszabb fizetés. Amikor a béreket kifizették, a munkának vége. Ha nem fizeted meg a szolga bérét, ő fog magának fizetni. Amilyen az ember, olyan a munkája. A munka dicséri mesterét. Az ember névjegye a munkája. A jó szakember aranyat ér. Jól végzett munka után édes a pihenés. Fáradt embernek édes az álma. A munka nemesít. Aki nem ura a mesterségének, az a rabszolgája. Mi haszna az ügyességnek, ha ostoba célt szolgál. Ki mihez nem ért, gyilkosa az annak. Kis hanyagság nagy bajt táplálhat. Kis gondatlanság nagy bajt hoz. A szorgalmas embert egy ördög kísérti, a lustát hét. Az ember olyan, mint a víz; Mindig a legkönnyebb utat választja. Semmi sem öl jobban, mint a semmittevés. Ki sokat alszik, keveset él. Ki sokat alszik, az állá felkopik. A cél nélküli ember olyan, mint a disznó farka: egész nap jár, még se csinál semmit.

Nem ártana elgondolkoznunk ezen az indián szólásmondáson: „Ha majd kivágtad az utolsó fát, megmérgezted az utolsó folyót, és kifogtad az utolsó halat, rádöbben, hogy a pénz nem ehető.” Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra. A tétlenség rozsdája többet árt, mint a munka általi kopás. Tétlen kéz mellett begyöpösödik az agy. A használt ekevas csillog, az állóvíz bűzlik. Ki korán kel, aranyat lel. Új nap, új remény. Nembánomból lesz a bánom. A rest kétszer fárad. Lassan ballag a restség, de nyomában a szegénység. A hajnal nem jön kétszer, hogy felkeltsen valakit. Lustaság az ördög párnája. A tétlenség az ördög játékszere. Dologtalan kéznek az ördög ad dolgot. Lusta lónak korbács az abrakja. Aki tavasszal lusta, irigy aratáskor. Lusta ifjúság, tetves öregség. Jobb előbb,

mint utóbb. Ki soha nem kezdi, soha nem végzi. Ki hamar kezdi, hamar végzi. Ha megszomjajztunk, túl késő arra gondolni, hogy kutat ássunk. Aki hátul szalad, sok port kell hogy nyeljen. Aki lemarad, az kimarad. Aki nem halad, lemarad. Aki halad, el nem marad. Ki sokba fog, keveset végez. Jó kezdet, fél siker. Ami késik, nem múlik. Mindent a maga idejében. A kapkodás a tökéletesség ellensége. Nem tudja a jobb kéz, hogy mit csinál a bal. A modern világban már nem a származása tesz valakit nemessé, hanem a tettei. Nemes szívnek nemes a tette. Ne fűrészd le az ágat, amelyen ülsz. Ne nyesd le a fát, amelynek árnyékában nyugszol. Senki sem ugorhatja át a saját árnyékát.

Csak a külsőségekkel törődő, felszínes világunkban különösen érvényesek ezek a megállapítások: Nem olyan fényes, mint amilyen kényes. Üres kalász fenntartja a fejét. Aki nagyon tele van önmagával, az nagyon üres. Csak az üres fejet lehet magasan hordani, mert az könnyű. Olyan almához hasonlít, amely kívül szép, de belül rothadt. A fatuskó is szép, ha felöltöztetik. Az ágak mutatják meg, hogy milyen a gyökér. Aki kívül piszkos, belül is az. Hiába fürdik a holló, nem lesz belőle hattyú. A szépség belülről fakad. A szépséget a gondolataink, az érzelmeink és a sejtjeink tisztasága hordozza. Az igazi szépség a szív jóságán alapul. Az alázatos szív az összes szív közül a legnagyobb. Az igazi előkelőség az erény. Amilyen a fa, olyan a gyümölcse. Amilyen a mosdó, olyan a törölköző. Amilyen a tanár, olyan lesz a diák. Az alma nem esik messze a fájától. Minden zsák megtalálja a maga foltját. A disznó selyem mellényben is disznó. Minél kövérebb a disznó, annál jobban kívánja a pocsolót. Piszkos vályúk piszkos disznókat szolgálnak ki. Nem a disznó hibája, hogy nem tiszta. Tedd ki a vályút, és a disznók megjelennek. Mikor a disznó jóllakott, felborítja a vályút. A disznó nem ismer étkezési időt. Ha a disznódat az asztalhoz engeded, lábát a fejedre teszi. Ha malacként élsz, disznóként halsz meg. Aki megengedi másnak, hogy a vállán üljön, azt hamarosan a fején találja.

Az elszáradt virág nem nyílik újra. Egy idő után elmondhatom magamról, hogy több a belső szépségem, mint a külső, és rigolyáimnál sebesebben csak az elvárásaim szaporodnak. Egyes szerelmesek nem érdemelnek jobbat, mint hogy egymásra találjanak. Ki milyen virágot szakít, olyat szagol. A réten virág és tehénlepény is van; Tőled függ, hogy melyiket szagolgatod. Madarat tolláról, embert barátjáról ismerni meg. A fát gyümölcseről ismerni meg. Az embert arról ismerni meg, hogy milyen társaságban forog. Vér nem válik vízzé. Igyekezz kitűnni, de óvakodj feltűnni. A ember csak addig akar népszerű lenni, amíg nem lesz az. Aki az eszével, értelmével nem tud kitűnni embertársai közül, a külsejével próbálja ezt megtenni. Minden emberben él a vágy, hogy kitűnjön embertársai közül; Ha valódi értékkel nem rendelkezik, akkor álértékeket használ célja eléréséhez; Aki nem rendelkezik belső értékekkel, külsejének eltorzításával, feltűnő öltözködéssel próbálja felhívni magára a figyelmet. Nem a ruha teszi az embert. Egy német közmondás ezzel a megállapítással egészíti ki ezeket a bölcs kijelentéseket: „A ruhánk alapján fogadnak, de az eszünk alapján bocsátanak el minket.”

Egy arab közmondás szerint: „Jól kérdezni annyi, mint sokat tudni.” Isten malmai lassan őrölnek. Könnyű tele hassal böjtről prédikálni. Ki hitelbe vásárol, kétszer fizet. Ahhoz hogy hitelt kapj, előbb be kell bizonyítanod, hogy nincs szükséged hitelre. Hitelt csak az kaphat, akinek nincs rá szüksége. A szegény embert az ág is húzza. Aki gazdag akar lenni, disznónak kell annak lenni. A szegény ember munkája a gazdag ember vagyona. A remény a szegény ember kenyere. A hála a szegény ember fizetsége. A jólét megfelelkezik apáról és anyáról. Az anyai kebel elbír hat gyereket, de hat gyerek udvara sem bír el egy anyát. Csak a szegények között van kegyelet. A szegénység a modor tanára. Üres az az erszény, amelyben másnak a pénze van. Ha nem tartod nyitva a szemedet, nyitva tartod a pénztárcádat. Az erszény fizet a szem hibájáért. A pénz nélküli ember hamar átmegy a piacon. A nincs nagy úr. Szezelemből nem lehet megélni.

A Kína ezt üzeni a mogorva Európának: „Mosolyogj a világra, és a világ visszamosolyog rád.” Ki a virágot szereti, rossz ember nem lehet. Sokat akar a szarka, nem bírja a farka. Rossz az, aki rosszra gondol. Nem jó a tűzzel játszani. Eléri a szikrák azt, aki közel megy a kovácshoz. Ha egy oroszán a kezedből eszik, előbb-utóbb a lábadból is fog. Szemesnek áll a világ. Jobb a sűrű fillér, mint a ritka forint. Ki a fillért nem becsüli, a forintot nem érdemli. Gazdag az, aki tudja mikor elég. Ki a kicsit nem becsüli, az a nagyot nem érdemli. Addig kell megbecsülnöd, amid van, amíg megvan. Az becsüli a pénzt, akinek körme kopik utána. Néma gyerekeknek az anyja sem érti a szavát.

Szemérmes koldusnak felkopik az álla. A szükség a legjobb kerítő. A vízbe fúló a szalmaszálba is kapaszkodik. A természeti népek elgondolkodtató panasza: „Ha nálunk meghal egy aggastyán, az olyan, mintha nálatok elpusztulna egy könyvtár.”

Hasznos tanács újságíróknak. „Ne nyargalj a szavakon, repülj velük!” A buta fecseg, az okos beszél, a bölcs hallgat. A sors olykor megrétfálja a legbölcsebb embert is. Nehéz okosnak lenni, amikor nagyon kell. Ne kérdezz, mert válaszolnak! Aki beszél, nem tud; aki tud, nem beszél. Ki keveset szól, sokat mond. Amikor kérdeznak, akkor beszélj. Sok beszédnek sok az alja, aki hallja meg-sokallja. Ki sokat beszél, keveset mond. Ne csak beszélj, cselekedj is. Ne nyavalyogj, cselekedj! Az erős ember megoldja a gondjait, a gyenge beszél róluk. Nem akarásnak nyögés a vége. Ha a hegy nem megy Mohamedhez, Mohamed megy a hegyhez. A jó példa minden papolásnál többet ér. Megváltozni sose késő. A becsület szép erény, aki bírja, nem szegény. Ki mást becsül, magát becsüli.

A babérkoszorú levelekbe foglalt tövískoszorú. Ott a hazám, ahol a kenyerem. Jobb idegenben szabadon, mint jobbágyként otthon. Mindenkinek megvan a maga keresztje. Jobb ma egy veréb, mint holnap egy tűzok. Egy tejelő kecske jobb egy meddő tehénél. Minden napnak megvan a maga baja. Jobb a bajt megelőzni, mint orvosolni. Minden bajból van egy kiút. A bajokból kivezető út gyakran az átvezető út. Bajnak s kárnak nincs gazdája. A sikernek sok apja van, a kudarc árva. A süllýedő hajóról menekülnek a patkányok. A skorpió megszúrja azt, aki kiment a tűzből. Olcsó húsnak híg a leve. Többbe kerül a leves, mint a hús. Többbe kerül a gomb, mint a kabát. Máshol sem fonják kolbászból a kerítést. A jó lassan érlelődik. A jó kivájja a maga medrét. A gaz magától is meg-terem. A kevesebb néha több.

Megszívlelendő tanács az úgazdagoknak: „Nem elég megtollasodni, meg is kell tanulni repülni; A stílus megtanulásához több generáció szükséges.” Aki hirtelen fut be fényes karriert, azt könnyen elvakítja a csillogása. A dicséretnek jó íze van, de felpuffaszt. A dicséret annyit ér, amennyit a dicsérő. Mit ér a kincs, ha boldogság nincs. Nem sok hasznát veszed az arany pohárnak, ha könnyel van tele. Mit segít az ezüstkoporsó annak, akinek benne kell feküdnie? A halotti lepelnek nincs zsebe. A boldogságot nem várni kell, hanem megteremteni. Nem létezik kulcs a boldogsághoz; Az ajtaja mindig nyitva áll. Nem azok a legboldogabbak, akiknek mindenből a legjobb van, hanem akik a legjobbat tudják kihozni abból, amijük van. Nem attól leszünk boldogok, amink van; hanem attól, amik vagyunk. Belső értékek nélkül a jólét unalomhoz vezet. A legjobb dolgunkban csináljuk a legnagyobb örültségeket. A kutya is jó dolgában veszik meg. Öreg kutya ne tanuljon új kunsztokat. Nehéz a bárányt a farkassal összebékíteni. Farkasnak farkas a kölyke. Aki nyomorékkal él, megtanul bicegni.

A kínaiak szerint: „Az emberek természetére a bűneik a legjellemzőbbek.” Egy forrásból nem folyik kétféle víz. A fejétől bűdösödik a hal. Nem károg a varjú hiába. Holló a hollónak nem vájja ki a szemét. A kés nem vágja a saját nyelét. Kutyából nem lesz szalonna. Csalánba nem üt a mennykő. A számbóbogás ritkán hallik az égig. A kacsahápgóság nem visszhangzik. Nyugtával dicsérd a napot. Végén csattan az ostor. Az nevet igazán, aki utoljára nevet. Ki szelet vet, vihart arat. Kis patakból lesz a folyó. Cseppekből áll a tenger. Cseppeként a hordó is megtelik. Egy fából milliónyi gyufaszál lesz, de egyetlen gyufaszál milliónyi fát égethet el. Nem jó a zavarosban halászni. Ki korpá közé keveredik, megeszik a disznók. Egy rohadt alma megrohasztja az egész ládát. Más tollával ne ékeskedj. Az vagy, amit otthonról hozol. Amilyen az alap, olyan az épület. A házépítést az alapozással kell kezdeni. Olyan a ház, amilyen a lakója. Olyan az ország, amilyen nép lakja. A rend a kultúra nyoszolyája, a civilizáció alapja. Alja csűrhe rossz pásztort kap.

Az örök erkölcsi értékrendet érvényesítő láthatatlan erők felismerésére utal ez a mondás: „Ha sikereid csúcsán, érzékeidet torkig lakatva váratlan csapás ér, tedd fel magadnak a kérdést: Mit adtál a világnak cserébe azért a sok jóért, amit kaptál tőle? Mit tettél azért, hogy mások számára is elérhető legyen a siker, és a boldogság?” Mindennek meg kell adni az árát. A sikernek ára van, nem titka. Ahol nincs, ott ne keress. Ahová nem tettél, ott ne keress. Előbb adj, hogy aztán kérhess. Kicsiből sokat ne várj. Ne igyál előre a medve bőrére. A szerencse forgandó. Minden szentnek maga felé hajlik a keze. Egy férfi nem követhet el durvább sértést egy nő ellen, mint azt, hogy nem fogadja el a szerelmét. Csak olyan nővel kezdj, akit szükség esetén feleségül is vennél. Nem az az igazi, akivel le tudod élni az életedet, hanem az, aki nélkül nem tudsz élni. Valakit megszeretni egy perc is elég,

valakit elfeledni egy élet is kevés. Szerelem ellen nincs orvosság. Aki igazán szeret, sokáig tud várni. A megvetett szerelem a legnagyobb. Ha nincs elvárás, nincs csalódás sem. A nőket a szerelem megszépíti. A legnagyobb és a legkisebb szerelem szóltan. Szeretni a szív szentsége. Férfi és nő igaz szerelmének titka a fejlődésre sarkalló életpróbák közös átélése. Vadászaton és szerelmeskedésben az ember tudja, hogy hol kezd, de nem tudja, hogy hol végzi. Jobb egy bölccsel a pokolban, mint egy bolonddal a mennyországban. Az igazán szép és értékes nők féltve őrzik lelkük tisztaságát, mert ösztönösen tudják, hogy semmi sem látszik olyan piszkosnak, mint egy beszenyezett lilium.

Sokan tapasztalták már, hogy: „Ár ellen nehéz úszni.” De azt is, hogy: „Ki időt nyer, életet nyer.” Használni kevés ember tud, de ártani a legsilányabb is képes. Vak vezet világtalant. Vakok között a félszemű a király. Az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó. Minden kezdet nehéz. Úgy szép az élet, ha zajlik. A sors útjai szerteágazók és kifürkészhetetlenek. Az élet játékában az emberek keverik a kártyát, de a sors osztja a lapokat. Vannak, akik cipelik a zongorát; és vannak, akik játszanak rajta. Sorsunknak nem elszenvedői, hanem alakítói vagyunk. Ne csak nézz, láss is. Aki jól köt, jól old. Jó tett helyébe jót várj. Kölcsön kenyér visszajár. A kavics is felfordítja néha a kocsit. Minden lánc olyan erős, mint a leggyengébb szeme. Csak az erős, aki ismeri a gyengéit. Aki nem tanult meg engedelmességni, az nem tud parancsolni. Az önuralom a legbiztosabb önvédelem. Amelyik fa nem hajlik meg a szélben, az eltörik. Minél keményebb valami, annál könnyebben törik. Aki minden borkorba bekandikál, nehezen jut az erdőbe. Jobb a fejben az ész, mint zsebben a pénz. Nem elég, ha fejed van, ész is kell bele. Az üres folyó nem zúg. Aki nem tud beszélni, nem tud csendet tartani. Aki nem tud hallgatni, nem tud beszélni. Nagy csevegők, nagy hazudozók. Bolond likból bolond szél fúj. Mikor a beszélő bolond, a hallgatás bölcsesség. Saját jólneveltségünk a legjobb oltalom mások rossz modorával szemben.

Az egyszerű emberek több ezer éves tapasztalata Petronius mondását a következőképpen módosította: „Barátot szükségben, asszonyt betegségben ismerni meg.” A feleség a férj névjegye. Sok baba közt elvész a gyerek. Egy fenékkal nem lehet két lovat megülni. A lónak négy lába van, mégis megbotlik néha. Közös lónak turos²⁸⁴ a háta. Egy rókáról nem lehet két bőrt lenyúzni. Az ember az egyetlen állat, amelyről több bőrt is le lehet húzni. Dobszóval nem lehet verebet fogni. A hazug embert hamarabb utoléri, mint a sánta kutyát. Ha egy kutyának vészett hírért keltik, meg kell vennie. Aki kutyával fekszik, bolhával kel. Mindenki olyan ágyba fekszik, amelyet vetett magának. Akasztott ember házában nem jó kötelet emlegetni. Aki verekedni akar, könnyen talál botot. Akinek furkósbotja van, az mindig talál magának egy kutyát, amelyet meg kell büntetni. Ne végy a kezédbe füttykőst, ha a kutyádat akarod hívni. Aki bottal köszön, annak doronggal felelnek. Ne feszítsd túl a húrt, mert elpattan.

Hiba a feljebbvalónkban hibát keresni. Aki a szél ellen köp, saját arcába köp. Bánja, mint a kutya, amelyik hetet kölykezett. Ne kergess el egy kutyát anélkül, hogy tudnád ki a gazdája. Hízelegni kell a kutyának, míg el nem érjük a köveket. A kutya háromnapnyi kedvességre három évig emlékszik, a macska háromévi kedvességet három nap alatt elfelejt. Ha kutya szeretnél lenni, legalább nagy ház kutyája legyél. Amelyik kutya ugat, az nem harap. A harapós kutya nem mutatja a fogait. Idegen helyen még a harapós kutyának is lába közt a farka. Ne lakasd jól a kutyádat, éhesen követni fog. Ha kutyát tartasz, ne ugass magad. A bérelt ló sose fáradt. Sovány az a ló, amelynek két gazdája van. Aki lovat vásárol, viszi a kantárt is vele. Ha jó lovad van, szerezz egy jobb ostort. Amelyik ló jól húz, arra rakni kell. A jó lónak nem kell biztatás. Ha nyeregbe akarsz szállni, ne nézd le a kengyelt. Ha nem tartasz macskákat, egereket fogsz tenyészteni. Csengős macska nem fog egeret. Jólalakott macska nem fog egeret. A tehén olyan messze fut, amíg a kötele engedi. Egy karám sok birkát tart nyugodtan. Balga az a birka, amely a farkához megy gyónni. A farkas soha nem fog füvet enni. A borjak nem félnek az anyjuk szarvától. Sose add oda a birkát, ha gyapjúval is tudsz fizetni. Ha eladod a tehenet, eladod a tejet is. A tyúk minden nap tojik, a strucc évenként egyszer. Az ökör követi el a kihágást, és a gazda fizeti a bírságot. Mikor az egér nevet a macskán, közel egy

²⁸⁴ Ez egy régi magyar szó. Jelentése: habos.

lyuk. Könnyű bátornak látszani, amíg nem tesznek próbára. Fallal védve az öregasszony is bátor lesz. Még a bolha is tud harapni. A farkas sose evett rendelt húst. Verd a vadat, vadabb lesz.

Tedd birkává magad, és a farkas máris ott terem. A csapások egyesítik az ellenséget. A jól célzó ember kezében minden fegyver halálos. Aki megtámad téged, sose bocsát meg neked. Könnyebb megtartani a békét, mint békét teremteni. Fékezd a nyelvedet, hogy az ne fékezzen téged. A nyelv a késnél is mélyebb sebet ejt. Az kiabál, akinek a háza ég. Akkor se higgy az ellenségednek, ha igazat mond. A legnagyobb ellenséged veled él a házában. Jobb a nyílt ellenség a hamis barátnál. Menekülj a nevető ellenség és a hízogató barát elől. Ahol a gond kinéz az ablakon, oda a barátok nem néznek be. A telt kupánál bőven van barát, az üresnél egy sincs. Sok pénz, sok barát. A szerencse hozza, a balsors kipróbálja a barátot. A barátság szolgálat. A barát rosszalló tekintete jobb az ellenség mosolyánál. A szerelem vak, a barát becsukja a szemét. Tartsd a szádát, és megtartod a barátodat. Tedd próbára a barátodat, mielőtt szükséged van rá. Minél többbe kerül egy barátság, annál kevesebbet ér. Jobb egy shillinget adni, mint egy fontot kölcsönözni. Barátnak adsz, és ellenségtől kéred a visszafizetést. Mielőtt pénzt kérnél kölcsön egy barátodtól, jól gondold át, melyikre van nagyobb szükséged. Ne adj pénzt kölcsön azoknak, akik előtt le kell vened a kalapodat.

Történelmi tapasztalataink így módosították az ismert bibliai mondást: „Szeresd az ellenségedet, de ne adj puskát a kezébe. Szeresd a szomszédodat, de ne bontsd le a kerítést. Az ember bízhat a szomszédjában, de egy jó kerítésben inkább. Ha szomszédod korán kelő, te is az leszel. Lakatold be az ajtód, hogy a szomszédod tisztességes maradjon. Csak addig tudsz békében élni, ameddig a szomszédod akarja. Rossz szomszédság török átok. Az imára kulcsolt kéz gyakran viperát rejt. Mindenki a maga portája előtt seperjen. Új seprő jól seper. Betyárból lesz a legjobb pandúr. Ahol az ember misézett, ott nem fog ministrálni. Ahol egyszer sas voltál, oda ne menj vissza verébnek. A sas nem kapkod legyek után. A varjak csapatban szállnak, a sas magányosan repül. A zseni mindig magányos.

Egy régi római mondás szerint mielőbb felébreszted az oroszlánt, nézd meg, hogy a rács melyik oldalán állsz. Az oroszlán nem eszi meg, amit a kutya meghagy. Az ember örök elégedetlen; mindig az a nem jó neki, ami van. Csak az üresfejű, buta ember haragszik a tanítóra, mert nem tudja elviselni, hogy nála okosabb emberek is vannak. A sértődékenység az ostoba emberek legjellemzőbb tulajdonsága; Egy okos ember sohasem sértődik meg, mert ha nála műveltebb bírálja, örül neki, hogy tanulhat tőle; a buta ember sértéseit pedig nem veszi magára. Kinek nem inge, ne vegye magára. Minél kevesebb valakinek az esze, annál nagyobb az önérzete. Senki sincsen hiba nélkül.

Egy kínai közmondás szerint: „Annak aki vár, az idő minden ajtót kinyit.” A türelem kapujában nincs tolongás. A türelem az erények apja. A világ azé, akinek van türelme. A türelem kinyitja az enyhülés ajtaját. A türelem legyőzi a sorsot. Aki türelmes, a lábánál találja az ellenséget. A türelem rózsát terem. A türelem kertjében nő az erő legjobban. Akinek türelme van, mindene van. A türelem maga keserű, de édes a gyümölcse. Minél hosszabb a fagy, annál örömteljesebb az olvadás. Egy pillanatnyi türelem, tízévi komfort. A türelem a sziklát is átlukasztja. Tarts ki, és sose buksz el. A bocsánatkérés az emberi nagylelkűség megnyilvánulása.

Minden bizonnyal nem ok nélkül született ez a kubai közmondás: „Gyönyörű nő, gyönyörű nyugtalanság.” Ne bízd a kecskére a káposztát. A szépség minden fegyvernél pusztítóbb. A szépség erény nélkül, rózsa illat nélkül. Az erényes nő engedelmissége által parancsol a férjének. A férj bűne a küszöbön marad, a feleségé bemegy a házba. Ha a feleség vétkezik, a férj sem volt ártatlan. Ha a férfi túl öreg, a felesége hibája. Az ifjúságnak szép arca, az öregkornak szép lelke van. A legcsúnyább lányból lesz a legjobb háziasszony. A leghidegebb kőben van a legmelegebb tűz. Kis fazék hamar forr. Ne légy minden fazék fedője. A láb oda megy, ahová a szív vágyakozik. A szív oly okból tesz dolgokat, mely ésszel nem indokolható. Vannak nők, akiknek sem a jelenlétét, sem a távollétét nem lehet elviselni. Ha előkelő nőt veszel el, a lábtörőlön alszol. A kis bánatok beszélnek, a nagyok hallgatnak. Bársonyban és selyemben vannak a legnagyobb fájdalmak elrejtve.

A szerelem titka: „A külső megfog, a belső megtart.” A férfinak tenni, a nőnek pedig lenni kell. A nő kitalálja, a férfi létrehozza. A ház feleség nélkül csak lakás, feleséggel viszont otthon. A hosszú házasság titka, hogy tudod, mikor kell csöndben maradni. Könnyebb az asszonyt táncba vinni, mint ránkba szedni. Könnyű Katát táncba vinni. Tűzön, vízen, asszonyon nehéz kifogni. A nő köny-

nye több kerül, mint amennyit ér. A nők mindig több kerülnek, mint amennyit érnek. A szép arcú lányt megkísérti a démon. A házasságban a harmadik személy megjelenése nem ok, hanem következmény. A szerelemben nem lehet osztozkodni. Ha szerelmed elmegy, annál csak egy valami lehet rosszabb: ha visszajön. Ha nincs ló, megteszi a szamár is. A nagy szerelem elhamvad a saját tüzeiben. Ha egy férfi megérint a szavával, a keze sincs már messze. Szerlemben bátraké a szerencse. A férfi addig férfi, amíg kíván; A nő addig nő, amíg kívánják. A vén kecske is megnyalja a sót. Ha egeret akarsz fogni, nem árt, ha szalonnát is teszel az egérfogóba. Csalétek nélküli horog nem fog halat. A férjhez nem ment lánynak törött szárnya van. Az első feleségének a vagyonát köszönheti a férfi, a vagyonának pedig a második feleségét.

Egy sznoboknak való tanács: Ne tartsd fontosnak, hogy fontosnak tartsanak! Az ember minősége határozza meg élete minőségét. Durva kő nem örül finom lisztet. Minél kevesebbet ér valakinek az élete, annál jobban félti. A stílus az ember. Az arany, sárban is arany. Az oroszlánbőr sose olcsó. Nem az a fontos, hogy ki mondja, vagy honnan jött az illető; hanem az, hogy mit mond, és miért mondja. A jó bort nem vederrel mérik. Jó bornak nem kell cégér. Borban az igazság. A titoktartás egy olyan szilárd halmazállapotú anyag, amely alkoholban oldódik. Ha valamint titokban akarsz tartani, kiabáld ki a piactéren. A meg nem ütött gong nem ad hangot. Rostával nem lehet vizet merni. Ne féltsd a halat a vízben. A vizet nem fárasztja a folyás. Kicsi a bors, de erős. Sok lúd disznót győz. Nem kényszer a disznótor. Ki hamar nevet, hamar sír.

De sokszor hallottuk ezt a szüleinktől: Jó pap holtig tanul. Mindig tanul az ember. A tanulás sohasem ér véget. Ha Jancsi nem kezdi, János nem végzi, vagy amit Jancsi elmulaszt, azt János sohasem tanulja meg. Nincs tanítvány mester nélkül. Ismétlés a tudás anyja. A hit erőt ad, a tudás megvéd. Aki sajnálja a pénzt a tudás megszerzésére, az nem számol a tudatlanság költségeivel. A szív tolmácsa az arc. Az idő minden sebet begyógyít. A szem a lélek tükre. Záporosó hamar múlik. Rend a lelke mindennek. Nem jó az ördögöt a falra festeni, mert megjelenik. Az ördög nem alszik. Az ördög aranyhálóval fogja a lelkeket. Az ördög ott lakik, ahol arany van. A Gonosz diadalához nem kell más csak, hogy a Jók tétlenek maradjanak. Régen hősökre volt szükség, ma mártírokra. Egyenként a lavina hópolyhei is ártalmatlanok. Nincs felfelé menő lejtő lefelé menő nélkül. Az ember felfelé meg tud állni, de lefelé nem. A lejtőn nincs megállás. Isten nem bottal ver.

Bizonyára többen tapasztalták már ennek a közmondásnak a helytállóságát: „Ha több a költség, mint a jövedelem, kész a veszedelem.” Aki dolgozik, nem ér rá pénzt keresni. A nagy igazságkeresők többnyire nem tartoznak a nagy pénzkeresők közé. Az erény lapos erszényt hordoz. Büszke elme és üres erszény rossz párosítás. Jobb az üres erszény az üres fejnél. Az üres erszény bölccsé teszi az embert, de túl későn. Több pénz, több bűn. Akinek kevese van, kevésbé piszkos. Add oda a vagyonod felét, hogy megmentsd a maradékot. Ha birtokolsz valamit, előbb-utóbb az fog téged birtokolni. Rögös út vezet a csillagokhoz. Ha túl puha vagy, kisajtolnak, ha túl száraz, eltörnek. Nem repül a sült galamb az ember szájába. Csak ahhoz jön el a szerencse, aki fel van készülve a fogadására. Aki jól él, sokáig él. Az elvesztegetett idő rajtunk kéri számon önmagát. Nem ítékezni kell a múlt felett, hanem tanulni belőle. A holnap azé, aki tegnap tett érte. A múlt ad erőt a jövőnek. Ha tudni akarod a jövőt, kutass a múltban. Ha vagyunk, legyünk! A levél a gyökereihez hullik vissza. Ne higgy a fényes jövőben, ha nem vázolják fel a hozzá vezető utat. Könnyen jött, könnyen megy. Alkalom szüli a tolvajt. Éppen annyira vétkes, aki tartja a zsákot, mint aki rak abba. A becsstelen fillér megrontja a becsületes forintot. Rossz pénz nem vész el. Nehéz lopni a tolvaj gazdától. Az igazi értéket a tolvajok nem tudják ellopní, mert az bennünk rejlik. A bűnt a víz nem mossa le.

Egy etióp közmondás szerint: „Ha el akarod rejteni a fát, ültess el az erdőben.” Ha bírálják, az sokszor azt jelenti, hogy elértél valamit, és méltó vagy a figyelemre. Lakva ismerni meg egymást. Ahány ház, annyi szokás. Lassú víz partot mos. Alamuszi macska nagyot ugrik. Lefelé tapos, felfelé görnyed. Jut is, marad is. Jobb félni, mint megijedni. Aki fejjel megy a falnak, betörik a feje. Eső után késő a köpönyeg. Ne csinálj magadnak egy dologból kettőt. Ahol egy elégséges, oda kettő nem szükséges. Többet ésszel, mint erővel. Ha valaki számarának született, az cipelje a terhét. Ami dobának született, ütik haláláig. Ha ütnöd kell, tedd jól. Ha keményen ütsz, viszonzásul kemény ütések fogsz kapni. Ha nem taposol, téged taposnak el. Ha sulyok vagy, akkor üss, ha viszont szeg, tűrj. A szeg annyit szenved, mint a lyuk. Addig jár a korsó a kútra, amíg el nem törik. Aki elbízta magát,

könnyen megszegyenül. A szerfeletti öröm a bánat előfutára. Senkitől se félj jobban, mint magadtól. Az ember önmaga legnagyobb ellensége. Az ember önmaga legnagyobb hajcsára. Aki másokat győz le: erős, aki önmagát győzi le: hatalmas.

Egy régi görög mondás szerint: „Akit az istenek meg akarnak büntetni, teljesítik a kívánságát.” Két dolog okozhat végzetes tragédiát az ember életében: Az egyik, hogy nem kapja meg amit akar; a másik, hogy megkapja. A jóból is megárt a sok. Akinek minden túlságosan könnyen megy, annak idővel hiányozni fognak a tapasztalatok. Mindent akkor kell abbahagyni, amikor a legjobban esik. A diéta többet gyógyít a tablettánál. Teli gyomorral ritkán támadnak világmegváltó gondolatok. Az üres has többet merészel a telt fejnél. Ki keserűt nem ízlelt, nem tudja mi az édes. Akkor drága az egészség, ha meglep a betegség. A betegség lóhalálában jön, és lassú lovon hagyja el a házat. A betegség sok úton jön, és mindig hívatlanul. Az orvos kezel, a természet gyógyít. A legtöbb ember az egészségét is feláldozza, hogy sok pénze legyen; majd rengeteg pénzt költ rá, hogy visszanyerje az egészségét. A betegség kiáztatja az erszényt. Mit ér a kincs, ha egészség nincs. Ha egészséged van, mindened van. Egy kínai közmondás szerint: „Akinek nincs ideje az egészségre, annak lesz ideje a betegségre.”

Nemes gyümölcs későn érik. Csak az egészséges fáról kapunk egészséges gyümölcsöt. Nincs rosszabb termés annál a gyümölcsnél, amely sose érik be. Ami gyorsan érik, gyorsan romlik. A látogat néha csal. Nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja. Nem eszik a kását olyan forrón, mint ahogyan főzik. Nagyobb a füstje, mint a lángja. Minden csoda három napig tart. Az ember azzal teszi tönkre a csodát, hogy firtatja az okát és a szándékát. Minél lassabban érik a bosszú, annál édesebb lesz. A harag rossz tanácsadó. A harag másokat tüvel, önmagát törrel sebzi meg. A bosszú bumerágon lovagol. A sérelem elfelejtése a legjobb bosszú. Bolond az, aki nem tud haragudni, de bölcs az, aki nem hajlandó. A harag és az erőszak a gyengeség jele. Az igazi bölcs nem gyűlölködik, és nem rokonszenvez. Ígérni könnyű, megtartani nehéz. Ki könnyen ígér, nehezen ad. A jó tanács gyakran bosszantó, a rossz soha. Mielőtt elvesztenéd a fejedet, próbáld meg használni. Ne az okost, a tapasztalt embert kérdezd. Aki mindenkit követ, rosszul teszi; aki senkit sem követ, rosszabbul teszi.

Egy maroknyi józan ész felér egy vékányi tanulással. Nyisd ki az ajtód, és az összes ajtó megnyílik neked. A csodák nem pazarolhatók hiábavalóságokra. Adj szárnyakat a tehetségnek. A tehetséget két dologgal lehet megölni. Ha túlságosan törődnek vele, vagy ha nem törődnek vele. Nem az a legnagyobb baj, ha valaki tehetségtelen, hanem ha állhatatos is. Az elkényeztetett test lehúzza a szellemet. A test mérsékletessége a lélek tisztasága. A nemes cselekedet sose hal meg. Csak az hal meg igazán, akit elfelejtenek. Aki nem tiszteli az elődöket, az maga sem érdemel figyelmet az utókortól. Sose mondj „nemet” büszkeségből, vagy „igent” gyengeségből. Mit magad megtehetsz, ne bíz másra. A jó mondás nevetett, a jó cselekedet elhallgattat. Amilyen az ember szíve, olyan a beszéde. A jó beszédet mély csend helyesli. A mély vizek nem csobognak. A rózsát adó kéz mindig illos. Az üres kez nem nyalják. A hízelgő ott vakar, ahol viszketsz. A hízelgés a bolondok tápláléka. A hízelgés olyan, mint a hamis pénz, könnyen bajba juttathat, ha el akarod költeni. A hízelgés egyetlen hozama, hogy megtudjuk, milyennek kellene lennünk. Aki meg tud alázkodni, jól mászik előre. Jobb talpon meghalni, mint térdepelve élni.

Az ókori kínaiak szerint: „A nyelv a nők kardja, nem is hagyják megrozsdásodni. Óvakodj az ökör elejétől, a szamár hátuljától, és az asszony minden porcikájától.” A férfi a fej, de a nő forgatja. A nők megérzése mindig pontosabb, mint a férfiak meggyőződése. A nők sosem beszélnek meggyőzőbben, mint amikor nincs igazuk. A nő egyszer engedelmeskedik, hogy utána tízszer parancsolhasson. Könnyebb két dolgot belevetni a nő fejébe, mint egy dolgot kivenni belőle. A humor a reménytelenek mentsvára. A humor a túlélés egyik módja. A nevetés beszéd szavak nélkül. Azok, akik nem tudnak magukon nevetni, meghagyják ezt a feladatot másnak. Az igaz embert környezete akaratlanul is segíti tervei megvalósításában. A közért munkálkodó ember ügyeit nemegyszer azok lendítik előre leginkább, akik a legtöbbet próbálnak ártani neki. Minden apró szenvedés megerősíti az embert, és segít elviselni a nagyobb szenvedéseket. Ha tudod, hogy igazad van, mindent kibírsz. Aki nem akar szenvedni, kétszer szenved. Aki sokat szenved, csendes. Személyeséből nyugalom jön. Aki nem szenved, nem tudja mi a könyörület. Amit gyűlölsz, az a részedd válik, és átveszi feletted a hatalmat. A keserű szív önmagát emészti. Mások hibáit csak addig látjuk, amíg nem vesszük észre

saját gyarlóságainkat. Aki mindig a rosszat keresi a másokban, az előbb-utóbb meg is találja. Legszébb öröm a káröröm. Amikor valaki felett ítélkezünk, valójában önmagunkról mondunk ítéletet.

A közhiedelemmel ellentétben a sors nem egy merev, előre lefektetett sín, amely egyetlen pályán igyekszik tartani minket. Az élet a lehetőségek kihasználása és elvetése közötti egyensúlyozás művészete. Az életben a hátrányos helyzet csak akkor hátrány, ha annak fogod fel. Minden élet egy vállalkozás. A tapasztalat a legtökéletesebb tanulás. A nagy dolgok kis dolgokból állnak össze. Az ember sorsa lelkének vetülete. Életünk látható kifejeződése gondolatainknak. Bízzál önmagadban, és akkor benned is bíznak. Az önbecsülés a megbecsülés része. Minél szebbnek látjuk az életet, annál inkább képesek vagyunk azt még szebbé tenni. Az életben nem az lesz boldog, aki sokat kap; hanem az, aki sokat ad. Ha boldog akarsz lenni, tégy másokat boldoggá. Az életben a legjobb dolgok ingyen vannak. Az eső minden tetőre hull. Aki a közösséget szolgálja, az senkinek sem a szolgálja. A nép szolgájának rossz gazdája van. Annak aki mindenkit szolgál, senki sem fizet. Minél magasabb rangot visel valaki, annál inkább szolgál. Ha a sors becsuk egy ajtót, nyit helyette másikat.

A több évezredes kínai kultúra meghatározó szerepét bizonyítja ez a bölcs mondás is: „Ha azt hisszük, nincs több remény, akkor csillan fel messze a fény.” Hajnal előtt van a legsötétebb. A kudarc a siker előszobája. A hitet és a szeretetet senkire sem lehet rákényszeríteni. A szeretet gazdagabbá teszi azt, aki kapja; és nem juttatja koldusbotra azt, aki adja. A szeretetet nem lehet méricskélteni, az vagy van, vagy nincs. A tehetség megköveteli a bámulatot, a szépség a hódolatot, a gazdagság pedig irigységet szül; Csak a szeretet nem követel semmit, hanem megelégszik önmagával. Minden ember annyit ér, amennyi szeretet van benne. A megosztott öröm megkétszereződik. Érettségünk mércéje, hogy mennyire tudunk tiszteletet adni másoknak. Érettségünk mércéje, hogy mennyit vitatkozunk önmagunkkal. Az ostobák mindenben holtbiztosak, a bölcsök még önmagukban is kételkednek.

Ha erős akarsz lenni, ismerd meg a gyengeségedet. Ha tisztában vagyunk a gyengeségeinkkel, könnyebben felülemelkedhetünk rajtuk. Aki a határait feszegeti, megtapasztalhatja, hogy a határai visszafeszítik. A szem mindent lát, kivéve önmagát. Önmagad megismerése, önmagad kevésre értékelése. A kultúrához vezető első lépcsőfok az önuralom. Az emberi méltóság az önuralommal kezdődik. Az önfegyelem nem más, mint lényünk örök kiigazítása. Az önfegyelem szüli az öntiszteletet. Minden erény lemondással jár. A lemondásból születik a kreativitás. Minden ember annyit ér, amennyiről le tud mondani. Valakinek minél kevesebb az elnézése önmagával szemben, annál több másokkal szemben. Az erény kapuját nehéz kinyitni, de könnyű becsukni. A bűnhöz rohan az ember, az erényhez mászik.

A düledező kerítést minden arra járó megrugdossa. Ha egyszer elesel, mindenki rajtad tapos. Nem az az erős, aki sohasem esik el, hanem az, aki mindig fel tud állni. Csinálj mankót a keresztedből. A gond nem kiabálva jön. Veszteségeink érlelnek bennünket a győzelemre, csalódásaink a bölcsességre, és fájdalmaink a boldogságra. A küzdelem, a kín, a szenvedés és a fájdalom szülik az erkölcst. A szenvedés az emberi méltóság próbája. A szenvedés nemesíti a lelket. A szenvedés gyümölcse a bölcsesség. A fejlődés motorja a szenvedés. A reménytelenül küzdő embert a kitartó szolgálat menti meg a morális összeomlástól, amelyet hosszú, vigasztalan éveken át folytat. A remény meglátja a láthatatlant, megéri a megfoghatatlant, és eléri a lehetetlent. Ha küzdesz, veszíthetsz, ha nem küzdesz, veszítettél! A szabadság a legnagyobb kötöttség. A legnagyobb szabadság, egyben a legnagyobb rabszolgaságot is jelenti. Nem baj, hogy gondjaid vannak; csak ne hagyd, hogy fészket rakjanak benned. A jólét a hibákat, a balsors az erényeket hozza felszínre. Aki fennhéjázó a jólétben, elsüllyed a balsorsban. Általában megértjük a baljós jelzéseket, csak nem hisszük el, hogy nekünk szólnak.

Elgondolkodató életbölcsességeket tartalmaz ez a kínai tanítás: „Vehetsz házat, de otthont nem; Vehetsz ágyat, de álmot nem; Vehetsz órát, de időt nem; Vehetsz könyvet, de tudást nem; Vehetsz pozíciót, de tiszteletet nem; Vehetsz orvosságot, de egészséget nem; Megveheted a szexet, de a szerelmet nem.” Korunkban az önként vállalt rabszolgaság lett az ember szabadsága. A demokrácia nem teremti meg automatikusan az egyéni szabadságot, mert: „Csak az lehet szabad, aki tiszteletben tartja mások érdekeit is.” Ha szeretsz valakit, tedd szabaddá. A munka biztos menedék annak, aki magányos. Az öngyilkosság egyetlen társadalmilag elfogadott módja, hogy halálra dolgozod ma-

gad. Az ész a legjobb tőke. A hit az, amihez egész szívünkkel ragaszkodunk. Az aggodás leghatékonyabb gyógyszere a hit. Akiben rend van, az rendet teremt a környezetében is; Akiben viszont zűrzavar van, zűrzavart hoz létre maga körül. Amíg magad körül nem teremtesz rendet, addig magadban sem tudsz.

A kapcsolatteremtés legfőbb kritériuma az legyen, hogy több leszel-e általa. Nem az a fontos, hogy mik vagyunk, hanem az, hogy mivé válunk egy kapcsolatban. Ne utánozz másokat, hanem fedezd fel egyéniségedet, és légy önmagad. A szentjánosbogár fénye csak önmaga számára elég. Ne a bajaidat tartsd számon, hanem mindazon jót, amelyben részesültél. Az álérték hivatkozik, a valódi érték rejtőzködik. Légy szerény, de ne szerénykedj. Nem elég tisztességesnek lenni, annak is kell látszani. A méltóság ismeri a szerénységet. Amikor a szerénység elmegy, örökre elmegy. Ne ismerd meg a példaképeidet, mert könnyen csalódhatsz. Sorsdöntő kérdésekben ki kell állnunk az elveinkért, mert ha hallgatunk, azt hiszik, hogy egyetértünk. A jellemed határozza meg sorsodat. Ne tedd másokkal azt, amit nem szeretnél, hogy veled tegyenek! A jellem a körülményekkel folytatott harc során alakul ki. Mindenki saját sorsának a kovácsa. Az élettől azt kapod vissza, amit belefektettél. Jelenlegi tetteink szabják meg jövőbeli sorsunkat. A jövőnket most teremjtük.

Egy kínai bölcs szerint: „A művésszé, jó szakemberré válásnak négy lépcsőfoka van: A kezdő egyszerű és rossz dolgokat csinál. A második fázisban már bonyolult is amit csinál, és még mindig rossz. A harmadik fázisban az ígéretes művészpálánta már sejt valamit. Amit csinál az már jó, de még mindig bonyolult; A negyedik fázisban következik be a letisztulás. Az utolsó lépcsőfokon megvalósul az áhított cél: a jóság és az egyszerűség.” Egy másik bölcs szerint az igazán nagy dolgok rendkívül egyszerűek; A letisztultság eléréséhez azonban fejlődni kell, mert a lényeg csak fentről látható. A szavak inkább elrejtik, mintsem felfedik a dolgok belső lényegét. Az idő gyengíti az éleslátást, de javítja a tisztánlátást. Öreg ember, nem vén ember. Az öreg ember jobban lát a háta mögött, mint a fiatal maga előtt. Jó az öreg a háznál. A balga nem ugyanazt a fát látja, mint a bölcs. Kétféle ember létezik: az egyik létrehozza, a másik megoldja a problémákat. A lét küzdelem; Ha megoldasz egy problémát, helyébe másik lép, mert a küzdelem az élet természetes állapota. A problémák azért vannak, hogy megoldjuk őket. Egy indiai jogi véleménye a nyugati világról: „Gyönyörű emberek, gyönyörű autókban rossz irányba haladnak, mivel mindnyájan azt hiszik, hogy a megszerzett tárgyak, a kulcsin hozza meg a boldogságot.”

Az emberi telhetetlenség határtalan; Minden kielégített vágy újakat szül. A munkával és tiszteséggel szerzett vagyon jutalommmá válik. Isten azért adta a tehetséget, hogy szolgáljuk vele a világot; és nem azért, hogy élösködjünk rajta. A vagyon nem önző céljaink elérésének eszköze, hanem kötelezettség és szolgálat. Úgy segíts másokon, hogy segíthessenek önmagukon. Ha másokért élünk, tökéletesebbekké válunk. Adakozni csak név nélkül érdemes. A bölcs embert már nem keserítik percenkénti lemondások. Tökéletes szabadságot csak akkor nyerhetsz, ha nem ragaszkodsz az „én-enyém-nekem”-hez. Csak a szegény hiszi azt, hogy a pénzzel minden problémát meg lehet oldani. Ne azért csodálj valakit, mert sok pénze van, hanem azért ahogyan bánik vele. A hamis értékekhez igazodó ember szükségszerűen silányabbá válik. A primitív lélek uralkodni akar, önként szolgálni csak a fejlett lélek képes. Minél primitívebb a lélek, annál nagyobb benne a hatalomvágy. A pozícióval egyenes arányban nő a paranoia. Az úttörő elme olyan, mint a gyertya; miközben másoknak világít, magát emésztí. Felvilágosításra azért van szükség, hogy a megismerés megszüntesse az élet értelmetlenségének tévképzetét, és a vele kapcsolatos félelmeket. Amikor készen áll a tanítvány, megjelenik a tanító. Ha az ember nem képes kockáztatni az életét az eszméiért vagy ő nem ér semmit, vagy az eszméi. A fennköltség vérből, szennyből, fájdalomból és szenvedésből születik. Ahol az erő, ott a hatalom. Minél nagyobb a hatalom, annál kisebb a szabadság. A hatalom méreg, ami lassan felszívódik az ember testébe. Ha meg akarsz ismerni egy embert, adj hatalmat a kezébe.

Civilizációnk vérzivataros történelme jórészt annak tudható be, hogy nem alkalmaztuk ezt a jó tanácsot: „Hatalmat csak annak szabad adni, akinek nehezebb esik.” A gyanakvás és gyűlölet nem más, mint tudatlanság. Légy éber, de sosem gyanakvó. Ahol hiányzik a megértés, hasztalan az erőlködés. Rengeteg kárt okoz az emberiségnek a démonvilág által szított sértődöttség; Ezáltal ostoba, sértődött mimózákat gyülekeztetvé válunk. Az önzetlen segítőkészségnek végtelen türelemmel, kitartással és szeretettel kell párosulnia. Feltétel nélkül, és teljes odaadással kell szeretnünk egymást. Az

elégtétel Isten dolga. Minden törvény annyit ér, amennyit betartanak belőle. Ahogy szaporodnak a törvények, úgy szaporodnak a kibúvók is. A túlzott szabadság árt a demokráciának; a túlzott demokrácia árt a szabadságnak. A történelem az élet tanítómestere. A tegnapi emlékeznünk kell; ez a ma felelőssége, hogy legyen holnapunk. A jövőnk csak akkor lehet fényes, ha a múltból táplálkozik. A múlt a jövő építőköve. A suttogás néha messzebbre hallatszik, mint a kiabálás.

Az ember korlátlan lehetőségei elé a legtöbb akadályt önmaga állítja. Az ember vak teremtő. Az emberek tudat alatt vágynak rá, hogy megvakítsák, megsüketítsék magukat. Még az állat is okosabb nálunk, mert ő az ösztöneire hallgatva cselekszik; Mi már az ösztöneinknek sem hiszünk. Ma már csak hazudni lehet csodát, teremteni nem. A tudat számára nincs fájdalmasabb dolog a világon, mint szembesülni az igazsággal. A hazugság és az őszinteség közötti különbség, hogy az utóbbiért később sem bocsátanak meg. Nehéz hihetően hazudni, ha az ember nem ismeri az igazságot. Az igazság és a hitelesség a részletekben rejlik. A tények makacs dolgok, nem lehet őket figyelmen kívül hagyni. (Egy megoldás azonban van. Murphy szerint meg kell szabadulni tőlük.) A gyerekek őszinte lények, egészen addig, amíg le nem szoktatjuk róla őket. Az ember csak azt tudja kifejezni, aminek a tudatában van. Az emberek elfelejtik amit mondtál, amit csináltál; de arra mindig emlékezni fognak, hogy milyen érzéseket keltettél bennük. Az emberi élet csupán egy villanás a végtelen időben. Jelenlegi tudásunk ahhoz sem elegendő, hogy felismerjük a tudatlanságunkat. Régen határtalan vágy égett az emberekben az ismeretlen legyőzésére. Ma már az ismert sem tudjuk legyőzni.

Korunk filozófusai alkották ezt a szállóigét: „Az emberek nem élik meg az életet a maga valóságában, mert a szokások és konvenciók rabjai.” Csak azok látják meg a világot a maga valóságában, akiknek a szemét tisztára mosták a könnyek. Ha nagy ember akarsz lenni, előtte kicsinek kell lenned. Meg kell hajolnunk, hogy hódítsunk. Csak az a húr tud megfeszülni, ami ellazulni is képes. Jobb hajolni, mint törni. Figyeljünk a belső hangra, mert az igazság a szívünkben rejlik. A legmélyebb belső felismerések tárják fel a legnagyobb igazságokat. Ne azt mondd, hogy „én ilyen vagyok”, hanem azt, hogy „én ilyenné tettem magam”; Mindenki olyan, amilyenné tette magát, vagy hagyta magát tenni. A lelkiismeret sohasem hazudik. Szeretetünk csendje ellenségeinkben is csendet teremt. Amelyik kéz nem tud adni, annak simogatni kell. A mosoly semmibe sem kerül, de sokat ad. A mosoly nyugalom a megfáradtnak, napfény a csüggedőnek, és világosság a szomorkodónak. A mosoly szívből jön, ezért nem lehet kierőszakolni; Nem áru, így nem lehet megvenni, ellopni, csak önként lehet adni. A mosoly csak egy pillanatig él, de emléke örökké megmarad. A tiszta lelkű emberekre azt szokták mondani, hogy nem erre a világra valók; De mi lesz ezzel a világgal, ha egyszer elfogynak a nem erre a világra valók? Csak a szívből jövő ima talál meghallgatásra. A kérő ki nem önmagának kér, annak kérelme az egekig ér. Aki soha nem vállal kockázatot az életben, sehová sem jut. Aki nem mer élni, nem fog fejlődni.

Kétféle ember van: az egyiket lesújtja, a másikat felemeli a sorscsapás. Ha a lélek elég fejlett ahhoz, hogy elkerülje az életben felmerülő csapdákat, akkor az elért siker jutalmául szolgál; Ha nem elég fejlett, és beleesik a csapdába, akkor a vergődéssel járó szenvedés a lelki fejlődését szolgálja. Az emberek azért sétálnak bele önként az élet csapdáiba, mert tudat alatt érzik, hogy fejlődniük kell; és ennek leghatékonyabb módja, a rájuk zúduló bajokból eredő szenvedések átélése. A szenvedés hasznosságára már sokan ráébredtek; A népi bölcsesség is azt mondja, hogy: „Ha fáj valami az ember lelkének, hagyja fájni.” A vétek ereje azért sodorja válságba az embert, hogy a valódi lényé főnixmadárként kiemelkedjen a szenvedés tüzeiből. Kétkedés a tudás kulcsa. Minden kiemelkedő siker alapja a bukás. A kudarcok a siker pillérei. Mindnyájan sötétben tévelygünk, de a szenvedés a világosság felé visz. Az élet értelmének megismerése jobban visszatartja az embereket az öngyilkosságtól, mint az életösztön. A fizikai világban a tapasztalás vezet el a megértéshez, a megértés pedig a szeretethez. Az igazi tudás nem kérkedik, nem hivalkodik. Ha ragyogni akarsz, tudással csillogj. A tudás olyan mértékben gyarapszik, amilyen mértékben használják. Aki nem gyűjt, nem lobban lángra. A legnagyobb gondolatok a szívből jönnek. A lélek a világegyetem bölcsességét hordozza magában.

Egy régi arab közmondás szerint: „A legenda a híd, amely a valósághoz vezet.” Sok felesleges szenvedéstől kímélne meg bennünket, ha tudatosulna bennünk, hogy: „Isten mindent megtesz értünk, de semmit sem tesz helyettünk.” Isten minden madárnak ad eledelt, de nem szórja a fészkébe.

Nem elég célozni, találni kell. Nem vagyunk több csak egy-egy téglá, de együtt mi vagyunk a ház. Egyetlen ember apró döntése is szétsugárzik a világban, és mint láthatatlan szál beleszövődik a történelem végeláthatatlan szőnyegébe, formálva azt. Boldog az a nemzet, amelynek nincs történelme. Bárhová mész, sose tudsz magadtól megszabadulni. Nincs olyan hosszú út, melynek vége ne lenne. Minden jó, ha a vége jó. Minden végben benne van egy új kezdet lehetősége. A könyv sem nem jobb, sem nem rosszabb a szerzőjénél. Csak az folyhat az edényből, ami benne van. Először azért kell elolvasni egy könyvet, hogy megtudjuk mit tartalmaz; másodszer azért, hogy megértsük; harmadszor azért, hogy bevessük az elménkbe. A közmondások a tapasztalat gyermekei. A közmondások a szavak lámpái. A közmondás az emberi bölcsesség kikristályosodott formája.

A spanyolok szerint: „A közmondások kis evangéliumok.” A közmondások és szállóigék közé sorolják a szólásmondásokat is. Legfőbb jellemzőjük, hogy még a közmondásoknál is rövidebbek. Többnyire egy felkiáltó mondatból állnak. Ezért sokszor magyarázatra szorulnak. A „Kígyót melegengettem a keblemen!” mondás pl. arra utal, hogy egy olyan embert támogattunk, segítettünk, aki a jó tettért rossz cselekedettel, ellenséges magatartással fizet. Az asszociáció²⁸⁵ onnan ered, hogy egyszer egy jószívű kisfiú megsajnálta a hidegtől elgémberedett kígyót, és az inge alá tette. Ott a melegtől feléledt, és a szokatlan körülmények miatti zavarában agyonmarta megmentőjét. Hasonló megfigyelésen alapul az „Etesd a hollót, kivájj a szemedet” mondás is.

A gyakran használt szólásmondásaink nem szorulnak magyarázatra: Ami történt, megtörtént. Megtörtént dolgokat meg nem törtéنتé tenni nem lehet. Ne fuss olyan szekér után, amely nem vesz fel. Kettőn áll a vásár. Két szék közül a pad alá esett. Átesik a ló túlsó oldalára. Szükségből erényt kovácsol. Birkatürelme van. Ártatlan, mint a ma született bárány. Amit szabad Jupiternek, nem szabad a kisökörnek. Míg élek, remélek. Nincs más hátra, mint előre! Úgy ég a tűz, ha tesznek rá. Nyitott kapukat dönget. Semmi sem tart örökké. A veréb is madár. Minden madár ismeri a maga fészket. A kutya is ellenséggé válik, ha elveszik az ételét. Magad uram, ha szolgád nincs. Le is út, fel is út. Száz szónak is egy a vége. Vízét prédikál, és bort iszik. Ökör iszik magában. Minden lében kanál. Nyúlik, mint a rétestészta. Derült égből villámcsapás. Annyit ér, mint halottnak a csók. Az egyik szeme sír, a másik nevet. Áll, mint szürke szamár a ködben. Eltűnt, mint szürke szamár a ködben. Úgy szereti, mint kecske a nagykest. Kerülgeti, mint macska a forró kását. Talpra esik, mint a macska. Veri, mint szódás a lovát. Szemtelen, mint a piaci légy. Úgy ül, mint majom a kőszőrűkövön. A sorsát senki sem kerülheti el. Az élet nem habos torta.

Mi a szösz²⁸⁶. Ágyúval verébre löni²⁸⁷. Vajúdnak a hegyek, és szülnek egy egeret. Vihar egy pohár vízben. A jég hátán is megél. Kerek perec²⁸⁸. Veszi a lapot²⁸⁹. Nem sokat teketóriázik²⁹⁰. Próba, szerencse. Szerét ejti²⁹¹. Szert tesz rá²⁹². Szép szerével²⁹³. Kesztyűs kézzel²⁹⁴. Nem kerget a tatár²⁹⁵. A puding próbája, hogy megeszik²⁹⁶. Nem röffel mérik az embert²⁹⁷. Csak egy paraszthajszálon múlik²⁹⁸. A szélrózsa minden irányába²⁹⁹. Bokros teendők³⁰⁰. Se szeri, se száma³⁰¹. Jöjjön, aminek jön-

²⁸⁵ képzettársítás

²⁸⁶ A meghökkenés, csodálkozás kifejezése.

²⁸⁷ A kelleténél sokkal nagyobb erőt vetnek be a védekezés során.

²⁸⁸ Nyíltan, kertelés nélkül.

²⁸⁹ Érti miről van szó.

²⁹⁰ Gyorsan, határozottan dönt.

²⁹¹ Alkalmat talál rá.

²⁹² Megszerez valamit, hozzájut valamihez.

²⁹³ Veszekedés nélkül, csendes megegyezéssel.

²⁹⁴ Kíméletesen, óvatosan, erőszak alkalmazása nélkül.

²⁹⁵ Nem kell annyira sietni.

²⁹⁶ A gyakorlati használhatósága dönti el minden alkotás értékét. (Pl. ha meg akarjuk tudni egy ételről, hogy jó-e, kóstoljuk meg.)

²⁹⁷ Nem testmagassága alapján ítélnék meg valakit.

²⁹⁸ Alig valamin múlik, egy kis híja van csupán.

²⁹⁹ Mindenfelé.

³⁰⁰ Szerteágazó fontos feladatok.

³⁰¹ Olyan sok van belőle, hogy meg sem lehet számolni.

nie kell. Kaparj kurta, neked is lesz.³⁰² Aki bírja, marja³⁰³. Csáki szalmája³⁰⁴ Elkótyavetyélték³⁰⁵. Úgy dolgozik, mint egy güzü³⁰⁶. Lázba hoz³⁰⁷. Lázban ég³⁰⁸. Ha már lúd, legyen kövér. Több kéz, többre megy. Lassan, de biztosan. Jobb egy lúdnyak tíz tyúknyaknál. Ha nem csurran, cseppen. Éhes disznó makkal álmodik³⁰⁹. Felkopik az álla.³¹⁰ Nagy súllyal esik a latba³¹¹. Elveti a sulykot³¹². Ringbe száll³¹³. A tettek mezejére lép³¹⁴. Uccu neki³¹⁵. Kirázza az ujjából³¹⁶. Kivágja a rezet³¹⁷. Be van rezelve³¹⁸. Telibe talál³¹⁹. Tető alá hoz³²⁰. Elvásztja az ocsút a búzától³²¹. Tetemre hív³²². Beleenyúl a darázsfészekbe. Nagy fába vágta a fejszét³²³. Róka fogta csuka, csuka fogta róka³²⁴. Kemény fából faragták³²⁵. Töröl metszett³²⁶. Sutba dob³²⁷. Kevés a sütnivalója³²⁸. Néz, mint Laci a moziban.³²⁹ Megalszik a tej a szájában³³⁰. Kilóg a kapanyél a szájából³³¹. Azt sem tudja, hogy eszik-e vagy isszák³³². Elveszti a fonalat³³³. Nem káptalan a fejem.³³⁴ Nem tudja hányadán áll vele³³⁵.

Tudja, hogy mitől döglik a légy³³⁶. Áldott állapotban van³³⁷. Szabad a tánc; Szabad a vásár. Úgy táncol, ahogy ő fütyül³³⁸. Igába hajtja a fejét³³⁹. Lenyeli a békát³⁴⁰. Tanújelét adja³⁴¹. Fogához veri a

³⁰² A kurta egy malac, akit biztatnak, hogy kaparjon. Átvitt értelemben az embernek is törnie kell magát, hogy legyen valamije.

³⁰³ Aki hozzájut, gátlatlanul dézsmálja.

³⁰⁴ Tulajdonosa által magára hagyott vagyon. Ezért aki hozzájut, elherdálja, szétdobálja, nem becsüli semmire.

³⁰⁵ Valamit áron alul eladtak, elvesztegették. Ennek a kifejezésnek az eredeti jelentését hiába keressük a magyar nyelvben, mert szerb eredetű. Délvidéki, többségében szerbek lakta árveréseken hallották gyakran a magyar résztvevők, hogy: Ko otya vetye? Vagyis Ki ad érte többet? Mivel az árveréseken többnyire mélyen áron alul kel el minden, így lett ebből a kérdő mondatból egybeolvassa „kótyavetye”, elprédálás értelemben. Egyébként így keletkezett a vigéc (kereskedelmi ügynök) kifejezésünk is a német Wie geht's köszöntésből. Régen, vidéken jiddisül (német tájnyelv) beszélő zsidó ügynökök járták a falvakat, és így köszöntek be a házak kapuján: Wie geht es?, vagyis: Hogy vagy?

³⁰⁶ Nagyon hajtja magát.

³⁰⁷ Fellelkesít, izgalomba hoz.

³⁰⁸ Élénken foglalkoztatja valami.

³⁰⁹ Átvitt értelemben mindenkinek az jár a fejében, amire a legjobban vágyik.

³¹⁰ Éhezik, nélkülözni kényszerül.

³¹¹ Nagyon fontosnak tartják, feltétlenül tekintetbe veszik.

³¹² Túlhalad a helyes mértéken, túlzásokra ragadtatja magát.

³¹³ Szemtől szembe megküzd ellenfeleivel, hogy valamit megszerezzen.

³¹⁴ Cselekszik, aktívan beavatkozik az eseményekbe.

³¹⁵ Tréfás felhívás a cselekvésre.

³¹⁶ Könnyedén megoldja a feladatot.

³¹⁷ Képességei maximumát nyújtva elvégez egy nehéz feladatot, amellyel általános elismerést kelt.

³¹⁸ Fél, aggódik.

³¹⁹ Tökéletesen eltalál valamit.

³²⁰ Sikerül valamit befejeznie, megvalósítania.

³²¹ Elvásztja az értéket az értéktelentől, a használhatót a használhatatlantól. (Ocsú = búza közé keveredett pelyva.)

³²² Kikérdez, felelősségre von. (Többnyire tanúk jelenlétében, vagy döntő bizonyíték birtokában.)

³²³ Túl nagy feladatra vállalkozott, ami lehet hogy meghaladja az erejét.

³²⁴ Sakkbán tartják egymást. Egyik sem tud mozdulni a másik reakciója miatt. (Népmeséből átvett hasonlat, amely arról szól, hogy a róka lement a folyóra halat fogni, és pechjére egy ragadozó csukára harapott rá.)

³²⁵ Elszánt, kitartó.

³²⁶ Eredeti, jellegzetes, igazi.

³²⁷ A használhatatlannak tartott dolgot félredobja, mellőzi.

³²⁸ Ostoba, buta.

³²⁹ A falusi suttyó felkerül a városba, ahol bemegy a moziba, és tátott szájjal bámulja amit a vászonra vetítenek, mert még soha nem látott ilyet.

³³⁰ Tunya, lassú, elkényelmesedett.

³³¹ Faragatlan, bárdolatlan (szleng)

³³² Semmit sem tud róla, a hírért sem hallotta.

³³³ Nem tudja követni a gondolatmenetet.

³³⁴ Nem tudok mindent megjegyezni. Nem tudok mindent a fejemben tartani.

³³⁵ Nem tudja, mit gondoljon róla.

³³⁶ Szemfüles, tájékozott ember. Szexuális vonatkozásban korán felvilágosodott, gyakorlati tapasztalatokkal rendelkező.

³³⁷ Terhes, várandós.

³³⁸ Mindenben hozzá igazodik. Megtesz mindent, amit kíván tőle.

³³⁹ Enged mások akaratának, elfogadja mások uralmát.

garast³⁴². Több nap, mint kolbász. Semmi sem lehetetlen. Nincs lehetetlen, csak tehetetlen. Szedd a lábad³⁴³. Teljes gőzzel³⁴⁴. Leesik az álla³⁴⁵. Földbe gyökerezett a lába³⁴⁶. Ahogy lesz, úgy lesz. Ma nekem, holnap neked. Mindent egy lapra tesz fel³⁴⁷. Fordul a kocka. Apait-anyait belead³⁴⁸. Érti a csíziót.³⁴⁹ Nem most jöttem le a falvédőről.³⁵⁰ Mindent, vagy semmit. Két legyet üt egy csapásra³⁵¹. Kihúzza a méregfogát. Mindenki másképp csinálja. Felvitte az Isten a dolgát. Madarat lehet vele fogatni³⁵². Tejben-vajban fürdik³⁵³. Van mit a tejbe aprítania³⁵⁴. Nagy kanállal eszik³⁵⁵. Él, mint Marci hevesen³⁵⁶. Benne van a cukros pikszisben³⁵⁷. Csöstül jön az áldás. Tejjel-mézszel folyó Kánaán³⁵⁸. Aranytojást tojó tyúk³⁵⁹. Tökét kovácsol. Elviszi a pálmát³⁶⁰. Kenterbe ver³⁶¹. Annyi pénze van, mint a pelyva³⁶². Éli világát³⁶³. Toronyórát láncsal³⁶⁴. A kecske is jóllakik, és a káposzta is megmarad. Vén kecske is megnyálná a sót³⁶⁵. Összeszűri a levet³⁶⁶. Saját levében fő³⁶⁷. Ki-ki legjobban tudja, hol szorít a csizma. Kinek a pap, kinek a papné³⁶⁸. Ízlések és pofonok különbözőek. Köszönő viszonyban sincs valamivel³⁶⁹. Más tészta³⁷⁰. Ilyet még nem pipáltam³⁷¹. Ez nem piskóta³⁷². Torkára fagyott a nevetés³⁷³. Torkig van³⁷⁴. Nem fülrik a foga³⁷⁵. Egy szuszra³⁷⁶. Visszavonulót fúj³⁷⁷. Lóg a levegőben³⁷⁸. Kifogja a szelet a vitorlából³⁷⁹. Kár a gőzért³⁸⁰. Megfojtaná egy kanál vízben³⁸¹. Nem sok vizet za-

³⁴⁰ Kénytelen megtenni valamit, ami nincs ínyére.

³⁴¹ Bizonyít valamit. Kifejezésre juttatja a dologhoz való viszonyulását.

³⁴² Fösvény, zsugori, fukar.

³⁴³ Eredj, menj! (Tréfás nógatás)

³⁴⁴ Maximális teljesítménnyel, sebességgel.

³⁴⁵ Nagyon csodálkozik, elképed.

³⁴⁶ Mozdulni sem tudott a döbbenettől.

³⁴⁷ Mindent kockáztat. Nyílt lapokkal játszik.

³⁴⁸ Mindent megtesz a siker érdekében.

³⁴⁹ Ügyes, ravasz ember, aki jól tudja, hogyan kell hasznot húzni valamiből.

³⁵⁰ Nem vagyok naiv, nem lehet könnyen becsapni.

³⁵¹ Tettével egyszerre két dolgot is elér.

³⁵² Nagyon boldog. örömeiben bármire képes.

³⁵³ Nagyon jó dolga van, jó módban él.

³⁵⁴ Jómódú, mindenre telik neki, amire szüksége van.

³⁵⁵ Dúskál a földi javakban.

³⁵⁶ Jó dolga van.

³⁵⁷ Bírja valakinek a támogatását, kegyét. Mindent megkap a támogatóitól.

³⁵⁸ Nagy jólétet, gazdagságot biztosító ország.

³⁵⁹ A folyamatos gazdagság forrása.

³⁶⁰ Győztes lesz valamiben.

³⁶¹ Fölényesen legyőz, lehengerel.

³⁶² Tömerdek pénzt keres, dől a pénz hozzá.

³⁶³ Gondtalanul, vígan él.

³⁶⁴ Lehetetlen igény, kívánság érzékeltetésére szolgáló mondás.

³⁶⁵ Idősek is kívánhatják a testi szerelmet.

³⁶⁶ Szerelmi viszonyt folytat.

³⁶⁷ Magára van hagyva problémáival.

³⁶⁸ Mindenkinek más az ízlése.

³⁶⁹ A dolgok ellentmondanak egymásnak, nem felelnek meg egymásnak, meg sem közelítik egymást.

³⁷⁰ Nem szabad összekeverni a két dolgot.

³⁷¹ Ilyet még nem hallottam/láttam.

³⁷² Az elismerés újkori kifejezése. (kerülendő szleng)

³⁷³ Megdöbbenésében hirtelen elállt a szava, elment a kedve a nevetéstől.

³⁷⁴ Elege van valamiből. Megcsömörlött tőle.

³⁷⁵ Nincs kedve valamihez.

³⁷⁶ Egyfolytában és gyorsan.

³⁷⁷ A sikertelenséget látva leállítja az akciót, meghátrál.

³⁷⁸ Bizonytalan, rendezetlen, függőben van.

³⁷⁹ Enged a követeléseknek, ezáltal lecsillapodnak a kedélyek. Nem lesz miért küzdeni, nincs mit követelni.

³⁸⁰ Hiábavaló igyekezet.

³⁸¹ Annyira gyűlöli, hogy még egy kanál vízbe is belefojtaná, ha tehetné.

var³⁸². Lelke rajta³⁸³. Elmehehet Kukutyinba zabot hegyezni³⁸⁴. Be van szóva³⁸⁵. Zabszem van a fene-
kében³⁸⁶. Nagy feneket kerít neki³⁸⁷. Zavarosban halászik³⁸⁸.

A jövő zenéje³⁸⁹. Zene füleinek³⁹⁰. Rágja a fülét³⁹¹. A füle is kétfelé áll³⁹². Kihaszználja a zic-
cert³⁹³. Zokon vesz³⁹⁴. Zongorázni lehetne a különbséget³⁹⁵. Se füle, se farka³⁹⁶. Hiszi a piszi³⁹⁷.
Majd kisül a szeme szégyenében. Nem jobb a Deákné vásznánál³⁹⁸. Jó gyomor kell hozzá³⁹⁹. Nem
veszi be a gyomra⁴⁰⁰. Lesül a bőr a pofájáról⁴⁰¹. Van pofája⁴⁰²? Vastag a bőr a pofáján⁴⁰³. Pofára
esik⁴⁰⁴. Ízlések és pofonok különbözőek⁴⁰⁵. Tenyérbe mászó képe van⁴⁰⁶. Viszket a tenyere, ha meg-
látja⁴⁰⁷. Elégtételt vesz⁴⁰⁸. Vágja, mint a répát⁴⁰⁹. Kékre-zöldre ver⁴¹⁰. Összeakasztja a bajuszt⁴¹¹.
Lapátra tesz. Bakot lő⁴¹². Hidegzuhanyként éri⁴¹³. Tiszta vizet önt a pohárba⁴¹⁴. Csordultig van a
pohár⁴¹⁵. Fenéig issza a keserű poharat⁴¹⁶. Két tűz közé szorul⁴¹⁷. Tűzön-vízen át⁴¹⁸. Tűzzel-
vassal⁴¹⁹. Kifelé áll a szekere rúdja⁴²⁰. A rövidebbet húzza⁴²¹. Beletörik a bicskája⁴²². Kinyílik a
bicska a zsebében⁴²³. Rájár a rúd⁴²⁴. Leveri a lécet⁴²⁵. Bedobja a törölközőt⁴²⁶. Kötélnek áll; Beadja

³⁸² Jelentéktelen, alig észrevehető.

³⁸³ Övé a felelősség.

³⁸⁴ Nem törődnek azzal, hogy hová megy, mit csinál.

³⁸⁵ Nyugtalanul várakozik.

³⁸⁶ Állandóan izeg-mozog, fészkelődik, nem fér a bőrébe.

³⁸⁷ Nagy ügyet csinál belőle.

³⁸⁸ A bizonytalan helyzet kínálta lehetőségeket kihasználja a saját javára.

³⁸⁹ Bizonytalan, a jövőben megvalósuló dolog.

³⁹⁰ Örömmel hallja amit mondanak.

³⁹¹ Sokszor mondogat valakinek valamit, kérleli.

³⁹² Az elképedés kifejezése.

³⁹³ Él a kínálkozó remek lehetőséggel. (A sportból átvett mondás.)

³⁹⁴ Valamely cselekedet, megnyilatkozás rosszul esik neki, sérelmezi.

³⁹⁵ Két dolog igen nagy mértékben eltér egymástól. A jobbik akár zongorán játszható mesterműnek is tekinthető a má-
sikhoz képest.

³⁹⁶ Értelmetlen, zavaros, sületlen.

³⁹⁷ A kételkedés játékos kifejezése.

³⁹⁸ Ő sem jobb a másiknál, összeillenek, egyformák.

³⁹⁹ Olyan mentalitás kell hozzá, amely az undorító, visszataszító dolgoktól sem riad vissza.

⁴⁰⁰ Jó ízlése, erkölcsi érzéke tiltakozik ellene.

⁴⁰¹ Úgy szégyenkezik, hogy ég az arca tőle.

⁴⁰² Nem süll le a bőr a képéről?

⁴⁰³ Nem szégyelli magát. Gátlástalan.

⁴⁰⁴ Csalódik, pórul jár, ráfizet.

⁴⁰⁵ Ízlés dolgában nem érdemes vitatkozni.

⁴⁰⁶ Pimasz, szemtelen a nézése.

⁴⁰⁷ Legszívesebben pofon vágna.

⁴⁰⁸ Visszavág a korábbi sérelemért.

⁴⁰⁹ Ütlegeli, hevesen csépel.

⁴¹⁰ Nagyon megveri.

⁴¹¹ Beleköt valakibe.

⁴¹² Érthetetlen, nevetséges vagy durva hibát vét.

⁴¹³ Nem várt kellemetlen meglepetést jelent számára.

⁴¹⁴ Egyértelműen elmondja az igazságot. Világos helyzetet teremt.

⁴¹⁵ Valami elérte azt a fokot, amelynél tovább már nem terjed a türelmünk.

⁴¹⁶ Alaposan kijut neki az élet szenvedéseiből.

⁴¹⁷ Igen nehéz helyzetben van, két oldalról is támadják.

⁴¹⁸ Mindenképpen, minden körülmények között.

⁴¹⁹ Minden áron.

⁴²⁰ Hamarosan kiteszik a „szűrét” valahonnan. Elbocsátják, megszabadulnak tőle.

⁴²¹ Alulmarad a vetélkedésben, a többiekénél rosszabbul jár.

⁴²² Nem sikerül neki.

⁴²³ Felhőborító, szégyenletes, dühítő.

⁴²⁴ Sorozatos kellemetlenségei adódnak. Egymás után sok baj éri.

⁴²⁵ Nem éri el a szintet. (Sportból átvett mondás.)

⁴²⁶ Feladja a kilátástalan küzdelmet. (A bokszmérkőzésekből átvett mondás.)

a derekát⁴²⁷. Elhúzza a belét⁴²⁸. Kifogy a szuflából⁴²⁹. Sakkban tart⁴³⁰. Ami a szívéen, az a száján. Goromba pokróc⁴³¹. Torkában dobol a szíve⁴³². Szívügyének tartja⁴³³. Lándzsát tör mellette⁴³⁴. Ha nem fehér, fekete. Nyomtató lónak nem lehet bekötni a száját⁴³⁵. Mindenki azzal piszkítja a kezét, amivel dolgozik. Úgy forog a tengely, ha kenik⁴³⁶. Le van vajazva⁴³⁷. Mindent lezsíroztak⁴³⁸. Szagot kap⁴³⁹. Hegyezi a fülét⁴⁴⁰. Oda se szagol⁴⁴¹. A füle botját se mozdítja⁴⁴². Hozzá sem tud szagolni⁴⁴³. Le van égve⁴⁴⁴. Leadja a sápot⁴⁴⁵. Sápot húz. Egymás tenyeréből esznek⁴⁴⁶. Tenyerén hordozza⁴⁴⁷. Eszem a zúzádat⁴⁴⁸. Dörzsöli a tenyerét⁴⁴⁹. Lovat ad alája⁴⁵⁰. Magas lóról beszél⁴⁵¹. Mindenki üljön a maga lovára. A suszter maradjon a kaptafánál. A cipésznek lyukas a cipője.

Rövid pórázon tart⁴⁵². Gúzsba köt⁴⁵³. Megjuhászodik⁴⁵⁴. Lassan a testtel⁴⁵⁵. Egy bolond százat csinál. Több az eszkimó, mint a foka. A kutya is haragszik, ha az orrát piszkálják. Nem eszi meg a kutya a telet. Jön még kutyára dér⁴⁵⁶. A kutyaharapást szőrével kell gyógyítani⁴⁵⁷. Egyik kutya, a másik eb⁴⁵⁸. Úgy passzol, mint kutya szájába a tojás⁴⁵⁹. Egy füst alatt⁴⁶⁰. Bagoly mondja a verébnek, hogy nagyfejű⁴⁶¹. Csak a csúf csúfolódik. Megéri a pénzét⁴⁶². Vaklármát csap⁴⁶³. Valami bűzlik⁴⁶⁴. Fűt-fát ígér⁴⁶⁵. Fűhöz-fához kapkod⁴⁶⁶. Csak koptatja a száját⁴⁶⁷. Eljár a szája⁴⁶⁸. Szabad szájú⁴⁶⁹. Megkeseredik a szája íze⁴⁷⁰. Egy szalmaszálat sem tesz keresztbe⁴⁷¹. Kiszúrja a szemét⁴⁷². Megakad

⁴²⁷ A rábeszélésnek engedve beleegyeznek.

⁴²⁸ Elmenekül (trágár)

⁴²⁹ Nem bírja energiával. Kifulladás.

⁴³⁰ Valakinek a tevékenységét erősen korlátozza. Mozgásterét leszűkíti, végül megbénítja.

⁴³¹ Nyers modorú.

⁴³² Nagyon izgul, fél.

⁴³³ Fontosnak tartja.

⁴³⁴ Valakinek a pártjára áll, védelmére kel, kiáll valami mellett.

⁴³⁵ Régen lovakkal cséptették a gabonát, és a lónak nem lehetett megtiltani, hogy egyen a lába előtt levő kalászból.

⁴³⁶ A megvesztegetés viszi előre az ügyeket.

⁴³⁷ Titokban már előre eldöntötték, hogy ki kapja. (szleng)

⁴³⁸ Mindenkit megvesztegettek, hogy akadálytalanul elérjék a céljukat.

⁴³⁹ Megneszel, megszimatoz valamit.

⁴⁴⁰ Nagyon figyel, feszülten hallgat.

⁴⁴¹ Nem megy oda, nem törődik vele.

⁴⁴² Úgy tesz, mintha nem is hallaná, amit mondanak neki.

⁴⁴³ Nem ért hozzá.

⁴⁴⁴ Rossz anyagi helyzetben van, tönkrement.

⁴⁴⁵ A bevétel egy részét átadja annak, aki a jövedelemszerzést lehetővé teszi. (Tisztességtelen pénzszerzés.)

⁴⁴⁶ Szeretik egymást, megbíznak egymásban.

⁴⁴⁷ Övja, félti, dédelgeti.

⁴⁴⁸ Játékos kifejezése annak, hogy valakit nagyon kedvelünk.

⁴⁴⁹ Örül valaminek, elégedett.

⁴⁵⁰ Bátorítja, buzdítja, feltüzeli.

⁴⁵¹ Fölényes, nagyképű, pöffeszkedő.

⁴⁵² Szigorúan irányítja, nem engedi szabadjára.

⁴⁵³ Intézkedésével megbénítja valakinek a tevékenységét, valaminek a működését.

⁴⁵⁴ A körülmények kényszerítő hatására megtanul viselkedni.

⁴⁵⁵ Ne olyan nagy hévvel. Ne siessük el.

⁴⁵⁶ Kerülsz te még bajba, fordul még rosszra a helyzet.

⁴⁵⁷ Ami a bajt, bánatot okozta, az mulasztja el.

⁴⁵⁸ Egyik sem különb a másiknál.

⁴⁵⁹ Úgy bele illik, mintha hozzá készült volna. Éppen megfelelő méretű.

⁴⁶⁰ Egyidejűleg egyszerre.

⁴⁶¹ Ezt akkor mondják, amikor valaki olyan dolog miatt dorgálja a másikat, amit ő is elkövetett, ami rá is jellemző.

⁴⁶² Őt sem kell féltetni, ő sem különb. (Rosszalló hangnemben.)

⁴⁶³ Ok nélkül riadóztat.

⁴⁶⁴ Nincs rendjén, gyanús.

⁴⁶⁵ Mindenfélét megígér.

⁴⁶⁶ Összevissza kapkod kétségbeesésében.

⁴⁶⁷ Feleslegesen beszél, fecseg. Hiába beszél.

⁴⁶⁸ Elmond, kikotyog valami titkot.

⁴⁶⁹ Szókimondó, gyakran trágár.

⁴⁷⁰ Tele van fájó érzésekkel, mert csalódott valamiben, kiábrándult valamiből.

a szeme⁴⁷³. Felüti a fejét⁴⁷⁴. Köhög a bolha. Fogadatlan prókátor⁴⁷⁵. Eb ura fakó⁴⁷⁶. Nincs vér a pucájában⁴⁷⁷. Enyves kezű⁴⁷⁸. Ezt nem ússza meg szárazon⁴⁷⁹. Ebül szerzett jószág, ebül vész el⁴⁸⁰. Belefojtja a szót⁴⁸¹. Egy szó, mint száz⁴⁸². Szavát veszi⁴⁸³. Szélnek ereszt⁴⁸⁴. Kilyukad valahol⁴⁸⁵. Tanyát üt⁴⁸⁶. Egy fikarcnyit sem; Egy tapodtat sem⁴⁸⁷. Ha a fene fenét eszik, akkor se⁴⁸⁸. Megette a fene⁴⁸⁹. Egye fene⁴⁹⁰. A fene vigye el⁴⁹¹. A fene tudja⁴⁹². Menj a fenébe⁴⁹³. Mi a fene⁴⁹⁴? Adj a tót-nak szállást, kiver a házadból⁴⁹⁵. Törököt fogott⁴⁹⁶. Néz, mint borjú az új kapura. Fiatalság: bolondság. Legelteti a szemét⁴⁹⁷. Teszi a szépet; Csapja a szelet⁴⁹⁸. Teszi-veszi magát⁴⁹⁹. Tűzről pattant⁵⁰⁰. Nagy természetű⁵⁰¹. Házinyúlra nem lövünk⁵⁰². Petrezselymet árul⁵⁰³. A végzet asszonya⁵⁰⁴. A pénz számolva, az asszony verve jó.

Mi a manó⁵⁰⁵. Most ugrik a majom a vízbe⁵⁰⁶. Vagy megszokik, vagy megszökik. Átesik a tűzkeresztségen⁵⁰⁷. Ha törik, ha szakad⁵⁰⁸. Ég a talpa alatt a forró talaj⁵⁰⁹. Tartogat a tarsolyában⁵¹⁰. Az öreganyád térdekalácsa⁵¹¹. Tollasbálba megy⁵¹². Úgy alszik, mint a tej⁵¹³. Vér helyett tej folyik az ereiben⁵¹⁴. A helyzet nem túl rózsás⁵¹⁵. Nem fenékgig tejfel⁵¹⁶. A béka fenéke alatt van⁵¹⁷. Cseberből

⁴⁷¹ Semmit sem csinál, csak lustálkodik.

⁴⁷² Nagyon feltűnő, szembeötlő.

⁴⁷³ Figyel valamire vagy valakire, feltűnik neki.

⁴⁷⁴ Hirtelen terjedni kezd.

⁴⁷⁵ Valaminek a szószólója, de nem kérték rá.

⁴⁷⁶ Dacos ellenszegülés: Nekem ugyan nem parancsol!

⁴⁷⁷ Gyáva, pipogya alak. (szleng)

⁴⁷⁸ Hajlamos a lopásra.

⁴⁷⁹ Lakolni fog a bűne miatt.

⁴⁸⁰ A becstelen módon szerzett vagyon könnyen elúszik.

⁴⁸¹ Elhallgattatja, elnémítja, lecsendesíti.

⁴⁸² Felesleges több szót vesztegetni a dologra.

⁴⁸³ Megígértet vele valamit.

⁴⁸⁴ Úgy bocsátja el, hogy nem törődik a további sorsával.

⁴⁸⁵ Eljut valahová, kiköt valahol.

⁴⁸⁶ Letelepszik valahol.

⁴⁸⁷ Egyáltalán nem. Semmit sem (halad előre).

⁴⁸⁸ Semmiképpen.

⁴⁸⁹ Erről már lemondhatunk. (bosszankodás)

⁴⁹⁰ Beletörődés.

⁴⁹¹ Valamilyen sikertelenség miatti bosszankodás.

⁴⁹² Fogalmam sincs róla.

⁴⁹³ Goromba felszólítás távozásra.

⁴⁹⁴ Hogyhogy?

⁴⁹⁵ Olyan személyre utal, akit bizalmunkba fogadtunk, családtagként kezeltünk, és cserébe kiforgatott a vagyonunkból.

⁴⁹⁶ Elnyerte, amire vágyott, de csalódott benne, és már nem tud megszabadulni tőle.

⁴⁹⁷ Gyönyörködve, hosszasan szemléli.

⁴⁹⁸ Hevesen udvarol valakinek.

⁴⁹⁹ Kelletti magát. Feltűnően viselkedik, hogy felhívja magára a figyelmet.

⁵⁰⁰ Talpraesett, határozott.

⁵⁰¹ Szexuálisan kicsapongó, erős libidóval rendelkező.

⁵⁰² Ez a mondás a munkahelyi szex veszélyeire hívja fel a figyelmet.

⁵⁰³ Nőnek nem jut táncpartner.

⁵⁰⁴ Erős szexuális kisugárzással rendelkező nő, aki a vesztünket okozza.

⁵⁰⁵ Ejha (A csodálkozás tréfás kifejezése)

⁵⁰⁶ Most következik a dolog legérdekesebb része.

⁵⁰⁷ Kiállja a próbát, beavatódik.

⁵⁰⁸ Mindenképpen.

⁵⁰⁹ Nincs maradása, menekülésre kényszerül.

⁵¹⁰ Rendelkezik valami meglepő dologgal.

⁵¹¹ Valaminek a humoros elutasítása.

⁵¹² Szórakozás helyett lefekszik, aludni tér.

⁵¹³ Mélyen, nyugodtan alszik.

⁵¹⁴ Puhány, megalkuvó, pipogya alak.

⁵¹⁵ A helyzet kedvezőtlen, rossz.

⁵¹⁶ Nem olyan tökéletes, mint amilyennek gondoljuk.

vederbe kerül⁵¹⁸. Struccpolitikát folytat⁵¹⁹. Véka alá rejt⁵²⁰. Suba alatt⁵²¹. Suba a subával, guba a gubával⁵²². Egy malomban örölnék. Ízig-vérig; Szőröstől-bőröstől⁵²³. Szórszálhasogató⁵²⁴. Torkig van⁵²⁵. Mindenkinek megvan a maga baja. Mindenki azt kapja, amit megérdemel. Pálcát tör felet-
te⁵²⁶. Szorul a hurok a nyakán. Pórus jár⁵²⁷. Rajta csattan az ostor⁵²⁸. Összerúgja a patkót vele⁵²⁹. Taccsra vág⁵³⁰. Padlóra kerül⁵³¹. Padlóra küld. Ráhúzza a vizes lepedőt⁵³². Porig sújt⁵³³. Ízzé-porrá zúzza⁵³⁴. Ripityára törte⁵³⁵. Írmagja sem marad⁵³⁶. Tropára ment⁵³⁷. Két vállra fektet⁵³⁸. Lehúzza a rolót⁵³⁹. Szélmalomharcot folytat⁵⁴⁰. Nem tágit⁵⁴¹. Tengelyt akaszt⁵⁴². Rossz fát tesz a tűzre⁵⁴³. Két dudás nem fér meg egy csárdában⁵⁴⁴. Borotvaélen táncol⁵⁴⁵. Vihar előtti csend. A kisujját sem moz-
dítja⁵⁴⁶. Ügyet sem vet rá⁵⁴⁷. Ügyes-bajos⁵⁴⁸. Üggyel-bajjal⁵⁴⁹. Megégeti az ujját⁵⁵⁰. Késő bánat, eb gondolat⁵⁵¹. Eső után köpönyeg.⁵⁵² Eső után brekegnek a békák⁵⁵³. Vessen magára⁵⁵⁴. Ütött az igaz-
ság órája⁵⁵⁵. Ütött az utolsó órája⁵⁵⁶. A sorsa meg van pecsételve⁵⁵⁷. Lőttek neki⁵⁵⁸. Feldobja a ba-
kancsát⁵⁵⁹. A tönk szélére jut⁵⁶⁰. Kelepcébe csal; Törbe csal⁵⁶¹. Kardélre hány⁵⁶². C' est la vie⁵⁶³

⁵¹⁷ A lehető legrosszabb helyzetben van. Nagyon mélyre került.

⁵¹⁸ Olyan változás történik, amikor a helyzet ugyanaz marad.

⁵¹⁹ „Homokba dugja a fejét”, mint a strucc. Nem foglalkozik a realitásokkal.

⁵²⁰ Titkolja a véleményét, képességeit.

⁵²¹ Titokban, illegálisan.

⁵²² Mindenki a saját fajtájával házasodik, közösködik.

⁵²³ Mindenestől, teljesen.

⁵²⁴ Jelentéktelen apróságokba köt bele.

⁵²⁵ Elege van valamiből.

⁵²⁶ Lesújtó ítéletet mond róla.

⁵²⁷ Rajtaveszt, rosszul jár.

⁵²⁸ Más hibája miatt ő szenved.

⁵²⁹ Hajba kap valakivel.

⁵³⁰ Kilátástalan helyzetbe hoz, tönkretesz. (A futballból átvett szleng.)

⁵³¹ Tönkre megy, ellehetetlenül.

⁵³² A saját cselekedetei által előkészített verembe csalja a bűnöst, ami a vesztét okozza. (E mondás eredete egy középkori kínzási módra vezethető vissza. A bűnöst vizes lepedőbe csavarták, és megkötözve kitették a napra. Ahogy a lepedő száradt, egyre zsugorodott, ami szinte satuba szorította minden porcikáját.)

⁵³³ Rossz hír, szerencsétlenség kétségbe ejti, szinte megbénítja.

⁵³⁴ Tönkreveri, megsemmisíti.

⁵³⁵ Sok apró darabra törte.

⁵³⁶ Semmi sem marad belőle, teljesen elpusztul.

⁵³⁷ Teljesen tönkrement, használhatatlanná vált. (szleng)

⁵³⁸ Legyőzi, legyűri. (A birkózó sportból átvett mondás.)

⁵³⁹ Tönkre megy, csődbe jut.

⁵⁴⁰ Reménytelenül küzd valamiért. (Ez a mondás a Don Quijotéből származik.)

⁵⁴¹ Szívósan kitart valami mellett. Nem hagyja ott.

⁵⁴² Kikezd, összevész valakivel.

⁵⁴³ Rosszalkodik.

⁵⁴⁴ Két vezető szerepre törekvő személy egy helyen nem szokott egymással jól megférni.

⁵⁴⁵ Nagyon kényes, kiélezett a helyzet.

⁵⁴⁶ Noha megvan rá a lehetősége semmit sem tesz az ügy érdekében.

⁵⁴⁷ Figyelemre sem méltatja.

⁵⁴⁸ A mindennapi élet apró gondjaival kapcsolatos.

⁵⁴⁹ Nagy nehezen, sok nehézség árán.

⁵⁵⁰ Baja származik belőle.

⁵⁵¹ Utólag már semmit sem lehet tenni.

⁵⁵² A baj megtörténte után már késő a megelőző intézkedés.

⁵⁵³ Ezt azokra szokták mondani, akik akkor nyitják ki a szájukat, amikor már nem kell tartaniuk a következményektől.

⁵⁵⁴ Számoljon a következményekkel, méltán bűnhődik.

⁵⁵⁵ Eljött az idő, hogy kiderüljön az igazság.

⁵⁵⁶ Az illető hamarosan el fog tűnni a színről.

⁵⁵⁷ Biztosan rossz jövő vár rá.

⁵⁵⁸ A hunok leszármazottai, a székelyek régen belelőttek a sírba a tetem lebocsátása előtt, hogy elriasszák a rossz szellemeket. Akinek tehát lőttek, az meghalt.

⁵⁵⁹ Meghal (szleng)

⁵⁶⁰ Csődbe jut, tönkre megy.

(Ilyen az élet). Írmaja sem maradt⁵⁶⁴. Az örök vadászmezőkre távozik; Az utolsókat rúgja; A végét járja; Nem húzza már sokáig⁵⁶⁵. Feldobja a talpát⁵⁶⁶. Otthagyt a fogát⁵⁶⁷. Alulról szagolja az ibolyát⁵⁶⁸. Csak a halál biztos. A halál nem válogat. Halál ellen nincs orvosság.

Hiányzik, mint púp a hátára⁵⁶⁹. Sebeit nyalogatja⁵⁷⁰. Se köpni, se nyelni nem tud⁵⁷¹. Szívja a fogát⁵⁷². A kákán is csomót keres⁵⁷³. Köti az ebet a karóhoz⁵⁷⁴. Megy, mint süket disznó a zabban⁵⁷⁵. Ebcsont beforr⁵⁷⁶. Szó éri a ház elejét⁵⁷⁷. Rá se ránts⁵⁷⁸. Teszek rá⁵⁷⁹. Spongyát rá⁵⁸⁰. Szárnyát szegi⁵⁸¹. Letöri a szarvát⁵⁸². Szaryashibát követ el⁵⁸³. Szemére hány⁵⁸⁴. Kígyót-békát kiált rá⁵⁸⁵. Szemet szúr⁵⁸⁶. Szemet vet valakire⁵⁸⁷. Vérben forgó szemmel⁵⁸⁸. Szemügre vesz⁵⁸⁹. Rózsaszín szemüvegen át látja a világot⁵⁹⁰. Kézpénznek vesz⁵⁹¹. Rendbe teszi a szénáját⁵⁹². Szeget szeggel⁵⁹³. Szegről-végről⁵⁹⁴. Szeget üt a fejében⁵⁹⁵. Ide a rozsdás bököt⁵⁹⁶. Eben gubát cserél⁵⁹⁷. Hasztalan a borsót falra hányni. Pénz beszél, kutya ugat⁵⁹⁸. Nem esik le az aranygyűrű az ujjáról⁵⁹⁹. Ujja köré csavarja⁶⁰⁰. Az ujjából szopja⁶⁰¹. Ujjat húz⁶⁰². Megissza a levét⁶⁰³. Nagy port kavár⁶⁰⁴. Pusztába kiáltott szó⁶⁰⁵.

⁵⁶¹ Ravaszul veszedelembé sodor valakit, csapdát állít neki.

⁵⁶² Megöl. lekaszabol.

⁵⁶³ sze lá ví

⁵⁶⁴ Ennek a szólásmondásnak a jelentése kissé talányos. Sem az ír ígéhez, sem az ír néphez nincs köze. A régi magyar nyelvben használták az ír kifejezést. Egyik jelentése: kenőcs (pl. gyógyír). Másik jelentése: gyökér, amire már senki sem emlékszik. Ez esetben tehát erről van szó. Úgy kiirtották, hogy gyökere sem maradt. Az írma utótagjának, a mag szócskának nyomatékosító jelentése van. Mivel növényről van szó, mely magot is terem, ezért ennek a szólásmondásnak a teljes jelentése: Úgy kiirtották, hogy se gyökere, se magja nem maradt, tehát utódaiban sem élhet tovább.

⁵⁶⁵ Hamarosan meg fog halni.

⁵⁶⁶ Meghal. (szleng)

⁵⁶⁷ Erőszakos halált halt. Odaveszett.

⁵⁶⁸ Elpatkol

⁵⁶⁹ Egyáltalán nem hiányzik neki.

⁵⁷⁰ Az állatvilágból ellesett tevékenység. Átvitt értelemben olyan ember, aki állandóan a sérelmeivel foglalkozik, nem képes túllépni rajtuk.

⁵⁷¹ Valamitől meglepődik, megdöbben.

⁵⁷² Bosszankodik valami miatt.

⁵⁷³ A káka a sás népi elnevezése. Ez a tavi növény arról ismert, hogy teljesen sima, csomómentes szára van. Aki a kákán is csomót keres, folyton akadékoskodik. Mindenbe beleköt, ott is hibát keres, ahol nincs.

⁵⁷⁴ Makacsul ragaszkodik az álláspontjához.

⁵⁷⁵ Se lát, se hall, csak megy a saját feje után.

⁵⁷⁶ Rossz gyerekek vigasztalására mondják tréfásan, hogy a sérülés gyorsan gyógyul.

⁵⁷⁷ Megszólják érte, rossz hírbe keveredik.

⁵⁷⁸ Ne törődj vele.

⁵⁷⁹ Nem érdekel, nem törődöm vele. (Az ismert durva szleng szalonképes változata.)

⁵⁸⁰ Felejtjük el a dolgot, ne foglalkozzunk vele. (szleng)

⁵⁸¹ Valaki elveszi a kedvét, megbénítja az alkotótevékenységét.

⁵⁸² Elveszi a kedvét a fennhéjázástól, visszaszorítja a nagyravágását.

⁵⁸³ Nagyon nagy hibát vét.

⁵⁸⁴ Megmondja valakinek, hogy rosszalja a magatartását.

⁵⁸⁵ Minden rosszat ráfog, aljasul rágalmaz.

⁵⁸⁶ Szokatlan vagy helytelen volta miatt feltűnik, rosszalást kelt.

⁵⁸⁷ Kiszemeli magának hogy megszerezze.

⁵⁸⁸ Nagyon dühösen.

⁵⁸⁹ Tüzetesen megvizsgálja, alaposan tanulmányozza.

⁵⁹⁰ A valóságosnál kedvezőbb színben látja. Túlzottan derűlátóan tekint rá.

⁵⁹¹ Igaznak, hitelesnek fogadja el. Elhiszi, biztosra veszi.

⁵⁹² Elrendezi, rendbe hozza a dolgait.

⁵⁹³ A rosszat rosszal szokás visszafizetni. (Shakespeare egyik művéből vett mondás.)

⁵⁹⁴ Nagyon távoli rokoni kapcsolatról van szó.

⁵⁹⁵ A hallott információ nem hagyja nyugodni, gondolkodásra, töprengésre készíti.

⁵⁹⁶ Elvágthatják a torkomat, ha nem igaz. (A bizonyosságtudat tréfás kifejezése.)

⁵⁹⁷ Semmit sem nyer a cserén, rosszéért rosszat kap.

⁵⁹⁸ A pénz mozgatja a dolgokat. Csak az számít, minden azon múlik.

⁵⁹⁹ Nem válik szégyenére, ha egyszer ő végzi el a szóban forgó munkát.

⁶⁰⁰ Leveszi a lábáról, bármit megtehet vele.

⁶⁰¹ Csak úgy kitalálja. Könnyedén rájön.

Ne szórjatok gyöngyöt a disznók elé!⁶⁰⁶ Bemondja az unalmast⁶⁰⁷. Pontot tesz a végére. Felteszi a pontot az i-re⁶⁰⁸. Odadobja a kesztyűt⁶⁰⁹. Térdre kényszerít⁶¹⁰. Ráncba szed⁶¹¹. Állja a sarat⁶¹².

Hallgatni arany. Mondj igazat, betörök a fejedet. Ne rizsálj!⁶¹³ Hagyd ezt a süket dumát!⁶¹⁴ Kihúzza a gyufát⁶¹⁵. Megáll benne az ütő⁶¹⁶. Megfagy a levegő⁶¹⁷. Port hint a szemébe⁶¹⁸. Nem mindig papsajt⁶¹⁹. Belelóg a keze a bilibe⁶²⁰. Légvárat épít⁶²¹. Omlásában súlyos a légvár! Tücsköt-bogarat összehord⁶²². Nincs ki mind a négy kereke⁶²³. Az eszed tokját⁶²⁴. Nyeretlen kétéves⁶²⁵. Ahogy esik, úgy puffan. Veszett fejsze nyele⁶²⁶. Szégyent vall⁶²⁷. Csütörtököt mond⁶²⁸. Leszedi róla a szentelt vizet⁶²⁹. Csak a szentlélek tartja⁶³⁰. Kereket old⁶³¹. Hol jársz itt, ahol a madár se jár? Úgy készül, mint a Luca széke⁶³². Ötödik kerék⁶³³. Megette a kenyere javát. Mindenkinek ott fáj, ahol a leggyengébb. Nem szokta a cigány a szántást⁶³⁴. A cigány is a maga lovát dicséri. Szerecsent mosdat⁶³⁵. Mákja van⁶³⁶. Üstökön ragadja⁶³⁷. Agyba-főbe dicsér⁶³⁸. Vállára veszi⁶³⁹. Sátoros ünnep⁶⁴⁰. Könnyű a madárnak ágról ágra szállni. Könnyebb mondani, mint megtenni. Nincs királyi út sehová. A király kastélyt, a koldus kunyhót kíván. Tollára tűz⁶⁴¹. Tollba mond⁶⁴². Tanulj tinó, ökör lesz be-

⁶⁰² Kikezd vele, kötekedik valakivel.

⁶⁰³ Meglakol valami miatt.

⁶⁰⁴ Nagy feltűnést kelt, nagy a visszhangja.

⁶⁰⁵ Komoly figyelmeztetés, amire senki sem hallgat.

⁶⁰⁶ Bibliai eredetű szólásmondás. A disznók nem tudják értékelni az eléjük szórt igazgyöngyöt. Mosléknak tekintik, és felzabálják. Átvitt értelemben a primitív embereknek nem szabad olyan ismereteket átadni, melyek meghaladják fejlődési szintjüket. Nem képesek felfogni a jelentőségét, emiatt a számukra szokatlan új ismeretet gyakran gúny tárgyává teszik.

⁶⁰⁷ Valamilyen szerkezet elromlik, tönkremegy.

⁶⁰⁸ Cselekedetével befejez, végleg lezár valamit.

⁶⁰⁹ Versenyre, küzdelemre hív ki, provokál.

⁶¹⁰ Legyőzi, fölébe kerekedik, megadásra kényszeríti.

⁶¹¹ Szigorú fegyelemre szoktat, megreguláz.

⁶¹² A nehézségek ellenére is kitart, derekasan helytál.

⁶¹³ Ne beszélj mellé! (szleng)

⁶¹⁴ A lényegét kerülő tartalmatlan fecsegés. Köntörfalazás. (szleng)

⁶¹⁵ Addig akadékoskodik, amíg bajba keveredik.

⁶¹⁶ Megdöbben a meglepetéstől. (szleng)

⁶¹⁷ Dermedt, feszült csend.

⁶¹⁸ Becsapja, félrevezeti, megfosztja a tisztánlátásától.

⁶¹⁹ Nem mindig sikerül.

⁶²⁰ Ideje az álmodozásból magához térni, kijózanodni. Álmában csupa szépet és jót képzel. Felébredés után azonban rádöbben, hogy ebből semmi sem igaz. A valós helyzet az, hogy a bilibe lóg a keze. (szleng)

⁶²¹ Ábrándozik, álmodozik.

⁶²² Mindenfélét összevissza beszél. Bolondokat beszél.

⁶²³ Féleszü, hóbortos.

⁶²⁴ A fenét! (Indulatos, de szeretetteljes elutasító válasz.)

⁶²⁵ Kezdő, tapasztalatlan.

⁶²⁶ Semmit sem ér, már elkésett próbálkozás.

⁶²⁷ Kudarcra végződik a próbálkozása.

⁶²⁸ Elromlik.

⁶²⁹ Vehemensen bírálja, sok rosszat mond róla.

⁶³⁰ Nagyon ingatag, könnyen leszakadhat.

⁶³¹ Megszökik, eltűnik.

⁶³² A néphagyomány szerint naponta csak egy-egy lábát vagy egyéb darabját lehetett elkészíteni. Egyébként 13 határ, 13 féle fájából faragták. December 13-án kezdték a munkát, és 13 napig csinálták. Karácsony másnapjára lett kész. Ekkor elvitték a templomba és azon ülve hallgatták a misét.

⁶³³ Semmi szükség nincs rá.

⁶³⁴ Olyan munkát végez, amelyet azelőtt sohasem csinált, ami idegen számára.

⁶³⁵ Valakinek a nyilvánvaló hibáit mentegeti.

⁶³⁶ Szerencséje van.

⁶³⁷ Megragadja az alkalmat.

⁶³⁸ Agyondicsér

⁶³⁹ Saját gondjának tekinti.

⁶⁴⁰ Nagyon ritka esemény.

⁶⁴¹ Egy hibát, visszásságot írásban keményen megbírál.

lőled⁶⁴³. Még tojáshéj van a fenekén⁶⁴⁴. Okos tojás⁶⁴⁵. Tojástáncot jár⁶⁴⁶. Tokkal, vonóval⁶⁴⁷. Parlagon hever⁶⁴⁸. Hajtófát sem ér⁶⁴⁹. Süsd meg a tudományodat.⁶⁵⁰ Lóg az eső lába⁶⁵¹. Most légy okos, Domokos. Kolombusz tojása⁶⁵². Aki nem tud arabusul, ne beszéljen arabusul⁶⁵³. Lyukat beszél a hasába⁶⁵⁴. A levegőbe beszél⁶⁵⁵. Bö lére ereszt⁶⁵⁶. Egy srófra jár az agyuk⁶⁵⁷. Egy húron pendülnek⁶⁵⁸. Lépre csal⁶⁵⁹. Láttam én már karón varjút⁶⁶⁰. Tudomást szerez⁶⁶¹. Kiveri a huppot⁶⁶². Okos enged, számár szenved. Nem evett meszet⁶⁶³. Nem tollas a hátam⁶⁶⁴?

Hogy oda ne rohanjak⁶⁶⁵. Egy nagy túró⁶⁶⁶. Tiszta sor⁶⁶⁷. Ez a világ sora⁶⁶⁸. Kézen-közön vagy szőrén-szálán eltűnik⁶⁶⁹. Kiugratja a nyulat a bokorból⁶⁷⁰. Kiteregeti a szennyest⁶⁷¹. Kibújjik a szeg a zsákból⁶⁷². Résen áll⁶⁷³. Sorompóba áll⁶⁷⁴. Bírja a gyűrődést⁶⁷⁵. Tért hódít⁶⁷⁶. Tükön ül⁶⁷⁷. Se híre, se hamva⁶⁷⁸. Tűvé tesz⁶⁷⁹. Térdig koptatja a lábát⁶⁸⁰. A feketét is fehérnek mondja⁶⁸¹. Palira vesz⁶⁸². Palimadárnak néz⁶⁸³. Rosszban sántikál⁶⁸⁴. Mossa kezeit⁶⁸⁵. Kéz kezét mos⁶⁸⁶. Ahol lószar van, ott

⁶⁴² Diktál.

⁶⁴³ Gyerekek tanulásra való humoros biztatása. (A tinő fiatal szarvasmarhát jelent.)

⁶⁴⁴ Még csak most bújt ki a tojásból. (Átvitt értelemben még nagyon fiatal, tapasztalatlan, kezdő.)

⁶⁴⁵ Okoskodó, tudálékos.

⁶⁴⁶ Nagyon óvatosan, körültekintően cselekszik. A körülményekhez igazodva minden lépését megfontolja.

⁶⁴⁷ Mindenestől.

⁶⁴⁸ Nincs kihasználva.

⁶⁴⁹ Semmit sem ér.

⁶⁵⁰ Ostoba elgondolás, ami a gyakorlatban nem vált be. (játékos kifejezés)

⁶⁵¹ Felhős az ég, esni fog.

⁶⁵² Bonyolultnak látszó, mégis nagyon egyszerű dolog.

⁶⁵³ Aki nem ért valamihez, ne üsse bele az orrát.

⁶⁵⁴ Bosszantóan sokat beszél. Így próbálja rávenni valamire.

⁶⁵⁵ Mellébeszél, blöfföl.

⁶⁵⁶ Hosszan, körülményesen adja elő a mondanivalóját.

⁶⁵⁷ Egyformán gondolkodnak, jól megértik egymást.

⁶⁵⁸ Jól megértik egymást, cinkosok.

⁶⁵⁹ Rászedi, becsapja.

⁶⁶⁰ Szép szavakkal hiteget, látványosan ígéretet. (A karóra szállt varjú hangos károgaással hívja fel magára a figyelmet, de utána nem történik semmi.)

⁶⁶¹ Értesül valamiről, megtud valamit.

⁶⁶² Nagy patáliát csap (szleng)

⁶⁶³ Nem örült meg, nem ment el az esze, hogy a szóban forgó dolgot megtegye.

⁶⁶⁴ Akkor mondják, amikor valaki észreveszi, hogy be akarják csapni, rá akarják szedni.

⁶⁶⁵ Rácsodálkozással egybekötött ironikus elutasítás.

⁶⁶⁶ Ez egy nagy semmi. Értéktelen. (szleng)

⁶⁶⁷ Magától értetődő, világos, nyilvánvaló.

⁶⁶⁸ Ez a dolgok rendje, ebbe kell belenyugodni.

⁶⁶⁹ Több kézen átmenve nyomtalanul eltűnik.

⁶⁷⁰ Ügyes mesterkedéssel színvállásra készíttet valakit.

⁶⁷¹ Mindenkinek elmondja az illető viselt dolgait.

⁶⁷² Kiderül valakinek a titkolt, leplezett szándéka.

⁶⁷³ Figyel, készen áll a cselekvésre.

⁶⁷⁴ Vállalja a megmérettetést, a küzdelmet.

⁶⁷⁵ Ellenálló, szívós, kitartó.

⁶⁷⁶ Egyre gyakoribb, elterjedt.

⁶⁷⁷ Izgatott, nyugtalan. Türelmetlenül vár.

⁶⁷⁸ Nyomtalanul eltűnt.

⁶⁷⁹ Aprólékos gonddal keres.

⁶⁸⁰ Sokat jön-megy, hogy elintézzon valamit.

⁶⁸¹ Gátlástalanul hazudik.

⁶⁸² Becsap, rászed valakit.

⁶⁸³ Becsapja, félrevezeti, kihasználja.

⁶⁸⁴ Valami rosszra, gonoszságra készül.

⁶⁸⁵ Mentetgetőzik, elhárítja a felelősséget.

⁶⁸⁶ Akik tisztességtelen úton járnak, takargatják egymás bűneit.

veréb is van⁶⁸⁷. Markába nevet⁶⁸⁸. Cinkelt lapokkal játszik⁶⁸⁹. Velejéig romlott⁶⁹⁰. Borsot tör az orra alá⁶⁹¹. Eszi a kefét⁶⁹². Minden hájjal megkent⁶⁹³. Mintha hájjal kenetné⁶⁹⁴. Valakinek a zsírján hízik⁶⁹⁵. A vér nem válik vízzé⁶⁹⁶. Vérszemet kap⁶⁹⁷. Meghül az vér az ereiben⁶⁹⁸. A vérét szívja⁶⁹⁹. Vérig sért⁷⁰⁰. Vért izzad; Véres verejtékkel⁷⁰¹. Olaj a tűzre⁷⁰². Olajra lép⁷⁰³. Elszaladt a szekér vele⁷⁰⁴. Adja a bankot⁷⁰⁵. Fenn az ernyő, nincsen kas⁷⁰⁶. Kinek milyen süvege van, olyannal köszön. A verebek is csiripelik⁷⁰⁷. Nem árul zsákbamacskát⁷⁰⁸. Nincs otthon a macska, cincognak az egerek. Szegény, mint a templom egere⁷⁰⁹. Szűk marokkal mér. Gatyába ráz⁷¹⁰. Hátra kötöm a sarkadat⁷¹¹. Sarkára áll⁷¹². Kezét-lábát töri⁷¹³. Górcső alá vesz⁷¹⁴. Szedi a sátorfáját⁷¹⁵. Térden csúszik⁷¹⁶. Veszteg marad⁷¹⁷. A mundér becsületét védi⁷¹⁸. Nem volt üveges az apád⁷¹⁹. Hogy ityeg a fityeg⁷²⁰? A gazda szeme hizlalja a disznót. Ha jöttök, lesztek; ha hoztok, esztek. Kopog a szeme az éhségtől⁷²¹. Olyan éhes, hogy a patkószeget is megesz. Megadja a sava-borsát⁷²². Savanyú a szőlő⁷²³. Felönt a garatra⁷²⁴. Leissza magát a sárgaföldig⁷²⁵. Iszik, mint a kefekötő⁷²⁶. Lesz még szőlő, lesz még lágý kenyér.

⁶⁸⁷ Vulgáris kifejezése annak, hogy ahol valamilyen gyanús érték őrizetlenül marad, mindig lesznek olyanok, akik széthordják. A becstelen úton szerzett érték vonzza a gátlástalan embereket.

⁶⁸⁸ Kárörvendve örül valaminek.

⁶⁸⁹ Csal.

⁶⁹⁰ Bűnös lelkű, korrupt.

⁶⁹¹ Bosszúságot okoz neki.

⁶⁹² Dühöng, bosszankodik. (csúfondáros)

⁶⁹³ Nagyon ravasz, agyafúrt, rafinált.

⁶⁹⁴ Nagyon hízelegnek neki.

⁶⁹⁵ Másnak a munkájából él, gyarapodik. Másokon élősködik.

⁶⁹⁶ Senki sem tagadhatja le az alaptermészetét, öröklött génjei meghatározzák a viselkedését.

⁶⁹⁷ Felbátorodik, elszemtelenkedik.

⁶⁹⁸ Az ijedségtől kővé dermed.

⁶⁹⁹ Kiszípolyozza, a végsőig kihasználja.

⁷⁰⁰ Nagyon megsért, becsületébe gázol.

⁷⁰¹ Nagy küzdelem árán, nagyon nehezen.

⁷⁰² Még jobban kiélezi a helyzetet.

⁷⁰³ Megszökik, meglóg.

⁷⁰⁴ Elbízta magát, fejébe szállt a dicsőség.

⁷⁰⁵ Nagyképűsködik.

⁷⁰⁶ Jómódot mutat, valójában azonban szegény. (Ez a közmondás abból az időből ered, amikor az emberek még lovas kocsin közlekedtek. Az eső ellen ponyvával (vízhatlan ernyővel) védték magukat. A szegényeknek azonban nem tellett merevítő acélhevederekre (kasra), ezért csak magukra terítették a ponyvát. Így az eső gyakran befolyt alájuk. Aki meglátta őket, nevetett rajtuk. Manapság az úrhatnámágot gúnyolják ki ezzel a mondással.)

⁷⁰⁷ Mindenki tud róla, boldog-boldogtalan erről beszél.

⁷⁰⁸ Őszintén kimondja, amit gondol, nem titkolja el a szándékát, terveit.

⁷⁰⁹ Sajnálatra méltóan szegény, nincstelen.

⁷¹⁰ Megfegyvelmez, megrendszabályoz valakit.

⁷¹¹ A gyerek játékos megfenyegetése, hogy ha rossz lesz, meglakol érte.

⁷¹² Erélyesen, határozottan lép fel, nem hagyja magát.

⁷¹³ Mindent megtesz valamiért.

⁷¹⁴ Alaposan áttanulmányoz, tüzetesen szemügyre vesz. (A górcső a mikroszkóp régies neve.)

⁷¹⁵ Odébbáll, elhagyja korábbi tartózkodási helyét.

⁷¹⁶ Megalázkodik előtte.

⁷¹⁷ Nyugodtan ül a helyén, nem cselekszik.

⁷¹⁸ A szakma becsületét védi.

⁷¹⁹ Ha valaki elének áll, tréfásan így hívjuk fel a figyelmét, hogy nincs üvegből, nem látunk tőle.

⁷²⁰ Hogy vagy? (játékos megszólítás) Férfiak esetén szexuális kicsengése is lehet.

⁷²¹ Nagyon éhes.

⁷²² Az ételt megfelelően fűszerezi. Átvitt értelemben érdekessé, színessé, változatossá tesz valamit.

⁷²³ Nem tud elérni, megszerezni valamit, ezért lekicsinylően, megvetéssel beszél róla. (Ez a mondás Ezópus egyik meséjéből származik.)

⁷²⁴ Lerészegedik, berüg.

⁷²⁵ Nagyon berüg, teljesen lerészegedik.

⁷²⁶ Súlyos alkoholistá.

Egyes közmondásokat oly gyakran használunk, hogy szinte már közhelyszámba mennek. Pl. „Az alkohol öl, butít, és nyomorba dönt.” Ezeket nem érdemes idézni, mert mindenki ismeri, és unostalan használja őket. Korunk poétikus hajlamú tanítói számos patetikus bölcsességgel látnak el bennünket. Érdemes ezekbe az érzelgős, dagályos mondásokba is betekinteni: „Az emberi test egy hajó az élet tengerén, a szél pedig a kedvező lehetőség, ami segíti az embert, hogy átkelhessen rajta. A felhők felett mindig süt a nap. A világ létra, amelyen az egyik fel-, a másik lemegy. Az élet olyan, mint a malomkő, az egyiket őrli, a másikat kicsiszolja. Sorsunk minduntalan összekapcsolódik mások sorsával; Akivel kapcsolatba kerülünk vagy lerántjuk magunkhoz, vagy magunkhoz emeljük. Az élet több az események soránál. Ne csak szereplője légy életed drámájának, hanem a szerzője is. Úgy élj, ahogy gondolkodsz, különben úgy gondolkodsz, ahogy élsz. Nem az évek számítanak az életünkben, hanem az élet az éveinkben. Nem az a fontos, hogy mi történik velünk, hanem az, miként éljük meg. Mindaddig nem tudod merre tartasz, amíg nem tudod honnan jöttél. Az élet egy nagy utazás, és te döntöd el, hogy merre akarsz menni. Amíg az embernek dolga van ezen a Földön, nem hal meg.

Semmi sem biztos, csak a változás. A múlt ködbe vész, a jelen zavaros, a jövő beláthatatlan. Tanulj a tegnaptól, élj a mánap, és reménykedj a holnapban. A jövő kihívásai, a jelen problémái. Amit választunk, az minket is választ. A tegnapi történelem, a holnap rejtelem, a ma adomány. A múlt történelem, a jövő rejtelem, a jelen adomány. Akié a múlt, azé a jelen; Akié a jelen, azé a jövő. Ha te nem foglalkozol a politikával, majd az foglalkozik veled. Nem elég ismerni az utat, az úton járni is kell. A forrás nem kérdi, merre visz az útja. Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra van. Bármilyen lehetséges, ha elhisszük, hogy képesek vagyunk rá. A tudat teremtő ereje korlátlan. A lelki erő, a szívósság és az eltökéltség azok a tulajdonságok, amelyek a legmostohább adottságokat is a kibontakozás eszközévé, erőforrásává tudják változtatni. Kétféle ember létezik: Aki ütésre puhul, és aki ütésre keményedik. Ha poklon mész keresztül, csak menj tovább.

A tehetség az emberi kiteljesedés vágya és igénye. Ha túlbecsülsz magad, nem tudsz fejlődni, mert nem fogsz tanulni. Amint bedőlsz saját nagyságodnak, maga alá temet. Ahhoz hogy szerény lehess, előbb le kell tenned valamit az asztalra. Minden ember olyan, mint egy törtszám; A számláló megmutatja mit ér, és a nevező mit gondol magáról; Ha a nevező végtelen, a tört értéke nulla. Sohasem győzhetjük le a démonjainkat, de megtanulhatunk túlnőni rajtuk. Minden rajtad múlik. Az elméd a poklot mennyé, a mennyet pokollá tudod alakítani. Inkább irigykedjenek rád, mint sajnálnia. A leghetsegest elérni művészet, a lehetetlent elérni kötelesség. A tudást mástól kapjuk, a siker a mi tehetségünk. A Vanból varázsolni, a Nincsből pedig alkotni lehet. Aki bízik, nem téved el soha. Ha valaki azt akarja, hogy álmai valóra váljanak, először fel kell ébrednie. Valóra akarod váltani álmaidat? Ébredj fel! Ha lemondasz az álmaidról meghalsz. Vigyázz az álmaiddal, mert teljesülhetnek. Azok, akik előbb világosodnak meg arra vannak kárhóztatva, hogy a többiek ellenében haladjanak.

Ezoterikus közhelyekből sincs hiány: „Minden atom örömtől vibrál, és a szeretet tartja össze. Akit nem szeretsz, ismerd meg jobban. Nem adhatunk mást, csak mi lényegünk. Gondolkozz globálisan, és cselekedj lokálisan. A világ a lábunk előtt hever, de sokan megbotlanak benne. Ha kívül haladni akarunk, befelé kell figyelünk. Nem tökéletesnek, hanem teljesnek kell lenni. Éljen úgy, hogyha leperreg előtted életed filmje, érdemes legyen végignézni.” A szabadság az, amikor az emberek beszélhetnek, a demokrácia meg az, amikor a kormány figyel is rájuk. Mielőtt a mocsarat lecsapolják, nem írnak ki a békának népszavazást. A szabadság gyakran válik zabolátlan szenvedélyek csapdájává. Mindenhol jó, ahol otthon érezzük magunkat. Az emberiség olyan, mint a repülőgép; ahhoz hogy fennmaradjon állandóan előre kell haladnia. Az a vállalkozás, amelyik nem növekszik, hanyatlik. A békéhez nem vezet út, a béke maga az út.

Vannak, akik kiisszák az élet kelyhét seprőig⁷²⁷, mások csak a habjába kóstolnak bele a tetején; Azok, akik fenéig kiitták életük poharát, olyan dolgokat látnak meg a világban, amelyre mások vakok. Gondolkodom, tehát szenvedek. Az ember csak addig zuhan a mélybe, amíg földet ér, a ma-

⁷²⁷ seprő = a folyadék alján összegyűlő zagy.

gasságot tekintve azonban nincs határ. Isten nem ad számodra olyan feladatot, amellyel ne tudnál megbirkózni; Ha nem sikerül, arról te tehetsz. Amit teszünk, az csak egy csepp a tengerben, de e nélkül a csepp nélkül sekélyebb lenne a tenger. Az élet nem azzal mérhető, milyen sokáig lélegzünk, hanem azokkal a pillanatokkal, amelyekről elakad a lélegzetünk. Az ember nagyon sajnálja a veszteségeit, mert nem tudja, hogy később ezek alapozzák meg a nyereségeit. Akik a legtöbbet panaszkodnak, a legkevesebbet érik el. Sírni csak a győzteseknek szabad.

Van, akinek a lehetőség is probléma; Van, akinek a probléma maga a lehetőség. Ne félj megtenni egy nagy lépést; A szakadékot sem lehet két is ugrással átszelni. Addig finanszírozd az álmaidat, amíg az álmaid nem finanszíroznak téged. Ahhoz, hogy kapj, adnod kell. Nem tudunk segíteni mindenkinek, de mindenki tud segíteni valakinek. A fiatalság nem érdem, hanem állapot, amely sajnos hamar elmúlik. Fiatalon tanulunk, öregén megértünk. Nem az a fontos ki meddig él, hanem az, hogyan él. Addig élünk, amíg emlékeznek ránk. Elrohanunk a perc szépsége mellett, és nem vesszük észre, hogy megismételhetetlen minden pillanat. Az időt nem eltölteni, hanem betölteni kell. A jövő mindig most kezdődik. A végén nem azt bánod meg, amit megtettél, hanem azt, amit elmulasztottál. Inkább tedd meg, és bánd meg; mint ne tedd meg, és bánd meg.

Az életet a lehetőségeivel, és nem a korlátaival kell meghatározni. Az élet nem fekete vagy fehér, hanem a szürke valamilyen árnyalata. Az élet élni akar. Az életet nem túlélni, hanem megélni kell. Minden születésben benne van az elmúlás. Mindannyian átutazók vagyunk ebben a világban. Ha akarod, hogy tárt karokkal visszavárjanak, menj el. Előbb-utóbb mindenkivel minden megtörténik, ha van rá elég idő. A világ kitárulkozásának célja a megismerés. Csak az válik valóságossá, amit megtapasztalunk. Soha semmi nem válik valósággá, amíg meg nem tapasztaljuk. Aki ismeri a múltat, az irányítani tudja a jelent, és uralni fogja a jövőt. Jobb gyertyát gyújtani, mint átkozni a sötétséget. Nem a hamut kell őrizni, hanem a lángot továbbítani. Az igazság olyan, mint a víz; Ha elég mélyre ásol, megtalálod. Nem mi találjuk meg az igazságot, igazság talál meg minket. A vaj fel fog úszni a felszínre. Inkább bántson meg az igazság, mint nyugtasson meg a hazugság. A kultúra minden civilizáció alapja. Ha megőrizzük kultúránkat, akkor megőrizzük önmagunkat. Amelyik ország elfordul a múltjától, a jövőjének is hátat fordít. Ha vinni akarod valamire a világban, ne feledd, honnan jöttél. A meditáció olyan, mint a tó, ha elcsitul a hullám, látszik a tófenék. Az ima segítségével az emberek a saját véges energiájukat növelik meg a világmindenség végtelen energiájával. Figyelj a belső hangra! (De légy óvatos, ha túl sokat hallod!) A lelki érettség foka dönti el, mikor kezdünk kutatni rejtett énkünk után.

Jól nézd meg, hogy kinek vagy milyen ügynek adod oda magad. Akik megvásárolhatók, azokat nem érdemes megvásárolni. Aki nem akar semmit, annak nincs ára. Jól gondold meg, hogy merre mész, mert az életben nincs idő tévutakra. Az ember ereje döntéseinek hatalmában van. Minél inkább megadatik számunkra a döntés szabadsága, annál rosszabbul érezzük magunkat a bőrünkben; A végtelen szabadság bénultságot okoz. Én a világot akarom, nemcsak egy sírhelynyi szegletét. A celeb belső érték, tehetség nélküli sztár; Hírnév teljesítmény nélkül. Az, ami mindenre jó, semmire sem jó. Ha valamit nem tudsz megakadályozni, állj az élére. Akit lehet tanítani, azt már nem is kell. Az okos ember a másik fejével gondolkodik a másíkról, a buta a saját fejével. Ha szereted amit csinálsz, akkor sose fogsz dolgozni. Lelkesedés, önfeledtség nélkül nem születhet remekmű; Mámor és értelem összefügg; Tehát józanul is részegedj meg, és részegen is maradj józan. Eszmények hiányában az eredmények nem hatnak felvillanyozón. Az alkotás az önmagunkhoz vezető királyi út. A dilettáns vagy szédeleg, vagy fontolgatja a lépéseit; A zseni önfeledten repül, elragadja az ihlet, ekzisztenciában követi a láthatatlan szellemvilágból érkező sugallatokat. A tehetség olyan, mint az időzített bomba: előbb-utóbb robbanni fog. Ne légy telhetetlen, mert a csúcson nagyon magányos leszel. Ne törekedj gyors sikerre, mert a csúcsról lefelé vezet az út.

Az egyszerű ember könnyei a munkás nappalok, mesterei a töprengős éjszakák. A szavak árja megkönnyíti a bánattal telt szívet. Csak egyetlen szó létezik, ez a szív szava. Aki csodálkozni tud, annak kinyílnak a csodák. A szeretet teljes megnyílás, odafordulás a másik felé. A lelki szeretet átível távolságon és időn. A szeretet olyan űrt hagy, amit más érzelem nem tölthet be. Két ember között legrövidebb út, a mosoly. Akik könnyeket vetnek, örömet aratnak. A nő könnyek nélkül, virág illat nélkül. A férfinak élete van, a nőnek sorsa. Szeresd a nőket, cserébe neked adják a hatalmukat.

A szerelem olyan, mint a leves; Az első kanál túl forró, az utolsó meg langyos. A szerelem olyan, mint a rakéta; Ki kell löni, és elrepül; Ha nem, leesik és vége. Mindenki olyan zenét szeret, amilyen a lelkivilága. A zene szavak nélküli ima.

Ennek a közmondásnak a celebek nem fognak örülni: „A nagy dolgok csendben történnek.” Az ember nem az, aminek látszik; A lényeg láthatatlan. Amit látunk az valójában az, amit látni akarunk; vagyis: Csak azt látjuk, amit akarunk. Amire nézek, az vagyok. Az vagy, amit mutatsz magadból. Nem tudsz szembenézni a világgal, ha nem adod önmagadat. Ha te nem hiszel magadban, más sem fog. Ha valaki rossz véleményrel van rólad, ne próbáld meggyőzni az ellenkezőjéről, hanem azon légy, hogy tetteid alapján megváltoztassa a véleményét. Aki a munkájában nem tudja önmagát megvalósítani, az a magánéletében sem. Ha nem te vagy a megoldás, akkor a probléma vagy. Légy a saját várad, különben a világ lesz a fogházad. A rabságban a szabadság. A ma hibái okozzák a jövő könnyeit. Jobb egy vég megrázkódtatással, mint egy vég nélküli megrázkódtatás. Ha mély gödörben találod magad, hagyd abba az ásást. A gödör aljából csak felfelé vezet út. A nap éget, de egyúttal fényt is ad. A lenyugvó napnak is van ereje. Ha végezni akarsz, csináld magad. Csak akkor lehet elviselni az öregséget, ha bölcsesség társul hozzá. A bölcsesség nem mentesít a betegség alól, de elviselhetőbbé teszi. Az ironia nem más, mint a szellemes emberek gorombáskodása. A humorérzék a lelki fejlettség fokmérője. A jó szavak ott is enyhítenek, ahol gyógyszerek már nem segítenek.

Korunk szlogenje: „Ha pénzed van, mindened van.” Minél többet látsz, annál többre vágysz. A mohó habzsolás telítettséget okoz, nem jóllakottságot. Ha minden garasért lehajolsz, elfáradsz, és nem tudsz majd lehajolni az ezüstért. Az emberiség egy része az összeharácsolt javak poshadó mocsarában fuldoklik, a másik része a szegénység mérhetetlen tengerében. A szegény nem ugyanazt a fát látja, mint a gazdag. Pénzt csak pénzzel lehet keresni. A lobbizás a korrumpálás elegáns neve. Az élet olyan fényűzés, amit a szegények nem engedhetnek meg maguknak. Mindenki van fény, és némi sötétség is; Azt, hogy milyen emberré válunk az dönti el, hogy melyik részre hallgatunk. Jónak lenni jó. Ha nincsen árnyékod, a fényben sem állhatsz. A siker nem rombolja le a jellemet, hanem felfedi. Valaki attól is lehet nagy, hogy nem kicsinyes. Aki a bűn mocsarában él, könnyebben lesz annak áldozata. Az örültből csak akkor lesz zsarnok, ha a társadalom alájátszik. A diktatúrának vezérlő elve: „A szeretet múlik, de a félelem nem múlik.” A diktatúra falában a félelem a habarcs. A legnagyobb veszély a demokráciára a többség diktatúrája. A demokrácia a többség diktatúrája a kisebbség felett. A hülye ötletek valósulnak meg a leggyorsabban. Nagy ésszel nagyot lehet tévedni. A tapasztalat jó iskola, csak a tandíj magas. Mi a legjellemzőbb az emberre? Az, hogy semmiből sem tanul. Az ember a legnagyobb ökológiai katasztrófa, amely eddig a Földet érte.

A sorsot mi magunk hozzuk létre gondolatainkkal, vágyainkkal, tetteinkkel. Ha létezik sors, akkor nincs szabadság; Ha viszont szabadság van, akkor nincs sors; Ez esetben mi magunk vagyunk a sors. A sors nem más, mint hogy saját magad elől nem menekülhetsz. Ami ma vagy, tegnapi gondolataidból ered; és amit most gondolsz, holnap életedet formálja; Életünk elménk eredménye. A bajok együtt vándorolnak az emberrel. Aki nem hordozza a keresztjét, összeroskad a súlya alatt. A kudarc csak akkor csapás, ha az ember beletörődik. Csak az éjszaka sötéttségét megismerve tudjuk igazán becsülni az újra ránk virradó hajnalt. Az életben nem kell mindig jól járni; Kudarcok, szenvedések nélkül nem tudunk fejlődni. Ami jön, fogadd el; ami megy, engedd el! A jóra várakozni, a rosszra készülni kell. A balsors időnként felhagy az üldözéssel; Ezt hívjuk boldogságnak. A boldogság olyan, mint egy pillangó; Ha meg akarod fogni, elröppen; Ha csendben vársz rá, rád száll. A boldogságot le lehet késni, de a boldogtalanságot soha. A boldogság nem állapot, hanem szemlélet kérdése. Ha boldog akarsz lenni, legyél az! Az embereket nem lehet boldoggá tenni; Csak maguktól válhatnak boldoggá.

A két legfontosabb, amit gyermekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak. Futóhomokra nem lehet tartós kapcsolatot építeni. Nagy baj az öregség, de ez az egyetlen esély a hosszú életre. Öregkor nélkül rövid az élet. Merj élni, meghalni bárki tud. Él a mában, mert ki tudja mit hoz a holnap! Él úgy, mintha minden nap az utolsó lenne, mert egyszer úgyis az utolsó lesz. Nem a halál a félelmetes, hanem a halálról alkotott képzet ijesztő. Hiába a rengeteg információ, ha elkallódik a csa-

pongó elme kuplerájában. Sokan cél nélkül vesztegelnek az élet hatalmas óceánján. Az élet zátonyára futtatta álmohajóját a valóság éles szikláján. Lendületünk tört szárnnyal csüng a kor zátonyán.”

A modern aforizmák gyűjteményében különálló fejezetet alkotnak **Parkinson** és **Murphy** törvényei. Ezek a humoros szállóigék azonban a jelenlegi divathullám következtében oly mértékben ismertek, hogy nem szükséges a felidézésük. Népszerűségük oly nagy, hogy már egy közmondás is született róluk: „Murphy törvénykönyve nem más, mint az egyetemes emberi neurózis terápiás tárháza.” Jól szemléltetik ezt a jellemzést ezek a kiragadott példák: „Ha másképp nem boldogulsz egy szerkezettel, olvasd el a használati utasítást. Ami el tud romlani, az el is romlik. A dolgok rosszabodásának nincs határa. A kétbalkezesek ellen semmit sem lehet tenni, mert rendkívül találékonyak. Ha bajban vagy, ködösíts!” Parkinson közel száz éves törvényei, már közmondás számba mennek: „A kiadások azért növekednek, hogy lépést tartsanak a bevétellel. Bocsáss meg az ellened vétkezőknek, de védj az emlékezetedbe őket. A szépség és az ész szorzata mindig állandó. A szépség nem minden, de jó nézni. Aki tudja, csinálja; Aki nem tudja, tanítja; Aki tanítani sem tudja, igazgatja. Minden, ami jó az életben az vagy törvényellenes, vagy erkölcstelen, vagy hizlal.”

Korunk egyre jobban elsekélyesedő kultúrája, a primitív, lumpen elemek számának rohamos szaporodása sajnos ezen a téren is megnyilvánul. Manapság mind több alpári stílusú közmondás, szólásmondás születik. Többnyire az Interneten terjednek, mivel itt semmiféle tartalmi szűrés nem korlátozza a nyilvánosságra hozásukat. Ezek ismertetésétől célszerű eltekinteni, hogy legalább ezen az úton ne terjedjenek tovább. Egy kort, társadalmat leginkább az aforizmái, szólásmondásai alapján ítéltetünk meg. Sajnos a modern kor embere nagyon rossz megítélést fog kapni az utódainktól, mert a mi képzeletünkből jobbára csak ilyen stílusú mondások származnak: „Úgy átlátok rajtad, mint a sajtos szendvics a folpackon. Nincs annál veszélyesebb, mint életben maradni. A hosszú élet titka, nem szabad meghalni. Légy önmagad, mindenki más már foglalt. Aki nem bent van, az kint van.”

Korunk gondolkodóinak aforizmái sem különbek. Szellemi életünk nagyjaitól csak ilyen bugyuta életbölcsesek várhatók: „Célozd meg a Holdat, még ha elhibázod is a csillagok között landolsz. Az életben vagy feléd jönnek a lehetőségek, vagy elmennek melletted.” Vagy: „A szó szakadék, amelyen a beszélő átlép.” Ennek az aforizmának a megalkotója sem volt éppen lángelme: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Ostobaságunkon csak a cinizmusunk tesz túl: „Ne várj a legjobb alkalomra; Soha nem fog elérkezni. A változás nem jön el, ha másokra vagy egy alkalmas időpontra várunk. Ezért sokan ezzel a bugyuta szólással áltatják magukat: Úgy még sosem volt, hogy valahogy ne lett volna. Ne veszítsd el kétségbeesésedet, később még szükséged lesz rá. Jósolni nem könnyű, különösen, ha a jövőről van szó. Ne nézz vissza, mert szembeköpi a múltad. Az igazi tökéletesség tökéletlenségeink elfogadása. Inkább folytatódjon az életed egy vesszővel, mintsem véget érjen egy ponttal. A halálig eljutni nem könnyű; Addig rengeteg buktató van, pl. az élet. Az életben csak a véletlen biztos. Az élet nemi érintkezés útján történő fertőzés, amelyenél a halálozási arány 100%. Ha belépünk egy ajtón, be kell csuknunk magunk mögött, különben huzat lesz.” A szakmai nyelv sem mentes a dagályos mondásoktól. Egy számítástechnikai közhely: „A mail szerver palackozta üzenetedet dobd az online tengerbe, és máris tiéd a világ nyilvánossága.”

A társadalmi életfolyamatokból eredő törvényszerűségek rövid, bölcs mondatokban való összegzésére természetesen nem csak az emberi faj képes, de a Földön kívüli civilizációk aforizmáiból nagyon keveset ismerünk. Ezek közül a legelgondolkoztatóbbak: A számok segítenek spirituális összhangba kerülni a világmindenséggel. A zene az univerzum legnagyobb fokú rezgésszintje. Mindenki aki néz, de nem lát, vak; Mindenki aki lát, de hallgat, duplán vak; Csak azok látók, akik másoknak fényt visznek. A legkisebb fény is képes tájékoztatást nyújtani a sötétségben. A gúny az a védőfal, amelyet a gyávák és a közömbösek emelnek maguk és az őket megrémítő, felkavaró lehetőségek közé. Kicsit álmodni mindenki tud, de csak nagyot érdemes. Ha álmaid nem ijesztenek meg, akkor azok nem elég nagyok. Ne álmodozz a sikerről, dolgozz meg érte! Aki tesz érte, az eléri; aki álmodozik róla, az belehal. Van, aki szövi a hálót, és van, aki beleakad. A szokások eleinte pókhál-

lók, később kötelek. Akik az igazságot keresik, egyedül maradnak. A rész semmi, az egész minden. Aki nem ismeri a múltat, az nem ismeri a jelent sem. A jelen az alakítható jövő megváltoztathatatlan múlttá válásának folyamata. Ne a mulandó, hanem a maradandó után vágyakozz. A múlt emlék, a jövő titok, a jelen ajándék.⁷²⁸ Aki nem ismeri az újat, a régít szereti. Az új kiüzi a régít. Az élet szüntelen küzdelemben születő állandó átváltozás. Minden változik, ugyanakkor minden örök. Az idő igaz, és ledönti mi nem az. A fizikai lét, a fennmaradás előfeltétele a fejlődőképesség; Az evolúció nem kegyelmez senkinek, és semminek; Ami fejlődésképtelen, elpusztul. Bármekkora nő is a fa, bármilyen vastag lesz a törzse – állapota, fennmaradása a hajszálygyökerektől függ.

Nem ártana elgondolkodnunk ezen az üzeneten: „Az embereknek a legtöbb kárt az élvhajász életmódhoz való vonzódás, és a szenvedésfóbia okozza. Attól irtóztok leginkább, amiből a legtöbb hasznatok származna, és azért töritek magatokat a legjobban, ami a legtöbb kárt okozza nektek.” Minél fejlettebb a lélek, annál több dolgot tud nélkülözni. Nem az a gazdag, akinek a legtöbbje van, hanem az, akinek a legkevesebbre van szüksége. Ami nem szükséges, felesleges. Az emberi fejlődés az öntudatra ébredéstől, az önmegismerésen keresztül, az önmegvalósítás irányába tart. Az emberiség fejlődésre van ítélve, de a haladásért nagy árat kell fizetni. A sárból nem lehet csak úgy kirepülni. Nektek megvolt a bátorságotok emberként élni, és részt venni Isten nagyszerű vállalkozásában, a földi életben; Mi minden embert egy nagy kaland résztvevőjének tekintünk. Az élet minden borzalmával együtt csodálatos kaland. Van akiről tudtok, és van akit olyan gyakran emlegettek, hogy még a „csapból is az ő neve folyik”; Az igazán nagy emberek azonban ismeretlenek maradnak; A világ java a történelemben fel nem jegyzett cselekedetekből áll össze; Olyan emberek áldozatos munkája emelte civilizációkat a jelenlegi szintre, akikről senki sem tud, akik jeltelen sírokban nyugszanak. Az igazi csatákat háború nélkül, észrevétlenül nyerik meg. A profi világ alapkövetelménye az alázat és a szervezettség.

Lényegesen több frappáns tanács, aforizmákba foglalt hasznos tudnivaló érkezik különböző szintű, szellemként tevékenykedő túlvilági lényektől. Nem csak az igazságtartalmuk, hanem a mindent átfogó univerzális érvényességük miatt is érdemes néhányat kiemelni közülük: Életünk minden percében vizsgálunk; Minden tettünk befolyásolja sorsunkat, meghatározza jövőnket. Együttműködésre vagyunk ítélve. A jövő bennünk van, a magvait folyamatosan vetjük; Mindennapi cselekedeteink állandóan változtatják a jövőnket. Ami a lelkünkben lappang, abból lesz a történelmünk. A történelem nem más, mint a karma törvényének időbeni illusztrációja. Intelem az új nemzedéknek: „Aki nem akarja megismerni a történelmet, az meg fogja ismételni.” Ha meg akarjátok változtatni a világot, előbb a gondolataitokat kell megváltoztatni. A szellem teremtő erő. Az ismeret nem ajándékba kapott, hanem küzdelem árán kiérdemelt kincs. A megérvényesülés a lélek tudása. A meg nem élt tudás bűnné válik. A tudásnak megváltó ereje van, ha az elvei igazságon alapulnak. A zseni azt is tudja, amit sose tanult. A zseni minden korra érvényeset alkot. A bölcsesség nem az információk sokasága, hanem a lényeg ismerete. A bölcsesség nem az Istenhez való közeledés kezdete, hanem a vége. Mint aranyalma az ezüstitányéron, olyan a helyén mondott szó; A kedves beszéd édes a léleknek, és gyógyulás a testnek; A meggondolatlanul kimondott igaztalan szavak akár halált is okozhatnak, mert a nyelvnek hatalma van élet és halál felett. A szó az emberiség leghatásosabb kábítószere.

Az ember lelkében kétféle készletet munkálkodik, egy jó és egy gonosz; Ezek örökös harcban állnak egymással; Az fog győzni, amelyiket tápláljuk. Ha nem keressük az Urat, az ördög fog keresni minket. Számos az Úr útja, de a Sátáné csak egy. Nem a bűneink miatt, hanem a bűneink által bűnhődünk. A bűnös saját bűneinek kötelékével kötöztetik meg. A bűn önmagában hordozza a büntetést. Kerüld az első bűnt, mert egy légió van a sarkában. A bűn megvallása az első lépés a bűnbocsánat útján. A küzdelem a halállal nagyon jó iskola; Főleg ha túléli az ember. A látható világ a láthatatlan világ ítélete alatt áll. Isten szeme mindent lát. Hívva vagy hívatlanul, Isten mindenütt jelen van. Az igazi valóság a függöny mögött rejlik. Van aki egész életében jelet keres, mert nem tudja, hogy a keresés igénye maga a jel. Az a fontos ami felé tartunk, és nem az, hogy milyenek vagyunk.

⁷²⁸ Ennek ellenére nem használjuk ki, nem értékeljük kellőképpen. Egy buddhista kolostor apátja szerint: „Nyugaton az emberek vagy a múlton töprengenek, ami értelmetlen, mert már nincs. Vagy a jövőt fürkészik, ami szintén irrealitás, mert még nincs. Csak a jelen létezik, de ezt nem élük át kellő intenzitással.”

Akit nem húz a magasság, az a mélységbe zuhan. Minél magasabbra jut valaki, annál nagyobb a mélység alatta. Ne arra menj, amerre az út vezet; Menj arra, amerre nincs út, de hagyj magad után nyomot. Ki-ki a saját helyén világítson. Szolgálat útján lesz a szabadság teljesebb. Töltsd be jobban a helyet, ahová tettél, és az Úr megnyitja előtted az utat. Teljesítsétek a feladatokat a földi életben, mert teremteteknek oka és következménye van.

A jól végzett munka fontosságát ezzel a példázattal tették szemléletessé isteni tanácsadóink: „Vegyünk példát a természetről, hogy milyen pedánsan végzi a dolgát. Nem érdekli a maga haszna; mindig minden körülmények között a legtöbbet és a legjobbat adja magából.” A természetben még érvényesül az a mondás, hogy: Jót, jól! Ma már nem azt nézik az emberek, hogy mit tegyenek az Úr asztalára, hanem azt, hogy mit vehetnek el róla. A jó pásztor a nyájnak él, a rossz pásztor a nyájból él. A jól végzett munka Istennek adott ajándékká válik, melynek jutalma, hogy a tökéletes munka békéje költözik szívünkbe. A munkán a verejték az áldás. A gyöngyök nem a tengerparton hevernek; Le kell értük menni a mélybe. Amit az ember odaad, azt nem veszíti el; azt veszíti el, amihez ragaszkodik. Az a tiéd, amit oda tudsz adni. Amikor adunk, akkor kapunk. Amikor megbocsátunk, bocsánatot nyerünk. A szeretet toleranciát szül, a tolerancia békét. A szegénység üdvözt. Veszteség szüli a nagyságot. Semmi sem tud úgy alázatra tanítani, mint a kudarc. Fájdalomból születik az igazi boldogság. A boldogság nem ér semmit, ha nincs kivel megosztani. Az embernek nem lelke van, az ember maga a lélek. A lélek azért költözik fizikai testbe, hogy megtapasztalja, és kiteljesítse önmagát. Aki nyitott az életre, az előtt kinyílik az élet. A megismerés útja a szenvedés. A lélek nem késztermék, hanem keletkezési folyamat. A lélek formálja a testet. Akiben káosz van, az csak káoszt tud teremteni maga körül. A múltad meghatároz, de ne legyen teher az életedben. Minden dolognak a vágy a szülője.

A legtöbb ember Istent vádolja, ha baj éri. Ez a kinyilatkoztatás azonban rávilágít szenvedéseink valódi okára: „A kezdet kezdetétől végtelen megvalósítási lehetőséget biztosítottam valamennyi rögeszmétek számára. Éljétek ki! Tapasztaljátok meg! Szembesüljétek vágyaitok, szenvedélyeitek és gondolataitok minden következményével.” Aki nem tapasztalja meg magában a gonoszt, az nem képes kifejleszteni a jóra való ösztönét sem. A földi örömek igénybevétele helyes módját kell megtanulnunk, nem a róluk való lemondást. Aki úgy ismeri meg a világot, hogy önmagában hiányt szenved, az mindenben hiányt fog szenvedni. Él az életet a maga teljességében. Ahová terhet rak az Úristen, oda vállat is ad. Más megfogalmazásban: Aki keresztet kap, az vállat is kap hozzá. Az kapja a terhet, aki elbírja. Mindenki annyi terhet bír elviselni, amennyit ráérték, mert a terhek mellé erőt is kapunk; A ránk nehezedő teher csak akkor válik elviselhetetlenné, ha önsorsrontó cselekedetekkel tönkretesszük az életünket. A nagy lélekre nagy küzdelmek várnak. Minél vastagabb a páncél, annál vastagabb a lövedék. A pillanatok öregítenek, nem az évek.

Az ima a végső menedék; Ahol az értelem felmondja a szolgálatot, ott már csak az ima segíthet. Isten nem látható módon, hanem belső megtapasztalás révén mutatkozik meg. A csend közelebb visz Istenhez. A sok pénz eltávolít Istentől, a kevés közel visz hozzá. Aki pénzt veszít, sokat veszíthet, de aki a hitét veszíti el, az mindenét elveszti. Az aggodalmaskodás a hit csődje. Csak higgy, és megtalálod utadat! Isten csak akkor segít, ha felkészültek vagyunk, és mindent megteszünk a sikerért. Az önfeladás visz Istenhez. Közeledjétek Istenhez, és ő is közeledni fog hozzátok. Istent a szívved rezdüléseiben, az elméd csendjében találod meg. Aki Isten tudásának részese, az részese a gyöt-rődéseinek is. A tapasztalás érleli meg a bizonyosságot. A világmindenség nem sebtében összetá-kolt rendszer, hanem állandó fejlődésben kibontakozó isteni terv. Végezetül még annyit, hogy az UNESCO aforizma- és közmondásgyűjteménye több mint 100 millióra rúg. Ezt az öröndetes esz-meit gazdagságot azonban a világ jelenlegi állapota nem tükrözi. Úgy látszik bölcsességeket könny-nyebb kitalálni, mint megfogadni.

Világunk kozmikus törvényei

Az előző fejezet fejtegetéseit folytatva a Mindenható semmit sem bíz a véletlenre, ezért mindig túlbiztosítja magát. Sok nagy jelentőségű találmány esetében beigazolódott már, hogy ugyanazon az elgondoláson egyszerre két különböző helyen kezdtek el dolgozni. Legismertebb példa erre a fono-

gráf esete, melyet Edison és a francia Charles Cros⁷²⁹ egymástól függetlenül dolgozott ki, és találmányukat egy nap eltéréssel jelentették be szabadalmaztatásra. Hasonlóan nagy vihart kavart akkoriban a telefonügy is, amely miatt Graham Bell⁷³⁰ és Elisha Gray⁷³¹, a két amerikai feltaláló éveken át pereskedett. Az általuk kidolgozott ötlet szabadalmaztatási időpontja között csupán két óra különbség volt. A korukat megelőző találmányokra is jellemző a kettős feltalálás. Ennek legjellemzőbb esete szintén a telefon feltalálásához fűződik. Nemrég kiderült, hogy a telefon első feltalálója Antonio Meucci volt, aki találmányát 1860-ban mutatta be New York-ban, Írtak is róla a helyi olasz lapok, de aztán nem történt semmi. A telefon akkoriban még nem kellett senkinek. Túl korán született. Ugyanígy járt a német Philipp Reis is. Ő az általa kifejlesztett telefont 1861 októberében mutatta be a Frankfurti Egyetemen. Ez a próbálkozás is kudarcba fulladt. Másfél évtizedet kellett várni a telefon iránti igény feltámadásáig. Pedig Reis sokat tett a siker érdekében. A londoni Természettörténeti Múzeumban őrzött iratok szerint 1863-ban átadta a készüléket egy üzletembernek. Ő azonban üzleti okokból eltitkolta a találmányt, nem kezdte el a sorozatgyártását.

Nem kisebb vitát vált ki még ma is egy szintén igen jelentős találmány, a rádió, melynek tulajdonképpenni elődjével, a szikratávíróval egy időben kezdett el foglalkozni és eredményt elérni az orosz Popov és az olasz Marconi⁷³². A sorsszerű folyamatok részéről ennek a dupla indításnak valószínűleg az az oka, hogy ha az ötlet kidolgozására kiszemelt két feltaláló közül az egyik elakad, vagy időközben feladja a küzdelmet, akkor is legyen aki célba juttatja az ügyet. Ez az óvatosság egyébként nem minden alap nélküli, mert a legtöbb találmányt egyetlen személy neve alatt jegyzik. Ez feltehetően azért alakult így, mivel a „biztonsági tartalék” nem bizonyult elég kitartónak, így neve a későbbiek során már fel sem vetődött a kidolgozott eredmény kapcsán. Ránk nézve ebből az a tanulság vonható le, hogy senki se gondolja azt, hogy kegyet gyakorol azzal, ha „túlvilági” sugallatnak engedelmessé hajlandó kidolgozni egy isteni szikrából eredő gondolatot. Ha valaki az ezzel járó nehézségektől félve nem teszi meg amit a sors kíván tőle, akkor megteszi helyette más, de akkor a dicsőség és a vele járó jutalom is őt illeti. Aminek meg kell történni a világban, az meg is fog történni, ha nem így, akkor úgy; ember nem vethet gátat a Mindenható akaratának.

Azonban ez a törvény nem csak abban az esetben érvényesül, ha valaki nem képes élni a számára biztosított lehetőséggel, hanem akkor is, ha az elért eredményt nem ülteti át a gyakorlatba, mert hiába alkotjuk meg akár a világ legzseniálisabb találmányát is, ha utána elzárjuk egy íróasztalfiókba. Minden ötlet, minden új eljárás annyit ér, amennyi hasznot hajt a gyakorlatban. Az eltitkolt ötleteknek nincs valódi értékük, mivel nem szolgálják a világ haladását. Eltekintve a manipulatív jellegű titkosításoktól, az elvetélt találmányok azért sem tudtak érvényre jutni, mert alkotójuk nem ismerte fel az ötlet jelentőségét. Erre talán a legtalálóbbs példája Jedlik Ányos magyar pap-tanár esete, aki a dinamót 1857-ben, vagyis a lexikonokban rögzített időponthoz képest 10 évvel korábban, az elektromotort pedig már 1827-ben feltalálta. Találmányainak gyakorlati jelentőségét azonban nem ismerte fel, ötleteit nem szabadalmaztatta, az elkészült modellek segítségével csupán diákjainak tartott néha bemutatót erről az érdekes fizikai jelenségről. Ekkor a sors továbblépett, és a német Siemens már tudta, hogy mit kell tennie, a megfelelő jogi védelem biztosítása után ezekre a találmányokra egy ma már világhírű gyárkomplexumot alapított. (Siemens egyébként megpróbált valamit „köszörülni a csorbán”, mert az ő javaslatára tüntették ki Jedlik dinamóját az 1873-as bécsi világkiállításán. Tudta, hogy megelőzték őt, ezért ily módon próbálta méltányolni a peches rivális érdemeit.)

Többnyire azonban nem a feltaláló hibájából, hanem a környezet részvétlensége, a segítőkészség teljes hiánya miatt hiúsul meg egy-egy találmány. Erre minden ország történetében találunk példát. A kisemmizett, tönkretett feltalálóknak ugyanis se szeri, se száma. Sorsukra legjellemzőbb példa Charles Goodyear hányatott élete. Goodyear amerikai kémikus volt, akit a sors nagy szegénységgel és egy zsémbes feleséggel vert meg. 5 dollárnyi adóssága miatt börtönbe zárták, és amikor kiszabadult hárpia felesége tovább cirkuszott vele „haszontalan” kísérletei miatt. Ennek ellenére feltalálta a vulkanizált gumit, amelyből semmi haszna sem lett. Hiába szabadalmaztatta a gépkocsipart forra-

⁷²⁹ sárl kro

⁷³⁰ álexander gréem bell

⁷³¹ ilájza gréj

⁷³² markóni

dalmasító találmányát, a gyárak ellopták ötletét. Megpróbált ugyan jogi úton eljárni ellenük, de miután nem volt pénze ügyvédre, minden pert elveszített.⁷³³ Végül 60 évesen koldusszegényen távozott ebből a világból. Később a nevét is kisajátították, és ma már a Goodyear gumigyár dollármilliárdokat kaszál a találmányán. A feltaláló pedig, akinek ezt az egészet köszönhetik 5 dollárnyi adósságért börtönbe került, majd éhen halt.

Újkori példaként említhetnénk az MP3 esetét. Ezt a rendkívüli népszerűsége szert tett zenelejátszó készüléket Bernhardt Grill találta fel. Először megpróbálta szabadalmaztatni, de nem tudta. A találmányi Hivatal „megvalósíthatatlannak” minősítette. Utána titkosította, és felkínálta különféle gyártóknak, a zenei élet vezetőinek, de senkinek sem kellett. Csak egy valakit érdekelt, de ő sem vette meg. Feltörte a kódot, ellopta a találmány lényegét, és meggazdagodott rajta. Piacképessé tette a terméket, megteremtette az eladhatóság feltételeit, és kaszált. Grill pedig továbbra is egy szegény kutató maradt. A walkman feltalálója, egy német kutató sem járt sokkal jobban. Andreas Powell találmánya annyira megtetszett a Sony-nak, hogy teljesen kisajátították. Morito úr, a Sony alapítója

sokáig saját találmányaként reklámozta. Ezért nem is fizettek utána know-how díjat. Csak 20 év után jutott eszükbe, hogy a rendkívüli haszonból részesíteni illene a feltalálót is. Ekkor megegyeztek az ötletgazdával, és néhány millióval jutalmazták a zseniális elgondolást. Pénz, kezdő tőke, technológia háttér nélkül ő sem tudta kiaknázni a találmányában rejlő hatalmas lehetőséget.

Van ennek a jelenségnek egy speciális esete is, ami legkirívóbb módon Magyarországon nyilvánul meg. A társadalom önpusztító hajlama miatt az elvetélt találmányok nálunk olyan nagy számban fordulnak elő, hogy csupán a felsorolásuk egy vaskos kötetet töltené meg. Egyet kiemelve közülük, kevesen tudják a világon, hogy a helikopterhez hasonlóan a léghajó is magyar találmány. Az első kormányozható léghajót nem Ferdinand Zeppelin⁷³⁴, hanem egy magyar mérnök, Schwarz Dávid⁷³⁵ építette meg. A szerkezet remekül működött, de az első repülése során szélviharba került, és lezuhant. Ennél az 1897-ben lezajlott kísérletnél ott volt Zeppelin gróf is, aki Schwarz halála után az özvegyétől megvásárolta a léghajó tervrajzait, majd kissé módosítva a saját neve alatt mutatta be a világnak. Az eredeti feltaláló sikertelensége alapvetően a támogatás hiányára vezethető vissza. Honfitársai közönyössége, nagyfokú értetlensége folytán itthon semmilyen segítséget nem kapott, és csak óriási nehézségek árán tudott külföldről harmincezer márkát szerezni a kísérleteihez. A

– Köszönjük, nincs igény
hétmérföldes csizmára.

⁷³³ Az Amerikai Szabadalmi Hivatal szerint egy-egy szabadalmi per mindkét félnek nagyjából 2,5 millió dollárjába kerül. Ez az összeg főleg annak tudható be, hogy a szabadalmi jogászok óránként 400 dollár munkadíjat is felszámítanak.

⁷³⁴ ferdinánd cepelin

⁷³⁵ svarc dávid

német Zeppelin gróf viszont már az indulásnál hatmillió márkás költségvetéssel dolgozhatott, így ez a találmányunk is külföldön, egy életképebb környezetben jutott diadalra.

Ugyanígy jártunk a tranzisztorral. Nem sokan tudják, hogy ennek a forradalmian új félvezető eszköznek az első feltalálója egy magyar gépészmérnök, Kemény Károly volt. A félvezető alapú erősítőelem leírását a Rádió és Fotóamatőr folyóirat 1930. decemberi számában tette közzé. (E cikk másolata megtalálható az 1971. évi Rádiótechnika évkönyv 54. oldalán, valamint a Természet Világa folyóirat 1969. januári számában is.) A műszaki szakemberek azonban nem tulajdonítottak semmi jelentőséget ennek a találmánynak. Mivel nem sokkal korábban találták fel a triódát, az akkor még gépészmérnöki karon képzett elektromérnökök ennek az elektroncsöves erősítő eszköznek az alkalmazásával voltak elfoglalva. Az ország irányítóit pedig az elődeikhez hasonlóan továbbra sem érdekelte a magyar találmányok sorsa. A külföld sem figyelt fel erre a találmányra, mert túl korán született. A kisméretű, kevés áramot fogyasztó és szinte korlátlan élettartamú félvezető eszközök iránti igényt a számítástechnika keltette fel, amely nagy tömegben alkalmazta az elektroncsöveket. Itt már nem volt mindegy az áramfelvétel, és a megbízhatóság, a maximális üzemóra. Az egyre égetőbbé váló szükséglet hatására 18 évvel később három amerikai fizikus újból feltalálta a tranzisztort, amelyért később Nobel-díjat kaptak. Így ennek a valóságos ipari forradalmat kiváltó találmánynak a kiaknázási lehetőségéről is lecsúsztunk.

Nem jártunk jobban a gyufával sem. Mint tudjuk a zajtalan, szikramentes gyufa feltalálója Irinyi János volt. Ő kén helyett foszfort használt a gyufába, ami megszelídítette ezt a kényelmes és olcsó gyújtóeszközt. (Később a fehér foszfort felváltották a ma is alkalmazott vörös foszforral, ami még biztonságosabbá tette a gyufát, de egyúttal csökkentette a használhatóságát is. Az eredeti változat ugyanis jobban bírta a nedvességet, és könnyebben meggyulladt. Nem véletlen, hogy a régi, történelmi filmekben ma is ezt használják.) Irinyi a foszforos gyufa receptjéért 3 garast kért Rómer István bécsi gyárostól. Ennyibe került a kísérletezéshez használt foszfor, és mellesleg szerelmes volt Rómer lányába. Végül a gyáros 60 forintot nyomott a markába, és elkergette, nem adta hozzá a lányát. Utána a foszforos gyufa előállítását bejelentette a találmányi hivatalba, és szabadalmat szerzett rá.

A hoppon maradt feltaláló 1839-ben létrehozott ugyan egy kis gyufagyárat Pesten, de nem bírta az osztrák konkurenciával. Tönkrement, majd az 1848-as szabadságharc bukása után bebörtönlözték. Később szeretett volna létrehozni egy saját laboratóriumot, de sohasem volt rá pénze. Annak ellenére, hogy gyufája világszerte egyre nagyobb népszerűségnek örvendett, senki sem támogatta. Miután lejárt a szabadalmi oltalom, boldog-boldogtalan gyártani kezdte, és senki sem törődött a feltalálóval. Mellesleg ma is az Irinyi-féle gyufát használjuk, de tűzvédelmi okokból a foszforvegyületet már nem a gyufa fejére, hanem a doboz oldalára viszik fel.

A szinte már törvényszerűnek mondható kudarcok oka, hogy a magyarok legcsekélyebb mértékben sem hajlandóak támogatni az új ötleteket, találmányokat. Mereven elzárkóznak minden jobbító szándéktól, ami a társadalom felemelkedését szolgálná. Kreatív képességekkel „megvert” polgáraikat ellenségnek tekintik, és addig üldözik őket, amíg vagy belepusztulnak a sorozatos kudarcokba, vagy elmenekülnek az országból. Valamilyen ősi átok folytán szinte örülnek annak, ha az általuk „nehéz embereknek” titulált nagy „koponyáktól” megszabadulnak. Ez az ösztön olyan erősen munkál ennek a

népnek a lelkében, hogy inkább elemészti önmagát, de akkor sem tűri, hogy saját polgárai tehetségük révén érvényesüljenek, és hazájuk hasznára váljanak.

Nincsenek tisztában azzal, hogy ha egy világraszóló alkotás a környezet ellenállása vagy közömbössége folytán nem válik a társadalom hasznára, abból elsősorban az országnak, az emberiségnek származik kára, és nem az alkotónak. A mű létrehozása során az alkotó már megkapta legfőbb jutalmát: rengeteget fejlődött, tökéletesedett általa. Olyan értékekre tett szert, amelyeket magával vihet a túlvilágra, és hasznát látja a következő életében is. A több ezer éves kultúrával rendelkező távolkeleti országokban ez a felismerés az ősi tudás része. Tibetben a szerzetesek színes homokból hónapokon át rajzolják a szebbnél szebb mandalákat, majd amikor elkészültek vele hagyják, hogy a szél szétfújja. Ezzel azt hangsúlyozzák, hogy nem az a fontos, amit létrehozunk, hanem az, amivé válunk közben. Számunkra az alkotás legfőbb haszna a fejlődés. Gandhi szerint: A jól végezett munka egyetlen jutalma, hogy elvégezhetjük. A remekműveknek elsősorban a társadalom látja hasznát, amennyiben igényt tartanak rá. Ha nem, ők lesznek az igazi kárvallottak. A befutott találmányok anyagi haszna, valamint az általuk szerzett erkölcsi elismerés a Földön marad. Ha egy alkotó ember után nem marad vissza semmi, ez kizárólag a földi világot teszi szegényebbé. Legfőképpen a szűk környezetét, azokat, akik nem engedték, hogy a képességeit kamatoztassa. Halála után a sikeres feltaláló is csak annyit vihet magával a mennyországba, amennyit a sikertelen. Vagyona, szellemi öröksége a földi világban marad. Az alkotóképesség kibontakozásának megakadályozása tehát nem más, mint egy ölünkbe hullott örökség visszautasítása.

Az egyéni és a társadalmi fejlődés intenzitását az önsorsrontó viselkedésen, valamint a karma törvényein kívül a klíma is befolyásolja. Minél változékonyabb az éghajlat, minél több alkalmazkodást igényel az elviselése, annál életképesebb a vidék lakossága. Azokban a földrajzi régiókban, ahol örök nyár uralkodik, az emberek nincsenek rákényszerítve arra, hogy élelmiszert termeljenek, mert megterem az magától is. Nem kell táplálékot felhalmozniuk a téli időszakra, mivel a növények megszakítás nélkül kínálják termésüket. Ráadásul ruhát sem kell készíteniük a hideg ellen, és házat sem kell építeniük az időjárás viszontagságainak kivédése céljából. Ez a paradicsomi állapot nagyon kellemes ugyan, de van egy nagy hátránya. Ezeket az embereket semmi sem kényszeríti arra, hogy fejlesszék a képességüket, növeljék szellemi ismereteiket, és a természet erőinek fokozatos legyőzése révén egyre feljebb emelkedjenek a civilizációs fejlődés útján. Törekvés, fáradozás, munka nélkül pedig semmit sem lehet elérni az életben. Az embert a létért folyó harc, a természettel folytatott soha meg nem szűnő küzdelem emelte ki az állatvilágból, és a nehézségek szakadatlan sora gondoskodik arról, hogy lelki fejlődése egyre magasabb szintet érjen el.

Nem véletlen tehát, hogy a meglehetősen zord éghajlatú Skandináv-félszigeten van a világ szociális mintaállamainak többsége, míg a legszegényebb, legelmaradottabb országok a sokak által irigyelt szubtrópusi és trópusi éghajlat alatt találhatók. Ennek az alapvető társadalmi törvénynek a felismerésére utal az a norvég közmondás is, mely szerint „a vikingeket az északi szél teremtette.” A klíma fiziológiailag is akadályozza a déliek felzárkózását, mivel nagymértékben befolyásolja a munkakedvet. A forró égöv alatt hamar megizzad az ember, és nem éppen kellemes verejtékezve dolgozni. A hideg égöv alatt végzett munkától azonban nem izzad, hanem csak kimelegedik a test, ami kifejezetten előnyös, mert amíg dolgozunk, nem fáznak. A nagy kedvvel végzett sok munka aztán szaporítja a javakat, növeli az életszínvonalat.

Végül foglalkozzunk egy kicsit részletesebben az emberi fejlődést irányító legfontosabb törvénnyel, a karmával. **A karma nem más, mint a világ majd minden vallásában fellelhető ok-okozati törvény, amelyet a modern kor embere a sors vagy a végzet törvényével azonosít.** A karma célja a lélek felemelése és megtisztítása. Azt az időtartamot, amely alatt ez a folyamat lezajlik, karmikus ciklusnak nevezzük. Az asztrológusok szerint a karmikus ciklus alciklusokból áll, és egy-egy alciklus 12 életet foglal magába, amelyek az állatöv jegyei szerint követik egymást. Ezek az alciklusok mindaddig ismétlődnek, amíg a primitív lélek meg nem szabadul minden negatív tulajdonságától. A karma tehát úgy is felfogható, mint az ember tetteiből eredő és reinkarnációkon (újjászületé-

seken) keresztül kiegyenlítendő tehertétel. A karma kidolgozásának eszköze a test, mely arra szolgál, hogy a lélek rajta keresztül érvényesíthesse akarátát; érezze, tapasztalja annak következményeit. A lélek mindig szabad akaratallal rendelkezik, normál körülmények között mindenki szabadon dönthet sorsáról, jövőjéről.

A karma önhatalmúlag semmire sem kényszerít bennünket. A jövőnket magunk teremtyük meg azzal, ahogy élünk és cselekszünk. A karma törvénye abszolút és igazságos; nem jutalmaz, és nem büntet. A karma mentes minden emberi érzéstől, nem áll bosszút és nem hálálkodik, hanem következetesen, a tényeknek megfelelően értékel minket. Életünk minden percében vizsgálunk, emberiségből, szakértelemből, környezetünkhöz való viszonyulásból. A karma állandó megfigyelés alatt tart minket, közben mérlegel, és dönt a sorsunkról. Életciklusunk egy-egy állomásának befejezése után az elért eredménytől függően besorol bennünket arra a szintre, amit elértünk. Pozitív eredménnyel végződő élet esetén magasabb besorolást kapunk, kudarcral záruló élet esetén alacsonyabb osztályba kerülünk, ami azt jelenti, hogy alacsonyabb szinten kell folytatnunk a karmikus ciklusunkat.

Tetteink tehát a jövőnkön kívül a karmikus ciklusunk időtartamát is jelentősen befolyásolják. **Nincs eleve elrendelés, a sorsunkat mi magunk szabjuk meg.** Sorsunk rosszra fordulása esetén nem Isten büntet bennünket, hanem mi magunk büntetjük önmagunkat. Jövőbeli nehézségeink okozói mi magunk vagyunk, Isten csak őrködik a törvények beteljesülésén. Minél fejlettebb egy lélek, annál hamarabb ismeri fel a karma szükségszerűségét. Az ilyen lélekkel rendelkező emberek már indulatmentesen, és a szellem tökéletes nyugalomával reagálnak a környezetükben lejárló eseményekre, és igyekeznek a saját életüket úgy irányítani, hogy ne hátráltassák karmikus ciklusuk mielőbbi sikeres befejezését. Aki felismeri a karma lényegét, annak a sors már nem sötét erő többé, amellyel szemben küzdeni kell, hanem tág élettér, amit maga tölthet ki akarata és képességei szerint. A sorsát uraló ember viselkedése is teljesen megváltozik. Még végveszély esetén sem esik pánikba, nem lesz úrrá rajta a halálos rémület. A felvilágosult lélek végtelen nyugalommal fogadja az elkerülhetetlen eseményeket is. Egy anekdota szerint Assisi Szent Ferenc éppen a kolostor kertjében ásogatott, amikor két tanítványa megkérdezte tőle: „Mondd atyám, mit tennél, ha most valaki tudomásodra hozná, hogy holnap itt a világvége?” – „Tovább ásnám a kertemet.” – felelte Szent Ferenc a sztoikusok bölcs belátásával.

A keleti filozófiák és vallások szerint a „sorssá lett tett” korántsem büntetés, hanem egyfajta megtapasztalás. Aki az előző életében agresszív, erőszakos volt, a mostani életében nem büntetésből kénytelen elszenvedni hasonlót, hanem azért, hogy megtapasztalja az erőszak negatív voltát. A keservesen megszerzett tapasztalat birtokában a későbbiek során már tartózkodni fog tőle. Az ember csak azt képes igazán megtanulni, amit a saját bőrén érez. Aki nem hibázik, az nem is tanul. Bármilyen tettünk jó vagy rossz kimenetele akkor válik számunkra egyértelművé, ha megtapasztaljuk. Csak olyan dolgok hatolnak le mélyen a tudatunkba, vésődnek az emlékezetünkbe, amelyeket átélünk. Ezek az emlékek a lélek szintjén is tárolódnak, és magunkkal hozzuk a következő életünkbe. Pontosan nem emlékszünk ugyan rá, de benyomások formájában figyelmeztetnek bennünket a régmúltban átélt eseményekre. Ennek alapján önkéntelenül tartózkodni fogunk hasonló cselekedetek elkövetésétől, mert már tudjuk, milyen érzés átélni azt. A negatív tettekkel szembeni borzongás nem más, mint a lélek emlékezete. Annak a jele, hogy már volt részünk hasonlóban, ezért elkövetésének már a gondolatától is irtózunk. Hasonló a helyzet a jó cselekedetekkel is. Aki előző életeiben sok jót tett, az önkéntelenül törekszik a jóra, mert átélte ennek kellemes hatását. Ezért kell minden cselekedetünk következményeiben részesülnünk. Egyébként ez az az erő, amely alapvetően jóvá teszi az embert. Minél fejlettebb egy lélek, annál több tapasztalattal bír, ami taszítja a negatív megnyilvánulásoktól, és vonzza a jó cselekedetekhez.

A karmikus ciklust mindenkinek végig kell járnia. A karma lefolyását irányító túlvilági lények minden egyes életünk időtartamára leckét szabnak ki. A lecke mindig a legnegatívabbnak ítélt lelki tulajdonságunk leküzdését, megváltoztatását irányozza elő. Amennyiben valamelyik életünkben a próbatételre nem az elvárásoknak megfelelően reagálunk – azaz nem sikerül leküzdönnünk pl. a gyűlölködő, kicsinyes, önző vagy bosszúálló hajlamainkat – akkor megbukunk a vizsgán, és mindaddig újra kell próbálkoznunk, amíg meg nem tanuljuk a leckét. Igyekezzünk tehát győztesen kikerülni ezekből a nehézségekből. Ne hagyjuk, hogy a megpróbáltatások két vállra fektessenek minket. Az

életben adódhatnak igen kemény kihívások is, amelyeknek teljesítése lehetetlennek látszik. Ilyen esetekben sok múlik azon, hogy milyen módon dolgozzuk fel az eseményeket. Ha nem hagyjuk, hogy a bajok, a problémák felőröljenek bennünket, akkor nincs az a megpróbáltatás, amely legyűrhetne minket.

Ha pozitív módon reagálunk a negatív hatásokra, ha arra gondolunk, hogy a szenvedések özöne végső soron a javunkra válik, akkor nem összetörve, hanem lélekben megerősödve kerülünk ki az eseményekből. A harc feladásával, a nehézségek elkerülésével azonban törvényszerűen kárt okozunk magunknak. Azzal, hogy nem teljesítjük a feladatainkat, vagy önmagunk által felállított önsorsrontó akadályokkal lehetetlenné tesszük a lecke megtanulását, csak magunknak ártunk. Ezzel a magatartással egyre alacsonyabb szintre degradálódunk, és rendkívüli mértékben elnyújtjuk a karmikus ciklusunkat. A leckét meg kell tanulni, a karma nem ismer könyörületet. Aki lassan tanul, az sokáig lesz a test nem éppen kellemes fogságában. A lecke elsajátításának, a lélek fejlődésének sokféle módja van, ennek a folyamatnak a kikényszerítése igen kifinomult eszközökkel zajlik. Ha egy hibás cselekedetünk után az elme leszűri a megfelelő tapasztalatokat, akkor a lélek ezt a lecke megtanulásának tekinti. Ha viszont a tudat elutasítja helytelen tettünk reális értékelését, akkor a sors drasztikusabb eszközökhöz folyamodik, hogy hibáinkat beláttassa velünk.

Az előző életekbe visszavivő hipnotikus regressziók bizonyítják, hogy a karmában a szemet szemért, fogat fogért kegyetlen törvénye érvényesül. Aki gyilkol, azt a következő életében a kozmikus igazságtétel törvénye szerint hasonló módon fogják meggyilkolni. Aki a jelenlegi életében állat módjára viselkedik, az a következő életében olyan körülmények közé fog születni, ahol állati szenvedések várnak rá. **Minden ami tőlünk indult el, előbb-utóbb visszatér hozzánk, egyetlen tettünk sem marad következmények nélkül.** Gyakran előfordul az is, hogy a karma már menet közben beleszól egyes emberek életébe. Ennek oka, hogy nincs olyan evolúciós folyamat, amely ne termelne ki magából selejtet. Az univerzum azonban védekezik a selejt ellen. Aki nem képes vagy nem akar engedelmeskedni az univerzális törvényeknek, azt a karma idő előtt kiselejtezi. Akik nem tartják be az evolúciós szabályokat, nem hajlandók a kozmikus rendbe beilleszkedni, azokat a karma önsorsrontással, betegségekkel, balesetekkel, vagy a bűntársak ellenük irányuló merényletei által pusztítja el.

Nem érdemes tehát becsstelen módon részt venni a kozmikus fejlődés folyamatában, mert az így eljáró embereket a sors könyörtelenül likvidálja. Az ily módon való kiselejteződés azt jelzi, hogy elbuktunk a vizsgán, és a következő életünkben eggyel alacsonyabb osztályba jutunk. Itt még nehezebb körülmények közé kerülünk, ami nagy valószínűséggel azt eredményezi, hogy még kevésbé tudunk eleget tenni a követelményeknek. Ezúton haladva fokozatosan lesüllyedünk a kőkorszaki társadalmak szintjére, ahol a primitív életviszonyok és a teljes kiszolgáltatottság okozta mérhetetlen szenvedések közepette addig edződik a lelkünk, amíg kellően erőssé nem válik ahhoz, hogy ismét elinduljon a felemelkedés útján.

Karmikus ciklusunk akkor fejeződik be, ha lelkünk megtisztult, ha sikerült legyőznie minden alantas tulajdonságát, ha semmiféle negatív ösztön nem uralkodik többé rajta. Az óindiai mitológia szerint a fejlődésben kiteljesedett és megtisztult lélek a nirvánába kerül, amely nem a megsemmisülés, hanem a tökéletesség, az abszolút lét birodalma, ahol Isten maga köré gyűjti a hozzá hasonló lelkeket. 700 évvel ezelőtt Chishti így fogalmazta meg a nirvánába jutás folyamatát: „*A folyó zúg, zajong és tajtékzik medrében sodródván. Vég nélkül jajveszékel, míg a tengerbe érve megleli nyugalmát. Hasonlóan sopánkodik az egyedülálló lélek is, amíg a hazájába visszavezető úton bukdácsol a különböző szinteken, hogy végül belefolyhasson az egyetemes lélekbe. Midőn eggyé vált Istennel, jajongása megszűnik.*”

A karmának létezik egy sajátos megnyilvánulása is. Azoknak az embereknek a vétke, akik a magasabb szférából segítőként érkeztek a Földre, nem válhat karmikus adóssággá, mivel az ő világukban nincsenek testi szenvedések, így visszatérve nem tudják rendezni a tartozásukat. Ezért a küldetéssel rendelkezőknek még ebben az életükben benyújtják a számlát az elkövetett hibákért, botlásokért. Az ilyen emberek jól teszik, ha minden szavukra, a legapróbb tettekre is gondosan ügyelnek, mert bármely ballépésük azonnali következménnyel jár rájuk nézve. Nem véletlen, hogy a korábbi szentek némelyike emberfeletti szenvedéseket élt át élete hátralevő részében, a tudati felelősség

előtt gyanútlanul elkövetett tettei miatt. Ezt a törvényt „azonnali karmatörlesztés”-nek hívják. Az is előfordulhat, hogy valaki olyan nagy bűnt követ el a földi gyarlóságoknak kitett testi létében, amelynek ledolgozásához kevés egy élet. Ilyenkor az istenek fizikai megtestesülések sorozatára kárhoztatják mindaddig, amíg lelke meg nem tisztul azoktól a fogyatékoságoktól, amelyek őt az anyagi világhoz láncolták. Ugyanez a büntetés vár azokra is, akik elfeledkeztek küldetésükről; vagy a várható nehézségektől megrettenve az érvényesülés könnyebb, és rövidebb útját választották. Önként vállalt feladataikat feledve karrierépítésbe kezdtek, és sokszor csak életük végén tudatosul bennük, hogy másra szólt a megbízatásuk.

Különösen megnehezíti a kiválasztott emberek életét, hogy őket nem csak az őrangyalaik, hanem a démonvilág is állandóan szemmel tartja. A Sátán csatlósai minden lépésüket éberen figyelik, a legapróbb botlásukat is azonnal felfedik, s ellenük fordítják. Ha nem elég elővigyázatosak, szinte ellenállhatatlan erővel sodorják őket a még nagyobb bűnök elkövetésének irányába, hogy a teljes romlásba taszítva kiiktassák őket a világunkból. Az átlagembereket nem fenyegeti ez a veszély, mert feladataik zavartalan elvégzése érdekében az ő hibáik gyakran csak feljegyeztetnek, és a törlesztésre a következő életükben kerül sor. A nagy többség élete tehát látszólag könnyebb, mivel az ő esetükben a gonosz erők ráérnek a számlát később is benyújtani. Emellett a tevékenységük sem veszélyezteteti számottevően a démoni lények alantas törekvéseit, mert az átlagembereket sokkal jobban érdekli ösztöneik kielélese, mint a világ megváltása.

Az egyéni karmával szoros kapcsolatban áll a csoport karma. Egyes népek, embercsoportok sorsa választott vezetőik döntésein túlmenően a társadalom minden egyes tagjának viselkedésétől is függ. **A történelem** ugyanis nem más, mint **Isten ítélete mindennapi cselekedeteink felett**. Egy-egy nép sorsát nem a csatába küldött katonák döntenek el; ők már csak beteljesítik Isten akaratát, kiegyenlítik a szembenálló felek közötti karmikus adósságterhet. Ezt a tartozást viszont mi magunk hozzuk létre mindennapi cselekedeteinkkel. Az egyén aktív formálója népe történelmének. Ahogy embertársainkkal viselkedünk, ahogy más népcsoportok tagjaival bánunk, aszerint alakul az általunk alkotott közösség sorsa. A történelem tehát nem eleve elrendeltetés, hanem együttes erőfeszítéseink következménye. Nem dróton rángatott bábuk vagyunk; történelmünk nem tőlünk függetlenül zajlik,

hanem mi is tevékeny alakítói vagyunk társadalmi fejlődésünk irányának. Ha cselekedeteink humánusak, előremutatóak, akkor győztesen kerülünk ki a népek közötti küzdelmekből, ha viszont életmódunkat a mások feletti elős-ködés, a szomszéd népek gyűlölete hatja át, akkor a karma kíméletlenül lesújt ránk, történelmünk tragikus alakulása elkerülhetetlenné válik. A végkifejletbe már nincs ugyan beleszólásunk, de a döntés kimenetele rajtunk múlik. Tetteink mérlegre helyezése előtt kizárólag tőlünk függ, hogy mi fog történni velünk.

Ebből a folyamatból mindenki kiveszi a részét, ha nem is egyforma mértékben. A társadalom vezetői, a nagyobb hatalommal rendelkező személyek fokozottan képesek hozzájárulni mind a felemelkedéshez, mind a romláshoz, így a felelősségük is nagyobb az események alakulásában, de ez nem mentesíti az átlagembert a történetek következményei alól. Társadalmuk vezetőit ugyanis a kisemberek választják meg, vagy ha nem demokratikus közösségről van szó, akkor sokat tehetnének a diktatúra megdöntése érdekében. A nem elég körültekintő választás, vagy a saját sorsukkal szembeni közömbösség a

nép felelőssége, ezért a csoportkarma következményeit nekik is viselniük kell. Nem véletlen, hogy a karma oly előszeretettel alkalmazza a kollektív bűnösség elvét. **Isten szemében nem csupán a negatív cselekedet, hanem az ezt eltűrő passzivitás is bűn, ezért a közömbös emberek szintén büntetésben részesülnek.** Érdekessége még ennek a folyamatnak, hogy az ítélet meghozatalát többnyire természeti katasztrófák, vagy tömeges balesetek jelzik. Egy-egy társadalom sorsának rosszra fordulása tehát nem váratlanul éri az embereket, de a legtöbbjük nem tulajdonít ezeknek az előjelzéseknek semmi jelentőséget. Tájékozatlanságuknál, beszűkült gondolkodásmódjuknál fogva elkerülhetetlen sorscsapásnak tekintik a szerencsétlenséget, és hamar túlteszik magukat rajta.

A karmatan szakirodalma könyvtárnyi anyagot tesz ki, így a róla szóló ismertetés sohasem lehet teljes. A lényegét azonban olyan röviden és közérthetően fogalmazta meg Baktay Ervin, a világhírű magyar indológus, hogy érdemes az ő összefoglaló gondolataival is megismerkedni: „*Minden tett, minden cselekvés megteremti a maga következményét, mint ahogy a magból kihajt a fa, s ebből ki-sarjad a gyümölcse. A tettek és következmények idézik elő minden élőlény sorsát. A Jó emelkedő, tisztuló sorsot eredményez, a Rossz viszont zavaros, bukás felé sodró sors előidézője. A helyes magatartással együtt jár a belső egyensúly, ez a boldogság egyedüli forrása; a rossz tett azonban mohó vágyakozás, kielégületlenség, boldogtalanság, szenvedés okozója. Az emberek újra és újra megszületnek, majd elmúlnak, utána ismét megszületnek mindig azon a fokozaton, amelyet magatartásukkal, cselekedeteikkel előkészítettek, és ennek megfelelően szenvednek, vagy részesülnek a boldogságból. A jó embernek is el kell szenvednie a bűnhődést a rossz tettéért, amelyet valamelyik régebbi életében követett el. Csak az emelkedhet a Jó és Rossz fölé, aki már minden tartozását megfizette. Ez a tettek következményeitől való végső szabadulás.*”

Itt érdemes felhívni a figyelmet Baktay Ervin: Indiai regék és mondák című regényére. Visnu különböző alakban történt megtestesüléseiről igen sokan írtak a világban, de ezeknek a műveknek a többsége meglehetősen hosszú és nehézkes nyelvezetű. Baktay Ervinnek azonban oly módon sikerült ebből a mérhetetlenül gazdag és bonyolult anyagból összeválogatni a lényegét, hogy ez az átlagos terjedelmű könyv is átfogó képet ad India bámulatosan gazdag rege- és mondakincséről. Művének legnagyobb értéke azonban a rendkívül választékos, költői nyelvezete, amely maradéktalanul megőrizte az ősi teremtésmondák eredeti szépségét. Ennek a sok kiadást megért kötetnek a lapjain szinte megelevenednek az óindiai hitregék istenei. Elolvasása igazi élvezetet nyújt mindazoknak, akik behatóan érdeklődnek a földre szállt istenek hőstettei és tanításai iránt.

Szorosan hozzátartozik ehhez a témához, hogy az ok-okozati törvény beteljesülésének, a karma érvényre jutásának van egy sajátos segítője is, a lelkiismeret. A lelkiismeret nem más, mint az újrászületéseink során évmilliókon át szerzett tapasztalatok összessége. A közösség, amelyben élünk, minden egyes életünk során rendszeresen jutalmazott vagy büntetett bennünket, aszerint amit értelmünk. Így alakult ki bennünk az a belső iránytű, amit lelkiismeretnek nevezünk. Ez a lelkünk legmélyén működő erkölcsi iránytű mindig pontosan megmondja nekünk, hogy mi a helyes, és mely cselekedetünk helytelen. **A lelkiismeret tehát a korlátok, a határok velünk született tudása.** A lelkiismeret megnyilvánulásának tekinthető belső hang elhallgathatatlan, és akkor is közli a tudattal a véleményét, ha erre nem kértük. A korunk társadalmi szokásaira hivatkozó racionalitás, a felmentésünk érdekében felhozott enyhítő körülmények, a kimagyarázkodás nem hatnak rá; elnyomni, elaltatni nem hagyja magát.

Csak akkor nyugszik meg, ha az elkövetett hibákért elnyerjük méltó büntetésünket. Ha ez nem következik be, akkor a lelkiismeretünk életünk végéig büntetni fog minket, és ez sokkal súlyosabb megtorlás, mint amelyet a törvény kiróhat ránk. A lappangó lelkiismeret ugyanis még a kisebb vétekért is életfogytiglan tartó büntetést szab ki ránk. Senki sem tud olyan kegyetlen és kitartó módon fenyegetni bennünket, mint mi magunk; az önbüntetés a legfájdalmasabb vezeklés, amelyben a földi életünk során részesülhetünk. Amíg a törvény által kiszabott, és az embertársaink által végrehajtott ítélet a legtöbbször csak a testünknek fáj, addig a lelkiismeret a tudatot, az elmét károsítja. Az éjjelnappal szüntelenül támadó, vagy a legváratlanabb pillanatban feléledő lelkiismeretünk tartós félelmet ültet el a tudatunkban, és ezek a képzelgések egy idő után önszuggesztió útján lejutnak a tudatalattiba is, amely valósággá formálja félelmeinket. Ez a folyamat gyakran végződik megőrülésig fokozódó üldözési mániával, vagy különböző súlyos betegségek kialakulásával. Ezek az emberek leg-

többször már alig várják, hogy a folyamatot betetőző nyomorúságos halál végre bekövetkezzon, és megszabaduljanak az önmaguk alkotta börtönből.

Az élet mozgatórugói

A korábbiakban már kiderült, hogy az univerzum strukturális felépítése egységes, csupán a méreteken vannak nagyságrendnyi különbségek. Meggyőződünk róla, hogy **amilyen a makrovilág, olyan a mikrovilág**. Az atom kis méreteken ugyanazon az elven épül fel, mint az egyes bolygórendszerek. Az elektron ugyanúgy kering az atommag körül, mint ahogy a Föld kering a Nap körül. Ebből következik, hogy az atommag tömege nagyságrendekkel nagyobb, mint az elektroné. Az atommag körül nem csupán egy, hanem több elektron is keringhet, mint ahogy a Napnak is több bolygója van. Az anyag fizikai tulajdonságait az szabja meg, hogy hány elektron kering az atommag körül, és mekkora az atommag tömege. Bármennyire ellenkezik eddigi fizikai ismereteinkkel, igen nagy a valószínűsége annak, hogy energetikai értelemben mind az atommag, mind pedig az elektron negatív töltésű, mivel mindegyik részecske anyagi jellegű. A belőlük kiáramló negatív kisugárzásnak tudható be, hogy kölcsönösen vonzzák egymást. Ennek ellenére az elektronok nem zuhannak bele az atommagba, mert a bolygókhoz hasonlóan a centripetális erő itt is megakadályozza, hogy a nagyobb tömegű anyagi részecske a kisebbet magához vonzza. Az elektronokat ugyanúgy, ahogy a bolygókat, a gravitációs és a centrifugális erő egyensúlya tartja meg a pályájukon. Ezt a feltételezést támasztja alá az a Védák könyvében található megjegyzés is, amely a tér és idő relativitásán kívül „a Föld minden atomjában megbúvó gravitáció” törvényéről beszél.

Ennek a tetszetős elméletnek azonban van egy sebezhető pontja is. Ezen az alapon ugyanis az elektronjaitól megfosztott atommagoknak egyesülniük kellene egymással, és a leszakadt elektronoknak sem lenne szabad egyenként áramolniuk az anyagban, hanem a negatív kisugárzásuk következtében egy tömeggé kellene összeállniuk. Márpedig ez nem történik meg, és ennek nagy valószínűséggel az az oka, hogy az elemi részecskék rendkívül nagy sebességgel forognak a saját tengelyük körül. Ez a fürge, intenzív mozgás mechanikusan meggátolja, hogy az atomi részecskék összetömörüljenek, és feltehetően ez az oka annak is, hogy a szabadon áramló energiakvantumok vagy szubatomi részecskék összesűríthetők ugyan, de normál körülmények között nem tapadnak egymáshoz. Miután az anyagi részecskék tömege igen kicsi, így a tehetetlenségi erő sem hat rájuk számottevően. Ennélfogva összeütközésük esetén nem zúzódnak darabokra, mint az égitestek, hanem csak lepattannak egymásról.

Ahhoz, hogy két atommag egyesíthető legyen, vagyis a tengely körüli forgásukat le tudjuk állítani, óriási nyomásra és hőmérsékletre van szükség. Az ilyen körülmények között egymáshoz préselt atommagok egyesülése során viszont hatalmas mennyiségű energia sugárzódik szét, amely a fúziós erőművek és a hidrogénbomba működési elvének a lényegét képezi. Az anyag legkisebb részecskéinek negatív energiakisugárzása, illetve ennek következtében fellépő vonzó hatása csak zárt szerkezetű molekulává alakulás, vagy kristályszerkezetbe rendeződés esetén képes maradéktalanul érvényre jutni. A negatív energiasugárzás zavartalan fellépésének és összegződésének alapfeltétele tehát a nyugalmi állapot elérése, vagyis az anyag elemi részecskéinek olyan fokú integrálódása, hogy az kifelé, a környezet felé már nyugalomban lévő egységet mutasson.

Az V. fejezetben felhozott gondolatokat tovább folytatva a koncentrált energiasugárzás nem csupán elektronáramlást tud elindítani az anyagban a legkülső elektronhéjról leszakított elektronok segítségével, hanem ennél mélyrehatóbb változásokat is képes előidézni az atomokban. Az energiasugárzás intenzitásának növelésével az energiakvantumok letaszítják a belső elektronhéjak elektronjait is a pályájukról, és részecskéket szakítanak ki az atommagból, ami már anyagszerkezeti változásokat okoz. Az elektronkonfiguráció, valamint az atomsúly megváltozása az anyag rendszámának csökkenését vonja maga után, és átalakítja a fizikai tulajdonságait. Ezzel a módszerrel tehát egy magasabb rendszámú anyagból viszonylag egyszerű módon alacsonyabbat, és alacsonyabból magasabbat hozhatunk létre, vagyis megvalósíthatjuk az alkimisták régi álmát, más elemekből mi is elő tudunk majd állítani aranyat. Atomfizikai eszközökkel már jelenleg is tudunk az eggyel nagyobb rendszámú higanyból aranyat „csinálni”, csak ez a módszer nagyon drága, többet kerül, mint a kelet-

kezett arany értéke. A koncentrált energiabesugárzással való anyag-átalakítás viszont jóval olcsóbb, és veszélytelenebb lesz. Hihetetlen ugyan, de már ma is van példa az anyag ilyen jellegű átalakítására.

A VI. Nemzetközi Hidegfúziós Konferencián egy amatőr kutató beszámolt róla, hogy kísérletei során aranyat állított elő grafitból. Vegytiszta grafitport tett egy tégelybe, és grafitelektródák hozzávezetésével áramkört alakított ki. A nagyfeszültségű és nagy áramú impulzusok hatására a finom grafitpor nagyobb szemcsékké olvadt össze, és a reakció melléktermékeként ferromágneses anyagok, valamint néhány szemcsényi arany keletkezett. Egyelőre ő sem érti, hogy ez miként történhetett, de szinte biztos, hogy ebben a sajátos magátalakulásban nagy szerepe van annak a plazmaburoknak, ami a nagyfeszültségű, illetve nagy áramú elektromos ívkisüléseket körülveszi. Ennek a módszernek azonban a jövőben nem az aranycsinálás lesz a legjelentősebb szerepe, hanem ezen az úton mi is létrehozhatunk majd olyan különleges – a természetben elő nem forduló – anyagokat, melyeknek rendkívül nagy lesz a szilárdságuk, mechanikus eszközökkel szétroncsolhatatlanok lesznek. Ezen az úton megtervezhetünk, kitalálhatunk majd olyan matériákat, amelyek maximálisan eleget tesznek a felhasználási követelményeknek. Létrejön a modern alkímia, ami az elemek átalakításának tudománya lesz.

Az energetikai úton megvalósuló anyag át-, illetve kialakításnak, nem a vagyongyarapítás lesz a célja, mivel az arany a jövőben ugyanolyan fém lesz, mint a többi, jelentősége csupán ipari nyersanyagként betöltött szerepére korlátozódik. Nagy valószínűséggel ez a sors vár a későbbiek során a gyémántra, és egyéb ma még ritkaságszámba menő ásványi kincsekre is, mert ezeknek a nyersanyagoknak más olcsó matériákból való előállításuk rutin jellegű feladat lesz. Egy újabb érv tehát, hogy nem érdemes anyagi értéket gyűjteni. Könnyen megeshet, hogy a most összeharácsolt aranyunk annyit fog majd érni, mint az út szélén heverő rozsdás vasdarab. Az emberek még azt a fáradságot sem veszik, hogy lehajoljanak érte. Ennek a módszernek a továbbfejlesztése, a technikai módszerekkel végrehajtott materializáció segítségével pedig várhatóan létrehozható lesz bármely tárgy tökéletes másolata. Tehát a műkincsek vagyontárgyként való felvásárlásának sem lesz már értelme, mivel replikátorral, illetve duplikátorral bármely értékes műtárgyról olcsón és korlátlan mennyiségben előállíthatók lesznek olyan másolatok, amelyek egyetlen atomjukban sem térnek el az eredetitől.

Az ékszeripart már megérintette elértéktelenedés előszele. Materializálásra egyelőre nem vagyunk képesek, de a gyémánt mesterséges előállítására igen. A laboratóriumokban művi úton létrehozott kristály még nem rengette meg az ékszeripart, mert a kristálynövesztés drága és bonyolult eljárás, az ily módon keletkező ipari gyémánt nem olcsóbb, mint a valódi. Oroszországban azonban kifejlesztettek egy új technológiát, amely képes arra, hogy a természetet utánó az 1800 °C-ra felhevített grafitot 80 ezer atmoszféra nyomás alatt gyémánttá alakítsa. Miután a világ ékszerforgalmának felét gyémántkreációkkal bonyolítják, az olcsó és tökéletes briliáns-alapanyag megjelenése nagy riadalmat okozott a piacon. Ráadásul ily módon sárga- aranykék- és vörös színű gyémántot is elő lehet állítani, ami a természetben igen ritkán fordul elő. Növeli a kereskedők és a vásárlók elbizonytalanodását, hogy az olcsó és nagy mennyiségben rendelkezésre álló alapanyag folytán semmi akadálya sincs a tömegtermelésnek. Arra sincs lehetőség, hogy a szakértők a futószalagon előállított gyémántot mesterségesse nyilvánítsák, ily módon tartva fenn a természetes gyémánt árfolyamát, mivel mindkét változat ugyanúgy keletkezik. A mesterséges körülmények között létrehozott gyémánt csupán annyiban különbözik a gyémántbányákból kikerülttől, hogy szebb, tökéletesebb és nagyobb.

A pénz ingatlanokba fektetésének sem lesz sok értelme, mert a korlátlan energiabőség, és az új építési eljárások következtében a házak előállítási költsége nagymértékben csökkenni fog. Főleg nem érdemes a nagyvárosokban ingatlant vásárolni. Sokan a metropoliszok központjában vesznek méregdrága lakásokat abban a reményben, hogy később még jobban felmegy az árak. A fejlődés azonban ellenkező irányban hat. A nyugati országokban egyre intenzívebbé válik az a törekvés, hogy aki csak teheti leköltözik vidékre, a természet közelébe, ahol nincs zaj, zsúfoltság, és tiszta a levegő. Ennek következtében a világvárosok magja fokozatosan elnéptelenedik. Az angliai Newcastle pl. már ott tart ebben a folyamatban, hogy a városatyák 50 pennyért árulják a megüresedett lakásokat. A beköltözés egyetlen feltétele, hogy az új lakónak saját költségére fel kell újítania az ajándékba kapott lakást. A telekspekulációknak a földalatti építkezések fognak véget vetni, mivel a jövőben

mi is egyre több települést fogunk a föld alatt kialakítani. Ennek az építési módnak főleg a földrengésveszélyes zónákban lesz nagy jelentősége, mert minél lejjebb hatolunk a kéreg alá, annál kevésbé érvényesül a földmozgások hatása. A későbbiek során a mezőgazdasági területek felvásárlása is értelmetlenné válik, mivel a növények termesztése nem talajban, hanem hidrokultúrában, azaz tápanyagokkal kevert vízben fog történni.

Az abszolút világ két legtitokzatosabb jelensége a materializáció és a dematerializáció. Ezekről a rejtélyes megnyilvánulásokról egyelőre semmit sem tudunk. Lefolyási folyamatukkal kapcsolatban csak hipotéziseket lehet felállítani, a valós folyamatot beható atomfizikai kutatások fogják majd ki deríteni. A dematerializáció egyik valószínű magyarázata az, hogy intenzív energiabesugárzás esetén az energiakvantumok egymás után szakítják le az elektronokat az atommagról, míg végül felbomlik az atomszerkezet. Az elemi részecskék azonban ekkor még megtartják anyagi mivoltukat, és taszító hatást gyakorolnak a szubatomi energiaközegre. A szubatomi energia sűrűségének növekedésével azonban az előző fejezetben már említett módon az energiakvantumok szinte „satuba” szorítják az elemi részecskéket, és megállítják őket. A gyors tengely körüli forgás megszűnésével az energiakvantumok most már hozzáférnek az elemi részecskékben felhalmozott energiatömeghez. A környező nagy sűrűségű szubatomi energiaközeg vonzerejénél fogva kiszippantja az elemi részecskékben lévő energiakvantumokat. Ezáltal az atommag és az elektronok kisebb energiafelhővé alakulnak, majd az energiarészecskék elvegyülnek az éterben, és ezzel, mint anyag megszűnnek létezni.

Még ennél is nagyobb titok övezi az anyag létrejöttének folyamatát. A materializáció rendkívül bonyolult és összetett folyamat, ezért nehezen képzelhető el, hogy intelligens irányítás nélkül végbemenjen. Ennek a jelenségnek az egyik feltételezhető magyarázata az, hogy a Magasabb Intelligencia az éter egy meghatározott pontján a létrehozni kívánt anyag atommagjainak és elektronjainak megfelelő mennyiségű energiakvantumot pszichoenergetikai úton összesűrített energianyalábokkal körbevesz, és megállítja az energiarészecskék mozgását. A tengely körüli forgásukban megátolt energiakvantumokat most már semmi sem akadályozza abban, hogy vonzerejüknek engedelmességedve egymáshoz tapadjanak. Az egyesülés után azonban az energiarészecskék tömege jelentősen megnő, ezért elveszítik eredeti fizikai tulajdonságaikat. A megszűnő energiakvantumok miatt az éterben hiány lép fel, és ez a hiány sugárzódik ki az összesűrűsödött nagy tömegű energiából, amelyet most már anyagnak nevezünk. Ezután a Magasabb Intelligencia az így létrehozott elemi részecskéket pszichoenergetikai úton tengely körüli forgásra kényszeríti – hogy semmilyen körülmények között ne tapadhassanak egymáshoz – és az elektronokat elindítja az atommag körüli forgásukban. Ezt követően halmazállapottól függően elvégzi az atomok molekulává való összekapcsolását, vagy kristályszerkezetbe rendezését, és kész a kívánt méretű és tulajdonságú anyag.

A materializáció másik, sokkal valószínűbb magyarázata, hogy a létrehozandó tárgy képét nem a

Magasabb Intelligencia szolgáltatja. Nem szükséges a bennünket felügyelő fénylények számítógépes adattárából lehívni a materializálandó objektum képét, mert az rendelkezésünkre áll, étertest formájában. Ez azért van így, mivel a teremtés eredményeként minden tárgy, minden élőlény magában hordoz egy láthatatlan vázat, az étertestet. A fizikai test erre a rendkívül finom és részletgazdag éteri vázra épül rá. Így a materializáció során nincs más dolgunk, mint az étertestet megtölteni szubatomi energiarészecskékkel. Megerősíti ennek a folyamatnak a valószínűségét a távol-keleti bölcseleti iskolák tanítása, mely szerint „az anyagi világ pusztá látszat, lyukakkal és élekkel teli durva képződmény”. A forma igazi őrzője az étertest, amelyen az anyag nem más, mint „göcsörtös ráakódás”. Ezt már a tudósaink is sejtik. Szaharov

szerint az anyag nem más, mint állóhullámburokba zárt energiahalmaz.

Teleportációs téráthelyezés során ugyanez a folyamat megy végbe, azzal a különbséggel, hogy előbb az anyagot le kell bontani, szubatomi energiarészecskékké alakítani. Ezután a visszamaradt

étertestet át kell szállítani az új helyre, ahol megtölthető anyagi részecskékkel. A lélek testből való kiléptetése, átirányítása, és az újjáépített testbe való visszatelepítése, valamint a meridiánok és reflexvezetékek helyreállítása nem jelent különösebb gondot, mert itt nincs szükség materializálásra. Azt már tudjuk, hogy a szubatomi energiarészecskék terjedési sebessége nagyságrendekkel nagyobb mint a fényé, ezért a dematerializált tárgy vagy élőlény után visszamaradt étertest pillanatok alatt áthelyezhető akár egyik bolygóról a másikra. Ezt követően már semmi mást nem kell tenni, mint az étertestre rákopírozni a fizikai testet. Az étertest ugyanis annyira kifinomult, hogy a legkisebb részleteiben is tükrözi az anyagi testet. A fizikai testnek ez a rendkívül bonyolult lenyomata azáltal jön létre, hogy az étertest nem atomokból, hanem annál jóval kisebb szubatomi energiarészecskékből épül fel. A rematerializálás során az étertestet körülvevő szubatomi energiarészecskéket kell sűrítés útján anyaggá alakítani, és ráültetni az étervázra. Azt, hogy hány szubatomi energiarészecskét kell elhelyezni és hová, az étertest egyértelműen mutatja.

A semmiből történő materializálás is hasonló módon zajlik azzal a különbséggel, hogy itt a kívánt tárgy étertestét előbb az elménkben meg kell teremteni, vagy ha nem rendelkezünk pontos képpel a létrehozandó tárgyról, akkor a Magasabb Intelligencia memóriájából gondolati úton elő kell hívni, majd ennek megérkezése után a materializáció már helyben megy végbe. Ezen az alapon érthetőbbé válik a Képzeletbeli Képernyő technika által megvalósítható gyógyítás mechanizmusa is. Az elhalt testrészek dematerializálódása, és az újak materializálása valószínűleg itt sem a Magasabb Intelligencia számítógépeiben őrzött ideális kép alapján történik, hanem az étertest segítségével, amelyet láthatatlanul magunkban hordunk. A szubatomi energiarészecskéből álló étertest fizikai testünk ideális állapotát tükrözi, nem lehet megcsonkítani, nem károsítják az anyagi világ romboló elemei. Ennek egyik bizonyítékát az auralátók szolgáltatták, akik elmondták, hogy amputáció után továbbra is látható az eltávolított végtag éterteste, anyagi testünk szubatomi energiából álló váza tehát sohasem sérül meg. Az étertest szerkezete hasonló a fizikai testhez, tartalmazza valamennyi szervet és anatómiai képletet. Finom struktúrája energiamátrixot alkot, amelyen a testszövetek horgonyt vetnek.

Az ezotéria műszaki alapjai

A szubatomi energiával kapcsolatos eddigi ismereteink alapján megpróbálkozhatunk a mágnesesség lényegének megfejtésével is. A fizikusok régóta gyanítják, hogy a mágnesesség és a gravitáció rokon fogalmak. A jelenleg alkalmazott elektromágnesek viszonylag kis térereje miatt azonban eddig nem sikerült a gravitáció nagyságrendjébe eső, nagy hatótávolságú erőteret létrehozni, ami lehetetlenné tette a mágneses erővonalak beható tanulmányozását. Az előző fejezetben említett mesterséges teleportációs berendezés, és a Joseph Newman⁷³⁶ által konstruált szubatomi elektromotor feltételezett működési módja elgondolkasztató analógiát mutat az elektromágneses erővonalak, és a különböző jellegű energiakisugárzások között.

A fizika jelenlegi tanítása szerint a villamos energiaforrás pólusain felhalmozódó eltérő elektromos töltések keltik a feszültséget, ami elektronáramlást vált ki a rákapcsolt terhelésben. A vezeték két végén fellépő feszültség hozza létre az elektromos teret, a vezetékben folyó áram pedig a mágneses teret. A feszültség és az áramerősség határozzák meg a térerőt. Fontos paraméter a frekvencia is, amely megadja, hogy egy másodperc alatt hányszor változik meg az elektromágneses tér iránya. Az elektromágneses erővonalakat tehát elektronáramlás váltja ki. Ha egy fémes vezetőre feszültséget kapcsolunk, akkor a külső feszültség hatására meginduló elektronáramlás mellett elektromágneses erővonalak sugárzódnak ki a térbe. Többmenetes elektromágnesek esetén ezek az erővonalak koncentrálnak, és az elektromágnes két végén ellentétes előjelű pólusok alakulnak ki.

A jelek szerint az elektromágnesnek ez a permanens mágnesekhez hasonló polarizálódása egy sajtós töltésátrendeződés következménye. A tápáramforrás negatív elektródájáról nagy mennyiségű elektron áramlik a fémes vezető egyik végébe. A fémes anyagba emittált elektronok megindulnak a pozitív elektróda felé, és útjuk során az anyag atomjainak legkülső elektronhéjáról elektronokat

⁷³⁶ dzsozef nyúmen

szakítanak le. Ezáltal az anyagban megszorodik a szabadelektronok száma. Az áramforrás vagy generátor elektronhiányos pozitív elektródája az összekötő vezetéken keresztül elszívja ezeket az elektronokat a vezető ellenkező végéből. Emiatt a fémes anyag egyik vége elektronokban gazdag, a másik vége pedig elektronhiányos lesz, ami az anyag belső átrendeződését eredményezi. Mivel a fémes vezető egyik végén az elektronok feldúsulnak, a másik végén pedig elektronhiány jön létre, megszűnik az anyag energiakisugárzásának homogenitása.

Elektromos áram hatására tehát az anyagban egy sajátos tömegátrendeződés megy végbe, amely azt eredményezi, hogy a fémes vezető, vagy elektromágnes egyik sarkának az elektrontöbblet következtében nagyobb lesz a negatív energiakisugárzása. Fokozza ezt a hatást, hogy a negatív pólusba beáramló nagyszámú elektron kiszorítja az atomközi térben levő pozitív szubatomi energiarészeket, az étert. Főleg váltakozó áramú táplálás esetén intenzívebbé teszi a negatív kisugárzást a Skin hatás is, melynek lényege, hogy az anyag külső felületére sodródott elektronok sugárirányú erővonalainak csak egy részét fordítják ütközéses ionizációra, felülről ható atomok hiányában jelentős részük szabadon kisugárzódik az anyagból.

A tömegátrendeződés alapján feltételezhető, hogy az anyag elektronokban feldúsult pólusának negatív energiakisugárzása tulajdonképpen nem más, mint gravitációs kisugárzás, vagy az akupunktúra nyelvére fordítva Yin jellegű energiasugárzás. Az elektromos áram tehát energiasűrítő szerepet tölt be a fémes anyagokban, számszerűleg megnöveli a szabadelektronokat a villamos vezető egyik részében, és a Skin hatás segítségével lehetővé teszi, hogy az anyag negatív tömegenergiája a fémes vezető egy meghatározott felületén koncentráltan kisugárzódjon. Mágnesek esetén az anyag koncentrált negatív energiakisugárzása kölcsönhatásba lép az ellenkező pólussal, és ezt az erőhatást nevezzük mi elektromágneses erővonalaknak.

Most nézzük meg, hogy feltételezhetően mi megy végbe az anyag, vagy az elektromágnes másik pólusán. A fémes vezetőre kapcsolt villamos feszültség az anyag másik végéből kiszippantja a szabadelektronokat, így az elektromágnes ellenkező pólusán elektronhiány lép fel. A legnagyobb mérvű elektronhiány a pozitív elektróda felületén tapasztalható, mert az itt levő szabadelektronokra a betöltetlen elektronhéjjal rendelkező atomok csak oldalról és felülről gyakorolnak vonzó hatást, így könnyebben kimozdulnak a helyükről. A tömeg egy részének elvándorlása nem jár következmények nélkül. Mivel a természet nem tűri az űrt az univerzumban, az elvándorló elektronok helyére szubatomi energiarészekék áramolnak be az anyagba, vagyis a hiányzó elektronok helyét energia-kvantumok foglalják el. Ennek hatására viszont az anyag ellenkező pólusának energiakisugárzása az energiakvantumok koncentrált jelenléte miatt pozitív lesz. A pozitív, vagy más néven Yang jellegű energiasugárzás a szubatomi energiarészekékkel elárasztott pólus külső felületén lesz a legintenzívebb, mert itt alakult ki a legnagyobb mérvű elektronhiány. Befelé haladva az anyagban a két pólus energiakvantum- és elektrontöbblete fokozatosan csökken. Az anyag középvonalán található atomok semleges állapotban vannak, tehát sem betöltetlen elektronpálya, sem pedig szubatomi energiatöbblet nem tapasztalható az anyagnak ebben a zónájában.

Elektromágneses erővonalakat, vagy Yin és Yang jellegű energiakisugárzást azonban más módon is lehet kelteni a fémes anyagokban. Az elektromágneses erővonalak előállításának, és a térerő növelésének az a feltétele, hogy minél több elektron áramoljon be a Yin jellegű – a földgömb analógiájára északinak is nevezhető – pólusba, és minél több elektron hagyja el a Yang jellegű déli pólust. Az északi pólus elektronokkal való ellátása nem okoz különösebb nehézséget, mivel a szabadelektronok akadálytalanul áramolhatnak be az elektromágnes negatív elektródára kötött fegyverzetébe. Az erővonalak záródásának, a kétpólusú elektromágnes kialakulásának azonban fontos feltétele az elektronok minél nagyobb mértékű eltávolítása az ellenkező pólusból. A tömegcsökkentést, vagyis az anyag egy részének szabadelektronoktól való megfosztását, és ezáltal a szubatomi energiakvantumok anyagba való fokozott beáramlását eddig többnyire az elektronáramlás megindításával hoztuk létre. A fémes anyagokon átfolytatott áram ütközéses ionizáció útján szakítja le az atomok legkülső elektronhéjáról a szabadelektronokat.

Az anyag tömegátrendezéséhez szükséges elektronleválasztás azonban nem csak ütközés útján hozható létre, hanem kívülről, nagyfeszültségű villamos erőter, azaz gerjesztés hatására is megindítható ez a jelenség. Ebben az esetben a fémes vezető két végére kapcsolt jelentős feszültségkü-

lönbség az, amely vonzó, illetve taszító hatásánál fogva leválasztja az atomok legkülső elektronhéjáról az elektronokat, és így jön létre a szabadelektron-kiürítés, a déli pólus tömegének csökkentése. Ez a hatás azonban csak erős potenciáltér, vagyis az átlagosnál jóval nagyobb külső feszültség esetén indul meg. A nagyobb feszültség hatására viszont fokozott elektronáramlás indul meg az anyagban, ami nemkívánatos jelenség, hiszen ebben az esetben nincs szükség ütközéses ionizáció útján való szabadelektron-keltésre. Ez a káros hatás úgy kerülhető el, hogy a fémes vezető ellenállását megnöveljük, vagyis az elektromágneset rendkívül vékony huzalból tekercseljük. A külső feszültséggel sorba kötött áramkorlátozó ellenállás nem megfelelő megoldás, mert ez az ellenállás magára venné a feszültség nagy részét, amely meggátolná a gerjesztés megindulását. A vékony huzalból készített elektromágnes nagy előnye még, hogy az egyes menetek mágneses erővonalai összeadódnak, így igen erős energiakisugárzás jön létre.

Megállapítható tehát, hogy elektromágneses erővonalak a hagyományos, árammal történő gerjesztésen kívül feszültség hatására is létrehozhatók. Jelenleg kizárólag úgy tudunk intenzív elektromágneses erőteret, azaz erősebb villanymotorokat előállítani, hogy a rézvezető keresztmetszetének növelésével növeljük a tekercsen átfolyó áram mennyiségét. Ez azonban egy kényszermegoldás, és annak tudható be, hogy a háztartási és ipari feszültség értéke adott, így ha erősebb motorra van szükség, akkor le kell csökkenteni a vezető anyag ellenállását, hogy több elektron folyjon át a tekercsen. Ezáltal intenzívebb lesz az ütközéses ionizáció, és erősebb erővonalak indukálódnak a tekercsben. A szabadelektronok száma, a fémes vezető kiüríthetőségének, tömegcsökkentésének mértéke azonban nem csak a tekercsen átfolyó áram, hanem a rákapcsolt feszültség növelésével is fokozható. Ekkor csupán annyi áram folyik át a vezetőkön, amennyi abból adódik, hogy technológiai nehézségek miatt nem tudunk végtelen nagy ellenállású tekercset készíteni. Ebben az esetben tehát az elektromos áram nem kiváltója, hanem csak kényszerű kísérőjelensége az elektromágneses erővonal-gerjesztésnek.

A mágneses erővonalak kialakulásának, és energiafelhasználás nélküli fennmaradásának lehetőségét támasztja alá az önindukció jelensége is. Mint ismeretes, többmenetes váltakozó áramú induktivitásokban az önindukciós áram szinte teljes egészében kompenzálja a tekercs áramszükségletét. Az előzőekben ismertetett működési elv kerek, egésszé való összeállítását már csak egyetlen zavaró tényező hátráltatja. Az előző fejezetekben megállapítottuk, hogy az egynemű töltések vonzzák egymást, az elektromos áram és a mágnespólusok esetén viszont azt tapasztaljuk, hogy nem az egynemű, hanem az ellenkező pólusok gyakorolnak egymásra vonzó hatást. Ez az ellentmondás azonban csak látszólagos. Az északi pólusból kisugárzódó energiát, illetve az áramforrás negatív pólusából kiáramló elektronokat nem a déli pólus szubatomi energiasugárzása vonzza magához, hanem az ott található elektronhiányos atomok. Ez a vonzás tehát relatív. Elektromosan vezető anyagoknál nem az energiakisugárzások, hanem az anyagot alkotó atomok legkülső energiahéjának telítettségi szintje dönti el, hogy az elektronok milyen irányba áramoljanak, illetve az egyes pólusok milyen hatást gyakoroljanak egymásra. Az egyszerűség kedvéért és a gyakorlati alkalmazás megkönnyítése érdekében célszerű úgy átfogalmazni ezt a törvényt, hogy amíg az egynemű mágneses töltések vonzzák, az ellenkező neműek pedig taszítják egymást, addig a villamos töltések éppen ellenkezően viselkednek, vagyis az egyneműek taszítják, a különeműek pedig vonzzák egymást.

Nem zárható ki, hogy az előzőekben vázolt összetett jelenség az oka az elektromágneses erővonalak kettős viselkedésének is. A korpuszkuális, vagyis a részecskesugárzást feltehetően a Yin pólusban felhalmozódott elektronok kisugárzása okozza, míg az elektromágneses erővonalak hullámtermészete a Yang pólusba beáramló szubatomi energiaprészeknek tudható be. Lehet, hogy a fény kettős természete is hasonló okokra vezethető vissza, hiszen a fénykibocsátás szintén anyagkiáramlással jár. A fotonok korpuszkuális sugárzás útján történő távozását azonos ütemű energia-kvantum-beáramlás kíséri az anyagban, és elképzelhető, hogy az ily módon mozgásba jött szubatomi energiaprészek okozzák a fény járulékos hullámtermészetét. Ennek alapján úgy tűnik, mintha az éter hordozó közege lenne a fénynek, holott azonos frekvenciájú rezgése csupán kísérő jelensége a fény terjedésének. Ezt a látszólagos hatást erősíti meg, hogy a Doppler-effektus a fény terjedésében is kimutatható. A fizikusok tapasztalata szerint amikor a fényforrás közeledik, a fény

színe kékbe tolódik, ha távolodik akkor vörösbe. Ez a jelenség vákuumban is fellép, tehát semmi köze a levegőhöz.

Még intenzívebben jelentkezik ez a hatás az atomot alkotó részecskék vizsgálatánál. Ezért a fizikusok már nem atomi részecskékről, hanem anyaghullámokról beszélnek. Az atommag körül keringő elektronok hullámként való észlelése azonban csak látszat, mely annak tudható be, hogy a világmindenséget kitöltő szubatomi energiarészecskék sűrűsége igen nagy. Ez a gyors mozgás olyan hatást kelt benne, mint a sugárhajtású repülőgépek által hátrahagyott kondenzcsík. Műszereink tehát nem a száguldó elektront érzékelik, hanem annak nyomát az éterben.

A teljesség kedvéért meg kell még említeni azt is, hogy az elektromágnesek hatásfoka a gerjesztés módján kívül a környezeti hőmérséklettől is függ, mert csökkenő hőmérséklet esetén az atomok rezgőmozgása a molekulák rácsszerkezetében fokozatosan lelassul, és egyre kisebb lesz az atomközi térben kötetlenül ide-oda száguldó szabadelektronok mennyisége is. Ez viszont azzal a következménnyel jár, hogy egy bizonyos hőmérsékletérték alatt bármely anyag elektromágneses szempontból ideális vezetővé válik. Ennek leglátványosabb megnyilvánulási formáját akkor tapasztalhatjuk, amikor egy erősen lehűtött szupravezető kerámiatestet mágneses erőhatásnak teszünk ki. A kerámiatest mindaddig lebegni fog a mágnes felett, amíg fel nem melegszik, vagyis amíg a rendezetlen mozgást végző termikus elektronok le nem rontják az anyag abszolút nulla fok közelében tapasztalható ideális indukciós tulajdonságait. A szupravezetés másik érdekes tulajdonsága, hogy az atomok termikus mozgásának megszűnése következtében minden anyag villamos ellenállása nulla lesz. Ez a nem kizárólag fémes anyagokra jellemző jelenség annak tudható be, hogy az erősen lehűtött anyagba injektált elektronok az atomközi tér megnövekedett csatornáiban akadálymentesen képesek haladni, semmi sem gátolja a mozgásukat. A szupravezető anyag ellenállása oly csekély, hogy az áramkör lekapcsolása után az elektronok még napokig keringenek benne zavartalanul.

Az előzőekben részletesen ismertetett elven létrehozott elektromotorok első hallásra perpetuum mobile-nek tűnnek, de ez nem így van. Ez a tévhit annak tudható be, hogy elektromágneses erővonalakat csak folyamatosan betáplált villamos energiával lehet létrehozni. Ahhoz, hogy a szabadelektronok negatív kisugárzása és a pozitív szubatomi kisugárzás meginduljon, nem kell állandóan cirkuláltatni az elektronokat, hanem csak ki kell vonni az elektromágnes déli pólusából a gerjesztő feszültség által létrehozott szabadelektronokat. Az elektronleszakítást, a szabadelektron-keltést valamint a negatív fegyverzet elektronokkal való ellátásának feladatát az elektromágnesre kapcsolt feszültség is el tudja látni, és ebben az esetben a munkát nem a villamos energia, hanem az elektronok gravitációs kisugárzása, valamint az éteri eredetű szubatomi energiakisugárzás végzi. Ennél az új típusú motornál tehát nem kívülről tápláljuk be az energiát a motorba villamos energia formájában, hanem a szubatomi energiarészecskékben rejlő szinte kiapadhatatlan mennyiségű perdületi energiát használjuk fel közvetlenül, illetve közvetett módon, negatív energiakisugárzás formájában.

Ennek az energiának a létezésére a földönkívüliek közlésétől kezdve az ősi iratokig sok forrás utal. A dogon mitológia szerint az ősrobbanás előtt az erősen összetartott, szorosan együttlevő energiagömbből spirálmozgás révén keletkezett a „po” vagyis az univerzum legkisebb részecskéje, amely pergő mozgásával energiát sugároz magából. Ez az energia az alapja a mágneses-, valamint a villamos kisugárzásnak, és ez hozza létre az elektromágnesességet. Ennek a kombinált jelenségnek az összetevőire bontása, és új alapokra helyezése teszi lehetővé a külső energiabefektetés nélküli munkavégzést. Az elektrotechnikának ez a sajátos esete jól analogizálható a mechanikában ismert helyzeti és mozgási energiák közötti viszonyal. A nagyfeszültséggel történő gerjesztés során a tápfeszültség, mint helyzeti energia, már azáltal betölti szerepét, hogy létezik, nem kényszerül mozgási energiává átalakulni, vagyis energiáját folytonos elektronáramlás formájában leadni.

A mágneses erővonalak külső energia nélküli kialakulásának és tartós fennmaradásának egyik kézzelfogható példáját testesíti meg az a különböző kirakatokban látható „örökmozgó” is, amely krómozott fémkarikák megállás nélküli egymásba forgásával kápráztatja el az arra haladókat. Ez a szerkezet nem perpetuum mobile, a forgásához szükséges energiát ugyanis a súrlódás semlegesítésére szolgáló kis elektromágnestől eltekintve két ügyesen elhelyezett permanens mágnes biztosítja, fényes bizonyítékaként annak, hogy a fémekben létrehozott tömegáthelyezés önmagában, külső energiabefektetés nélkül is képes munkát végezni.

Permanens mágnesekkel működtetett „örökmozgót” azonban elem nélkül is lehet készíteni. Bármennyire hihetetlennek tűnik, de a latin nyelvű feljegyzések szerint Páter Peregrinus már 1269-ben épített egy ilyen szerkezetet. A készülék három csapágyazott tengelyből állt, amelyekre egy-egy korong volt erősítve. A középső tengelyen lévő korong átmérője kétszer akkora volt, mint a két szélsőé, és a tengelyek ugyanilyen méretarányú fogaskerekekkel kapcsolódtak egymáshoz. A nagyobb tárcsa szélére 8 db, míg a kisebb tárcsára 4-4 db permanens mágnes volt felerősítve úgy, hogy forgás közben az egyes mágnesek szembekerültek egymással. A tárcsák között igen kicsi volt a légrés, és a szerkezethez tartozott még egy különálló permanens mágnes is, amelynek az volt a feladata, hogy a mágneses egyensúly megbontásával a szerkezetet megindítsa. A holtpontokon az egyes tengelyek közötti fogaskerék-kapcsolat valamint a tehetetlenségi erő segítette át a szerkezetet, így mozgása mindaddig tartott, amíg a kopás tönkre nem tette az egyes alkatrészeket. Állítólag a későbbiek során Leonardo da Vinci is készített egy hasonló mágneses motort, amelynek a működési elve a máltai kereszten alapult, erről azonban semmi konkrétumot nem tudunk.

A fentiekben ismertetett elvnek a gyakorlatban való beigazolódása minden valószínűség szerint forradalmi változásokat fog előidézni a villamos erőgépekkel történő meghajtásban. Hálózatról táplált elektromotorok esetén világviszonylatban roppant mennyiségű energiát takaríthatunk meg azáltal, ha a villanymotorokban nagy belső ellenállású tekercselést alkalmazunk, a gerjesztéshez szükséges nagyfeszültséget pedig helyileg, egy hálózatra kapcsolt transzformátorral állítjuk elő. Nagyobb teljesítményű motorok esetén még a transzformátor kb. 5%-os veszteségét figyelembe véve is rendkívül gazdaságos lesz ez a megoldás. Ennek az eljárásnak azonban a mobil és hordozható berendezések terén, ezen belül a gépkocsiiparban lesz nagy jelentősége. Mint ismeretes, eddig azért nem terjedtek el a villamos meghajtású gépkocsik, mert a jelenlegi akkumulátorok alacsony hatásfoka nagyon leszűkíti az egy feltöltéssel megtehető útvonal hosszát. A villamos meghajtású járművek hatásfoka azonban a rendelkezésre álló energia növelésén kívül a fogyasztás csökkentésével is javítható. Mivel a szubatomi elektromotor működtetését elektromos erőter végzi, vagyis áramra alig van szükség, ezért ezekkel a motorokkal hagyományos akkumulátoros táplálás esetén is elérhető lesz a robbanómotoros gépkocsikra jellemző hatókörzet. Az erősebb motor miatt a szubatomi meghajtású elektromos járművek maximális sebessége sem fog elmaradni a káros égéstermékeket kibocsátó hagyományos járművek sebességétől, nem is szólva arról az előnyéről, hogy üzemeltetése jóval olcsóbb lesz, mint a jelenlegi járművéké.

A szubatomi elektromotorok gépkocsiiparban való elterjedése előreláthatóan igen áldásos hatást fog kifejteni mind az energiakiadások csökkentése, mind pedig a környezetvédelem terén. Továbbra is gondot jelent azonban, hogy a villamos energia felhasználásának csak egy kis hányadát teszi ki a villamos meghajtásra fordított energia; túlnyomó részét világításra, a fűtő- hűtő- és főzőberendezések üzemeltetésére, valamint ipari célokra használjuk el. Ezt az energiát továbbra is meg kell termelni, és ennek előállítása főleg hő- és atomerőművekben történik világszerte. Ezek az erőművek viszont rendkívüli mértékben szennyeznek, illetve veszélyeztetik a környezetet, üzemeltetésük pedig a felhasznált primer energiahordozók (szén, földgáz, urániumizotóp) magas ára miatt meglehetősen költséges. Tovább rontja a helyzetet a kényszerű energiaátalakítások (hő-gőz-mechanikai- és elektromos energia) következtében előálló alacsony hatásfok is. Ezek a gondok a szubatomi energia hatékony sűrítési módjának birtokbavétele után végleg megszűnnek majd, de egyelőre még nem rendelkezünk ezekkel az ismeretekkel.

Addig is kínálkozik azonban egy áthidaló lehetőség. Ha a szubatomi elektromotor a gyakorlatban beváltaná a hozzá fűzött reményeket, és jóval több teljesítmény leadására lenne képes, mint amennyi energiát felvesz, akkor semmi más nem kellene tennünk, mint az erőművek áramtermelő generátorainak tengelyére közvetlenül rászerelni egy-egy ilyen elektromotort, és máris megoldódna a legtöbb problémánk. A nagy hatékonyságú elektromotorok viszonylag kevés áram felhasználásával termelnék tovább az elektromos energiát, a költséges és környezetszennyező hőkazánokat, illetve a környezetet veszélyeztető atomreaktort pedig le lehetne bontani. Ez az átalakítás különösebb költséggel nem járna, a felszabaduló bontási anyagok talán még a szubatomi elektromotorok beszerzési költségét is fedeznék. A villamos távvezetékrendszer tehát egy darabig még megmaradna, de nem

szennyeződne tovább a környezetünk, és nem kellene attól tartanunk, hogy mi lesz néhány évtized múlva, ha kimerülnek a világ energiahordozó-készletei. Ez az átállás azzal a nem lebecsülendő következménnyel is járna, hogy miután nem lesz szükség a továbbiakban hagyományos energiahordozókra, ezért a villanyáram ára jelentős mértékben csökkenne. Ez minden bizonnyal növelné a felhasználást, és ezáltal kényelmesebbé, kulturáltabbá válna az életünk. Ezzel a módszerrel távoli településeken megoldható lenne a helyi áramtermelés is, ami járulékos hatásként mérsékelné a vidéki lakosság nagyvárosokba özönlését, lassítva ezzel az elidegenedés folyamatát. A rendkívül olcsó villanyáram azonban az épületeken kívül az utcák, autópályák fűtését is lehetővé teszi majd, megszüntetve ezzel a jegesedésből eredő baleseteket. Erre a célra szénnanoszálakat kevernek a betonba, így nem kell számolni a fűtőbetétek kiegészéből eredő üzemzavarral. Ez az eljárás környezetvédelmi szempontból is igen előnyös lesz, mivel szükségtelenné teszi az utak sózását.

Ezen az alapon egyébként megoldható lenne az elektromos meghajtású gépkocsik öngerjesztéses áramellátása is. Ebben az esetben a szubatomi elektromotor a gépkocsin kívül egy dinamót is meghajtana, amely biztosítaná a motor számára a gerjesztőáramot. Így nem lenne szükség a jelenlegi költséges, nagy tömegű akkumulátorokra. Elegendő lenne a továbbiakban is csak egy hagyományos méretű akkumulátort alkalmazni, melynek szerepe a gépkocsi egyéb elektromos egységeinek álló helyzetben való üzemeltetésén kívül csupán a motor megindítására korlátozódna. Valószínűleg hasonló elven működött a múlt század végén konstruált Keely-motor is, mivel a szakértői szemrevételezés egyértelműen megállapította, hogy semmiféle tápvezeték nem csatlakozott hozzá. Erejére jellemző, hogy a bemutatón acélrudakat hajlítottak vele. Sajnálatos, hogy ennek a különleges elektromotornak a feltalálója végül magával vitte a sírba féltve őrzött találmányának titkát. Ez a gép azonban bizonyíthatóan létezett, és ez is megerősíti azt a feltételezést, hogy az elektromágnesek külső energiabefektetés nélkül is képesek munkát végezni.

Szerencsére ez a fajta motor nem veszett el végleg, az emberiség számára. Bár dokumentáció nem maradt fenn a Keely-motorról, létezése és a gyártásával kapcsolatos huzavona azonban arra jó volt, hogy bevigye a köztudatba a külső energiabefektetés nélküli meghajtás lehetőségét, így a későbbi korok feltalálói már céltudatosan keresték a különféle megoldási módokat. Ezeknek a próbálkozásoknak az eredménye a magyar Bóday Árpád találmánya, amely már évek óta gyártóra vár. A Bóday-féle elektromotor prototípusának teljesítménye 3200 W, és csupán néhány wattnyi energiára van szükség a gerjesztéséhez. A gyártás egyetlen akadálya, hogy a hivatalos tudomány nem ismeri el a szabadenergia és a szubatomi energiarézszekek létezését, így mint minden hasonló elven alapuló rendszer, ez sem képes áttörni a szabályokhoz mereven ragaszkodó bürokraták által támasztott akadályokat.

A mágnesesség hatásmechanizmusának továbbgondolása során a szubatomi energiakisugárzás úgy is felfogható, mintha a mágneses erővonalkeltés kísérőjelensége lenne. Eddig ennek a hatásnak nem tulajdonítottunk különösebb jelentőséget, mert a kisugárzás nem volt annyira erős, hogy felkelthette volna a figyelmünket. Az ultra hatékonyságú elektromágnesek elterjedése azonban radikális változásokat fog okozni, ami jelentős mértékben segíti majd a mindennapi tevékenységünket. Nagy a valószínűsége annak, hogy ez a kombinált hatás a villamos meghajtáson túlmenően gyökeres fordulatot vált ki az élet számos területén, pl. a repülésben. A pozitív szubatomi energiasugárzás antigravitációs hatását kihasználva semmi akadálya sem lesz annak, hogy rövid időn belül mi is készítsünk olyan „repülő deszkákat” amelyeket a perui indiánok rajzoltak le évezredekkel ezelőtt. Az apáról fiúra öröklődő szájhagyományok szerint az őket gyakran meglátogató, és sok hasznos dologra megtanító idegenek ezeken a deszkaszerű szerkezeteken lebegve közlekedtek a földön, és elől-hátul korlátok védték őket a leeséstől. Nem elképzelhetetlen, hogy ha készítenénk egy nagy átmérőjű elektromágnest, és szubatomi pólusával lefelé fordítva behelyeznénk egy lapos műanyag dobozba, majd a doboz egyik sarkába egy nagy hatásfokú akkumulátort, az ellenkező sarkába pedig egy feszültségsokszorozót tennénk, akkor ez a szerkezet a bekapcsolás után a levegőbe emelkedne. Biztonsági szempontból erre a lebegő platóra is szerelni kellene korlátot, és a felfelé irányuló koncentrált elektronkisugárzás ellen acél padlólemez védené az utasokat.

Mellesleg ilyen „repülő varázsszőnyeg”-nek nevezett kísérletek már évtizedek óta folynak az Egyesült Államokban. Ezeknél a kísérleteknél nagy felületű vékony lemezeket lebegtetnek elekt-

rosztatikus elven. Ez a lemez nem más, mint egy nagyfeszültséggel feltöltött síkkondenzátor, melynek a pozitív oldalát a föld felé fordítva ugyanaz a taszító hatás jön létre, mint az elektromágnesnél. Ennek a kétdimenziós töltéssűrítő módszernek azonban az a hátránya, hogy a töltések mennyisége a gerjesztő feszültségen kívül csak a lemez méretének nagyobbításával lehetséges, míg az elektromágneses lebegtetésnél a tekercsmenetek számának növelésével és térerősségfokozó vasmag alkalmazásával a kisugárzó szubatomi energiarészecskék intenzitása kis hordozó felület esetén is arányosan növelhető. Az emelő erő ily módon való megsokszorozásának csak a huzalátmérő csökkentéséből eredő technológiai nehézségek, a gerjesztő feszültség növelésével járó energiavesztés, valamint a szigetelési problémák szabnak határt.

A koncentrált negatív energiasugárzással kombinált pozitív szubatomi energiasugárzás hatóereje azonban nem korlátlan. Fémhuzalokban történő tömegáthelyezés útján valószínűleg nem lehet olyan erős energiakisugárzást létrehozni, amely pl. képes lenne egy UFO-t a magasba emelni. A szubatomi energia hatékony sűrítési módjának megtalálása tehát még várat magára. Ennek a problémának a megoldása azonban nem teljesen reménytelen. A hírek szerint a balesetet szenvedett és a földi hatóságok által begyűjtött UFO-k között van egy ép példány is, amelynek csak a kupolája lyukadt át. Ennek beható tanulmányozása elvezethet bennünket a megoldáshoz. További segítséget jelenthet a hozzánk látogató és a velünk való „egyesülést” szorgalmazó idegenek egy kijelentése is, amely akkor hangzott el, amikor egy földi embernek megmutatták a járműüket. A hajtómű előtt arra a kérdésre, hogy mi emeli magasba az UFO-t, a Zéta Reticuli csillagrendszerből idelátogató lények csak annyit mondtak: *„folyékony mágnessel lenullázzuk a gravitációt”*. Számukra ez a módszer annyira magától értetődő volt, hogy nem is kívántak bővebb magyarázatot fűzni hozzá. Az esetleírás további részleteiből az is kiderül, hogy a helyiségben körös-körül nagyméretű tartályok álltak, amelyeket vastag csövek kötöttek össze a hajtóművel. Lehet, hogy ezekben a tartályokban tárolták a folyékony fémet? További rejtélye ennek a dolognak, hogy mi lehet az a folyékony, feltehetően fémes tulajdonságokkal bíró anyag, amely mágnesezhető. Nálunk ilyen fém csak egy van, a higany.

Ezzel kapcsolatban bizonyára sokakban felmerül, hogy az óindiai eposzokban is találhatók utalások arra vonatkozóan, hogy a hozzájuk látogató istenek egyik járművét a „vimana”-t is higany hajtotta. A Mahábháratából idézve: *„A higanyban levő erőn át, ami a hajtó forgószelet működésbe hozta, a vimana óriási távolságokat tudott megtenni az égen.”* A fizika nyelvére lefordítva a „higanyban rejlő erő” nem lehet más, mint a hajtóműben fellépő elektromágneses erővonalak összessége, amelyet a higany, mint folyékony forgórész közvetített. Ez a fajta elektromotor azonban nem mechanikus hajtásra szolgált, hanem szubatomi energiakeltésre. Ezért a belőle kiáramló „hajtó forgószél” minden bizonnyal az általa keltett pozitív mágneses kisugárzásra utal, ami a gravitációs erőt semlegesítve magasba emelte a járművet. Ezt a feltételezést támasztja alá az a kitétel, hogy *„a higanyban levő erő indítja be a hordozó sugarat, és a szekér hirtelen az égbolt gyöngyszemévé válik.”*

Ez a fajta hajtás igen hatékony lehetett. A Védák könyve szerint a 113 különböző típusú vimana között akadt olyan is, amely a „gondolat sebességével repült”. (Ez a megjegyzés arra utal, hogy már akkor ismerték az étertestben, hiperűrsebességgel történő utazást.) A vimana nem csak a levegőben haladhatott, hanem a tengerben is; és gyakran kirepültek vele a világűrbe, hogy meglátogassák a Föld körül keringő űrvárosok egyikét. Ennek az ókori technikai leírásnak a hitelét jelentős mértékben növeli az apró részletek precíz feljegyzése. Ezek egyike, hogy amikor a vimana a „légbe emelkedett, megzendült egy égi hang”. Modern korunkban már egyértelmű, hogy ez a misztikus ézengés nem volt más, mint az a robbanás, ami a hangsebesség átlépésekor keletkezik. Ennek a jelenségnek a bekövetkeztét valószínűsíti az a pontos rögzített adat is, mely szerint a vimana repülési sebessége mai mértékegységre átszámítva 5760 km/h volt, tehát jócskán átlépte a hangsebességet.

Sajnos ezeket a járműveket az időközben eltávozott földönkívüliek magukkal vitték, de az indiaiak köből megalkották a pontos másolatukat. Az Indiában a buddhista templomokban látható sztűpák azokat a járműveket szimbolizálják, amelyekkel „isteneik” meglátogatták őket. Ezért nem jelent Indiában problémát a Földön kívüli civilizációk léteben való hit. Náluk lépten-nyomon látni ennek bizonyítékát. Az évezredekkel ezelőtti nemzedékek feljegyzései, legendái is szinte csak erről szól-

nak, amit már gyermekkorukban magukba szívnak. Indiában mindenki természetesnek találja, hogy a mi világunkon kívül sok millió lakott világ található az univerzumban.

A Védák könyvének egy másik kötetében, a Samarangana Sutradhara-ban 230 oldalon keresztül olvashatunk a korabeli repülőgépek konstrukciójáról, építésük, működtetésük és karbantartásuk részletes módjáról is. Még a különféle üzemanyagok összetételét is közlik. A baj csak az, hogy ezeknek a szavaknak a jelentése elveszett az elmúlt évezredek során. A szakértők csupán egyetlen anyag nevét, a higanyt tudták egyértelműen lefordítani. Tovább növeli ezeknek a feljegyzéseknek a hitelét, hogy ez esetben fordítói belemagyarázásokról sem lehet szó; mivel ezekről a leírásokról az első angol nyelvű fordítás 1875-ben készült, amikor a mi világunkban nemhogy űrhajók, de még repülőgépek sem voltak. Így a nyelvészek kizárólag a szövegben leírtakra hagyatkozhattak. A higany ezirányú alkalmazhatóságát támasztja alá egy új keletű hír is, mely szerint 1979-ben néhány fura öltözetű idegen egy Berezin nevű villanyszerelőnek információkat adott át egy higanycirkulációs motorról. Ezeket a vázlatokat a volt Szovjetunió számos kutatóintézetében gondosan tanulmányozták, és nem zárták ki ennek az ismeretlen elven működő motornak a használhatóságát.

Mellesleg egy szanszkrit csillagászati szöveg, a Suria Siddhanta is említ egy higanymotort, amelyet arra használtak, hogy „forgó mozgást idézzon elő a gala yantra, vagyis a planetáris rendszer mechanikai modelljének mintájára”. Sajnos a működési mechanizmusáról semmi részletet nem közöl az írás, mert kifejlesztőik a higanymotor szerkezetét és működési elvét titokban tartották. Tudták, hogy működési elvének megértése paradigmaváltást fog kiváltani civilizációnkban, ezért erőfeszítés nélkül nem juthatunk hozzá. Közelebb kerülhetünk azonban a Földön kívüli űrjárművek működési elvének megértéséhez, ha behatóan tanulmányozzuk a róluk szóló ókori és újkori szakirodalmat. Különösen hasznosak ezen a téren az összefoglaló művek. Az UFO-s és védikus szakirodalom széles jegyzéke található Richard L. Thompson⁷³⁷: Idegenek című könyvében. (Eredeti címe: Alien identities⁷³⁸.) Maga a mű is érdekes, de legnagyobb értéke, hogy szerzője 150 évre visszamenően feldolgozta csaknem az összes könyvet, amely ezzel a témakörrel foglalkozik.

A mágneses erővonalkeltéshez azonban elektromos áram is kell, amely egy idő után elfogy, még akkor is, ha csak gerjesztés céljára használják. Nem valószínű, hogy utánpótlás céljából hazarepülénének, mert többen is észlelték már, hogy UFO-k a nagyfeszültségű távvezetékek fölé repülve „elszívják” az áramunkat. Lehet, hogy az 1965-ös nagy amerikai áramkimaradás is egy ilyen szabadelektron-vételezés, illetve az azt követő túlterhelésekből származó láncreakciószerű lekapcsolások következménye volt. Az áramvételezés és akumulálás ellen szól azonban az a lehetőség, hogy egy hajtóműre kapcsolt kisméretű generátorral meg lehet termelni a szubatomi elektromotor gerjesztőáram-szükségletét. A szakértői vélemények is arra engednek következtetni, hogy a szemtanúk által a syracusei állomás felett látott UFO nem áramot vételezett, hanem éppen ellenkezőleg, áramot táplált a hálózatba, ami az USA-Kanada hálózat kiegészítéséhez vezetett. A mérnökök által szuper biztosnak nyilvánított Clay⁷³⁹ állomás nem volt felkészítve ilyen jellegű „balesetekre”, ezért a Niagara-erőművet leoldotta a hálózatról. Az így kieső áram idézte elő a túlterhelődést, amely azután az automatikus relék sorozatos lekapcsolását, és 200 ezer négyzetkilométernyi terület, valamint New York sötétségbe borulását eredményezte.

Ennek következtében 30 millió ember maradt áram nélkül, és rendült meg a tudományba, a technikába vetett hite. A legtöbb gondot New York városában okozta az áramkimaradás, ahol megbénult az élet. Nem csak a gyárak, intézmények, kereskedelmi és szolgáltató egységek álltak le, hanem a metró, sőt a felhőkarcolók liftjei is. A sötétség leple alatt kifosztották a boltokat, és a börtönökben fellázadtak a rabok. Ennek láttán kihirdették a rendkívüli állapotot. A civilizációs vívmányokhoz szokott amerikaiak úgy élték meg ezt az éjszakát, mint a „világvége főpróbáját”.

Sok tehát a tisztázandó kérdés, de térjünk vissza az általunk ismert elektromágnesek mellékhatásának további tárgyalásához. Az elektromágneses erővonalak és a szubatomi energiasugárzás határfoka közötti eltérést jelképezi a hagyományos hírközlés, és az éter által közvetített információáram-

⁷³⁷ ricsá(r)d el tompszon

⁷³⁸ elién ájdentitiz

⁷³⁹ kléj

lás különbsége. Mivel a hagyományos hírközlés az elektromágneses erővonalak közvetítése útján terjed, sebessége nem haladja meg az őt kiváltó ok, az elektronáramlás sebességét. Az elektron tömege ugyanis nagyobb, mint a fotoné, ezért az általa keltett mágneses erővonalak terjedési sebessége nem lehet nagyobb, mint a fény sebessége, tehát meg sem közelíti a tisztán szubatomi energiaáramláson alapuló információáramlás sebességét.

Jelenlegi rádióadóink úgy működnek, hogy az antenna által keltett váltakozó elektromos mező ugyanolyan frekvenciájú mágneses mezőt hoz létre, ami aztán tovaterjed, és a vevőantennában elektromos teret gerjeszt. Az ily módon generált elektromágneses hullámok tehát viszonylag kis sebességgel haladnak, mert alkalmazkodniuk kell a kiváltó hatás, vagyis az elektronáramlás sebességéhez. Lényegesen más a helyzet akkor, ha az antenna közvetlenül mágneses hullámokat bocsát ki. Ez esetben az információáramlás sebessége 12 nagyságrenddel is nagyobb lehet a fénysebességnél. A másik jelentős különbség a két információáramlás között, hogy amíg a szubatomi energia áthatol bármilyen anyagon, addig a koncentrált elektronok által keltett elektromágneses erővonalakat a fémek leárnyékolják, megakadályozzák a további terjedésüket.

Ha a jelenlegi hírközlési módszer ilyen hátrányokkal jár, akkor joggal kérdezhetnék egyesek, hogy miért az elektronokkal telített pólust használjuk kisugárzásra, miközben a szubatomi pólust leföldeljük, miért nem csináljuk fordítva? Erre a kérdésre a legkézenfekvőbb válasz, hogy azért nem próbáltuk meg a szubatomi energiasugárzással való hírközlést, mert egyszerűen nem volt rá igény. Ilyen jellegű kísérletek eddig csak amatőr szinten folytak. A Hi-Fi rajongók már évek óta kísérleteznek érzékeny berendezéseiken, és meglepő tapasztalataikat időről időre közzé is teszik különböző szaklapokban. Legújabb próbálkozásaik lényege, hogy a mikrofónia jelenségét utánozva vékony fémlemezekből és madártollból tölcseralakzatot formálnak a Hi-Fi berendezésük mikrofonja köré. Erre az alakzatra rábeszélve a hangszóróban érthetően hallható a hangjuk, annak ellenére, hogy előzőleg megszakították a galvanikus kapcsolatot a mikrofon és az erősítő között.

Ennek az effektusnak a léte azonban egyelőre több hátránnyal jár, mint előnnyel. Az elektromágneses kisugárzások szubatomi összetevője, valamint a homogén energiakisugárzások különösen a vájt fülű audiofileknek (hangzásbarátoknak) okoznak gondot, mivel egy bizonyos szint felett a hangminőséget már jól hallhatóan befolyásolja az összekötő kábelek, valamint a helyiségben található villany- és telefonvezetékek mágneses erőtere, illetve a vízvezetékekből és a lakberendezési tárgyakkal kisugárzódó energia. Egy jobb minőségű Hi-Fi torony összeállításánál a csatlakozó kábelek bekötési irányából is jelentős hangzáskülönbség adódik. Amennyiben az összekötő kábelek belső rézvezetőjének húzási (gyártástechnológiai) iránya megegyezik a jel útjával, akkor a hangkép a sávszéleken kiemeltté válik, vagyis döngőbb basszussal, csilingelőbb magas hangokkal bír, de hosszabb távon fárasztó a hallgatása. Ellenkező irányban csatlakoztatva a jelkábeleket koherensebbé, első hallásra puritánabbá válik a hangzás, ám hosszabb távon kevésbé fárasztó. Még a hálózati kábel bekötési iránya is képes felborzolni az érintettek idegeit. Egészen más hangképet eredményez, ha híradástechnikai készülékeink villás dugóját normál vagy fordított állásban csatlakoztatjuk a hálózati aljzatba.

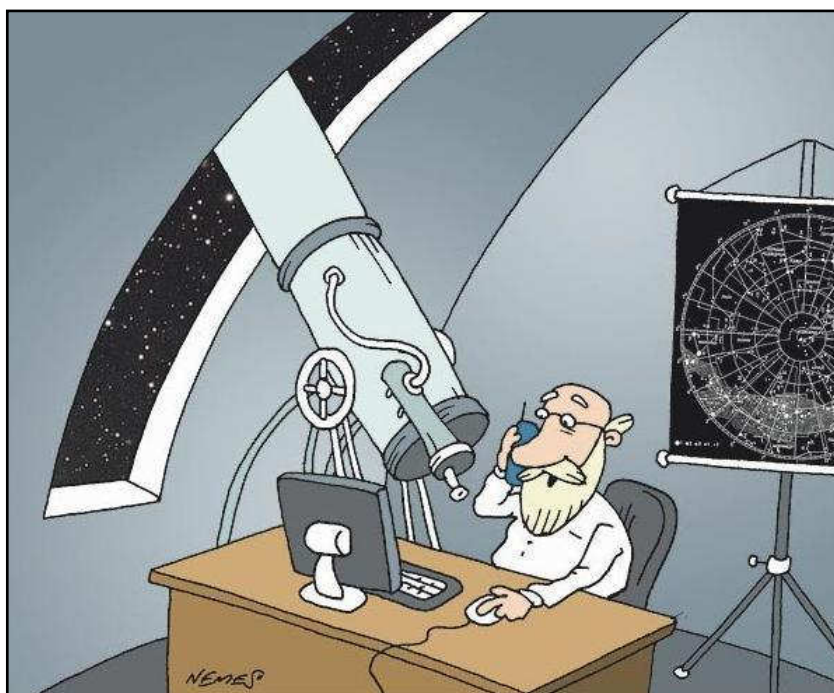
Az összefoglaló néven PWB-effektusnak is nevezett jelenségnek a létezéséről az ipar egyelőre még nem hajlandó tudomást venni, így a Hi-Fi berendezések tulajdonosai házilag készített eszközökkel próbálnak védekezni ellene. Ezeknek az újonnan felfedezett jelenségeknek a komolyan vétele, és iparszerű alkalmazása azonban remélhetőleg nem sokáig várat magára, így elképzelhető, hogy a híradástechnikában is alapvető változások történnek. Mellékesen megjegyezve, aki azt hiszi, hogy ez a jelenség egy kókler hagymázás víziója, nagyon téved. Peter W. Belt rádiómérnök volt a brit légierőnél. 1956-ban a hangtechnika felé fordította figyelmét, és megalkotta az akkori idők legkiválóbb minőségű hangsugárzóját, mellyel az 1981-es audiokiállításán első díjat nyert. Sajátos tapasztalataira a kristálytisza hangzás elérése érdekében folytatott küzdelmei során tett szert. A kezdeti nehézségekről így nyilatkozott: *„Amikor elhatároztam, hogy a végére járok ennek a megfoghatatlan jelenségnek, nem sok eredményt értem el, míg fel nem hagytam azzal a beszűkült mérnöki tudattal, amely a hagyományos képzésünkből fakad.”*

A hírközlésről alkotott jelenlegi meglehetősen egysíkú felfogásunk lehet az oka annak is, hogy csillagászok makacsul tagadják a Földön kívüli civilizációk létét az univerzumban. Legfőbb érvük

az, hogy évtizedek óta óriási rádióteleszkópokkal figyelik a világűr legkülönbözőbb csillaghalmazait, és eddig egyetlen értelmes lényekre utaló jelzést sem tudtak felfogni. Ennek a sikertelenségnek azonban más okai vannak. A statisztika törvényei szerint nagyon kicsi a valószínűsége annak, hogy a körülöttünk élő civilizációk éppen abban a fél évszázados fejlődési periódusban vannak, mint mi. Ha fejletlenebbek nálunk, akkor még nincs rádiójuk, ha pedig fejlettebbek, akkor már szubatomi alapokon áll a hírközlésük, ezeket a jeleket pedig a hagyományos híradástechnikai eszközökkel nem lehet észlelni.

Ha netalántán mégis sikerülne értelmes lények által kisugárzott rádiójeleket regisztrálnunk a világűrből, azzal sem mennénk semmire, mivel az egyes égitestek közötti óriási távolság miatt a kétoldali kommunikáció ezen az alapon eleve lehetetlen. Ennek oka rendkívül egyszerű, ugyanis a rádióadók által kibocsátott elektromágneses hullámok terjedési sebessége megegyezik a fény sebességével, és a hozzánk legközelebb álló csillag, a Proxima Centauri is 4,2 fényévre van tőlünk. Így mire a mi válaszuk megérkezne, addig több mint 8 év telne el. A csillagok zöme viszont több ezer, illetve több millió fényévre van tőlünk, ezért a velünk való kapcsolatfelvétel kivitelezhetetlen, mivel ennyi idő

alatt már nem csak a jeleket kibocsátó civilizáció, hanem nagy valószínűséggel a mi társadalmunk is meg fog szűnni. Azonban akkor sem mennénk semmire a rádiójelek útján történő kommunikációval, ha valamilyen isteni csoda folytán a Föld élővilága túlélné a jelenlegi környezetromboló tevékenységet, és megmenekülnénk a pusztulástól, mert a folyamatos technikai haladás következtében az az információ, amely korábban érdekelt bennünket, több ezer vagy millió év múlva fabatkát sem fog érni. Az elektromágneses hullámok terjedésének lényegéből eredő leküzdhetetlen akadályok miatt a kozmoszban élő magasan fejlett civilizációk az információközlésnek nem ezt a módját alkalmazzák. Így hiába is kutatunk rádióadások vagy logikus következtetésre alkalmas rádiójelek után, ilyet nem fogunk találni. Elvileg előfordulhatna ugyan, hogy egy távoli civilizáció fejlődésének ab-

- Sikerült dekódolnom a rejtélyes csillagközi üzenetet, de tartok tőle, hogy nem fog neki örülni, kollega. A teljes szöveg így hangzik: "Olcsó kínai diszkont a Tau Ceti harmadik holdján, balra!"

ból a kb. 100 évnyi szakaszából, amikor még elektromágneses hullámokat használtak az információközlésre, egy rendkívül erős rádiójel éppen most érkezik el hozzánk, de ennek a valószínűsége olyan kicsi, mint egy meghatározott porszemet megtalálni a Szahara homoktengerében.

Ez persze nem jelenti azt, hogy a körülöttünk élő civilizációk nem érzékelik az általunk kisugárzott elektromágneses jeleket. Az ufóirodalom több esetben beszámolt olyan harmadik típusú találkozásokról, ahol a földönkívüliek megemlítették, hogy rendszeresen nézik a tévéadásainkat. A hitetlenkedők erre joggal kérdezhetik, hogy akkor miért nem kommunikálnak velünk ezen az úton? Ez az elvárás nagyon hasonló az afrikai bennszülöttek próbálkozásához, akik dobszó útján közvetítik az üzeneteiket, és azt gondolják, hogy a civilizált országokban élő emberek is így érintkeznek egymással, csak nagyobb dobokkal. Az észak-amerikai indián törzsek is azt hitték, hogy a nagy tüzek égbe szálló füstje eljuttatja az üzeneteiket a távoli kontinensekre is. Tegyük fel, hogy az amerikai

úrkutatási központ valamilyen módon értesül ezekről a kapcsolatfelvételi kísérletekről. Vajon feltételezhető a NASA szakembereiről, hogy a primitív népcsoportok kedvéért készítene egy hatalmas dobót, vagy gyűjtanak egy óriási máglyát, hogy visszaüzenjenek nekik? Nyilván nem. Megvárják amíg ezek az emberek elérkeznek a fejlődésnek arra a szintjére, hogy egyenrangú félként társalognak velük. Ekkor viszont már rendelkezni fognak azokkal a technikai eszközökkel is, amelyekkel nem jelent gondot a korszerű kétoldali kommunikáció megteremtése. A fejlődésbeli különbség most még olyan nagy közöttünk, hogy jelenleg egyébként sem lenne értelme a kapcsolatfelvételnek. Az iménti példánál maradva, mi haszna származna egy úrkutatással foglalkozó fizikusnak abból, hogy elbeszélget egy afrikai bennszülöttel, és mit tudna kezdeni egy dzsungellakó azokkal az ismeretekkel, amit egy fizikustól szerezhet?

Az alacsony hatásfok ellenére nagyon valószínű, hogy az elektromágneses tömegáthelyezés útján létrehozható szubatomi energiasugárzásnak az élet más területein is hasznát vehetjük majd. Az energiakvantumok sűrítésének ez a módja nem korlátlan ugyan, de elképzelhető, hogy az ily módon előállított koncentrált energiasugárzás már képes lenne néhány olyan jelenség előidézésére, amely korábban a szubatomi energiasugárzással kapcsolatban említésre került. Így nem zárható ki, hogy ha nagy hatásfokú elektromágnesek szubatomi pólusa alatt hajtánánk végre az operációkat, akkor csökkenne a fertőzésveszély. A jövőben az is elképzelhető, hogy sikerül olyan kisméretű elektromágneses manipulátort létrehozni, melynek koncentrált energiakisugárzása már elegendő nagy lesz ahhoz, hogy megnyissuk vele a testet, így bármely sebész képes lesz arra, hogy a Fülöp-szigeteki healerekhez hasonló módon operáljon.

Egy rúd alakú erős elektromágnessel megoldható lenne a nagy hatásfokú akupunktúrás kezelés, mivel a rúd két végének eltérő jellegű koncentrált energiasugárzásával egyaránt kezelhetnénk mind a Yang, mind a Yin jellegű meridiánjainkat. Miután az elektromágnesek által szolgáltatott energia jóval nagyobb, mint amennyi a permanens mágnesekből kinyerhető, ezzel az eszközzel kivitelezhető lenne az egyes szervek közvetlen besugárzással történő energiapótlása is. Az ellenkező pólussal való energiaelvonástól itt is tartózkodjunk, mert ez nem eredményez tartós egészséget. Kivételt csak abban az esetben tegyünk, ha az energiafeltöltődés valamilyen káros külső behatás következménye. Ez akkor fordulhat elő, ha túl közel megyünk egy koncentrált szubatomi energiaforráshoz (pl. UFO-hajtóműhöz) vagy huzamosabb ideig tartózkodunk a közelében. Ennél hétköznapiabb eset a vízerkisugárzások következtében előálló feltöltődések. Korábbi tapasztalatok alapján Yang jellegű energia-besugárzással gyorsítani tudnánk a sérülések okozta sebek, és az elfekélyesedések gyógyulási idejét is.

Nagyméretű elektromágnesek alkalmazásával megpróbálkozhatnánk a vetőmag vetés előtti besugárzásával a termésátlag növelése érdekében, és valószínűleg nem lenne eredménytelen egy olyan kísérlet sem, amelynél az élelmiszerek nagyipari tartósítása szubatomi energiasugárzással történne. Lehet, hogy nemsokára gyártani fogunk olyan szubatomi tartósítószerkényeket is, ahol egy kis fogyasztású elektromágnes sejtbomboló fagyasztás nélkül fogja az élelmiszerek frissességét megőrizni. Nagyon valószínű azonban, hogy ezeket az elektromágneseket +1 °C-ra beállított hagyományos hűtőszekrényekbe fogják beépíteni annak érdekében, hogy a bennük tárolt zöldség és gyümölcs ne aszalódjon meg idő előtt. Még tovább csökkenthető a kiszáradás veszélye, ha az élelmiszereket polietilénzacskókban légmentesen lezárva rakjuk ezekbe a fagymentes tartósítószerkényekbe. Most ugyanis nem kell attól tartanunk, hogy a befülledés következtében egyes nyersanyagok megromlanak, mert a szubatomi energiasugárzás megöli azokat a vírusokat, baktériumokat, penészgombákat, melyek a bomlást előidézhették.

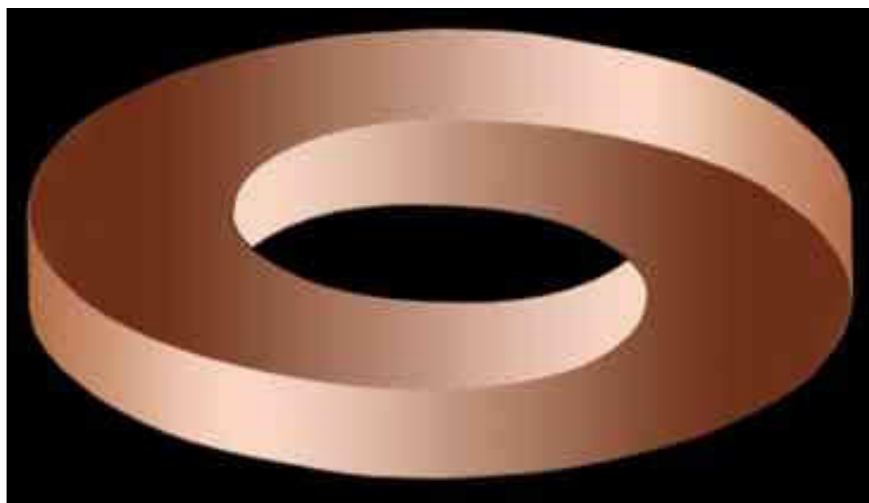
Fantasztikusan hangzik ugyan, de lehet hogy ennek a módszernek az alkalmazásával nem szükséges félretnen leszedni a téli tárolásra szánt gyümölcsöket. Mint korábban láttuk egy erős, sokszzerű szubatomi energiasugárzás képes arra, hogy a sejtekből maradéktalanul kivonja a Yin vagy Yang jellegű energiaösszetevőt. Ennek következtében megszűnik minden életműködés, a sejt lebénul. Jelen esetben egy ilyen előzetes energiakezelés feltehetően azt eredményezné, hogy az érett gyümölcs nem tudna túlélni, és megromlani. Így a kontinentális éghajlat alatt élők is élvezhetnék az érett banán, narancs és más citrusfélék ízét, sőt a téli tárolásra szánt almát, körtét is nyugodtan hagyhatnánk a fákon megérni. Ily módon a „szállítást nem tűrő” trópusi gyümölcsök is forgalmaz-

hatók lennének az egész világon. A szállíthatatlanságnak ugyanis nem a törekenység az oka, hanem a gyors túlérés az, hogy mire odaérnek megromlanak. Az érési folyamat leállításával azonban ez a káros jelenség nem következik be. Mellesleg ezen a módon megoldható lenne az elhunytak tetemének bomlásmentes megőrzése is. Nem valószínű azonban, hogy a jövőben bárki is akkora jelentőséget tulajdonítson a földi porhüvelyének, hogy ily módon megörökítse az utókornak.

Az állagmegőrzésnek ennél is meghökkentőbb lehetősége, hogy a romlandó élelmiszert átteleportáljuk a jövőbe. A főszezonban olcsón megvásárolt zöldséget, gyümölcsöt adagokra osztva betesszük az időgépbe, amelyet úgy programozunk be, hogy a tél beállta után hetente megjelenjen egy csomag az asztalunkon. Ez esetben még tartósítószekrényre sincs szükség. A várakozási idő alatt az átteleportált élelmiszer csak étertestben létezik, így nem tud károsodni, a fizikai világ nem hat rá. Ebből is látható, hogy a szubatomi energia világának birtokbavételével lehetőségeink szinte a végteleenségig tágulnak.

Rendkívül erős elektromágnesekkel megkísérelhetnénk az ipari hulladékok dematerializálását is. Elképzelhető, hogy ez a módszer az önvédelem terén is alkalmazható lenne. Ha egy rúdlámpaszerű csőbe beépítenénk egy sokmenetű elektromágnest, és mögéje helyeznénk egy nagyfeszültségű áramforrást, akkor mi is készíthetnénk olyan sugárfegyvert, amelynek a hatótávolsága igen nagy lenne. Ezzel az eszközzel – a jelenlegi gázpisztolyokkal vagy gázsprayekkel ellentétben – már lőtávolságon kívül megbéníthatnánk, mozgásképtelenné tehetnénk a támadó felet. Ez az eszköz alkalmas lesz a gépkocsin menekülő bűnözők megállítására is. Egyébként ez a technika egyáltalán nem új. Az 1940-es években a náci Németország már rendelkezett egy elektromagnetikus fegyverrel, amely olyan erős mágneses teret sugárzott ki magából, amely 50 méteres távolságból képes volt megbénítani az ellenséges repülőgépeket, illetve bármilyen benzinmotoros gépjármű gyújtásrendszerét. A perspektíva érzékeltetése céljából megemlíthető, hogy a Földön kívüli űrhajósok fejlettebb csoportjai már nem sugárfegyverekkel védekeznek, hanem pszichoenergetikai úton nagyobb mennyiségű szubatomi energiát sűrítenek össze, és a közeledő személy felé irányítják. Ez az energiafal úgy hat az illetőre, mintha szilárd tárgynak ütközött volna, az ütközéstől elkábul, és hosszú percekre elveszti eszméletét.

Nem zárható ki, hogy ez a fajta fegyver a sugár kiszélesítésével alkalmas lesz tűzoltásra is. A Yang jellegű szubatomi energiasugárzás ugyanis hőt von el a környezetből, és a levegőmolekulák távol tartásával nem enged be friss oxigént az égéstérbe. Dematerializálás és tűzoltás céljára valószínűleg nem lesz elegendő az a mágneses energia, amelyet egy ultra hatékonyságú rúd-mágnes képes kisugározni magából. Ennek a kialakításnak nagy hátránya, hogy csak az egyik végén, egy kis felületen sugárzódik ki a szubatomi energia. Jelentős mértékben növelhetjük azonban a sugárzó pólusok felületét, ha a tekercset toroid alakban készítjük el. Szakmai körökben ismert tény, hogy a tórusz alakú vasmag kifelé teljesen semleges, a mágneses erővonalak a vasmagon belül áramlanak. A szubatomi energiarészecskék azonban kilépnek belőle, sőt a vasmag geometriai kialakítása következtében a sugárzás egyirányú lesz. A kibocsátott energia jellege a gerjesztő feszültség polaritástól függ. Ennél a használati módnál annyira nincs szerepe az elektromos erőternek, hogy sok esetben teljes mértékben kiküszöböljük, mint zavaró hatást. Ennek legegyszerűbb kivitele, hogy bifiláris tekercselést alkalmaznak.

ben kiküszöböljük, mint zavaró hatást. Ennek legegyszerűbb kivitele, hogy bifiláris tekercselést alkalmaznak.

Ez az alakzat még mindig nem tekinthető tökéletesnek, mivel csak az egyik pólus sugároz számunkra hasznos energiát. Ez a probléma azonban technológiai fejlettségünk jelenlegi szintjén már megoldható úgy, hogy a tekercset Moebius-alakzatban, meghajlított vasmagra csévéljük. A Moebius-szalag ugyan-

is egy olyan különleges gyűrű, aminek az egyik végét összeillesztés előtt megcsavarják, ezért csak egy pereme, vagyis egy pólusa van. A gerjesztő feszültség megfelelő polaritása esetén ez az egy pólus teljes felületén pozitív szubatomi energiát sugároz ki. Az ellenkező pólust ennél az alakzatnál sem kell leárnyékolni, ami az előállítási költségek jelentős csökkenését eredményezi. Még nagyobb energiakonzentrációt érhetünk el az úgynevezett Klein-alakzattal, amely két Moebius-szalag egymáshoz illesztése útján hozható létre. Ez a megcsavart tölcserre emlékeztető háromdimenziós alakzat, illetve annak továbbfejlesztett, gyárilag előállítható változata már oly mértékben képes a szubatomi energiát koncentrálni, ami hagyományos tekercselés, azaz árammal történő gerjesztés esetén is érzékelhető mágneses sugárzást hoz létre.

Egyébként rúd alakban is lehet, mágneses monopólust készíteni. Ennél a tekercselési módnál a rézhuzalt úgy helyezik az acélrúdra, ahogy a kötőtűre szokták az első sort felfűzni. A rúd közepén aztán megváltoztatják a tekercselési irányt, amitől az elektromágnes mindkét vége északi, illetve ellenkező pólusú gerjesztése esetén déli pólusú lesz. (Egyszerűbb tekercselési mód, hogy a rúd közepén, a huzal visszahajlításával létrehozunk egy hurkot, és ebbe belebújtatjuk a végét. Utána készítünk még egy menetet, és a huzal végét újból átbújtatjuk a hurkon, hogy az előző menetek ne csúszszanak szét. Ezt követően ellenkező irányban folytatjuk a tekercselést. Többretegű tekercselés esetén célszerűbb két csévetesten két fele hosszúságú tekercset kialakítani, és az acélrúdra felhúзва oly módon sorba kapcsolni őket, hogy az első tekercs végéhez a második vége kapcsolódjon.) Az ily módon létrehozott eszköz persze nem valódi monopólus, mivel az ellenkező pólus itt sem tűnik el, csak nem sugárzódik ki. Benne marad a rendszerben. Ez esetben harmadik pólusként, az acélrúd közepén foglal helyet. Ezért ezt a kialakítást mágneses tripólusnak is nevezik.

Végezetül szólni kell arról, hogy az ultra hatékonyságú mágnesek szubatomi energiasugárzása csak rendkívül szigorú balesetvédelmi előírások betartása esetén tanulmányozható. Semmiképpen nem ajánlatos házilag összebarkácsolt elektromágnesekkel kísérletezni, mert egy erős elektromágnes már képes a dematerializáció jelenségét előidézni, melynek következtében nyomtalanul eltűnnek tárgyak körülöttünk. Sokkal nagyobb baj azonban, hogy ha kézzel belenyúlunk egy ilyen elektromágnes szubatomi erőterébe, akkor részleges dematerializáció jöhet létre, amely a kísérletező személy fáklyaként való elégéséhez vezethet. Sajnos nem lehet elhallgatni azt sem, hogy mint minden új fizikai elmélet, ez az eljárás is felhasználható kártékony, pusztító célokra. Ennek a jelenségnek a felelőtlen alkalmazása, vagy bűncselekmény céljára való felhasználása azonban senkit sem fog mentesíteni a büntetőjogi felelősségre vonás alól. Az előzőekben láttuk, hogy az abszolút világ minden eseményt örök időkre megőriz, így a bűnüldöző szervek a látszólag nyom nélküli bűncselekményeket is rutinszerűen fogják a jövőben az Agykontroll módszerével, illetve kronovizor segítségével felderíteni.

A nagy hatásfokú erővonalkeltésben az eddig leírtaknál is nagyobb lehetőség rejlik, de még mielőtt rátérnénk ennek a szubatomi energiakisugárzást fokozó módszernek az ismertetésére, forduljunk egy kicsit vissza az alapelvhez. Fizikai tanulmányaink alapján tudjuk, hogy az atomi erők igen erősek, nagyságrendekkel nagyobbak, mint az anyag negatív, vagy a szabadon áramló szubatomi energiakvantumok pozitív energiakisugárzása. Ennek alapján elképzelhető az is, hogy a mágnesek két pólusának erővonalak formájában megtestesülő energiasugárzása csak részben tudható be a szubatomi energiakvantumok anyagba való beáramlásának, illetve a szabadelektronok negatív energiakisugárzásának. Intenzitása alapján ugyanis feltételezhető, hogy a Yang pólus pozitív energiakisugárzását túlnyomó részben a betöltetlen elektrónhéjjal rendelkező atomok magenergia-kisugárzása okozza. Ha egy atom elveszti valamely elektronját, akkor felborul a töltésegyensúly az atomon belül. Mivel a természet mindig egyensúlyra, stabilitásra törekszik, nem zárható ki, hogy ez a változás arra készíti az atomot, hogy csökkentse rendszámát, vagyis olyan stabil atommá alakuljon át, amely megfelel a csökkent elektronszámnak.

Nem elképzelhetetlen, hogy ez az átalakulás oly módon megy végbe, hogy az atommag a tömeg-többletet szubatomi energiakvantumok formájában szétsugározza. Az atom energiaként való szétsugárzódása egyáltalán nem szokatlan jelenség a fizikában, gondoljunk csak a maghasadás lezajlására.

Ez a folyamat annyiban különbözik a töltéskiegyenlítő energiasugárzástól, hogy itt a magba zárt energia nagyobb csomagokban sugárzódik szét, ezért radioaktívnak, vagyis a szervezetre károsnak tekintjük. A gamma-sugárzás pl. az energia gamma fotonok formájában való kisugárzását jelenti, a béta-sugárzásnál az energia elektronok formájában, míg alfa-sugárzásnál hélium atommag méretű csomagokban távozik az anyagból. Miután a töltéskiegyenlítő energiakisugárzás feltételezhetően az energia legkisebb egységében, vagyis szubatomi energiakvantumokban történik, ezért ez a folyamat igen hosszú ideig fennmarad. Az atom ily módon való átalakulása valószínűleg sokkal tovább tart, mint a leghosszabb felezési idővel rendelkező radioaktív bomlás, így az elektromágneses erővonal-keltés nem jár együtt az anyag érzékelhető átalakulásával. Ennek a folyamatnak a lassúságát jól érzékelteti néhány radioaktív anyag lebomlási ideje. Két példát kiragadva, a Rubídium-87 izotóp felezési ideje pl. 47 milliárd év, míg a Tellúr-128 izotópé $2,2 \times 10^{24}$ év. Mivel a radioaktív bomlás mindig nagyobb energiacsomagokban történik, mint a magenergia-kisugárzás, könnyen belátható, hogy az atom ily módon való szétsugárzódásának időtartama az emberi élet léptékével egyszerűen nem mérhető. Ez az energia tehát időtartamát tekintve végtelennek, azaz gyakorlatilag kimeríthetetlennek tekinthető.

Minden valószínűség szerint hasonló okokra vezethető vissza a Yin pólus koncentrált energiakisugárzása is, ami fizikai értelemben megnövelt gravitációnak tekinthető. Ebben az esetben az atomok az anyag szabadelektronjait befogva a legkülső elektronhéjukon többletelektronokra tesznek szert, ami most ellenkező irányban borítja fel az atom töltésegyensúlyát. Ez azt eredményezi, hogy az atom megpróbál nagyobb rendszámú anyaggá válni, és eközben az atommag negatív energiát, vagyis szubatomi energiahányt sugároz ki magából. Korábban a materializálódásnál már láttuk, hogy az anyag negatív energiasugárzása, vagyis a gravitáció nem más, mint az univerzum szubatomi energiakészletében létrejött energiahány anyagból való kisugárzódása. A negatív és a pozitív töltéssel rendelkező atomoknak ez a speciális kisugárzása viszont nagyságrendekkel intenzívebb, mint a gravitációs, illetve az éteri szubatomi energiasugárzás, jellegében azonban megegyezik velük. (Két elektron között pl. 10^{30} -szor nagyobb elektromágneses erő lép fel, mint amennyi az egymásra gyakorolt gravitációs vonzóerő értéke, az atommag belsejében pedig a gravitációs és az elektromos erők aránya 10^{40} .) A fizikusok egyébként már régóta gyanítják, hogy az anyagi világban megnyilvánuló erős és gyenge kölcsönhatások jellegüket tekintve nem különböznek egymástól, eltérés csupán megnyilvánulásuk intenzitásában van.

A természetes gravitációs kisugárzás csak abban az esetben alakul ki és válik számottevővé, ha az anyagot alkotó atomok töltése semleges, és kellő számú atom kapcsolódik egymáshoz, hogy ez a kisugárzás érzékelhető legyen. Ugyanez vonatkozik az éteri energiakvantumok természetes sugárzására is. A szabadon áramló szubatomi energiakvantumok csak akkor lennének képesek a magerővel azonos intenzitású pozitív energiasugárzásra, ha jelentős mértékben összesűríténék őket. A természetes állapotban levő szubatomi energia sűrítési módja egyelőre nem ismeretes, de az atomokban rejlő roppant mennyiségű energia atomerőművekben történő felszabadítása már eddig is felbecsülhetetlen segítséget jelentett az emberiség energiagondjainak megoldásában. A magerő elektromágneses úton való aktiválása, vagyis a részecskesugárzás koncentrálása azonban az eddigieknél is intenzívebbé és jóval veszélytelenebbé teheti ezt a fajta energiatermelést. Ez az elmélet egyébként nagyon hasonlít a fizikusok elektromos erőterrel kapcsolatos magyarázatához. A tudomány jelenlegi álláspontja szerint az elektromos erőter azáltal jön létre, hogy egyes töltésekből virtuális részecskék áramlanak ki, illetve nyelődnek el. A virtuális részecskék áramlása hozza létre az erőteret, és annak polarizációját. Azt viszont nem tudják megmondani, hogy mi okozza a vezető körül kialakuló mágneses tér örvénylését, rotációját. Arra azonban már ők is rájöttek, hogy a mágneses energiát nem a fémes vezető, hanem a körülötte levő „tér” szállítja. A vezető csak arra való, hogy fenntartsa a mágneses erőteret, és utat mutasson az energiaáramlás irányának.

Az előzőekben ismertetett ultra hatékonyságú elektromágnesek fő felhasználási területe a nagy hatásfokú erővonal-keltés lesz. Ezeknél a mágneseknél a szubatomi energiakisugárzás a hatékony mágneses erővonalgerjesztés járulékos tulajdonságaként hasznosítható. Az ily módon kialakuló szubatomi energiasugárzás intenzitása kicsi ugyan, de tökéletesen megfelel gyógyászati és egyéb gyenge energiasugárzást igénylő célokra. Minden valószínűség szerint létezik azonban a szubatomi

energiakeltésnek egy jóval hatékonyabb módja is. Mostanában sorra jelennek meg olyan könyvek, amelyek a Zéta Reticuli csillagrendszerből hozzánk érkező kozmikus lények tevékenységéről számolnak be. Ezek a kis termetű, szürke bőrű, meglehetősen fura lények előszeretettel „raboltak el” fiatal fiúkat is, akiket küldetésvágyuktól sarkallva megtanítottak arra, hogy hogyan kell elektromágnesekből „antigravitációs” szerkezetet építeni. Ezek a minden új dologra fogékony fiatal emberek meg is építették ezt a készüléket, de a kísérletek minden esetben különös balesettel végződtek. Sajnos az ezzel járó következmények olyan sokkot okoztak náluk, hogy a kísérleteket nem merték továbbfolytatni, a megoldásra vonatkozó részleteket pedig időközben elfelejtették. Az egyetlen használható információ, amire emlékeznek, és amit le is írtak, hogy ennek a szerkezetnek a működési elve a „mágnesek ellenirányú forgásán” alapul.

Ebből a csekély, de rendkívül fontos információból kiindulva próbáljuk meg megfejtetni ennek az antigravitációs szerkezetnek a működési elvét. Az előzőekben használt (célszerűen réz alapanyagú) fémes vezetőt fektessük magunk elé bal oldalt, és kössünk a két végére egy villamos terhelést, azaz fogyasztót. Azután jobbról tegyünk az egyenes vezető mellé egy rúd-mágneset úgy, hogy a Yin pólus legyen felül. Ekkor a mágneses erővonalak hatására a fémes vezető felső végén szabadelektronok válnak le a rézatomok legkülső elektronhéjáról. Ez a hatás annak tudható be, hogy a rúd-mágnes felső végén koncentrálódott elektronok intenzív negatív kisugárzásuknál fogva taszító hatást gyakorolnak a fémes vezető legközelebb álló elektronjaira. Ez a taszító hatás azonban relatív, mert mint tudjuk, az azonos jellegű energiárészecskék nem taszítják, hanem vonzzák egymást. Jelen esetben a taszító hatás annak tudható be, hogy a rúd-mágnes Yin, vagyis negatív pólusán összesűrűsödött elektronok rekombinációra irányuló koncentrált hatást fejtenek ki a szemben levő kevésbé telített rézatomokra, és ez a sugárzás olyan erős, hogy a rézatomok legkülső elektronhéjának gyengén kötődő elektronjai nem tudnak neki ellenállni, ezért leszakadnak. Galvanikus összeköttetés hiányában a rekombinálódás, illetve az elektronbeépülés nem tud létrejönni, de a gerjesztés hatására kialakul egy nagyon fontos állapot, a fémes vezető felső végének atomjai ionizált állapotba kerülnek.

Ezzel egyidejűleg a fémes vezető alsó végén a rúd-mágnes Yang pólusának pozitív energia-kisugárzása következtében egy erős elektronelszívó hatás lép fel. Ez a szívóhatás szintén azt eredményezi, hogy a közelben levő rézatomok legkülső elektronhéjáról elektronok szakadnak le, és megpróbálnak rekombinálódni a rúd-mágnes gerjesztő hatást kiváltó pólusán. Galvanikus összeköttetés hiányában azonban ez sem jöhet létre, így a fémes vezető másik végének atomjai is ionizált állapotba kerülnek. Ez a helyzet lehetőséget ad a töltésátrendeződésre, a feszültségkülönbség létrejöttére, ami a szokványos fémes anyagokban előfeltétele a villamos energia előállításának. Külső feszültség hiányában a töltésátrendeződés egyetlen járható útja a rekombináció, amihez szabadelektronokra van szükség. A szabadelektron-keltés legismertebb módja az ütközéses ionizáció. Ehhez azonban gerjesztőáram kell, ami itt hiányzik, mivel a fémes vezető sarkain nem tápáramforrás, hanem terhelés van. Ugyanezen okok miatt nem kelthetünk szabadelektronokat nagyfeszültségű gerjesztéssel sem. Ennek ellenére a rekombináció létrejön, ugyanis a fémes vezető mindkét végében ott a sok leválasztott elektron, csak el kell szívni. De vajon melyik pólus ionizált atomjai szívják el a másik pólus szabaddá vált elektronjait. Az alsó pólus nem teheti, mert a vele szemben levő rúd-mágnes Yang pólusa nem engedi az elektronbeépülést, az ott található rézatomokat arra kényszeríti, hogy megtartsák pozitív töltésüket. A fémes vezető felső végében azonban nincs ilyen probléma, mivel a rúd-mágnes vele szemben levő pólusa Yin jellegű, ami arra készíti az ott található rézatomokat, hogy többletelektronokat felvéve ők is Yin jellegűvé váljanak. Ez a gerjesztés megindulásának pillanatában meg is történik úgy, hogy a fémes vezető alsó végében felszabaduló elektronokat a felső végében levő betöltetlen elektronhéjú atomok magukhoz szippantják.

A rekombináció létrejötte után a fémes vezető polarizálódik. A folyamat végeredményeként a Yin pólussal szemközti vége negatív, míg a Yang pólus felé eső vége pozitív polaritású lesz, tehát az indukáló és az indukált feszültség iránya megegyezik. A kialakult feszültségkülönbség következtében megindul a fogyasztón keresztül a töltéskiegyenlítő elektronáramlás, amely mint tudjuk, a negatív kapocstól a pozitív kapocs felé irányul. Jelen esetben az elektronok Yang pólus irányába való vándorlásának a közvetlen oka az, hogy a pozitív töltésű elektronhiányos atomok szabadelektronok-

ra gyakorolt vonzó hatása sokkal erősebb, mint az egyes elektronok közötti gravitációs vonzóerő. A két erő intenzitása között (mint már szó volt róla) több nagyságrendnyi különbség van. Ennek szűkszerűsége könnyen belátható, mert ha a gravitációs erő mértéke meghaladná az atomi erők nagyságrendjét, akkor nem lehetne pl. kémiai átalakításokat végezni, nem tudnánk előidézni a villamos effektusokat, az anyag összetömrölése ugyanis lehetetlenné tenné a legtöbb fizikai jelenség kialakulását.

Ez a hatás viszont egy olyan sajátos helyzetet teremt ebben a rendszerben, hogy az indukált áram ellentétes irányú lesz az indukáló áramhoz képest. Ez a körülmény sajnos igen kedvezőtlen hatást gyakorol az induktív rendszerekre. Az indukált áram ugyanis ellentétes irányánál fogva akadályozni igyekszik az őt létrehozó folyamatot, vagyis lerontja az indukció hatékonyságát. (Fizikailag ez úgy megy végbe, hogy az indukált áram is erővonalakat hoz létre, amelyek ellentétes irányúak az indukáló áram által létrehozott erővonalakkal.) Ez a Lenz által felismert hatás annál intenzívebben lép fel, minél nagyobb a terhelés. Ennek éppen ellenkezője figyelhető meg az önindukciónál, vagyis amikor megszüntetjük a gerjesztést. Ebben az esetben az elektronok visszaáramlanak a kiindulási helyükre, és eközben olyan áramot indítanak el a fémes vezetőben, amelynek az iránya megegyezik az indukált feszültséggel. Ezért most nem lép fel a Lenz-törvény által megfogalmazott akadályozó hatás, ami azzal a következménnyel jár, hogy az indukált feszültség nem csökken, sőt sok menetes tekercsek esetén akár nagyságrendekkel nagyobb lehet a lekapcsolt indukáló feszültségnél. Az energiakeltésnek ezt a sajátos módját indukciónak nevezzük. Villamos energiát tehát nem csak gerjesztőárammal, illetve gerjesztő feszültséggel lehet kelteni fémes anyagokban, hanem galvanikus kapcsolat nélkül, mágneses gerjesztéssel is.

Tovább folytatva az előzőekben megkezdett kísérletet most fogjuk meg középen a rúd-mágnezt, és forgassuk tovább az óramutató járásával ellentétes irányba, a vezető hossz tengelye mentén. Ekkor az történik, hogy a mágnes Yin pólusa lassan közeledik a vezetőhöz, a Yang pólus pedig távolodik tőle. Ennek következtében a vezető alsó szélén fokozatosan megszűnik a szabadelektronokra gyakorolt elszívó hatás, a Yin pólus szabadelektron-keltő hatása pedig a vezető középvonala felé tolódik el. Negyed fordulat után állítsuk meg a mágnezt. Ebben a helyzetben azt tapasztaljuk, hogy a merőlegesen álló rúd-mágnes hiába gyakorol maximális gerjesztő hatást a vezetőre, nem folyik áram a terhelésen, mivel a vezetőben nincs feszültségkülönbség, nincs ami a terhelő áramkör szabad elektronjait megindítsa. Forgassuk tovább a rúd-mágnezt úgy, hogy ezúttal a Yin pólus legyen alul, a Yang pólus pedig felül. Ekkor ugyanaz a helyzet áll elő, mint a kísérletezésünk kezdetén, azzal az eltéréssel, hogy most a Yin pólus által gerjesztett szabadelektronok a fémes vezető alsó végében találhatók. Ennek következtében a vezető két vége átpolarizálódik. A fordított polaritású feszültség most ellenkező irányú elektronáramlást indít el a fogyasztón keresztül. Ha a mágnezt tovább forgatjuk úgy, hogy ismét merőleges legyen a vezetőre, akkor ez esetben nem azért szűnik meg a feszültségkülönbség a vezetőben, mert a leszakított szabadelektronok szanaszét szóródnak, hanem azért, mert a gerjesztett elektronok mind egy helyen, a vezető közepén, a Yang pólussal szemben koncentrálnak.

Ha a rúd-mágnes és a fémes vezető helyett elektromágneseket alkalmazunk, akkor ez a hatás fokozottan érzékelhető. Ennek a kísérletnek az alapján könnyen megérthető az indukció jelenségének az a sajátossága is, hogy az indukált áram miért van 90° -os, azaz negyedperiódusnyi késésben az indukáló feszültséghez képest. Természetesen folyamatos áramot csak akkor fogunk észlelni, ha a rúd-mágnezt, illetve az azt helyettesítő gerjesztő mágnezt állandóan forgatjuk. Ellenkező esetben csak az elmozdulás időtartama alatt keletkezik áram, mivel a gerjesztés megszűnése után, a terhelésből a fémes vezetőbe, vagyis a tápáramforrásba befolyó szabadelektronok rekombinálódnak a vezető pozitív, elektronhiányos atomjaival, és ezáltal megszűnik a feszültségkülönbség. Tulajdonképpen az eddig leírtakban semmi különös nincs, mert lényegét tekintve így működik az áramfejlesztő generátor, az összes erőmű ennek a fizikai elvnek az alapján termeli számunkra az elektromos áramot.

Most az összeállításunk forgórészét helyettesítsük egy többpólusú, henger alakú elektromágnessel, az állórész tekercsét pedig keretként helyezzük köréje úgy, hogy oldalai párhuzamosak legyenek a forgórész tengelyével. A többpólusú gerjesztőtekercs megforgatása után azt fogjuk tapasztalni, hogy az indukció útján keletkező szabadelektronok az állórész tekercsének egyik oldalán fognak

koncentrálódni, míg a tekercs másik oldalán elektronhiány keletkezik. Arról, hogy a forgórész Yin illetve Yang pólusa az állórész tekercsének mindig ugyanazokat az oldalait gerjessze, a tengelyére szerelt kommutátorszelethek gondoskodnak. Ezen túlmenően ezek a rovátkolt gyűrűre emlékeztető szegmensek úgy irányítják a gerjesztőáramot az egyes pólusokba, hogy mindig az a gerjesztőtekercs kerüljön éppen áram alá, amely az állórész tekercsei előtt elhalad. Ezzel az elrendezéssel elérhető, hogy a gerjesztett feszültség folyamatosan fennmarad, ami lehetővé teszi a negatív kapocsban összegyűlt szabadelektronok fogyasztóba áramlását, és a megfelelő villamos effektus létrehozása után az állórész elektronhiányos, pozitív kapcsába való visszaáramlását. Ez a folyamat ciklikusan ismétlődik mindaddig, amíg a forgórész gerjesztőárama meg nem szűnik. Ennek az elrendezésnek járulékos előnye, hogy az állórészről visszavezetett áram segítségével külső áramforrás nélkül is megoldható a forgórész gerjesztése. Tulajdonképpen ebben a továbbiak megértését elősegítő működési elvben sincs semmi különös, mert alapjában véve így termeli az egyenáramot a dinamó.

A lényegre térve most kössük le az utóbbi elrendezés állórészéről a fogyasztót, és helyette kapcsoljunk rá egy külső áramforrást, ellentétes polaritással. Ebben az esetben két gerjesztés alatt álló elektromágnezt kapunk, ahol a forgórész Yin pólusával szemben az állórész Yang jellegű, a Yang pólussal szemben pedig a Yin jellegű oldala helyezkedik el. Első látásra ez az elrendezés hasznavehetetlennek tűnik, hiszen mint tudjuk, mágnesek esetén a két ellentétes jellegű pólus vonzza egymást, ami lebénítja a forgórészt. Ez a sajátos üzemmódú villamos gép így nem használható sem áramfejlesztőként, sem motorként, de most nem is ez a cél. Ha ezt a szerkezetet ugyanúgy megforgatjuk, mintha dinamó lenne, minden valószínűség szerint egy rendkívül szokatlan jelenséget fogunk tapasztalni. Ebben az esetben ugyanis az történik, hogy a forgórész Yin pólusa beleindukál az állórész most Yang jellegű pólusába, és ezzel még intenzívebbé válik a külső áramforrás elektronelszívó hatása. A Yin jellegű besugárzás következtében ugyanis még több atom kerül ionizált állapotba, és a leszakadt elektronokat az állórész pozitív pólusa elszippantja. Ezzel egyidejűleg a forgórész Yang pólusa beleindukál az állórész negatív pólusába, és ionizáció útján szintén többletelektronokat kelt. Ezek az elektronok azonban itt nem kerülnek elszippantásra, ezért felerősítik az áramforrás negatív kapcsának elektronelárasztó hatását. Az állórész Yin és Yang jellegű pólusai tehát jelentős mértékben megerősödnek, ami azzal a következménnyel jár, hogy a Yin jellegű pólusban még több elektron halmozódik fel, a Yang jellegű pólus pedig még inkább elektronhiányos lesz.

Jelen esetben ugyanaz történik, ami az ultra hatékonyságú elektromágneseknél, de most a részecskesugárzás sokkal intenzívebbé válik. Az elektromágneses erővonalakat keltő részecskesugárzás fémes vezetőben történő előállításának tehát van egy negyedik módja is, a mágnesek ellenirányú forgatása. Ez a számunkra még ismeretlen eljárás mind közül a leghatékonyabb. Ez esetben ugyanis nincs indukált áram (a forgórész Yang pólusa által keltett szabadelektronokat az állórész pozitív pólusa elszívja), így a Lenz-törvényben megfogalmazott ellenhatás sem akadályozza az indukció hatékonyságát. Ennélfogva ez a szerkezet nem más, mint egy nagy hatásfokú szubatomi energiakeltő. A szubatomi energiakeltésnek ez a módja annyira hatékony, hogy normál hálózati feszültségről üzemeltetve is jóval több energia sugárzódik ki a szerkezetből, mint a nagyfeszültségről táplált statikus elektromágnesekből. A dinamikus energiakeltő ugyanis váltakozó áramról üzemeltetve is működőképes. Ebben az esetben valószínűleg semmi mást nem kell tenni, mint az állórész elektromágnesét a forgórészszel ellentétes polaritással a hálózatra kapcsolni.

Az ellenirányú mágneshatás reprodukálása során tekintettel kell lennünk az antigravitációs szerkezet forgásirányára is. Ennek oka, hogy a mozgási indukció nem az előzőekben vázolt statikus módon megy végbe, hanem egy dinamikus folyamat játszódik le a fémes vezetőben. A rúd-mágnes, illetve az indukáló elektromágnes ugyanis forgása közben folyamatosan gerjeszti a fémes vezető atomjait, és az előzőekben említett négy alaphelyzet csak ennek a folyamatnak a fő fázisait, számunkra fontos következményeit mutatja be. A fogyasztó szabadelektronjait meghatározó módon ez a négy alapállás mozgatja, de a fémes vezetőben ezeket a szélsőséges helyzeteket a szabadelektronok folyamatos mozgása hozza létre. Ennek lényege, hogy a rúd-mágneses, illetve elektromágneses gerjesztés esetén a forgórész erőtere haladása közben megbontja a fémes vezető egyensúlyi állapotát, szabadelektronokat választ le az elektromos erővonalak hatása alá került atomok legkülső elektronhéjáról, amelyek a forgórész haladási irányával megegyezően, a Yin pólus irányába vándorol-

nak. Ez a működési mód magyarázza, hogy a rúd mágnes vagy a gerjesztőtekercs forgásirányának megváltoztatásával miért fordul meg egy pillanat alatt az indukált áram iránya. Ebben az esetben ugyanis a gerjesztett atomok tartománya is átfordul. A fémes vezető ionizált szakasza mindig a forgórész Yin és Yang pólusa előtt helyezkedik el, melynek következtében a szabadelektron-elvonás most ellenkező irányban zajlik. Az indukció által keltett áram irányának ily módon történő megváltozásából következik, hogy az antigravitációs szerkezet üzemeltetése során az állórészre kapcsolt áram és a gerjesztőáram polaritásán kívül ügyelni kell a forgásirányra is. A forgórész ellenkező irányú meghajtása esetén a két mágnes tér nem erősíti, hanem legerjeszti egymást. A forgórészt tehát olyan irányba kell mozgatni, hogy a két mágneses mező egymást erősítse.

A fentiekben vázolt szubatomi energiakeltő annyiban tér el a különböző visszaemlékezésekben említett szerkezettől, hogy mechanikus meghajtást igényel. A beavatottak által leírt szerkezet viszont hálózatról üzemeltetve magától forgott. Ezért feltételezhető, hogy ennél az önműködő változatnál egy hagyományos váltakozó áramú motort használtak fel, az energiakeltő elektromágneseket pedig az állórész tekercsei közé kellett beiktatni, és velük ellentétes polaritással a hálózatra kapcsolni. Az is lehet azonban, hogy semmi mást nem kellett tenni, mint az állórész többpólusú tekercsei közül egyet lekapcsolni, és ellenkező pólussal visszakötni. Mivel az idegenek egy ízben – időzített kozmikus segítségnek szánva – a pontos geometriai elrendezést, a felhasználandó anyagokat, valamint az előállítási technológiát is ismertették, ezért ennek a korábban „elrabolt” és az Egyesült Államokban remélhetően ma is élő személynek hipnózis útján való kikérdezése fellebbbenthetné a fátylat erről a titokról.

Ha sikerül megtudnunk vagy kikísérleteznünk az optimális kiviteli módot, akkor ennek a szerkezetnek ma még felbecsülhetetlen szerepe lesz az emberiség technikai fejlődésében. Mint tudjuk pozitív szubatomi energiabesugárzással súlytalanná lehet tenni különböző tárgyakat, ez a szerkezet tehát elsősorban antigravitációs erőgépként lesz használható. Az egyenáramú kivitel jól irányítható sugárzását kihasználva ezzel a hatékony energiagenerátorral már biztató eredményeket érhetünk el a „repülő csészealj” építés, és a dematerializációs hulladékmegsemmisítés terén is. A váltakozó áramú kivitel egészségre még nem ártalmas intenzitású sugarakat kibocsátó változata előreláthatóan a mezőgazdaságban fog elterjedni, mert ez a hálózatról üzemeltethető szubatomi energiagenerátor a periodikusan változó irányú gerjesztés következtében irányfüggetlen sugárzást bocsát ki magából, így egy nagy tartályba leengedve képes lenne magvak nagy tömegű előcsíráztatására, vagy öntözővíz energiával való kezelésére, (pí-víz gyártásra) sőt élelmiszerek nagybani tartósítására is. A dinamikus energiakeltő hatásfokát nagy valószínűséggel még tovább lehet növelni, amennyiben a tekercseit ultra hatékonyságú elektromágnesekből készítjük.

Amennyiben nem gyárilag előállított hagyományos villanymotort használunk antigravitációs erőgépként, hanem tervezünk egy speciálisan erre a célra szolgáló villamos gépet, akkor a könnyebb meghajtás érdekében célszerű a rendszert aszimmetrizálni. Az általunk jelenleg használt villanymotorok és áramfejlesztő generátorok szimmetrikus felépítésűek, ami azt jelenti, hogy az állórész pólusaival pontosan szemben helyezkednek el a forgórész pólusai. Hagyományos üzemmódban erre az elrendezésre szükség is van, mert így az állórész pólusai hatékonyabban tudják magukhoz vonzani, majd eltávolítani a forgórész pólusait. Ellenirányú gerjesztés esetén azonban a tengely meghajtása során óriási erőt kell kifejteni a pólusok egymástól való elmozdításakor, majd a következő pólus vonzásterében ez az erő hirtelen lecsökken nullára. Így az erőgép forgása „ugrálássá”, akadozottá válik, és a szükségesnél nagyobb mechanikai erőt igényel. Megszűnik azonban ez a probléma, ha pl. a 16 pólusú állórészhez 14 pólusú forgórészt tervezünk, mert ez esetben egyszerre csak két póluspár áll szemben egymással. A forgórész többi pólusa vagy közelít az állórész legközelebbi pólusához, vagy éppen távolodik tőle. Így a forgórész meghajtása egyenletessé, és könnyebbé válik. Ez a megoldás nem okoz jelentős teljesítménycsökkenést, mivel egy fordulaton belül a forgórész minden egyes pólusa találkozik az állórész mindegyik pólusával, vagyis szubatomi energiáreszcsekkel termelődése folyamatos lesz.

Az ellenirányú mágneses gerjesztés sajátos módja a bifiláris tekercselés alkalmazása. Az ellenkapcsolt (középen kettéhajtott párhuzamos vezetőből álló) tekercselésben nem lehet elektromotoros erőt gerjeszteni, mert a két vezetőben ébredő indukció egymás ellen dolgozik. Elektromágneses flu-

xus tehát nem jön létre, de megvalósul az ellenirányú gerjesztés, melynek eredményeként jelentős mennyiségű Yin és Yang jellegű szubatomi energia keletkezik. Bifiláris tekercsben csak az elektromotoros erővonalak oltják ki egymást, a mágneses erővonalak nem. Ezek összeadódnak, és megerősödve fejtik ki hatásukat. Ez az energia sokkal több annál, mint ami egy normál elektromágnesben menetről menetre összeadódik. Ereje még az önindukció által keltett mágneses energia szintjét is meghaladja. Ezt az energiát azonban nem lehet szokványos módon használni. Az ily módon tekercselt elektromágnesből nem lehet villanymotort vagy generátort készíteni, mert itt a pólusokból kétvélasztott elektromágneses hullámok, (gravitációs és éteri sugárzás) áramlik ki. Az Interneten található találmányok között is számos antigravitációs szerkezet alapul ezen a Hooper-effektusnak nevezett elven.

Az ellenirányú gerjesztés egy vezetőből álló tekercsen belül is létrejöhet. Ehhez semmi más nem kell tenni, mint megváltoztatni a tekercselés szokásos módját. A csévetesten úgy kell elhelyezni az egyes tekercsrétegeket, hogy az általuk létrehozott köráramok metsszék egymást. (Az alsó tekercsrétegben az egyes menetek által összeadódó mágneses tér beleindukáljon a felette levő tekercsréteg által keltett mágneses térbe.) Mivel a két mágneses tér iránya nem egyezik meg, így nem erősítik egymást, mint az önindukciónál. De nem is ellentétesek, ezért nem történik erővonal-kioltás sem, mint a bifiláris tekercselésben. Az egymást kb. 20 - 30°-os szögben keresztező rétegek csupán lerontják az induktivitást, ami azt eredményezi, hogy ez a fajta tekercs induktív energiakeltőként vagy elektromágnesként nem a legjobb hatásfokú.

A caduceus⁷⁴⁰ vagy tenzor, illetve Smith tekercs azonban nem erre a célra szolgál. Ezt a tekercskialakítást a mellékhatása miatt alkalmazzák. Nagy előnye, hogy rendkívül egyszerűen és igen olcsón megvalósítja az ellenirányú gerjesztést. Induktív energiája nem nagy, de az egymást keresztező menetek által létrehozott ellenirányú gerjesztés következtében jelentős mértékben megnő az elektromágnesség kísérő jelensége, a gravitációs és éteri jellegű energiakeltés. Ennek tudható be, hogy amikor mikrohullámmal gerjesztik a caduceus tekercset, ugráló mozgásba kezd. Levegőbe emelkedése során aztán megbillen, és az elfordulása során már nem a déli, antigravitációs pólusa néz a föld felé. Ezért megszűnik az emelő, illetve taszító erő, mire visszaesik. Ha az ugrálása közben ismét a déli pólusa kerül lejjebb, megint felemelkedik, majd egyensúlyát veszítve visszazuhan. Ez így nem más, mint egy irányítatlan antigravitációs erőgép, miniaturizált és rendkívül leegyszerűsített kivitelben.

A tapasztalatok alapján úgy tűnik, hogy a caduceus tekercs a híradástechnikában is nagy jövő előtt áll. Főleg a titkos üzenetek továbbítására lesz alkalmas. Ezt az a speciális tulajdonsága teszi lehetővé, hogy ha mind az adó, mind a vevő caduceus tekercset tartalmaz, és a két tekercset szembefordítjuk egymással, a közbeeső helyeken nem foghatók a rádióhullámok. Ennek a jelenségnek feltehetően az az oka, hogy itt már nem minden irányban terjedő elektromágneses hullámként zajlik a jelátvitel, hanem szubatomi alapon. Ezért a hagyományos vevőkkel ezek a hullámok nem érzékelhetők. Ezt a speciális kisugárzást csak a vevőoldal hasonló kialakítású tekercse képes érzékelni. Mint minden szubatomi energiát kibocsátó eszköz környezetében, a caduceus tekercs körül is jelentős időeltolódás, és egyéb parapszichológiai jelenség tapasztalható. Ezek a jelenségek azonban csak precíz geometriai kialakítás, a tekercs gondos kivitelezése esetén lépnek fel. Egyébként caduceus tekercselésnél a mágneses anomália a menetek keresztezési pontjainál, míg bifiláris tekercselésnél a menetek között a legintenzívebb. Mint minden induktív rendszerben itt is nagyon fontos a rezonanciafrekvencián, illetve annak valamelyik felharmonikusán végzett gerjesztés. Egyetlen hátránya ennek a tekercselésnek, hogy nem képes olyan erős gravitációsemlegesítő mező előállítására, mint a ferromágneses antigravitációs erőgépek. Így repülésre, járművek felemelésére nem alkalmas.

Mellesleg a bifiláris tekercselést több mint 100 éve alkalmazzák az elektrotechnikában induktív-szegény huzallellenállások előállítására. A caduceus tekercselési mód sem új találmány. A híradástechnikában méhsejttekercselésként ismert eljárás. Nagyfrekvenciás rezgőkörökben, kis önkapacitású tekercsek készítésére használják. Az ellenirányú gerjesztés sajátos kiváltási módja még, amikor egy szolenoidot megtekercselnek. Ebben az esetben a gyűrű alakú tekercset toroid tekercselés veszi körül. Ezáltal az elektromágneses terek merőlegesen keresztezik egymást. Ennél is szokatlanabb el-

⁷⁴⁰ kadukeusz

rendezés, amikor egy síkkondenzátort vesz körül szolenoid. Ez esetben az ellenirányú gerjesztést egy elektromos és egy mágneses tér erő egymásra hatása végzi.

Ezek a megoldások nagyon hasznosak, és az elektrotechnikában széles körben alkalmazzák őket. Ezen a területen nem a mágneses kisugárzásukat hasznosítják, hanem az indukciószegény kivitelezhetőséget. Teheremelésre, járművek meghajtására elegendő mennyiségű mágneses energiát csak ellenirányú mágneses gerjesztésen alapuló elektromotorral lehet előidézni. Egy ilyen nagyméretű elektromotor előállítása viszont költséges, és forgó alkatrésze (rotor) miatt karbantartást igényel. Az ellenirányú mágneses gerjesztésnek azonban van egy másik, mozgó alkatrészt nem igénylő változata is.⁷⁴¹ A Kígyó technikának nevezett eljárás lényege, hogy egy erősen elnyújtott ovális alakú műanyag csövet megtöltenek mágnesezhető folyadékkal (pl. higannyal). Ha az ovális egyik végét rézdróttal körbetekercseljük, és ezt az elektromágnes áram alá helyezzük, akkor a higany felmágneseződik. Az ellenirányú mágneses gerjesztés létrejöttéhez a folyadékot mozgatni is kell, amit a földönkívüliek által ismertett megoldásban egy csigavonalú antenna végzett. Mivel ennek az alkatrésznek a működési mechanizmusa nem ismert⁷⁴², használjunk helyette keringető szivattyút, amit a gerjesztőtekercs mellé helyezünk. Most már létrejön az ellenirányú mágneses gerjesztés, vagyis a lefelé és a felfelé áramló higany mágneses erővonalai beleindukálnak egymás erőterébe. Ezzel kioltják az elektromágneses erővonalait, de megmarad a mágneses kisugárzásuk. Sokra azonban nem megyünk vele, mert gyenge, illetve nagy felületen oszlik el.

Ezen azonban könnyen segíthetünk. Tekerjük össze az elnyújtott ovális csövet kígyó alakba⁷⁴³. Ebben az elrendezésben a gerjesztőtekercs és a szivattyú kívül marad, az ovális másik vége pedig a csigavonal közepére kerül, ahol megfordul a folyadék áramlási iránya. Most összeadódik a mágneses kisugárzás, illetve kis térben koncentrálódik. Megfelelő polaritással gerjesztve az összetekert kígyó Yang sugárzást bocsát ki magából, vagyis antigravitációs hajtóművet kapunk. Kivitelezhetőségét nagyban elősegíti, hogy ebben a megoldásban semmi új nincs, mivel így működik az előzőekben ismertett bifiláris tekercs. Működési elvét iskolában tanítják, fizikaórán megismerhettük. Ezért a hivatalos tudomány képviselői sem tudnak belekötni. Néhány speciális híradástechnikai alkalmazáson kívül eddig nem sok hasznát vettük ennek a fizikai jelenségnek, mert elektronok ellenirányú áramoltatása nem tud olyan erős antigravitációs teret létrehozni, amely képes lenne akár a tekercset megemelni.

Radikálisan megváltozik azonban a helyzet, ha rézvezető helyett mágneses folyadékot áramoltatunk egymással szemben. A higany nagyságrendekkel több szabadelektront képes magába gyűjteni, illetve önmagából gerjesztetni, ezért ezzel a megoldással már több tonna terhet is meg lehet emelni, és könnyedén lehet egyik helyről a másikra szállítani. (Hatásfoka elérheti a higanycirkulációs hajtómű tolóerejét is.⁷⁴⁴ Az erőter, vagyis az emelőképesség a gerjesztőáram növelésével fokozható. Túlgerjesztéssel könnyedén kirepíthető a szerkezet a világűrbe is, így rakétahajtóműként is használható. Kint a világűrben az impulzust a hajtóműből kiáramló Yang energia éternek feszülése biztosítja.

Az ellenirányú mágneses gerjesztés során kiszabaduló éteri energia (vril) több tonnás járművek felemelésére is képes. A két egymás felett forgó tányérnak látszó UFO-k hajtóműve is ellenirányú mágneses gerjesztés elvén működik. A zománcozott rézhuzalból tekercselt hajtómű azonban nem képes túl nagy erő kifejtésére. Ezért a földönkívüliek elektromágnes helyett fémes folyadékot (higanyt) használnak erre a célra. A náci Németország kutatói kaptak egy ilyen hajtóművel rendelkező UFO-t az Aldebaran csillagrendszerből származó idegenektől. A hatásfok növelése érdekében a harang alakú

⁷⁴¹ Forrás: Ufomagazin, 2014. január (46. oldal)

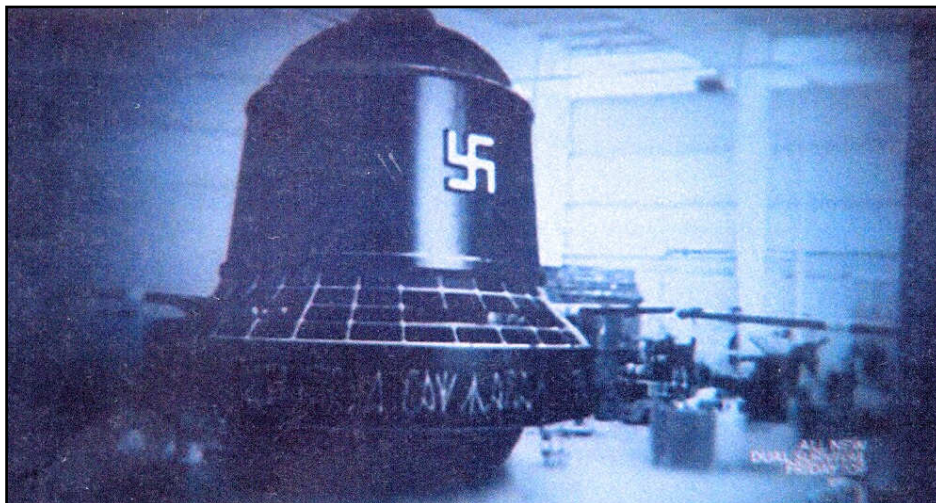
⁷⁴² Ez egy kis kígyó alakúra összetekert cső, ami szintén mágnesezhető folyadékkal van megtöltve. A benne levő folyadék gerjesztését feltehetően az éter végzi, de nem tudjuk, hogy ez a kis tekercs hogyan kapcsolódik a nagy kígyóhoz, és milyen hatást gyakorol rá. Ez csak úgy fog kiderülni, ha egy kis kígyó alakú csövet ráhegesztünk a nagy kígyó átlukasztott falára. A higany átfolyik a kis kígyóba is, aztán valami történik benne, ami befolyásolja a nagy kígyóban levő higany áramlását vagy rezgési frekvenciáját. A monda szerint a kis tekercs a kígyó fejében volt, és amikor egy vasdarabbal leárnyékolták, működésképtelenné vált, leállt benne a rezgés.

⁷⁴³ A két csövet egymással párhuzamosan, szorosan egymás mellé tekercseljük, amíg a végére érünk. (Egy hosszú, hajlékony műanyag csövet hajtsunk ketté, és a tekercselést a közepén kezdjük.) A két vége közé iktassuk be a keringető szivattyút, és töltsük fel a rendszert higannyal. Végül tegyük fel a csőre az elektromágnes, a szivattyú mellé.

⁷⁴⁴ A higanycirkulációs hajtómű részletes ismertetését lást „Az ezotéria kiteljesedése” II. kötetében.

jármű „Glocke” higanytöltete tóriumot és berilium-peroxidot tartalmazott. A Xerum 525-el (higany antimonoxid) töltött antigravitációs járművet a háború végén a németek nem tudták megsemmisíteni. Az amerikai megszálló csapatok épségben elszállították, és Pennsylvania államban Kecksburg kisváros közelében kis is próbálták. Mivel irányítani nem tudták, a város közeli erdőben lezuhant. A környéken élő beszámolója szerint a jármű 3-4 méter magas, és 2,5-3 méter átmérőjű volt. Arany vagy bronzszínű borításán ékírásos sumér feliratot, és egy náci horogkeresztet láttak. Ezt követően semmi hír sem érkezett róla. Mint minden paranormális elven működő eszközt, ezt is titkosították.

Mivel a szubatomi energiakeltésnek ezek a módjai sokkal veszélyesebbek, mint a statikus elektromágnesekkel való energiakeltés, ezeket a kísérleteket jól felszerelt laboratóriumokban, minden eshetőségre felkészített, szakképzett személyzettel lehet csak végrehajtani. Előzőleg egy különálló, kizárólag erre a célra szolgáló laboratóriumot kell

építeni, amely nem tartalmazhat semmiféle gyúlékony anyagot. A minden irányban kisugárzó szubatomi energia ugyanis beszívárog az építőanyagba, és a hőenergiához hasonlóan megnöveli az atomok energiaszintjét, amely azt eredményezné, hogy öngyulladás következtében leégne az épület. Ezt a fajta tüzet egyébként vízzel nem lehet eloltani, még zuhogó esőben is porig égne az objektum. A Yin jellegű szubatomi energiárészecskék olyan szerepet töltenek be ebben a reakcióban, mint az oxigén a normál égésnél, katalizálják a folyamatot. A vízzel történő oltás nem csak hatástalan, hanem sok esetben növeli a tűzkárt. A víz ugyanis ionizálható, így nagyon jól vezeti a mágnesáramot. Egy szent buddhista könyv szerint: „A sárkánytűz tűztengerré válik, ha vizet locsolnak rá.”

Mellesleg nem zárható ki, hogy annak idején Tesla laboratóriuma is a szubatomi energiakeltőkkel végzett kísérletek következtében égett porrá. Valószínűleg a testét ért koncentrált mágneses sugárzásnak tudható be súlyos betegsége is, amelyre az orvosok nem találtak semmilyen magyarázatot és orvosságot sem. Lemerült vagy túltöltődött meridiánjait csak természetgyógyászati módszerekkel lehetett volna rendbe hozni, de Tesla nem foglalkozott bioenergiával. Fel sem merült benne, hogy testünket is az általa felfedezett energiák éltetik. Pedig gyanakodhatott volna, mert kísérletei során kóros remegést, fejfájást, hányingert és koordinációs zavarokat tapasztalt magán és közvetlen munkatársain. Mellékesen megjegyezve ma már tudományos bizonyítékkal rendelkezünk a tűzokádó sárkányok létezésére. Régészeti leletek nemrég arra is fényt derítettek, hogy ez a tűz a sárkány torokban keletkezett. 2006-ban Utah államban, Salt Lake Citytől 80 kilométerre különös csontvázat találtak a munkások. Szakértők megállapítása szerint most nem egy dinoszaurusz maradványaira bukkantak. A hatalmas, repülésre is alkalmas üreges szárny, és a lény nyakában levő ismeretlen rendeltetésű csontüreg arra enged következtetni, hogy egy őskori sárkány teteme került elő. A sárkánytűz forrása a lény nyakában képződött csontüreg volt. Itt koncentráltak a Yin jellegű mágneses monopólusok, melyek kifújva lángnyelvként nyilvánultak meg. Mivel ez az üreg semmilyen összeköttetésben nem állt a bélrendszerrel, a sárkány nem öngyulladási hőfokra hevített biogázt lövellt ki, hanem szubatomi energiárészecskéket. Ezért nem lehetett ezt a tüzet vízzel oltani.

Szabályozás nélkül a mágneses sugárzás annyira intenzívvé válhat, hogy a korábbi fejezetekben már említett okok miatt lebénulhat az elektronáramlás, és kialhatnak a villanylámpák. További bal-eseti lehetőséget jelent, hogy a közelben tartózkodók testébe szivárgó energiárészecskék izomreversséget okozhatnak, amely lehetetlenné teheti a feszültség-mentesítést, és a baleset-elhárítást. Fokozottan ügyeljünk arra is, hogy a laboratóriumban ne legyenek mágnesezhető eszközök, mivel a kiáramló intenzív energia nagy tömegű fémtárgyakat is képes magához rántani. A műszerek fémhá-

za sem lehet acélból, mert ezeket a nagy felületük miatt tudja a szubatomi energiaforrás a helyükből kimozdítani. Ezenkívül egy bizonyos intenzitásérték felett a dematerializációval kapcsolatos váratlan és tragikus kimenetelű jelenségek is előfordulhatnak, ezért ezeket a kísérleteket távirányítással, kellő távolságból szemlélve célszerű végezni. Tilos a laboratóriumban zárt tartályt, vagy gázpalackot tárolni, mivel a szubatomi energiasugárzás megnöveli a gáznemű anyagok nyomását, ami robbanáshoz vezet. Nem szabad bevinni erre a területre hagyományos robbanóanyagot sem, mert az intenzív mágneses erőter még a biztonsági örök kézifegyvereiben levő lőszerket is inicializálhatja.

Mellesleg ez a mellékhatás lehetővé tenné a taposóaknák hatástalanítását is. Az elmúlt évtizedek helyi háborúi során az egymással szemben álló felek 110 millió taposóaknát telepítettek a közutakra, és a frontvonalként használt termőföldekre szerte a világon. Ezekből 100 millió még mindig a földben van. Ezek az alattomos szerkezetek évente 26 ezer embert ölnek meg, vagy tesznek nyomorékká. A csatározások megszűnte után is áldozatokat követelnek. Civilek ezreit csonkítják meg az otthonaikba való visszatérésük, földjeik újbóli megművelése során. Miután a többségükről nem készült telepítési térkép, utólag nem tudják felszedni őket. A mostanában oly gyakori áradások is sokat kimostak, elsodortak közülük, így a legváratlanabb helyeken bukkannak fel. A pénzhiány is nehezíti a taposóaknák felszedését. Ahhoz, hogy maradéktalanul eltávolítsuk őket 33 milliárd dollárra, és a jelenlegi tempóban 1100 évre lenne szükség. Emiatt még a békekötés utáni évtizedekben is szedi az áldozatait a hajdani háború.

Európa sem mentes a taposóaknáktól. Az 1990-es évek elején a délszláv háború során csupán a Baranya-háromszögben 1,2 millió taposóaknát telepítettek a föld alá. Ezek felszedése 2012-ig fog tartani, és hatástalanításuk költségét 9,5 millió dollárra becsülik. Az aknák eddig 1700 embert öltek vagy sebesítettek meg ebben a térségben. Az angol *The Guardian* beszámolója szerint 1975 óta több mint 1 millió ártatlan embert, köztük 300 ezer gyereket tettek nyomorékká vagy öltek meg ezek az 1 dollár alatti áron beszerezhető, és emiatt tömegesen telepített alattomos bombák világszerte. A felnőttek fele, a gyerekeknek pedig több mint fele belehal a sérüléseibe, mielőtt még a kórházba érnének vele. Ez a helyzet később súlyosbodni fog, mert a hírek szerint világszerte 230 millió akna van felhalmozva, áll bevetésre készen. Egy alacsonyan szálló helikopterről, szubatomi energiával besugározva azonban ezek a bombák felrobbanthatók, így az elaknásított területek olcsón és veszélytelenül mentesíthetők.

Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy az intenzív aszimmetrikus energiabesugárzás különböző betegségeket (leggyakrabban rákot) okozhat a szervezetben, így a rendszeres orvosi ellenőrzés elengedhetetlen. A megfelelő védekezési módszerek kidolgozása során gondoljunk arra is, hogy a radioaktív sugárzással ellentétben a szubatomi energiasugárzást semmilyen anyag nem képes leárnyékolni. Ezért ebben az esetben a védekezés egyetlen módja az energiasugárzás intenzitásától függő biztonsági távolság előírása, és a veszélyes zónába való belépés szigorú megtiltása. (A távolság növelésével arányos intenzitáscsökkenés fizikai alapját az éter közegellenállása teremti meg. A gerjesztés által keltett szubatomi energiárészecskék érintkezésbe lépve a körülöttük levő éterrel részecskékről részecskékre terjednek tovább. Ez az előzőekből már ismert lökdösődés fokozatosan csökkenti az energiahullámok intenzitását, ami lehetőséget ad arra, hogy kellő távolságból már élettünk és egészségünk veszélyeztetése nélkül irányítsuk a folyamatot. A csökkenés mértéke feltehetően az exponenciális görbe lefutását követi, ezért, már viszonylag kis eltávolodás is jelentős intenzitáscsökkenést eredményez.) Arra is legyünk tekintettel, hogy ezek a kísérletek erősen zavarják a rádió-és televízióadásokat, ezért a laboratórium csak a lakott településektől távol építhető.

Mivel a távirányítással történő kutatás meglehetősen nehézkes és költséges, az alap kutatásokat célszerű lenne kiterjeszteni szubatomi árnyékoló anyagok keresésére is. Az elektromos kisugárzással ellentétben a szubatomi energiasugárzást nem lehet ugyan tökéletes leárnyékolni, de tompítani igen. A bibliai időkben erre a célra a birkabőrt és az árpakorpát használták. A mitológia szerint Zeus is dús szőrmével borított állatbőrrel óvta meg fiát az erős sugárzástól. Amikor Héraklész ragaszkodott hozzá, hogy apja jelenjen meg előtte teljes isteni dicsőségében, egy kecske bőrét emelte maga elé, ami leárnyékolta a testéből kiáramló, vakítóan erős bioenergiát. Jézus sem engedte, hogy ebben az állapotában közelítsenek hozzá. Feltámadása után Mária Magdolnát elbűvölte a Mester arcának ragyogása. Meg akarta érinteni őt, mire Jézus rászólt: „Ne illess engem!” Ezt nem az isteni

származásából eredő gög mondatta vele, hanem óvta őt az intenzív mágneses kisugárzás okozta veszélytől.

Az irha és a gabonakorpák mellett érdemes lenne megvizsgálni a csillámpala szubatomienergia-árnyékoló képességét is. A teotihuacáni Nap-piramis előtt található egy föld alatti kamra, amely több rétegű csillámlemezzel van borítva. A csillám tudvalevően jó hő- és elektromos szigetelő. Ráadásul ellenáll az organikus savaknak. Vajon milyen tevékenység zajlott ebben a szendvicsszerűen szigetelt föld alatti kamrában, hogy ilyen komoly szigetelésre volt szükség? Csak nem koncentrált szubatomi energiasugarakkal végzett anyagátalakítás, rendkívül szilárd fémek létrehozása folyt benne? A több méter vastag kő-és földréteg már önmagában is komoly hőszigetelő. Fémek föld alatti olvasztásánál nincs szükség csillámlemezekre. Mivel a koncentrált szubatomi energiasugárzás az üreg falában elnyelődve még évezredek múlva is kimutatható, célszerű lenne a helyszínen mágneses térerősségmérést végezni. Ez fényt derítene a rejtélyre.

Miután a relativitáselmélet helyességét már több kísérlet is igazolta, így nem fér kétség a mozgásból eredő időtágulás létezéséhez. Emiatt bizonyára sokan lesznek, akikben a VI. fejezetben leírtak alapján felmerül majd a kérdés, hogy mitől nő meg a száguldó anyaghalmoz tömege. A sebesség növelése közben ugyanis nem változik meg sem az anyag mennyisége, sem a sűrűsége, sem pedig az összetétele. Ez egy nagyon nehéz kérdés, amire csak találgatás formájában lehet választ adni. Az elfogadható válasz kialakítását tovább nehezíti, hogy a magyarázat során ismét elő kell venni az éterelméletet, amelyet korunk fizikusai már fél évszázada elvetettek, és azóta is mereven tagadják ennek a sajátos közegnek a létét. Az éterelmélet figyelmen kívül hagyása esetén azonban sem a tömegnövekedés, sem az ebből fakadó egyéb jelenségek nem magyarázhatók meg kielégítő módon; a fizika ma érvényes törvényei ezekre a jelenségekre nem képesek konkrét és egyértelmű választ adni.

A kényszer tehát szükségessé teszi az éterelmélet újbóli felélesztését, mert a relatív tömegnövekedéssel járó jelenségek más alapon nem igazolhatók. Minden jel arra utal, hogy az éter egy létező természeti jelenség, és nem más, mint az ősrobbanás során keletkezett szubatomi energia mindent kitöltő, mindenhová bejutó viszonylag sűrű közege. Ősenergia mindenhol van, az egész világmindenséget betölti, és mennyisége szinte végtelennek tekinthető. A szubatomi energia ott a legsűrűbb, ahol nincs anyag, tehát a kozmikus térben. Az anyagban valamivel kisebb az ősenergia sűrűsége, mivel az anyagi részecskék a tér egy részéből kiszorítják az energiát. A szubatomi energia úgy jut be az anyagba, hogy az atomok és molekulák közötti teret kitölti, vagyis normál körülmények között szabadon közlekedik az anyagon keresztül. Az előzőekben már szó volt róla, hogy a rendkívül kicsi energiakvantumok számára az atomok meglehetősen parányi világa is óriás méretűnek számít, az energia úgy száguldozik az atomok között, mint egy úrhajó a csillagközi térben. Nyugalmi helyzetben az energiarészecskék úgy járnak ki-be az anyagon, mintha a molekulák ott sem lennének.

Ez a jelenség ahhoz hasonlatos, mint amikor egy vékony keretre dróthálót feszítünk, és ezt az eszközt folyóvízbe merítjük. Érezni fogjuk, hogy a folyásirányra merőlegesen tartott szitán szinte akadálytalanul halad át a víz. Megmozdításakor viszont azt fogjuk tapasztalni, hogy minél sebesebben akarjuk mozgatni a szitát, annál nehezebben tudjuk megtenni, úgy érezzük, mintha a szita tömege megnövekedett volna. Tulajdonképpen ez a jelenség játszódik le az éterben is a gyorsuló anyaggal. Az energiakvantum rendkívül kicsi ugyan, és ennél fogva fürgén tud lavírozni az atomok között, de ha az anyagrészecskék mozgásba jönnek, akkor az energiakvantumok már nem tudják minden esetben kikerülni az anyag atomjait, minduntalan beleütköznek az atommagba, vagy az elektronokba. Minél nagyobb az anyaghalmoz gyorsulása, annál gyakoribb az ütközések száma. Emiatt az anyag lassabban tud csak haladni az éterben, úgy viselkedik, mintha megnőtt volna a tömege.

Tulajdonképpen ez a hatás váltja ki a tömegnövekedés következtében fellépő einsteini időtágulást. Az anyag tömege valójában nem növekedett meg, de a ráható ellenerő következtében úgy viselkedik, mintha a mennyisége vagy a fajsúlya megnőtt volna, vagyis mintha ugyanakkora térfogatban több anyag lenne. A relatív tömegnövekedés miatt azután az anyaghalmoz felületén kitágul az idő, és ennek a jelenségnek a létét fogalmazza meg a relativitáselmélet.

Érdekes jelenség, hogy az anyagalmaz tömegét a sebesség növelésén kívül melegítéssel is fokozni lehet. Hőközlés hatására a szilárd anyagok molekuláinak rácsszerkezetében az atomok fokozott rezgő mozgást, folyékony és gáz halmazállapotú anyagok esetén pedig rendezetlen (termikus) mozgást végeznek. Ebben az esetben a relatív tömegnövekedés oka, hogy az atomok felgyorsult mozgása következtében leszűkül a közöttük lévő csatorna, ezért az energia egyre nehezebben tud átmenni az anyagon, egyre nagyobb az atomokkal való ütközés valószínűsége, és ez a jelenség szintén relatív tömegnövekedést okoz.

Most állítsuk le a szita mozgását, majd egy hirtelen mozdulattal indítsuk meg ismét. Ekkor azt fogjuk tapasztalni, hogy a gyors sebességváltozás rendkívüli mértékű ellenállásba fog ütközni. Tulajdonképpen az éterben is ez a folyamat játszódik le az anyag hirtelen gyorsításakor. A sebesség növekedése esetén az energiakvantumok egyre kevésbé találnak utat maguknak az anyagon keresztül, így szinte összetorlódhatnak az anyag atomjai előtt. Ebből az energiatorlódásból eredő fékezőerőt nevezzük tehetetlenségnek. Az anyag tehetetlensége olyan nagy, hogy már aránylag kis sebességváltozás esetén is érezhető az anyagrészcscék lefékeződése. Ebbe valószínűleg az is belejátszik, hogy egyenletes sebesség esetén kellőképpen érvényesülni tud az atomok negatív energiasugárzásának energiakvantumokra gyakorolt taszító hatása. Ebből kifolyólag a pozitív töltésű szubatomi részcscék túlnyomórészt ütközésmentesen, az egyes atomok által „átlökdösve” haladnak át az anyagon. Hirtelen sebességváltozás esetén azonban az anyag viszonylag csekély intenzitású negatív kisugárzása már nem tud érvényre jutni, már nem képes kellőképpen elterelni az energiarszcscéket, így az energiakvantumok nagy számban ütköznek neki az atomoknak. Minél nagyobb a gyorsulás, annál nagyobb az ütközések valószínűsége, az éter közegellenállása. Végtelen gyorsulás esetén már végtelen nagy az anyagra ható ellenerő, ebben az esetben az anyag úgy viselkedik, mintha egy betonfalba ütközne. A sebesség növelése esetén az éter közegellenállását egyre nagyobb erőközléssel lehet csak legyőzni, és ezt az erőközlést nevezzük gyorsító erőnek.

Ez a jelenség természetesen nem csak sebességnövekedés, hanem sebességcsökkenés esetén is fellép. Sebességcsökkenés, vagyis negatív gyorsulás esetén a tehetetlenséget az váltja ki, hogy az anyagon egyenletes sebességgel átváramló energia hirtelen beleütközik a lassuló, vagyis a sebességét negatív irányban hirtelen megváltoztató anyag molekuláiba. A lassulás következtében fellépő fékezőerő annyiban különbözik csak a gyorsítás során tapasztalható fékezőerőtől, hogy ebben az esetben a közegellenállás nem előlről, hanem hátulról hat az anyagra. Ha egy test haladása során hirtelen irányt változtat, akkor szintén jelentős közegellenállás lép fel. Ennek oka, hogy az anyagon átváramló energiakvantumok haladási iránya megváltozik, ami megnöveli az ütközések valószínűségét az anyagon belül. Mindaddig, amíg az irányváltoztatás tart, az összetorlódott energiarszcscéket nem tudják az atomok negatív energiakisugárzásukkal az atomközi térbe terelni, így elkerülhetetlen a velük való ütközés. Irányváltoztatás esetén a közegellenállás szintén arról az oldalról hat a mozgásban lévő testre, ahol az energiakvantumok belelőpnek.

Különleges megnyilvánulása az irányváltoztatás során fellépő közegellenállásnak a centripetális erő. A centripetális erő nem más, mint egy folytonos irányváltoztatás közben fellépő állandó közegellenállás, melynek értéke a mozgásban lévő test tömegétől és sebességétől függ. A centripetális erő oly módon alakul ki, hogy a mozgásban lévő testre a tehetetlenségi erőn kívül egy kényszererő is hat, amely nem hagyja az anyagot elsodródni, hanem egy körpályán tartva arra kényszeríti, hogy tartósan a tehetetlenségi erő ellenében haladjon.

A közegellenállással szemben fellépő ellenerő az anyag mozgását fékezi, illetve az anyagot ellenkező irányba mozdítja el. Ennek tudható be, hogy mozgó járművön hirtelen induláskor hátra, fékezésakor előre, balra való kanyarodáskor jobbra, jobbra forduláskor pedig balra esünk. A hirtelen sebességváltozás, vagy az irányváltoztatás tehát szintén tömegnövelő hatást gyakorol az anyagra, és az így kialakuló dinamikus tömegnövekedés nagyságrendekkel nagyobb, mint az egyenletes gyorsulás mellett fellépő relativisztikus tömegnövekedés. Mind a dinamikus, mind pedig az einsteini tömegnövekedés relatív, vagyis nem valós tömegnövekedés. A különbség köztük az, hogy nagy sebességű egyenletes gyorsulás esetén egy bizonyos sebesség felett az atomok negatív energiakisugárzása **már** egyre kevésbé tudja elterelni az energiakvantumokat az atom részcscékétől. Dinamikus tömegnövekedés esetén pedig az energiatorlódás olyan nagy, hogy az atomok negatív energia-

kisugárzása **még** nem tudja eltaszítani az energiakvantumokat magától, nem képes az atomközi térbe terelni az energiárészecskék haladási irányát.

Érdekes megnyilvánulása a tehetetlenségi erőnek, amikor a szubatomi energiárészecskék alulról érik a testet. Ilyenkor az éter felfelé löki az embert, ami látszólagos súlytalanságot idéz elő. Ez a jelenség zuhanó repülőgépek fedélzetén figyelhető meg. Az éter azonban nem csak relatív, hanem valódi tömegcsökkenést is képes előidézni. Ez mint tudjuk, akkor lép fel, ha az anyagban lévő szubatomi energia feldúsul. Ebben az esetben mesterséges úton, vagy pszichokinézis segítségével többletenergiát irányítunk az anyagalmaz molekulái közé. Az atomközi térben összesűrűsödő és az anyagban tartósan bennmaradó szubatomi energia jelentős pozitív kisugárzása következtében semlegesíti a Föld negatív energiakisugárzását, így a test súlytalanná (relatív tömegtelenné) válik.

Nem elképzelhetetlen, hogy a szupravezető kerámiatestek lebegtetése során is szerepet játszik a relatív tömegcsökkenés. Az előzőekben szó volt arról, hogy abszolút nulla fok közelében megszűnik az elektronok termikus mozgása. Ennek következtében most nem szűkül le, hanem éppen ellenkezőleg, kitágul az atomok közötti csatorna, ezért több éteri energiakvantum képes az anyagon átáramlani. A pótlólagosan beáramló pozitív szubatomi energiárészecskék mennyisége nem olyan nagy, hogy a Föld gravitációs kisugárzását képes legyen legyőzni, de elegendő ahhoz, hogy a lehűtött tárgy egy mágnesrúd Yang pólusa felett a magasba emelkedjen. A viszonylag kis fajsúlyú tárgy felemelkedése során azonban egy idő után bekövetkezik a felmelegedés, és a termikus elektronok kiszorítják a többlet-energiakvantumokat az anyagból. Ekkor a pozitív töltésrásegítés ellenére a lebegés megszűnik, és a kerámiatest ráül a mágnesre.

Meglehetősen különös hatást gyakorol az éter a világűrben mozgó égitestekre és mesterséges járművekre is, mivel a szubatomi energiárészecskék a levegőmolekulákkal ellentétben haladásukban nem fékezik ezeket az objektumokat, hanem éppen ellenkezőleg, stabilizálják a sebességüket. Ennek az az oka, hogy a világűr bármely térségében azonos sűrűséggel jelen lévő szubatomi energiárészecskék egyenletesen haladnak át a mozgásban lévő anyagi eredetű objektumokon. Amint ezek a kisebb-nagyobb tárgyak valamilyen oknál fogva növelnék vagy csökkentenék a sebességüket, mindjárt fellépne egy ellentétes előjelű erő, a tehetetlenség. Mint tudjuk, a tehetetlenségi erő már kis sebességváltozás esetén is olyan óriási, hogy lehetetlenné teszi bármilyen tárgy egyenes vonalú egyenletes mozgásának a spontán megváltozását a világűrben. Ez alól csak a csillagok körül keringő bolygók tekinthetők kivételnek, mert itt a központi égitest vonzó hatása következtében centripetális erő lép fel, amely az egyenes vonalú egyenletes mozgást kör, illetve ellipszis alakúra módosítja. Abban az esetben, ha ezek a bolygók saját tengelyük körüli forgást is végeznek, akkor fokozottan érvényesül a szubatomi energiárészecskék sebességstabilizáló hatása. Nem érvényesül azonban ez az éteri hatás, ha az egyenes vonalú egyenletes mozgás az égitest középpontja felé irányul. Ebben az esetben nem lép fel centrifugális erő, ami a szubatomi részecskék segítségével az objektumot az égitest körüli pályára állítaná, így az egyenletes mozgás fokozatosan felgyorsul, és ez a gyorsulás mindaddig tart, amíg a vonzáskörzetben lévő objektum be nem csapódik a vonzóhatást gyakorló égitestbe.

Amennyiben ezt az égitestet levegőréteg veszi körül, akkor a levegőmolekulák – sűrűségüktől függően – mérséklék a gyorsulást, de ellenerő hiányában a becsapódás elkerülhetetlenné válik. Ennek a fajta mozgásnak törvényszerű következménye, hogy a becsapódó tárgy darabjaira hullik, eredeti alakját tekintve megsemmisül. Ezt a hatást szintén a szubatomi energiárészecskék váltják ki, mert a hirtelen lefékeződő tárgyra olyan óriási erőt gyakorol a tehetetlenség, amely szinte szétrobantja, darabokra tépi az anyagszerkezetét. Amennyiben a becsapódó tárgy tömege összemérhető a gravitációs vonzóhatást gyakorló égitest tömegével, akkor rendszerint mindkettő megsemmisül, még akkor is, ha a vonzóerőt kifejtő objektum mozdulatlan volt. Ebben az esetben az álló helyzetben lévő égitest szétesését az okozza, hogy a becsapódó objektum részecskéit az ellentétes előjelű mozgást kikényszerítő tehetetlenség olyan roppant erővel préseli bele a nagyobb gravitációs erőterű objektumba, amely legyőzi az anyagi részecskéi között uralkodó kohéziós erőt, és ennek következtében az álló helyzetben lévő égitest is darabokra hullik. Ha a nagyobb vonzóerőt gyakorló objek-

tum haladó mozgást végez, akkor a pusztulás mértéke még nagyobb, mivel ebben az esetben a megsemmisítő erőt a hirtelen lefékeződésből eredő tehetetlenségi erő is fokozza. Visszatérve az éter sebesség és pályastabilizáló hatására, ez a jelenség a mikrovilágban is érvényesül. Ennek tudható be, hogy az elektronok nem zuhannak bele az atommagba.

Hihetetlen de a világegyetem összeomlását is az éter stabilizáló hatása akadályozza meg. Az ősrobbanás után a minden irányba szétrepülő szubatomi energiarészecskék fokozatosan távolodnak az epicentrumtól. Az anyag ebben a táguló univerzumban jött létre. Az égitestek kialakulása után az éter átjárja a csillagokat, a bolygókat, és az általa létrehozott tehetetlenségi erő stabilizálja a mozgásukat. Nem engedi, hogy a köztük fellépő gravitációs erőnek engedelmessé válva lelassuljanak, és összetömörüljenek. Mivel a közegellenállás már igen kis sebességváltozásnál is megnyilvánul, így az anyag nem tehet mást, mint az éterrel együtt száguld. Ennek mértéke jelenleg 600 km/h. Emellett egymástól is távolodnak a csillagrendszerek 300 km/h sebességgel. A jelenlegi tempóban haladva 100 milliárd év múlva a galaxisok négyszer olyan messze lesznek egymástól, mint ma. A planétásűrűség azonban nem fog csökkenni a tágulás miatt, mert a csillagrendszerek között felszabaduló térben újak jönnek létre, amelyek végül megállítják a világegyetem tágulását, és tovább szaporodva elindítják a zsugorodását. Egyébként már most is kb. 125 milliárd galaxis található az univerzumban.⁷⁴⁵ A kezdeti spirális mozgás sem szűnt meg, csak fékeződött. Naprendszerünk pl. 200 millió év alatt tesz meg egy fordulatot a Tejútrendszerrel együtt forogva. Ezek a mozgások az emberi szem számára is érzékelhetővé teszik a világmindenség tágulását. Ez a folyamat addig tart, ameddig a folyamatosan keletkező anyag tömegvonzása nem lép túl egy kritikus értéket. Ettől kezdve az univerzum tágulása lelassul, majd az égitestek megállnak, és a fokozott gravitációs vonzásnak engedelmessé válva elindulnak egymás felé.

Az éternek azonban még az összeomlásban is jótékony szerepe van, mert közegellenállásánál fogva meggátolja, hogy a világegyetem pillanatok alatt összeomoljon. A tehetetlenségi erő jelentősen lelassítja a folyamatot, ami azt jelenti, hogy az élet ebben a pusztuló periódusban is folytatódni tud egy ideig. (A Védák könyve szerint addig, ameddig a keletkezés tartott.) A leszálló ágban azonban már közel sem lesz olyan szép és tökéletes a világegyetem, mint a kifejlődés időszakában. Ebben a szakaszban mind több lesz a kihunyó csillag az univerzumban, melynek törvényszerű velejárója, hogy egyre kevesebb bolygón lesznek adottak az élet kialakulásához szükséges feltételek. A fekete lyukak tömege is rohamosan nő, mind több csillagot, naprendszert szippantanak magukba. Az összehúzódás időszakában tehát egyre nehezebb lesz lakható bolygót találni. A legnagyobb problémát azonban nem ez okozza, hanem a kozmikus háttérsugárzás hőmérsékletének fokozatos emelkedése. Az V. fejezetben azt feltételeztük, hogy a kifejlődés időtartama 25 milliárd évig fog tartani. Ezt alapul véve az univerzum 22,6 milliárd év múlva ugyanakkora lesz, mint most, és a háttérsugárzás hőmérséklete sem lesz magasabb 3 Kelvin-foknál.⁷⁴⁶ Életre még mindig alkalmas lesz, habár ekkorra már tele lesz kis fehér törpékkel, neutroncsillagokkal és fekete lyukakkal.

Az összehúzódás tempója azonban rohamosan növekedik. Miután a zsugorodás mértéke időben logaritmikus léptékben zajlik, a sugárzás hőmérséklete nagyon hamar el fogja érni a 300 Kelvin-fokot. Ez azt jelenti, hogy a csillagközi térben nagyjából akkora hőmérséklet fog uralkodni, mint amennyi jelenleg a Föld légkörének átlaghőmérséklete. Ez azzal a következménnyel jár, hogy az élő bolygók a többelhetőt nem tudják leadni, éltető napjuk felesleges sugarait nem lesznek képesek a kozmoszba visszasugározni. Így egy sajátos üvegházhatás alakul ki, amelynek most nem a környezetszennyezés lesz a kiváltó oka, hanem az univerzum túlmelegedése. A következmény mindenki számára ismert, és kezdetét veszi az élet kipusztulása.

Ez azért is elkerülhetetlen, mert a hőmérséklet további emelkedésével elpárolognak a világtegek, és leszakad a bolygók légköre. A kozmikus kemencében az élet minden formája megsül. A galaxisok egymásba nyomódásával mindennapos lesz a csillagok összeütközése, és felrobbanása, amit

⁷⁴⁵ Ez az érték folyamatosan növekszik. Űrtávcsöveink tökéletesedésével csillagászaink egyre messzebbre látnak az univerzumban. Jelenlegi becslésük szerint legalább 2 billió (10^{12}) galaxis van a világmindenségben.

⁷⁴⁶ $25 - 13,7 = 11,3$. Az univerzum tehát $11,3 + 11,3 = 22,6$ milliárd év múlva lesz ugyanolyan hőmérsékletű, mint most. (11,3 milliárd év alatt 0 Kelvin fokra hűl, majd újabb 11,3 milliárd év múlva 3 Kelvin fokra melegedik.)

természetesen a körülöttük keringő bolygók sem fognak túlélni. A vörösen izzó éjszakai égbolt előbb sárgára, majd fehérre vált. A mindenséget kitöltő tüzes sugárzás a megmaradt csillagok sorsát is megpecsételi. Mivel nem lesznek képesek hőt leadni, a növekvő hőmérsékletük következtében felrobbannak. Ettől kezdve a kozmoszt forró plazma tölti ki. A hőmérséklet eléri a több millió, majd a több milliárd Kelvin-fokot, és megkezdődik az univerzum anyagának összetömörödése. A folyamatba jelentős mértékben besegítenek a fekete lyukak, amelyek helyi tömörödést hoznak létre. Végül a fekete lyukak is belemasíroznak az „őslevesbe”, ahol mind több anyag zsúfolódik össze egy mind kisebbé váló gömbben. Így fejeződik be a „Nagy Reccs” időszaka, amelyet azután az előzőekből ismert „Nagy Bumm” követ. Az univerzum ismét felszálló ágba kerül, és az élet, a fejlődés folytatódik a végtelenségig.

Egyébként ezek az ismeretek már évszázadokkal ezelőtt a rendelkezésünkre álltak, de mi nem tördtünk vele. Afrikában él egy különös törzs, a dogonok, akik írni-olvasni sem tudnak, mégis elképesztő csillagászati tudással rendelkeznek. Elmondásuk szerint őket a Szíriusz bolygóról szállították ide, két hatalmas űrjárművel. Az expedíció vezetője Nommo „isten” volt, aki tudásának egy részét rájuk ruházta azzal, hogy őrizték meg az utókornak. A dogonok azóta apáról fiúnak örökítik a megszerzett ismereteket. Évszázadok óta minden nemzedék megtanulta a leckét, és változatlan formában továbbadta. Nem titkolják a tudásukat, bárkinek elmondják. Túl sokat nem értenek belőle, de még mindig szóról szóra ismétlik. Az Afrikát felfedező európai kutatók le is jegyezték amit mondtak, de a tudomány képviselői ezúttal sem tanúsítottak érdeklődést a Földön kívüli üzenet iránt. Pedig sokat tanulhattak volna belőle. A dogonok ugyanis már a XIX. században felhívták a figyelmünket azokra a csillagászati adatokra, amelyeket csak a XX. században fedeztünk fel.

Bár a Naprendszerből csak négy bolygó látható szabad szemmel, a dogonok tudtak a Jupiter négy holdjáról. Ezekről azt állították, hogy úgy keringenek körülötte, mintha „kötéllel hozzá lennének kötve”. Ez a kijelentés sok fejtörést okozott a csillagászoknak, mígnem kiderítették, hogy az anyabolygó óriási gravitációs vonzóereje folytán a Jupiter holdjai szinkronban keringenek vele. Kívülről szemlélve ez valóban úgy tűnik, mintha kötéllel lennének hozzákötve. A dogonok tudtak arról is, hogy a bolygók nem kör, hanem ellipszis alakú pályán keringenek a Nap körül. Még arról is tudomásuk volt, hogy a Nap nem az ellipszis közepén, hanem annak egyik gyújtópontjában helyezkedik el. Mivel ennek tudományos magyarázata valószínűleg meghaladta volna az értelmi képességeküket, az erre vonatkozó információt ebben a formában kapták meg: „A bolygók pályája nem egészen kör alakú, mert különféle zavarok találhatók benne.”

Megdöbbenő az univerzum keletkezéséről szerzett tudásuk. Évszázadok óta azt hangoztatják, hogy: „A világegyetem spirál alakú. Ebben a spirális szerkezetű világban újabb spirálok jöttek létre, amelyek többségében kialakult az élet. Ezek a világok szintén spirál alakúak. Az a világ is, amelyben élünk.” Az első két állítást a modern kozmogóniai felfedezések már igazolták. A XX. század tudósai kiderítették, hogy az ősrobbanás után a „po” vagyis a szubatomi energiarészecskék valóban spirális pályán áramlottak ki a szingularitásból. Az éter spirális mozgása ma is tart, ezért a keletkezett galaxisok, így a Tejútrendszer és a Naprendszer is spirál alakban távolodik az ősrobbanás helyétől, vagyis a világegyetem spirálisan tágul. A harmadik állítással, az élő világokban, vagyis a Földön megnyilvánuló spirális mozgással azonban a XXI. század tudósai sem tudnak mit kezdeni. Pedig ez is igaz. A spirálmozgást nem az atomok, hanem azok építőelemei között kell keresni. Minden instabil, vagyis elektronhiányos vagy elektrontöbblettel rendelkező atom szubatomi energiarészecskéket nyel el, illetve bocsát ki magából. Ezek az éteri részecskék nem sugárirányba, hanem spirális pályán áramlanak bele, illetve ki belőle. E rövid elkalandozás után térjünk vissza a világegyetemet alkotó legkisebb részecskék fizikai tulajdonságainak tárgyalásához.

Az éternek van még egy különös sebességcsökkentő hatása. Newton tömegvonzással kapcsolatos törvényéből adódik, hogy minél nagyobb egy szabadon eső tárgy tömege, annál nagyobb vonzóerőt gyakorol rá a Föld. Ebből arra következtethetnénk, hogy a súlyos tárgyak hamarabb esnek le, mint a könnyűek. Ez azonban nem így van. Már Galilei is kimutatta a pisai ferde toronyban végzett kísérletei során, hogy a különböző tömegű testek egyszerre érnek földet. Tehát a 2 kilogrammos kődarab is akkor csapódik a talajba, mint a vele egyidejűleg ledobott 20 dekagrammos kavics. Ennek a fura

jelenségnek szintén az éter közegellenállása az oka. Miután a 2 kilogrammnyi kődarabban sokkal több kötött rácsszerkezetű atom van, mint a kis kavicsban, így az étert alkotó szubatomi energiarészecskék nagyobb számban ütköznek velük, ami intenzívebb fékezőerőt gyakorol az anyagalmazra. Ez a hatás nem csak a látható, hanem relatív anyagtöbblet esetén is fellép. Az azonos méretű fa- és ólomgolyók is ugyanakkor érnek le a földre, holott a nagy fajsúlykülönbség miatt az ólomgolyó tömege tizennégyszerese a fából készültnek. Ebben az esetben a nagyobb közegellenállást az váltja ki, hogy az ólomban sokkal sűrűbben helyezkednek el az atomok, mint a fában, így a szubatomi energiarészecskékkal való ütközésük is gyakoribb.

Ez a jelenség csak akkor érvényesül, ha a mozgásban levő anyag folyton változtatja a sebességét. Szabadesésnél azonban ez a feltétel adva van, mert ez a fajta mozgás állandó gyorsulást eredményez. A fonálinga lengésére sincs hatással a rajta levő tömeg nagysága és anyaga. Ennek oka szintén az éteri részecskék közegellenállása. A nagyobb tömeget a Föld gravitációs ereje nagyobb sebességgel húzza ugyan lefelé, de a nagyszámú, illetve sűrű anyagi részecskéknél ütközve az éter fékezi a mozgását. A két hatás éppen kiegyenlíti egymást. Ennek tudható be, hogy az inga lengésideje csak a fonál hosszától függ. Egyébként ez a fizikai jelenség tette alkalmassá a lengő ingát az idő pontos mérésére, és az elhajított testek mozgása is ugyanígy megy végbe. 2014-ben a NASA egyik hatalmas kutatóépületéből kiszivattyúzták a levegőt, és megismételték benne Galilei kísérletét. Leejtette néhány tollpihét, és egy nagy golyót, hogy vajon egyszerre érnek-e le a földre, ha a levegő ellenállása nem befolyásolja a folyamatot. Természetesen most is egyszerre értek le. Érdekes lenne egy olyan kísérletet is végrehajtani, amikor az épületből nem csak a levegőt, hanem az étert is kiszivattyúzzák. (Ez az állapot uralkodik az UFO-k belsejében.) Vajon akkor mi történik? Ez esetben a nagyobb tömegnek, a fajsúlyosabb tárgyaknak hamarabb kellene leesni.

Minden fizikai törvény univerzális, de földi viszonylatban ez alól van egy kivétel is. Egy 2 grammos tollpihe jóval lassabban esik le, mint egy hasonló tömegű ólomgolyó. Ennek oka a levegő közegellenállása, ami nagy felületek esetén további sebességcsökkentő hatást gyakorol az anyagra. A légel-lenállás másik hatása, hogy már viszonylag kis magasság esetén is állandósítja a zuhanó test sebességét. A repülőgépből kiesett ember nem szenved nagyobb zúzódást, mint aki egy toronyház tetejéről ugrott le, bár kétségtelen, hogy mindketten szörnyethalnak. A szabadon eső testek sebessége tehát csak addig nő, amíg a gyorsulásuk nem lesz egyenlő a közegellenállással. (A szabadesés során sebességünk 1320 km/h sebességgel állandósul.) Nagy térfogatú tárgyak esetén a sebességet főleg a légel-lenállás, kis térfogatú, illetve nagy fajsúlyú tárgyaknál pedig túlnyomórészt az éter szabályozza.

Az éter azonban nem csak az égitestek és a szabadon eső testek mozgását szabályozza, hanem a mindennapi életünkben is lépten-nyomon érezteti hatását. Sokan nem is gondolják, hogy amikor felülnek egy kerékpárra, akkor ugyanez a hatás segít megőrizni az egyensúlyukat. Az álló kerékpárra ülve ugyanis hol jobbra, hol balra dőlünk, de a sebesség fokozásával a testünkön és a kerékpár atomjai között átáramló energiarészecskék a tehetetlenségi erő folytán már meggátolják az oldalirányú kilengést, stabilizálva ezzel a kerékpár haladását.

Jellemző az éter mozgásstabilizáló hatására, hogy még egy tojást is képes állva tartani. Na nem úgy, ahogy azt Kolombusz tette. 1493-ban Kolombusz spanyol nemesekkel vacsorázva azt állította, hogy meg tud állítani a hegyén egy tojást. Senki sem hitt neki, mire ő a tojás tompább végét az asztalhoz koccantotta. Ezután valóban stabilan állt a tojás. (A tojásnak ezen a végén légzsák található. Így ha itt törjük be a héját, nem folyik ki belőle a fehérje.) Innen ered az a mondás, hogy „a megoldás egyszerű, mint Kolombusz tojása”. Mi ezt jóval elegánsabban is megtehetjük az éter segítségével. Pörgessük meg a tojást a hossz tengelye mentén, mint egy bűgőcsigát. Amíg gyorsan forog, nem fog eldőlni.

A tehetetlenségi erő nem kevésbé hasznos megnyilvánulási módja a mozgásba hozott tárgyak lendítése. Amennyiben egy nehéz tárgyat kell felemelni és odébb dobni, ezt sokszor két ember is alig képes megtenni. Mindjárt könnyebb lesz azonban a dolguk, ha a felemelt tárgyat néhányszor meglengetik a levegőben, és úgy dobják el. Ekkor a test holtpontján a gravitációs erő által lefékezett anyagalmazt az éter a tehetetlenségi erő folytán tovább lendíti, és ezáltal jóval nagyobb helyzeti energiára tesz szert. Ellenkező irányba lendítve ez az energia mozgási energiává alakul, és az álta-

lunk kifejtett gyorsító erővel összegeződve akkora impulzust ad a tárgynak, hogy sokkal messzebbre repül, mintha csak egyszerűen odébb dobtuk volna.

Mellesleg ugyanezen az elven működik a hinta is. Ha nem lenne éter, akkor a gyerekek nem élvezhetnék ezt a közkedvelt játékot. Egyébként a tehetetlenségi erő az anyagot alkotó atomokon, túlmenően a szabadelektronokra is hat. Fizikai kísérletek szerint egy gyorsuló gépkocsi fémkarosszérijában a szabad elektronok a hátsó lökhárítóban sűrűsödnek össze, míg fékezéskor a kocsi elejére torlódnak. Az étert dolgoztatjuk akkor is, amikor bekapcsoljuk a centrifugát. A mindenséget sűrűn kitöltő szubatomi energiarészecskék csapják ki a kimosott ruhából a vizet, a tejből a tejszínt, a méhkaptárból kiemelt lépből a mézet.

A tehetetlenségi erő megnyilvánulásának rendkívül elmés szemléltetése látható a Pekingben őrzött üvegsarlón, amelyet a Góbi sivatagban találtak egy prehisztorikus romváros maradványai között. Ennek a Földön kívüli eredetű bumerágnak az a jellegzetessége, hogy nyugalmi állapotban semmi sem látható benne. Eldobva viszont megjelenik rajta egy ejtőernyővel aláereszkedő űrhajó, és egy sazuroid jellegű ufonauta. Ezeket a rejtélyes ábrákat minden bizonnyal az éteri részecskék összesűrűsödése teszi láthatóvá. Készítői arra is gondoltak, hogy a képek megjelenése ne a véletlen műje. A tárgy jellegzetes alakja szinte felhívja a megtalálóját arra, hogy elhajítsa. A valódi üzenetet azonban nem a képek tartalmazzák. Ezzel a demonstrációs eszközzel arra próbálnak rávezetni bennünket, hogy a tehetetlenség nem a véletlen, hanem egy sajátos közeg ellenállásának a következménye. Ez fizikailag akkor válik majd egyértelművé, ha szétfűrészelik ezt az eszközt, és vegyelemzéssel bizonyítják, hogy olyan anyagot tartalmaz, amely koncentrált szubatomi energiasugárzás hatására folyadékkristályszerű állapotváltozáson megy át. Ennek különösebb akadályja nem lesz, mivel ebből a leletből több darabot is találtak.

A tehetetlenségi erőn kívül nélkülözhetetlen szerepe van az éternek az impulzusmegmaradási törvény érvényesülése során is, melynek megnyilvánulását leglátványosabb módon a sugárhajtású repülőgépeknél és a rakétáknál figyelhetjük meg. Ezeknek a járműveknek a haladását az teszi lehetővé, hogy a hajtóműből nagy sebességgel kiáramló gáz illetve forró levegő beleütközik az éter szubatomi energiarészecskéibe, és ez a sűrű közeg rugóként ellöki magától a gázmolekulák közvetítésével nekifeszülő objektumot. Az ily módon nyert lendület annál nagyobb, minél nagyobb az éter alkotta energiatartalmú anyag sűrűsége. Szinte határtalan lendület érhető el akkor, ha ezzel a mindenütt jelen levő energiatartalommal nem anyagot, hanem szubatomi energiarészecskéket ütköztetünk. A koncentrált szubatomi energiarészecskék sűrűsége ugyanis nagyságrendekkel nagyobb, mint az anyag sűrűsége, ezért az ily módon lezajló ütköztetés összehasonlíthatatlanul nagyobb lendületet ad a járműnek, mint az általunk használt kémiai hajtóművek. Miután az UFO-k is feltehetően ilyen jellegű hajtóművel rendelkeznek, ezért nem tudjuk őket a jelenlegi repülőgépeinkkel utolérni, sőt teljes sebesség esetén még a szemünkkel sem tudjuk követni a mozgásukat.

Az éternek a növénytermesztők is nagy hasznát veszik. Sokan panaszkodnak, hogy aszályos időszakban hiába öntözik a növényeket, nem fejlődnek semmit. A víz csupán a kiszáradástól óvja meg őket. Az égi csatornák megnyílása után azonban rohamos növekedésnek indulnak. Ez érthetetlen, hiszen az esővíz valójában desztillált víz. A folyókból, tavakból, tengerekből elpárolgott vízmolekulák állnak össze esőcseppekké. Ezáltal még annyi ásványanyagot sem tartalmaznak, mint az öntözővíz. A legfontosabb azonban nem hiányzik belőlük, az éltető energia. A növényeknek a fotoszintézishez két dologra van elengedhetetlenül szükségük: vízre és napfényre. A növekedésükhöz pedig ásványi anyagok kellenek és bioenergia. Az ásványanyagok a talajban megtalálhatók. A Yin jellegű energiarészecskéket a Föld sugározza ki magából. A létfenntartás, a növekedés, a szaporodás előfeltétele azonban az energiaegyensúly megteremtése, amelyhez Yang energiára is szükség van. Ezt az élő szervezet az éterből nyeri ki. Az éteri sugárzás viszont jóval gyengébb, mint a gravitációs sugárzás. A legfejlettebb élőlények (állatok, emberek) ezen úgy segítenek, hogy a fejtető csakrájukon keresztül intenzívebb energiabeáramlást tartanak fenn. A növényeknek azonban nincsenek csakráik. Rajtuk a természet esővel segít. Amikor az esőcseppek nagy magasságból lefelé hullanak, beleütköznek az éteri részecskékbe. A nagy sebesség miatt ezek a részecskék nem tudják elhagyni az

anyagot, beszorulnak a víz molekulái közé. A lombozatra, illetve a talajra hullva aztán felszívódnak a növényekbe, melynek hatására a növényvilág szinte megtáltosodik. Koncentrált Yang energiához jutva felgyorsul a fejlődésük, és intenzív növekedésnek indulnak. Egyébként ugyanezt teszi a pí-víz is. Ebben a permanens mágnesekkel besugárzott vízben nagy mennyiségű pozitív mágneses monopólusok, azaz éteri részecskék vannak, így a felszívódásuk még az esővíznél is intenzívebb hatást vált ki.

Az esővízzel megegyező hatású a folyóvíz. A folyó vize ugyanis áramlása során beleütközik az éterbe, és az esővízhez hasonlóan telítődik éltető szubatomi energiarészecskékkel. Az állatok ezt megérik, ezért sohasem a forrás felbukkanó vizéből isznak, hanem lejjebb mennek, ahol a csörgedező patak vizét már átjárta az energia. A folyóvíz által elnyelt mágneses energia olyan intenzív, hogy képes felmágnesezni a vele érintkező kőzetet is. A geológusok szerint a hematit oly módon jött létre, hogy föld alatti vízerek évmilliókon át átjárták az alapanyagául szolgáló kőzetet. Az éteri energia felhalmozódása az oka annak, hogy a folyóvízzel öntözött szántóterület még aszály idején is jelentős termést hoz, míg a kútvízzel öntöző kiskerttulajdonosok csupán annyit érnek el, hogy nem száradnak ki az öntözött növények. Nőni, fejlődni nem tudnak ettől a víztől. A víz önmagában csak a vegetálást, a túlélést biztosítja. Bioenergia nélkül nincs fejlődés, és a pozitív szubatomi energiarészecskék leghatékonyabb tárolója a mozgásban levő víz. Ezt a jelenséget mesterségesen is elő lehet intézni. Ehhez minél magasabban elhelyezett párhuzamosan kiépített vízvezetékrendszerre van szükség, és a csövekre kb. félméterenként zuhanyrózsákat kell szerelni. Az aláhulló apró vízcseppeket alul egy fémtálcával felfogva kell az esőztető rendszerbe vezetni. Az ily módon „kezelt” víz már alkalmas öntöztetésre. Piacra termelőknél azonban nem érdemes ezt a rendszert kiépíteni, mert a mezőgazdasági termékek nyomott ára miatt a beruházási és üzemeltetési költségek nem térülnek meg.

A nagyvárosok annyival előnyösebb helyzetben vannak ezen a téren, hogy ha az esőztető rendszert a toronyházak tetején alakítjuk ki, akkor nincs szükség szivattyúra. Az összegyűjtött víz helyzeti energiája elegendően nagy ahhoz, hogy működésébe hozza a környező parkok locsoló szerelvényeit. Az otthoni kiskertekben már azzal is elérhető némi javulás, ha nem locsoljuk rá a vizet közvetlenül a növényre, hanem a slagot felfelé fordítva a levegőbe permetezzük a vizet. Kevés energiát az aláhulló vízcseppek is magukba gyűjtenek. A nagyüzemi mezőgazdaságban alkalmazott lépegető esőztető berendezések is azért hatékonyabbak a kerti locsolóknál, mert nem a növényekre, hanem a magasba permetezik a vizet, amely szinte köddé permetezve, energiával töltődve hullik a növényre. Fokozza az energiaelnyelést, hogy a csőrendszer nem egy helyben áll, hanem folyamatosan halad előre.

Sokat tehetne az energiával való dúsítás terén a településeken tevékenykedő vízszolgáltató is. A víztornyok tetején kialakított nagy kiterjedésű vízrendszer bioenergiával telített egészséges vízzel láthatná el a lakosságot. (Nem a toronyba pumpálnák a vizet, hanem a tetejére szerelt esőztetőbe, és az aláhulló víz kerülne a hidroglóbuszba.) Ezt a vizet klórozni sem kellene, mert a Nap ultraibolya sugárzása megöli a kórokozókat benne. Ez a hatás nyáron, kánikulában a legintenzívebb, amikor legnagyobb a víz fertőződésének esélye. A szubatomi energia lágyítja is a vizet, kicsapja belőle a kalciumot és egyéb sókat. Ezért érzik sokan a tiszta patak vizét édesnek. Ez az oka annak is, hogy a folyóvízzel öntözött földeken nem repednek ki a zöldegek, mint a kemény kútvízzel locsolt kiskertekben.

A szubatomi energia a nitráttól és egyéb szennyező anyagoktól is megszabadítja a folyóvizet. Ezt nevezik öntisztulásnak. Ez a jelenség kútvízben, a föld mélyéből felszivattyúzott állóvízben soha nem megy végbe. Kár, hogy ezen a téren a szubatomi energia sem képes csodákra. A kanálissá, szennyvízcsatornává változtatott folyóink vizével nem sokat tud kezdeni. Ezek az ismeretek azonban a jelenlegi körülmények között is jelentősen javíthatnak a szinte már elviselhetetlen állapotban. Esőt ugyan nem tudunk fakasztani az égből, de az évről évre ismétlődő aszály okozta károkat jelentősen mérsékelhetnénk.

Az éteri energiarészecskék vízbe juttatásnak elmés módja egy német fizikus találmánya. Wilfried Hacheney⁷⁴⁷ egy nagyméretű készüléket tervezett, melynek formája a lemniskátára emlékeztet. A

⁷⁴⁷ vilfrid hachenaj

fekvő nyolcas alakú csőben áramló víz állandó irányváltoztatásra kényszerül, melynek folytán nagy mennyiségű éter szorul bele. Sok biogazda ezzel az éteres vízzel locsolja a növényeit, hogy gyorsabban nőjenek. A magvak csírázó-képessége is javul, ha vetés előtt beáztatják ebbe a vízbe. Az ily módon kezelt vízzel sült kenyér lazább lesz, a tészája pedig magasabbra kel. További megfigyelés, hogy az éterrel dúsított vízzel kevert beton szilárdabb a megszokottnál.

Az ősenergia elnyeletésének hatásfoka tovább növelhető, ha több lemniszkátát helyeznek egymás mellé, vagy egymás fölé. Ennek legegyszerűbb módja, hogy a csőgyártó üzemben a tűzforró fémcsövet darabolás előtt egy sablonban formára hajlítják, és hagyják lehűlni. Így akár tízrétegű berendezést is lehet készíteni, ami egy nagyságrenddel megnöveli a hatásfokát. A csőkígyót már csak korróziógátló horganyréteggel kell bevonni, és évtizedeken át gond nélkül használható. (Ha földbe vagy egy erre a célra kialakított gödörbe kívánjuk süllyeszteni, kenjük be miniummal, és legalább egy réteg olajfestékkel is.)

Egyébként ez a módszer nem teljesen új. Viktor Schauburger már 1930-ban kifejlesztett egy energiadúsító készüléket, forrásvíz mesterséges előállítására. Az osztrák természettudós spirál alakú csövet alkalmazott, amelyben az áramló víz szintén állandó irányváltozásra kényszerül. A spirál alakzat hatékonysága azonban jóval alacsonyabb a lemniszkátánál. A spirális megoldás egyetlen előnye, hogy a csőtekervény, illetve a víz áramlási irányának megfordításával jobbra forgató vizet is elő lehet állítani.

Olcsó előállítási technológiája bárki számára elérhetővé teszi a lemniszkáta alakú energiadúsítót. Üzemeltetési költsége nincs, így nem növelné a vele előállított zöldség-gyümölcs árát. Beszerzési költsége pedig néhány év alatt megtérül a bővebb termés által. Könnyen lehet, hogy ez a berendezés pár év múlva minden kert, illetve vidéki háztartás szerves tartozéka lesz. A városi vízszolgáltatók is könnyen használhatnák. Ehhez semmi mást nem kellene tenniük, mint a vizet nem egyenes, hanem lemniszkáta formára hajlított csövön nyomnák fel a hidrogénbuszba, és ugyanilyen csőkígyón engednék le. Szükség esetén könnyen hajlítható műanyag csövet (gumislagot) is lehetne használni erre a célra. Az ipari üzemek is nagy hasznát vennék ennek a víznek, mert hamar kiderülne, hogy az éterrel dúsított víz alkalmazása nem csak a betongyártásban előnyös, hanem szinte minden termékre jótékony hatást gyakorolna.

Ennek a lehetőségei már kezdenek kibontakozni. A hasonló megoldásoknál egy mosodatulajdonos pl. évente 12 ezer eurót spórol meg, mert az éter által lágyabbá tett vízben kevesebb mosószerre van szükség. A bécsi lovasiskolában a lovak éterrel dúsított vizet isznak, és azóta nem gyötri őket a kólika, míg egy műanyaggyárban a hűtővíz-felhasználást sikerült optimalizálni a különleges víz segítségével. A természetgyógyászok is dicsérik ezt a vizet. Azok a betegek, aki ezt itták, megszabadulnak az ekcémától, a lábödémától, fejfájástól. Úgy tűnik, hogy a lehetőségek ezen a téren is korlátlanok. A módszer ellenzői a kétkedők ezoterikus humbugról beszélnek, de a napról napra szaporodó pozitív eredmények, lelkes beszámolók nem ezt bizonyítják. A vízminőség-javulás és az általa elért haszon minden téren szemmel látható, kézzel fogható, letagadhatatlan.

Az éterrel dúsított víz legádázabb ellenzői a hivatalos tudomány képviselői. Az akadémikusok szerint erre a jelenségre természettudományos magyarázat nincs, ezért csalásról, placebohatásról és „szelektív érzékelésről” beszélnek. Ám ha minden pozitív eredmény csak a képzelőerő szüleménye, akkor egyik napról a másikra istenekké váltunk. Csupán a gondolatainkkal képesek vagyunk önmagunkat és másokat meggyógyítani, effektív hasznot kovácsolni. Ez lenne az igazi siker, mert így varázsszóra megoldhatnánk a világ minden gondját. Sajnos erre nem vagyunk képesek, ezért egyelőre be kell érünk egy fizikai jelenség kihasználásával, amely szerencsére akkor is működik, ha erről a tudományos akadémiák nem hajlandóak tudomást venni.

A profik ennél is hatékonyabb módszert alkalmaznak. Az öntözővíz mágneses monopólusokkal történő dúsítását erős mágnesekkel végzik. A ritkaföldfém-ötvözetekből álló mágneseken áthaladó víz hatására a növények gyorsabban csíráznak, erőteljesebben növekednek, és bővebb lesz a termés. A paradicsom terméshozama pl. 12 %-kal nő, a dinnye cukortartalma 4-5 %-kal nagyobb, a termések eltarthatósága pedig néhány nappal meghosszabbodik. Ezen túlmenően a szár és a levélzet öregedése lelassul, és mintegy 15 %-kal több lesz az eladható termés. Összességében 30 %-kal nagyobb bevétel érhető el azáltal, hogy a növények több tápanyagot képesek felvenni a delejezett vízből. (Ez

egyébként nem más, mint pí-víz. A japán Life Energy készülékben is erős permanens mágnesek végzik a felmágnesezést. A különbség csupán az, hogy ez a víz nincs szűrve és a benne felhalmozódott örvényáramok sincsenek semlegesítve, ezért ivóvízként nem alkalmazható.) Olyan vizet érdemes mágnesezni, melynek oldottsó-tartalma legalább 100 ppm (tehát akár ásott vagy fúrt kútból is származhat). Izraeli kutatások igazolták, hogy a mágneses mezőn áthaladó víz oldóképessége megnő, megszűnik a vízkőlerakódás, és a vezetékben az algaképződés is jelentősen csökken. Floridai kutatók azt is kimutatták, hogy a delejes öntözővíz hatására a vetemények és gyümölcsök ellenállóbbak lettek a betegségekkel szemben. A „delejezést” egyébként már a 19. században ismerték. Rendszerint aszály idején alkalmazták, amikor az esővíz elmaradt. Ilyenkor kényszerűen az ivóvízhez nyúltak. Felhúzták a kútból, és még mielőtt hordóba öntötték volna melegezni, patkó alakú mágneset erősítettek egy nagyméretű tölcser kifolyójára. A vizet lassan csorgatva öntötték a tölcserbe, hogy a mágneses mező minél jobban átjárja.

Érdemes tehát tanulni a természettől, és leutánozni az általa alkalmazott módszereket, mert ez visszavezet bennünket a világ általunk felborított rendjébe, segíti a környezetbe való visszatérésünket. A földi világ és az univerzum ugyanis egységes rendszert alkot. Aki kiszakad belőle, az elpusztul. Minden élőlény számára csak a természetbe való harmonikus beilleszkedés biztosítja a túlélést, a fejlődést. A természetet nem legyőzni kell, hanem megismerni, és harmóniában élni vele. Ha nem akarunk visszatérni az őskori állapotokba, akkor modern eszközökkel utánozzuk le a természetet. A jövőben fokozottan ügyeljünk arra, hogy technikai vívmányaink ne a világból való kiszakadásunkat, hanem a visszaillieszkedést szolgálják. A természet megtartó erői nem állíthatók elő mesterséges úton. Nincs is értelme, hiszen adva vannak, a rendelkezésünkre állnak csak fel kell ismerni, ki kell használni őket.

Lehet, hogy a rovarok repülésénél is szerepet játszik az éter. A tudósok már régóta mondogatják, hogy: „Baj van a rovarokkal. A papírforma szerint nem repülhetnének.” A kis szárnyfelületük, és a merev szárny aerodinamikai összefüggései alapján a dongók és a darazsak fel sem emelkedhetnének a földről. A testtömegükhöz képest ugyanis túlságosan kicsi a repdeső szárnyuk által keltett felhajtóerő. Ezzel szemben nem csak előre képesek repülni, hanem oldalra is. Ha megijesztenek egy legyet, hátrafelé is elszáll. A szuperszonikus repülőgépek tervezőinek tátva marad a szájuk, mire képesek a rovarok. Az igazi meglepetés azonban akkor érte őket, amikor egy spanyol professzor üvegballonba zárta a rovarokat, majd kiszivattyúzta belőle a levegőt. 1 torr nyomásra csökkentette a légsűrűséget. Ez gyakorlatilag azt jelentette, hogy a rovarok vákuumba kerültek. Ennek ellenére tovább repkedtek a ballonban. Mintha mi sem történt volna. Sőt gyorsabban repültek, mert szegények fuldokoltak az oxigénhiánytól. De hogyan? Miként lehet repülni tolóerő, a levegő felhajtóereje nélkül.

Ez csak egy módon lehetséges, hogy a rovarok felemelkedéséhez, a repülésükhöz szükséges közegellenállást nem a levegő teremti meg, hanem az éter. A szárnyuk feltehetően olyan sűrű anyagból van, amely nem engedi át az éteri részecskéket. Vagyis az éter sűrű közegére támaszkodva hozzák létre a helyváltoztatásukhoz szükséges impulzusnyomatékot. A rovarok tehát nem repülnek, hanem az éter közegellenállását és a tehetetlenségi erőt kihasználva a szárnyaikkal ide-oda lökdösik magukat a levegőben. Ez az oka annak, hogy oldalra, sőt hátrafelé is tudnak repülni. Nincs szükségük szárnyprofilra, fittyet hánynak a Bernoulli törvényre, sőt még a levegő hiánya sem érdekli őket, mert ők nem repülnek. Úgy közlekednek, mint a rakéta, csak a hajtóerőt szárnyaik mozgásával fejtik ki. Vagyis az éter sűrű közegére támaszkodva hozzák létre a repüléshez szükséges impulzusnyomatékot.

Ennél valószínűbb magyarázat, hogy mint minden élő szervezet, a rovarok is bocsátanak ki magukból szubatomi energiát. Ez az auraszerű energiakisugárzás koncentráltan jelenik meg a szárnyukon, melynek következtében egy rendkívül sűrű réteg képződik rajtuk. Ez az energiaréteg ütközve az éterrel, nagyságrendekkel nagyobb közegellenállást, és ezáltal felhajtóerőt vált ki, mint ami a levegőellenálláson alapuló repülésnél keletkezik. Ennek a jelenségnek a fellépését támasztja alá, hogy a szitakötők képesek egy helyben lebegni a levegőben. Eközben nem verdesnek a szárnyukkal, mert erre nincs szükségük. A szitakötő szárnyfelülete ugyanis a testéhez viszonyítva igen nagy. Ezáltal jelentős mennyiségű szubatomi energiát bocsát ki magából, Ez a pozitív energia lenullázza a gravitációt, ami a rovar súlytalanná teszi. Így nem csoda, hogy megállva szabályosan lebeg a leve-

gőben. Nem használ ki semmilyen felfelé irányuló légáramlatot, tehát nem vitorlázik. Ennek bizonyítéka, hogy vákuumban is képes erre a mutatványra.

Ezt a megfigyelést már tudományos vizsgálatok is alátámasztják. Egy orosz rovarkutató, Viktor Grebennikov megállapította, hogy a szitakötő szárnya antigravitációs jelenséget idéz elő. Erre a felfedezésre véletlenül jött rá. 1988 nyarán mikroszkóp alatt vizsgálta egyes rovarok kitinpáncélját, szárnyát, csápjaikat, és a lepkeszárnyak finom szerkezetét. Csodálatosan elrendezett kompozíció volt. Mintha egy bonyolult szerkezetű gépen sajtolták volna, speciális tervrajzok és számítások alapján. Mivel ennek a fantasztikus mikrostruktúrának a szerkezete háromdimenziós, képtelen volt lerajzolni vagy lefényképezni. Az sem fért a fejébe, hogy miért szükséges ez egy rovarnak? Miután ez a struktúra csak repülés közben látható, ráadásul a szárnytartó alján helyezkedik el, rejtve van a szem elől. Így eddig senkinek sem tűnt fel. Nagyon kíváncsi volt, hogy a természet miért teremtette ilyen bonyolultnak a rovarok szárnyát, ezért gondolta felnagyítja. Egy arrafelé gyakori rovarból begyűjtött néhány példányt, lemetszette a szárnyukat, és a mikroszkóp tárgylemezére helyezte. Erős nagyítás alatt teljesen elbűvölte a természetnek ez a remekműve. A különös, csillag formájú sejtek rejtélyére azonban továbbra sem jött rá.

Ekkor hirtelen ötlettől vezérelve a tárgylemezen levő kitinlemezre ráhelyezett még egy kitinlemez. A másik szárny azonban nem simult az alatta levőre, hanem szinte kivágódott a csipeszből, és néhány pillanatig a tárgylemez felett lebegett. Aztán elfordult néhány fokot, és az óramutató járásával megegyezően jobbra csúszott, majd ellenkező irányba forgott. Inogva lebegett egy darabig, aztán hirtelen visszaesett. Grebennikov teljesen ledöbbsent attól, amit látott. Az ámulattól magához térve összekötött néhány szárnyat dróttal, és a többretegű kitinblokkot rátette az asztalra. Kíváncsi volt, hogy az antigravitációs erő sokszorozása milyen hatást vált ki. Az eredmény még inkább ámultba ejtette. Ennek a blokknak már olyan erős volt az éteri kisugárzása, hogy a gemkapocs sem tudott ráesni. Valamilyen erő toltá oldalra, felfelé. A leghihetlenebb jelenségnek azonban akkor vált szemtanújává, amikor ráerősítette a gemkapocsot a kitinblokk tetejére. Ezt követően a fémkapocs néhány pillanatra láthatatlanná vált.⁷⁴⁸ A kísérlet részletes leírását lásd Egely György: Vízautók... Antigravitáció... című könyvében (129. oldal).

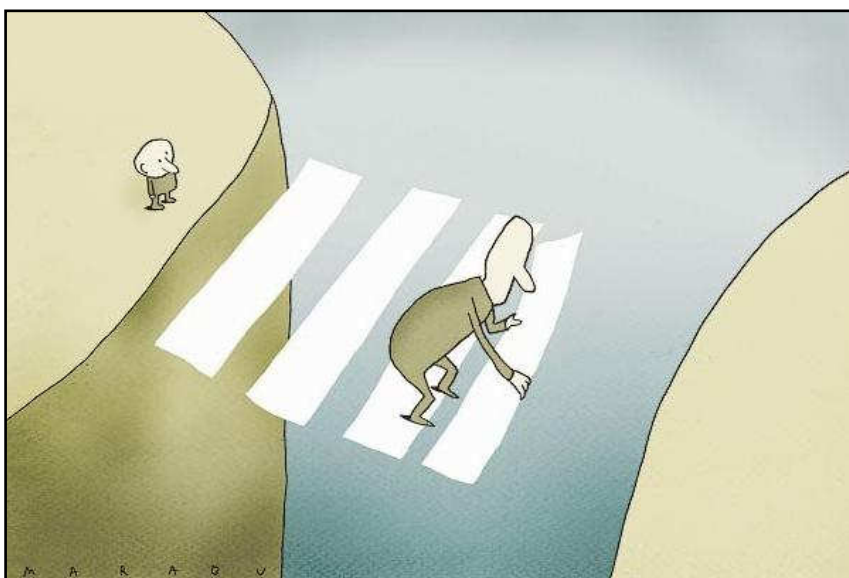
Feltételezhető, hogy az antigravitációs hatás valamilyen mértékben minden rovarfajnál fellép. A gyors repüléshez tehát nem csak a fokozott közegellenállás, hanem a súlytalanodás is hozzájárul. Ezt a kísérletet dr. Egely György is elvégezte. A vákuumkeltő berendezés kivitelezési módját, és az általa elért eredményeket az Ufomagazin 2004 márciusi számában nyilvánosságra hozta (30-32. oldalak). Járulékos megfigyeléseinek egyike, hogy: „Ha finom ollóval levágjuk a légy szárnycsökevényét, a billért, akkor a rovar elveszti repülőkészségét”. Ez a kutatókat azért lepte meg, mert ezen a szárnyon nem képződik aerodinamikai felhajtóerő. Ez utóbbi megfigyelésből arra következtethetünk, hogy a koncentrált szubatomi energia nem a szárny szöveteiből lép ki, hanem a billérből. A billér valójában egy szubatomi energiagenerátor, amely elárasztja a szárnyfelületeket pozitív mágneses monopólusokkal, azaz étterrel, amittől nagyságrendekkel megnő a közegellenállásuk. Ezekkel a szuper sűrűségű szárnyakkal, már kis felület esetén is nagy tolóerőt lehet elérni, és rendkívüli mértékben megnő a manőverezési képesség. Ezért olyan fürgék a rovarok a madarakhoz képest.

⁷⁴⁸ A hivatalos tudomány már ezt a felfedezést sem tudta megbocsátani neki. A legnagyobb bünt azonban azzal követte el, hogy elkezdett gondolkodni az antigravitációs erő mesterséges előállításáról. Spekulációinak eredménye a „repülő szőnyeg” lett, amit ő „repülő platform”-nak nevezett el. Ez egy kis padlószerű szerkezet volt, amelyből egy fémrúd állt ki, amelybe kapaszkodni lehetett. Mivel senkitől semmilyen támogatást nem kapott, járművét néhány deszkából, csavarból, csőből, használt biciklikormányból és még néhány kidobott kacatból építette meg, egy isten háta mögötti helyen. Hajtóműként egy különleges, ritka rovar kötegelt szárnyait használta. A sikeres próba után találmányát szabadalmaztatni akarta, de nem járt sikerrel. A találmányi hivatalban kigúnyolták, és elutasították a kérelmét. Ekkor felfedezéseit közreadta egy könyvben, melynek egyetlen eredménye az lett, hogy kirúgták az állásból. Rögeszmésnek nevezték, nevetségessé tették, megfosztották jó hírétől. Élete utolsó éveit nyomorogva, a támadásokba belebetegedve élte le. Miközben a nagyhatalmak dollármilliárdokat költenek a csúcstechnológia fejlesztésébe, az ő korszakalkotó felfedezése senkinek sem kellett. Senki sem hitte el, hogy szeméttelapról összekötött limlomokból paradigmaváltást előidéző szerkezetet lehet építeni. 2001-ben egy szibériai kisvárosban hunyt el, ismeretlenül. Rovarkísérleteiről és a „repülő platformmal” tett utazásairól a **Kun Elektronikus Könyvtár → EZOTERIKUS TALÁL MÁNYOK → Antigravitációs hajtóművek** működési leírásában olvashatunk részletesen. Cím: <https://kunlibrary.net>

Korunk fizikusai azért tagadják az éter létezését, mert nem tudják kimérni a közegellenállását. Azt azonban elméletileg kikövetkeztették, hogy amennyiben van éter, akkor annak szuper finomnak kell lennie, mivel a bolygók ellenállás nélkül haladnak a kozmoszban, másrészt szuper sűrű kell hogy legyen, hiszen transzverzális (áramlási irányra merőlegesen rezgő) hullámok haladnak benne. A gázokban és a folyadékokban csak longitudinális (hosszanti) hullámok alakulnak ki, így az éternek ennél a két közegnél is sűrűbbnek kell lennie, olyan sűrűnek, mint a szilárd anyagok, de sokkal parányibb elemekből felépítve.⁷⁴⁹ Ennek ellenére egyelőre semmilyen eszközzel sem tudják kimutatni a létezését. A regisztrálható eredmény hiányának minden valószínűség szerint az az oka, hogy méréseiket fotonokkal, vagy atomi részecskékkal végzik. Ezek az elemi részecskék azonban úgy haladnak a térben, hogy a negatív kisugárzásukkal félretolják a maguk előtt lévő energiakvantumokat, így ütközésmentesen „lavíroznak” az éterben. Két szabadon mozgó, ellentétes töltésű részecske csak kényszer hatására ütközhet össze egymással. Ütközés anyag és energia között kizárólag akkor jön létre, ha az elemi anyagrészecskék kötött szerkezetté (atomokká, molekulákká) állnak össze. Ebben az esetben az anyag legkisebb részecskéi már nem lavírozhatnak szabadon az energiakvantumok között, mert az atommag és az elektronok helye, valamint molekulák esetén az egyes atomok közötti távolság rögzített. Egy ilyen viszonylag sűrű és kötött (rácsszerű) anyagszerkezet éterben való haladása esetén már elkerülhetetlen az ütközés, és ebben az esetben már mérhető közegellenállás is fellép.

Ez az ellenállás azonban csak akkor érzékelhető, ha az anyag nem állandó sebességgel halad. Ennek a jelenségnek a figyelmen kívül hagyása okozta annak a kísérletnek is a kudarcát, amikor néhány fizikus speciális műszerekkel megpróbálta az éterszelet érzékelni. A kísérlet sikerét arra alapozták, hogy a Föld nagy sebességgel forog mind a saját tengelye, mind pedig a Nap körül, így logikusnak tűnt, hogy a Föld felszínén levő műszer érzékelni fogja a szubatomi energiatengerben történő nagy sebességű mozgást. Az éterszél azonban nem fújt bármennyire várták, és ebből azt a következtetést vonták le, hogy az elődeik tévedtek, éter nem létezik. Arra ugyanis nem gondoltak, hogy az éter nem anyagi részecskék halmaza, hanem szubatomi energiarészecskékből tevődik össze, amelyek úgy száguldanak át az anyagon, mint a szellő a rácson. Viselkedésük nagyon hasonló a neutrínókhoz. Fizikai kísérletek kimutatták, hogy testünk minden egyes négyzetcentiméterén 60 milliárd naphól származó neutrínó száguld át. Ebből azonban mi semmit sem érzünk, mert közülük egyetlen egy sem lép kölcsönhatásba az atomjainkkal. Sőt több kilométer vastag ólomfalon is áthalolnak veszteségmentesen. A szubatomi energiarészecskék mindent kitöltő jelenléte leginkább a légnyomáshoz hasonlítható. A ránk nehezedő 40 km vastag légoszlop 20 tonna nyomást gyakorol ránk. Ennek ellenére nem játszik szerepet az általunk megfigyelt legtöbb mozgásnál, mivel minden irányban egyenletesen hat. Számottevő „éterszél”, vagyis mérhető közegellenállás csak akkor lépne fel, ha a Föld lassuló vagy gyorsuló mozgást végezne, ez azonban pályájának módosulásával járna, aminek következményei ránk nézve beláthatatlanok lennének.

⁷⁴⁹ A tudósokat már száz évvel ezelőtt is nyugtalanította ez a dilemma. Ezért 1912-ben nekiláttak kiszámolni az éter sűrűségét. Max Planck egyik képletét használva olyan nagy érték jött ki, amelytől a fizikusok infarktust kaptak. Az Einstein-féle $E = m \cdot c^2$ tömeg-energia ekvivalencia képlet segítségével 10^{94} gramm/cm³ tömegsűrűség jött ki. Ezt a tudóssadalom képtelenségnek tartotta, ezért úgy döntöttek, hogy az einsteni doktrína által kijelölt úton haladnak tovább, mely szerint nincs éter. (Az atommag sűrűsége is csak 10^{14} gramm/cm³.) Legnagyobb problémájuk az volt ezzel az eredménnyel, hogy ha az éter ilyen sűrű, akkor az égitestek hogyan haladhatnak benne zavartalanul, súrlódásmentesen. Ez a rövidlátó szemléletmód annak tudható be, hogy tudósaink mindent anyagi szempontból szemlélnék. Képtelenek tudomásul venni, hogy a világegyetem nem anyagból, hanem energiarészecskékből áll. Az anyag csak az univerzumot betöltő végtelen energiatenger helyi besűrűsödése. A súrlódásmentesség oka, hogy a pozitív töltésű (éteri) energiarészecskék, és a negatív töltésű (gravitációs) monopólusok taszítják egymást. Miután taszítják egymást, nincs köztük súrlódás. Ennek gyakorlati megnyilvánulása leginkább, a mágnescsapágyas ventilátorok működési mechanizmusához hasonlítható. Ennél a ventilátortípusnál a levegőt hajtó lapáttengely egy elektromágnes-gyűrűben forog. A kör alakú erővonalak középen tartják a tengelyt, ennél fogva nem érintkezik a mechanikai rögzítést biztosító hengerpaláttal. Miután nincs súrlódás, nincs zaj, és nincs kopás. Ez a fajta siklócsapágyas ventilátor rendkívül halkan jár, és élettartama több évtized. Egyetlen hátránya, hogy nagyon drága. Az égitestek is azért haladnak akadálytalanul az éterben, mert nincs súrlódás, nincs közegellenállás. A helyzet csak akkor változik meg, ha az anyag hirtelen irányt változtat, vagy elkezd gyorsulni, lassulni. Ez esetben a viszonylag kis tömegű tárgy, objektum csekély gravitációs kisugárzása már nem elegendő az éteri részecskék eltérítéséhez. Emiatt az éter beáramlik az anyagba, ahol az elektronokkal és az atommaggal ütközve jelentős közegellenállást hoz létre.

Más a helyzet viszont akkor, ha a megfigyelt rendszer részecskéinek tömege olyan kicsi, hogy összemérhető a szubatomi energiarészecskékkal. A mikrovilágban az anyagrészecskék már igen érzékenyen reagálnak az éteri energia, valamint a gravitációs erő jelenlétére, olyannyira, hogy ez a világ az általuk alkotott háttérsugárzás, és az anyag kölcsönhatása következtében alakul ki. Ezeknek a fizikai törvényeknek a megismerése ma még kezdeti stádiumban van, áttörés egyelőre nem várható ezen a téren. A las-

sú haladás oka, hogy a hivatásos fizikusok többsége nem hajlandó tudomásul venni az ilyen típusú megfigyeléseket. Ezek az észlelések ugyanis sok tekintetben rokon vonást mutatnak a parajelenségekkel, amelynek már a gondolatától is hideglelést kapnak a materialista alapon álló kutatók. Tovább növeli a hivatalos tudomány képviselőinek idegenkedését ettől a jelenségköről, hogy egyre nyilvánvalóbb ezeknek a megfigyeléseknek a komplex volta, ami azt jelenti, hogy a fizikán kívül szoros kapcsolatban állnak a kémiával, a biológiával, sőt még a pszichológiával is. Ehhez pedig „Leonardo-i” képességű polihisztorokra van szükség, és ilyen szakemberek ma már csak elvétve találhatók a világban.

A jelenlegi körülmények között megfelelő képességek esetén sem lehetne szert tenni széleskörű ismeretekre. Ennek oka, hogy az egyre bonyolultabbá váló világunkban a polihisztoroknak a reneszánsz korhoz képest nagyságrendekkel több információt kellene elsajátítaniuk. Ennek technikai lehetősége adva van ugyan, a megvalósításnak azonban van egy nagy akadálya: az idő hiánya. Az információrobbanás következtében olyan mennyiségű adathalmaz zúdult ránk, amelybe belefutunk. Míg 1865-ben az egy év alatt megjelent tudományos cikkek száma nagyságrendileg 1000 volt, 1965-ben elérte a 100 ezret. Napjainkban 20 milliónál tart. A publikációáradat ma már olyan szintet ér el, hogy ha a kutatók egész nap mást sem csinálnának a munkahelyükön, mint a szaksajtót böngészni, akkor a rendelkezésükre álló anyagnak csupán a 10%-át tudnák áttekinteni. Egyetlen tudós sincs, aki képes lenne feldolgozni a különböző országokban megjelenő több százezer újság és folyóirat sok millió cikkét. Ehhez járulnak a szabadalmak százezrei, valamint évente több tízezer újonnan megjelenő szakkönyv. Így nem csoda, hogy minden második kutató olyan problémával foglalkozik, amelyet mások már megoldottak. Se szeri, se száma a kettős feltalálásoknak, felfedezéseknek. Nehezíti a kettős feltalálás elkerülését az is, hogy a szakemberek titkolják egymás elől, hogy min dolgoznak, és csak a végeredményt hozzák nyilvánosságra.

A szakirodalom intenzív tanulmányozása sem képes leállítani a párhuzamos kutatásokat, mert a tudósok az információtengerben nem találják meg a számukra fontos tájékoztatókat. A jelenlegi struktúrában lassan már publikálni sem lesz érdemes, mert a cikk nem jut el az érintettekhez. Modern, túlszakosodott világunkban tehát a szakembereknek nincs tudomásuk egymás munkájáról. Sok esetben nemhogy a távoli szakterületek állását, de a saját szakterületükkel összefüggő határtudományok eredményeit sem ismerik. Ennélfogva képtelenek globálisan szemlélni a dolgokat. Egy vegyésznek pl. évente kb. 600 ezer laboratóriumi jelentést, szakcikket és doktori értekezést kellene elolvasni ahhoz, hogy a saját szakterületén naprakész ismeretekkel rendelkezzen. Ez azt jelenti, hogy ha a kutató nagyon szorgalmas, és szombaton is dolgozik, akkor naponta 2000 forrásmunkán kénytelen átrágni magát. Amennyiben hajlandó túlórázni, akkor 10 órás munkanapot alapul véve óránként 200 írásművel kell megbirkózni. Nyilvánvaló, hogy ez képtelenség. Még ha sikerülne is, emellett mikor fog dolgozni?

Ezen a helyzeten „**Tudományos jelentések**” szerkesztésével lehetne segíteni. Ezeket az időszakos kiadványokat széles látókörű, nagy szakmai tapasztalattal rendelkező, nyelveket beszélő, nyug-

állományba vonult tudósoknak kellene készíteni. Őket ugyanis már nem sarkallja a karrierépítés vágya, a szakmai féltékenység sem játszik szerepet az életükben, ráadásul egzisztenciális kényszer sem hátráltatja a munkájukat, mivel a nyugdíjuk biztosítja a megélhetésüket. Ez egyben garantálja a szakmai függetlenségüket, lehetővé teszi a minden tekintetben pártatlan és elfogultságmentes tevékenységüket. Az Interneten történő információgyűjtés során célszerű átkutatni a régi adatbázisokat is. A Gopher, az FTP és a Telnet mélyén olyan feledésbe merült ötletek is fellelhetők, amelyek igazgyöngynek számítanak.

Nem árt ha ezek az emberek némi írói vénával is rendelkeznek, hogy röviden, tömören, és mindenki számára érthető módon össze tudják foglalni az egyes szakterületek eredményeit. A szakmai összegzőkben fel kellene tüntetni a forrásokat is, hogy az egyes szakágak kutatói könnyen hozzájuthassanak az őket érdeklő részletes információkhoz. Munkájuk hatékonyabbá tétele érdekében az információ-szelektáló szakértőknek létre kellene hozniuk egy szövetséget. Ennek feladata nem az érdekképviselet lenne, hanem egymás munkájának segítése. Ha pl. egy villamos szakember véletlenül „belebotlana” egy figyelemre méltó építészeti megoldásba, akkor nem siklana át rajta mondván, hogy „ez nem az én szakterületem” hanem értesítené róla a központot, ahol felhívnák az illetékes szakértő figyelmét a felfedezésre. Miután ez a dolog viszonyossági alapon zajlana, később ő értesülne ily módon egy olyan villamossággal kapcsolatos információról, amelyhez normál körülmények között sohasem jutna hozzá, mivel egy „Isten háta mögötti” kis település „senki által sem olvasott” lapjában jelent meg. Az együttműködés azért is elengedhetetlen, mert kevés az igazán hasznos forrásmű. Erwin Chargraff szerint: „A tudósok rengeteg információval árasztanak el bennünket, de ebben nagyon kevés a használható ismeret.” Ezért nem mondhatunk le a véletlen rábukkanás révén ölünkbe hulló szerencséről. A véletlen szerepe azért sem lebecsülendő, mert a világ évente 200 exabájt ($1,6 \times 10^{21}$ bit) információt termel. Ennek az iszonyatos mennyiségű adathalmaznak a módszeres feldolgozása lehetetlen. Szellemileg ugyan meg tudnánk birkózni vele, mert életünk során agyunk $2,8 \times 10^{20}$ bitnyi információt gyűjt össze, de nincs rá időnk.

Egyébként az információtúltengés nem csak a szakembereknek okoz gondot. Az átlagember számára is megoldhatatlan feladatot jelent a szükséges ismeretek megszerzése, a leghasznosabb tanácsok felkutatása. Ha valaki elmegy egy könyvtárba, a több tízezer könyv láttán tanácstalanul áll, hogy melyiket vegye le a polcról. A könyvtárosok meg tudják ugyan mondani, hogy az egyes témakörök hol találhatóak, de a különböző művek tartalmát ők sem ismerik. Több tízezer, vagy nagy, nemzeti könyvtárak esetén több százezer könyvet senki sem tud kiolvasni. A könyvtárak katalógusára jelenleg csak az állomány címét, témáját, és a szerzők nevét tartja nyilván. A tartalmi kereséshez digitalizálni kellene az egész könyvállományt. Ez nagyon sokba kerül, és sokáig tart. A digitalizálásban élen járó Egyesült Államokban is csak az elején járnak ennek a munkának. Eddig több milliárd könyvet jelentettek meg világszerte, de a digitális könyvek száma csupán 1 millió.⁷⁵⁰ Még nagyobb bajban vannak azok, akik az Interneten próbálják a szükséges információt megszerezni. Jelenleg kb. 235 milliárd weblap található az Interneten.⁷⁵¹ Ahhoz, hogy valaki mind átnézze, napi 10 órás munkaidővel és óránként 10 weblappal számolva 7 millió évig kellene élnie, hogy a végére érjen.

A világ legnagyobb keresője, a Google jelentősen lerövidítette ugyan a keresési időt, de a leghasznosabb információk megtalálásának lehetősége még így is meglehetősen csekély. Ennek oka a rendszerezés hiányosságában rejlik. Mint minden kereső program, a Google is a keresés gyakorisága szerint állítja sorba a weblapokat. Abból indul ki, hogy az a honlap, amelyet sokan felkeresnek, hasznosabb információt tartalmaz a többinél. Ez valóban így van, de a rendszer nem számol a csálókkal. Önmagukat letöltés-optimalizálóknak nevező „szakemberek” ezrei foglalkoznak azzal, hogy álettöltésekkel feltornásszák azoknak a honlapoknak a statisztikai mutatóit, akiknek a tulajdonosai

⁷⁵⁰ 2010-ben ez az érték ugrásszerűen 10 millióra növekedett, mert a Google elkezdte digitalizálni a szerzői jog által nem védett könyveket, valamint azokat a műveket, amelyek már nem kaphatók a könyvesboltokban. Ez utóbbi tevékenysége azonban egyáltalán nem tetszik a kiadóknak, ezért az ügyet bíróságra vitték. Egyébként csak az amerikai könyvtárakban jelenleg 40 millió cím található, közülük 32 millió jogvédett. Ebből max. 9 millió kapható nyomtatásban. A maradék 23 milliót a Google még szeretné feldolgozni, ha erre sikerül engedélyt szereznie a kiadóktól.

⁷⁵¹ A weblapok száma 2007 októberében 142 milliárd volt, de számuk rohamosan nő. 2011 januárjára ez az érték már 235 milliárdra lett.

hajlandóak ezért fizetni. A honlapra történő gyakori kattintgatásokat természetesen nem ők végzik, hanem a fejlődő országok éhbérért robotoló munkásait bízzák meg ezzel. Indiában sok olyan számítógéppark működik, ahol alkalmazottak százai 1-2 dolláros napibérért kattintgatnak. Felváltva nyitják meg az adott honlapokat, így növelve a letöltési mutatókat. A kereső programok már képesek kiszűrni a gyors egymás utáni megnyitásokat, így aki otthon, a saját számítógépén próbálkozik ezzel, nem sokra megy. A különböző számítógépekkel végzett, eltérő IP címekről érkező kereséseket azonban nem tudják megkülönböztetni a legális érdeklődőktől.

Így hamar fel be lehet kerülni az élmezőnybe. (Statisztikai felmérések szerint Nagy-Britanniában a teljes online reklámköltség 60%-át fordítják keresőoptimalizálásra.) Az internetezők csalódottságát növelik a régi honlapok is. Akik még az internetezés kezdetén helyezték fel honlapjukat a világhálóra, azok mindjárt az élmezőnybe kerültek. Aztán ott is maradtak. A netezők többsége ugyanis sorba nyitja meg a weblapokat. Aztán ha az elsők között nem találja meg a keresett információt, továbbmegy. A színvonalatlan, elavult honlapokra történő kattintgatás viszont meggátolja, hogy a legjobb sorolódásukat. Szinte bebetonozódnak az élmezőnybe. Emiatt az új, hasznos információkat tartalmazó honlapok nem tudnak az élre törni. Az újonnan felhelyezett honlapok ugyanis a sor végére kerülnek, és onnan araszolhatnak felfelé, ha tudnak. De nem tudnak, mivel az emberek többsége a felhozott találatok közül jó, ha az első százat megtekinti. A többire nincs ideje, vagy nincs hozzá türelme. Így egy népszerű téma feldolgozása esetén a szerzőnek semmi esélye, hogy művéről tudomást szerezzen a világ. Az „UFO” keresőszóra pl. a Google 39 000 000 találatot jelez. Nyilvánvaló, hogy ennyi weblapot senki sem néz át. Ha akarná, sem tudná, mert ebből a Google technikai okok miatt csak 500-at kínál fel. Aki több információra vágyik, végezzen összetett keresést. Ehhez azonban szükség lenne a szerző nevére vagy a könyv címére, ezt azonban nem ismerik.

Ezért hiába talál fel valaki olyan UFO-hajtóművet, ami végre lehetővé tenné a világűrbe való kiutazást, a kozmikus utazásokat, a róla szóló leírás soha nem jut el sem a szakemberekhez, sem a nagyközönséghez. Manapság másról sem hallani a médiában, mint környezetszennyezésről, energiaválságról, az erőszak megfékezhetetlen terjedéséről. Ezeknek a problémáknak a felszámolására szintén van megoldás. Az erről szóló iránymutatás azonban az információhegyek legalján lapul, kiáshatatlanul. Sokszor csak a szerzőjük tud róla, de nekik nincs pénzük ahhoz, hogy ötleteiket megvalósítsák, sőt még arra sem, hogy művük letöltési mutatóját feljebb tornáztassák.

Ha sikerül is az első száz találat közé bejutniuk, hamar elveszítik a lassú araszolással elért eredményt. A jelenlegi rendszerben ugyanis kifejezetten rosszul járnak azok, akik igyekeznek naprakésszé tenni a művüket, mivel a gyakori frissítéssel egyre lejjebb sorolják magukat. A Google és a többi kereső program úgy működik, hogy naponta kereső robotokat küldenek a honlapokba, s ha egy fájl dátuma megváltozik, letöltik, és a tartalmát betöltik az adattárukba. Ha a bővítés mértéke megjelenik a címben is, a régi dokumentumot teljes egészében törlik, mely által megszűnnek a rá mutató linkek. Aztán elkezdik betárolni az új dokumentumot. A rendszer azonban annyira túlterhelt, hogy egyszerre csupán néhány tucat oldal tartalmát képesek indexálni. Így mire egy 700 oldalas könyvvel végeznek, hónapok telnek el. A szorgalmas szerző műve pedig a sor végére kerül, és onnan kell neki újból felfelé araszolni. A letöltési mutató csak ezt követően kezd el növekedni, és hosszú hónapok telnek el, mire a korábbi szintet eléri. A jelenlegi indexelési módszer tehát a lustáknak és a csalóknak kedvez.

Ez a helyzet felmérhetetlen károkat okoz a világnak, és akár a pusztulásunkat is előidézheti. Ezért világszerte egyre többen követelik az értékalapú tartalomszűrést. A stratégiai fontosságú művek élvonalba emelésének leghatékonyabb módját leginkább a Google fejlesztői tudnának megvalósítani. Létre kellene hozni egy adatbázist „**TOP SITES**” címmel, ahol a világ leghasznosabb, legtekintélyesebb műveit gyűjtenék össze. Nem csak a könnyűzenében lehetnek toplisták, hanem az oktató, ismeretterjesztő irodalmi művekben, a tájékoztató weblapokban is. Ha ez a gyűjtemény létrejönne, mindenki itt kezdené a keresést, és valószínűleg hamar rá is találna a számára szükséges információra. Ebbe a gyűjteménybe bárki bármilyen honlapot, weblapot, elektronikus könyvet, folyóiratcikket ajánlhatna. Maga a szerző is, mert a legújabb ismeretekkel eleinte csak ő rendelkezik.

Az elbírálást egy világhírű szakemberekből álló, minden elfogultságtól mentes bizottság végezné, és ha a mű tényleg világszínvonalú, bekerülne a legfelső kategóriás művek közé. A végső ítéle-

tet azonban maguk az olvasók hoznák meg, akik egy erre a célra létrehozott fórumon (bárki által olvasható blogon) elmondanák, hogy a letöltött mű valóban méltó helyre került, vagy van nála jobb is. Így nem kellene évekig, évtizedekig várni, amíg valaki véletlenül rábukkan az aranyat érő szellemi alkotásokra, és felhívja az emberek figyelmét rá. Civilizációunkat nem fenyegetné az a veszély, hogy mire ráeszmélünk tarthatatlan helyzetünkre, és megtaláljuk a megoldást, túl kevés idő marad a cselekvésre.

Nagyon fontos, hogy a TOP SITES bárki számára hozzáférhető legyen, anyagi helyzetétől függetlenül. Aki tehát ide felhelyezteteti a művét, nem kérhet pénzt a letöltéséért. A felkerült művek nem tartalmazhatnak semmilyen fizetett hirdetést, nem képezhetik haszonszerzés tárgyát. Így elkerülhető, hogy a pályázók üzleti megfontolásokból próbáljanak bekerülni ebbe a gyűjteménybe. Az alkotók ezen a fórumon csupán erkölcsi haszonra számíthatnak. A nonprofit alapon történő működtetés a szolgáltató számára is kötelező lenne. A teljesen tiszta, elfogultságmentes elbírálás biztosítása érdekében a Google sem fogadhat el pénzt a felhelyezésért. Az üzemeltetőnek arra is gondot kellene fordítani, hogy ezek az értékek ne vesszenek el. A **TOP SITES**-ra felkerült dokumentumokat archiválni kell, hogy ha a forrásként használt honlappal valami baj történik, vagy megszűnik, az utolsó változat megmaradjon.

Az igazán jelentős alkotásokat tehát sürgősen ki kell emelni az adattengerből, hogy ne süllyedjenek a mélyére. A **TOP SITES** vagy **GOLDEN SITES** kialakítása során nagyon fontos, hogy ne váljon a szerencselovagok, a percmemberek megnyilvánulásainak tárházává. Ne azok a művek, honlapok kerüljenek bele, amelyeket a legtöbben töltik le, keresik fel. A valódi értékeket kell kiemelni az adattengerből. A brit énekesnő, Britney Spears köldökpiercingjéről készült fotót pl. 1 hónap alatt 17 millióan töltötték le az Internetről. Ez a fokozott érdeklődés azonban csak átmeneti, és nem az értékesítés, hanem a divathullám befolyásolja. Sajnos manapság a sztárok magánélete jobban érdekli az embereket, mint a tartalmas olvasnivaló. Ezen azonban változtatni kell, amit csak oly módon lehet megtenni, hogy fel kell kínálni az embereknek a valódi értéket képviselő, időálló műveket. Segíteni kell őket, hogy rátaláljanak az igaz értékre, idejüket, figyelmüket, ne a könnyen elérhető álértékek kössék le. A médiasztarok regisztráltassák magukat a FACEBOOK-on. A **GOLDEN SITES** a halhatatlanok fóruma legyen. A kereskedelmi tévécsatornák színvonalatlan, lélekmérgező műsorai elől mind több ember menekül az Internet világába. Ne hagyjuk, hogy egy újabb szellemi posványba süllyedjenek. A maradandó értékek tanulmányozása során sokan rá fognak döbbsenni arra, hogy eddigi szabadidejüket hiábavalóságokra, ostobaságokra pazarolták, amiből semmi hasznuk sem származott. Az élet rövid, ezért meg kell tanulnunk jól gazdálkodni vele.

Nem teszi vonzóvá a mikrovilág kutatását az úgynevezett operátori hatás sem. A tapasztalatok szerint egyáltalán nem mindegy, hogy ki ül a műszerek mögött, hisz-e abban amit csinál, vagy sem. Aki elvárja, kívánja a sikert, annak ugyanazzal a műszerparkkal szinte minden kísérlet sikerül, míg a megrögzött materialistáknak alig valami. A tudósok egyelőre a pokolba kívánják ezt a jelenséget, és nem hajlandók behatóan vizsgálni az okát. Pedig már a kvantumfizika megalapítója, Werner Heisenberg is felhívta rá a figyelmet, hogy: „A szubatomi részecskék szintjén nem létezik egzakt tudomány. Akkora a tudatunk ereje, hogy ezen a szinten semmit sem figyelhetünk meg anélkül, hogy meg ne változtatnánk. A mikrovilágban már nem a valódi, hanem a vizsgálati módszereinknek kitett természetet vizsgáljuk.”

A kvantummechanika legfurcsább tapasztalata az, hogy egy eseményt a megfigyelő is befolyásolja. A kvantumelmélet megdöbbentő módon azt állítja, hogy a részecskéknek nemhogy nem határozható meg pontosan az állapota, hanem egyszerűen nincs is nekik, amíg nem figyeljük meg őket. Maga a tudat az, ami anyaggá varázsolja őket. Minden kísérlet azt bizonyította, hogy igenis szükség van a tudatos megfigyelésre, mert különben nincs a részecskének valós állapotuk. Ilyen módon mondhatjuk, hogy valóban mi magunk teremtyük meg a valóságot. Ugyanezt a jelenséget fogalmazta meg Flaubert, amikor kijelentette, hogy: „Valóság nem létezik. Csupán észlelés van.” Úgy tűnik, mintha a mikrovilágban a „személytelen, buta” atomok rendelkeznének némi intelligenciával, de az is lehet, hogy valamilyen külső erő befolyásolja őket a hozzáállásunktól függően. A valódi ok azonban mélyebben, az atomokat alkotó részecskékből rejlik. Az ezoterikus szakirodalom szerint a

szubatomi energiáreszecskék tudattal rendelkeznek. Ennek oka, hogy a szubatomi energia valójában isteni energia.

Kiegészítés

Ha az eddig említett feltevések valósnak bizonyulnak, akkor nemsokára mi is elkezdhetjük a valódi UFO-k gyártását. Az általunk elkészítendő járműnek azért kell szintén „csészealj” alakúnak lennie, mert mint már szó volt róla, ez a testforma nem más, mint egy óriási irányfüggetlen szárnyfelület. Tehát ha semmi más nem működik az UFO-n, csak a hajtómű, akkor is bármilyen irányban fel tudunk vele szállni, csupán a levegő felhajtóerejére támaszkodva. Ennek a testformának az alkalmazása további előnyöket is rejt magában, mert mint tudjuk, a boltív a legszilárdabb idom, így két egymásba fordított csészealj minden irányból, valamint alulról és felülről is kellő mértékben véd a külső erőbehatásoktól. Erre azért is szükség van, mivel a tengervízbe való lemerüléskor, több ezer méter mélységben a mi járművünknek is ki kell bírnia – még a kiegészítő energetikai rendszer meghibásodása esetén is – a reá nehezedő vízoszlop nyomását. A sugárhajtóműnek természetesen itt is szubatomi energiával kell működnie, melynek hatékony sűrítési, koncentrálsási módja remélhetőleg nemsokára megoldódik.

Amennyiben az antigravitációs elektromotor nem tudna akkora erőteret létrehozni, amely képes lenne egy több tonnás járművet a magasba emelni, a helyzet akkor sem reménytelen. Biztató hír ugyanis, hogy Japánban már sikerült elektromágneses hulláminterferencia segítségével gömbvillámot előállítani, amely mint korábban szó volt róla, minden valószínűség szerint egy energiakoncentrálsási folyamatnak a következménye. Jól érzékelteti a gömbvillámba zárt energia roppant erejét egy angol szemtanú beszámolója, amely 1970-ben jelent meg a Nature magazinban: *„Egy 60 cm átmérőjű gömbvillám néhány másodperc alatt 100 m hosszú és 1,2 m mély árkot vájt, majd 25 m hosszan beomlasztotta a patak partját a mederbe.”*

Nálunk is történt egy hasonlóan látványos erőfitogtatás. 1972-ben egy magyar üzemben a munkások arra lettek figyelmesek, hogy egy futball-labda nagyságú gömbvillám gurult végig sistergő hang kíséretében a tetőn, majd a műhely sarkában levő vizesgödörbe esett, ahol hatalmas csattanással eltűnt. A gödörben kb. 120 liter víz volt, ami egy szempillantás alatt maradéktalanul gőzzé vált, és sűrű ködszerű oszlop formájában felfelé távozott. Az üres gödör teljesen kiszáradt, és még fél óra múlva is forró volt, miközben a levegő erősen ózonszagú lett. 120 liter víz elpárologtatásához 280 millió joule energiára van szükség. Ez megfelel egy közepes villám energiájának. A gömbvillám átmérőjét 25 centiméternek véve az energiasűrűség $3,4 \times 10^4 \text{ J/cm}^3$ volt, ami százszorosa a mesterséges körülmények között előállított plazma energiasűrűségének.

1978-ban a szibériai Habarovszk városában egy fizikus is látta azt az esetet, amikor egy kb. 1,5 m átmérőjű gömbvillám ereszkedett le a viharos égből. A parkban levő tócsa felé tartott. Kb. 10 másodpercet töltött el felette, majd egy fehér villanás után felpattant, és a levegőben szétrobbant. Ennek hatására a környéken levő elektromos vezetékek kb. 100 méteres körzetben elégték. Ebben semmi rendkívüli nincs, mivel épületek közelében ennél jóval kisebb gömbvillámok is megolvasztják a villamos kábelek fém erezetét, és szénné égetik a szigetelést. A megdöbbenő az volt, hogy az elpárologlott pocsolya alatt kb. 1,4 m átmérőjű körben az eredetileg vizes talaj 20-25 cm vastagságban megüvegesedett. A fizikus összegyűjtötte az üvegszalakot, és vizsgálat céljából Moszkvába szállította. Eközben mintát vett a gömbvillám által nem érintett talajból is. A számítások szerint a víz elpárologtatásához, és a talaj megolvasztásához kb. 1 milliárd joule energiára volt szükség, ami 10 ezer megawatt villamos teljesítménynek felel meg. Ezután megpróbálták az érintetlen talajon a gömbvillám hatását mesterségesen előidézni, de a nagyfeszültségű árammal való hevítés, az indukciós kemencében való sütés, és a nagy áramerősséggel történő olvasztás is eredménytelen maradt. Nem sikerült reprodukálni az olvadáknak azt a különös tulajdonságát sem, hogy a mágnes erősen vonzotta.

Ugyancsak a Szovjetunióban egy kisméretű gömbvillám egy kerti csaphoz repült. Miután szétbont, a csap függőleges vascsöve fokozatosan lehajlott. Ez azért meglehetősen meglehetősen, mert a vascső saját súlya alatt akkor sem hajlik le, ha fehérizzásig hevítik. Ilyen mérvű anyagpuhulás csak akkor jön létre, ha csökken a mikrogravitáció, ha koncentrált Yang energia lecsökkenti az atomok közti össze-

tartó erőt. Itt is ugyanaz a jelenség játszódtott le, mint az Uri Geller által megpuhított kanalaknál. Ebből is látszik, hogy a gömbvillám nem ionizált gázból álló plazmagömb, hanem nagyságrendekkel nagyobb energiát képviselő szubatomi energiarészecskék koncentrációja. A gömbvillám nem más, mint erős Yang energiasugárzás, amit az éteri részecskék koncentrálódása hoz létre. A gömbvillám tehát éteronok összetömörülése. Azt egyelőre nem tudjuk, hogy az éter helyi tömörülése hogyan és minek hatására jön létre. Mivel a gömbvillám többnyire zivataros időben keletkezik kialakulásában minden bizonnyal szerepet játszik a villámok több millió voltos feszültsége és az általuk keltett nagy atmoszférikus nyomás.

Ennélfogva a fúziós erőművek kutatói jobban járnának, ha nem atomokat próbálnának egyesíteni csillagászati költséggel, hanem éteri részecskéket. Ily módon jóval olcsóbban, sokkal több energiát tudnának előállítani. Egy magyar feltalálónak már sikerült is gömbvillámot előállítani. laboratóriumi körülmények között. Ez nem került dollármilliárdokba, mint a tokamak. A magyar kutató az ehhez szükséges berendezést kb. százdollárnyi összegből megépítette. Gyártani azonban nem tudja, mert nálunk az feltalálókat közellenségnek tekintik, és az illetékesek mindent megtesznek, hogy tönkretegyék, eltapossák őket. Mellesleg ez a plazmagenerátor anyagátalakításra is képes. Ritka fémek hozhatók létre vele, sőt alkalmas az üvegházhatást kiváltó gázok szétbontására, és a radioaktív hulladék ártalmatlanítására. A részleteket lásd Egely György: Vízautók... Antigravitáció... című könyvében (33-37. oldalak).

A gömbvillámhoz hasonlóan a tornádók, hurrikánok belsejében is keletkeznek koncentrált szubatomi energiarészecskék. Erre utal, hogy ezekre a hatalmas forgószelekre nem hat a súrlódás. Egy-egy tornádó több száz kilométert tesz meg, és közben nem csökken az ereje. A tudósok szerint a 300-400 km/h sebességet is elérő tornádóknak a nagy súrlódás miatt néhány percn belül le kellene állniuk. Ezzel szemben napokig tombolnak, végigpusztítják a karibi országokat, majd letarolják az Egyesült Államok keleti partvidékét. Sokszor mélyen behatolnak Amerika déli államaiba, és semmi sem állhatja útjukat. A súrlódás azért nem hat rájuk, mert a szubatomi energiarészecskék eltoltják a tölcsér elől a levegőmolekulákat. Ezért valójában légüres térben száguldanak. Pusztítási módjuk is arra utal, hogy belsejükben koncentrált energianyaláb van. Ez az energiatölcsér úgy működik, mint a szubatomi energiakés. Ha útjába áll egy családi ház, akkor úgy vágja ketté, mint a vaját. Ami a tölcsér alatt van, azt pozdorjává zúzza, ami mellette, az érintetlen marad. Ha egy épület valamely pontjára akkora mechanikus erővel támadunk, hogy porrá zúzza, az építőanyagokat összetartó kötés miatt az egész épület romba dől, vagy súlyosan megrongálódik. Ezzel szemben a kutatók megfigyelték, sőt videofelvétellel is dokumentálták, hogy a széltölcsér úgy hatolt át egy családi házon, hogy a konyha egyik falát ledarálta, a másik falán pedig sértetlenül álltak a befőttek, és érintetlen maradt a falióra.

A szubatomi energiarészecskék beszivárognak a széltölcsérbe került tárgyakba is. Ezáltal nem csak a sebességük nő meg több száz km/h-ra, hanem ezek is „samir”-hoz hasonló energiakéssé válnak. Ennek tudhatók be azok a megfigyelések, melyek szerint egy szalmaszál beleállt a vasúti sínbe, illetve egy hanglemez átmérőjének feléig beékelődött egy fa törzsébe. Normál körülmények között egy szalmaszál akkor sem képes belefúródni az acélba, ha több ezer km/h sebességre gyorsítják. Az acélfelületnek ütközve szétkenődik, szilánkokra zúzódik. Csak akkor képes behatolni, ha az atomjai közé beszivárgott szubatomi energiarészecskék megnyitják előtte az utat. (Semlegesítik a vasatomok között mikrogravitációt, ami lehetővé teszi az acélba történő behatolást.) Mivel a szalmaszálban, illetve más tárgyakban elnyelődő szubatomi energiarészecskék száma véges, többnyire nem képesek áthatolni az útjukba került tárgyon. Így aztán benne ragadnak, mintegy beleötvöződnek. Amennyiben ezeket az objektumokat rétegröntgennel átvilágítanánk, világosan láthatnánk, hogy az acélba fúródott szalmaszál, illetve a fába ékelődött hanglemezdarab sértetlen. Belesajtolódás okozta mechanikai sérülésnek nyoma sincs. Ily módon csak úgy lehet behatolni az anyagba, hogy valamilyen erő megnyitja előtte az utat.

Visszatérve az UFO-építésre járművünk irányítását az ismert rakétamanőverezési elv alapján, vagyis a haladási iránnyal ellentétesen kilövellt koncentrált energianyalábbal, illetve a gravitáció fokozott érvényre juttatásával végezhetnénk. A leszállás tehát hajtómű nélkül „hulló falevél” módjára történne. Az ily módon elkészített UFO már működőképes lenne, de rettenetes zajjal tudna csak re-

pülni, ami nem túl korszerű megoldás a valódi UFO-khoz képest. Ahhoz, hogy a levegősúrlódás következtében fellépő hangorkánt kiküszöböljük, egy olyan energiasűrítő generátort kell beépíteni az UFO-ba, amely koncentrált energiaburokkal veszi körül az egész járművet, tehát szétnyitja a jármű előtt azt a közeget, amelyben éppen halad. Ennek az energiaburoknak a színe az utazósebességtől és a gravitációs vonzóerő mértékétől függően mindig másnak látszana. Az energiakisugárzás mértékétől függően szivárványszerűen átválna bíbor, kék, zöld, sárga, narancs majd vörös színbe. Ezt az intenzív fényjelenséget egyébként nem a járművet körülvevő energiapajzs vagy a hajtóműből kiáramló koncentrált energiasugárzás okozza, hanem az energianyálábokkal érintkező levegőmolekulák ionizálódása.

Ezzel az UFO-val elvileg már mi is el tudnánk érni azt a sebességet, mint a hozzánk látogató Földön kívüli kozmonauták a saját járműveikkel, a baj csak az, hogy nem tudnánk elviselni a hirtelen gyorsulás és irányváltoztatás közben fellépő tehetetlenségi erőt. Elméletileg azonban ez a probléma is könnyen megszüntethető. Tudjuk, hogy az energia világában az egymű töltések vonzzák egymást. Ahhoz tehát, hogy intenzív gyorsulás vagy hirtelen irányváltoztatás esetén a testünk előtt összetorlódott energia ne tépjen szét bennünket,

ezt az energiatömeget el kell szívni. Ezért az UFO-n belül körös-körül ki kell építeni – a két tányér találkozási felülete mentén – egy gyűrű alakú szubatomi energiasűrítőt, amely az összetorlódott energiát magához vonzza, vagyis nem engedi meg, hogy az „energiafal” nekünk csapódjon. Könnyen lehet azonban, hogy erre nem lesz szükség, mert ezt a feladatot az UFO-t körülvevő plazmaburok automatikusan ellátja. A jármű fémburkolatából kiáramló pozitív szubatomi energiarészecskék nem csak közegszétválasztó energiapajzsot alkotnak, hanem magukhoz vonzzák a belső térben levő éteri energiarészecskéket is. Most már csak egy gond megoldása van hátra: kell még az UFO-ba egy olyan Yin jellegű energiasűrítő is, amely a jármű padlózatát gravitációs mezővel sugározza be, így megszünteti az utastérben a súlytalanságot. Ez azt a célt szolgálja, hogy az UFO utasai a repülés időtartama alatt is szabadon, a földi körülményeknek megfelelően dolgozhassanak. A gravitációs erő mesterséges pótlása hosszú utazások esetén elengedhetetlen lesz, hogy a jövő űrhajósai már ne legyenek kitéve ízületi bántalmaknak, csonttrikulásnak, és az izomsorvadás veszélyének.

Nagy probléma azonban, hogy ezeknek az energiasűrítőknek az automatikus vezérlése ma még megoldhatatlan feladatot jelent. Konstruálnunk kellene ugyanis egy olyan szerkezetet, amely folyamatosan érzékelné a földtől való távolságunkat, és ennek függvényében állandóan utánállítaná a jármű súlytalanságát előidéző antigravitációs erőter intenzitását. Ezenkívül folyamatosan mérni kellene a járműre és utasaira ható tehetetlenségi erő mértékét és irányát, hogy a kompenzáló energiasugárzás mindig a megfelelő helyről és a megfelelő időben érkezzen, vagyis olyan automatikus szabályozást kell kiépíteni, hogy a jármű által határolt térben a tehetetlenségi erő ne tudjon érvényesülni. Ezenkívül ennek a szerkezetnek érzékelnie kellene a jármű külső felületére ható mindenkor közege ellenállást is, hogy az energiaburok intenzitását a sebességtől és a közeg anyagától függően önműködően szabályozni tudja. Ráadásul ennek az érzékelő és szabályozó egységnek kellően egyszerűnek kell lennie ahhoz, hogy biztonságosan működjön. Nagyon valószínű, hogy a valódi UFO-

kban ezt a feladatot nem egy bonyolult elektronikus áramkör látja el, hanem egy olyan egyszerű mechanikus szerkezet, mint a mi hajóinkban és repülőgépeinkben található giroszkóp. Mint ismert, a giroszkóp lényegében egy mechanikus alkatrészekből álló viszonylag egyszerű készülék, amely a helyzet-meghatározáson kívül alkalmas a hajók és repülőgépek önműködő irányítására is.

Ami a jármű irányváloztatását illeti, ez feltehetően úgy fog végbemenni, ahogy az a jelenlegi rakétáinkon is történik, vagyis oldalirányú segédhajtóművek fogják az impulzusmegmaradás elve alapján a kormányzást lehetővé tenni. Természetesen ezeknek az irányváloztató mini reaktoroknak a szabályozása is összhangban kell legyen a többi energiakeltő működésével, hogy a biztonságos repülés minden körülmények között megvalósuljon. Az egyes generátorok energiakisugárzásának az összehangolása nagy integráltságú számítógépek segítségével megoldható lenne ugyan, de nincsenek olyan érzékelőelemeink, amelyek a mikroprocesszoros szabályozó áramköröket vezérelnék. Az útiránytartást végző szubatomi giroszkópon kívül több olyan szubatomi energiasugárzás-érzékelőre is szükségünk lenne, melyeknek a működési elve teljesen ismeretlen előttünk.

Még ha fel is találnánk a közeljövőben a szubatomi energia sűrítésének hatékony módját, ez a rendkívül összetett és bonyolult szabályozási feladat megoldhatatlan probléma elé állítana bennünket. Minden nehézségből van azonban egy kivezető út, amely a legtöbb esetben annyira kézenfekvő, hogy nem is gondolunk rá. Ennek a feladatnak a megoldása meghaladja ugyan az erőnket, de szerencsére nem vagyunk egyedül az univerzumban. Korábban már szó volt róla, hogy az emberiség minden valószínűség szerint a galaktikus civilizációnak köszönheti létét, melynek következtében a mi evolúciónk irányított evolúció. Ennélfogva időről időre érkezik hozzánk olyan kívülről jött segítség, amely fejlődésünk folyamatosságát biztosítja.

Ezt látszik alátámasztani egy újabb rejtélyes eset is. A hatvanas évek elejétől kezdve időnként furcsa gömböket találnak a Föld különböző pontjain. Ezek a gömbök rozsdamentes acélból vagy titánból készültek, és átmérőjük 6-35 cm között van. Külső felületük polírozott, és nyoma sincs rajtuk semmiféle sérülésnek. Ez arra utal, hogy ezeket a gömböket nem dobták ki felesleges tárgyként az űrhajóból, hanem a Föld felszínére leszállva gondosan elhelyezték nálunk. Ilyen gömböket Floridától Argentínán keresztül a volt Szovjetunióig több helyen is találtak már, és a tudósok kozmikus eredetű tárgyként kezelik őket. Röntgensugarakkal való átvilágítás után kiderült, hogy ezeknek a fémgömböknek a falvastagsága kb. 1 cm, és a gömb belsejében ismeretlen anyagból készült kisebb gömb-szerű képződmények vannak. Az érthetetlen dolgok sora ott kezdődött, hogy amikor a falvastagságból kiszámították a gömbhéj súlyát, akkor a teljes súllyal összevetve kitűnt, hogy a belső alkatrészek súlytalanok.

Még ennél is nagyobb talányt jelentett azonban ezeknek a gömböknek a viselkedése, mivel vízszintes alapra helyezve kis idő múlva minden különösebb ok nélkül elindulnak, előre-hátra gurulnak, majd hirtelen megállnak. Ezután más irányban újra elindulnak, vagyis úgy viselkednek, mintha valamilyen szempontból fel akarnák deríteni a terepet. A gömb felszínén négy mágneses sarkot állapítottak meg, de ezek időnként megváloztatják a helyüket. Ráadásul a mágneses mezők ereje folyamatosan változik. Úgy tűnik, hogy ez a változó mágneses mező fontos szerepet tölt be a gömb mozgásában. Ennek révén még a hangra is reagál. A floridai Betz család birtokában levő kb. 20 cm átmérőjű és csaknem 10 kg tömegű fémgömb pl. gitárhangra vibrálni kezd, majd össze-vissza gurul minden szabály nélkül. Természetesen ez a szenzációs eset nem maradhatott titokban. Először a helyi, majd az országos, végül a nemzetközi sajtó képviselői szemlélték meg. Ezt követően a kutatók is megjelentek. A legnagyobb rejtélyt akkor tapasztalták a tudósok, amikor az acélgömböt lejtőre tették. Ekkor elindult felfelé, azután megállt, visszament, majd újra elindult felfelé a lejtőn. Úgy viselkedett, mintha bármikor, bármilyen pozícióban képes lenne legyőzni a gravitációt. A NASA és az amerikai haditengerészet szakértői is foglalkoztak a jelenséggel, és hivatalos közleményben ismerték be, hogy nem képesek megmagyarázni a tárgy különös tulajdonságait. Vizsgálódásuk eredménye a „Saga” folyóirat 1974. augusztusi számában jelent meg. Azóta közel fél évszázad telt el, és semmire sem jutottunk ezen a téren. A Betz gömb jelenleg a NASA raktárában porosodik. A rejtélyes fémgömb megtalálásának körülményeiről az Ufomagazin 2015 júliusi számában olvashatunk (10-11. oldalak).

Számunkra szokatlan viselkedése alapján elképzelhető, hogy ez a titokzatos szerkezet nem más, mint egy „szubatomi giroszkóp”. Miután szerencsésen túléltek az atomkort, Földön kívüli segítőink úgy látszik elérkezettnek látták az időt, hogy egy új fejlődési periódust indítsanak el a bolygónkon. Ezért elhelyezték nálunk ezeket a fura gömböket. Tudták, hogy egyelőre nem tudunk mit kezdeni velük, de gondolták, addig is barátkozzunk ezzel a kozmikus ajándékkal. Saját fejlődésük korábbi állomásai alapján sejtették, hogy a közeljövőben szükségünk lesz egy ilyen szerkezetre, ezért elhozták nekünk. Feltételezhető azonban, hogy ez nem egy közvetlenül felhasználható szerkezet a leendő UFO-nkhoz, hanem csak annak modellje, a komplett készüléket nekünk kell a felismert működési elvek alapján kifejlesztenünk.

Ha ez a feltevés beigazolódná, akkor ez egy újabb bizonyítéka lenne annak, hogy a mi evolúciónk lépcsőzetes formában zajlik. Korábban az „istenek” személyesen hozták el nekünk azokat az ismereteket, eszközöket, amelyek egy új periódus elindításához szükségesek voltak. Ezután már nem adtak nekünk további segítséget, mert a menet közben felmerülő gondjainkat-bajainkat magunknak kell megoldanunk. Mint már szó volt róla, az univerzális törvények nem engedik meg, hogy a fejlődéssel járó terheket levegyék rólunk, önállóan kell bizonyítanunk, hogy élni tudunk a továbblépés lehetőségével. Miután eddig képesek voltunk megbirkózni a feladatainkkal, a segítségnyújtás periodikus folyamata nem szakadt meg. A modern kor embere azonban már nem személyesen átadva kapja meg az újabb kor elindításához szükséges ismereteket, hanem küldemények formájában. Bizonyos esetekben az is előfordul, hogy a kozmikus üzenet egy-egy kiválasztott személy agyába ültetve érkezik. Ezeknek a kellő időpontban aktiválódó időzített információknak a felhasználási módját és lehetőségét azonban már nekünk kell kitalálnunk. Kozmikus szomszédaink ugyanis tudják, hogy a szellemi fejlődés előrehaladtával egy intelligens lény már jelekből is ért, nincs szükség arra, hogy a „szájába rágják” a tudnivalókat.

Eddig a tudósok azért nem merték felnyitni ezeket a titokzatos gömböket, mivel attól féltek, hogy valami félelmetes erő, vagy számunkra leküzdhetetlen vírusok szabadulnak ki belőlük. Nagyon valószínű azonban, hogy a fizikusok rövid időn belül szétvágják az egyik misztikus fémgömböt, és ekkor egy csapásra világossá válik előttünk, hogy miként lehet a gravitációs erőt fokozatmentesen kiegyenlíteni. Egyúttal kezünkbe kerül a közegellenállást megszüntető erő és a tehetetlenségi erő automatikus szabályozásának a kulcsa is. Erre a megoldásra sok-sok próbálkozás és hiba árán előbb-utóbb magunktól is rájövönénk, de ez valószínűleg több száz évet venne igénybe. A gyorsított evolúciónak éppen az az értelme, hogy ezeket az időrabló üresjáratokat kiiktassák az életünk-ből, hogy fejlődésünk töretlen legyen, vagyis ne szakítsák meg az útkeresés egy helyben topogással járó periódusai.

Az is lehet, hogy ezt a programot nem egy, hanem koronként váltakozva több Földön kívüli civilizáció végezte. Ezt az bizonyítja, hogy már a történelem előtti időkben is elhelyeztek nálunk különféle méretű rejtélyes gömböket. Ezeknek az anyaga azonban nem fém, hanem kő. Méretük néhány centimétertől több méterig terjed, és Új-Zélandtól Észak-, Közép- és Dél-Amerikán át az Antarktiszig mindenütt megtalálhatók. A legnagyobb közülük 3,3 m átmérőjű, és a helyi őslakosok „égi köveknek” nevezik őket. A geológusok 500 ezer évre teszik ezeknek a többnyire gránit alapanyagú, tökéletes gömb alakú golyóknak a korát, és fogalmuk sincs arról, hogyan keletkeztek. Ez a megalitikus rejtély azonban megoldódni látszik, mert a kaliforniai Olanchaban gyémántfűrészszel szétvágta egyet. A művelet csak második nekifutásra sikerült, és meglepő eredménnyel járt. A külső burkot apró kagylók váza alkotta. Az alatta levő réteg leginkább a megkövesedett fához hasonlított. Végül egy porcelánhoz hasonló, nagyon kemény maghoz jutottak el. Miután nagy nehézségek árán ezt is szétvágta, a remélt gyémánt helyett egy 17 mm hosszú, és 2 mm átmérőjű fényesre csiszolt fémeszközt találtak benne.

Senki sem tudja, hogy mi lehet ez a szemmel láthatóan ipari termék, a formája alapján azonban könnyen elképzelhető, hogy egy kozmikus jármű egyik alkatrésze. Ezt a feltételezést csak akkor lehetne kellő mértékben alátámasztani, ha módszeresen begyűjtenénk a folyó-, tó- és tengerpartok mentén fellelhető összes kőgolyót, és mindegyiket szétfűrészelnénk. Előfordulhat, hogy ily módon egy igen magas szintet képviselő navigációs készülékhez jutunk hozzá, darabokban. Biztosan nem tekinthető véletlennek a belső mag keménysége sem. Irányítóink így kívántak vé-

dekezni a titok idő előtti felfedése ellen. Tisztában voltak vele, hogy az a civilizáció, amely egy több méter átmérőjű gránittömb roncsolásmentes szétvágására alkalmas eszközt képes készíteni magának, már tudni fogja azt is, hogy mit kezdjen ezekkel az alkatrészekkel. Mindenesetre előtte röntgensugárral át kell világítani a belső magot, hogy meghatározhassuk az optimális vágási irányt.

Nem ez az egyetlen Földön kívüli alkatrész, ami a birtokunkban van. Orosz régészek nem régen találtak a Góbi sivatagban egy több ezer évesnek bizonyult műszert, amely véleményük szerint a kozmikus járművek irányítását segítette. A szerkezet egy félgömb alakú porcelán, ami elvékonyodó kúpban végződik, és a belsejében higanycsepp mozog. Különös leletek kerültek elő az Urál hegy-ségből is. Orosz aranyásók a Narado folyó mellett apró, spirál alakú tárgyakat találtak. A kb. 3 cm hosszú tárgyak közül a nagyobbik rézből, a kisebbik pedig wolframból és molibdénből készült. A leletet a moszkvai és a pétervári tudományos akadémia vizsgálta, majd kiküldték Helsinkibe, a finn kollégáknak. A vizsgálat egyöntetű eredménye az volt, hogy ezek az alkatrészek egy nagyon fejlett civilizáció produktumai lehetnek, és valamilyen berendezésben használták őket. A korukról viszont egyértelműen megállapítható volt, hogy több mint 20 ezer évesek. Ebből is látható, hogy számtalan helyről kaptunk segítséget az induláshoz. A meglevő ismeretek alapján már el lehet kezdeni a fejlesztéseket. Problémák természetesen így is lesznek, de ezeket az emberi találékonyság át fogja hidalni.

Ha már minden nehézségen túljutottunk, a legnagyobb gond akkor fog bekövetkezni, amikor a kifejlesztett járművet a világűrben is szeretnénk kipróbálni. Ennek során hamar rá fogunk jönni, hogy ez a szerkezet rendkívül sérülékeny, így mindent kezddhetünk előlről. Szubatomi energiasugárzás hatására ugyanis az összes érzékelő és szabályozó áramkör lebénul, ami azt eredményezi, hogy az első földi UFO irányíthatatlanná válik. (Ne gondoljunk mindjárt Földön kívüli támadásra, sugárfegyverek esetleges alkalmazására. Ez a veszély akkor is fennáll, ha két földi UFO találkozik, vagy útjuk keresztezi egymást, de a kozmikus sugárzások, a napfoltkitörések is lebénítják az elektronáramlást.) Ez a jelenség egyébként már most is foglalkoztatja a rakétatervezőket. Nem véletlen, hogy az amerikai tudósok elkezdték kifejleszteni űrhajóikhoz a pneumatikus processzorokat. Ezek az érzékelők földi viszonylatban meglehetősen elavultnak számítanak, mert nehézkesek és drágák. Megvan azonban az az előnyük, hogy a működésükben nem játszik szerepet az elektromosság, ezért koncentrált szubatomi sugárzással nem lehet őket megbénítani. Nem fordulhat elő az a gépkocsiknál és repülőgépeknél megfigyelt rendkívül veszélyes jelenség, hogy amikor UFO-val találkoznak leáll a gyújtásuk, illetve működésképtelenné válik a fedélzeti számítógép. Az elektromos kisugárzások ellen különféle árnyékoló lemezekkel és induktív vagy kapacitív szűrőelemekkel lehet védekezni, de a szubatomi energiasugárzás minden anyagon áthatol, így semmit sem lehet tenni ellene. Minden bizonnyal ez az oka annak is, hogy újabban 1 kHz-es órajelű mechanikus számítógépekkel látják el az űrhajókat, holott az elektronikus számítógépek sebessége már a gigaherzes tartományt ostromolja.

Bár a probléma ezen a módon is megoldható, a fejlődés útja várhatóan mégsem ez lesz. Ezt azokból az élménybeszámolókból lehet kikövetkeztetni, amelyek a földönkívüliek által elrabolt emberektől származnak. Ezek a személyek elmondták, hogy az idegenek egy ízben megmutatták nekik az űrhajójukat irányító automatika belsejét is. Sajnos a megfigyelők laikusok voltak, az azonban egyértelműen kiderült az elmondottakból, hogy az egyes kezelő szervek között elektronikus alkatrészeknek, összekötő kábeleknak a nyomát sem tudták felfedezni. Mindenütt lézersugárszerűen terjedő színes fénynyalábokat láttak, ami arra utal, hogy a magasan fejlett civilizációk optikai irányító rendszert használnak az űrhajóikban. A fénysugár szintén nem reagál a koncentrált szubatomi energiasugárzásra, működési sebessége pedig nagyságrendekkel meghaladja a mechanikus rendszereket. Előállítási költsége is alacsony, valószínűleg még az elektronikus áramkörökét sem éri el. Nagy nehézséget okoz azonban, hogy mi lézersugarat egyelőre csak optoelektronikai módszerekkel, vagyis elektromos gerjesztéssel tudunk előállítani. A balesetet szenvedett és különböző helyeken lezuhant UFO-k beható tanulmányozása viszont közelebb vihet bennünket ennek a problémának a megoldásához is. A vizsgálat eredménye feltehetően az lesz, hogy a földönkívüliek szubatomi energiasugárzással gerjesztik a lézerfényt kibocsátó kristályt. Ennek előteremtése nem jelent problémát, hiszen maga a hajtómű is ezt az energiát használja. Megerősíti a fény mágneses sugárzással szembeni nagyfokú érzéketlenségét,

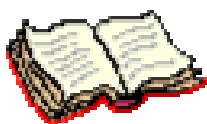
hogy a laboratóriumi kísérletek során Uri Geller a lézersugárázással semmit sem tudott kezdeni. Bármennyire koncentrált, bármekkora erő sugárzott ki a kezéből, a lézerfényre nem tudott hatni.

Az UFO-k által kibocsátott erős Yang jellegű energiasugárzás sem képes a fényáramlást az elektronáramláshoz hasonlóan megbénítani. A sugárfegyverek egy része azonban intenzív Yin jellegű energiát bocsát ki magából, ami a fényelhajlás jelenségének előidézésével elvileg képes lenne zavart előidézni a vezérlő rendszerben. Ez ellen úgy védekeznek, hogy a fénysugarat vékony üvegszálakból kialakított kábelekben vezetik. Ez esetben az elhajló fénysugár nekiütközik az üvegszál falának, ahonnan visszaverődik, és tovább folytatja az útját a kábel által megszabott irányba.

Mindent egybevetve láthatjuk, hogy a hozzánk látogató idegenek egyáltalán nem tanúsítanak el-lenséges magatartást velünk szemben, még akkor sem, ha mi a vendégvárás kissé félreértelmezett módján puskával vagy rakétatűzzel fogadjuk őket. Még szerencse, hogy ezeket a barátságtalan gesztusokat úgy fogják fel, mint egy szerető anya csintalan gyermekének apró gonoszságait. Mivel nagy valószínűséggel ők hoztak létre bennünket, felelősséget éreznek a jövőnkért. Ebből kifolyólag állandóan szemmel tartják a fejlődésünket, és minden lehetséges segítséget megadnak nekünk, hogy felnőhessünk hozzájuk. Ők továbbra is teljesítik önként vállalt kötelezettségüket, így csak rajtunk múlik, hogy a galaktikus értelemben vett felnőtté válás sikerül-e nekünk, vagy sem.

A rövidesen ránk köszöntő Vízöntő korszak hajnalán már egyre több jelét látjuk annak, hogy egy teljesen más világ küszöbén állunk. Az előző fejezetekben felsorolt lehetőségek már adtak némi ízelítőt a feltételezhető jövőnkől, de ez csak a töredéke annak, ami ránk vár. Mindezek láttán igazán kár lenne megfosztani magunkat ettől a fényes jövőtől. Minél több ember látja be, hogy el kell kerülnünk az ökológiai és nukleáris katasztrófát, annál nagyobb a valószínűsége annak, hogy részesei leszünk ennek a szebb és jobb világnak. Ha képesek leszünk túlélni az atomkor hányatott időszakát, akkor ebben az új korszakban lehetőségeink minden irányban hihetetlen mértékben ki fognak tágulni. Egy idő után már mi is univerzális léptékben fogunk gondolkodni, és galaktikus szomszédainkkal karöltve elindulunk majd a világegyetem végtelen tájai felé, hogy terjesszük az értelmet a kozmoszban. Ennek elengedhetetlen feltétele azonban, hogy sikeresen eljussunk az evolúció negyedik lépcsőfokára, ahol a szellemi fejlődésnek olyan minőségi formája vár ránk, amely elvezet bennünket a tudati fejlődés kozmikus szakaszába.

Budapest, 1990. augusztus

UTÓIRAT

Ez az átfogó jellegű mű igyekszik teljes képet adni az ezotéria jelenlegi állásáról, és arról, hogy mi várható a későbbiek során. Emellett sok olyan információt is tartalmaz, amely segít megérteni a világban zajló események közötti összefüggéseket. Az egyes pszichotronikai jelenségekkel kapcsolatos magyarázatok azonban egyelőre csupán feltételezések, ezekre kézzelfogható bizonyíték nincs. A téma merész következtetéseket tartalmazó feldolgozási módja remélhetőleg nem ellentámadásra ingerli az illetékeseket, hanem elősegíti, hogy az erre hivatott szakemberek végre komolyan foglalkozzanak ezzel a jelenségcsoporthal. Ugyanis csak a tudományos alapokon álló és anyagilag kellően támogatott kutatások képesek ezt a témát véglegesen tisztázni, elejét véve a kívülállók találgatásainak. Mivel erről a témakörrel több információ nem áll a rendelkezésemre, érdeklődő levelekre nem tudok válaszolni, ezt más irányú szakmai elfoglaltságom miatt sem tudom vállalni. Kérdéseikkel és megjegyzéseikkel kérem forduljanak az ezotériával hivatásszerűen foglalkozó szakemberekhez, vagy a természetgyógyász és parapszichológiai egyesületekhez. Nem vagyok hivatásos természetgyógyász sem, ezen a téren nem rendelkezem semmiféle képesítéssel vagy jogosítvánnyal. Emiatt gyógyítást nem vállalom, ilyen jellegű igényeknek szintén nem tudok eleget tenni. Amennyiben mégis szükségesnek tartják felvenni velem a kapcsolatot, kérem előtte olvassák el az Ezoterikus Világ című folyóiratom „Közérdekű levelek” című rovatát. Itt sok kérdésre megtalálják a választ.

Könyvem témája várhatóan más országokban is fokozott érdeklődést fog kiváltani. Mivel ez a problémakör csak széles társadalmi felvilágosítással és összefogással oldható meg, ezúton engedélyezem bármely hivatalosan bejegyzett belföldi és külföldi újságnak, illetve folyóiratnak, hogy művemből részleteket jelentessenek meg. A leközlés azonban csak eredeti formában, csonkítatlanul, és a forrás megjelölésével történhet. Az egyes szövegrészeket átfogalmazni, a leközlött szakaszokból mondatokat, szavakat kihagyni nem lehet. Művem mondanivalójának bármilyen módon való meghamisítása jogi következményekkel járhat. Természetesen kommentárt fűzhetnek az egyes fejezetekhez, ezt azonban a szövegtörzstől elkülönítve (pl. dőlt betűs formában) lehet csak megtenni. A leközlött szövegrészek, fejezetek után honoráriumot nem kell fizetni. Fokozott érdeklődés esetén mód van arra is, hogy az egész könyvet megjelentessék fejezetenként. Ezt azonban csak 30 évig, azaz 2020. augusztus 31-ig tehetik meg. Ezt követően a teljes anyag újságokban, folyóiratokban való közlése csak a hozzájárulásommal lehetséges.

Művem könyv alakban való megjelentetésének előfeltétele az előzőekben vázolt formai előírások betartása. A további feltételeket illetően a külföldi kiadók kétféleképpen járhatnak el. Azokban az országokban, ahol a polgárok túlnyomó része szegénységben él – így a fejlődő országokban, valamint a volt és a jelenlegi szocialista országokban – a megjelentetésért nem kell jogdíjat fizetni. Ennek előfeltétele, hogy könyvemet önköltségi áron kell forgalmazniuk, ami azt jelenti, hogy az ár csak a nyomdai és a terjesztési költségeket tartalmazhatja. (A fordítási, lektorálási és szövegszerkesztési díjak nyomdai előkészítési költségnek számítanak.) Ebben az esetben a megjelölt országokban tevékenykedő hivatalosan bejegyzett könyvkiadónak nem kell külön engedélyeztetniük a megjelentetést, csupán bejelentési kötelezettséggel tartoznak. Ennek során csak kell közölniük velem, hogy hol, mikor, milyen nyelven és hány példányban adták ki a művemet. Az ily módon ki nyomtatott könyvet a kiadók kizárólag belföldön forgalmazhatják, nem exportálhatják. Amennyiben a fenti országokban valamely kiadó nyereséggel kívánja megjelentetni a könyvet, akkor ezt csak külön engedély és jogdíjfizetés ellenében teheti meg. Általános jogdíjfizetési kötelezettség terheli viszont a fejlett ipari államokban tevékenykedő könyvkiadókat. Ezekben az országokban önköltséges kiadás csak indokolt esetben, a hozzájárulásommal lehetséges. Akár önköltséges alapon, akár nyereséggel történik a kiadás, fenntartom magamnak a jogot, hogy a közölt feltételek betartását bármikor ellenőrizzem, illetve ellenőriztessem, és szükség esetén jogi intézkedéseket tegyek. Művem más nyelvekre történt lefordítását csak az engedélyemmel lehet az Internet-hálózatra felvinni. Amennyiben az illető országban könyv alakban is megjelent a művem, az Internetre való felrakásához, illetve a fennhagyásához a kiadó hozzájárulását is be kell szerezni.

A könyvemben vázolt ötletek, elgondolások közkinccsnek tekintendők, így azokat elvileg bárki szabadon hasznosíthatja, gyárthatja. Ehhez külön engedélyt nem kell kérni, és jogdíjat sem kell fi-

zetni. Mivel a művemben említett jelenségek, törvények, következtetések és elképzelések a gyakorlatban nincsenek kipróbálva, ezért mindazoknak, akik ezzel a témával behatóan kívánnak foglalkozni, vállalniuk kell az ezzel járó összes felelősséget. Sajnos idő, pénz és lehetőség híján az általam leírtak helytállóságát nem állt módomban ellenőrizni. Ezt csak jól képzett szakemberek tehetik meg, az érvényben levő jogszabályok betartása mellett, büntetőjogi felelősségük tudatában. Az előbbi engedély nem vonatkozik a nevem bármely témakörben, bármilyen jellegű termékkel kapcsolatos használatára. Elméleti vonatkozásban, amennyiben más szerzők a művemből idézni kívánnak, ezt a forrás szövegben való feltüntetésével a hozzájárulásom nélkül megtehetik, ezért társszerzői honoráriumot nem kell fizetni. Ezen engedélyek hatálya időben nincs korlátozva.

Szólni kell még az irodalomjegyzékről, ami normál körülmények között majd minden könyv szerves tartozéka. Ebben az esetben azonban kénytelen voltam eltekinteni a felhasznált forrásanyag közzétételétől, mert ez a mű oly sok különböző témakörben megjelent szakkönyvön és újságcikken alapszik, amelyek tételes felsorolása megközelítené a törzsanyag terjedelmét. Ez viszont annyira megnövelné az előállítási költséget, hogy számos érdeklődő számára lehetetlenné tenné könyvem megvásárlását. A szakirodalom mellőzésének másik oka, hogy az olvasók zöme egyébként sem tudna mit kezdeni egy ilyen vaskos jegyzékkel, ráadásul korábbi jegyzeteim eredetének kinyomozása ma már megoldhatatlan feladatot róna rám. Ezért azok számára, akik ebben a témában mélyebben is el kívánnak merülni, tájékoztatásul közlöm, hogy művem alapjainak a megteremtéséhez felhasználtam minden olyan könyvet, folyóiratot és újságcikket, ami ebben a tárgykörben belföldi és külföldi szerzőktől az utóbbi 80 évben Magyarországon megjelent. Erre építettem rá a saját elképzeléseimet és tapasztalataimat, amelyek azután ezt a témakört egységes egésszé alakították. Ezúton szeretnék köszönetet mondani azoknak a szerzőknek, akiknek a neve technikai okokból nem jelenhetett meg szabályszerűen katalogizálva, de jelentős mértékben hozzájárultak ahhoz, hogy ez a mű létrejöjjön, és szerves egységgé formálódjon.

Budapest, 1990. augusztus 31.

KUN Ákos

KÖNYVEIM ÁTFOGÓ ISMERTETÉSE

Ön is nap mint nap tapasztalja, hogy civilizációnk egyre mélyülő válságban van. A fokozódó környezetszennyezés emberek millióit betegíti meg, és nem sok hiányzik ahhoz, hogy a természet végleg elpusztuljon. Ezzel egyidejűleg rohamosan csökken az életszínvonal; nem csak nálunk, hanem már a nyugati országokban is mind több ember él nyomországon. Ehhez járul még az emberi meg nem értésből, a tudati fejlődés alacsony szintjéből eredő békétlenség, ami az erőszak megállíthatatlan terjedéséhez, a világ mind több pontján fellángoló háborús tűzfészkek és különféle merényletek kialakulásához vezet. Ebből a helyzetből azonban van kiút.

Az ezoterikus kutatások általam összefoglalt legújabb eredményei, valamint a saját ötleteim lehetővé tennék a kilábalást a jelenlegi bajainkból. Az elmúlt évek során erőfeszítéseim eredményeként négy olyan könyvem is született, amelyek széles nyilvánosság elé kerülve képesek lennének kimozdítani a világot reménytelennek látszó helyzetéből. Az „Ezoterikus körkép” című könyvem fő profilja a természetgyógyászati módszerek ismertetése. Ennek során részletesen bemutatásra kerül az Agykontroll, az akupunktúra, az elektrostimuláció, különféle kiegészítő természetgyógyászati módszerek, valamint egy általam kidolgozott új gyógyító eljárás, a magnetopressúra. Nagy előnye ennek a módszernek, hogy nem kell hozzá más, csak egy mágnesrúd. Ezáltal a betegek gyógyítási költsége úgyszólván nullára csökken, sőt az akupunktúra szabályainak elsajátítása után bárki otthon is alkalmazhatja ezt az eljárást. A növekvő szegénység, és a rohamosan dráguló gyógyszerek következtében ennek a módszernek az elterjedése sokat javíthatna ezen a mind szélesebb népréteget érintő helyzeten.

Ez a mű átfogó tanácsokat ad az egészséges táplálkozással kapcsolatban is, sőt foglalkozik a lélek gyógyításával, és kitér a hit szerepére a modern társadalomban. Ennek kapcsán megismerhetjük Jézus ma is érvényes tanításait, és azok kihatásait társadalmunk fejlődésére. Ezáltal érthetőbbé válnak a túlhaladott társadalmak pusztulásának okai. Összefoglalja a karmaelmélet lényegét, és felhívja a figyelmünket az ok-okozati törvény egyéni és közösségi kihatásaira. Beszél a Jó és a Rossz küzdelméről, valamint a szabad akarat érvényesüléséről, s megtudhatjuk a fejlődésünket szabályozó ellenerő mértékét. Egy átfogó aforizma- és közmondásgyűjtemény rávilágít a fejlődésünket segítő, illetve hátráltató erők lényegére. Közbevetőleg hasznos tanácsokhoz juthatunk a jótékonykodás legcélszerűbb módjáról is. Részletes képet kaphatunk a világegyetemet működtető lények hierarchiájáról, a mennyország csodálatos világáról. Fény derül az univerzum születésének és szükségszerű pusztulásának rejtélyére, valamint az idő lényegére, s kialakulásának okára. Rendkívül érdekes a múlt, a jelen és a jövő egymásba fonódása, és egyidejű zajlása. Ezeket a fogalmakat csak a fizikai világ idődimenziója különítette el egymástól. A valóságban folyamatosan kihatnak egymásra, állandóan átalakítják egymást. A formálásukban kivétel nélkül minden ember részt vesz, de nekünk csak a jelen és a jövő befolyásolására van lehetőségünk.

Megtudhatjuk ebből a műből, hogy mi az élet határköve, és mi az élettelen anyag élővé válásának kritériuma. Feltárja a Fülöp-szigeteki gyógyítók által alkalmazott sebészeti eljárás fizikai alapjait, valamint azt, hogy mi teszi lehetővé a parapszichológiai jelenségek előidézését. Alapos ismereteket nyújt a földsugárzásokról, valamint a különböző tárgyakból kiáramló formasugárzásokról, és ismerteti a velük szembeni védekezés módjait. A szubatomi energiasugárzás fizikai jellemzőinek boncolása során minden bizonytal felkelti figyelmünket az a sok mindent megmagyarázó feltételezés, hogy a gravitációs kisugárzás és az éteri sugárzás áramlási sebessége 12 nagyságrenddel meghaladja a fénysebességet. Ennek alapján érthetővé válik, hogy a több ezer fényévre lévő csillagok miért képesek befolyásolni a sorsunkat, és arra is magyarázatot kapunk, hogy a SETI programban tevékenykedő kutatók miért nem találnak rádióhullámokat a világűrben. Az éter mozgástörvényeinek ismertetése világossá teszi számunkra az égitestek, valamint az atomi részecskék viselkedésének alapvető azonosságát. Ezen túlmenően sok olyan érdekességet tartalmaz, amely segít

megérteni az élet célját, a bennünket körülvevő világ bonyolultságát. Mindezen hatások összegzéséként életünk szinte minden szférájára kiterjedően megismerhetjük a várható jövőnket.

Mivel ezek a dolgok csak összefüggéseikben vizsgálhatók, az egyes fejezetek végén kitértem az ezotéria egyéb területeire is. Ennek során olyan fizikai felfedezésekre jutottam, amelyekkel felszámolhatnánk az egyre súlyosabbá váló környezetvédelmi és egzisztenciális gondjainkat. Ezt az teszi lehetővé, hogy sikerült közös alapra hoznom a jelenleg ismert parapszichológiai jelenségek mind-egyikét. A szubatomi energia hasznosítási módjain kívül szó van még ebben a műben a rák legyőzésének, valamint a vírusok és baktériumok fizikai úton történő elpusztításának feltehetően egyetlen lehetséges eljárásáról, az antigravitációs erőgép kivitelezési módjáról, a külső áramforrást nem igénylő villanymotorok működési elvéről, valamint az UFO-építés szabályairól. Az általam ismertett új fizikai törvények lehetővé teszik, hogy villamos áramot nyerjünk ki az anyagból anélkül, hogy primer energiát fektetnénk be. Ezeknek a szubatomi alapon álló készülékeknek a gyártásba vételével végtelen mennyiségű ingyenenergiához jutunk, ami nem csak olcsóbbá teszi az ipari termelést és a közlekedést, hanem megszünteti a környezetszennyezést is. Az antigravitációs hajtómű teljesen új alapokra helyezi a légi közlekedést, és lehetővé teszi a nagy távolságú űrutazásokat. A könyv végén, a világot működtető rejtett erők feltárásának kiteljesítéseként be fogjuk látni, hogy a fizikusok által tagadott éter nagyon is létezik. Sőt nem csak létezik, hanem szabályozza a világegyetem működését. Stabilizálja az égitestek haladásának irányát, sebességét; létrehozza a tehetetlenségi erőt, sőt még a rovarok repülését is lehetővé teszi. Az éternek köszönhető, hogy az univerzum nem omlik össze, és hogy az összehúzódása ugyanannyi ideig fog tartani, mint a tágulása. Ezek a felismerések jelentős változást fognak előidézni az élet minden területén, sőt megváltoztatják a gondolkodásunkat, és elindítják az emberiség fejlődését egy magasabb rendű civilizációhoz vezető úton.

Az „Reformételek ingyenceknek” című könyvem a reformtáplálkozás jegyében készült, és azt kívánja bizonyítani, hogy hús nélkül is változatosan lehet táplálkozni anélkül, hogy a korábban megszokott ízekről a legcsekélyebb mértékben le kellene mondanunk. Ezt az teszi lehetővé, hogy kikísérleteztem egy fűszerkeveréket, ami olyan ízt ad a szójának, hogy senki sem tudja megkülönböztetni a hústól. A magas fokon kidolgozott szójás ételeken kívül megtalálhatók benne, a hagyományos ételek egészségkímélő változatai, valamint számos ételkülönlegesség. A házilagos tartósítással foglalkozó rész pl. a trópusi gyümölcsöktől kezdve a mezei gyümölcsökig igen sok dzsem és lekvár elkészítési módját tartalmazza. Ezenkívül fellelhető benne a fűszerpaprika házilagos gyártásának eljárása, a különféle zöldségek természetes savanyításának részletes módja, minden egyes tejtermék házi készítési leírása, a száraztészta, a rétestészta és a tésztahús előállításának tudnivalói, valamint az is, hogyan lehet otthon fél áron finomabb és egészségesebb kenyeret sütni, mint ami a boltokban kapható. Ráadásul a több mint 1000 recept olyan részletességgel van leírva, hogy a kezdők is könnyen boldogulhatnak vele.

Ezen túlmenően megismerhetjük belőle az egzotikus gyümölcsök széles választékát, és a vegán táplálkozási módot követők is találhatnak benne színvonalas recepteket. Sok hasznos tanácsot tartalmaz ez a könyv a nyersanyagok vásárlásával, tárolásával és feldolgozásával kapcsolatban is. Jelentősen növeli ennek a rendhagyó szakácskönyvnek az értékét, hogy a IV. fejezete részletes és átfogó tanácsokat ad a jelenleg ismert összes háztartási eszköz, valamint készülék célszerű beszerzéséről, s szakszerű használatáról. A V. fejezetéből megtudhatjuk, hogy milyen jövő vár ránk táplálkozás terén, és megismerhetjük a legújabb ételkészítési s tartósítási eljárásokat. Emellett olvashatunk még a régi gyümölcs- és zöldségfajták újbóli termesztésbe vételéről, és a bio-szupermarketek térnyeréséről. Ezt követően az is kiderül belőle, hogy miért nem terjed nálunk a korpás kenyér fogyasztása. Végül megoldást találhatunk a magyar mezőgazdaság értékesítési problémáira.

Az „Ezotéria kiteljesedése” című könyvem tulajdonképpen az „Ezoterikus körkép” folytatása. Ebben a műben a korábbi témák még részletesebben vannak kifejtve, hogy könnyebbé váljon a gyakorlati megvalósításuk. Ezen túlmenően olyan működési alapelveket is tartalmaz, amelyek kutatók

ezrei számára teszik lehetővé, hogy elinduljanak ezen az úton, és végre hathatós eredményeket érjenek el. Megtudhatjuk belőle azt is, hogy a világ különböző országaiban élő kutatók, és fejlesztők milyen készülékekkel próbálják a szabadenergiát kinyerni, s ezek közül számunkra melyek a legperspektivikusabbak.

Mivel a legegyszerűbb, a legveszélytelenebb, és emellett a legjobb hatásfokú energiatermelő készülék a Tesla-konverter, részletekbe menően is tájékozódhatunk létrejöttének körülményeiről, és felhasználási területeiről. Ezek egyike az adóállomás nélküli hang-és képátvitel, továbbá a kozmikus kapcsolatteremtés. A rádió- és tévéadások, valamint a mobil telefonálás is forradalmi változás előtt áll. Nem lesz szükség reléállomásokra, műholdakra, mert a központi adóállomás által kisugárzott jelek a földgolyón is átjutva behálózják az egész világot. A Tesla-konverter rekonstrukciójának elősegítése érdekében magyarázatot kapunk legkritikusabb alkatrészének, a csatoló diódának működési módjáról. Megismerhetjük a földönkívüliek által használt energiatermelő eljárást, a 115-ös rendszámú elem gerjesztését. Felvilágosítást kaphatunk a három leggyakoribb UFO-hajtómű, a higanycirkulációs motor, a gyűrűs reaktor és a kristályos hajtómű működési mechanizmusáról. Ezzel kapcsolatban tisztázódnak a korábbi UFO-balesetek okai, és fény derül a Tunguzka meteorit rejtélyére, valamint a St. Pière városkát elpusztító tűzfelhő eredetére. Átfogó képet kapunk a náci Németország UFO-programjáról, Hitler csodafegyverként emlegette csészéaljairól. Nyomon követhetjük az elrabolt német kutatók sorsát, és megtudhatjuk, hogy miért siklott félre a győztes hatalmak rakétakutatása.

Kiderül ebből a könyvből az is, hogy miként tehető az anyag átláthatóvá és láthatatlanná. Nem titok többé, hogy atlantiszi elődeink természetes kristályból kinyert szubatomi energiasugárzással tették a nehéz tárgyakat súlytalanná, és ezáltal könnyen mozgathatóvá. A földönkívüliek mesterségesen előállított kristályt használnak erre a célra, ami erősebb változatban sugárfegyverként is alkalmazható. A kis intenzitású sugarakat kibocsátó kristályokkal gyógyítanak, és sebhelymentes operációkat végeznek. Emellett megismerkedhetünk olyan misztikus készülékekkel, mint az időgép, a bűncselekmények leleplezésére is alkalmas kronovizor, vagy a földönkívüliek felderítő szondája. Megtudhatjuk hogyan működött a bibliai frigyláda, és mi volt az az eszköz, amely a gyémántot is úgy vágta, mint a kés a vaját. Tájékozódhatunk a szubatomi energiapróbák méretéről, ami jelentős mértékben elősegíti az ezoterikus jelenségek megértését. Ötleteket kaphatunk az energiakeltés legegyszerűbb módjának, a szolitonos gerjesztésnek, illetve az éteri részecskék nagy hatásfokú elektromágnesekkel való mozgatásának kivitelezésére. Ez már most lehetőséget ad arra, hogy a nagy áramfelvételű készülékek (izzólámpák, villanytűzhelyek, villanykályhák, bojlerok) fogyasztását a töredékére csökkentjük. Megérthetjük ebből a műből a többdimenziós világ fizikai alapjait, és azt is, hogy mi miért nem vagyunk képesek érzékelni sem a párhuzamos univerzumokat, sem a túlvilági lényeket.

Ennek a könyvnek azonban nem az ezotériában elért műszaki eredmények ismertetése a fő feladata, hanem a tudati felvilágosítás elősegítése, amely lehetőséget kínál pusztuló világunk megmentésére. Helyzetünk tarthatatlanságának bizonyítására részletes tájékoztatást kaphatunk környezetromboló tevékenységünk kihatásairól. Kiderül ebből a könyvből, hogy milyen jövő vár ránk, ha nem teszünk semmit a természet megmentése érdekében, hogyan fog elpusztulni a civilizációnk. Az apokalipszis elkerülésére azonban megvan a lehetőségünk, és ez a mű a kiút megtalálásáról, az előremenekülés lehetséges módjairól is szól. Életmódunk megváltoztatása érdekében feltárja mindazokat a visszasságokat, amelyek civilizációs fejlődésünk eddigi legmélyebb pontjára taszított bennünket. A társadalmi és politikai rendellenességeken kívül tájékoztatást kapunk a boldogságunkat akadályozó jelenségekről, pl. az új kormányok szociális érzéketlenségéről, a növekvő munkanélküliségről, az elszegényedéssel, az infláció felpörgetéséről, a statisztikai adatokkal való manipulálásról, a sorsunkat leginkább befolyásoló problémák elhallgatásáról, az ország kiürítéséről, a kereskedelemben tapasztalható szélhámosságokról, és önpusztító magatartásunkról. Helyzetünket súlyosbítja az önismeret hiánya, az elidegenedés, a közöny, az erkölcsi normák fellazulása, a gazdagok és szegények közötti ellentét fokozódása, a karvalyitőke megjelenése, a bűnözés elharapózása, valamint a fegyverkezési hajszája. Nem kis zavart okoz a nők emancipálódásából eredő identitászavar, a háború a nemek között, a párkapcsolatok elanyagiasodása, a generációs bomba, a korán kezdett nemi élet

veszélyei, a televízió hatása a gyerekekre, a gyermekkori bűnözés, a szeretethiány, a kultúra elsekélyesedése, a rekláminvázio, a szekták tevékenysége, és a túlélési technikák feledésbe merülése.

Járulékos információként megtudhatjuk ebből a műből azt is, hogy a fizikai test a magunkkal hozott asztrálestbe nő bele. Magyarázatot kaphatunk arra, hogy mi a részleges teleportáció, miként vállalhatjuk át mások karmikus adósságterhét, mikor költözik be a lélek az újszülött testébe, az értékes lelkek miért nem akarnak rendezetlen párkapcsolatban élők gyermekeként megszületni, és milyen veszélyei vannak a parapszichológiai képességek idő előtti kifejllesztésének. Nyilvánvalóvá válik számunkra, hogy az őszinte megbánás képes elhárítani fejünk fölül a bajt, és hogy az öngyilkosság a legértelmetlenebb cselekedet a világon, mert semmit nem old meg, sőt súlyosbítja a problémát. Megismerhetjük a halottak lelkének irányítási módját, a klinikai halálból visszatértek értékrendjének megváltozását, a munka valódi szerepét az életünkben, és rá fogunk jönni arra, hogy sem a sorsunk, sem a jövőnk nincs előre megírva. Értesülhetünk arról, hogy a mennyországban is van szex, és hogy ott sem érzi jól magát mindenki. Kiderül ebből a műből az is, hogy miért nem célravezető a bosszúállás, Isten miért hagyja, hogy háborúzzunk, és hogy miért nem emlékszünk előző életeinkre.

Sokak számára elképesztő lesz az a megállapítás, hogy nincs nagyobb csapás a gazdagságnál, a szegénység sok mindenre megtanítja az embert, és hogy az élet legmélyebb értelme a szenvedés. Azt is kevesen tudják, hogy a szerencsejátékok a Sátán fennhatósága alá tartoznak. Részletes képet kaphatunk a démoni erők világunkban folytatott manipulációiról, de azt is megtudhatjuk, hogy miként védekezhetünk ellene. Egy nemzetközi tudóscsoport megdöbbentő felfedezése, hogy a pokol Szibéria alatt található. Ennek a könyvnek az elolvasása után világossá válik számunkra, hogy mi a sorscsapások értelme, és hogy az állhatatosság a siker záloga. Arra is fény derül, hogy mi a valódi oka a gazdasági menekültekkel szembeni ellenszenvnek, és hogy miként számolhatnánk fel a gazdagok és szegények közötti ellentétet. Aki arra kíváncsi, hogy miért élünk egyre rosszabbul, miért nem használjuk ki a lehetőségeinket, megtudhatja ezt is, ha elolvassa a találmányokról, az alkotó emberekhez való viszonyunkról szóló részt.

Az „Ezoterikus körkép”-hez hasonlóan itt is szó esik a játékoskodás módjairól, és további kiegészítő természetgyógyászati módszerekről (pl. Gerson-diéta, Simonton-módszer, Reiki, NLP, Alexander-módszer, TM-meditáció). Számtalan régészeti lelet felsorakoztatása próbálja az olvasót meggyőzni arról, hogy előttünk is léteztek civilizációk a Földön. Itt is megerősítésre kerül, hogy a bajainkból való kivezető út: a szubatomi energia hasznosítása. Egyúttal magyarázatot ad arra is, hogy eddig miért nem történt semmilyen előrelépés ezen a téren. A legnagyobb akadály az éter létezésének tagadása, és a felsőfokú oktatás egyirányú, túlspecializált képzési módja. Ez a helyzet azonban nem gátolja a szubatomi energiáreszecskek birtokbavételét, mert annak idején a villamos áramot is úgy kezdtük el használni, hogy nem értettük az elméleti alapjait.

Érdekességgé válhat, hogy mi a véleményük a földönkívülieknek rólunk, milyen következményekkel járt a vízözön, és hogy hol vannak olyan dombok, amelyeken felfelé könnyebb menni, mint lefelé, valamint azt, hogy mi a Raps⁷⁵². Kiderül, hogy az Antarktiszon létezik még egy álcázott város, amelyet az atlantiszi civilizáció túlélői hoztak létre. Végül átfogó képet kaphatunk a túlvilági szférák rétegződéséről, és az emberiség fejlettségi szintjéről. Tájékoztatást kapunk arról is, hogy mi jellemzi a különféle szférákból jötteket, és hogy milyen arányban élnek a Földön. Érdekes megállapítást olvashatunk a nagy elődökről, valamint a másod- és harmadvonalbeliekről. Az mindenestre biztató hír, hogy a jelek szerint a Mindenható megkegyelmezett nekünk, így további sorsunk kizárólag rajtunk múlik.

Az „Ezotéria kivitelezése” című könyvem fő feladata a gyakorlati tanácsadás. Különböző ötletekkel, javaslatokkal megpróbál segíteni a jelenlegi bajainkon. Ezek közül legjelentősebb a készpénz megszüntetése, egy új monetáris rendszer bevezetése lenne. Ugyancsak a bűnözés visszaszorítását szolgálja a törvény ellen vétők sajátos büntetési módja: a közmegvetés. Megtudhatjuk azt is, hogy az utakon tapasztalható áldatlan állapotok, a rohamosan növekvő gépkocsiforgalom visszaszorításá-

⁷⁵² repsz

nak leghatékonyabb eljárása: a luxusadó bevezetése. A munkaerő-használati adó az idősebb korosztály foglalkoztatási gondjait, a gyermektelenségi adó pedig a népességcsökkenés problémáját oldhatná meg. A gyárbezárásoktól, a még alacsonyabb munkabérű országokba való továbbköltözéstől a védővámok vehetnék el a multinacionális vállalatok kedvét. Az egészségellátási rendszer megreformálására legalkalmasabb a kínai módszer. Az „Ezotéria kiteljesedése”-nek folytatásaként további tájékoztatást kaphatunk a magasabb szférabeliek jellegzetes vonásairól, és a velük való kapcsolatteremtés hátrányairól. Ebben a tárgykörben kiderül az is, hogy az alacsony szinten álló lélek nem képes elviselni a nála fejlettebb lelkeket. Tovább olvasva ezt a kötetet világossá válik számunkra, hogy korunk legütőképesebb fegyvere a média. Itt tudhatjuk meg azt is, hogy a földönkívüliek közlése szerint hány élő bolygó és hány értelmes faj található az univerzumban. (Kinézetük szerinti megoszlásukról az „Ezoterikus körkép” V. fejezete tájékoztat.) Ebben a fejezetben olvashatunk az univerzális vallásról, amely az EGY tiszteletén alapul, és híveinek száma rohamosan gyarapodik.

Az előzőekhez hasonlóan ez a mű is hírt ad a legújabb természetgyógyászati módszerekről. A gyógyítással kapcsolatban megtudhatjuk még, hogy Amerikában már tudományos bizonyítéka is van az imádság hatásosságának. Arra is fény derül, hogy az USA második legnagyobb kórházában engedélyezték a kézzelvezetett gyógyítást. Mindemellett találhatunk benne egy érdekes beszámolót arról, hogy mi a véleménye a keresztény egyháznak a new age mozgalomról. Utána átfogó képet kapunk a megújuló erőforrásokról, és az egyes eljárások hátrányairól. A technikai rovat bemutatja a lappiramist, és ismerteti az űrhajókban létrehozható mesterséges gravitáció legegyszerűbb módját. Ez a könyv is kitér a szponzorálás szükségességére, és további szempontokra hívja fel a figyelmet. A „Kiegészítések” rovatban újabb adalékokat találunk az előző kötetekben érintett témákról. A hivatalos tudomány és a kívülállók, magányos feltalálók közötti ellentétre pl. az a felvilágosítás szolgál, hogy: „Isten nem személyválogató”. Egy másik bibliai idézet arra ad magyarázatot, hogy egyéni és osztálytársadalmi törekvéseink miért nem mindig az elvárásaink szerint alakulnak: „Sokan vannak az elhívottak, de kevesen a kiválasztottak”. Sokak számára meglepő lesz az a megállapítás, hogy fejlett informatikai eszközeink ellenünk fordultak, és elősegítik a pusztulásunkat. Jelentős mértékben növelné túlélési esélyeinket, ha az emberekben tudatosulna, hogy világunk romlásba döntésében a sátni erők legfőbb fegyvere: a rejtőzködő magatartás. Nem teszi könnyebbé a helyzetünket, hogy a velünk szemben ellenséges magatartást tanúsító Földön kívüli civilizációk is az „ő malmukra hajtják a vizet”. Végül az is világossá válik számunkra, hogyan ebrudaljuk ki magunkat a saját hazánkból.

A II. fejezet rámutat arra, hogy célszerű lenne visszaállítani a nagycsaládok rendszerét, és a gyerekek nevelését az idősebb korosztályra kellene bízni. Itt olvashatunk arról, hogy az emancipációs törekvések túlhajtása következtében a nők rosszabbá váltak a férfiakkal is. Nem zárható ki, hogy a nők túlkapásai az újkori matriarchátus bukását fogják eredményezni. Civilizációnk genetikai állományának fokozatos romlása főleg szakmai körökben okozott aggodalmat. Ez a probléma azonban egy csapásra megoldódott, mivel az emberi genom feltérképezésével az orvostudomány megalkotta a modern Taigetosz intézményét. Egy élménybeszámoló alapján értesülhetünk arról, hogyan sodor-nak bennünket a sarlatánok a démonvilág hálójába, és megismerhetjük a szabadulás leghatékonyabb módját. Mindezek alapján elhangzik még, hogy ideje lenne megtisztítani a new age eszméit az okkultizmustól, és a mágia káros befolyásától. Ez azonban nem könnyű, mert a fekete mágia már az iskolai tananyagba is beszivárgott. Új keletű probléma, hogy az információrobbanás mellékterméke a technostressz már az átlagembert is érinti.

A továbbiakban progresszív hipnózis útján szerzett élménybeszámolók alapján bepillantást nyerhetünk a várható jövőnkbe, és megismerhetjük az ördögűzés rejtelmét. Ebben a kötetben is figyelemmel kísérhetjük a környezeti ártalmak alakulását. Ezen a téren az egyetlen biztató hír, hogy most már a politikusok és a meteorológusok sem tagadják a globális felmelegedés tényét. Itt tudhatjuk meg, hogy a saját lehetőségeinkkel hogyan lassíthatjuk az ökológiai katasztrófa bekövetkeztét. Ez a fejezet nyújt tájékoztatást arról, hogy az ezoterikus kutatások megindulása után milyen feladatok várnak a tudósainkra. Eközben fény derül arra is, hogy valójában mi a gravitáció. Ezen túlmenően elárulja nekünk az aranycsinálás legmodernebb módját, és az emberi sejtekkel folytatott klónozási

kísérletek várható végkifejletét. 2004-ben kitudódott, hogy amerikai kormánysszervek évtizedek óta elrabolják a zseniket, és föld alatti laboratóriumokba zárva foglalkoztatják őket.

Minden bizonnyal nagy érdeklődést fog kiváltani az elektroplan megvalósításával kapcsolatos javaslat is. Ennek lényege, hogy a villanymotoros meghajtású repülőgép táplálására nem a tüzelőanyag-cella a legalkalmasabb, hanem a Tesla-konverter. A gyakorlati kivitelezés elősegítésére megtalálhatjuk benne a Tesla-konverter rekonstruálásának egy könnyen járható útját. Az ezt követően közölt részletes működési elve bárki számára lehetővé teszi a Tesla-konverter eredeti formában való előállítását is, a transzverzális és a longitudinális hírközlési mód ismertetése pedig arról ad felvilágosítást, hogy a SETI programban tevékenykedők miért nem tudják észlelni a földönkívüliek által használt mágneses hullámokat. Határtalan lehetőséget kínál az a műszaki információ, hogy a nagyvárosainkat behálózó térellenőrző kamerarendszernél van egy jóval tökéletesebb és olcsóbb megoldás is: rá kell kapcsolódní a Magasabb Intelligencia mindenre kiterjedő megfigyelő rendszerére. Ehhez semmi mást nem kell tenni, mint elkezdni a kronovízor sorozatgyártását, és engedélyezni a hatósági felügyelet melletti használatát. Végül magyarázatot kapunk arra a kérdésre, hogy az ezredfordulóra miért csökkent le radikálisan az UFO-megfigyelések száma. Meglehetősen nyugtalanító az a felismerés, hogy a természet ellenünk fordult. Miután nem voltunk hajlandóak feladni a határtalan gazdasági növekedés elvét, nem álltunk át a fenntartható fejlődésre, a maga eszközeivel lerombolja a gazdaságunkat, lelassítja környezetünk kizsárolását. Elpusztítja azokat, akik a Földet tisztítják, így szabadulva meg a rá nehezedő tehertől.

A III. fejezet rámutat arra, hogy jelenlegi viselkedésünk nem más, mint egy groteszk haláltánc. Ebből a helyzetből úgy juthatnánk ki, ha társadalmunk kiemelkedő személyiségei példát mutatnának helyes életvitelből, és önkorlátozásból. Ennek bekövetkezésére azonban kevés remény van, mivel a világtörténelemben még nem fordult elő, hogy az erőforrások felett korlátlan uralmat gyakorló elit önként lemondjon előjogairól, vagy azokat megkurtítsa. A természetgyógyászattal foglalkozó részt egy terjedelmes rovat egészíti ki, amely az eddig elért Agykontrollsikerekről számol be. A meghökkentő eredmények remélhetőleg meghozzák a kedvet ennek a módszernek a tömeges elsajátításához, és alkalmazásához. A munkanélküliség csökkentésére, a társadalmi átalakulás áldozatainak felkarolására nálunk is célszerű lenne bevezetni a „Szívesség bank”-rendszert. A szegény de törekvő lakosság megsegítésének másik módja a kamatmentes kölcsön, melynek elindítója és példamutató szervezője a bangladesi Grameen Bank. Bajaink gyökerének kutatása során sok közgazdász vallja, hogy gazdaságunk megrontója, a természet kizsárolásának fő oka a bankok által alkalmazott kamatos kamat rendszer. Fenyegető gyorsasággal közeledő veszélyre hívta fel figyelmünket a Schwartz jelentés. A Golf-áramlás leállása miatt Európa északi államaira új jégkorszak vár, míg a trópusi államokat az elsivatagosodás teszi lakhatatlanná.

A továbbiakban elálatiasodásunk újabb állomásáról olvashatunk. Mind több helyről érkeznek hozzánk figyelmeztető jelek, hogy közeleg Isten büntető bolygója, a Nibiru. Ennek lehetséges következményeiről, és a védekezés módjáról is részletes tájékoztatást kapunk. Bibliai idézetek alapján még a hitetlenek számára is kétségtelenné válik az Apokalipszis és a halálbolygó közötti kapcsolat. Ebben a fejezetben megismerhetjük az antigravitációs hajtóművek legegyszerűbb, és legolcsóbb változatának működési elvét. A három imbolygó kúpból és két mágneskorongból álló szerkezet az ellenirányú gerjesztés tipikus példája. A kaszkádba kapcsolt elemek oly mértékű energiasokszorozódást váltanak ki ebből a földönkívüliek által megmutatott szerkezetből, amely több tonnás járművek magasba emelésére is képes. Csekély önsúlya tovább szélesíti a felhasználási területét. Miután semmi olyan tartozéka nincs, amit ne tudnánk előállítani, bármikor elkezdhetjük a sorozatgyártását. A mikrogravitáció alkalmazásba vételére azonban nem az idegenek, hanem a természet tanított meg bennünket. Végül érdekes történetet olvashatunk a földből kiáramló antigravitációs energia újkori használatáról.

A IV. fejezetben világossá válik számunkra, hogy elindult a katasztrófa előtti válogatás. Mindenki megmérettetik, hogy könnyebb legyen szétválasztani az „ocsút a búzától”. Most választódnak ki a megmentésre érdemesek. Nem Isten selejtezi ki bennünket, hanem mi saját magunkat. Bibliai utalások alapján mi is kiszámíthatjuk Lucifer korlátlan földi uralmának kezdetét és feltételezett végét, majd megtudhatjuk, hogy milyen élet lesz a Földön a katasztrófa után. Döbbenetes hír, hogy a Min-

denható 1995-ben elvesztette a türelmét az emberek iránt, és elszabadította az „Apokalipszis lova-
it”. 2005 tavaszán megérkezett a Földre Jézus Krisztus, és kezdetét vette a végítélet. Itt esik szó ar-
ról is, hogy az ember klónozhatósága kettéválasztotta a tudós társadalmat, és a politikusok nem
megfelelő mederbe terelték az eseményeket. A tudomány és az űrkutatás fejlődésével kapcsolatban
talányos üzenetet kaptunk a Magyarországra érkezett földönkívüliektől. Aggodalmukat fejezték ki
az emberiség történelmében rövidesen várható ugrásszerű technikai haladás miatt, mert túl korainak
tartják. Ez a fejezet rávilágít arra is, hogy a mind gyakoribb balesetek, tragédiák oka, hogy az űrku-
tatás elindítása után fél évszázaddal még mindig ágyúgolyóként lőjük ki asztronautáinkat a koz-
moszba. Nem segíti elő a haladásunkat az sem, hogy újabban a szabadalmi bejelentések titkosításá-
val teszik lehetetlenné a szabadenergia-hasznosító találmányok gyártásba vitelét. Aki megszegi a
törvényt, arra 10 ezer dollár büntetés és 2 év börtön vár. A kiszivárogtatott hírek szerint az Omega
Ügynökség ugrásra készen áll, hogy rendet teremtsen a világban, hogy leszámoljon a bűnözőkkel.
Hatalomra jutásuk után szándékukban áll nyilvánosságra hozni a földönkívüliekkel kapcsolatos ösz-
szes titkos információt.

A helyüket, életcéljukat nem találó emancipált nők szemét a Könyvajánló című rovat nyithatja
fel. Előtte az általános értékválság legújabb megjelenési formája, a márkasvindli, a márkás termé-
kek színvonalának módszeres lesilányítása kerül terítékre. Sokan tudnak róla, mégis kevesen nehe-
ményezik, hogy a felelős posztokat nem megfelelő emberek töltik be a világban. Felbecsülhetetlen
kárt okoz civilizációnknak, hogy rokoni-, baráti szálak, vagy faji-, etnikai- és vallási összefonódá-
sok, valamint a korrupció határozzák meg, hogy ki hová kerül az életben. A természetgyógyászzal
foglalkozó rovat megemlíti, hogy nálunk is vannak pozitív energiahullámokat kibocsátó helyek,
amelyek híres gyógyközpontokká váltak. Ezek közül legismertebb az Attila domb. Ezzel a témával
kapcsolatban kitérünk arra is, hogyan kell a parafenoméneket bevonni a gyógyításba. Végül ismét
szóba kerül, hogy továbbra sem tartunk igényt saját találmányainkra, sőt újabban már az újságokban
sem kapnak teret az új, előremutató gondolatok. Pedig a svéd tudásparkok meggyőző példái annak,
hogy micsoda lehetőség rejlik a kreatív emberekben, az általunk semmire sem becsült ötletekben.

Ez a fejezet hívja fel a figyelmet arra a meghökkentő tényre is, hogy 3 perces mágneses besugár-
zással meggyógyítható az összes rákos beteg. A frekvenciaspecifikus energiabesugárzás nem csak a
rákos sejteket pusztítja el, hanem minden vírust, baktériumot, miközben nem károsítja szervezetünk
jótékony baktériumait. Ez az univerzális betegség-megszüntető eljárás már 80 éve ismert, de a
gyógyszergyártó lobbij nyomására betiltották az alkalmazását. Miközben korunk áldemokratikus vi-
lága nem tűri az emberi jogok legkisebb mértékű megsértését sem, embertárasainkat, a kisebbsége-
ket ért legapróbb sérelemért is rendőrért kiáltunk, vagy bíróságra futkosunk, szemet hunyunk a va-
lódí emberiséggellenes bűnök felett. Nemtörődömségünkkel, tájékozatlanságunkkal évente több száz
millió embert küldünk a halálba, holott ennek a módszernek a rekonstruálásával gyorsan és olcsón
kiirthatnánk az összes káros mikrobát a Földön. Egyszer s mindenkorra megszabadíthatnánk a nö-
vényeket, az állatokat és az embereket minden betegségtől, kártevőtől. Ennek az eljárásnak az újbóli
bevezetése nagymértékben csökkentené a környezetszennyezést is, mert nem lenne többé szükség
növényvédő szerekre, gyógyszerekre és különféle csíraölő vegyszerekre.

A III. kötetből megismerhetjük a kreacionizmus történetét. A világ iskoláiban nagy harc folyik a
bibliai teremtéstörténet, a tudományos evolúcióelmélet és az „intelligens tervező” elvét hirdető krea-
cionista között. Az V. fejezet tovább boncolja az energiatermelés megreformálásának lehetőségeit.
Ennek során kiderül, hogy a bio üzemanyagok sem oldották meg energiaellátási és környezetvé-
delmi gondjainkat, sőt súlyos élelmiszerhiányt, és árdrágulást idéztek elő. A továbbiakban arra is
visszatérünk, hogy az elanyagiasodás, a több ezer éven át kialakult erkölcsi értékrend lábbal taposá-
sa morális csődbe juttatta az emberiséget. Az általunk teremtetett új világ önző, haszonelvű és érték-
hajhász. Romboló szenvedélyek vesznek erőt rajtunk, és térítenek le bennünket a helyes útról. Fo-
kozatosan rothadó világunkat szemlélve egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy képtelenek vagyunk ön-
magunknak megálljt parancsolni. Mivel az emberek nem akarnak maguktól megváltozni, a rohamo-
san romló körülmények fognak bennünket erre rákényszeríteni. A Föld védekezik a természetrom-
boló tevékenységünk ellen. A természet elpusztítja azokat, akik a természetet pusztítják. A minden
téren megnyilvánuló tengernyi kár nem csak az érintetteket sújtja, hanem visszahat az egész társada-

lomra. Ezek a káros jelenségek mindent szétzilálnak, megbontanak. Itt válik világossá az is, hogy mi az oka a földönkívüliek rejtőzködő magatartásának. Az üzenetük szerint erről kizárólag mi tehetünk. Azért nem jönnek, mert nem hívjuk őket.

A „Szövegszerkesztési ismeretek” című könyvem az Office 2003 és a PageMaker 6.0 – 7.0 programok, valamint a Windows 7 operációs rendszer kezelési szabályait ismerteti kezdők számára is érthető módon. Ez a mű nem tankönyv, hanem útmutató; célorientált módszerek gyűjteménye. A benne szereplő ötleteket, javaslatokat főként azok hasznosíthatják, akik egy számítógép-kezelési tanfolyamon legalább alapfokú szövegszerkesztési ismeretekre tettek szert. Sajnos ezek a tanfolyamok, meglehetősen elnagyoltan foglalkoznak ezzel a témával, nem térnek ki a speciális alkalmazásokra. A számítástechnikai szakkönyvek legtöbbje pedig érthetetlen, általában szakértők írják szakmabelieknek. A kezdőknek szánt tájékoztatókat sem tudja mindenki használni. A szakírók ugyanis hajlamosak megfeledezni arról, hogy valamikor ők is voltak kezdők. Ennélfogva gyakran átsiklanak olyan részletek felett, amelyek szerintük magától értetődőek. A gyakorlattal nem rendelkezők számára azonban nélkülözhetetlenek az elhallgatott közbülső lépések, és ezek hiányában sokan nem boldogulnak ezekkel a szakkönyvekkel. Ez a mű viszont rendkívül aprólékosan, pontról pontra írja le a teendőket, így a kezdők is gond nélkül használhatják. Nem általánosságokat tartalmaz, hanem konkrét szabályokat, mélyreható útmutatásokat, és sok szakirodalmi utalást. Emellett részletesen tárgyalja a házilag könyvgyártás módjait. Végül hasznos tanácsokat ad a számítógép-, a kiszolgáló egységek-, és a különféle programok beszerzésével kapcsolatban.

Sajnos a fokozódó munkanélküliség, az infláció okozta anyagi ellehetetlenülés következtében egyre kevesebb ember engedheti meg magának, hogy könyveket vásároljon. Ezekre az ismeretekre azonban mindenkinek szüksége van, ezért kérem, hogy kiolvasás után adják kölcsön műveimet a barátaiknak, ismerőseiknek, hogy számukra is megnyíljon az öngyógyítás és lelki önsegélyezés útja, s ne legyenek kirekesztve világunk megújulásának folyamatából. Akik az előző kiadásokat is megvették, és az új könyvek birtokában ezekre már nincs szükségük, ajándékozzák oda azoknak, akik a korábbi változatokat sem olvasták.

Könyveim az Interneten is megtalálhatók az alábbi címen:

2003. június 30-án a Magyar Elektronikus Könyvtár honlapját lezárták, és az új könyvek, valamint a korábbi művek frissített változatai átkerültek az Országos Széchényi Könyvtár portáljára. Ezért könyveim újabb változatai a következő URL címen érhetők el: <http://mek.oszk.hu> Ebben a rendszerben téma szerinti osztályozásban lehet megtalálni a könyveket. Mivel ez meglehetősen hosszadalmas, egyszerűbb beírni a nevemet a kereső ablakba: **kun akos**, és a programmal megkeresni a műveimet. Ezt követően már csak rá kell kattintani a letölteni kívánt könyvre. Ebben a könyvtárban nem csak DOC, hanem PDF formátumban is hozzáférhető az állomány. Ezen túlmenően az egyes művek teljes terjedelemben, és WinZip-el tömörítve is letölthetők. A kiválasztott könyveknél megnyíló weblapok lehetőséget adnak az olvasói vélemények kifejtésére. A letöltési statisztika szintén erről a portálról nyitható meg. A letöltések számát átmenetileg befolyásolhatják ugyan a divathullámok, de az egyenletes növekedés biztos jele a maradandó értéknek, a tartalmas mondani valónak. Az igazán jó könyvnek nem az a jellemzője, hogy egyszerre sokan elolvassák, hanem az, hogy évtizedek múlva is olvassák.

2003 őszén lehetőségem nyílt egy saját elektronikus könyvtár létrehozására. Így aki a legújabb változatokra is kíváncsi, műveimet a Kun Elektronikus Könyvtárból töltsse le. Ezek a rendszeresen frissített, tördelt változatok az anyag kinyomtatására, jegyzet minőségben való előállítására is alkalmasak. URL cím: <https://kunlibrary.net> (A MEK portálról is megnyitható az egyes művek weblapjának alján található **Forrás** mezőre kattintva.) Ha meg akarjuk tudni, hogy történt-e frissítés, nem kell mindegyik könyvet megnyitni, és az Előszó után ellenőrizni az utolsó mentés időpontját. A

„Frissítési dátumok” webkapoccsal előhívható táblázatban minden fájl felhelyezésének dátuma megtalálható. (A fokozott vírusvédelem érdekében az összes állomány tömörítve van.)

2004 nyarán elindítottam egy folyóiratot „Ezoterikus Világ” címmel. Ennek az internetes folyóiratnak az a fő feladata, hogy hírt adjon az ezoterikus fejlesztések állásáról, a legfrissebb fejleményekről. Mivel ezen a téren még nem történt meg a sokak által megjövendőlt áttörés, és a technikai fejlesztések sem indultak el kellő mértékben, egyelőre nem árasztanak el bennünket a hírek. Meggyőződésem, hogy ez a folyamat magától nem fog beindulni, ezért ezzel a folyóirattal is igyekszem elősegíteni az első lépések megtételét. Emellett ez a fórum sok érdekes cikket, járulékos információt, és hasznos tájékoztatót tartalmaz. Itt fognak megjelenni a közérdekű olvasói levelek is. Az „Ezoterikus Világ” csak a Kun Elektronikus Könyvtárban található meg.

Időközben ennek a folyóiratnak a Viccek, humoreszkek, anekdoták című rovata önálló könyvvé terbelyesedett. A közel 11 500 vicc több mint 300 vicckönyv, viccújság és anekdotagyűjtemény feldolgozásával jött létre. Az elmúlt száz év magyar „vicctermésének” színe-javát tartalmazza. Az új nemzedék számára a politikai viccek megértését Lábjegyzetek és Megjegyzések segítik. A fiatalok védelme érdekében az Erotikus viccek külön kötetben szerepelnek. (Közel 200 gasztronómiával kapcsolatos vicc átkerült az Reformételek ínycsecknek című szakácskönyvem V. fejezetébe.) Ugyanitt jelentősen bővült az egzotikus gyümölcsöket és zöldségeket ismertető rovat. 2007 tavaszán a 672 egzotikus gyümölcs és zöldség leírását kiegészítettem egy fotóalbummal is. A 13 364 képet tartalmazó 33 nyelvű album csak a <https://kunlibrary.net> honlapról tölthető le. Terjedelme: 900 MB. 2009 tavaszán készítettem egy 33 nyelvű albumot 550 kontinentális zöldségről és gyümölcsről is, ami jelenleg 11 042 képet tartalmaz, és a terjedelme 660 MB.

2013-ban a Viccek, humoreszkek, anekdoták című könyv kiegészült egy képgyűjteménnyel, amely humoros képekben megmutatja, hogy milyen volt életünk régen és milyen most. A 350 fotómontázs tanulmányozásával átfogó képet kaphatunk fejlődésünk nem minden téren kedvező menetéről. A II. kötetet egy kabaréjeleneteket és bohózatokat tartalmazó lista zárja, melynek segítségével meghallgathatjuk, illetve megtekinthetjük a magyar kabaré legszínvonalasabb jeleneteit. 2013-ban készítettem egy könnyűzenei slágerlistát is, amely 1931-től napjainkig az összes magyar slágert tartalmazza. Az előadó nevének kiválasztása után pár másodperc múlva meghallgathatjuk, illetve videoklip formájában megtekinthetjük kedvenc dalainkat a YouTube-on. Jelenleg 7592 dal található ebben a gyűjteményben, több mint 51 322 változatban.

Ezek a művek egyelőre csak az Interneten érhetők el. Annak érdekében, hogy a számítógéppel nem rendelkezők is hozzájuthassanak a bennük található információkhoz, ez úton keresek támogatókat a nyomdai megjelentetéshez. Kérem, hogy aki szívügyének tekinti ezeknek az ismereteknek széles nyilvánosság elé tárását, adományával segítse elő az ehhez szükséges összeg előteremtését. Pénzküldeményeiket a következő számlaszámra befizetve juttathatják el hozzám: **HU45 1090 0028 0000 0014 3499 0019 UniCredit Bank**. Amennyiben sikerül előteremteni a magánkiadáshoz szükséges összeget, ezek a könyvek nonprofit kiadványként, szerzői honorárium és kiadói árrés nélkül fognak megjelenni. Közreműködésüket előre is köszönöm.

TARTALOM

VI. fejezet.....	2
VILÁGUNK KOZMIKUS TÖRVÉNYEI;	
MAGNETOPRESSZÚRA	3
Periférikus alkalmazási területek	3
(Kapcsolatfelvétel mások elméjével alfa tartományban. Képzeletbeli Képernyő technika. Megoldás-centrikus programozás. Az önszuggesztió buktatói. A pozitív gondolkodás erőltetése nem válik javunkra. Alexander-módszer)	
A pszichoorientációs gyógyítás távlatai	5
(Közvetlen csatorna a bal és a jobb agyfélteke között. Monroe-módszer. Focus 21 eljárás)	
A théta és delta tartományok aktiválása	7
(Mély alvás. Sámántánc. A számádhí elérése. Az alvó páciens szuggerálása. Hipnópédia. Mély álomban a lélek elhagyja a testet)	
A pszichoorientáció kiterjesztése	8
(Javítások a háztartásban HÉK technikával. Uri Geller. Bolygónk elhagyása)	
Világunk kozmikus törvényei	9
(A hatalom átruházása. A hatalommal való visszaélés. Elszalasztott történelmi lehetőségek. Kíváncsi remény effektus. Túlháladott társadalmi rendszerek. Az arisztokrácia felszámolása. Kivándorlás Amerikába. „Agyrablás”. A világot az emberi önzés vitte előre. A kommunizmus lényege, és bukásának okai. Marx sakktudása. A birtoklási forma nem meghatározó. Adópolitika. Árpolitika. Az emberi ösztön kihasználása. A nyomor, az egészséges táplálkozás és a karma sajátos kapcsolata)	
Az élet mozgatórugói	23
(Kohézió. Sebhelymentes operációk. Varratmentes összeforradás. Shirley MacLaine: Benső útjai-mon. Koponyalékelés szubatomai energianyalábbal. Mágneslapkás varratképzés. Fájdalom- és vérmentes foghúzás. Fognövesztés. Magnetopresszúra. Szupermágnesek. Mágnesárcsák. Beteg szervek energiabesugárzása szupermágnessel. Kettős vakteszt mágnesrúddal. Az idő értelmezése. Időtágulások. A csillagközi utazás megvalósíthatósága. Biológiai óra. Turner-szindróma. Elena 16 éve nem öregszik. A lányával egykorú anya. A kreatív munka megállítja az időt. Fordított progéria. Matuzsálemi kort megért bibliai személyek. A bennünket segítő földönkívüliek és túlvilági lények hierarchikus rendszere. Az istenek rejtőzködő magatartása. Énok és Ezékiel próféták úrutazása. A Mindenható szerepe. A teremtetéstörténet tarthatatlansága)	
Vissza a Bibliához	45
(Bibliamagyarázatok. A karma és a reinkarnáció nyomai a Bibliában. Konstantinápolyi zsinat. Bibliahamisítások. A Biblia megreformálása, a modern kor viszonyaihoz igazítása. Megreformálás nélkül a Biblia relikviává fog válni. A megbocsátás módja. Az önzetlen szeretet példája. Az igazi tanító nem tanít, hanem nevel. Bibliai idézetek és ősi szimbólumok profanizálása. Pentagramma. Szvasztika. Jézus antihumánus kijelentései. A fejlődés elsődlegessége. Az első emberpár bukása törvényszerű volt. A sors által felkínált nagy lehetőség. A jótekonyságot nem lehet abbahagyni. A magasabb szférákból érkezett közvetítők az égiek védelme alatt állnak. A szponzoráláshoz türelemre, bölcsességre és kozmopolita szemléletre van szükség. Aki nem válik meg önként a feleslegétől, attól a túlvilági erők veszik el. Az ateisták megfricskázása. Salamoni bölcsességek)	
Kiegészítés.....	58
(Ingahasználat. A házak „gonosz emlékének” elűzése Kínában. Teleradiesztézia. Anyagkiválasztás a „tanú” módszerével. A kapott tanácsok megbízhatósága. Naposcsibék nemének megállapítása. Körbler-féle bioindikátor. Félresikerült teleportáció a galíciai erdőben. A philadelphiai kísérlet. Spon-tán égés. Torinói lepel. Jézus halálának és feltámadásának körülményei. A guadalupe-i Mária-kép. Rejtélyes mikroorganizmusok Bikunlából. Bermuda-háromszög. UFO-k által elrabolt repülőgépek és utasok. Hiper-ürsebesség. Időutazás. Egy földlakó bolygóközi utazása. Étertestek ütközése. Lát-	

hatatlanná válás. A Magasabb Intelligencia kihelyezett egységei. Szubatomi információörögzítés. Túlvilági lények munkamegosztása. Az univerzum felügyelete. Fénylények. Teljes megvilágosodás. Ítékezés önmagunk felett. A nyomorék test haszna. Szándékos önsorsrontás. Csoportkarma. Regresszív- és progresszív hipnózis. A lélek eltávozásának műszeres bizonyítékai. A lélek „súlya”. Visszatérés a klinikai halálból. Mennyország-pokol. Kóbor lelkek. Túlvilági elszámoltatás. Élet a mennyországban. Éterfonal. Örangyalok. Stigmák. Rózsa a mellkasból. Vallásos tárgyú alkotások könnyezése vagy vérzése. Síró Madonna mohamedán országokban. Romolhatatlanság. Időgép. Ézsaiás próféta elragadása. Űrbázisok a Naprendszerben. Einstein ikerparadoxonja. Hibernálás. Utazás a valódi jövőbe. Rudolf Fentz időutazása. Jung Li időutazása. A múlt, a jelen és a jövő egymásba fonódása. A Teremtés felelőssége. Minden pillanatban változtatjuk a jövőnket. Az atomháború és a klímaösszeomlás veszélye. A világ atomfegyver-arszenálja. Szivárvány az égen. Egy új korszak határán állunk)

VII. fejezet 94

AZ EZOTÉRIA MŰSZAKI ALAPJAI;

ÉTERELMÉLET 94

A módszer története 94

(Atlantiszi mágia. 7,8 Hz-es rezonáló üreg. Atlantisz lakóinak agyfrekvenciája. Agyfrekvenciánk felemelése. Az első ember képességei a Popol Vuh szerint. Bőrfodrok az ujjon. Valiant Thor a Vénuszról. Füstölők. Delphoi jósdá. Hallucinogén szerek. Relaxációs nyelvtanulás. Mantrázás. Agyfrekvencia-csökkentő tornagyakorlat. A kuruzslók, javasasszonyok, sámánok és táltosok közötti különbség. A földönkívüliek kristálygömbje)

Rámájana; Mahábhárata 98

(Ráma tanításai. Krisna intelmei. Viselkedési kódex korunk eszményképei számára. Bhagavad-Gita. A túlvilágra kerülve megismerjük a poklot és a mennyországot is)

Emberi bölcsességek 101

(Aforizmák, közmondások. Szólasmondások. Földön kívüli és túlvilági eredetű bölcsességek)

Világunk kozmikus törvényei 147

(Kettős feltalálás. Eltitkolt találmányok. Elvetélt találmányok. Az innováció helyzete Magyarországon. A társadalom által kudarcra ítélt alkotó haszna az intenzív lelki fejlődés, és az alkotás öröme. A klíma hatása a lelki fejlődésre. Karma. Anekdota Assisi Szent Ferencről. Azonnali karmatörlesztés. Csoportkarma és társadalmi kihatásai. Baktay Ervin. Indiai regék és mondák. Lelkiismeret)

Az élet mozgatórugói 156

(A mikrovilág felépítése. Mikrogravitáció. Az atomszerkezet átalakítása szubatomi energiasugárzással. Modern alkimia. Anyagátalakítás. Műtárgyak tökéletes másolata replikátorral, illetve duplikátorral. Pénz-, ingatlan- és telekspekulációk megszűnése. Olcsó mesterséges gyémánt. Dematerializáció. Materializáció. Rematerializáció. Teleportáció)

Az ezotéria műszaki alapjai 159

(A mágneses gerjesztés demonstrálása. Tömegáthelyezés az anyagon belül. Gerjesztés nagyfeszültséggel. Önindukció. Az elektromágneses erővonalak kettős viselkedése. Szupravezető kerámia-test. A szubatomi energiárészecskék perdületi energiájának kihasználása. A „po” eredete a dogon mitológia szerint. Örökmozgó. Az ingyenenergia környezeti kihatásai. Az erőművek és a villamos távvezetékrendszer megszűnése. Utak fűtése. Keely-motor. Bóday-féle elektromotor. Repülő deszkák. Elektrosztatikus lebegtetés. Higanycirkulációs motor. Vimana. Berezin-féle tervrajzok. New York-i áramkimaradás. Szubatomi hírközlés. PWB-effektus. A SETI-program eredménytelenségének okai. Nagy hatásfokú elektromágnesek alkalmazási területe a gyógyászatban. Szubatomi tartósítószerény. Konzerválás időgéppel. Az ipari hulladék dematerializálása. Sugárfegyver. Szubatomi tűzoltó „fecskendő”. Toroid tekercs. Moebius-alakzat. Klein-alakzat. Mágneses tripólus. Balesetvédelmi előírások. Részecskesugárzás. Antigavitációs generátor. Lenz-törvénye. Az áramfejlesztő generátor működési elve. A dinamó működési elve. Önmeghajtó antigavitációs erőgép. Magvak előcsíráztatása. Magnetizáltvíz-gyártás. A szubatomi energiárészecskék inkorporációja az építőanyagba. Bi-

filáris tekercs. Caduceus tekercs. Az ellenirányú mágneses gerjesztés egyéb kiviteli módjai. További balesetvédelmi előírások. Az irha, a gabonakorpák és a csillámpala szubatomai árnyékoló képességének vizsgálata. A taposóaknak hatástalanítása szubatomai energiasugárzással. Éterelmélet. Az éter közegellenállása. Relatív tömegnövekedés melegítéssel. Centripetális erő. Látszólagos súlytalanság. Az anyag súlytalanná tétele pszichokinézissel. Szupravezető kerámiatest lebegtetése. Az éter mozgásstabilizáló hatása. Az éter romboló hatása. Az univerzum tágulásának mértéke. Nagy Reccs. Az éter sebességstabilizáló hatása. Prehisztorikus bumeráng. Az impulzusmeghajtás hatásfokának nagyságrendnyi növelése. Az éter tulajdonságai, és elismerésének akadályai. A mikrovilág és a szubatomai energiarészecskék kölcsönhatása. Az esővíz és a folyóvíz éterkinyerő képessége. Az öntözővíz delejezése. Lemniszkátával kezelt víz. A rovarok repülése az éter közegellenállásán alapul. A fizikusok idegenkedése ettől a világtól. Az információrobbanás nem könnyíti a kutatást. Tudományos összegzőket kell szerkeszteni. Létre kell hozni a TOP SITES gyűjteményt. Operátori hatás. A szubatomai energiarészecskék tudattal rendelkeznek)

Kiegészítés..... 197

(Földi UFO-k gyártása. Gömbvillám-becsapódási esetek. A hurrikán tölcsérjében koncentrált szubatomai energiarészecskék vannak. Szubatomai giroszkóp. Rejtélyes fémgömbök. Gyorsított evolúció. Titokzatos kőgolyók. UFO-alkatrész a Góbi sivatagból. Rejtélyes alkatrészek az Urál hegységből. Pneumatikus processzorok. Fényvezérelt processzorok. A tudati fejlődés előfeltétele minden más fejlődésnek)

UTÓIRAT..... 204

KÖNYVEIM ÁTFOGÓ ISMERTETÉSE 206

TARTALOM..... 214

**A gyakorlati alkalmazásból eredő esetleges
személyi, dologi és vagyoni károkért
a szerző, valamint a kiadó
nem vállalnak semmilyen felelősséget!**

© Kun Ákos
Budapest, 2023.

E-mail: info@kunlibrary.net
kel@kunlibrary.net
kunlibrary@gmail.com

Az aktuális hírek fő forrása:

